Sala R
Gab.
Est. 38
Tab.
N.° 10

R
38
10

R
38
10

Neste vol. ha mais de que
uma obra

Incipit scriptum Antony Andree ordinis minorꝝ super tota arte veteri Aristotelis: cum questionibus eiusdē.

Cruzceli circui

ui sola. Eccle. 24. Sicut scribitur ꝑ metaphi. ꝓpter admirari ceperūt boies philosophari. hinc est ꝙ būani spūs trinitate ꝑncipio ꝓcreati. trine hierarchie ꝑsidio roborati. trine imaginis potētia decorati. trinū ordinē ī reb⁹ admirantes ad gradū pf̄ie triplicē ascenderūt: q̄ꝝ ordinū. ꝑmus in quātitate sensibili. 2⁹ in q̄ꝫtitate mēsurabili. 3⁹ inq̄ꝫtitate diuisibili terminat. vñ intellectus human⁹ admirans.

generationū euidētias. alterationū efficacias. impressionū ifluentias. sub quantitate sensibili ordinari icepunt. pf̄ari circa res trās/mutationē materie ꝟz exigentiā ꝓiter ꝙ eēntiā

Opinantes postmodū in ingsitōne raptus de mōstratiuos ꝙ mathematicos admirantes.

situm ꝓportionū. gradū dimēsionū. nexū ꝓportionuz. sub q̄ꝫtitate mensurabili ordinari inceperunt phi/losophari circa res subiectiue cōiunctas: ꝟz diffinitiue a materia sensibili separatas. Postmodū inte⁹ dirigētes aspectuz alti⁹ diuin⁹ ꝙ mathematic⁹ admirantes.

substātiaꝝ series. potētiaꝝ limites. essentiaꝝ species. sub q̄ꝫtitate diuisibili ordinari: inceperunt pf̄ari circa res abstractiōe, simplici a materia separatas. Et q̄ inte⁹ ꝯiunct⁹ alti⁹ ascendere nō potuit. idcirco iuxta reꝝ triplicē ordinē tres solū sunt pf̄ie mōi. vt. 6. metaphi. declarat. Q̄ igit̄ ꝑm⁹ ꝙ 2⁹ ordo reꝝ celi subās ꝙ ordinē nō trāscendit. iccirco nec pf̄ica scia: nec mathēatica celū dr̄ circuire. Ꝟz q̄ 3⁹ ordo reꝝ celi trāscēdit subās ꝙ oēz materiaz corpalez. idcirco īter scias humanas ꝙ pf̄ie partes tā q̄ꝫ ꝑncipatū accipiēs sola loica seu metaphisica cū circa idē laborēt: celum dr̄ circuire. Pōt igit̄ ipa loica ꝟbum dicere ꝓassumptū cyruz celi ꝛc. In qbus ꝟbis triformis bui⁹ scie conditio declaratur. declaratur. n.

sin⁹ capacitatl. mod⁹ ꝯgruitatl. grad⁹ nobilitatl capacitatē materie ꝓbat extensio ambitiua. ꝯgruitatē tensio decentie itensio refluxiua. nobilitatē scie distinctio exclusiua. Ꝑ ergo dico ꝙ circa subās ac naturā b⁹ scie describit finus capacitatl quē ꝓbat extensio ābitiua cuz dicit̄ giꝝ celi. hec autē scia. s. loycal' celū dr̄ circuire ꝓ eo: q̄ ei⁹ ꝯsideratōi subdit̄ q̄quid celi ābitu ꝯtinet̄. vnō scōz Arl. ad oium methadoꝝ ꝑncipia viam bz. ꝓ eam. n. scōz ipm poterim⁹ syllogizare de oi ꝓblemate. Circa qō est aduertendū ꝙ sic̄ girū celi est.

inter extensiones latior.

iter dimensiōes altior. īterpositiones firmior. īgsitōis rcitudinē latiorē. sic ambitus b⁹ scie circa subiectū suuz. iter al's scias babz. speculationis claritudinem altiorem. ꝑmansionis valitudinem firmiorem.

Dico ergo ꝙ hec scīa circa subiectū suuz bz īgsitiōis rectitudiez latiorē. ad nullā. n. aliam sciaz ꝓtinet cōsiderare ꝟe ꝙ ꝑpe de oī arte ꝯclusa sub ente rei ꝙ rōis. ista. n. considerat de scōis intentōibus iunctis ꝑmis: ꝙ cū ens diuidat̄. ꝑma sui diuisiōe ī ens rei ꝙ rōis sequit̄. ꝙ bz determinare de oi dīa entis. vñ de ipa pōt itelligi qō dr̄. Eccl. 8. circūduxit me ꝓ ea. ī giro erāt. n. multa valde sup faciē cāpi. Cōfitet̄ hic intellect⁹ būan⁹ cui⁹ ꝟba sūt ista. mlta eē valde. s. res ꝙ intentōes siue ptes syll'i. sunt. n. multa valde sensibilia ꝙ itelligibilia ꝓticl'aria ꝙ vl'ia sup faciē cāpi. i. sup machinā mūdi q̄ ꝓ cāpū ꝑ pe figurat̄. in cui⁹ giro. i. ī cui⁹ latitudie extē/siua circūduxit ingrendo ꝓ eā. i. ꝓ ei⁹ scie noticiā ꝙ doctrinā. nā ꝓ pf̄m ꝑ Topi. valet ad oia. s. ad obꝛiatōes ad exercitatōes ꝙ ad pf̄ie disciplinas. Considerat loyca q̄ est cōis oia de quib⁹ pōt fieri syll's nō solū inq̄ꝫtum ꝓticipat naturā. verūetiā inq̄ꝫtū ꝓ falsum deuiant singula ab eodē. et ex b ꝯcludit̄ ipaz bre ꝑ ceteraꝫ scientys ingsitiōis rectitudinē latiorē. 2⁹ dico ꝙ bz speculatōis claritudinē altiorē ei⁹ inq̄ꝫtū ꝯsideratō vtrq̄ ad dias essentias. i. separatas subās ꝓtēdit̄ ꝙ attingit ꝙ ad eaꝝ ꝓ modos syll'ōꝝ demōstr/ios altitudinē ꝯtēplādā ꝯsiderat subāz ꝙ accns. vñ dixit quidā de b⁹ scie editore summ⁹ Arist. truncas cacumia reꝝ. in duo diuisit q̄quid in orbe fuit. vñ ꝙ de ipa potest exponi illud. Eccle. 20. ī splendore suo giravit celū. in circuitu inuenis mediatōes demōstratias ad ꝓprietates subāꝝ celestiū ingrendas. hec igit̄ scia ꝯsiderat altissima. q̄ genera generalissima. spālissima ꝓiter et subalterna q̄ mirib⁹ difficultatib⁹ ꝙ altissimis ꝯclusiōib⁹ cognoscūt̄. altissimū. n. dic̄ pf̄s ē b⁹ negociū. ꝙ ex hoc ꝯcludit̄ ipam bre ꝑ ceteris scientys limpitudinē altiorē. 3⁹ dico ꝙ bz ꝑmānsiōis valitudiem firmiorē. Considerat. n. de ꝑncipys. vt ꝓz 2⁹ posterio. in fine. ꝑncipia supra sūt. vt dr̄ 4⁹ meta. vñ quia clara ē nunq̄ marcescit scia ꝟz in sua ꝯsideratōe ē ꝑ ceteraꝫ ꝑpetua ꝙ eterna. vñ ꝙ de ipa dr̄ ꝓ quēdā sapiētē ꝙ dic̄ ꝟū. ꝙ cās scit discernere reꝝ. ꝓpter qō de ipa pōt itelligi. qō dr̄ ꝓv. 8. Certa lege ꝙ giro vallabat abyssos ꝙ etbera firmabat sursuz: vallabat abyssos ꝓfunda īgsitōe. firmat etbera alta specl'atōe ī giro icoartabil' apf̄bensiōis. certa lege idefectibil' cognitōis: vñ lz oīs scia sit de ꝑpetuis ꝙ eternis: hec tñ scia magꝫ ꝑpetua ꝙ icorruptibilis dz dici: q̄ cōsiderat vl'ia ꝙ demōstrationis

BIBLIOTHECA DA UNIVERSIDADE 64267 COIMBRA

ꝑncipia q̄ sūt a corrupcōe longi⁹ eleuata .ex qb⁹ ꝯcludit ipaz hre p ceterā scās hre pmāsiōis valitudiez firmiorē.declarata ē igit b⁹ scie ꝑma ꝯdi⁹. respcū sui subi q ē sinus capacitatē quē ꝑbat extēsio ābitia cū dr gir celi. ¶ 2°.ꝑncipalr tāgit mod⁹ ꝯgruitatē quē ꝑbat itēsio refluxia cū dr circuiui.sic.n.mot⁹ a pūcto icipiens ꝛ ad idē rediēs icessū pfic circularē sic.mot⁹ b⁹ scie ꝑncipalr sylloz ꝯsiderat sil ꝛ postmodū ꝑ grad⁹ pticipatōis ꝯsiderat ptes ei⁹ reducēs ad ipm singla q̄ i ipa loyca ptractāt tāq̄ ad finē vlti⁹ ad quē oia ordināt. ¶ Circa igr modus b⁹ scie ē aduertēdū q ꝓ sic mot⁹ circlarē sr oēs mot⁹ est virtualis cālitate. sic mo⁹ cālitate prior reglarē ꝯformitate. istius ꝯformitate certiō ꝑncipalis cōitate scie ē cōitate celsior ¶ Dico igit q mo⁹ isti⁹ scie iter alios mo⁹ ē cālitate ꝑor.qz sic mo⁹ relarē cās vles respic ꝛ primas i motib⁹ cuiuslz iferiorē actōis. Sic loyca sr oēs mo⁹ aliaz sciaz q̄z ē igrere ꝺ cāis si bi ꝓpis igrit de cāis ꝓpis ꝛ imediatē ꝛ cāis cōclusionū i q̄lz gñe. vñ ipa i sui laudē ꝓsūpens cātat alta voce frustra doctores sīi me coluere sorores. vñ de ipa loica dic salon ꝛ dicat qlibz subtil.sap.4. ¶ Circuibā q̄rēs vt mihi illā assume rē.q.spōsaz.q.d.circuibā cālr resoluēdo q̄rēs .i.mētalr igrēdo vt iñ illā assumā.q.spōsā finalr asseq̄ndo.ex his igr ꝯcludit q mo⁹ isti⁹ scie ē cālitate ꝑor. ¶ 2°. dico q ē cōformitate certiō sic aliqs mo⁹ circularē rlaritate ꝯtinu⁹ ꝛ vniformit vn⁹ sic mo⁹ b⁹ scie ñ ꝛfficialr sophisticē:sz ralr v⁹.qz certitudialr vitatē significat ꝯsiderat ituet.ꝛ iō dic ꝓbs 6°. Eth.q ē certissima scia. vñ h scia tāq̄ certissima igrētib⁹ eā se sub vitatē radio mānifestāt iuxt illō sap.6.digs seipa circuit ꝛ ī vys suis oñdit se illis. circuit ingt dignos seipa q sūt. ¶ Talibus se ostendit in virtuosi ꝛ humiles. vys noticie ꝛ veritatis laborioši ꝛ vigiles. ostendit se inquaz intel studioši ꝛ ñ desidel. lcui hūano ꝑ ceterā scās clari⁹ illustrādo.pfci⁹ iformādo.validi⁹ terian do.cē rō ē.qz iter bit⁹ cognitōis ille ē maioris vtutē q ē cōioz ꝛ ꝯtinz oēs alios vtualr.sz sylls simplr ē bi⁹.q̄ illa scia q̄ est ꝺ sylło similr ē iter ceteras scias maioris efficacie ꝛ vtutē. ¶ Et ex his ꝯcludit q mo⁹ b⁹ scie ē ꝯformitate certior. ¶ 3°.dico q ē cōitate celsioz qz sic ꝑ motū ꝑmū relarē tāq̄ ī gñe motuū ꝑorē ꝛ cōiorē oēs singulares mo⁹ reglariter mēsurāt sic ꝑ motū hui⁹ scie tāq̄ ꝑ ꝯiorē ꝛ altiorē oēs iferiores scie regulāt. vñ ꝛ ꝺ ipa ꝑt itelligi qꝺ dr Eccl.i.c. lustrās vniuersa pgit ꝑ circuitū.h āt scia pgit ꝑ circuitū hūanas oēs scias suo gñe ābiēdo i oīb⁹ scys sylłos acutissimos ꝯcludēdo i oīb⁹ scys falsas opiones destruēdo lustrās vniuersa hūanas scias suo pōdere regulādo sua ꝑncipia q̄z vita tē declarat ad oēs alias scias ꝑ capacitatē sui gnis vtualr ꝛ subālr iplicādo.ex his ꝯcludit q mo t⁹ b⁹ scie ē cōitate celsioz.ꝛ sic declarata ē hu⁹ scientie ꝓa ꝯdi⁹. q̄ ē mo⁹ ꝯgruitatē quez ꝑbat intentio refluxiua cuz dr.circuiui. ¶ 3°.tangit gradus nobilitatē quez ꝑbat distinctio exclusiua cuz dicit. sola.hec.n.scia ab alys liberali b⁹ distinguit ꝑ gradus nobilitatē.exclusiue ponit sola.iō dic ꝓbs 3°. meta.q nō ꝯgruit existimare hac scia aliaz esse nobiliorez. dignissima .n.est ꝛ honorabilissima .ꝑpter qꝺ dea sciaruz dz ab oībus noiari ꝛ reuerendissime adorari. hec est illa de qua ait salomō q est oēm habēs virtutem oia ꝑspiciens. Scit.n.ꝓ iym vsutias sermonuz dissolutōes argumētoruū dicat igit cū salomōe i hac scia studiosus. hēo ꝑpter hāc claritatē apud turbas.ꝛ honorē apō seniores: iuuenis ꝛ acut⁹ inueniar in iudicio.ī ꝯspcū potentiū admirabilis ero.ꝛ facies ꝑncipū mirabūt me tacentē.me sustinebūt ꝛ loquētē respicient ꝛ sermocinātez me pla.manuz ori suo ꝑponēt.hēo ꝑpter hāc imortalitatē: ꝛ memoriā eternā bis q p⁹ me futuri sūt relinq̄z. timebūt me reges audiētes.ꝛ ī multitudine admirabil appebo ꝛc. ꝛ segt.da mihi dne sediū tuaz assistricē sapiaz vt mecū sit ꝛ mecū labiter. ¶ Circa qꝺ ē aduertēdū q ꝓ hūc gradū nobilitatis tria insinuāt ꝛ oñdūt.s. ¶ Dico q gradū nobilitatis ꝯditōis dignitas. oñdit ꝑ ꝯditōis dignitas adaptōis sūmitas. ꝓ.n.pbz ꝑ meta.q̄dā scie abstractiōis puritas. sūt iuente ꝑpter nccitatē vite hūane.vt mechāice.q̄dā solū ꝑ scir vt sermocialr vel speculatia.h āt ꝑ se q̄rit. et iō ꝑ h liberalis.ꝛ iō digna ei⁹ ꝯdi⁹. ē liberalitas.ꝑ qꝺ pbs pōt dicere illō. Eccl.29.ñ soluz mihi laborauī:sz oīb⁹ exgrētib⁹ vitatē.q.d.nō solū mihi laborauī ī hāc sciaz igrēdo ꝑ hāc indigētiā:sz oīb⁹ exgrētib⁹ vitatē ꝑ liberalē vitatē indigētiā.qz fōs ꝛ subm b⁹ scie ē vitas quā ois terra iuocat ꝛ celū bñdic ꝛ sic nobilitatem b⁹ scie ꝯcludit cōditōis dignitas. ¶ 2°.dico q illō oñdit adeptōis sūmitas.sūmū.n.ꝛ difficle ē hāc sciam adipisci.qz n⁹ boium ꝑ se ꝛ ꝓ q oz ī cognitōez b⁹ scie vitatē potuit ꝑuēire.imo mlti i acgrēdo hāc sciaz senuerūt.ꝑ q ꝓ h scia ē potior:qz e⁹ appbēsio ē difficil:ñ ꝑ se sz ꝑpter nos. iō cōuenienter dr illud Esa.28.sola vexatio intē dabit.q.d.sola vexatio.i.solus labor iquirendi.solus feruor appetendi.solus amor mēdicādi dabit intellz ad b⁹ noticiā ptingendā sine vexatōe nō pōt attingi cū sit circa difficillima. ꝛ sic e⁹ nobilitatez cōcludit adeptōis sūmitas. ¶ 3°. ostendit idē abstractōis puritas. tres.n.sunt abstractōes spē dr̄ntes vna abstrahit ab oi materia ꝓsibili:ꝛ hāc metha⁹.imitat alia abstrahit a re ꝑticulari rē vlem.ꝛ hanc na

turalis.z.abstrabit vle a pticlari siue itētiões a re ⁊ bāc logic⁹ ꝯsiderat ⁊ igrit.⁊ ille mo⁹ sol⁹ altioz ē ꝑdict⁹ pp q sibi ꝯpetit q ⁹ dr̄ sap.7.solū aūt illis suppositā erat.q.d.solum illis.i.scientys hūanit⁹ inuentis ista ē suppositā qz in mō abstractionis alti⁹ eleuata .bāc aūt sciētiaz et diuinā ifatigabilr q̄rere et gescibilr retinere nobis concedat qui est sciētie ispirator Amen.

OMne ōbitū dimisti tibi qm̄ rogasti me Math.ig.sicut patz ex textu lr̄e poz⁹ agrisa⁹ discipulo rogat⁹ huc lib⁹ cōposuit q̄ fcō potuit sibi dicere pñs ℔ vbū vbi doctrie h⁹ libri pfectio describit euidēter. ¶ Prio q̄ztuz ad ām̄plexuz copiosuz i materia q̄ subycit z⁰ q̄ztū ad aspectū grosuz in for̄ q̄ attenditur. 3⁰ q̄ztū ad affcm̄ virtuosuz i agēte q aggredit. 4⁰ q̄ztū ad pfcm̄ fructuosū i fine qui intendit. ¶ Primū ꝑbat vlitas in signo. oē.n.ē signuz vle.vle.n.ē subm̄ h⁹ libri vt postea dicet.agit .n. ℔ ō oi vli i gne.siue ꝑdicet qdditatie ⁊ essentialr̄ siue q̄litatie ⁊ accñtalr̄.vt ō auctore h⁹ libri possit dici illō Matb.7.bñ oia fec̄ ⁊ surdos fec̄ audire ⁊ mutos log.qd ꝑ surdos aut ꝑ mutos nisi igrātes boies ōsignāt.audit⁹.n.maxie deseruit disciplie q̄ ad loquēdū reddit promptiores.surdos.n.fec̄ audir̄ ⁊ mutos log cū doctrinā tradidit de oi vli. ¶ z⁹ ꝑbat ordinabilitas i ocō debitū.i.seruaui ordiez debitū q ad for̄z libri spectat siue sit forma tractat⁹ siue forma tractādi.fuauit g ordinē debitū i dīdēdo mlti plicia.i describēdo difficilia.i declarādo dubitabilia.ꝑ q̄ itelligi pōt illō Esa. Quid ē qō debui vltra facere vinee mee ⁊ ñ feci vineā vocat sciam h⁹ libri q̄ fructus attulit copiosos. ¶ 3⁹ ꝑbat affcūositas i aio.qz rogasti me.i ℔ qō dic rogasti tāgit ꝑn⁹ motiū qō fuit ipe grisa⁹. ipm rogās:sz cū dic me.tāgit ꝑn⁹ effectiū ⁊ ꝑncipale me.s.descriptorē vitat]. deiectorē falsitat]. ō tractorē caritat].vt possit dicere illō Eccl.24. trāsite ad me oēs q ꝯcupiscit] me ⁊ a gnatōib⁹ meis adiplemi. ¶ 4⁹ ꝑbat ꝑciositas i termio dimisi tibi.propter hunc.s.finē vt attingas ad noticiā ꝑdicamentoz q̄ ē finis pxim⁹.vt aspicias sciaz syll'oz q ē finis remotus.vtpote qz est subm̄ i tota loica.⁊ vt ptingas ad mnā stipēdiorū.s.eternoz q ē finis vlti⁹ ad quē oēs scie ordināt .vt possit dicere ipe grisa⁹ ⁊ qlibz nr̄m secū illō Luc.2⁰ Nūc dimitt] dñe seruū tuū ℔ vbuz tuū i pace in pace.icz possidēdi sciaz .attingendi ad gloriam eternam. Amen.

QUia notícia subi ꝑsupponit i scīa.iō in pncip⁹ de subō.vnā moueo qōnē. Utz vle sit subm̄ h⁹ libri.et arguit q ñ.ꝑ sic vle nō ē ens.g nō ē subm̄ i aliq̄ scīa. nec ꝑ ꝯns i ista ꝯnia pz.qz de nō ente nō ē scia. añs ꝑbat triplr̄. Tū ꝑ boe⁹ li⁰ de vnitate ⁊ vno.oē qō ē. iō ē.qz vnū nūero ē. sz vle ñ ē hi⁹.qz ꝑdicat ō plib⁹.g ⁊c. Tū ꝑ Arl.li⁰ ꝑdicamēto z.oē qō est aliō a ꝑma subā.aut dr̄ ō ꝑma aut ē i ꝑma. vle ē aliō a ꝑma subā ⁊ nō dr̄ de ꝑma subā.qz solū ℔ subē dñr de ꝑmis ℔ Arl.ibidē. vle aūt cū sit accñs ñ ē ℔a subā:nec ē i ꝑma.qz tūc ꝑma subā eēt vlis:sic illō in q̄ ē albedo ē albū qō tñ ē falsuz. Tū qz aut ē a natura:aut ab itellcu: sz nō ē a natura.qz tūc eēt singlare:⁊ termi⁹ trāsmutatōis qō ē falsuz.g ē ab itellectu solo.igit ē figmētuz tm̄.⁊ ꝑ ꝯns ñ ē ens. ¶ ꝑ vle nō ē ꝑ se itelligible.g nō ē subm̄ i aliq̄ scia.ꝯnia pz. quia scīa ē hit⁹ intellect⁹.⁊ ꝑ ꝯns ō obō itelligibili. añs ꝑbat duplr̄. Tū qz nihl ē i itellectu:qn ꝑ⁹ fuerit i ℔su ex ꝑ poste. Tū qz ois vt⁹ passiua ꝑ suppōit suū ꝑmū obm̄ i actu añ ei⁹ opationez. qz ab obō capit suū actū.ꝑ quez pōt opari.vle aūt ñ ꝑsupponit ab itellcū:sz cātur ꝑ actū itellectus ℔ ꝯmēta.⁊.de aia. ¶ ꝑ vle nō hz aliq̄s ꝑpetates.g nō pōt eē subm̄ in aliq̄ scia. nec ꝑ ꝯns i ista.ꝯnia pz.qz ꝑ q̄ gd ē subī demōstrant i scia passiões illi⁹ subī de eo.qz scia est habit⁹ ꝯclusiōis.añs ꝑbat q̄druplr̄. Tū qz ꝑpuz vlis nō pōt eē singulare.qz tc̄ nō ꝯuerteret cū ipso g est vle.⁊ ꝑ ꝯns nō est aliud ab illo.c⁹ ē ꝑpuz qō ē incōueniēs:qz ꝑpriū nō īdicat eēntiaz e⁹ c⁹ ē ꝑpriū. ex ꝑ Top. Tū qz si sic illa passio inē ei oi soli ⁊ sp.g erit ꝑpriū:qō ē incōueniēs:qz tc̄ illa passio ꝯtinebit sub ꝑpo:q ē spēs vlis.et ē ꝯuertibile cū vli. Tū qz accñs nō ē subm̄ accñtis ex 4⁰ meta.vle āt ē accñs.g ⁊c. Tuz qz ois passio ē mi⁹ ens .no subō:sz mi⁹ ens ēte rōis ē nō ens.cū g vle sit ens rōis e⁹ passio erit ñ ens ¶ ꝑ. vle nō ē vniuocū ad ista gnqz.g nō est h subm̄.ꝯnia pz.qz oz subm̄ scie eē vniuocū ad ea de qb⁹ dr̄.añs ꝑbat.oē vniuocū multl ad illa se hz sub rōe alic⁹ vlis.sz vle nō ꝯpat ad h sub rōe vlis.qz nō sub rōe alic⁹ istoz gnqz.nulluz .n.illoz ꝯuēit alys:sz qōlibz ē distictū ab alys si igr̄ sub rōe alteri⁹ erit.6⁹ vle.qō suppōit eē falsuz. ¶ ꝑ si vle ē subm̄ h vel inqztuz ē intentio vl inqztū applicabil rei.nō ꝑ⁹ qz intētio sic hz ꝯsiderari a metaphysico.metaphy.n.ꝯsiderat quodlibet inquātū ens.igit itentiōez inqztū ens.g ⁊ intentōem inquātū itentionē.qz iō ē intētio inqztū ens ⁊ inqztū itentio.sic idem ē homo inquātū homo ⁊ inquantū ens. nec z⁰⁰ qz sic vle ē illud totū ens ꝑ accñs de q̄ nō ē scia ¶ ꝑ ois scia realis est de vli.qz singulariū nō ē scia.g h cū sit rōalis nō ē de vli. ¶ ꝑ h determinat ō qnqz vlib⁹ sub rōe ꝑpa dīdendo ⁊ diffiniēdo qōlz ꝑ ꝑpa sibi nullā faciēdo mētionē de vniuersali ℔m se: nec quo ad eius q quid ē nec quo ad eius passiões. ergo hit qnqz erunt subm̄ ⁊ nō vle ¶ Cōtra. h scia est vna.g hz vnū subm̄.g h qnqz nō sunt subm̄:nisi vt ꝯueiunt i

policabilium

¶ Ad hoc dicendū q̄ ens ꝯmune ꝯtinet sub se ens rōis ⁊ ens nāe. ens rōis ē ens ꝯmune ꝯsideratum ab intellectu. ens nāe ē ens ꝯmune ꝯsideratum a nāa

vno cõi:qõ est ꝑmum subm̃:illõ ẽ vl̃e. ¶ Ad 1m in ista qõne ꝓ ponaz vnã distinctõem. 2o ex ponaz subi scie multiplicẽ ꝺditõez. 3o addã aliq̃s ꝺclusiões. 4o excludã aliq̃s dubitationes. ¶ Quãtũ ad ꝑmũ nõndũ q̃ vl̃e ẽ nomẽ ꝺcretuz. sumit̃ ergo triplr̃ sic alia ꝺcreta. vno mõ ꝑ subõ. i. ꝑ re ꝑme itẽtiõis cui applicat̃ intẽtio vl̃is. ⁊ ꝺ mõ vl̃e ẽ obm̃ ꝑmũ itellc̃s ⁊ oĩs scia ẽ vl̃iũ maxie metaphisica q̃ ꝺsiderat q̃ qd est cuiuslz inq̃tum est ens qõ ẽ ꝑ⁹ obm̃ itellc̃s 2o mõ sumit̃ ꝑ forma. s. re scõe itẽtõis cãta ab itellectu ⁊ applicabili rei ꝑme itẽtõis. 3o mõ sumit̃ ꝑ aggregato ex subõ ⁊ foꝛ̃. ⁊ illõ ẽ ẽs ꝑ accñs:qz aggregat diuersas res ex quib⁹ nõ fit vnũ ꝑ se. ⁊ iõ nõ ẽ de ꝺsideratõe alic⁹ artificis. qz de ente ꝑ accñs non ẽ aliq̃ scia. qz nõ est diffinibile ex. 6. meta. vl̃e aũt scõo mõ sũptũ ẽ de ꝺsideratõe loici. ⁊ ꝺ illo de cetero erit tm̃ sermo. ¶ Quãtũ ad 2m nõndũ q̃. 3. ꝺsideratiões ꝑcipue sũt subi ĩ scia. ¶ Prima q̃ sit notũ ĩ scia qd ẽ ⁊ qz ẽ. nã ꝫ duo oꝫ ꝑsupponere de subõ de mõstratõis ex ꝓ poste. qd ẽ. s. diffinitie si sit diffinibile. ⁊ qz ẽ. s. ens cui. s. nõ ꝛpugnat eẽ subm̃ ergo oꝫ eẽ ens. ⁊ per ꝺñs itelligibile. ¶ Scõa ẽ q̃ ꝑ ei⁹ qõ qd ẽ demõstrenr̃ in scia de ipo passiões ei⁹. iõ oꝫ q̃ bẽat aliq̃s ꝓprietates. ¶ 3. ẽ q̃ sit vniuocũ ĩ se ad illa de q̃b⁹ ꝑdicat̃ ⁊ q̃ ad ip̃z oĩa alia determiata ĩ scia reducãt̃. ⁊ ꝓp ip̃z ꝺsiderẽt̃. alr̃. n. non eẽt vnitas scie ab vnitate ei⁹. ¶ Quãtũ ad 3m sit ista ꝓria cõclusio. ¶ Vl̃e ẽ ens hanc ꝓbo. ꝓ sic. nõ ent nõ ẽ diffinitio. sed vl̃e diffinit̃. ꝓ ꝓbier. vl̃e ẽ qđ ẽ aptũ natuz ꝑdicari de plibus. g ⁊c. ¶ ꝓ non ens non applicat̃ enti sz ꝝm boe⁹ scõe itentiones applicãt̃ ꝑmis g ⁊c. ¶ ꝓ sub rõe nõ ent nihil intelligit̃: sz qc qd itelligit̃: itelligit̃ sub rõe vl̃is. ergo illa rõ nõ ẽ non ens. ꝓbatõ ma. itellc̃ mouet̃ ab obõ qñ opat̃ cũ sit vtus passiua ex [illegible] de aĩa: sz non ens non põt mouere aliquid. qz mouere ẽ ent in actu. ergo nihil itelligr̃ sub rõe nõ ent. ¶ Ad ꝑ⁹ ar⁹ in oppo⁹ q̃ ẽ ꝺ istã ꝺclusiõez. rñdeo negãdo añs ad ꝑmã ꝓbatõem dico q̃ boe⁹ itelligit de illo ente qõ ẽ ꝑter opatõem itellect⁹ cõmõi ñ ẽ vl̃e. ¶ Ad scõm dr̃ silr̃ q̃ Arl logt̃ ꝺ ente q̃ ẽ ꝑter opatiõem itellect⁹. ¶ Cõtra qz subẽ scõe vt ibi logt̃ de ipis nõ sũt ꝑter opatõez in te⁹ in ꝑncipio. n. capi. diuidit subãm in ꝑmaz ⁊ secundã. si ergo illa diuisio valz oꝫ q̃ mẽbra vt intelligit opponant̃. sz illud qõ est secunda subã ꝑter opatõem intellect⁹ nõ opponit̃ ꝑme ergo non itelligit de scõa quo ad illud qõ ẽ ens ꝑter opatõem intellectus. ¶ Aliter ergo dõ⁹ q̃ vl̃e dr̃ de ꝑmis substãtiis. et cũ arguit̃ q̃ sole scõe subẽ dñr de ꝑmis: dico q̃ scõe subẽ vr̃bi loquit̃ sunt accñtia non r̃alia de quibus põt aliud mẽbrũ. s. eẽ in. sz intẽtionalia: qbus ꝑ se ꝺpetit dici de. vl̃e aũt ẽ qđ cõius ad scõaz substãtiã. qz secũda subã dic̃ vl̃e applicatũ ad aliqd in genere subẽ. ¶ Ad tertiaz dico q̃ vl̃e est ab itellectu nec seq̃t̃. ergo est figmẽtũ: qz figmẽto nihil cozñderet in re ex̃. vl̃i aũt cozñdet aliqd a q̃ mouet̃ intellc̃s ad cauſandũ talẽ intentiones. vñ ꝛz boe⁹ spẽs ẽ tenuis similitudo singula⁹ ⁊ gen⁹ magl tenuis spẽx. ¶ Dico igr̃ q̃ vl̃e effectiue ẽ ab itellectu. sz materialr̃ siue originaliter aut occasionaliter est a ꝓprietate in re q̃ non ẽ vex de figmẽto. ¶ Scõa ꝺclusio sit ista vl̃e ꝑ se est itelligibl̃e. banc ꝓbo ꝓ sic. qcqd ẽ: ẽ ꝑ se obm̃ itellect⁹: sed vl̃e bẽt qõ qd est. g ⁊c. q̃ bẽat qõ qd ẽ: qz diffinit̃ ꝓ ꝓbier. ¶ ꝓ ꝑ⁹ obm̃ inte⁹. s. qõ qd ẽ intelligit̃ sub rõe vl̃is. ⁊ illa rõ non ẽ idẽ eẽntialr̃ cũ illo qõ qd ẽ: sz ẽ eiusmõi accñtalis. ergo inte⁹ ꝑt cognoscere dr̃az iter illa: qz põt distinguere iter oĩa q̃ nõ sũt eẽntialr̃ eadem: sz oĩs vtus ꝑ se cognoscẽs dr̃az iter aliqua duo cognoscit vtrũq̃ extremũ sub ꝓpa ratõe. ergo inte⁹ põt cognoscere sub rõe vl̃is seu rõez vl̃is ꝑ se ⁊ sub ꝓpa rõe. ꝺ. n. mõ reflecten do cognoscit inte⁹ se ⁊ suã opatõem ⁊ mo⁹ opãdi. ⁊ cetera q̃ in sũt sibi. ¶ Ad 2m ar⁹ in oppo⁹ qõ ẽ ꝺ istã ꝺclusiõez rñdeo ⁊ nego añs. ad ꝑmã ꝓbatiõem dico q̃ ꝓpositio Arl. ẽ vã de eo qõ ẽ ꝑmũ itelligibile qõ ẽ qõ qd ẽ rei materialr̃. nõ ãt de oib⁹ ꝑ se itelligibilib⁹. qz multa per se intelligunt̃. non qz spẽz faciãt in sensu: sz ꝑ reflexiones inte⁹. cuiusmõi sunt oẽs scõe intẽtiones. Ad scõam ꝓbationem dico qõ inte⁹ possibilis ẽ virtus passiua. ⁊ illa ꝑsupponit vl̃e qõ est ei⁹ obm̃ fabricatũ ab intellectu agẽte: sz intellc̃s agens non ꝑsupponit vl̃e: qz non ẽ virt⁹ passiua. vl̃e aũt non ẽ obm̃ eius. ¶ 3. ꝺ. sit ista. vl̃e ꝺ sz aliq̃s ꝓpetates. bãc ꝓbo. ꝓ ꝛic. poꝛ assignat aliquã ꝺueniẽtiã q̃libz vl̃iuz ergo ꝺueniũt ĩ aliqua ꝓprietate: si igr̃ illa ĩsit eis vniuoce ꝺ est ꝑ rõem cõem q̃ ineſt eis ⁊ illi⁹ cõis erit ꝓ. qz si passio sit vniuoca oꝫ subm̃ ei⁹ ꝑ⁹ eẽ vniuocuz ex 2o poste. talis ergo passio ẽ ipi⁹ vl̃is ꝓ ⁊ dr̃ ꝑ positũ. ¶ ꝓ cuicũq̃ ĩest aliqd ꝺuertibilr̃ ꝑter ea que ĩ ei⁹ diffinitione ponũt̃ illõ ꝺz tale inberens ꝑ passione: qz diffinitio sufficiẽt̃ sufficienter indicat eẽntiã diffiniti: sz ꝺ mõ ineſt aliqd vl̃i. ergo ꝺz aliquã passionẽ. ꝓba. mi. qz si diffinitio vã vl̃is sit illa que ponit̃ in ꝓ ꝓbier. s. ꝑdicabile de pl̃ib⁹. tũc ꝺuertibile ꝑter eẽntiã vl̃is erit illud qõ ponit̃ ꝓ poste. s. eẽ vnũ ĩ multis ⁊ de multis ⁊ ecõuerso si illud sit e⁹ vã diffinitõ istud erit ꝓpriũ: qõcũq̃ igr̃ det̃ illõ ꝺz ꝺcludi demonstratiue de vl̃i ꝑ e⁹ diffinitionẽ. ¶ Ad 3m ar⁹ in oppo⁹ qõ ẽ ꝺ ꝺclusionẽ istã rñdeo ⁊ nego añs. ad ꝑmaz ꝓbatiõez dico qõ passio vl̃is ponat̃ q̃ sit a. ꝺa est vl̃e non qõ sit eẽntialr̃ idẽ suo subõ: sz vl̃e applicat̃ sibi: vt mo⁹ ei⁹ ⁊ erit

ꝑdicatō ōnoīatiua dicen⁹a est vl̄e.ꝛ si arguit ꝙ subiectū nō ꝑdicat ōnomiatiue ō accn̄te:nec dic mo⁹ e⁹.dico ꝙ vl̄e pōt sūmi ut qd vl̄ ut modus ꝛ ꝙ obycit:vnz ē ꝑ m⁹ hic vo itelligo sumendo vl̄e.z⁹.s.vt ē modus ꝛ nō qd. ¶ Ad secūdā p idē.qz a ē ꝑpū ōnomiatiue:sz nō ꝺtinet sub ꝑpo. pol̄e.n.ē:ꝛ maxie i ītētōib⁹ aliqd cōuerti cū genere ꝛ ōnomiari a spē. ¶ Ad.3.dico ꝙ accn̄s nō est subcn̄ ꝑmū accn̄t]ꝙ ē subsistēs ꝛ supportāls ac vltimate terminās ōpēdētiā ei⁹.sed tale est sola substātia.pōt tn̄ accn̄s eē ꝓxiuz ꝛ īmedia⁹ subiectū accn̄t]:qz ē rō susceptiui ꝑ quā aliō iē substātie:vt superficies ē subiectū albedis ꝛ hoc mō ē i accn̄tib⁹ subn̄ passiōis. ¶ Ad.4.dico ꝙ ieē rōis sūt ml̄ti grad⁹ sic̄ ieē monete ieē nature.qz mod⁹ itelligēdi ē min⁹ ēs ēte itelligibili.vn̄ ꝙ minus ē ēte rōis in vlt⁹ gradu ē nō ens.nō sic āt se hz ꝑpū vl̄is ¶ Quarta ꝯ sit ista.vl̄e ē vniuocum ad ista.ſ.bāc ꝓbo sic.vl̄e ꝑdicat ō istis ꝙnqz ꝑmnomē ꝛ ꝑ rōz.g̊ vniuoce.ꝯsequntia pz ꝑ ari.i ꝑn⁹ pn̄toꝝ.añs ē manifestū.qz qōlibz istoꝝ ē aptū natū dici ō plib⁹ ꝑ ꝙ diffinitur vl̄e ꝑ ꝓpe. ¶ Ad .4.argumētū i oppositū ꝙ ē ꝯ istā ꝯclusionem dico ꝙ vl̄e ꝯpat ad ꝟ ꝙnqz sub rōe gn̄is.qz ꝑdicat ō eis i qd ꝛ ꝟ differūt spē iter se.ꝛ cū dr̄ qōlibz illoꝝ.ſ.eē distictū ab alyſ vnz ē.ꝛ iō n̄ ꝑdicāt ō seiuicē ꝑdicatōe exercita.nec aliquid de vno illoꝝ sub rōe alteri⁹.sz ꝑdicatiōe signata. rō.n.generis ē exn̄ea vl̄i qn̄ unit istis ꝑ ꝟ vnū ē ¶ Cōtra.qz si vl̄e ē gen⁹ ad hec.g̊ qōlibz illoꝝ est spēs.ergo gen⁹ est spēs, ꝙ ē falsū.qz species opposita n̄ ꝑdicat ō alia ꝛ cū ꝟ vno ē.sz g⁹ et spēs sūt spēs dispate ꝛ oppolite ſ ꝟ vl̄i si illō pōit ge⁹ illoꝝ.ſ. ¶ Tū qz g⁹ n̄ ꝑdicat ō spēb⁹ ꝟ magl ꝛ mi⁹ ꝟ poz.c.ō differētia.vl̄e āt ꝑdicat ꝟ magis ꝛ min⁹ ō istis.qz g⁹ ē vl̄⁹ q̄s spēs vl̄ dr̄a. ꝑdicat.n.de plib⁹ ¶ Ad p⁹ cōcedēdo ꝙ qōlz illoꝝ ē spēs nec ē icōuēiēs spēs eiusdē gn̄is i accn̄tibus ō seiuicē ꝑdicari ōnomiatiue.ita ē ꝟ cū dicit g⁹ ē spēs.q̄libz.n.illaꝝ ītētōnū pōt accipi vt qd ul̄ ut mo⁹.qn̄.n.ē illō ꝙ intelligit tūc ē qd.qn̄ āt ē rō sub q̄ aliud itelligit tūc accipit vt mo⁹.ꝟe igit ītētōes nō opponūt nisi vt vtrūz accipit ut quid vl̄ vtrūqz vt motus vic aūt g⁹ est spēs.vt vꝛa ē accipit g⁹ ut qd.qz i cōpatione ad vl̄e ꝙ ē ge⁹ suū.spēs aūt vt mo⁹:qa sub tali rōe itelligit g⁹ respcū vl̄is.iō n̄ seqt ꝙ ꝑdicat oppositū ō oppōito.sz ē fallacia figure dictōis cōmutādo mo⁹ i qd.vl̄e ꝯ:vbi grā pl̄e ē singulare.hec ēva ut pl̄e accipitur vt qd:ꝛ singl̄e vt mo⁹.qz qō significat ꝑ singl̄e ē mo⁹ ei⁹ ꝙ significat ꝑ pl̄e.nec ē oppositio ¶ Ad aliud dico ꝙ g⁹ n̄ ē magl vl̄e.qz magl dicit itēsionē i forma ei⁹ cui adiūgit.sz q̄dām ō est mai⁹ vl̄e q̄ten⁹ extēdit ad plura.sic̄ q̄tern⁹ ē maioz nūer⁹ biario n̄ magl sic̄ ēt vna spēs spālissima nō dr̄ magis vl̄e q̄z alia:lz sub se pl̄a bēat cōtēta. ¶ Quinta ꝯ sit ista.vl̄e ē subn̄ ī ꝟ lib⁹ hāc ꝓbo sic.illud cui cōpetūt oēs cōditōes subi ī sciētia ē subn̄ illius sciētie.vl̄e ē bi⁹ i ꝟ libro.ergo ꝛc.minoꝛ ostenditur.Cum enim sint.3. cōditiōes ꝑncipales subi vl̄e hz ꝑmā.qz ꝟ suppōit qd est.ꝛ qz ētāq̄z notū.n̄.n.eēt possibile aliquā spēz e⁹ sciri igrato ō ipo qd ē vl̄ qz ē.ꝟ āt diffiniūt ei⁹ spēs:nec oportuit ꝟ diffinitōz vl̄is pōi quā suppōit auctoꝛ sufficiēter fuisse assignataz ab ari.i.pye.et.i.posterioꝝ.vn̄ rōe vl̄is.ſ.ꝑdicari de plib⁹ vtit ī diffinitōe illoꝝ.5. ¶ Hz ēt secūdā cōditōz subi.qz si q̄ passio vniuoca ist] gnqz ꝛ eis oñdit ieē ꝑ rōnē vl̄is:ꝑ ꝟ oñdit ō vl̄i:tāq̄z ō ꝑ sbiecto.ꝛ si ō aliq̄ vno aliq̄ passio ōmōstrat ꝑ rōnē vl̄is q̄ ē ꝑdicari ō plib⁹:i ꝟ oñdit ō vl̄i. qz me⁹ demōstratōis eqt passioni.sz ꝟ fit ꝟ vt pz.qz differre ab ididuo ōmōstrat ō gn̄e ꝑ hāc ꝑticl̄az ꝑdicari ō plib⁹.ꝛ ita suppōit posse ostē di ō alys ¶ Tertia cōditō ē māifesta.qz qōlibz illoꝝ ē spēs vl̄is.ꝛ ipz dinidit ī bec.5.a poz.qz posita diffinitōe gn̄is ad ē⁹ ōclaratōz pōit diuisionē:cui⁹ vnū mēbrū n̄.ꝑdicari ō plib⁹ ꝑ ꝙ itelligit vl̄e subdidit i ꝟ.5. ¶ Quā⁹ ad.4.⁹ occurrt.z.dubia.p⁹ ē cū vl̄e ō.q̄ logt sit acn̄s q̄ritur i q̄ sit vt i subō.vtrū i revl̄i itellcū. ¶ Rel pōdeo ꝙ vl̄e ē i re ut i subō ꝛ n̄ i itellcū.tuz ga materia ꝛ efficiēs n̄ coicidūt.ex.z. ꝓby.sz itellect⁹ ē cā efficiēs vl̄is.igit n̄ materia.g̊ nec subiectuz.accn̄tia.n.nō hn̄t materiā nisi in q̄ q̄ dr̄ subn̄ eoꝝ.religt g̊ ꝙ sit i re vt i subō.mioꝛ pz ꝑ cometatoꝛē.p ō aīa.itellcū ſ ē q fac vl̄itatē in reb⁹.tū qz acn̄s ē ī illo sic̄ i subiecto ꝙ ōnominat.vl̄e āt ōnomiat rē n̄ itellectū.g̊ ē i re subiectiue.i itellcū āt ut i efficiēte:ꝛ ut cognitū i cog̊scēte ¶ Sciēdū tn̄ ꝙ significatū termi coīs significātis verā naturā ꝑt triplr ꝯsiderari.vno: ꝟz eē i suppositis ꝙ dr̄ eē materiale e⁹.ꝛ ꝟ mō insunt ei accn̄tia cōia. ¶ Sc̄o⁹ ꝯsiderat absolute ꝟz esse qditatiuū.ꝛ sic insūt ei ꝑdicata substātialia ¶ Tertio⁹ ut ꝑ formā itelligibilē ab itellectu appꝛhēdr̄.ꝙ ē eē cognituz:ꝛ sic ei insūt ītētiōes.inte⁹.n.ꝯsiderās naturā bois eē vnā in mult]ꝛ de multis ab aliq̄ ꝑpetate repta i natura sic ꝯsiderata:mouet ad cāndum intētiōz ꝛ illā cātā attribuit illi nature.c⁹ ē ꝑpetas a q̄ accipit intē. ¶ Cōtra.oē accn̄s ꝙ ē i re vel ē ꝑ pziū vel cōe.si ꝑpziū ieſt indiduis lz nō ꝑ.qz ꝑ spēm cui ieſt ꝑ si cōe ineſt ꝑ indiduis. si igit vl̄e eēt accn̄s i re ieſſz ēt indiduis.ꝙ ē falsuz. qz tē indiduū eēt vl̄e ¶ Inte⁹ ē vt⁹ passiua ex 3⁰ de aīa.g̊ nō opat ex mittēdo.cū g̊ cāt vl̄e nō extra mittit illō g̊ n̄ ē in subiecto aliq̄ ex inte⁹. ¶ Ad ꝑ⁹ dico ꝙ ꝑcedit de accn̄te reali qō ineſt nature ꝟz eē materiale. ¶ Ad z⁹ dico ꝙ itellect⁹ nō attribuit aliq̄ ꝑpetatē rei ꝑ e⁹ trāsmutatōz

qz nō ē vt⁹ factiua. pōt tñ aliquā itētionē attribuere q̄ dicit bitudinē rei ad inte⁹ pserti si accipiat̄ a ꝑpetate i⁹ rei sicut attribuit mōs significādi dcōi significatiue q̄ sūt i voce: ut in subiecto: effectiue tñ ab itelicū. ¶ Scōz ou⁹ ē de vitate isti⁹ bō ē vl̄e ꝛ ꝯsiliū vbi p̄dicat inte⁹. R⁹ dico q̄ ista ē va eo mō q̄ nūc dcīm est hic accūs ineē rei p⁹ qz de quocūq; p̄dicat̄ diffini⁹ ꝛ diffinitū: sz bō p̄dicat̄ de plib⁹ dr̄ntib⁹ nūero. g̊ est spēs: et p ꝯns vl̄e ¶ Cōtra. tū qz oīs ꝓpō in q̄ p̄dicat̄ ñ va natura de va natura ē flā. qz oppo⁹ de oppositō: sz ita ē hic. qz subiectuz significat verā naturā. g̊ illā supponit. p̄dicatū āt ñ p̄dicat verā naturā. qz nō significat. ¶ tū qz si bō est spēs. ꝛ spēs ē iten⁹. g̊ bō ē ite⁹ ꝯ⁹ ē falsa. g̊ aliq̄ p̄missaz. nō minoz. g̊ maioz. tū qz p̄dicatio in abstracto est va p se p⁹: sed hec non est va p se p̄ mō bō ē spēs. ꝛ p̄dicatū ꝛ subiectū sūt abstracta. g̊ ꝓpō ē falsa. ¶ R⁹ ñ⁹ ad pri⁹ ꝛ dico q̄ va natura pōt supponi tripl̄r ut s̄dictū ē. subiectū g̊ supponēs verā naturā z⁹: sūptā. ut. s. ꝯpat̄ ad intellec⁹ i est ei tale accūs: ꝛ b̄ mō maioz ē falsa: nec p̄dicat̄ oppo⁹ de opposito: sed itētio de re. ¶ Ad z⁹ dico q̄ est fallacia accūtis. qz spēs respectu boīs accipitur ut mo⁹ ꝛ respectu intentiōis ut gd. qz qōlibz in suo gn̄e est gd. ¶ Ad z⁹ dico q̄ nō ē hic p̄dicatō in abstracto: qz spēs ē gd ocretū: ꝛ denoiatiue p̄dicat̄ de re. ¶ Ter⁹ du⁹ ē antales ꝓpōnes sint p se. R⁹ ñ⁹ q̄ nō. q̄ pz discurrēdo. in p̄. n. mō p̄dicat̄ diffi⁹. vel ei⁹ ps de diffinito. sz ipole ē aliquā rē scde itētiōis diffinire rē p̄me itētiōis. ¶ Nec z⁹⁹ qz nō cātur itentio ex p se p̄ncipys subiecti. ¶ Nec 4⁹⁹ qz res nō ē cā efficiēs itētiōis. sz inte⁹. ¶ Nec z⁹⁹ qz ille ñ spectat ad p̄dicationē sz magis ad solitudinez tū qz p se p̄supponit de oī. g̊ si bō ē p se vl̄e. oīs bō erit vl̄e. ꝯns ē falsū. g̊ ꝛ añs ¶ Cōtra cui p se ineſt diffi⁹ ꝛ diffinitū. sz bō p̄dicat̄ p se de plib⁹ dr̄ntib⁹ nūero in gd. g̊ bō p se ē spēs. ¶ p̄ q̄ ē p se intelligibile ē p se vl̄e. bō ē bi⁹. qz p suuz q̄ gd ē qō ē idē sibi ē intelligibilis g̊ ꝛc. ¶ p̄ vl̄e ꝯuenit boī ꝓz q̄ abstrabit̄ ab oī accūte. g̊ ñ ieſt ei ut accūs. g̊ p se. añs patz. qz bō ut ꝯiūgit̄ accūtib⁹ ē singulare. ¶ R⁹ ñ⁹ ad p̄⁹ ꝛ dico q̄ p se in mioz pōt determiare inherētiā b⁹ p̄dicati. p̄dicat̄ de plib⁹ vel pōt determiare iherēs. s. p̄dicatū. p̄⁹ est falsa. ꝛ sic seq̄t ꝯ⁹ falsa. z⁹⁹ ē va. ꝛ sic nō infert ꝯns. sil̄e pz hic accūs ē p se ēs. qz si p se determiat iherētiā va ē. qz ens p̄dicat̄ in qd de q̄libet: si determiat iherēs falsa ē. pz. ¶ Ad z⁹ p idē mioz ē va: ut p se determiat iherēs: ꝛ sic maioz ē falsa. ¶ Ad 3⁹ dico q̄ vl̄e ieſt boī: ut abstrahit̄ ab oī accūte reali qō ꝯsequit̄ ipm ꝓz ee materiale: sz nō ut abstrahitur ab accūte itelligibili. ¶ Sic ad qōnē. ¶ Ad ar⁹ p̄⁹ z⁹ 3⁹ 4⁹ rn̄⁹ est i corpore qōnis. ¶ Ad 5⁹ dico q̄ illa diuisio nō ē p oppositā. qz ite⁹: ꝓz q̄ itētō ē applicabil̄ rei vñ cōcedo vtrūq; mēb⁹ cū sint idē. ¶ Cū obycit̄ ꝯ p⁹ mb̄z. pōt dici q̄ metaphy. ꝯsiderat oīne ens reale: nō ens rōis cuiusmōi ē vl̄e de q̄ hic est ꝓmo. vel si concedat̄ q̄ ꝯsiderat itētionē inq̄tū ens: nō sequit̄. g̊ itētiōz inq̄tuz iten⁹. qz ñ sūt idē: q̄ vl̄r accidit. qñ sequēs reduplicatiōz nō significat absolute eēntiā: sīc hic p b̄ pz ad ex⁹ de boīe. qz nō ē sil̄e. ¶ Cō obycit̄ ꝯ aliō me⁹ dico q̄ non est ens per accūs: sicut aggregatuz qz res nō cadit in itellectu i⁹ toti⁹ ut ps. sed ut terminās r̄spectū hoc mō oē accūs cōe itelligī i dependētia ad subiectū. nec tñ ē ēs per accūs. ¶ Ad 6⁹ dico q̄ scia realis ē de vl̄i p⁹. q̄. s. ē res sed logica ē de vl̄i z⁹⁹ q̄ ē iten⁹. iō scia rōnabil̄. ¶ Ad vltimū pz per dicta in solutione questionis tertia ꝛ quinta conclusione.

Quam sit necessariuz ꝛc)

Liber iste in. z. diuidit̄ ptes. poz⁹. n. p̄ p̄mittit pbemiū. z⁹ subiūgit tractatū ibi (videt̄ āt neq; g⁹) in pbemio inducit audiētes ad amoz ē sciētie ꝛ diuidit̄ i. z. ptes. p̄ reddit auditoz es attētos ex doctrie vtilitate. z⁹ bēiuolos ex doctrie breuitate. 3. dociles ex doctrie facilitate. ꝓa ibi (Iste q; rez). 3. ibi (altioz ib⁹) i bis. n. trib⁹ cōsistit subiectio disciplie ꝓ boeciū i libz o doctrina scolariū. c. 6. vt. s. sit attēt⁹ igēio ad itelligēdū. beniuol⁹ aio ad audiēdū. docilis exercitio ad rētinēdū. ¶ Dr̄ g̊ (cū sit necessariū) ¶ Notandū q̄ ut dr̄ cōiter poz⁹ hūc librū ꝯposuit ad instātiā cuiusdā discipuli sui q̄ grisaro⁹ dicebat̄ eo q̄ libz p̄dicamēto⁹ az⁹. ñ itelligebat. ad quē facili⁹ intelligēdū multū valet scire: qd est ge⁹ ꝛ qd spēs ꝛc. ob hāc igit̄ cām sibi hūc libz ū direxit ꝛ intitulat̄ sic. īcipiūt ysagoge. i. ītroductiones poz. in catbegoryas. i. in predicamēta az⁹. ¶ Notādū ēt q̄ poz⁹. narrat hic. 4. vtilitates ad q̄s ordinat̄ ꝛ valet scīa b⁹ libz i. p̄ma ē qz valet ad doctrinā az⁹. ō p̄dicamētis. nā i p̄dicamēto ordinat̄ spēs sub genere ordine directo et dr̄ie a latere ordie īdirecto. q̄r oz p̄scire quid ge⁹ qd spēs qd dr̄ia: ꝛ qz in gn̄e ꝯtinētur dr̄ie eēntiales p se ꝛ nō accūtales. iō opz scire qd ꝓpriū ꝛ quid accūs ut caueant̄ a coōdiatōe p̄dicamētali. ¶ Secūda ē qz valz ad assignationē diffinitionū. nā spēs diffinit̄ p g⁹ ꝛ dr̄iam. iō diffiniēte oz prescire qd spēs qd g⁹ qd dr̄ia. ꝛ qz in diffinitiōe ñ oz poni accūs ꝓpriū siue cōe. iō oz p̄scire qd sit accūs ꝓpriū ꝛ cōe ut caueri possit. ¶ Tertia ē qz valz ad diuisionē faciēdā: dicit̄. n. g⁹ in spēs p drās eēntiales nō accūtales siue sit accūs ꝓpriū siue cōe: iō oz scire ista. 5. tria ut eligant̄. s. g⁹ spēs ꝛ dr̄ia: duo ut caueant̄. s. accūs ꝛ ꝓpriū ¶ Quarta ē qz valz ad ōmōstratōez. ibi ei ꝯcīdit̄ ꝓpria pa⁹ de subiecto q̄ ē spēs p me⁹ q̄ est

diffini° q̄ ut dc̄z ē ꝺstat ex gn̄e ꝛ dn̄a. oz ḡ scire qd g° ꝛ qd dn̄a qd spēs quid ꝓpriū: ꝛ qz in demōstratiōe nō ꝺclꝺit accn̄s cōe: iō oz scire qd sit accn̄s ut a ꝺmōstratiōe excludat̄: ꝛ ꝟ est q̄ dn̄ in lr̄a grisarozi. i. tu o grisarozi apud a. ad dn̄iā aliquo. g de p̄dicam̄t] tractauerūt. ut augus. ꝛ plures alij necessariū. i. vtile ¶ Necessarium. n. 4. modis dr̄: ut pz. 5. metha. c. de necessario. ¶ Uno° ē illud sine q̄ aliqd nō ꝓuenit diu eē ut respirare ē necessariū aiali silr cib° ¶ Secūdo°: illō sine q̄ nō ꝓuēit aliqd bn̄ eē aut fieri ut biber̄ farmacū. i. medicinā laxatiaz ē necessariū: ut aliqs nō laboret febre ¶ Tertio° illō q̄ infert violētiā. nā violētia dr̄ eē q̄dā necessitas. ¶ 4°. illud q̄ n̄ ꝓuēit alr se bn̄e. ꝛ ꝟ mō dr̄ necessariū simplr ꝛ p̄pe. hic ḡ sumit̄ necessariū 2°. ꝛ ē idē q̄ vtile. ¶ Deide cū dicit (ista. rex) ponit b° doctrie breuitatē. ꝛ pz lr̄a speculatōe. i. ꝺsideratiōe ista. rex. i. dicta. vtilitatum. ¶ Deide cū dicit (altiozib° q̄dē) p̄dicit b° doctrine facilitatē. circa q̄ duo facit. p̄ mo° difficilē abycit. 2°. mo° facilez eligit. ƀa ibi (illud ꝟo quēadmo°) p̄ma in. 3. p̄ intētū ꝓponit. 2°. ip̄m exponit. 3°. cāz intēti apponit. ƀa ibi (mox) tertia ibi (Altissimū) dicit ḡ q̄ abstinebit i suo tractatu a q̄nib° altiorib°. i. difficilib° cōiectans. i. ꝓtractās simpliciozes mediocrit. i. iter mo° nimis difficilē ꝛ nimis rudē. ¶ Deide cū dicit (mox) expōit q̄ ꝺ dixerat excludēs a sua ꝺsideratiōe. 3. difficiles q̄nes. prima ē vtrū gen° ꝛ spēs ꝛ vlr oia vlia subsistāt i re ex̄ vel tm̄ sint posita i solo itellectu. ¶ Secūda est dato q̄ vlia subsistāt in re ex̄ vt̄ sint corpalia vlr corpalia ¶ Tertia vt̄ vlia sint sepata a sensibilib° rebus an insensibili° existāt bas q̄nes ꝺcludit ꝛ alias annexas istis ¶ Notādū q̄ illa. triū q̄num tertia ē in q̄ plo ꝛ a. discōueniūt. nā plo ideas posuit. ut sibi ipōit ulia a sensiblib° sepata. a. ārt dixit vlia insensibilib° eē: ut patebit alias ¶ Circa lr̄am quidā exponūt inte° so° cui nihil rn̄dz i re ex̄ ut est inte° figmēti ꝛ entis ꝓhibiti. inte° nudū q̄ ē sine oi spē vel bitu: ut ē ite° in sui creatiōe q̄ ē tāq̄ tabula rasa in q̄ nihil ē depictū. inte° pu. vocant inte° angelicū vel diuinuz ¶ Sz ista expō videt̄ iplicare ꝺdictionē in 2°. dco. qz si inte° ē nudat° oi spē ꝛ bitu ipole est q̄ vle sit in intellectu cum nihil sit ibi nisi. subiectiue ut spēs ꝛ bit°. vel obiectiue p̄ spēm vel p bitū. dicere ḡ vlia eē in itellectu nudo sic itelligēdo ē dicere q̄ n̄ sint i itellectu ¶ Alij vocāt inte° so° ite° ap̄pbēdētē singlaria: nudū vo q̄ nil ap̄pbēdit. purū ār dicūt ite° diuinū: eo q̄ n̄ est fantasmatib° ꝺiūct°. ¶ Cōtra. si inte° nud° ē q̄ nihil ap̄pbēdit i re. qd ē q̄rere an vlia sint i itellectu nudo. ꝟ nihil ē q̄rere. ¶ Alr ḡ pōt dici q̄ p̄ inte° so° nudū ꝛ pu. idē intelligit̄ ꝛ vba ista eq̄polent p̄ditiōi exclusiue ut sit sensus ¶ Utrū vlia sint in reb° tantū vel so° sint i intellectu. ¶ Deide cū dic̄ (altissi°. n.) tradit cāz dc̄i. qz. s. pdcas q̄nes ptractare altiorl ē negocy ꝛ maiorl iqsitōis q̄ sit pn̄s. ¶ Deide cū dic̄ (illō vo) eligit modū facilē quē itēdit dicēs q̄ ō. 5. ꝓpositis vlib° pbabilr ptractabit seq̄ns vestigia āti q̄ maxie pypateticoz. ¶ Notā° q̄ vt dr̄ atbēis fuer̄t tres secte philosophoz: vna epycureoz̄ dc̄a ab epi q̄ ē sū ꝛ cus cutl. qz sup̄ cute. q̄ i ōlectatōe gust° posuer̄t felicitatē. alia fuit stoycorū dc̄a a stoa porta. qz iux̄ illā portā studio vacabāt. ¶ Tertia fuit pypateticoz q̄ princeps ꝛ pcipu° fuit ari. ¶ Ad euidētiā q̄nū q̄s poz. relīqt vnā moneo q̄stionē. vtrū vle sit aliqd in reb°. videt̄ q̄ sic. nā oē q̄ est tale p ptipatōz rducit̄ ad aliqd tale p essētiā. aliqn ēs p ptipatōz eēt p° tale: sz singlar̄ ē tale p ptipatōz ut ꝟ bō p ptipatōz bois: aliqn bō nō plificaret̄ i istis singlib° . ḡ bō vniuersalis ē bō p essētiā. ꝛ p ꝺns ē i reb° ¶ 5°. subā est p° ēs. 7°. metaphy. ꝛ ens reale. qz itellcūs nr̄ nil cāt nisi accn̄s. sz ƀa subā ē subā ꝛ ponit̄ vlis: ḡ vle est aliquod ens reale ¶ Contra. si vniuersale ē aliqd reale. ḡ loica q̄ ē ō vli ē scīa realis. q̄ est falsū. ¶ Ad n°. p̄ p̄mittā aliq̄s distinctiones. 2°. inferā aliq̄s ꝺclusiones ¶ Quantū ad p°. p̄ma ꝺstictio sit ista q̄ duplex ē inten° p̄ma ꝛ ƀa. voco p̄mā itētionē ip̄am rez cognitā vel positā ineē intellecto et cognito. dr̄ p̄ma qz res dr̄ intē°: nō q̄cūq̄ mō res: sed ut intellecta ꝛ cognita. voco āt itētionē scōaz quādā relationē siue ꝺpatōz ite° q̄ ite° ꝺpat vnā p̄mā itētōz ad aliā p̄mā itētiōz. i. v° p̄ ite° ad aliō p̄ ite°. Ex° itellect° itelligēs boiez ꝛ itelligēs aīal ꝺpat vnū ad aliō ƀz rōz p̄dicabil subycibil q̄ ꝺpa°: ex pte aīal dr̄ g° ꝺcretiue. ꝛ ex pte bois dr̄ spēs. ꝛ sic ƀz diuersas ꝺpatōes fōmat diuersas ƀas itētiōes. puta gn̄is spēi ꝛ bi°. ita q̄ ois ƀa itētio ē relo rōis. ¶ Secūda distinctio sit ista. q̄ vle cū sit nom̄ ꝺcretū ꝑt accipi tripl̄r. p°: p p se significato q̄ é vlitas ꝛ ƀa itētio q̄. s. ē q̄dā relo rōis in p̄dicabili ad id de q̄ ē p̄dicabile. ꝛ būc re° significat hoc nomē vle in ꝺcreto sic̄ ꝛ vlitas in abstracto. ¶ 2°. accipitur vle p illo q̄ denoiat̄ ab illa itētiōe vlitatis q̄ ē aliq̄ res p̄me itētōis. nā ƀe itētōes applicāt̄ p̄mis. ¶ Tertio mō accipit̄ p aggregato ex re. ꝛ itētōe q̄ ē ēs p accn̄s ¶ Tertia distictō sit ista eē i itellcū ꝺuēit dupl̄r. p°: subcīue quēadmo° spēs ꝛ bit° sn̄ i itellcū. a°. obcīe sic̄ ꝺgni° i cog̃scēte. ꝛ ꝟ mō logmur i q̄nōe ¶ Qua° adz° sit ista p̄ma ꝺ°: vle sūptū p p°: s. p itētōe nil ē in reb° ex̄ ꝟ pbo sic. purū ēs rōnis nihil ē i reb° ex̄: sz vle sic acceptū ē bi°. vt pz ex p̄dcis ḡ ꝛc̄ ¶ Cōfirmatur. qz ƀz ꝺmēratorez. p̄ de aīa ite° agēs fac vlitatē i reb° sz ite° agēs nō ē vis factiua sz actiua

aptemis tres philosopho

No bene bene ad mirabi.

g̃ nihil cãt ex̃ ite⁹. ¶ Scõa p⁹ sit ista. vl̃e sũptũ z°⁹ s. p subiecto intẽtiõis ẽ ve aliqd i reb⁹. hãc ꝓbo sic. illud ꝙ circũscripto oĩ actu inte⁹ ve ẽ. ẽ aliqd in reb⁹. sz vl̃e sic acceptũ ẽ bi⁹. g̃ ꝛc. nã circunscripto oĩ actu inte⁹ natura lapidis ẽ q̃ .s. nõ ẽ bec. sed indetermiata. g̃ tale vl̃e ẽ i reb⁹ ¶ Ꝑ vl̃e ex se ẽ aptũ natũ de plib⁹ p̃dicari. sz res de se ẽ apta nata dici de plib⁹. g̃ vl̃e ẽ res. probatio minor l: qz si nõ tũc talis aptitudo repugnaret rei nec posset sibi ꝓferri ab itellectu. qz tũc inte⁹ posset dare sorti talẽ aptitudinẽ ꝙ est falsũ ¶ Ꝑ vl̃e p̃dicaꝛ de re. s. singl̃ari p̃dicatione dicẽte b̃ est b̃. ut sortes ẽ bõ. sz ipol̃e ẽ aliqd predicari de re nisi sit in re. g̃ ꝛc. ¶ Ꝑ qõ qd ẽ absolute sũptũ ẽ va res. qz ẽ p̃n⁹ ꝛ cã. ex. 7. metha. sed ip̃m ꝙ qd ẽ absolute sũptũ ẽ vl̃e. g̃ vl̃e ẽ va res. p°mi. qz ꝙ qd ẽ sic absolute sũptũ exp̃mit p diffinitionẽ. sed diffi° nõ ẽ nisi vl̃is. ut dr̃. 7. metha. ¶ Mod⁹ intelligẽdi ꝓcl̃onẽ talis ẽ. qz i re ẽ gradus. ꝛ dr̃a siue ꝓprietas indĩdualis. q̃ singl̃are ẽ b̃. ẽ ẽt ipa natura p illã dr̃iã limitata ꝛ indiuiduata. ꝛ ista natura nõ solũ ẽ itelligibil̃ sine illo gradu indĩduali. sed ẽt natura ẽ ꝑor illo gradu tali in re. ꝛ ut sic est ꝑor nõ repugnat sibi eẽ in alio. qz ut sic ñ ẽ adhuc limitata ad hoc singl̃are. ꝛ natura ut sic ẽ ꝑor. ẽ vl̃is z°⁹ ¶ Tertia ꝓ⁹ sit ista. vl̃e z°⁹ sũptũ nec ẽ simpl̃r i re nec in intellectu simpl̃r. sed pti sic. pti nõ. ut pz ex p̃dictis. ¶ Ex dictis pz qd dõm ad duas alias qõnes q̃s por⁹ relinqt. nã vl̃e p itẽtiõe ñ ẽ corpale q̃ ad scõam qõnẽ. ꝛ ẽ sepatũ a singulaꝛib⁹ ut singl̃aria sũt q̃ ad tertiaz. ¶ Itẽ vl̃e p subiecto intẽtiõis ẽ corpale in reb⁹ corpalib⁹. puta natura lapidis ꝛ ẽ incorpale in reb⁹ icorpalib⁹ puta natura angelica q̃ ad scõaz qõnẽ. ꝛ nõ est sepatũ realr a singularib⁹ q̃ ad tertiã ¶ Ad p⁹ in oppo⁹ pz ꝙ equocatur de vl̃i. vñ concedo totũ argu⁹. ꝓcludit. n. de ip̃a natura �fm id qõ ẽ. ꝛ b̃ mõ ẽ i reb⁹ ¶ Ad z⁹ p idẽ. nã �fa ſba ẽ subã ꝛ ẽ in re ex̃ �fm illud qõ ẽ. Ad aliõ in oppo⁹ dico ꝙ logic⁹ ñ ꝓsiderat res p se nisi p q̃to fũdãt scõas intẽtões ꝛ terminãt re⁹. ipsas ãt intentiones considerat per se. ꝛ ideo non est artifex re

Valis sed intentionalis.

Videt autez neqz gen⁹) Finito ꝓhemio subiũgit por⁹ tractatũ. vbi determiat de p̃dictis. ¶. circa ꝙ. z. facit. p̃ determiat de eis seorsuz ꝛ sepati. z°⁹ ꝓpatine. scõa ibi (Cõe quiõ) ¶ Dr̃ia ps diuidit in. ¶. fm. ¶. vl̃ia p̃dicta. vel alr. p̃ determiat de bis q̃ p̃dicãt in qd z°⁹ de bis q̃ p̃dicãt in q̃le. �fa ibi (dr̃ia vo) ¶ ꝑma i z. p̃ agit de genere. z°⁹ de spẽ ibi (spẽs ãt) ¶ Circa p⁹. z. facit. p̃ diuidit g⁹ ut eligat. z°⁹ eligit ut diffiniat. �fa ibi (Tripl̃r igit) ¶ Prima in. z. fm. z. modos gener] q̃s assignat. �fa ibi (dr̃ ãt ꝛ alr) tertia ibi (Alr ãt rursus) ¶ Dr̃ia in. z. p̃ põit p⁹ mo⁹ z°⁹ expõit p ex⁹. �fa ibi (Scõz quã significatõz) Dic igit ꝙ videt. supple ꝛ ita ẽ neqz g⁹ nz spẽs dici simpl̃r. i. vno mõ. sz supple multipl̃r: vnde subdit. g⁹. n. dr̃ p°⁹ collectio aliq̃z se bñtiũ ad se inuicẽ quodãmõ. i. ꝑz aliquẽ bitũ. ꝛ ad vnũ aliqd. q. ad p̃n⁹ ¶ Notãdũ ꝙ duplex est videre vnũ ꝙ videt ꝛ nõ ẽ. ꝛ dr̃ videre sophisticuz vel elẽcũ. aliud ꝙ videt ꝛ ita ẽ. ꝛ dr̃ videre topicũ. b̃ mõ accipiẽdũ ẽ hic videre ¶ Notãduz ãt ꝙ simpl̃r accipit trib⁹ modis. p°⁹ ut dicit ꝓ ꝑ⁹ qd. sic g̃ dr̃ ꝑm qd ꝙ cũ additõe dr̃: maxie si sit additio distrabẽs. ut hõ mortu⁹ vel addi° dimiuens. puta albus ꝑm dẽtes: ita simpl̃r dr̃ ꝙ sine additiõe dicitur. qz simpl̃r dico ꝙ nullo addito dico. p̃ topi. ¶ Alio° simpl̃r est illud ꝙ vl̃r dr̃ ut hõ ẽ aial simpl̃r. i. vl̃r ¶ Tertio° accipit simpl̃r ꝙ distiguit ꝓ multipl̃r. ꝛ ẽ idẽ simpl̃r dici sicut vno° dici. ꝛ b̃ z°⁹ sũit in lr̃a. ¶ Notãdũ z°⁹ ꝙ g⁹ p̃ dcm icludit duas bitudines. vnã oiz pluriũ inuicẽ inter se. aliã oĩm illoz ad vnũ p̃⁹ a q̃ originẽ traxerũt. ¶ Deide cũ dic̃ (�fm quã) exponit ꝙ dixerat p ex⁹ di. ꝙ �fm hãc significatione dr̃ g⁹ romãoz ab bitudie vni⁹ p̃mi. s. romuli a q̃ descẽderũt. ꝛ ab bitudie quã bz ad se inuicẽ tõ illa multitudo ꝑz cognatiõz quã ab illo p ꝓxerũt ꝑz quã. ꝛ istud g⁹ romãoz bz diuisiõez. i. distictiõz ab alys generib⁹: ut pz i lr̃a ¶ Deide cũ dic̃ (dr̃ ãt) põit z⁹ mo⁹. circa ꝙ tria facit. p põit illũ mo⁹. z°⁹ expõit p ex⁹. ¶°⁹ ꝓpat ad p̃⁹. �fa ibi (Hic. n.) tertia ibi (hic ãt videt) dic̃ g̃ ꝙ alr b̃ ẽ alio° dicitur g⁹ p̃n⁹ generatiõis vniuscuiusq̃ siue illud sit p̃n⁹ qõ genuit siue sit loc⁹ i q̃ gs geit⁹ ẽ ¶ Notãdũ iuxt istũ mo⁹ ꝙ g⁹ dr̃ illõ p̃n⁹ a q̃ gs sũit originẽ sui eẽ ꝑz generatiõz naturalẽ siue sit pr̃ siue sit pr̃ia. vñ iste scõus mod⁹ videt se br̃e ad p̃⁹ mõz sic̃ cã ad cãtũ. qz illa mlti tudo q̃ ẽ g⁹. p°⁹ ẽ cãta ab. aliq̃ p̃n°. ꝙ ẽ g⁹ z°⁹ ¶ Deinde cũ dic̃ (Hic. n.) expõit ꝙ dixerat p exẽpla. d. ꝙ sic. i. illo mõ bozestes bz originẽ a tãta lo qz supple tãtal⁹ fuit pr̃ e⁹ fil̃r yl⁹ bz g⁹ ab hercle pi rõe: hec sũt exẽpla de p̃n°. gñatiõis ꝙ est pr̃. itẽ pidarus dr̃ theban⁹ gñe ꝛ pl̃o atheniẽsis. qz supple iste thebis ille athenis geit⁹ ẽ. hec sũt exẽpla gñatiõis q̃ ẽ pr̃ia. vñ ifert ꝙ pr̃ia ẽ p̃n⁹ gñatiõis vniuscuiusq̃ quẽadmõz ꝛ pr̃. ¶ Deide cũ dicit (hic ãt videt) ꝓpat hũc mõz ad p̃⁹. circa ꝙ. z. fac̃. p̃ z⁹ mõz r̃petit. z°⁹ ꝓpãdo ad p̃⁹ ip̃z pficit ibi (Et p°⁹ qdẽ) dic̃ g̃ ꝙ hec significa°. i. �fa acceptio gñis vr̃ ꝓpryssima ꝛ pria ꝛ magl p̃n cipal̃ ꝛ magl vsitata q̃ pria ꝑz quã rõni dñdũt a gñe romuli. ꝛ ille ẽ z⁹ mod⁹ q̃ g⁹ dr̃ p̃n⁹ gñationis ut pr̃. ¶ Deide cũ dic̃ (ꝛ p°⁹ qdẽ) ꝓbat hũc mo⁹ z⁹ eẽ potiorẽ ut sic arguat. ꝓp ꝙ vnũqõq̃ ꝛ illõ magis ꝑz p̃m⁹ modus dr̃ g⁹ ꝓp z⁹. g̃ z⁹ est magis. mi. ꝓbat in lr̃a. ꝛ ẽ ꝑma ꝓ°. ¶ Dicit g̃ ꝙ pri⁹. i. principali⁹ appellatiuũ ẽ ge⁹ p̃n⁹ gñatõis q̃ fuit z⁹ modus. de hinc etiã multitudo que ẽ

duplex videre.

simpl̃r dupliciter accipit

ab vno p̄n⁹ q fuit p̄m⁹ mo⁹ h̄ ē ꝯ⁹: nā videtes ge⁹ rōnoχ ab alys generib⁹ vicim⁹ totā illam collc̄iōez eē ge⁹ p̄ h̄ supp̄.qō ē ab vno p̄n⁹ s.roꝛmulo alio a p̄ncipys aliaχ coll'onū mi. fuit h̄.

¶ Deide cū dic̄(alr aūt)ponit 3ᵐ mo⁹ circa q̄ duo fac̄.p̄ hūc modū explicat.3⁹ip̄z p̄cedētib⁹ ꝯpat ibi(ad boχ fortasse)dic̄ g̊ q̄ alr dr̄ ge⁹ illud cui supponit spēs supp̄.vt iferi⁹ supiori sic hō suppōit aīali. ¶ Deiñ cū dic̄(ad boχ foꝛ.) ꝯpat hūc mo⁹ ad p̄cedētes q̄ ge⁹ illo mō dc̄z ē ad sil'itudinē p̄dcōχ mōχ:qꝛ g⁹ illo mō ē p̄ncipiū spēχ ad sil'itudiez scōi mōi ꝛ ꝯtinet mlti tudinē spēχā sūt sub eo ad sil'itudiez p̄mi mōi

¶ Nōndū q̄ ista sil'itudo nō totalr ē va.qꝛ g⁹ scdo⁹ ē p̄n⁹ gñatōis extrisecū ꝛ effectiū:sz ge⁹ 3⁹ mō ē p̄n⁹ itrisecū ꝛ materiale.iō dixit fortasse ¶ Ad euidētiā cuiusdā dc̄i p̄t q̄ri.utχ loc⁹ sit p̄n⁹ gñatiōis sic̄ pater. arguit q̄ ñ:qꝛ pater ē p̄n⁹ gñatiōis p̄ se loc⁹ p̄ accñs:qꝛ ñ moꝛ.g̊ ꝛc̄. ¶ p̄ qꝛ si sic eadē rōe tps eēt p̄n⁹ gñatiōis qō ē falsuz.ꝯña pz.qꝛ loc⁹ ē mēsura itriseca.sil'r et tps. ¶ In oppo⁹ ē poꝛ⁹ ¶ Rn⁹: h̄ aliqd suppo nit.s.q̄ loc⁹ sit p̄n⁹ generatiōis ꝛ aliqd. q̄rit an sic̄ pater p̄ videndū ē de suppoito.3⁹ de q̄sito. ¶ Quātū ad p̄⁹ pz q̄ loc⁹ ē p̄n⁹ generatōis ¶ Tū p̄ signū:qꝛ leones nō generāt nisi i 3⁹ ꝛ 3⁹ climate oꝛbis.sil'r q̄dā plāte fructificant i aliq̄ pte terre q̄ si plātēt i alia ñ fructificāt. Tū per rōez qꝛ illō ē p̄n⁹ generatiōis p̄ accñs.q̄ mediante vtus generāt] p̄ncipal'r recipit i generāte vario quē admoꝺ se hñt cōpa celestia ꝛ ifeꝛioꝛa hō.n.ꝛ sol gñant boiez ex 3⁹ phi.sic q̄ sol gñat p̄ncipal'r.bō vo scdarie:nā agēs scdariū nō generat nisi i vtute p̄mi:sz loc⁹ ē id q̄ mediāte vt⁹ generāt] p̄ncipal'r recipit in oi generāte scdario vt pz i p̄dcis exēplis de leone ꝛ plāt] ¶ Sciēdū ñ q̄ loc⁹ bz duplicē naturā vnā q̄litatiaz per quā generat ꝛ ꝯseruat inq̄⁹ in eo recipit aliq̄ vtus ifusa a coꝛpib⁹ supcelestib⁹ q̄ vt⁹ nata ē coagere ad generatōez ꝛ ꝯseruatōez coꝛpis locati.ꝛ iō loc⁹ ille in q̄ nos sum⁹ medy ē p̄n⁹ bōis ꝛ alioχ aīaliū.vñ p̄ talē vtutē sibi ifluxā p̄t dici loc⁹ cā efficiēs.bz ēt loc⁹ naturā q̄titatiam ꝑ quā ꝯtinet ꝛ vt sic nō ē cā efficiēs: qꝛ q̄titas nō ponit forma actiā. ¶ Quātū ad 3⁹ dico q̄ p̄pō ē va si attēdat sil'itudo q̄ ad g⁹ cē:qꝛ vtrūz ē i genere cē efficiēt] ꝛ sic itelligit poꝛ⁹.iō dicit p̄n⁹ qō appꝛopate ꝯuenit cē efficiēti.falsa āt ē p positio si attēdat sil'itudo q̄ ad mo⁹ cē.nā pr ē per se p̄ncipium efficiens.locus vo tm̄ coadiuuās ad generatōem ꝛ ꝯseruās eē rex ad qō eē generatio termiat. ¶ Ad p̄⁹ arg⁹ pz ex p̄dcis.

¶ Ad 3⁹.nego ꝯña3:qꝛ tēp⁹ p̄ se nō coadiuuat ad generatōem nec saluat generatū: sz magl ē cā corꝛuptōis p̄ se: vt pz 4⁹ phi.fac̄.n.distare rē a dispōe in q̄ pus fuit puta qꝛ ē nūer⁹ mot⁹ vbi ē ptiū corꝛuptio ꝙcessiua.ꝛ iō oia p̄ se ta. befiant ꝛ corꝛūpunt in tpe.

¶ Kipliciter igit cuz ge⁹) ꝓstq̄ poꝛ⁹ distixit mōs generl.nūc eligit mo⁹ quē itēdit vt diffiniat:cīca qō.3.fac̄.p̄ electū ge⁹ diffinit.3⁹ diffinitōez expōit.3⁹ expositōez ꝯcludit.ꝟa ibi(eoχ.n.).3.ibi(nihil igr̄) dicit g̊ q̄ cū gen⁹ dicat triplr de 3⁹ ē sermo apud pꝟos qō describētes.i.diffiniētes assignāt supp̄ ei⁹ diffinitōez dicētes ge⁹ eē qō p̄dicat de plib⁹ differētib⁹ spēl eo q̄ qd.vt aīal supp̄ ē ge⁹ ꝛ p̄dicat dcō mō de boie ꝛ asino. ¶ Ad euidētiā h⁹ diffinitōis q̄rit.vtχ h̄ diffiniat intētō.ꝛ vr̄ q̄ nō:qꝛ intentio nō p̄dicat in qd de re cū sit accidēs:sz illud qō h̄ diffinit p̄dicat i qd de re. g̊ ꝛc̄. ¶ p̄ intentio nō p̄dicat in qd nisi de bac itentōe ꝛ de illa:sz h̄ intētio ꝛ illa nō dr̄nt spē sz nūero tm̄.qō aūt hic diffinit p̄dicat de dr̄ntib⁹ spē in qd.g̊ ꝛc̄. ꝓbatō mi.qꝛ intētio generl in aīali ꝛ colore nō dr̄nt nisi p̄ illō cui applicāt accidentalr.ꝛ per ꝯñs tm̄ materialr.g̊ tm̄ nūero nō spē. ¶ p̄ si h̄ diffinit intentō generl partē intentio spēi postea.cū g̊ ille intentōes sint dispate ꝛ dispatū nō p̄dicet de dispato segt̄ q̄ ge⁹ nō p̄dicet de spē vt h̄ logt̄ poꝛ⁹ c⁹ o⁹ dic̄.c. de spē. ¶ p̄ poꝛ⁹ exponēdo hāc diffinitōez exēplificat de bomie. ꝛ alī.g̊ de illis itelligit dare diffinitōez.aliter ex⁹ nō eēt ad ꝓpo⁹ ¶ Cōtra loic⁹ tm̄ dz diffinire q̄ p̄ se ꝯsiderat:sz illō ē intētio.g̊ ꝛc̄.ma.pz qꝛ q̄ diffinit ab aliq̄ cognoscitur ab eo ꝟ suū qō qd ē ꝛ ita p̄ se. p⁹mi.id qō p⁹ ꝯsiderat a loico ē aliqd cōe hñs vnū inte⁹:qꝛ ens p̄ accñs non ē scibile.aut ergo illō ē res et tc̄a p̄ ꝯsiderato dr̄ loic⁹ ꝛal'.aut ē itentō ꝛ tc̄ po⁹. ¶ Rn⁹ p̄ tāgaz vnā opionē ¶ 2⁹ dicaz alr ad qōez ¶ 3⁹:addā quādā declaratōez. ¶ Quātū ad p̄⁹ ē opioq̄ diffinit res sub intentiōe:qꝛ sic ꝯsiderat res a loico.ꝛ sic pz ad argumēta p̄ vtraq̄ pte ¶ Contra.illō qō h̄ diffinit conuēit vniuoce reb⁹ oīuz genēχ vt alī ꝛ colori ꝛ figur̄ ꝛ bi⁹. qꝛ ꝟ idē nom̄ ꝛ eādē diffinitōz:sz ipossibile ē aliquā rē q̄litercūq̄ sub itētōe ꝯuēire vniuoce reb⁹ oīuz genēχ.g⁹ ꝛc̄. p⁹mi.qꝛ res nō p̄t cōioꝛi mō significari q̄ p̄ h̄ nom̄ ēs.si ergo aliq̄ res sub itētōe eēt vniuoca oīb⁹ ēs sub itētōe generl posz eē vniuocū ill'. ꝛ ita eē tm̄ vnū g⁹:qō falsū ē ¶ p̄ si rs sub itētōe diffit tē res p̄ accñs diffit.qꝛ p̄ h̄ q̄ itētō sibi accidit:sz oē p̄ accñs rducit ad aliqd p̄ se a q̄ illud aliō p̄ accñs dicit cū ergo res ñ bēat nisi ab itētōe q̄ h̄ diffiniat seq̄t̄ q̄ itētio p̄ se diffit ¶ p̄ si res p̄ accñs diffinit̄:qꝛ vt sub itētōe ā sibi accidit g̊ ñ diffinit̄. diffi⁹n.p̄ se ꝯuenit diffinito ¶ Quātuz ad 4⁹ dico q̄ res n⁹⁹ diffinit̄ pp rōes fcās nec aggregatū.qꝛ illō ē ēs p̄ accñs c⁹ nō ē diffi⁹:ex.7.meta.nec res sub itētōe.qꝛ illō vl' ē aggregatū vel res vl' itē⁹:sz dico q̄ sola itē⁹ diffit:q̄ ꝓbat sic

¶ Illō tm̄ diffinit cui p se p̄mō iest diffi: sz illō tm̄ ē intētio. qz illa q̄ ponūt i diffinitiōe sūt itē tionalia. s. p̄dicari de plib⁹ ꝛc. q̄ ipossibile ē p se p̄ mō ꝯuēire nisi intētiōi. g̊ ꝛc. ¶ Sciēdū tm̄ q̄ intētio pōt ꝯsiderari i ꝯcreto ꝛ ī abstracto. p° significat p̄ b nomē ge⁹ ꝛ ppꝛie ꝑ q̄ intētio. qz ꝑz b ē applicabil rei. ꝛ iō ꝑ q̄ significat p̄ b nomē ge⁹ diffinit b. s. vt ē intētio. ¶ Quātū ad. z. pp argumēta p̄mitto. z. ppōes. ¶ Pꝛia ē q̄ cū p̄di cari sit intētio ē intentionū p se. rei vo p accns eē vo ē rei p se ꝑa ē q̄ eē in reb⁹ p̄me intētiōis id exercet. q̄ p̄dicari signat in scōis intētōib⁹. ¶ Dīa aūt ē iter actū exercitū ꝛ signatū. pz in mltis vt p nō exerceť negō ꝛ p nego significat ¶ Sil̄r p tm̄ exerceť exclusio ꝛ p excludo signat ita de pꝛeter ꝛ excipiens. z. est que sequtur ad p̄dcā q̄ nomē ꝯcretū scōe ipōis respcū b⁹ q̄ ē p̄dica ri suppōit p suil fūdamēt siue subis respcū eē ex q̄ seq̄t q̄ a p̄dicari signato ad p̄dicari exerci tū siue ad eē ñ tenz p se. ī eisdē termin ll sz a p̄di cari p se ī itētiōib⁹ tenz ad eē ī fūdamēt. ñ. n. se q̄t g⁹ p̄dicat ō spē. g̊ spēs ē g⁹: sz seq̄t ge⁹ p̄dicat ō spē. g̊ bō ē aial. b. n. exercet in ꝑa q̄ signat ī p̄ ma. ¶ Ad argumēta. ad p̄mū dico q̄ intētio ñ ē qd rei. p̄dicat tm̄ ī qd de re: ita q̄ ī qd sit deter miatio iherēt ꝛ nō iherētie: qz p̄dicari in qd ē accns. qz intētio sic ꝛ diffinituz. ¶ Ad z⁹ p idē qz b intentio ge⁹ ñ ē qd nisi tm̄ ōrntiuz nūero. tm̄ p̄dicat ī qd ō ōrntib⁹ spē. ¶ Ad z⁹ p idē q̄ g⁹ p̄dicat de spē sz intentōes sint dispate ñ tm̄ v⁹ ē altex. ¶ Ad 4⁹ dico q̄ id qō p diffinitiōem signat in intētōibus exerceť in reb⁹. ꝛ iō ī illis exēplificat tāq̄ in mānifestiozibus. nō qz de eis dedit diffinitōez. ¶ Deiñ cū dic (eoz. n.) expo nit diffinitōem circa q̄. z. fac. p̄ p̄mittit qōdaz nccīuz. z° exponit intentū. 3° epilogat circa di cta. scōa ibi (ab bis g̊). z. ibi (q̄re de plib⁹) p̄mit tit g̊ vnā talē diſionē q̄ eoz q̄ p̄dicat q̄dā qdē p̄dicant de vno solo sic ididuū vt sor. q̄tū ad ididuū signatū. ꝛ b bō q̄tū ad ididuū vagū qō cūq̄. n. ididuū de seipso solo p̄dicat vt sor. ē sor. ꝛ b bō ē b bō: sz taľ p̄dicatio sit ipꝛopa. alia vo p̄dicat ō plib⁹. vt g⁹ puta aľ ꝛ spēs vt bō ꝛ dīa vt rōale ꝛ ppꝛiū vt risibile ꝛ accn̄s. cōe ñ ppꝛiū alicui vt albū nigrū sedere ¶ Nōndū q̄ ista diſio ñ ē gñis ī spēs: nec toti⁹ ī ptes integrales nec aliq̄ diſio p accns: sz ē diſio voc ī significa tōes ñ voc equoce penes p⁹ mo⁹: sz penes z⁹ q̄ vox sic equoca significat ꝑpe vnū ꝛ ex ipōe. aliō trās̄ptie ꝛ ex vsu vt hēť p elencoꝛuz sic ē ī ppo°. qz q̄ p̄dicat ō plib⁹ p̄dicat ꝑpe ꝛ q̄ ō vno solo cōiter ꝛ ipꝛope ō ista materia ifra ī. c. ō dīa āpli⁹ dicet. ¶ Nōndū ēt q̄ accns vt ē vnū vľe applicat reb⁹ q̄ dicūt accntia cōia. ꝛ dñr cōia vľ qz cōiter isūt subō ꝛ alys ľ cōiter. i. idīnter isūt ꝛ ñ isūt q̄ pñt significari p modū bīt⁹ ꝛ getl ꝛ sic p nom̄ vt albū nigꝝ vľ p mo⁹ fieri ꝛ mot⁹ ꝛ sic p vbū vt sedere currere ꝛc. ¶ Deide cū dic (ab bis) exponit datā diffinitōem. ꝛ b didit in. z. ꝑ. z. ptes positas ī diffinitōe. p°. n. decľat istā p̄dicat de plib⁹. z° illā ōrntib⁹ spē. z° illā in eo q̄ qd. scōa ibi (ab bis aūt) tertia ibi (a dīa vo) dicit g̊ q̄ ge⁹ ōrt ab ididuis p b q̄ ē p̄dicari ō plib⁹. qz ididua ō vno solo p̄dicāť. ¶ Deide cū dic (ab bis aūt) declarat scōam. ꝛ didit in. z. p ostendit qūo p illā pticulā p̄dicari de ōrntib⁹ spē distinguit ge⁹ a spē. z° q̄ a ꝓpo ibi (a ꝓpo vo) dic g̊ q̄ ge⁹ ōrt a spē qz z spēs p̄dicet ō plī b⁹: nō tamē nisi ōrntib⁹ nūero vt hō de sor. et pľone. sz ge⁹ de ōrntib⁹ spē vt aľ de boie ꝛ bo ue. ¶ Deide cū dic (a ppꝛio vo) ostēdit q̄ p iō ōrt a ꝓpo: qz ppꝛiuz nō p̄r nisi de vna sola spē ꝛ de ididuis ipi⁹ spēi vt risibile de solo boie et sor. ꝛ pľone. ¶ Nōndū q̄ z gña bēant aliq̄s p ꝓpꝛietates q̄ sunt eoꝝ ꝓpe passiones tam̄ ꝓpuz ē apꝛopꝛiate spēi spāliſſime: qz si ē gener nō ī q̄ztū ge⁹: sz inq̄ztū spēs puta inq̄ztū spēs subal terna. iō poꝛ⁹ dic ppꝛiū de vna sola spē p̄dica ri q̄. s. ē spāliſſima. ¶ Deide cū dic (a dīa vo) ō clarat. z. ptē circa qō duo fac. p̄ pōit itentū. z° ꝓbat ibi (interrogātib⁹. ꝛ.) dic g̊ q̄ gen⁹ ōrt a dīa ꝛ accñte p b q̄ ē p̄dicari ī qd. naz dīa ꝛ ac cns p̄dicāť in q̄le ꝛ nō in qd. sz dīa p̄dicat in q̄ le eēntiale. accns vo in q̄le accntale vt magis ī sequētib⁹ appebit. ¶ Deide cū dic (ītrogāti b⁹) ꝓbat q̄ dixerat ꝛ inuunť duo sylli. p̄m⁹ ta lis ē ¶ Illō p̄dicat in q̄le p q̄ rñdet ad iterro gatōez p q̄le: sz dīa ē bi⁹. vt pz ī līa. qz interro gāti q̄lis ē bō dicim⁹ q̄ rōalis. g̊ ꝛc. ¶ z⁹ sylls illō p̄dicat in qd p qō rñdet ad. q. de qd. sz ge⁹ ē bi⁹. vt pz ī līa. qz iterrogāti qd ē bō. rñdet aľ qō ē ge⁹ bois. g̊ ꝛc. līa ē plana. ¶ Nōndū q̄ du plex ē questio de specie. s. quid est ꝛ quid predi cat. qd p̄dicat ē ꝓpa qō ī itentōib⁹. ꝛ sic ꝯuēit rñdere p ge⁹ vt b diffinit: vt q̄rēdo qd p̄dicat de spē bñ rñdet ge⁹. si aūt fiat qō. qd ē ista ē p ꝓpꝛia fūdam̄nti ꝛ sic p̄dicatōe excrcita p̄dicat fū damētū gñis de fūdam̄nto spēi ī qd. ¶ Deiñ cū dic (q̄re de plib⁹) epilogat circa dcā. ꝛ patz līa vbi aduertat q̄ singuľ pticuľ posit ī diffiniti one gener posset moueri single qōes: sz diffini tio ī añ. ¶ Deide cū dic (nihil igit) diffinitōez posita ꝯcludit. vt pz ī līa. ¶ Ad euidētiā oiuz p̄dcōz vnā moueo qōez vt diffi: gñis sit ꝯue niēter assignata. arguit q̄ non: quia oīe acci dēs diffinit per subāz: qz subā precedit accns diffinitione ex. 7. meta. sz hic nihil ponit perti nens ad subām. g̊ ꝛc. ¶ p nullū ꝯcretū diffini tur. qz oē diffi⁹ ē in genere. ꝯcretū aūt nō ē in genere ex z° Topic. sed genus est cōcretuz, vt supꝛa dictum est. ergo ꝛc. ¶ p ſm boe⁹ diffi nitio est tm̄ spēi. sed genus non est speciē. g̊ ꝛc.

p diffinitō dz dari ꝑ priora ⁊ notiora: qz dat cā inotescēdi ex 6°. Topi. sz spēs cū sit posteriō gñe ꝛ sit natura nō ē p⁹ nec noti⁹. ꝯ male pōit i diffinitōe gnis. p ista diffi°. vī nuga°. dō ō plurib⁹ dīntibus. qz dīa ꝑ se icludit multitudiez sic spēs suū ge⁹ ex. io. meta. ꝯ ⁊ dīa ↄcreti ue icludūt multa. sz plib⁹ pōit h ꝑ mlti. ꝯ negatio ē dicere ō plurib⁹. i. ō mlti dīntib⁹ spē sic si dicat al' bō. In oppo⁹ ē poz⁹ ⁊ ar' p Top. ꝯ sit' diffinit ge⁹. Rn°. gdā dicūt ꝙ ē descriptō ⁊ ñ ꝑa diffi°. ꝙ inuit in lra cū dī ꝙ ét describē tes. Cōtra. qz si sic facile eét euadere pene in oīb⁹ diffinitōib⁹ nec illō ex lra ꝓdest. qz i lra ē assignauerūt. i. diffinierunt. p infra. c. de spē dī ꝙ ncce ē i vtrozūq; rōib⁹ vtrisq; vti. rō aūt quā assignat nomē ē e⁹ diffinitio ex 4°. meta. p illa rō q ↄuertit cū diffinito ⁊ ñ p̄dicat ꝑ accñs: quocūz mō ē diffi°. ista ē bi⁹. ꝯ ⁊c. mi. pz qz poz⁹ ꝓbat ꝙ ↄuertit. ⁊ pz ꝙ ñ p̄dicat ꝑ accñs qz q ponūt i ea sūt eiusō gnis cū diffinito. qz intentiones. quodlibet autem quod predicatur de alio per se eiusdē gñis ē supi⁹ ad ipz. qz nec iferi⁹ nec disparⁿ. ꝯ h rō ē diffi°. p illa rō q est ex p̄dicatis ꝑ se i q̄ diffinitōe ñ cadit subīn. si sit ↄuertibil' cū subō ē diffi° ex 7°. meta. sz ista ē bi⁹. pz. n. ꝙ i diffinitōe nlli⁹ diffiniti cadit diffinitū. ꝯ ⁊c. p illō qō p̄dicat ꝑ se ↄuertibilr ⁊ si vt ꝓpuz: aut dīa ē diffi°. sz ista ē bi⁹. ꝯ ⁊c. pz mi. qz ñ vt ꝓpuz. qz tūc tota h rō posset diffiniri sic ꝓpuz. qō falsū ē. nec vt dīa. tūc. n. optaret illi addere ge⁹: sz addēdo vl'e qō ē ge⁹ diffiniti erit nuga°. ꝯ h est diffinitō. Dico ꝯ al'r ꝙ ēva diffinitio ⁊ ↄuenienter assignata. ꝙ ꝓbo sic. illa rō q ↄstat ex ꝓpo gñe ⁊ ꝓpis dīrus est va diffi°. ista ē bi⁹. ꝯ ⁊c. mi. oñdit sic. rō ipi⁹ vl'is ē p̄dicari ō plib⁹. ex p̄ pier. cū igr i diffinitōe gñis pōat p̄dicari ō plurib⁹ pōit ge⁹ e⁹. postea pōit dīntib⁹ spē ⁊ in qd que sūt p se dīe vl'is ꝙ ē ge⁹ gñis ꝓbo. qz p se dīdūt supi⁹. s. p̄dicari de plurib⁹. ꝯ p se sūt cōstitutīe iferior] ad qō p ipas supi⁹ ap propat. dīdit. n. p̄dicari ō plurib⁹ p se ⁊ dīntib⁹ spē ⁊ nūero. qz ō dīntib⁹ gñe incētū talia nihil p̄dicat p se. dīdit ēt in qd ⁊ i q̄le: vt p p̄mos mōs p̄dicādi ⁊ p bas dīas disiuas mānifestū ē ꝙ ↄbit vl'e ad g⁹. ⁊ sic fit rō ↄuertibilis. Ad p⁹ in oppo⁹ dico ꝙ maior ꝓpō va ē de accñti b⁹ q bñt suū eē a subō. qz ñ ꝓꝑ aliō diffinit accñs p subāz. nisi qz ē p illā. sic. n. ē alic⁹ ꝙ qd ē ⁊ diffi°. sic illō est ens. itentō āt ñ ē p suū subm. sz bz eē ab itellcu. Ad z⁹ dico ꝙ ↄcretus pōt diffiniri cū dī. ñ ē i gñe. ↄcedo ꝙ simplr loqndo ñ est in gñe nisi p reductōez. qz. s. coordiatō ↄcretoꝝ reducit ad coordinatōz abstractoruz tñ ↄcreta iter se sūt i gñe p se. qz iter se bñt se ꝙ supi⁹ ⁊ iferi⁹. ꝙ suffic ad h vt diffiniant. Ad z⁹ dico ꝙ ge⁹ ē spēs eo mō q̄ dcm ē superi⁹. q. ꝑma. Ad 4⁹ dico ꝙ absⁿ pōt cogīsci i se per essentialia ⁊ notiora. ⁊ iō i ei⁹ diffinitōe ñ dēnt alia poni: sz ⁊ illō ꝙ p se ꝙ illō ꝙ ē dependet ad aliō nō pōt cognosci sine illo' sic dī ō relatis. ⁊ iō pōit cozre⁹ in diffinitōe ñ vt noti⁹: sz qz sim eo non pōt cognosci diffi⁹. Ad vlti⁹ dico ꝙ dīntibus spē ē expō de plib⁹ ⁊ nō ponūt ibi diuerse ptes vt sit sensus de plibus. i. sic plurib⁹ ꝙ differentibus specie.

Spēs est ⁊c.) Postq̄z poz⁹ determiauit ō gñe nūc determiat ō spē. circa qō duo fac. ꝑ pōit mōs sumēdi spēz. qz multiplr dī: vt ꝓdixit s. z°. intentū mo⁹ diffinit ibi. (assignāt ꝯ) ꝓma in. d. fz ꝙ pōit duos mōs. fa ibi (dicit autē spēs) dicit ꝯ ꝙ spēs dī de forma vniuscuiusq; a q̄ gs. s. dī speciosus l' formosus f ēt qō dcz est ꝙ spēs ꝑami digna ē ipio. ille. n. ꝑam⁹ fuit valō speciosus hñs formā. q. regl. et pp h dicebat dign⁹ ipio. Mōndū ꝙ h ē q̄rta spēs q̄litatl. s. for vel circa aliqd cōstās figura q vt dicūt aliq ñ dic entitatē absolutā: sz rīspectiuā ↄsurgētē ex ꝓportōe ptiū in toto ⁊ accñtiū i subō. formositas. n. ⁊ pulchritudo ē q̄daz rei pfectio. fa itegrata ex oīb⁹ sibi ↄuēiētib⁹ et sibi inuicē ↄcurrētib⁹. ⁊ h ē pfcā speciositas formositas ⁊ pulchritudo. vl' dic for z absolutā q̄litatie. s. i q̄litate q ē alia a formositate ⁊ pulchritudie lz sit indeterīata ꝓportōe vt dicetur i p̄dicamētl. Deiñ cū dic (dī aūt). s. pōit z⁹ modū circa ꝙ. z. fac. ꝑ pōit mo⁹ ⁊ declat ꝑ ex z° ꝑ ar⁹. z°. remouet dubiuz. scōa ibi (ꝙ si etiā genus) tertia ibi (nosse autē oportz) dicit ergo ꝙ alio modo dicit species que ponit sub genere assignato. i. diffinito fm quā acceptionē dicit ꝙ hō ē spēs aialis. qz ponit sub aiali qō est gen⁹ in gñe substātie. simil'r albuz. i. albedo est spēs colorisi genere q̄litatl. ⁊ triāgul⁹ ē spēs figure i genere q̄ntitatl. Deiñ cū dic (ꝙ si ēt) genus) declarat qō dixerat ꝑ ar⁹. vbi arguit sic. oē inferi⁹ ponit sub supiori: sz spēs h mō ē inferi⁹ ad gen⁹. ꝯ ⁊c. mi. ꝓbat in lra in sua ꝓpōe qz. s. ge⁹ p̄dicat ō sua spē ⁊ nō al'r nisi sic supius de iferiori. iō dic ꝙ assignātes. i. diffiniētes genus meminim⁹ spēi dicētes ꝙ ge⁹ p̄dicat ō differētib⁹ spē. ⁊ memim⁹ gnis dicētes ꝙ spēs ē q̄ sub genere ponit. Deiñ cū dic (nosse āt) remouet du⁹. quia possz dubitari q̄re spēs pōit i diffinitōe gener] sic supra. ⁊ mō stati dcm est ⁊ sil'r e⁹ b⁹ cāz reddit. qz gen⁹ ⁊ spēs dicūt mutuo ad aliqd. qz genus alic⁹ spēi gen⁹. ⁊ e⁹: ⁊ iō oz i vtrozūq; rōib⁹. i. diffinitiōib⁹ vtrisq; vti: ⁊ sic in diffinitōe gener] pōit spēs. ⁊ e⁹ cā aūt q̄re relatia mutuo se diffiniūt dicta ē supra ꝓxia q. Deiñ cū dic (assignāt) diffinit spēz z°: dcāz qz de illa intēdit. circa qō duo fac. ꝑ ꝓponit de spē multiplicē diffinitōez. z°. subdit eaz decla

ratõez ibi(planũ aũt)ꝑma l.z.ꝑ diffinitões re
citat.z°.eas ɔpat.ꝓa ibi.ſz bec qdẽ aſſigna°.
¶ Nõndũ ꝙ qdã dicũt ꝙ porphyri° bic aſſignat
.3.diffinitõnes ꝟnam ī ɔpatiõe ad gen° vt ſub
ipo ordinat quã tangit cũ dic̃(aſſignãt).i.diffi
niũt.l.ꝓbi ſpẽz di.(ſpẽs ẽ q̃ ponit̃ ſub genere)
ſcõaz ī ɔpatõe ad ge° vt ge° enũciat̃ de ſpẽ in
ꝑpõe quã tãgit cũ dic̃(ꝙ ge° in eo ꝙqd ſit ꝑdi
cat̃) z°.i ɔpatõe ad idiuidua quã tãgit cũ dic̃.
(ãpli° aũt ſpẽs ẽ) ¶ Alij dicũt ꝙ ſũt tm̃ due cõ
plectẽtes ī vnã dcãs duas ī ɔpatõe ad ge° ſic.
(ſpẽs ẽ q̃ ponit̃ ſub genere:ꝛ de q̃ gen°ꝛc̃)ꝑme
tm̃ ſnie magl vr̃ ɔcordare lr̃a ſeq̃ns vbi dr̃ ꝙ ꝺ
aſſignatõ ꝑdicat̃ de ꝓlib°ẽ ſpẽi ſpãliſſime.alie
vo erũt ꝛ nõ ſpãliſſimaꝝ.ģ ad min° erunt alie
due ꝑter ꝑmã.ģ.z. ¶ Ad euidẽtiã dcõꝝ queritꝫ
vtꝝ ꝺ diffinitõ ſpẽi(ſpẽs ẽ q̃ ꝑdicat̃ de ꝓlib°)
ꝛc̃.ſit ɔnẽiẽter aſſignata: vr̃ ꝙ ñ.qꝛ por° dic̃ ꝙ
ge°ꝛ ſpẽs ſũt cõrelatia:ꝛ ncc̃e ẽ vtrorũqꝫ rõib°
vtriſqꝫ vti:ſz ꝺ nibil põit̃.ꝑ ꝙ bẽat̃ aliꝺ cor°
.ſ.ge° ꝛc̃. ¶ ꝑ ꝺ diffinitio ɔuenit gnĩ.bñ.n.ſeq̃t
dr̃ntib° ſpẽ.ģ nũero ¶ ꝑ eiuſꝺ ñ ſũt mꝫte diffini
tões ſic̃ nec mꝫte eẽntie ex 6°.Top.ſz ſpẽs ɔnẽi
ẽter diffinit̃ ſic q̃ põit̃ ſub genere.ģ ꝛc̃. ¶ ꝑ per
hãc diffinitõez ñ ſepat̃ ſpẽſa diffinitõe.pz.ģ ñ
ẽ ɔnẽiẽs ¶ In oppo° ẽ por° ¶ Rñ°.ꝙ diffinitio ẽ
ɔnẽiẽs qꝺ oñdit̃ ſiꝫr:ſic̃ ꝺ dcm̃ ẽ ꝺ diffinitõe ge
neꝛl.qꝛ ꝺ põit̃ ꝑꝑũ gen°ꝛ ꝑꝑe dr̃e: vt pz ex di
ctis. ¶ Ad ꝑ° dr̃ ꝙ ſpẽs dr̃ relatie ad gen°.ꝛ iõ
ncc̃e ẽ aliquã e° diffinitõez dari in q̃ põat̃ ge°
illa ẽ ꝑma ꝛ ꝓa.aliã aũt ɔpatõez bz ad ididua
ꝛ iõ ncc̃e ẽ ipaz br̃e aliã diffinitõez in ɔpatõe
ad ididua. ¶ Ad z° ꝺ dico ꝙ diffinitio ſpẽi dz in
telligi cũ ꝓciſiõe.ſ.dr̃ntib° nũero tm̃.ꝛ ſic ñ ſeq
tur a dr̃ntib° ſpẽ.vꝫ põt dici ꝙ ſpẽs imediate
ꝑdicat̃ de dr̃ntib° nũero.ge° ãt ñ:ſz mediante
ſpẽ. ¶ Ad 3° ma.ꝑꝓ ẽ ꝟa de ente abſoluto ñ ꝺ
ẽte relatio:c° ẽ ſpẽs.qꝛ igit̃ ad ꝓla referr̃.ſ.ad
ge° ꝛ ididuũ.iõ ꝓles bz diffinitõef. ¶ Ad 4° ꝑt
ɔcedi ꝙ diffinitio ñ ẽ diſtictũ vꝫe a ſpẽ ꝓz ꝙ ꝺ
agr̃ de vlib°.vꝫ alr ꝙ nõ ꝑdicat̃ in qd ſz in q̃le
qd.qꝛ nõ bz ſimplr vnũ modũ ꝑdicãdi:ſz duoſ
ſic̃ ge°ꝛ dr̃a ex qꝺ°ẽ. ¶ Deiñ cũ dic̃(ſz ꝺ qꝺ) cõ
pat dcãs diffinitões dicẽs ꝙ vltia cõueit ſpẽi
ſpãliſſime.alie aũt diffinitões ſpẽꝺ° ſubalt̃niſ
ꝛ ñ tm̃ ſpãliſſimis. pz qꝺ dr̃. ¶ Deiñ cũ dic̃(pla.
ãt)declat dcãs diffinitões.ꝑ ꝑmã. z° ꝓam ibi
(aſſignato ãt)z°.tertiã ibi(de qꝺ° ãt ſpẽs)ꝑ° ãt
fac̃ ꝺſcribẽdo ordinẽ ꝑdcõꝝ.qꝛ ex q̃ pz q̃°.ſpẽs
põit̃ ſub genere.ꝺ igit̃ ꝓs ꝺidit̃ in.z.ꝑ coordi
natõez ꝑdcõꝝ,diſpõit.z°.eã reſumit vt ãpli°
mãifeſtet ibi(det iatl ģ)ꝑma ī.z.ꝑ diſpõit ordi
nez ꝑdictoꝝ.z° expõit ꝺitudiez ordiatoꝝ ibi.
(q̃re qdẽ ꝺ)ꝑma adbuc ī.z.ꝑ fac̃ qꝺ dcm̃ ẽ.z°.
ex dcis ɔcl̃dit ītẽtũ ꝓpo° ibi(quẽadmoꝺ igr̃)
ꝑma ī.z.ꝑ fac̃ qꝺ dcm̃ ẽ generalr ꝓponẽdo.z°

exẽplificat exponẽdo ibi(ſic ãt in vno)dic̃ ģ ꝙ
planũ ẽ qꝺ dr̃ ꝙ.ſ.ſpẽs põit̃ ſub genere.ꝺ°.qꝛ
ī vnoq̃z ꝑdictoꝝ ſũt q̃dã generaliſſima.ꝛ q̃daz
ſpãliſſima ꝛ q̃dã intermedia:ꝛ ſtati expõit.nã
generaliſſimũ ẽ ſ̃ qꝺ ñ ẽ aliꝺ ſupuẽiẽs ge°.ſpã
liſſimũ ãt p° qꝺ ñ ẽ iferioꝛ ſpẽs. itermedia ſũt
q̃ ponũt̃ iter ꝺ ꝛ illa:ꝛ dr̃ genera ſi ad iferioꝛa
ɔpent̃.ſi vo ad ſupioꝛa dr̃ ſpẽs. ¶ Nõnduz ꝙ
generaliſſimuz ſic̃ qꝺlz ſuplatiñ ꝑt dici duplr.
vno:poſitie ꝑ excedentiã ad alia.ꝛ ꝺ° nõ põt
eẽ niſi vnũ dcm̃ ꝑ ſupabũdãtiã.alio° negatie
ꝑ nõ excedi ab aliq̃ alio.ꝛ ꝺ° pñt eẽ mꝫta talia
ſic̃ ſũt gñaliſſima q̃ꝝ ꝙlz ẽ ge° gñaliſſi° bac ra
tõe:qꝛ ñ bz ge° ſupi°.de rõe.n.gnis generaliſ/
ſimi ñ ẽ br̃e plres ſpẽs ſub ſe:ſz ñ br̃e aliꝺ ſupꝛ/
uẽiẽs ge°.ſic̃ ꝺ ꝑdi° qñ qꝛ ñ bz ſupuẽiẽs ge° ẽ
gñaliſſi° ſz paucas bẽat ſpẽs ſub ſe vꝫ nullas.
¶ Deiñ cũ dic̃(ſic ãt ī vno)exponit ꝙ dixerat ꝑ
exẽpla.cĩca ꝙ duo fac̃.ꝑ ī gñe ſubẽ arboꝛẽ ꝑdi
cam̃tabilẽ diſpõit ɔſtũcti.z°.expõit diſiz ꝓa(ſz
boꝝ ſubã)lr̃a vtriuſqꝫ ptꝫ plana ẽ nec oz ãpli°
expõere.ſz ẽ aduertẽdũ ꝙ ꝺ põit alr rõnale eẽ
ge° de q̃ vtꝝ ſit veꝝ iferi°.c.de dr̃a īgret. ¶ Deī
de cũ dic̃(quẽadmoꝺ igr̃)ex ꝑdcis ɔcludit itẽ
tũ qũo.ſ.ſpẽs põit̃ ſub genere ī ordie ꝑdicabli
ꝛ pz ī littera de ſe. ¶ Deiñ cũ dic̃(q̃re ꝺ qdẽ)ex
põit ꝺitudiez ordinãdoꝝ ī ꝑdicam̃to ꝛ eſt ſnia
ꝙ gñaliſſimũ bz tm̃ vnã ꝺitudiez ad inferioꝛa
.ſ.reſpcũ q̃ꝝ ẽ genus: ſz itermedia bñt.z.ſ.ad
ſupioꝛa ꝛ ad iferioꝛa ꝓ ꝙ ſũt ge° vꝫ ſpẽs. ſpãliſ
ſimũ babz tm̃ vnã.ſ.ad ſupioꝛa iſtã vo ꝓz quã
fit ge° ad iferioꝛa ñ bz:qꝛ ẽ tm̃ ſpẽs.ſic.n.ẽ ſpẽſ
īdiduoꝝ ſic̃ ſupioꝝ:vt pz ī lr̃a. ¶ Nõnꝺ ꝙ por°
ñ negat ſimplr gn ſpẽs bẽat ꝺitudiez tã ad ſu
pioꝛa q̃ꝫ ad iferioꝛa.ꝛ ꝑ ɔñs duas:ſz vꝫ dicere
ꝙ bz ꝺitudinẽ ad ididuа ñ ꝓ quã g° ẽ:ſz ꝓ quã
ꝺitudiez ẽ ſpẽs c° oppo° ẽ veꝝ de itermedys
ſubſtantys ſubalternis ꝛ ꝺ° modo negat ſpẽm
duas ꝺitudies br̃e. ¶ Ad euidentiã illoꝝ q̃rit.
vtꝝ idẽ poſſit ad duo uꝫ ad ꝓla ꝑ ſe referri. ar/
guit̃ ꝙ ſic.nã vnũ ꝛ idẽ ɔtinẽſ referr̃ ad ꝓla cõ
tẽta ſic̃ vn° nũer° ɔtinz mꝫtos.ſiꝫr vna potẽtia
actia referr̃ ꝑ ſe ad agere ꝛ ad potẽtiã paſſiuã.
ſiꝫr idez pr̃ ꝑ ſe dr̃ ad ꝓles filios. ¶ Contra.qꝛ
tc̃ idẽ bis diceret̃ ꝙ ꝓs bz ꝑ incõueiẽti 5°.me
ta.c.de ad aliqd. ¶ Rñ°.ī iſta qõe.ꝑ ꝑmittaz
vnã diſtictõez. ¶ z°.oñdã triplicẽ ɔcluſiõem
¶ Quã° ad ꝑ° dico ꝙ duplr põt aliqd alicui
ɔueire.vno°.ꝑ ſe ꝑ.alio° ꝑ ſe ñ ꝑ.illꝺ ɔueit ali/
cui ꝑ ſe ꝑ.ꝙ ɔueit ei ꝑ ſuã ſpẽz ꝛ ꝑꝑaz rõz ſpeci
ficã:ſz illꝺ ɔueit alicui ꝑ ſe ñ ꝑ ꝙ ɔueit ei ꝑ cãz
ī ſe:ñ tm̃ ꝑ ꝑꝑaz rõz ſpecificã.ꝛ hic ẽ ꝙ illꝺ ꝙ ie
ꝑ ſe ꝑ ineſt adeq̃te ꝛ ꝓ ꝙ ipz ñ ſic illꝺ ꝙ ine ꝑ ſe
ñ ꝑ.ex° ꝑmi br̃e. z. ɔueit ſic triãgulo.exẽ° ſcꝺi
br̃e.z. ɔueit ſic iſocbeli. ¶ Quã° ad z° ſit iſta
ɔ° ꝑma.ipoſſibl̃e ẽ idẽ ad ꝓla referri ꝑ ſe ꝑ.hãc

ꝓbo ſic.qz ſi ſic.ḡ vna relatō erit eēntialr plēs. ɔnſ ē falſū.ḡ t añs.ꝓbō ɔnē.qz ñ eſt eadē bitu do ꝑ ꝑ ſe ad plā.ſz rlatō ꝑ ſe ē bitudo.ḡ illa rla tio q̄ ñ eēt rō rferēdi vnū ad plā ꝑ ſe ꝑ eēt nccio eēntialr plēs. ¶ Dices ꝙ ſūt plēs rlatiōes:ita ꝙ rferť ad plā diſtict t ꝓꝑys rōib⁹ et ad qōli bet ꝑ ſe ꝑ. ¶ Cōtra.qz vnū rlīn ē vnica rlatione relīn.ſic vnū albū vnica albedie albū.ſi ḡ pōaſ plēs tales rlatōes iā ñ erit idē rltm̄ niſi mate rialr t ſubiectiē. ¶ ℙ Ad ꝑncipale.qz ſi ſic.tūc idē béret plēs ꝓꝑas diffinitōes.ɔnſ ē falſū.qz tūc poſſz coḡſci ꝑ vnā t ñ ꝑ aliā.ꝑ° ɔnē.quia ꝑ vtrūqz rltm̄ eq̄ ꝑ diffiniret.qz oz i vtrozūqz rō nib⁹ vtriſqz vti. ¶ ℙ ſi ſic.ḡ l idez rltm̄ erit plā rlatiua.vl idē erit t ñ erit ſil.q̄z vtrūqz ē fal ſū.ꝑ°ɔnē.accipio.z.corrla.a et b.pono ꝙ c rfe rat ad vtrūqz eq̄.ꝑ ḡ cū a poſſz ée ſine.b.ſeḡ ꝙ .c.eēt poſito a.t ñ eēt ſil ōſtructo.b.corrla.n.ſil mutuo ſe ponūt t iterimūt.ḡ vl ipz.c.erit.z.coz relatiua.vl ōſtructo.b.ſimł erit t ñ erit.nā po ſito a erit t ōſtructo.b.ñ erit. ¶ Fa ɔ°:ſit iſta.nō ē ipoſſibile idē rferri ad plā ꝑ ſe ñ ꝑ.bāc ꝓ° ſic ad qcqd rferť t ōpēdet ḡ° rferť t ōpendet ſpēſ. ḡ ſpēs rferť ad corrlīn gnīs t ad ſuū ꝓꝑū corre latiuū t ad vtrūz ꝑ ſe:ſz ñ ad vtrūz ꝑ.ex⁹.mł ti plex t ſubmł tiplex rferūť.ſil r duplū t dimidi uz.ſz duplū ꝑ t ꝑ ſe rferť ad dimidiuz.t ꝑ ſe ñ ꝑ ad ſubmł tiplex ꝙ ē corrlz ſui gnīs t nō ꝑ.mł ti plex.n.ē g⁹ ad duplū. ¶ ℙ ſpēs rferť ꝑ ſe ad g⁹ ꝓz poz.t ꝑ ſe rferť ad īdidua.ḡ idē ꝑ ſe rferť ad plā.ꝑ°minorē.ſpēſ diffinit ꝑ īdidua cū dr.ſpēſ ē q̄ ꝑdicať ō plīb⁹ differētib⁹ nūero.i.ō īdiduiſ. q̄ro l īdidua ponūť i diffinitōe ſpēi ſic g⁹ vl ſic ſbz l ſic corrlz.ñ vt g⁹ nec vt ſbcz.ḡ vt corrlz.ſic ḡ itelligēdū ē ꝙ ſpēs ꝑ ſuā ꝓꝑā rōz t ꝑ ɔnſ ꝑ ſe ꝑ dr ad g⁹.ꝑ āt rōz ſui gnīs qō ē vl e dr relatiue ad īdidua ō gb⁹ ꝑdicať.t ꝑ ɔnſ ꝑ ſe ñ ꝑ.qz i ſua eſſētia icludit illō ꝑ qō rferť.ſ.rō gnīſ.qz dici ō plīb⁹ cōuēit ſibi iq̄tū ē vl e. ¶ Tertia ɔ°:ſit iſta qñ idē rferť ad.z.ad vnū ꝑ ſe ꝑmo t ad aliud ꝑ ſe ñ ꝑ.tūc corrlz ꝑ⁹ ñ ꝑt eē ſīñ ſuo ꝑ corrlo.q̄uiſ e ɔ°:ꝑ ſe corrlz poſſit eſſe ſine ꝑ.bāc ꝓbo ſic.qz ſi corrlz ꝑmū poſſit eſſe ſine ꝑ ſe corrlo.ſeq̄tur ꝙ vnū extremū ſimł ſit t ñ ſit.ɔnſ ē falſū.ḡ t añſ ꝑ° ɔnē.cōrla ſil ſūt t ñ ſt.referať ḡ a.ad b.ꝑ ſe ꝑ puta duplū ad dīdium t ad c.ꝑ ſe ñ ꝑ.puta ad ſubmł tiplex.tūc exñte b.i.dīdio nccio ē a.i.du plū c⁹ ē ꝑ ſe ꝑ⁹ cōrlz:ſz ōſtructo c.i.ſubmł tiplci ꝙ ē ꝑ ſe corrlz in ad duplū t ñ ꝑ⁹ ōſtruiť.a.i.du plū.ſi ḡ b.i.dimidiū poſſz eē ñ exñte.c.i.ſbmł ti plici ſil eēt t ñ eēt ipz.a.i.duplū.qz eēt ad eē di midy t ōſtrueret ꝑ ſe ad ōſtructōz ꝑ ſe corrlz ꝙ ē ſubmł tiplex.t iō ñ pōt eē b.ōſtructo c.verū tñ qz ipz.c.i.ſubmł tiplex ꝙ ē ꝑ ſe corrlz ponit eē gnīs.t ñ ponit nccio aliqd poſteriuſ ipo gne iō ipz.c.i.ſubmł tiplex qō ē ꝑ ſe corrlz pt eē non exñte b.i.dimidio qō ē ꝑmū corrlz. ¶ Ad arg⁹ ł oppo⁹ō cōtinēte t ō prē t ō potētia actiua di co ꝙ ibi ñ rferť vnū ad diuerſa ꝑ ſz cōtinēs in cōi ad cōtētum i cōi t q̄t ſpēs hz cōtinēť ſub ſe tot hz cōtētū.ſil r dico ō prē.t cū dr ꝙ idē nūe r⁹ ꝑt cōtiere mł tos nūeros di°.q̄ itelligēdū ē ō ꝑ ſe extremo rlonis.nō tñ oz ꝙ vna rlo ſit i tot in q̄t alia.qz prnitas i vno ſubcō t filia°in mul tis.Tñ q̄t filiatōes ſūt in diuerſis filys tot pa ternitates in vno qui ē pr.ɔtinens ḡ lz ſit vn⁹ materialr t ſubiectiue in ɔpatiōe ad plā ɔtēta ad q̄ referť ꝑ ſe ꝑ.ē tñ plā ɔtinētia forl r.qz ꝓꝓys t diſtictis relatioib⁹ ɔtinētie referť ad il la plā.ſil r dōz eſt de prē dco ad multos filios. ¶ Ad aliud dico ꝙ pō actiua ꝑ referť ad pōm paſſiuā inq̄⁹ bi⁹:ſed per ſe inq̄⁹ pō ſo⁹ referť ad agere non primo tamen. ꝙ conceſſuz eſt.

Eterminant ergo.

¶ ℙoſtq̄ poz⁹ diſpoſuit ꝑdicamtoz coor diatiōz.nc rſumit eā ut ápli⁹ manifeſtet.in ex°. naturali.t hec ꝑma dīdit in.z.ꝓtes.i ꝑncipalē vbi reſūit ꝙ dixerat t icidētalē vbi dat nūerū ordiatoz a ꝑdicamto.Fa ibi(decē quiō gñaliſ ſima)ꝑma in.z.ꝑ reſumit intētū.z°.exponit ꝑ ex⁹ ibi(vt agamenō) vbi īducit ex⁹ naturale. circa ꝙ.z.facit.ꝑ inducit ex⁹ penes ɔueniētiā z°.penes dr̄az ibi(Gz i failys) Ex⁹ ei ſic ē intel ligēdū ꝙ iouiſ ſit p⁹ in illo ordie.q.gñaliſſimū. qz ſic fuit pr ꝙ nō fili⁹ t agamenō ſit vltim⁹.q. ſpāli⁹.qz ſic fuit fili⁹ ꝙ nō pr.aly.z. itermedy ſic atrides pelopides t tātalides ſint.q. ſpēs t gña ſubalterna.qz quilz eoz ē pr t fili⁹ ad aliō t ad aliud ɔpat⁹. ¶ Deide cū dicit(Gz in fami lys)ponit dr̄az.circa ꝙ.z.facit.ꝑ pōit ɔcl onē. z°.addit ꝓbationē ibi(neq̄z eni ē cōe) Eſt ḡ dr̄a iſta ꝙ i familys tō multitudo reducit ad vnū ꝑn.ut ad ioué in ex°.dcō.ſz nō ē ſic i gnīb⁹ t ſpe cieb⁹.qz oīa ꝑdicamta nō reducūť ad v⁹ ꝑ⁹ g⁹ ¶ (Neq̄ ei ē cōe vnū) ꝓbat ℔ duplr.ꝑ auctori tate ax. z°.firmitate rōis ibi(vel ſi qs oīa) pri ma ꝓs plana ē.in Fa ar.ſic.oē ge⁹ ꝑdicať vniuo ce.ſz ens de q̄ magis videť ꝙ eēt g⁹ ad oīa ꝑdi cata q̄z de aliq̄ alio nō ꝑdicať vniuoce.ſz equo ce.ḡ ens nō ē g⁹.nec ꝑ ɔnſ aliqō aliud.iſti⁹ rōis ꝑ pōit mi.ꝓz.z°.ma.ibi(ſi ei v⁹ cōe eēt)ibi ei īnu itur ꝙ g⁹ ꝑdicať.3° ꝓbat mi.ibi cū dicit(cuz vo dcē) vbi ar.ſic.illud ꝙ ē cōe tm̄ Fnomē t nō Fz diffinitionē ē equocū.ſz ens ē bi⁹.ḡ rc.mi.poni tur i lra t ꝓz ¶ Utrū āt ens ſit vniuocū.io.ꝑdi camētis magis ꝓtinet ɔſidrare ad metba.cū ſit artifex realis c⁹ ſubc⁹ ē ens inq̄⁹ ens.q̄z ad logicū q ē artifex intētionalis.vñ ſup.4.metb. recolo me aliq̄lr illā.q tractaſſe iō ꝑ nūc ſup ſedeo nolēs ꝑ nūc trāſire termios logicales.te nēdo tñ ꝙ ens ve ſit vniuocū dr̄ ad poz⁹ vno: ꝙ ipe allegat aliū di.ſi qs oīa entia voce equo ce in qd ut li in qd ɔſtruiť cū li qs rc, ita ꝙ non

ſicut dicit ē ro ſaſtente ſpe.

videt loqui ꝟz ꝓpriã opinionẽ ¶ Aliter dicitur ꝙ vex ẽ accipiẽdo equinocũ sicut accipit ꝑs naturalis: sic ei ẽt gꝰ ẽ realr equinocũ iuxt illud 7. phi. ꝙ equocatiões latẽt in gnibꝰ. cꝰ cã ẽ. qz ꝑs naturalis nõ considerat vocẽ in significando. sed ea que significantur ꝟm illud ꝙ sunt. iõ apud ipm omis vox est anologa t equinoca q̃ significat aliqua que inquãtũ exñt nõ inquãꝝ significant habent ordinẽ inter se ꝟm perfectiꝰ t iperfectius. t hoc mõ se habent multe speciel sub eodẽ genere contẽte. t taz logice loquendo q̃ metha. genus est vere vniuocũ. sic dico ỏ ente. ¶ Deide cũ dicit (decem) incidentaliter dat numerũ predicatox t ordinatorũ in predicamento. circa ꝙ duo facit. ꝑmo infert illoruz numex z° ifert duplex corrꝝ ibi. (quapropter) dic ergo ꝙ generalissima sunt. io. specialissima autẽ bene sunt in quodaz numero certo. qz species reruz non sunt infinite nec actu nec potẽtia ꝟz ordinẽ t positionẽ nature: non tamẽ sunt i numero finito. i. certo nobis. nullus eniz nouit certũ numeruz specieruz. indiuidua autem que sunt pꝰ speciez infinita sũt. nõ in actu sed in potentia. qz nature specifice puta nature humane nõ repugnat mltiplicari ĩ singularibꝰ ifinitis. ꝙ ꝑz si mũdus t gñatio eẽt eterna. ut ponit ax. ¶ Deide cũ dr̃ (q̃ꝑ) infert duo corrla quox zꝝ ponitur ibi (vñdentibꝰ igit̃) dicit sic ꝙ plo iubet gescere descẽdẽtẽ a gñalissimis gescere inq̃ ad specialissima. qz vltra nõ ẽ ꝓcedẽdũ ꝙ ꝓbat duplr ¶ Tũ qz ille vñdẽs sic ꝑ media descẽdit vidẽdo ꝑ dr̃as specificas. ꝟz vltra spẽz spãlissimã nulla ẽ dr̃a specifica. tũ qz vltra spẽz sũt idĩdua q̃ ut dcm ẽ sũt ifinita. ifinita ãt nõ sũt scibilia. g̃ t̃c. (vñdẽtibꝰ) põit zꝝ cõrꝝ d. ꝙ ille q vñdit a gñalissimis ad spãlissia bz ire ꝑ multitudinẽ t dionẽ ꝟz eꝯ q ascendit a spãlissimis ad gñalissima bz ire ꝓponẽdo. cꝰ cãz subdit. qz oẽ cõe ẽ collectiñ multox t magis cõe magis ẽ collectiñ sic gꝰ q̃ spẽs. t iõ plẽs boies ꝓticulares sũt vnꝰ ꝓticipatiõe spẽi puta bois cõis. ꝓticularia vo t singularia sũt diuisiua mltitudĩs. t iõ vnꝰ bõ t cõis. i. bõ q est spẽs didit̃ ꝑ ꝓticlares. qz igr̃ dñsus fit didẽdo coia ꝑ iferiora t ascẽsus fit ꝓcedẽdo a singlaribꝰ ad ꝓia segt̃ corrꝝ iã dcz. diuisiuũ ei ẽ ꝙ singulare ẽ t collectiuũ ꝙ cõe ẽ ¶ Ad euidẽtiã cuiusdã dci. q̃rit̃ vtꝝ ista ꝓpõ sit vera plures boiel sũt vnꝰ bõ. vr̃ ꝙ sic. nã ꝓticipatõe speciei plẽs boiel sũt vnꝰ bõ. vt dr̃ i lra. g̃ ẽ va. ꝓ: ñe qz nihil diminuit̃ ab alio nisi põat̃ secũ ex pte eiusd extremi: ꝟz ꝓticipatõe spẽi ponit̃ in añte ex pte subci: t vnꝰ ñ ꝟz ex pte ꝑdicati. g̃ vnꝰ ñ diminuit̃ i añte. g̃ segt̃ ñs. ¶ Cõtra. si plẽs boies sũt vnꝰ bõ. g̃ ꝑ ꝙuersiõz ẽ vnꝰ bõ sũt plẽs boiel. ñs est falsũ. qz sua ꝯdictõia ẽ va. h. s. nlle bõ ẽ plel homies. g̃ t̃c. ¶ R.ꝰ ꝑ ꝓmittã vnã distinctõz. zꝰ dicã ad qõz. ¶ Quãtũ ad ꝑꝝ dico ꝙ vnꝰ ꝑt accipi duplr. vnoꝰ categorice. t ita significat dr̃az ẽtl. t sic ỏ eo logt̃ ari. ſ. Meta. et ponit. 4. mõs. s. vnũ nũero. vnũ spẽ vnũ gñe vnũ ꝓpoztõe. t vnũ sic categorice se bz equoce ad hec. 4. ꝟ ꝙ vius ẽ vnũ se bz ad ỻ. qz vt ad simplr t ꝟ gd ꝙ ꝑz. qz. ſ. Meta. dr̃ ꝙ ad vnũ nũero segt̃ vnum spẽ. t vlteriꝰ vnũ gñe t ꝓpõtõe. ꝟz ñ eꝯ: q̃i sit minor vnitas i vno spẽ q̃z nũero t gñe q̃z spẽ. in equocis ãt ñ ẽ ꝯña vniꝰ ad altex. ¶ Alioꝰsũitꝰ vnꝰ ꝓut ẽ sincategoricũ. t sic dic̃ modũ itelligẽdi terminuz ꝑ suppositio ỏtermiato: lz idetermiate ¶ Quantũ ad zꝝ dico ꝙ si vnꝰ categoricũ sũptũ ꝑ mõ sit equoꝝ. tũc ꝓpõ ỏ q̃ q̃rit̃ ẽ distiguẽda penes equocatõz vniꝰ t ꝑ tribꝰ sẽsibꝰ ẽ va. t ꝑ 4° ẽ falsa. s. ꝑ vno nũero. falsũ ẽ. n. ꝙ plel homies sint vnꝰ bõ nũero. vum ẽ ãt ꝙ sũt vnꝰ bõ spẽ. t ꝑ ꝯñs gñe t ꝓpoztõe. si vo ñ sit equocũ: ꝟz dicat̃ ỏ eis ꝟ simplr t ꝟ gd. sic ꝓpõ ẽ falsa. qz cũ ỻ nihil sibi addat̃ ꝯbẽs ad vnitatẽ ꝟ gd stat tm ꝑ vno nũero ꝙ ẽ vnuz simplr. t ex eodem ꝑz ꝙ ista ẽ va ꝓticipatõe spẽi bõ plres boies sũt vnꝰ qz li ꝓticipatione spẽi est additio ꝯbẽs ad vnitatẽ ꝟ gd q̃ ẽ vnitas ꝟ spẽz. si ãt vnꝰ sumat̃ zꝰ: s. sincategorice ꝓpõ ẽ simplr falsa. qz plel boiel ñ sũt vnũ suppoꝰ bõ. ¶ Ad argumẽtũ in oppositum nego cõseqntiaz. ad probatõnez dico ꝙ illa determinatio participatione speciei itelligenda est in predicato. sic plures homies sunt vnus homo participatione speciei idest in participando speciem.

Assignatogenere.

Dic declarat secũdã diffinitonẽ speciei. t hoc facit ex tribus propositiõibꝰ t relatiuis. q̃x secũda ponitur ibi (genus vero) tertia ibi (species vero) ¶ Prima ergo propositiõ ẽ quã cõcludit ex predictis ꝙ genere exister̃te vno: species eiꝰ sunt plures. quia diuisio generis semp est i plures spẽs. ¶ Circa quã q̃rit̃ vtrũ gꝰ nccio r̃grat plẽs spẽs. arguit̃ ꝙ ñ. qz sic̃ se bz spẽs ad idĩduum sic gꝰ ad spẽz. ꝟz spẽs ñ r̃grit mlta indĩdua. ꝑz ỏ sole t phenice. g̃ nec gꝰ mltas spẽs. ¶ Contra. 4. Topi. si spẽs p̃dicat̃ ỏ eq̃libꝰ cũ gñe iteri mitur. qz ponit̃ ꝑ gñe. t ibi dr̃ infra si ỏstructa spẽ ỏstruit̃ gꝰ. male assignat̃ gꝰ. ꝟz si gꝰ bẽret tm vnã spẽz: p̃dicaret̃ spẽs ỏ eq̃libus t ipa destructa ỏstrueret̃ gꝰ ¶ R.ꝰ ꝑ tagã vnã opinionẽ. zꝰ dicã aliter ad q̃stiõez. ¶ Quãtũ ad ꝑꝝ dr̃ ꝙ gꝰ siue sũat̃ ꝑ itẽtõe siue ꝑ illo cui itẽtõ applicat̃ ñ r̃grit mltas spẽs nec actu nec potẽtia. regrit tm aptitudine. differt. n. aptitudo a potẽtia. nã aptitudo ẽ icliatio alicuiꝰ ꝟ se i aliqd vl magis ñ r̃pugnãtia. ¶ potẽtia ãt ẽ ordo ad actũ. vñ potẽtia ꝑt eẽ sine aptitudine et eꝯ: aptitudo sine potentia. ¶ Exemplum primi. possibile est graue esse sursum. non tamen est aptũ natuz ibi esse qz repugnat ei ꝟz se. ¶ Exẽplũ secundi. cecus est

apt⁹ nat⁹ ad videdũ. qz pz iu⁹ ẽ ne⁹ in apto nato .ſ. metha. ñ ẽ ãt poſſe cecũ videre. qz a ꝓuatione ibitũ ipoſſibiliſ eſt regreſſio. ℔ viſo ꝓbaf pzima ꝓs que ẽ negatiua. ⁊ ꝑ de intentõe. qz illa refer tur ad itẽtionẽ ſpẽi. g̃ vna ſpẽ exñte ẽ g⁹. rſa eni ſt ſiſ natura. idẽ ꝓbaf de fũdameto itẽtõis. qz illõ ẽ qd materiale i ſpẽ: ſz ipoſſe ẽ aliqd eẽ ſine ſuo materiali. g̃ poſita vna ſpẽ nẽcio ponit g⁹ ſũptũ iſto mõ. Scõa ꝓs q̃ ẽ affirmatiua oñdit ſic. qz ſic̃ vſe regrit multa aptitudinaſr. qz diſ finit̃ ꝓ aptũ natũ ꝑdicari ỏ plib⁹. ſic ad rõez ge neris regrit̃ ꝙ dicaf̃ aptitudialr de plib⁹ oñnti b⁹ ſpẽ. nulli enim vſi q̃tũ ẽ ex ſua forma: repu gnat dici de multl: hec tñ aptitudo põt ipediri ut qz ñ ſũt mlta de gb⁹ dicaf̃. Cõtra iſtã opio nẽ arguit̃ ſic: ſi aliqd ẽ aptũ natũ dici de plib⁹ oñntib⁹ ſpẽ: igr̃ plra ſpẽ ſũt apta recipe ꝑdicati onẽ e⁹: ſi igr̃ iſta aptitudo ꝑdicãdi ſufficit ad g⁹ ſm te. g̃ ꝟſilis aptitudo ꝓtinendi ſufficit ex ꝓte ſpẽi: g̃ ſi aliqd ſit gen⁹ actu ꝓp talẽ aptitudinẽ ſequit̃ ꝙ illa multa q̃ ꝓticipãt ipm aptitudilr eẽnt actu ſpẽſ. Quãtũ ad z⁹ põt dici ad qõnẽ ꝙ ad rõem gener] regrit̃: ꝙ bẽat plẽs ſpẽs actu nõ q̃ exiſtãt actu vel põ. ſz tm̃ actu ꝟcipiãt̃ per ſpẽm itelligibilẽ acceptã ab idiuiduis qñz exi ſtẽtib⁹: ⁊ ꝙ actu bẽant aptitudinẽ ꝓticipãdi g⁹ qz talis actualitas ẽ illox inq̃tũ dicũt̃ ſpẽs ge neris. Pro iſta ꝟclone arguit̃. qz br̃e plẽs ſpẽſ ponit̃ in diffinitiõe gener]: g̃ eſt de eẽ generis. Preterea gen⁹ ex ſua rõe diuidit̃ ꝑ dras ꝺppo ſitas: ſz vtraq; aduenies generi conſtituit ſpẽz g̃ ſub genere nõ pñt eẽ min⁹ duab⁹ ſpẽb⁹. Ad ar⁹ in oppo⁹ dr̃. ꝙ ſilr ſpẽs regrit plura in di uidua aptitudinalr vel in actu mõ ꝑexpoſito ſicut g⁹ plres ſpẽs: eq̃ eni eẽntiale ẽ cuicũq; qõ eẽntialr ponit̃ in e⁹ diffinitiõe: ſz eẽntialr põit̃ in diffinitiõe ſpẽi de dr̃ntib⁹ nũero ſic̃ in diffini tiõe gener] de dr̃ntib⁹ ſpẽ. iõ ſimile ẽ hic ⁊ ibi. Scõa ꝓpõ ẽ ꝙ g⁹ ꝑdicaf̃ de ſpẽ ⁊ oĩa ſupiora ỏ iferiozib⁹. Tertia ꝓpõ ẽ ibi (ſpẽs vo) circa quã ſic ꝓcedit. ꝑ eã ꝓponit. z⁹ eã ꝓbat ibi (oz ãt eq̃) Eſt g̃ ꝓpõ ꝙ ſpẽs nõ ꝑdicaf̃ de ꝓximo. g̃ nec de aliq̃ ſupiori. qz nõ ꝟuertit̃ b⁹ cũ ſpẽ: ſz g⁹ ꝑdica tur de ſpẽ. ergo nõ. e⁹. alr eẽt falſa. Poſtea pro bat eã vbi arguit̃ ſic. oĩs ꝓpria ꝑdicatio vel eſt eq̃lis de eq̃li ſ maior] ỏ miori. i. ſupior] ỏ iferori ſz ſpẽs ñ eſt eq̃lis nec ſupioz ad g⁹. g̃ ⁊c̃. ꝓz i ſ̃a Ex his ꝓz ꝓa diffinitio. ſ. ſpẽ ſeſt ỏ qua g⁹ ĩ eo ꝙ qd ẽ ꝑdicaf̃. Circa quã vnã moueo qõnez vtr̃ g⁹ ꝑdicet̃ de ſpẽ loq̃ndo de ꝑdicatiõe exer cita in fundamẽtis iſtar̃ intẽtionũ. viz an bec ſit va bõ eſt alr ⁊ ꝟſilles: arguit̃ ꝙ nõ. qz ꝓs non ꝑdicaf̃ de toto ex. 4. topicor̃: ſz g⁹ ẽ ꝓs ſpẽi ex ſ. metha. c. de toto. Et ꝓbatur qz ꝙ ẽ ꝓs diffini tiõis ẽ ꝓs diffiniti: ſz g⁹ ẽ ꝓs diffinitionis g̃ ⁊c̃. Preterea materia nõ ꝑdicaf̃ de eo c⁹ ẽ mate ria. ſz g⁹ ẽ materia ſpẽi g̃ ⁊c̃. mi. pz. Tũ qz ſ. c. de genere dr̃ ꝙ g⁹ ẽ ꝑnci⁹ ſpẽr̃. ſz nõ formale. qz ñ diſtiguit ſpẽm ab alys. forma ãt diſtinguit nec efficiẽs. qz nõ facit ſpẽm eſſẽ i actu. nec ẽt finis qz ꝓp ipm nõ ẽ ſpẽs cũ ſit ipfecti⁹ ſpẽ. g̃ ẽ ꝑnci⁹ materiale. Tũ qz infra. c. de dr̃ia dr̃. ꝙ dr̃ia ꝺz ſilitudinez forme. gen⁹ vo materie. g̃ ⁊c̃. Preterea ſi bõ ẽ aial: g̃ bũanitas ẽ aialitas. ꝟñs eſt falſũ. g̃ añs. p⁹. ꝟſie qñ ẽ ꝑdicatio ꝙ ſe in añte. ſ. ꝙ ſe p⁹. valz a ꝟcret] ad abſtracta rõne eẽntie ſi gnificati. ut albũ ẽ ꝙ ſe colozatũ. g̃ albedo ẽ co loz. Silr g̃ i ꝓpoſito ꝓbatio falſitatis ꝟñt]. qz ſi bũanitas ẽ aialitas ꝙi rõe bũanitas ẽ rõalitaſ qz eq̃ ꝙ ſe de boie ꝑdicaf̃ rõnale. ſicut anima]. ⁊ ſeq̃t̃ in tertia figura. g⁹. rõalitas ẽ aialitas q̃ eſt falſa. qz oĩs ꝑdicatio vera in abſtracto ẽ ꝙ ſe p⁹. hec ãt nõ ẽ ꝙ ſe rõnalitas ẽ aialitas. qz g⁹ nõ ꝑ dicaf̃ ꝙ ſe de dr̃ia ex. ꝛ. metha. ꝟ⁹ g⁹ falſa. g⁹ ma ioz. qz ex illa ſeq̃t̃ minor. Preterea aut aial ꝑ dcatur de boie. ꝙ ẽ idẽ boi aut ꝙ ẽ aliud ab bo mie. Si idẽ g⁹. idẽ ꝑdicaf̃ de ſe ipſo. ſi alĩ puta aſin⁹. g⁹. illud aliud poterit de bomie ꝑdicari. Preterea ſi bõ ẽ aial. g⁹ tota natura aialis ẽ in boie. alr nõ eẽt aial niſi ſm qd: ſz totũ ẽ ex ꝙ nihil ẽ ex. ꝛ. pbiſi. g̃ ex boiez nihil ẽ nature aial. g̃ aſin⁹ nõ ẽ aial. Preterea icorꝑale nõ ꝑdica tur de corꝑali: ſz idiuiduũ ẽ corꝑale ⁊ ſpẽs icor poralis ex ſeptio metha. Cõtra in ꝑdicamẽt] dr̃ ꝙ ſcõe ſubẽ ꝑdicaf̃ de ꝓmis ꝙ ꝓbat. qz aial ꝑdicaf̃ de boie. igr̃ de aliq̃ boie. Rñ⁹ ꝙ ꝟ⁹ eſt certa. ſ. ꝙ tales ꝓpones ſ̃t ve. p⁹. tuz qz oĩs ꝑdi catio ſupior] de inferiori ẽ va. tuz qz prim⁹ mo dus dõi ꝙ ſe ẽ qñ diffinitio vel ꝓs diffõnis ꝑdi caf̃ de diffinito. g̃ bec ẽ ꝙ ſe p̃ mõ. bõ ẽ aial. g̃ ne ceſſaria. g̃ uera. ꝟñe ꝓz ex p̃ poſte. ⁊ ꝓmum añs ſilr. tum qz ſeq̃t̃ bõ currit. g̃ aial currit. qz oppo ſitũ ꝟñtis nõ ſtat cũ añte ut pz. ſed oĩs ꝟñtia ẽt ỽ mediata tenz vtute alicui⁹ medy neceſſary ꝙ ꝙ põt reduci ad illo⁹ illud mediũ i ꝓpoſito ẽ ỽ. bõ ẽ aial. g̃ iſtud ẽ nẽcciuz. qz oĩs bona ꝟñia ẽ nẽcia. Ad p⁹ in oppo⁹ dr̃ ſm boe⁹ ꝙ g⁹ i diſ finitiõe ẽ ꝓs. ⁊ i ꝑdicãdo ẽ totũ. Cõtra. tũ qz g⁹ ſm ꝙ ponit̃ i diffinitiõe ſpẽi: ꝑdicaf̃ ꝙ ſe p⁹. de ſpẽ. qz p⁹ modus ẽ qñ diffinitio vel ꝓs diffi nitiõis ꝑdicaf̃ de diffinito. g⁹. ſm eãdẽ rõem ſe bz ut diffinit̃: ⁊ ut ꝑdicaf̃. tũ qz ſic ⁊ ſic ſũptum aut ẽ vniuocũ aut ẽ equocũ: ſi equocũ g⁹. nõ eſt g⁹ nec diffiniens: ſi vniuocuz g⁹. idem ſignificat vtrobiq;: ⁊ ita vel vtrobiq; ẽ ꝓs vel nuſq; Ad z⁹ dr̃ ꝙ g⁹ ñ ẽ materia ſz forma qz oẽs ꝓtes dif finitõis ſũt forme ex. ſ. metha. Cõtra forma non ꝑdicaf̃ de ꝟpoſito ſic̃ nec materia. qz repu gnat ꝟpoſito rõe materie rõe c⁹ eſt: in põ g⁹. ad huc ſtat ar⁹. Sciẽdũ g⁹. ꝙ g⁹ ſumit̃ ab aliq̃ materiali i ſpẽ. ⁊ illud ꝑ ipoꝛtat de ſuo itellectu determiato. nõ tm̃ ꝓ modũ ꝓtis ſignificat illud

ſz p mõuz totiꝰ. ꝛ iõ exõñti iportat totũ. ſimiliꝛ
oꝛia p̃ ſignificat aliqd formale ſpẽi a q̃ accipit
ſz iportat totũ exõñti. qꝛ illõ formale iportat p
mõz totiꝰ. ſi. n. vtrũqꝫ p̃ iportaret ñ poſſz vita
ri i diffinitõe nugaꝝ. qꝛ poſito rõibꝰ p̃ noibꝰ illõ
qõ eẽt õ intellcũ vtriuſqꝫ. bis diceret. ſi ẽt alte
rũ ſuũ ſignificatũ ſignificaret p mõz pt p̃dicaꝫ
eꝰõ toto eẽt falſa pp mõuz ꝛpugnãtẽ. ꝓõt g̃ di
ci ad pᵐ ꝛ ad zᵐ arguᵐ. qꝫ materia uꝫ ps itelle
cta p modus pt ñ p̃dicaꝛ de toto vere. tñ itelle
cta p mõuz totius p̃tve p̃dicari. vt Auic. exem
plificat õ manuato ꝛ capitato q̃ diuerſa ſignifi
cãt. p. ſ. manꝰ ꝛ caput. vtrũqꝫ tñ exõñti ſignifi
cat iõ totũ ex ℔ qõ ſignificat pt̃ẽ p mõz totiꝰ vt
mãuatũ expõit p hñs manũ. vbi hñs nõ ẽ õ ſi
gnificato mãuati: ſz de mõ ſignificãdi p modũ
totius: nõ. n. ẽ pt bꝛemanũ ſz totiꝰ ita i ꝓpoſito
exponeret anial hñs ſ℔m ꝛ rõnale hñs intellñ

¶ D°. m°. itelligẽda ẽ rñ°. boecy. gꝰ vtrobiqꝫ ẽ pſ
ꝛ toᵐ. i. pt̃ẽ diſticte iportat p mõz totiꝰ appꝛopa
te: tñ p̃dicaꝛ. q. toᵐ. i. hñs mõz totiꝰ ꝛ appꝛopa
te diffinit. qꝛ ſignificat pt̃ẽ. nã diffi°. dz diſticte
p̃ncipia diffiniti exp̃mere: ꝛ diſticte nõ exp̃mit
gꝰ niſi pt̃ẽ. iõ appꝛopate loq̃ndo diffinit ut ps:
vtrobiqꝫ tñ i ſe ſimpliꝛ ẽ ps ꝛ toᵐ ¶ Ad zᵐ p̃nci
pals negaꝛ ꝟña. ad pbatiõz dr̃ qꝫ tñ tz i ꝟcretiſ
dcis a ꝟcretõe ad ſubiecᵐ p ſe: i alyſ vo ñ ¶ Ubi
ſciẽdũ qꝫ ſic ẽ duplex abſtractũ vnũ. ſ. qꝫ abſtra
hit a ſubieᵒ aliud qꝫ abſtrahit a forma: ut eſt in
ſuppoſito: ita ẽ duplex ꝟcretũ p oppoᵐ. vnũ qꝫ
ꝟcernit ſuppoᵐ aliõ qꝫ ꝟcernit ſubiecᵐ exᵐ p̃mi
bũanitas hõ. Exᵐ ſcõi albedo ꝛ albũ ¶ Ad 4ᵐ
dico qꝫ p̃dicaꝛ aial de hoie qꝫ ẽ idr̃ns ad iõ hoi
ꝛ aliud ab hoie. vificaꝛ tñ p aiali qꝫ ẽ idẽ homi
¶ Cõtra ſi aial p̃dicaꝛ ut eſt idr̃ns ad multa. g̃
qõlibz illoꝝ põt p̃dicari de hoie ¶ Rñ°. qꝫ ꝟña
nõ valz. qꝛ illa ĩdr̃ia ẽ p mõz diſiũctiõis ad ali
qd. aut ſe hñs diſiũctiue ad multa. iõ non ſeqꝛ
aliqõ illoꝝ. qꝛ p q̃cũqꝫ poterit vificari ſic i ꝓpo
ſito. ¶ Ad 5ᵐ dico qꝫ diffi°. totiꝰ ſic ẽ itelligenda
cꝰ nihil ẽ exꝛ. i. cui nihil deeſt regſitũ ad ip̃m. ſic
ãt nature aiaꝛ nihil deeſt i hoie de natura aiaꝛ
nõ tñ ẽ p̃ciſe iſta natura i hoie. ¶ Ad vltᵐ dr̃ qꝫ
ſpẽs ut ẽ i idiuiduis ẽ corruptibiꝛ. lz ſm ſe ſit i
corruptibiꝛ ex ℔ qꝫ ſp ꝟtinuaꝛ p ſucceſſiõz i di
uerſis indiduis. ¶ Segꝛ illa ps (De qbꝰ aũt)
vbi declarat. z. diffinitionem. circa qꝫ. z. facit. p
oñdit itẽtũ p̃ncipaliꝛ. zᵒ. qd ſit idiuiduũ iciden
taliꝛ. z. epilogãdo ꝟcludit ordinẽ ꝛ bitudinẽ exi
ſtẽtiũ i p̃dicam̃to. ℔a ibi (Indiuiduũ õ ſola) ter
tia ibi (ꝟtineꝛ igr̃) In p̃ma pte itendit talẽ rõez
oia ſupioꝛa p̃dicãꝛ de iferioꝛibꝰ i qd ſi ſint i re
cta linea: ſz ſpẽs eſt ſupioꝛ ad idiuidua ꝛ etia i
recta linea. g̃ ꝛc. circa illã rõez p̃ncipaliꝛ itendit
maioꝛẽ q̃z oſtẽdit p exẽpla. qꝛ oia ſupiora de in
feriõibꝰ p̃dicãꝛ. exꝛ q̃ bꝛ ꝓpoᵖ vñ finaliꝛ ꝟcludit
qꝫ ſoᵖ ſpẽs de oĩbꝰ idiuiduis p̃dicaꝛ. ꝛ patz lr̃a
¶ (Indiuiduũ) oñdit icidẽtaliꝛ qd ſit idiuiduũ
circa qꝫ. z. facꝫ. p̃ notificat idiuiduũ q̃ztũ ad eiꝰ
p̃dicatiõz. zᵒ. q̃ztũ ad eᵖ noiatiõz ibi (indiuidua
g̃) dicꝫ g̃ qꝫ idiuiduũ de vno ſolo pticlaꝛi. i. de ſe
ipo p̃dicaꝛ: ut ſoꝛ. i genere ſubẽ. ꝛ ℔ albũ i gene
re q̃litatis. ꝛ ℔ veniẽs in genere actõis ꝛ ſofro
nici fiꝰ in genere relationis poſito qꝫ ſit vnꝰ tm̃
ei fiꝰ. ſ. ſoꝛ. ¶ Deide cũ dicit (idiuidua) notifi
cat ididuũ q̃ztũ ad noiatõz vbi arguit ſic. illud
qꝫ ꝟſtat exꝓpetatibꝰ p q̃s diſtiguit ab oĩ aᵒ. dr̃
ꝓpe ididuũ. q. idiſũ a ſe ꝛ diuiſũ ab oĩ aᵒ. ſz tale
ẽ illud õ q̃ ſpẽs p̃dicaꝛ de q̃ nũc ẽ ℔mo. g̃ ꝛc. mi.
pbaꝛ i lr̃a quã ẽt declarat p ꝟpatiõz ad ꝓpeta
teſ ſpẽi q̃ ſt eedẽ i plib⁹ ptinẽtibꝰ. ñ ſic õ ꝓpeta
tibꝰ idiuiduꝰ. ¶ Notãdũ qꝫ ꝓpetates idiuidui
gbꝰ vnũ ab alio diſtiguit. pñt eẽ plres. lz ꝟue
niẽter aſſignenꝛ. 7. patent p bũc vſũ. ¶ Forma fi
gura parẽs locꝰ tps pria nomẽ. lz aliq̃ iſtaꝝ pu
ta pens ꝛ tps pria ꝛ nom̃ poſſint plribꝰ ididuis
ꝟueire: nõ tñ oẽs ſiꝛ. qꝛ ipoſe ẽ qꝫ eaõ nũero foꝛ
aut figura aut locꝰ ſint duoꝝ: nec oẽs ſimliꝛ ſint
pluriũ idiuiduoꝝ. ¶ Notãdũ etiã qꝫ iſta. 7. cũ
ſint accñtia ut i plibꝰ ñ ſũt ipi ſubẽ cã idiuidu
atiõis p ſe loq̃ndo: ſz bñ q̃ztũ ad nr̃az inoteſcẽ
tiã. qꝛ p accñtia q̃ nobis aduenĩũt diſtiguimꝰ
vnũ idiuiduũ ab alio. qd ãt ſit cã formaliꝛ ꝛ ꝓpa
idiuiduatiõis nõ ẽ p̃ntis negocy ptractare. ſz
magꝛ ptiẽt ad metba. ¶ Deide cũ dicꝫ (ꝟtineꝛ)
p mõz epilogãdi cõcludit bitudinem exñtiũ i
p̃dicam̃to. d. qꝫ ididuũ ꝟtieꝛ ſub ſpẽ. ꝛ eſt ps eᵖ
. ſ. ps ſubgenꝛ. ſpẽs ãt ꝟtineꝛ ſub genere. ꝛ ẽ ps eᵖ ſubiectiua. gꝰ g̃ ẽ qõdã totũ vle ꝛ ñ ps. indiduũ
vo ẽ ps ꝛ nõ totũ. ſpẽs ãt ẽ ps ꝛ totũ qõdã indi
uidui et ps generꝛ: ꝛ p liraz pz ¶ Ultimo epilo
gat ꝛ concludit circa oĩa determiata di. (de ge
nere quidem ꝛ ſpecie) ꝛc: pz littera.

Differẽtia vo ꝛc) ꝓoſtq̃z poꝛ determia
uit de vlibꝰ q̃ p̃dicãꝛ i qd ℔ determiat
de bis q̃ p̃dicãꝛ i q̃le. circa qꝫ. z. facit. p̃ õtermi
nat de dr̃ia q̃ p̃dicaꝛ i q̃le eẽntiale. zᵒ de ꝓpo ꝛ
accñte q̃ p̃dicãꝛ i q̃le accñtale ibi (ꝓpriũ vo) p̃
ma ps didiꝛ i. z. p̃ dr̃az diſtiguit ut eligat. zᵒ. eli
git ut diffiniat. ℔a ibi (qm̃ g̃ eaõ. p̃ma i. z. p̃ põit
q̃zdã diuiſiõz trimẽbrẽ. zᵒ. reducit eã ad bimẽ
brẽ. ℔a ibi (A ſupioꝛibꝰ g̃) ꝓria i. z. p̃ illã diſiõz
ꝓpõit. zᵒ. eã expõit. zᵒ. ex dcis coꝛrᵐ ꝟcludit. ℔a
ibi (ꝟir quiõ) tertia ibi (vliꝛ g̃) ꝓria ps pz i lr̃a
q̃ᵒ dr̃ia ſumiꝛ tripliꝛ. ſ. ꝟir. ꝓpe. ꝛ magis proprie

Circa quã q̃riꝛ vtꝝ iſta diuiſio ſit ꝟueniẽs q̃
eſt i dr̃iaz cõiter ꝓpe ꝛ magis ꝓpe. Arguiꝛ qꝫ ſi
qꝛ nõ eſt diuiſio generis i ſpẽs. gꝰ. n. eq̃ ꝓpe dr̃
de ſpẽbꝰ nec eſt diuiſio totiꝰ i ptes itegrales qa
totũ nõ p̃dicaꝛ de talibꝰ ptibꝰ. ſz diuiſũ ℔ p̃di
caꝛ de diuidẽtibꝰ: pz. nec ẽ vocl i ſignificatõeſ
qꝛ ꝛc hec vox dr̃ia p̃ipõtaret illa tria ꝛ ñ ſeq̃reꝛ

v.

ad diuidēda: nec eēt diffinibile. qz equoci nō ē diffi⁹. nec ē aliq̄ diuisio p accn̄s puta accn̄tis in accn̄tia: aut subiecti ī accn̄tia. aut accn̄tis ī subiecta: qz ī oī mēb⁹ b⁹ diuisiōis itelligit̄ p se diſũ q nũq̄ accidit ī diſiõe accn̄tl p accn̄s. ¶ p̄ oīs bō diſio ē p opposita. ſz ista nō ē p opposita. tũ qz trimēbrl .ḡ aliud mēbroꝝ alteri ñ opponit̄. qz tm̄ vnũ oppõit̄ vni. tũ qz ad vnũ mēbꝝ seq̄t̄ aliud. seq̄t̄. n. dr̄nt magis p̄pe. i. dr̄a specifica. ḡ dr̄nt ꝯir. i. accn̄te aliq̄. ¶ Silr seq̄t̄. dr̄nt p̄pe ḡ ꝯir ꝛ silr dr̄nt magis p̄pe. ḡ p̄pe. ¶ Cõtrari⁹ ē poz⁹ ¶ R̄ñ⁹ dico q ꝯsilis dubi⁹ ē de diſiõe q̄ ponit̄ c⁹ de genere ad declarādū diffinitiõz generl q eoꝝ q̄ p̄dicāt̄ q̄dā p̄dicāt̄ ō vno solo. q̄dā ō plu rib⁹. qz q p̄dicat̄ ō plib⁹ p̄dicat̄ p̄pe: ꝛ qō ō vno solo ꝯir. ꝛ vnũ mēbꝝ videt̄ seq ad aliud: ꝛ vlr ō diuisiōib⁹ q̄ fiũt p p̄pe ꝛ ꝯir. ¶ Dōm ḡ q tales dſiões sũt bōe: qz sũt vocis ī significatiões: ñ vocis equoce penes p̄⁹ mo⁹ equocatõis. qz vox sic equoca. p̄ iportat multa: ut argutũ ē: sed pe nes z⁹ mõz. qz vox sic equiuoca significat p̄pe vnũ ꝛ ex ipõe: aliud vo trāsũptiue: ꝛ ex vsu. vñ p̄ elēcoꝝ dr̄ q z⁹ mo⁹ ē ex eo q sic soliti sumus dicere ¶ Ad p⁹ ī oppo⁹ pz. qz nō seq̄t̄ ad dīden da: nec diffinit̄: ut ē equocũ: ſz dr̄ia sũpta ī vno ſſu ē vniuocũ. ꝛ p̄t diffiniri ꝛ eē p̄n⁹ ꝯntie. ¶ Ad z⁹ dico q mēbra sīt opposita. ¶ Ad p⁹ ꝯ ß dōz q bz reduci ad diſionē bimēbrē ß mō. dr̄ia q̄dā ē magis p̄pa: q̄dā nō magis p̄pa: ꝛ vltra ñ ma gis p̄pa: q̄dā ē p̄pa: q̄dā ꝯir. ꝛ sic vlr ois⁹ diſio nō bimēbrl reducit̄ ad bimēbrē. alia āt mēbra posita sũt mēbra subdiſiõis. ꝛ ponũt̄ pp brevi tatē loco diſi: ī eo q diſũ ē vnũ mēbꝝ p̄ncipalis diſiõis ¶ Ad z⁹ ꝯ ß dico q mēbra debēt itel ligi cũ p̄cisiõe. ꝛ sic n⁹ seq̄t̄ ad aliud: sic̄ ēt in di uisiõe seq̄nti. q̄dā dr̄ia fac̄ alteratũ q̄dā alio q̄ mēbra ñ sũt opposita. nisi sumat̄ tm̄ alteratuz ꝛ cũ p̄cisiõe. ¶ Deide cũ dic̄ (ꝯir quidē) expõit dc̄am diſionē q̄ ps dixit̄ ī. z. qz p̄ expõit p⁹ mē bruz z⁹: z⁹ ibi p̄pe. z⁹: z⁹ ibi (magis proprie dif ferre) dic̄ ḡ q dr̄ia ꝯir ē illō q̄ differt altex ab altero vel ēt a seipso q̄dā alteritate. q̄. ſ. ē in ac cn̄te sepabili. soz. eī aliqd faciēs aut gescēs dr̄t a pīone nil̄ faciēte: aut nō gescēte. silr soz. senex dr̄t a seipo puero ꝛ e⁹: ꝛ pz q ista dr̄ia ē ī accn̄ te sepabili. ¶ Deide cũ dicit (p̄pe āt) declarat z⁹ mēbꝝ di. q dr̄ia p̄pe dr̄t altex ab altero. qñ dr̄t accn̄te īsepabili puta sim⁹ ꝛ ñ sim⁹ ꝛ curui tas nasi et cecitas oculoꝝ ꝛ cicatrix cũ ex vul nere ꝯcaluerit. ista. n. sũt accn̄tia īseparabilia. ¶ Deide cũ dicit (magis p̄pe) declarat z⁹ mē brũ. d. q dr̄ia magl p̄pe ē illud q̄ dr̄t alterũ ab altero specifice. ꝛ ista ē dr̄ia specifica: sic eī dr̄t bō ab eq̄ rōnali q̄litate. dr̄ia eī specifica dr̄ q̄li tas eēntiaľ. ſ. metha. de q̄ iferi⁹ āpli⁹ dicemus. ¶ Deide cũ dic̄ (vlr ḡ) īfert ex dc̄is coz⁹ circa q. z. facit. p̄ põit coz⁹ diſtuũ. z⁹ assignat dr̄iā īter mēbra ibi (dr̄iaꝝ ḡ) dicit ḡ q oīs dr̄ia fac̄ alteratũ accipiē⁹ alteratuz largo mō ꝛ ꝯir loq̄n do. aut p̄pe dr̄ia ꝯir. ꝛ dr̄ia p̄pe faciũt alteratũ qz so⁹ faciũt distīgui ī accn̄te sepabili vel īsepa bili. dr̄ia āt magis p̄pe fac̄ aliud: qz ponit alie tatē ī esse ꝛ subā rei ¶ (dr̄aꝝ) assignat dr̄iaz ī ter mēbra dc̄a: ꝛ põit. z. dr̄iaſ q̄ꝝ ꝑa põit ibi (ꝑz igr̄ aliud) ꝛ p̄ria ḡ dr̄ia ē ista q cũ dr̄aꝝ alie faci ant alteratũ alie aliud. ille q̄ faciũt aliud vo cāt̄ specifice. ille vo q̄ faciũt alteratũ vocāt̄ dr̄ie simplr. ꝛ retinēt nomē cõe. exēpla patēt in lr̄a. ¶ Scda dr̄a ē q diuisio genex ī spēſ diffiniti ones spēꝝ assignāt̄ p dr̄iaſ q̄ faciũt aliud. p illa āt q̄ faciunt tm̄ altex fit pmu⁹. i. mot⁹ alteratio nis. ꝛ nō debuiũt ad diſiões generis: ꝛ ad diffi nitionē spēi: ꝛ pz ī lr̄a. ¶ Circa p⁹ mēbꝝ diſio nis dr̄ie q̄rit̄. vtruz hec sit va soz. senex dr̄t a se puero. Arguit̄ q nō: qz oīs rela⁹ regrit duo ex trema ī actu. ſz soz. senex ꝛ soz. puer nō sũt silr in actu. ḡ dr̄ia q̄ ē q̄dā rela⁹ ñ ē īter illa duo extre ma. maioz pz. qz si rela⁹ ē: suũ subiec⁹ ē: ꝛ si sub iectũ ē: e⁹ coz⁹ ē: relatiua enim sũt silr natura. ¶ p̄ si soz. senex dr̄t a se puero. ḡ nō ē iō sibi pu ero. ḡ nō ē iō sibi q ē mānifeste falsum. p̄ma ꝯña pz. qz iō ꝛ dr̄n ſ opponũt̄. ḡ ad vnũ seq̄t̄ ne⁹ alte ri⁹. si ḡ soz. senex dr̄t a se puero ñ ē iō sibi puero p⁹ ꝑe qz ne⁹ ī añte negat idētitatē vlr. ḡ seq̄t̄ ne⁹ idētitatl a se sic̄ a supiori ad īferi⁹ negādo ¶ p̄ seq̄tur soz. senex differt a se puero. ḡ soz. senex ꝛ soz. puer dr̄nt. ꝯña patet. qz seq̄t̄ ī oīb⁹ relatiuis eqpantie ut soz. ē silis pīoni. ḡ soz. ꝛ pīo sũt silēs c⁹ rō ē: qz rela⁹ eqpantie eq̄lr denomiat vtrūq̄ extremũ. ꝛ vlteri⁹ seq̄t̄ ḡ soz. senex. ꝛ soz. puer sīt multa. p⁹ ꝯñe. qz dr̄ia ē spēs multitudis. ex. ſ. metha. ḡ bñ seq̄t̄. dr̄nt ḡ mīta ab iferiori ad su pi⁹ affirmādo. ꝛ vltra. ḡ soz. ꝛ soz. sũt mīta. ꝯñs ē falsũ. ḡ p̄i⁹ añs ¶ In oppo⁹ ē poz⁹ ¶ R̄ñ⁹ di co q p̄pō ē distīguēda ꝑm equocatiōz. qz sum pta dr̄ia ī cõi va ē. qz isto mō qōcūq̄ accn̄s ipe dit oīodā idētitatem. ꝛ facit dr̄iā: ſz sūpta dr̄ia p̄pe vel magis p̄pe ē p̄pō falsa. ut patz ex rōne illaꝝ dr̄aꝝ: ut āt ē va p̄bat̄ sic. circa ens īmedi ate opponũt̄ idē ꝛ diuersuz. io. metha. ḡ soz. se nex ꝛ soz. puer sũt idē vel diuersũ. nō iō. qz tūc hec affirmatiua soz. senex ē soz. puer eēt va. ḡ ē diuersũ: ꝛ sumit̄ ß dr̄ns ī cõi ad oē diuersum. ¶ Ad p⁹ ī oppo⁹ dōm q opz extrēa relatōis eē actu ꝑm rōem referēdi: nō ꝑm exñtiaz. q pz. qz p̄i⁹ ꝛ posteri⁹. ſz nō silēr existāt: tm̄ silēr sũt ꝑz rōem q̄ referūt̄. Nā qñ p⁹ ē sub rōe p̄or l. tūc posteri⁹ ē sub rōe posteriorl. ſz nō existāt silr. sic dico ī p posito. vel alr q illa maioz vera est de relatōe reali: ſz entis ad nō ens ē tm̄ rela⁹ rōis ꝛ talis relatiōis extrēa nō opz eē actu. cũ eī rela⁹ p̄nci paľr depēdeat a termio: formaľr ipoſe ē rlatōz

realē eē ad terminū nō exīstē. ¶ Ad 2ᵐ dico ꝙ ꝑa ꝓnītia nō valz. ſ. nō idē ſibi puero. g̃ nō ē idē ſibi. qr̄ ꝑma negat̄ idētitas reſpectu tertij accidētalis. i ꝑa reſpectu tertij ſbālis q̄ ipoꝛtat̄ q̄ ly ſibi ꝙ ē relatiuū recipꝛocū: ꝛ i b̄ fit fallacia ꝓnītis. qꝛ ad diuerſitatē accīntalē nō ſeq̄t diuerſitas eēntialis ſz ex. ¶ Ad 3ᵐ nego illā ꝓnītiaz .ſ. ſoꝛ. ſenex ꝛ ſoꝛ. puer ſūt multa g̃ ſoꝛ. ꝛ ſoꝛ. ſūt multa. qꝛ i ꝑma illa determiā: reſpectu talis p̄dicati dinuita ſoꝛ. abſolute. iō nō ſeq̄t ꝑa ut ſuperiº ad iferiº: ſz ut ꝑm qd ad ſimplr. iō ñ ſeq̄t ꝓp fallaciā. ¶ Deide cū dicit (Aſupiōib⁹) reducꝫ dcāz diuiſiōz ad bimēbrē. ꝛ hec ps dīdit i. 3. ꝑz .3. dīones ordīatas q̄s pōit. ꝑ ei illā trimēbrez ad bimēbrē reduc̄. 2º alterꝫ mēbꝝ ſubdīdit ibi (Inſepabiliū āt). 3º iterꝫ alterꝫ iº ſubdiſiōiſ ibi (Cum igitur be. 3.) ergo a ſuperioꝛibus. i. a priº: iterꝫ icboātes dōm ē ꝙ dr̄aꝫ alie ſūt ſepabiles: alie vo iſepabiles. Exº ꝑmi. moueri ꝛ gerere ſanū eē ꝛ egrū. Exº ſcōi: aglū vel ſimū vel rōale eē (Inſepabiliū) pōit ſubdiſionē alteriº mēbꝛi. circa ꝙ. z. facit. ꝑ pōit diſionē. 2º: cōpat mēbꝛa dīonis. ꝑa ibi (ille igit̄) dic̄ g̃ ꝙ iſepabiliū dr̄aꝫ q̄dā ſūt p ſe: ut rōale p ſe ieſt boi. q̄dā ſūt p accīs ut aglū eē. ſimitas ei vel agleitas accīs ē ſz iſepabile. ¶ Deide cuz dic̄ (ille igit̄) ꝓpat mēbra dīonis penes duas dr̄ias: q̄ꝫ ſcōa ponit̄ ibi (Et ille quiō) ē g̃ ꝑma dr̄ia q̄ᵐ ad vſū. qꝛ dr̄ie p ſe accipiūt̄ i rōe. i. diffinitiōe rei ꝛ faciunt aliud. differre vo per accīs neutrum. Deide cū dicit (Et ille gdē) pōit ꝑaz dr̄iaz q̄ ē q̄ſtū ad eē. circa ꝙ. z. facit. ꝑ ꝓponit itētū. 2º: ꝓbat. ꝑa ibi (Nā nz gº) dic̄ g̃ ꝙ dr̄ie q̄ ſūt p ſe nō ſuſcipiūt magꝛ ꝛ minº. dr̄ie vo ꝓp accīs ſuſcipiūt. ēt ſi ſint iſepabiles: ꝙ ꝓbat i ſeq̄nti ꝓte ibi (Nā nz gº) vbi arguit̄ ſic. cº eē ñ recipit magꝛ ꝛ minº nec ꝑncipia eſſēdi. ſz gº ꝛ dr̄a cōſtituūt eſſe ſpēi eē āt ſpecificū ñ ſuſcip magꝛ ꝛ minº. g̃ nec gº nec dr̄a. bº rōis ꝑ ponit ꝛcl̄ſionē ibi (nā neq̄ gº. 2º mi. q̄ſtū ad vtrāq̄ ꝓtē) ibi (ipe. n. ſt̄) lr̄a ē plana

¶ Noº ꝙ tenenº: ꝙ forma ſubālis ſuſcipit magis ꝛ minº ō q̄ alias nō obuiat ꝙ b̄ dr̄. qꝛ poꝛº ñ negat gn dr̄a i diuerſis nūero poſſit ꝓticipi ꝑz magꝛ ꝛ minº. ſz ꝙ ñ ꝛtigit i eoō nūero: cº oppoº accipit i dr̄ys p accīs: ēt ſi ſint inſepabiles. qꝛ ſic idē nc̄ ē magꝛ albū. nc̄ minº aglū vl̄ ſimum. ñ ſic ꝛueīt ō rōali. ¶ Articl̄uſ ēt ſaluat̄. qꝛ ꝓtiº magꝛ ꝛ minº ē ꝑz gradº forme idīduaľ a gbº abſtrahit natura ſpecifica. q̄uis g̃ eē ſpecificū i ſe ſit vnū ꝛ q̄i idiſibile ꝑz ꝙ abſtrahit i ſuo ꝛceptu ab oī gradu idīduali ñ obſtat gn poſſit ꝓticipari magꝛ ꝛ minº ꝑz tales gradº. ¶ Deide cū dic̄ (cū igit̄ be tres) ponit. 3. diſionē ſubdīdēdo dr̄as p ſe. circa ꝙ. z. fac̄. ꝑ ponit diuiſiōez. 2º: ꝓpat mēbra eº ibi (ſz be gdez) ꝑma i. 3. ꝑ q̄dam dcā ꝛſumit. 2º: itētū ꝓponit. 3º: p exēpla exponit. ſecūda (rurſus eaꝫ). 3. (vt cū p ſe) ¶ Reſūit g̃ exp̄di

ct] ꝙ ſūt. 3. ſpēs. i. 3. mōi dr̄ie. qꝛ q̄dā ſūt ſepabiles ꝛ q̄dā inſepabiles: ꝛ baꝫ q̄dā p ſe q̄dā p accidēs (¶ Rurſus) pōit dcam ſubdiuiſionē. di. ꝙ dr̄iaꝫ p ſe alie ſūt diſiue geneꝫ ꝑm q̄s genera i ſpēs dīdūc̄: alie ſūt. ſ. ſpēs ſpāliſſimaꝫ. ¶ Poſt ea expōit p exēpla. qꝛ ea dr̄ia q̄ ē aīati ſ̄ſibilis. i. aīatū ꝛ ſ̄ſibile: ut ꝓſtructiō ītrāſitiua: ſic cū dr̄ creatura ſē ſibile hec inq̄ dr̄ia ē ꝓſtitutiua aīalis ꝛ diſiua gn̄is ſupior]. puta aīati coꝛpis ꝛ ſ̄ſibil̄ coꝛpis aīati ſ̄ſibilis. rōnale ꝛ moꝛtale ꝓſtituūt boiez ꝛ dīdūt aīal ꝙ ē gº boīs. ꝑz i lr̄a. ¶ Deide cū dicit (Sed he quiō) ꝓpat mēbra dīonis volēs ꝙ nō diſtiguāt penes aligd abſolutū: ſed tm̄ penes reº. qꝛ eaō dr̄ia ē diſiua ꝛ cōſtitutiua ſed non reſpectu eiuſdem. qꝛ eſt diuiſiua generis ꝛ conſtitutiua ſpeciei. ¶ Exº qꝛ aīal ꝙ ē gº dīdit̄ p rōale ꝛ irrationale. et iterꝫ p moꝛtale et imoꝛtale. rōnale āt cū moꝛtali ꝓſtituit ſpēz boīs: ſz rōnale ꝛ imoꝛtale ꝓſtituūt ſpēz dei ꝛ intelligētiaꝫ. ꝛ ſil̄r de alyſ dr̄ys. ꝑz i lr̄a. ¶ Notā dū ꝙ ſic̄ ꝑz i lr̄a ītētio videt̄ eē por. ꝙ ratōnale animal ſit gº ꝛ moꝛtale ſit dr̄ia ſpecifica. de quo inquiretur in ſequenti ꝑa lectione.

Quoniaz ergo eedez

¶ Poſtq̄ poꝛº poſuit de dr̄ia pl̄res diones ꝑ eligēdo illā de q̄ ītēdit aſſignat eº pl̄es diffinitōeſ circa ꝙ. z. facit. ꝑ ꝓtinuādo dcā dicendis eligit dr̄iaz de q̄ ītēdit. 2º: ꝑſeq̄ndo diffinit ibi (q̄s ēt determi.) dic̄ g̃ ꝙ cū dr̄ie p ſe ſint diſiue ꝛ ꝓſtitutiue mō dco oēs vocant̄ ſpecifice ꝛ defuiunt tā ad diſiōeſ geneꝫ q̄ᵐ ad ꝓſtōeſ ſpēꝫ ſeu diffōneſ. ñ āt ſic dr̄ie accīntales ſiū ſint ſepabileſ ſiū iſepabiles. ꝛ iō de ꝑmiſ ſpāl̄r ē agēdū q̄ ſt̄ ſpecifice p ſe. ¶ Deide cū dic̄ (q̄s ēt determinātes) ꝑſeq̄t diffiniēdo vbi de dr̄ia aſſignat. 4. diffinitiōes: q̄ꝫ ꝑa ponit̄ ibi (diffiniūt aūt) tertia ibi (deſcribit̄ āt) q̄rta ibi (aſſignāt āt) ¶ Oꝫ ſtatiz occurrit duº: qꝛ cuz vniº rei vna ſit diffiº: ut dr̄ 6. topi. quō de dr̄ia aſſignant̄. 4. diffinitiōes. ¶ Ad cº euidētiā ē notādū ꝙ ſic̄ iā ſepe dcm ē gcgd ē de ente abſolute diffinit̄ vna diffinitōe. tm̄ ñ ē icōuēiēs ens reſpectiuū b̄re pl̄es diffinitōes. Dr̄ia g̃ ꝑm rōez ſui generꝫ qō ē vl̄e: referꝫ ad illō de q̄ dr̄ qō ꝓt vocari ſubiecº. qꝛ ꝑdicatū dicit ad ſubiectū: ñ tm̄ ad ididuū nec ad ſpēz referꝫ. ut ad ꝑº coꝛrº. ſz ut ad correlatiuū ſui generꝫ. qꝛoz ſpēz dici ad idē: ad ꝙ dr̄ gº ex 4º topi coꝛr. in ſpāli āt i. ꝑz ꝙ dr̄ia ē diſiua dr̄ ad gº. ꝑz āt ꝙ ꝓſtitutiua dr̄ ad ſpēz: dr̄ tm̄ ad gº nō ꝙ gº ſit eº ꝑº coꝛrº. qꝛ ꝑ eſt ſpēi: ſz rōe diſi ita ꝙ ꝑ dr̄ ad diſū. dr̄ ēt ad ſpēz nō inq̄ꝫtū ſpēs: ſz inq̄ꝫtuz ꝓſtituta p dr̄iaz. ¶ Per b̄ ꝑz ad duº qꝛ nō ſūt mlte diffinitiōes dr̄ie ꝑm ſe: ſz ꝑma ē eº ꝑm ꝙ ē ꝓſtitutiua ſpēi. ꝑa diffiº ē dr̄ie itermedie inq̄ꝫtū ē vl̄e. alie due diffinitiōes ſūt dr̄ie inq̄ᵐ diſiua q̄ꝫ ꝑma dat̄ a dione accīntie. ꝑa āt q̄ ē q̄rta non

mlᵒ valz vt dr̃ i lr̃a. ꝛ cū corrigit tc̄ trahit magl ad dr̃az cōstitutiaz. ꝛ totū ꝫ ꝙ dcz ē patebit p seq̄ntia (Ampliᵒ māifestū) ꝑma ps diuidit i. z. ꝑ ponit diffinitōz. zᵒ eᵒ ōclaratōz ibi (bō. n.) zᵒ remouz dubitatōz. ibi (Nā vñ bēbūt) dic̄ g̊ ꝙ dr̃as p se ꝛ specificas ōterminat. s. pbi. i. diffiniūt. d. ꝙ dr̃a ē q̄ abūdat spēs a gñe. ꝛ ē sēsus ꝙ cū gñe ꝟstituit spēz. ita ꝙ ibi ponit spēs vt corrlm dr̃e icꝫtū. s. spēs ē constituta ꝛ dr̃a constitutiua (abūdat a gñe) ponit ꝑ cōstituere sub ꝑpa rōe cōstituēdi. qz nō vt gᵒ cōstituit spēz. ¶ Postea ōclarat p exᵐ. qz bō q ē spēs aial abundat. i. hz plᵒ q̄ aial rōale. qz aial ꝙ ē gᵒ nec hz rōale nec nihil hoꝛ. i. nullā hz dr̃az. ¶ Nā vñ bēbūt monet quoddā dubiū. zᵒ rmouz. ibi (sz quēadmodū) dubᵒ ē illō: si ita ē ꝙ spēs abūdat dr̃a a gñe vñ spēs bēbit dr̃az. nā supple ñ hz eā a se nec a nihilo nec a gñe. qz q̄ rōe vna spēs: eadem rōe alia spēs opposita ꝛ gᵒ haberz dr̃as oppositas q̄q̄mō. ¶ Postea rmouz. d. ꝙ sic ꝓbant pbi. gᵒ hz oēs dr̃as ptāte. actu vo nlla. spēs āt bñt dr̃as ñ ex his q̄ ñ sūt. i. ex nihilo sz ex gñe. nec segtur opposita eē circa idē nisi i potentia ꝛ nō i actu ¶ Circa istā ꝑmā diffinitōz dr̃ie q̄rit ntꝫ sit ꝟuenienter assignata. arguit ꝙ ñ. ꝑ sic. dr̃a ñ pōt diffiniri. g̊ eᵒ ñ ē ista diffinitō cōuēiēs. ꝟña pz. añs ꝓbaī. tū qz dr̃e ñ ē dr̃a. sic. n. eēt ꝓcessᵒ i ifinitū. oē āt ꝙ diffinit hz dr̃az. tū qz sola spēs diffinit. sz dr̃a ñ ē spēs. g̊ ꝛc̄. ¶ Ꝑ illō ꝙ abūdat ab alio ē i plᵒ illo. sz gᵒ ē i plᵒ q̄ spēs. ꝛ ñ eᵒ: dicēs. n. animal plᵒ cōplectit q̄ dicēs hoiez. vt bēī ꝑdicamēt. g̊ ꝛc̄. ¶ Ꝑ si sic q̄ro a q̄ spēs hz suā dr̃am. ñ ex nihilo. qz ex nihilo nihil fit. ñ a se. qa nihil fac̄ se eē i actu nec a gñe. tū qz tūc nō abūdat a gñe: cū vtrūq; bēat illō. tū qz gᵒ bērz ꝟria. q̄ enī rōe vna spēs hz a gñe dr̃az vnā: pari rōe ꝛ alia spēs bēbit dr̃az oppositā. g̊ gᵒ vtrāq; hēt. g̊ bēt opposita simlᵗ ¶ In opposᵒ ē poz. ¶ Ad ñᵐ. Ꝟ supꝑpono ꝙ dr̃a ꝑt diffiri. qz hz gᵒ. s. vle ꝙ ꝑ aliq̄z p se dr̃az ōscēdit i iꝑaz. vt patebit i solutōe qōnis seq̄ntl. ¶ Dicēdū g̊ ad q̄stionē ꝙ spēs abūdat dr̃a a gñe. ꝙ sic pz. qz diffinitō exꝑmit totū itellcm̄ diffiniti ꝛ ñ ā pliᵒ quia aliter non cōueniret. primo ipi diffinito. sz diffinitio cōstat ex gñe ꝛ dr̃a. g̊ dr̃a ē aliqd ō p se itellcū spēi ꝛ ñ de itellcū gñis. qz si sic. tūc gᵒ ꝑdicaret p se de dr̃a. vl eᵒ: q̄ꝫ vtrūq; ē falsū: ꝛ eēt nugᵒ i diffinitiōe qz ponēᵒ rōz gñis ꝛ dr̃e loco nominū idē bis diceret. g̊ spēs abūdat dr̃a a gñe ¶ Ad ꝑᵐ i oppositū nego añs. ad ꝑmā ꝓbatōz cōcedo ꝙ dr̃e ñ ē dr̃a: rspcū cᵒ dr̃a hz rōnē dr̃e. sz pōt hr̃e dr̃az rspcū cᵒ ipz ē spēs. puta rspcū vlis ꝙ ē eᵒ gᵒ sic ꝟ ꝙ ē ꝑdicari i q̄le ē dr̃a dr̃e. qz p illō cōstituit dr̃a i sua spē sic bō p rōnale. ¶ Cū dr̃ zᵒ ꝙ sola spēs diffinit. ꝟcedo ꝙ dr̃a ē spēs eo mō q̄ dcm̄ ē supiᵒ ō gñe. ¶ Ad zᵐ dico ꝙ eē i plus est duplr vnoᵒ ꝑ ꝟtinētiā actualē. alioᵒ ꝑ potētialē siue ꝑ

idr̃am. gᵒ ē i plᵒ zᵒ: ꝛ spēs ꝑmoᵒ ¶ Ad zᵐ. dicē ꝙ spēs hz dr̃az a gñe. et ita geᵒ hz illā potentiatm̄. spēs āt actu. vñ istud abūdar̃ ōhz itelligi q̄ ad hēre actu. itez ñ ē icōuēiēs oppositas simul eē idē i potētia. ¶ Vñ sciēdū ꝙ sic cōpoᵒ naturale hz formā i potētia a materia inq̄tū materia ē i potētia p se ad fōmā. ꝛ iō qñ materia ē: ē ēt forma cōpositi i potētia. formā āt hz cōpositū i actu ab agēte. ꝙ actu iduc̄ fōmā i materia sic spēs i potētia hz dr̃az a gñe ꝙ ē ꝓportiōale materie. ¶ Cōtra ista arguit. ꝑ. ga a nullo pōt aliqdviᵒ hēri q̄ ipz hēat i se. g̊ a gñe ñ pōt vius spēs haber̃ dr̃az q̄ gᵒ illā hēat. sz spēs hz illam actu. gᵒ tm̄ i potētia. g̊ spēs ñ hz illam a genere. ¶ zᵒ qz oīs potētia ē r̃ducibil ad actū. g̊ si opposita i potētia iſūt gñi poter̃t ieē actu. ꝙ ē ipossibile. ¶ zᵒ qz illō ꝙ iē tm̄ alicui i potētia nō ꝑdicat̃ ō illo vē cū ℔vbo ē. qz eē ōnotat vnionē actualē extremoꝫ. sz ℔ ēva. aial ē rōale. g̊ rōnale ñ tm̄ iest aiali i potētia ¶ Ad ñᵐ. ad ꝑᵐ cōcedo ꝙ spēs ñ hz dr̃az actu a gñe. qz nec gᵒ illā hz actu ¶ Ad zᵐ dico ꝙ potētia ñ dr̄ ℔ ordo ad actū sic̄ sumit̄. 4. Metaꝑ. sz potētia dr̄ ideterminatio sic̄ p oppoᵐ actᵐ ꝑpe ōtermiat aliud. gᵒ aūt hēt dr̃as i potētia. i. ideterminate. ꝛ illoᵒ ñ itelligit illa ꝓpositō. oīs potētia ē r̃ducibil ad actū ¶ Ad ꝫᵐ ꝟcedo ꝙ ℔ ē ēva aial ē rōale. nā sua ꝟdictoria ē falsa: sz ñ ē ēva vlr. ñ ē āt icōuēiēs aliqd vē ꝑdicari cū ℔ vbo ē. ꝛ ℔ ꝑticulr ꝛ ñ vlr de illo ꝙ est i potētia ad ipz. i. ad ipz se hz ideterminate ¶ Dei de cū dic̄ (diffiniūt) ponit. z. diffinitōnez. circa quā sic ꝓcedit. ꝑ diffinitōz ꝑmittit. zᵒ eā p exēpla exponit. zᵒ p rōnē ꝓbat. secūda ibi (rōnale enim) tertia ibi (qd. n. ē hō) dic̄ g̊ ꝙ ꝑ ℔ diffiniūt eā. i. dr̃az ℔ alioᵒ. dr̃a ē q̄ ō plib⁹ ꝛ differēti bᵒ spē i eo ꝙ q̄le sit ꝑdicat̃. ꝙ exponit̄ p exēpla qz rōale ꝛ mortale ꝑdicāt̃ ō boīe i q̄le ꝛ ñ in qd (qd. n.) exponit ꝛ ꝓbat p rōz ꝙ dr̃a ꝑdicatur i q̄le. ad ꝙ adduc̄. z. rōes. ꝑma sumit̄ a ꝑpetate rñdēdi. z. a ꝑpetate essēdi. secūda (Rebᵒ eniz) ¶ In ꝑma arguit̄ sic. illō ꝑdicat̃ i q̄le p ꝙ ꝟuēiēter rñdet̃ ad iterrogatōz factaz p q̄le. sz dr̃a est biᵒ vt pz i lr̃a. qz sic̄ nos iterrogati qd ē hō. rñdm̄ p gᵒ ꝙ ē aial. ita nos q̄siti q̄l sit hō ꝟuenienter dr̄ rōal vl mortal. ꝙ ē dr̃a. ¶ In. z. arguit̄ sic. oē illō ꝑdicat̃ i q̄le ꝙ hz rōz q̄litatl ꝛ forme sz dr̃a ē biᵒ. ℔ ponit̄ i lr̃a i ꝟpatōe r̃ali. qz sic̄ in r̃bᵒ ꝟpōit ex materia ꝛ forma: ut sūt res naturales vl ad similitudiez materie ꝛ forme hñtibus ꝟpositōz: vt sūt res artificiales ipz cōpositum cōstat ex materia ꝛ forma. ꝛ statua ex ere ꝛ figura. ita hō cōis ꝛ spāl. i. g ē spēs. ꝟstat ꝓporciōaliter ex gñe vt ex materia ꝛ ex dr̃a. q. forma. vñ ℔ totū aial rōale mortale ē hō sic̄ ibi est cū figura ē statua cōstās ex vtroz. ¶ Notādū ꝙ solā vnā ꝑticlaz. s. ꝑdicari i q̄le ōclarat ō dcā diffinitōe. qz alie ꝑtes patēt ex ꝑdcis. g ℔. n. differē-

tibus ſpē diſtīguitur dīa ab idiuiduo ⁊ proprio ſed p̄ p̄dicari in q̄le diſtīguitur a genere ſpecie ⁊ accīte. qz accīs ſi p̄dicaī in q̄le. ñ tñ i q̄le eſſē tiale ſic dīa ¶ Circa iſtā diffinitōz q̄rit vtr̄ ſit cōuēiēs. arguit q̄ ñ. qz diffinituz excedit diffinitōz. diffinitū. n. p̄dicaī ō vltia dīa cōpletiua ſpēi ſpāliſſime ⁊ ñ diffinitō. qz illa dīa tñ ineſt ſpēi ſpāliſſime ⁊ ei⁹ ſuppoſit. ¶ Ꝑ diffnitō excedit diffinitū. nā ſēſibile p̄dicaī ō plīb⁹ differētib⁹ ſpē i q̄le: ſz ſēſibile ñ ē dīa p⁹ b⁹. qz dīa ē abſtractū ſignificāſ aliq̄z itētōz z. quā ipoſſibile ē p̄dicari i abſtracto ō re p̄me itētōis: qz a differētia dr̄ differēs ōnoiatiue. oē āt ōnoia⁹ dr̄ aliq̄ abſtracto. illō ē dīa qz a dīa vēit differr̄ ſz ſēſibile ñ ē abſtractū. g̊ ⁊c ¶ Ꝑ p̄dicari ē ō rōe relatiui. vt pz ō vlī. ſz dīa ñ ē relz g̊ ⁊c. p⁹mi. qz r̄latō ñ r̄fert. eēt. n. p̄cedere i ifinitū. dīa autē ē r̄latō. qz ſecūdū ipaz differēſ r̄fert ad differēſ ē. n. relo eq̄perātie. g̊ dīa ñ refert. ¶ Ꝑ oē diffinitū differt ſpē ab alyſ p̄ ſuā diffinitōnē. ſz differētia ñ differt. qz ſubm̄ ⁊ p̄dicatū ſignificant ſb oppoſit⁹ mōis iſepabilib⁹ q̄ cauſāt falſitatē ¶ Ꝑ dīa nō p̄dicaī in q̄le. g̊ diffinitō ñ ē cōueniēter aſſignata. añſ pz. tū qz q̄ dic̄ qditatē alic⁹ p̄dicaī i qd. qz qd dr̄ a qditate: ſz dīa p̄dicat qditatē e⁹ c⁹ ē. aliter ñ ponereī i diffnitōe e⁹. tū qz ſi p̄dicaī i q̄le. g̊ ē q̄litaſ. ↄſeq̄nſ ē falſū. qz q̄litas ē poſterioz ſubā. dīa āt ē poz. tuz qz ſi ſic. g̊ p̄dicaī ōnomiatiue ⁊ p̄ ↄſeq̄ns ñ vniuoce. ↄñs ē falſū. qz ſi ſic. p̄dicarz aliā naturā ſiue eēntiā ¶ In oppo⁹ ē poz⁹. ¶ Ad ñ⁹. p̄ ē vidēdū q̄ ē dīa q̄ hic diffinit ¶ Scōo quō p̄dicaī i q̄le ¶ Quantū ad p̄⁹ dr̄ q̄ dīa ē duplex. vltia ⁊ itermedia ⁊ hec diffinitio ↄuenit dīe itermedie vl̄r ⁊ eſt ꝑa diffi⁹. qz ibi ponūt g⁹ ⁊ dīa ipi⁹ dīe. dīa ei ē ſpēs reſpectu vl̄is: ſic dcz ē ō gñe. qz vl̄e dñdit i ipſā p̄ dīas additas q̄ p̄ ſe didūt vl̄e ⁊ ↄbunt ipz ad dīā: nō tñ ē diffi⁹ dīe vl̄r. qz nō dīe vltime: ſic ei ē q̄dā ſpēs ſpāliſſima: ⁊ q̄dā ſubalterna: ⁊ ſic ē aliq̄ deſcriptio data ō ſpē ſpāliſſima tñ: ſic ē dīa q̄dā vltia: q̄dā itermedia: ⁊ ſic eſt aliq̄ deſcriptio tñ ↄueniēs dīe itermedie. cuiuſmodi ē iſta. ¶ Ꝑt ꝫ occurrt duo dubia. p⁹i⁹ qz dīa vltia nō diffinit niſi p̄ dr̄ntib⁹ nūero. g̊ ē aliud vl̄e a dīa ꝫ diffinita: ſic ſpēs ē aliō vl̄e a gñe. nō. n. ē alia dīa iter g⁹ ⁊ ſpēm: niſi i dr̄ntib⁹ ſpē ⁊ nūero: q̄ duo ſil̄r ſe bñt circa p̄dicatū i qd ⁊ i q̄le: ⁊ cū p̄dicari in qd faciat duo vl̄ia. g̊ ſic p̄dicari i q̄le: faciet alia duo ¶ Ad ñ⁹. q⁹ g⁹ ⁊ ſpecies nō tñ dr̄nt p ꝫ qō ē p̄dicari ō plīb⁹ ſpē et nūero drñtib⁹. ſz i qd ↄuēit eis equoce. qz g⁹ p̄dicat ptē eēntie: ſpēs vo tōtū. nō ſic āt q̄le ſubſtātiale ↄuēit equoce dīe itermedie ⁊ vltime. ⁊ iō nō ſūt niſi vnū vl̄e ¶ Scōm dubiū. qz tūc ſm nullā vnā diffinitōz ↄuenit dīa dīe itermedie ⁊ vltie. qz i illa diffinitiōe oz būc p̄dicari de plīb⁹ i q̄le: ⁊ nō poterit pōi dr̄ntib⁹ ſpē nec nūero. g̊ equoce ↄuenit eis ut videt. ¶ Ad ñ⁹. q⁹ dīe i cōi ē ſufficiēs diffi⁹ hec. ſ. p̄dicari de plīb⁹ i q̄le q̄ ↄuēit vtriq̄z dīe ⁊ vniuoce. vñ ſz predicari i qd de plīb⁹ nō vniuoce ↄuēiat generi ⁊ ſpēi. ⁊ iō ſūt duo vl̄ia: tñ oz dicere plura eē vniuocū ad plura ſpē ⁊ nūero. ⁊ ſic plura ponit in diffinitiōe vl̄is ⁊ dīe i cōi. ¶ Quātū ad z⁹ dico q⁹ dīa p̄dicaī i q̄le q⁹ ſic poz⁹ oñdit. tū qz ad qōnē factā p̄ q̄le ↄueniēter rñdet p̄ dīā. tū qz ſic ē i ↄposito reali: ꝓportionaľr ē i ↄposito rōnis. dīa āt nō bz mo⁹ materie. qz ñ ē idetermināta: nec i pō q̄ ꝓpa ſūt materie. g̊ bz mo⁹ forme. foř āt ⁊ q̄litaſ ⁊ act⁹ idē ſunt. bz g̊ mo⁹ q̄lis reſpectu ſpēi: ⁊ ꝫ ē p̄dicari i q̄le ¶ Intelligēdū tñ q⁹ ſic ē act⁹ duplex. ſ. p̄m⁹ ⁊ z⁹. p̄m⁹ q̄ facit ens ſimpliciter i actu. ⁊ z⁹ q̄ p̄ſuppōit ēſi i actu. ⁊ tñ facit ens in actu tali. ſic eſt foř duplex ⁊ q̄litas duplex ⁊ ita a q̄litate duplici ē duplex mo⁹ q̄lis dīa āt ſūit a p̄ actu. ſ. a foř ſpecifica q̄ eſt q̄litaſ eēntialis. vñ ⁊ p̄dicaī i q̄le eēntiale nō accīta le: ſic alia duo vl̄ia ſequētia ¶ Ad p⁹ in oppo⁹ dico vt pz q⁹ hic nō diffinit dīa vltia ¶ Ad z⁹ dico q⁹ dīa pōt eē nomē p̄me ipōnis vel ſcōe. p⁹ ē nom̄ abſtractū: ⁊ ſignificat relatiōz. ⁊ ē ſpecies multitudis vt multū ē dīa entl. z⁹ ē concretū ſic ⁊ alia noia. ꝓrū itētionū ō qb⁹ agit ꝫ ⁊ trāſumit a dīa ut ē nomē p̄me itētōis. ſignificat eī itētiōz applicabilē ei q⁹ ē p̄n⁹ foř le dīe ut ē res p̄me itētiōis. cū vo oñdit q⁹ ſit abſtractū pōt dici q⁹ differre tñ ōnoiatiue dr̄ a dīa: ut ē nom̄ p̄me itētiōis ſeu ipōnis ¶ Ad ȝ⁹ dico q⁹ dīa ut ē res p̄ie itētiōis ē relatio: ⁊ ſic ñ refert. ut āt ē ꝑa iten⁹ refert ⁊ ñ ē rela⁹ ¶ Aliter pōt dici q⁹ rela⁹ pōt referri. dr̄t enī ſilitudo ab eq̄litate ⁊ vtrūq̄z a p̄rnitate. dīa āt rľo ē. nec ē ꝓceſſus i ifi⁹: ſz ſtaī i ſcōa. ⁊ taľ ꝓceſſus non ē ipoſis i ētib⁹ rōis. cuiuſmōi ſt oēs itētōes ¶ Ad 4⁹ cōcedo q⁹ dīa dr̄t ab alys vl̄ib⁹ diffinitiōe ⁊ ſpē: nec ſignificaī idē p̄ ſubiec⁹ ⁊ p̄dicatū ſub rōnib⁹ diſpat⁹. ut pōt patere ex p̄dcis ¶ Ad 5⁹ ne⁹. añs. ad p̄mā p̄batiōz. dico q⁹ ad p̄dicari in qd ñ ſufficit q⁹ p̄dicet qd. ſz oz q⁹ p̄dicet qd per mo⁹ qd. dīa āt p̄dicat p̄ mo⁹ iforntis eēntiaz. ⁊ nō p̄ mo⁹ ſubſiſtēt⁹ ¶ Ad ſcōaz dico q⁹ ē q̄litas ex. 5. metha. ſz nō ut q̄litas ē vnū gñaliſſimū. ſz equoce ut foř q̄litas ⁊ act⁹ ſūt eadē trāſcēdētia ¶ Ad tertiā ne⁹ ↄñtiā. nā denoiatiuuz dr̄t a p̄ncipali ſolo cāu. i. cadētia ad ſubcm̄: ⁊ illud tñ ↄuenit bis que p̄dicanī in quale accīntale. quia q⁹ predicaī in quale eſſentiale nō habet ipſum pro ſubiecto ut accidens dicitur eſſe in ſubito: ⁊ ſic patet ad queſtionem.

Deſcribunt autem. poſitis duab⁹ diffinitōib⁹ dīe ponit tertiam

circa q̄ duo fac̄.p̄ eā ꝓponit.2°.eaz exponit.ibi (rōale z irrōale) dic̄ ḡ q̄ ꝑbi ꝺscribūt dr̄az.z ꝟ alio°.dr̄a ē illō qō est aptū natū diuidere ea que sūt sub eodē gñe.postea exponit ꝓ exēpla.z ꝓz i lr̄a. ¶ °Ho° q̄ ista diffinitō dat̄ ꝺ dr̄a iq̄ztū ē di nistua ꝺisiōe actiua i q̄ pōit rō dr̄e ꝺisiue.ſ.na tū,ꝺidere cū corrlo.i.ꝺiso z termio ꝺisiōis.ſ.ea i q̄ ꝺisū ꝺidit ea q̄ sūt sub eodem gñe. ¶ Deinde cū dic̄ (Assignāt āt) ponit.4.diffinitōnez.circa qō duo fac̄.p̄ eā ponit.2°.corrigit.ibi (Interius āt) dic̄ ḡ q̄ ꝑbi assignāt.i.diffiniūt dr̄az.z ꝟ 4° mō dr̄a est q̄ differt a se singla.nā spēs ñ differt ꝑ g°.sz ꝑ dr̄as.qō pz.qz nos g sum° rōales z bru ta sum° aialia.sz ꝓ rōale q̄ est dr̄a differim° ab illa.similr nos z ꝺy sum° rōales:sz ꝓ mortale q̄ ē dr̄a differim° ab illa (iteri° āt) corrigit istā diffi nitōz.circa qō duo fac̄.p̄ eā corrigit.2°.correctā cōcludit (erūt igit̄) dic̄ ḡ q̄ ꝑbi iterius.i.subti li° ꝓscrutātes dicūt ñ q̄dlibz eoꝝ q̄ ꝺidūt ea q̄ sūt sub gñe eē dr̄az.sz cū ꝟ qō cōduc̄ ad eē z est ps essētial eē rei.qō pz.qz aptū natū ad nauigā dū ꝺidit boiez ab alys aialib°.ñ tñ ē dr̄a bois talis aptitudo:sz magl ꝑpū.c° cā pz ex ꝺcis.qa ñ cōduc̄ ad eē specificū bois.nec ē ps essētialis e°.iō ñ ē tal dr̄a q̄les sūt ille q̄ specifice dicūtur ¶ Deide cū dic̄ (Erūt igit̄) cōcludit corrlm.d. q̄ dr̄ie specifice sūt q̄ faciūt alterā spēz.z p̄dicā tur i eo q̄ q̄le ex gb° pz q̄ ista q̄rta diffinitō sic correcta trabit magl ad dr̄az cōstitutiuā.vt su pi° dicebat. ¶ Ultimo epilogat totū capl'm ꝺ dr̄a dicēs q̄ ꝺ dr̄a ista sufficiāt. ¶ Circa p̄dicta q̄rit vtrū mortale sit dr̄a ꝺisiua aial rōal z cō stitutiua hōis.arguit̄ q̄ sic ꝓ 2°.ꝟ z i.c°.ꝺ spē ¶ p̄ rōale ñ ē vltima dr̄a bois.ſ.ḡ ꝓter illā opoz tet addere aliā.sz illa nō erit nisi mortale.ꝑb° añcedēt.tū qz vltia dr̄a cōuertit̄ cū spē:sz rōa le ñ cōuertit̄ cū boie.qz iest itelligētys vt dic̄ ꝟ 2°.tū qz si rōale sit vltima dr̄ia bois.ḡ irrōale ē dr̄a cōstitutiua alteri° spēi trā.qz dr̄ie ꝺisiue addite gñi cōstituūt spēz spālissimā siue spēm simpl'r ¶ Cōn.ois dr̄a ꝺduc̄ ad eē.sz mōtale ñ cōduc̄ ad eē bois, imo magl ꝺistrabit. ¶ °R.ꝑ duas cōclusiōes. ¶ °Pria cōclusio est ista.aial rōale ñ ē g°.p°.oē g° p̄dicat̄ i qd ꝺ plib° differē tib° spē.sz aial rōale ñ ē bi°.ḡ ꝛc.mior pz.qz cū itelligētie ñ sint corpoꝛee aiate sēsibiles ñ erūt aialia p locū a diffinitōe.sz ꝓter nos ille sūt trā rōales.ḡ aial rōale ñ ē g°:nec ꝟz dr̄as ꝺisiuas ¶ Secūda ꝓ° ē q̄ mortale ñ ē dr̄a ꝓstituēs ho minē.hāc ꝑbo sic.ois dr̄a sumit̄ a forma vnde iest spēi rōe forme.mortale āt trā rōe materie qz materia ē p̄n° q̄ res pōt eē z ñ eē.7.Meta. z ꝟ tot° itelligit̄ ꝺ materia ꝺiduali q̄ ñ ptinet ad essentiā spēi. ¶ Dois dr̄a p̄ iest spēi.postea ꝺiduis p formā spēi.sz mortale e ꝓ°.qz actus et generatōes sūt circa singlaria.vt callias sana tur p se.hō ꝺo p accns.mortale āt dic̄ aptitudi nē ad trāsmutatōz vt aptitudo ad aliqd ē e° p se c° ē termin° aptitudinis.ḡ ꝛc ¶ °p.ois dr̄a ē poz spē vl'siml' natura:sz mortale ē posteri° bo mie ꝑ naturā.ḡ ꝛc. mior pz.qz p̄us natura ē bō q̄z sit apt° ad dissolutōz.qz ñ ēs ñ ē aptū ad ali qd ¶ °p vltia dr̄a cōuertit̄ eū spē:sz mortale ñ cōuertit̄ cū boie.ḡ ꝛc ¶ Ad poz.dr̄ q̄ logt̄ ꝑm opinionē pl'onis q dic̄ itelligētias eē aialia rō nalia.diffinit.n.aial q̄ ē subā mouens se motu volūtario.z hec rō ꝓpetit itelligētys. ¶ Cōn. ꝟ.qz poz.ñ logt̄ ꝟ ꝺ aiali ꝑ hāc diffōz sz ꝑ banc subā aiata sēsibil'.qz ponēdo coordiatōz eoꝝ q̄ sūt i gñe subē ꝺidit corp° aiatū p sēsibile z isēsi bile: z sub corpe aiato collocat aial inuēs p ꝟ g° dādere i hāc spēz p alterā dr̄aꝝ ꝺisiuaꝝ.sic āt collocat aꝝ.aial z simil'r diffinit p idē g° z il las dr̄as.ḡ logt̄ ꝑ opionē Ari. ¶ Ddōz q̄ ñ logt̄ ꝺ aiali ꝑ opinionē platōis .qz ꝑ illā rōz quā pla to posuit ꝺ aiali ñ logt̄:sz logt̄ ꝑ opinionē cōez vulgi.nihil.n.coiter cōcipit nisi p aliquā spēz imagiatiuā.z iō cōiter imaginatō circa sēsibi lia ꝺcipit.iō dr̄.z ꝓbi.fatuū ē credere imagia ti° ,vl'g° igr̄ seq̄ns imagiatōz ꝓclp ꝺ itelligētys q̄i ꝺ substātys corpeis.z ita esset ponēda aia lia rōnalia ꝑz vā rōz aial'.sic āt logt̄ min° pue ct q ñ itelligūt ml'tū r̄mota a sēsu. ¶ Ad 2°m ne go mi.ad p̄mā ꝓbatōez ꝺico q̄ rōale ñ iest itel ligētys nisi equoce z ml'tū i ꝑpe.ſc̄ nature itel lectuali z ñ rōali ¶ Ad z. ꝺico q̄ ñ oz q̄ si vna dr̄a cū gñe ꝓstituat spēz spālissimam q̄ simili ter alia sz vtraq̄ cōstituat spēz.nā aial irrōale si irrōale sit va dr̄a pōt eē iter mediū g° z aial rōale ꝺiffinitō bois cōpleta.z ꝟ maxie ē verū qñ ē oppositō ipfci ad pfcm̄.vno.n.i q̄libz ge nere existēte pfcō sūt ml'ta ipfcā p r̄cessū ab il lo ꝑ ꝺiuersū graduz.vt pz i colorib°.rōale āt ē pfcm̄ i gñe aial'is.iō rōali existēte vno sūt ml'te differentie irrationales

P ¶ Ropriū autez ¶ Superi° auctō iste ꝺtermiauit de dr̄a q̄ p̄dicat̄ i q̄le substātiale.ꝟ ꝺtermiat ꝺ alys duob° q̄ p̄dicāt̄ i q̄le accn̄ale.et p agit ꝺ ꝓpo qō p̄dicat̄ cōuertibil'r z p se.2°.de accn̄te q̄ ñ sic p̄dicat̄ cōuertibil'r nec per se ibi (accns ē) ¶ Circa p̄° duo fac̄ p ꝺidēdo diffit q̄tu oꝝ mōs ꝓpy.2°.elicit 4° mo° ibi (Et q̄ soli) pri ma ps ꝺidit̄ i.4.ꝑm q̄ttuoꝝ mōs.vbi ptes inci piāt pz.dic̄ ḡ q̄ ꝑbi ꝺidūt z supple diffiniūt p p̄ū q̄drifariā.i.q̄ꝺrupl'r ¶ p°.dr̄ ꝓpū illō qō ac cidit alicui soli spēi ſz ñ oi sub spē cōtēto.sic eē medicū iest boi. ¶ 2°.dr̄ ꝓpū illō qō accidit oi cōtēto sub spē:sz nō soli illi spēi sic eē bipedez iest boi z alys ¶ 3°.dr̄ ꝓpum qō iest alicui soli spēi z oi cōtēto sub spē:sz ñ sēp sic canescere in senectute iest boi,z si iferr̄ ꝺ q̄buscdā ꝟrutl q̄ vi-

Vide ſcd̄m Lauret ca.

dēt albeſcere ī ſenectute dr̄ q̄ ñ ē canicies ꝑpe loq̄n° ſz q̄dā dalbatō. cānicies. n. ē ꝑpe loq̄ndo q̄dā paſſio in capill' būanis cāta ex frigiditate putrefci būoris q̄ ē materia piloꝝ. ¶ Deinde cū dic̄ (q̄ ſoli) ponit 4^m. circa q̄ duo fac̄. ꝑ diffinit illū mo^m. z. r̄mouz dubiū ibi (Nā ꝛſi ñ ridet) dicit ĝ q̄ ēt. 4um dr̄ ꝑpū q̄ accidit alicui ſoli ſpēi ꝛ oī cōtento ſub illa ſpē ꝛ ſp vt riſibile boi. ¶ Poſtea r̄mouz dubiū. q̄z cū bō ñ ſēp riđ at videt̄ ñ ſp eē riſibil'. dic̄ ĝ q̄ riſibile ñ dic̄ actū ſz aptitudinē ridēdi. ꝛ h̄ aptitudo ſp ieſt natural'r boi lz ñ ſp actu rideat. act^o ĝ ridēdi ieſt boī ꝑ accñs ſepabile. riſibile aūt. i. aptitudo ad ridē^m ē ꝑpū ſic̄ inibile eq. ¶ Deide cū dic̄ (h̄ āt ꝑpe) eligit hūc 4^m modū dicēs q̄ h̄ ꝑpium 4um ſūp^m dr̄ ꝑpū q̄ ꝛuertit̄ cū ſpē. q̄cqd. n. ē inibile ē equ^o. ꝛ riſibile bō. ¶ Ad euidētiā h^o vnā mouēo q̄ſtionē. vr̄ꝝ diffinitō ꝑpy 4um ſūpti. hec. ſ. q̄ accidit oī ſoli ꝛ ſp ſit cōuēiēter aſſignata. arguit q̄ nō. ꝑ ſic. ꝑpriū nō ē vl'e. ĝ nec diffinibile. ĝ nec iſta ſibi ꝛueniēs diffi^o vtraq̄ ꝛña p̄z. tm̄ eī diffinit̄ vl'e ex. 7. metba. añs ꝓbat̄. tuz q̄z oppo^m nō ꝑdicat̄ de oppoſito. ſz ꝑpriū ꝛ cōe oppōunt̄. ꝛ cōe ꝛ vl'e ſūt idē. ĝ hec ē falſa. ꝑpriū ē vl'e. tū q̄z nulla itē^o ꝑdicat̄ ve in abſtracto de re ꝑme itētiōis: ſz hec ē va riſibile ē ꝑprietas. ĝ ꝑpū ñ ē itē^o nec ꝑ ꝛñs vl'e. tū q̄z ſi g^o ē ad aliqd ꝛ ſpēs ex. 4. topi. ſz vl'e ē ad aliqd. q̄z eēntial' ꝑdicabile ꝑdicabile āt dr̄ ad illō ō q̄ ꝑdicat̄ ꝑpū āt ñ ē ad aliq̄d. q̄z ñ referť ad illō c^o ē ꝑpriū nec nullū accñs referť ad ſuū ſubēm. al'r oē accñs eēt rel'm. ¶ Simil'r illud c^o ē ꝑpriū: ē natural'r p^o ꝑpo. ſz rel'm ē ſil' natura cū ſuo correl'o. ſil'r nec referť ad aliā itētionē. q̄z nō ad g^o nec ad ſpēm vel īdiduū. q̄z q̄libet iſtoꝝ h^z aliud correl'm. ut p̄z ex ꝑdict̄. nec ad vr̄iā vel accñs. ut mā^m eſt ĝ ꝛc̄. tū q̄z ꝑpriū manz ñ exñte intellectu q̄z adhuc b̄re. z. inē oī triangulo ꝛ ſoli ꝛ ſp. ſz vl'e non manet ſine itellectu ĝ ꝛc̄ ¶ ꝑ ad ꝑncipale proprium nō ē diſtictū vl'e ab accñte. ĝ nec h^z diſtictā diffinitionē: ſz iſta nō eſt diffi^o accñtis. p̄z ĝ nec ꝑpry. ꝑma ꝑs ꝓbat̄. tū q̄z ꝑpriū vel ē ſubā vel accñs nō ē ſubā. al'r poneret̄ ī diffinitione ſpēi. ĝ ē accñs. tū q̄z ſūpto aliq̄ accñte q̄ro ō illo aut ieſt huic ſubcō ꝑ ſe ꝛ ſic ē ꝑpriū. aut nō: ſed ꝑ accñs ꝑ h̄ q̄ ieſt aly. aut ĝ illi aly ieſt ꝑ ſe ꝛ b̄r ꝑpriū. vel ſi ꝑ accñs ꝓcedit ī ifinitū ī ſubiect̄ ¶ ꝑ ꝑprium nō nec̄io ſp ineſt. ĝ male ponitur ſp. añs ꝓbatur. tū q̄z riſibile nō ieſt ſp boi. hō eī nō ſp ridet. tū q̄z ſubā precedit oē accñs tp̄e ex 7. metba. ĝ aliq̄ tp̄e ē ſubē q̄ñ n^m accñs ieſt ſibi ut a ꝛ. logt̄ibi de accñte. ſz iſto mō ꝑpriū ē accidēſ. ĝ ſubā ē ſine ꝑpo. tū q̄z ois pō paſſiua ē ꝺdictōis ex. 9. metba. ſz ſubēz ē ī pō paſſiua ad ꝑpuz q̄z ē materia e^o ī q̄. ĝ ꝑt eē ſub ꝑpo ꝛ ſb ei^o oppoſito. ĝ ꝑpriū nō ſp nec̄io ieſt ¶ ꝑ ī iſta diffinitiōe nō ponit̄ g^o ꝑpry q̄ ē vl'e: nec rō e^o loco ſui ĝ nō ē ꝛueniēs ¶ ꝑ iſta diffi^o ꝛuenit dr̄ie vltie ꝛ ꝛpletiue ſpēi. q̄z iſta ꝛuertit̄ cū ſpē. ex. 7. metba. ĝ diffinitio nō ē ꝑpa nec ꝛuertibil'. ¶ ꝑ accidēs ē diſtincta ſpēs a ꝑpo. ĝ ꝛueniēter ponit̄ ī e^o diffinitiōe dicēdo q̄ accidit ¶ ꝑ iſta diffi^o datur ꝓ copl'ationē. ĝ ē icrepāda ex. 6. topic. ¶ ꝑ diffinitū cū ſit itē^o pōt eē vniuocū ī oī gñe: q̄z ī oī gñe ē īuenire ꝑpriū. ſz accidere nō eſt vniuocū. q̄z tūc tm̄ eēnt duo gñaliſſima. ĝ male pōit ī diffinitiōe ꝑpry ¶ In oppo^m ē poz^o. ¶ Ad ñ^m in iſta q̄ōe ꝓ ꝑmittā aliq̄s diſtinctōes ¶ Secūdo oñdā aliq̄s ꝛcluſiones ¶ Tertō remouebo vnā dubitationē ¶ Quātū ad p^m ſit iſta pria diſtinctio q̄ ꝑpriū ē equocū. q̄z pōt eē nomē ꝑme itētiōis. ꝛ ſic opponit̄ cōi: ꝛ pōt dici aliqd ꝑpriuz ididui: ſic̄ ꝛ ſpēi ꝛ h^o. ꝑpriū ē ꝛcretum a ꝑpetate dictū. alio^o ꝑpriū eſt nomē ſcōe ipōnis ſignificans intētionē ꝑam. ſ. ꝑdicatū ꝛuertibile ñ ꝑdicās eſſentiā. ꝛ ſic diffinit̄ ꝓ topi. ꝛ eſt ſpecies vl'is. q̄z vl'e oñdit ī ipm ꝑ vr̄iā ꝑ ſe diſiuā ei^o. ſ. ꝑdicari ꝛuertibil'r ī q̄le accñtale ¶ Scōa diſtinctio ē iſta q̄ accñs equoce ē nomē ꝑme itētōis ꝛ ꝓe. ꝓ^o ſignificat naturā ex̄ aiaz ꝑm q̄ ꝑh^us. ſ. metba dicit ens ī ſubām ꝛ accñs. ꝛ h^o mō ſūt̄ qnq̄ modis. nā accñtiū q̄da ſūt ab itrinſeco. et h^o vel rōe materie ut q̄ſtitas: vel rōe q̄litatū actiuaꝝ. ſic̄ q̄litates ſ̄ſibiles poſteriozes. puta albū nigꝝ dulce amaꝝ q̄dā iſūt ab extriſeco. ꝛ h^o vel manēt amoto illo extriſeco. ut nigredo ab eſtu: vl'nō manēt ut calor ī aq̄ q̄ ſibi derelicta redit ad ꝑpriā naturā. n^m āt illoꝝ ē ꝑprium. q̄z n^m cōuertit̄ cū ſubcō. ē ĝ ꝓter hec accñs qnto^o q̄ ieſt ſpēi rōe forme. ita q̄ forˉ ſpēi ē ei^o cā ꝑ ſe ꝓciſa nc̄cia ꝛ imediata. poſita āt cā ꝓciſa nc̄cia ꝛ imediata ponit̄ effect^o ꝛ amota amouet̄. ıō oī h̄ñti ſpēi form ieſt tale accñs ꝛ ſp et nō h̄ñti nō ieſt tl'e. ĝ eſt ſimpl'r ꝛuertibile cū ſpē. ꝛ pōt ō ea ꝑ diffinitionē demōſtrari. ¶ Scōo ut ē nomen ꝓe ipōis ē adhuc equocū. vn^o. n. idē ē q̄ ꝑdicatū ñ eēntiale. ꝛ ſic ē idē q̄ eē ī. ꝓz q̄ eē in. diſtinguit̄ ꝺ dici ō. in ꝑn^o ꝑdicam̄toꝝ. q̄z q̄ dr̄ de. ē ꝑdicatū eēntiale. q̄ vo ē ī. nō eēntiale ¶ Ali^o ē intēn^o q̄dā ſūpta a ꝑpetate ī re ſub q̄ ꝛ e^o oppoſito pōt illud dici itelligi c^o ē accñs ſine repugnātia ¶ Primo^o ponit̄ ī diffinitōe ꝑpry. ¶ Scōo^o eſt vl'e diſti^m ꝺ alia. 4. ¶ Quan^m ad z^m ſit iſta pria ꝺ^o. ¶ ꝓꝑpriū ē vl'e bāc ꝑbo ſic. oē illud q̄ ꝑdicat̄ de plib^o ē vl'e. ſz ꝑpriū ē bi^o. ĝ ꝛc̄. ꝑ^o mi. q̄z ꝑpriū ē ꝑdicatū ꝛuertibile cū illo c^o ē ꝑprium ex ꝑ topi.. ſz illud ē vl'e. q̄z pōt eē ſubcm̄ demōſtratiōis de q̄ ꝑpriū demōſtrat̄. q̄z vl'iū eſt demōſtratō ex ꝑ poſterioꝝ. ĝ ſi ipz ſubēm ꝑdicat̄ de plib^o ꝛ ſuū ꝛuertibile ꝑdicat̄ de plib^o q̄ eſt

ꝓpriū ¶ Ad p̄m ar⁹ q̄ ē ꝯ istā ꝯclusionem dr̄ q̄ aīs ē falsū. ad p̄mā ꝓbationē p̄t dici q̄ ꝓpriū opponit cōi. ut ē res prie itētiōnis nō ut vtrū/q̄ ē secūda intenᵒ. vel alr q̄ propriū ⁊ cōe sunt relᵗiua ⁊ vnū relm ve dr̄ de alio. nō tm̄ oppo⁹ de oppōsito. q̄ non sunt opposita nisi respectu eiusdē. ꝓpriū āt respectu spēi cōe ē respectu indidui duox̄ sub spē. q̄ de istis dr̄ ut de plib⁹ ñ de spē cᵒ ē aliud. ¶ Ad ⁊⁹ pz: q̄ ꝓprietas ē abstractū ꝓpry: ut ē nomē p̄me itētiōis ñ secūde ¶ Cōtra q̄ si ut ē nomē ꝺe intētiōis ē nomē cōcretū. q̄ro q̄ ē eᵒ abstractū: dico q̄ eᵒ abstractū nō significat̄ vno noie: sic̄ nec̄ alys. 4. sz ꝑ circūlocutōz exprimit itēᵒ. p̄pi: sic̄ itēᵒ. gñis l̄ spēi. ¶ Ad ȝ⁹ p̄t dici q̄ si g⁹ sit ad aliqd opz spēz eē ad aliqd ꝑ se. nō tm̄ p̄ sz ꝺz g⁹ ⁊ sic ꝓpriū ꝺm g⁹ suū qō ē vl̄e: dr̄ ad aliqd. s. ad illō ō q̄ p̄dicat̄ ut ad subcm̄: q̄ p̄dicatū dr̄ ad subiectū. ¶ Aliter p̄t dici q̄ ꝺm ꝓpriaz rōnem refert̄. p̄ ad spēm nō inquā⁹ spēs. sz inquātū bñs ꝓpriū. cū arguitur q̄ nō: q̄ accñs non refert̄ ad subcm: dico q̄ subcm ꝓpry: ut ē intenᵒ. nō ē spēs: sed res aliqua prime itentiōis ut risibile sicut dcm ē s̄ ō vl̄i. tm̄ illud cui applicatur intenᵒ. ꝓpry p̄t eē i eo cui applicat̄ itēᵒ. spēi. ut risibile in homie. ¶ Cū arguit ⁊ᵒ illud cᵒ ē ꝓpriū p⁹ ē ꝓpo. dico q̄ subiectū ē p⁹: sz nō inq⁹ bñs ꝓpriū. nō ei ē corrlin ꝓpry. nisi inq⁹ ꝓpriū bñs ¶ Ad 4⁹ dico q̄ nihil accidit aly: ut ꝺ suit accidit ñ exīte itellectu. ꝺ il̄r nec accidit oi. q̄ nihil est cōe cui possit accidere nō exīte itellectu. ¶ Scda ꝯ ē ista ꝓpriū ē vl̄e distictū ab accñte. hāc ꝓbo dupl̄r. Primo ex distictione rex̄ gb⁹ applicat̄ sic. Ille itētiōes sūt distincte q̄ diuerꝺ reb⁹ applicātur: sz ꝓpriū ⁊ accñs. sūt bi⁹ g̃ ⁊c̄. mi. oñdr̄. q̄ ꝓpriū: ut ꝺ suit. ē iten⁹ tm̄ applicabil̄ accñtib⁹ ꝺ mō sūptis: sz accñs ut ē vl̄e: applicat̄ tm̄ alys p⁹ enūeratis q̄ dñr accñtia cōia: vel q̄ ꝯir isūt subcō ⁊ alys. vel ꝯir. i. idrñter isūt ⁊ nō insūt ⁊ siue sic siue sic nō sūt ꝯuertibilia: sic g̃ patz dr̄a illox̄ q̄ ad illa gb⁹ applicāt̄ ¶ Ꝺ ⁊ᵒ ex distictōe diffinitionū. q̄ q̄x̄ diffinitiōes sūt distincte. ipa sūt distincta. sz ꝓpriū ⁊ accñs sūt bi⁹. g̃ ⁊c̄. mi. pz q̄ ꝓpriū ē p̄dicatū nō eēntiale ꝯuersim. ⁊ ideo sub eᵒ oppōsito nō p̄t itelligi illud cᵒ ē ꝓpuz sine rpugnātia. q̄ itelligeret̄ cā imediata ⁊ nc̄cia sub oppōsito sui effectᵒ p̄mi: sz accñs ē q̄ adest vel abest ⁊c̄. vel q̄ ꝯtīgit eidē ineē ⁊ ñ ineē sub q̄ ⁊ eᵒ oppōsito p̄t itelligi illud cuiᵒ ē sine repugnātia q̄ dicit poᵒ de accñte iſepabili ō q̄ miᵒ vr̄. p̄t eī cozuᵒ itelligi albᵒ ⁊ ethiops nitēs cādore ¶ Ad ⁊⁹ arᵐ q̄ ē ꝯ istā ꝯclonē dico q̄ aīs ē falsū. ad p̄mā ꝓbatōz pz q̄ ꝓcedit ō accñte ut ē res p̄me itētiōis: ⁊ sic ꝓpriū nō ē subā nec accidēs. sumēdo āt accñs ꝑ accñte itelligibl̄. l̄ ꝑ accñte q̄ idē ē q̄ p̄dicatū nō idicās eēntiā p̄t ꝯcedi q̄ ꝓpriū ē accñs: ⁊ nihil mali segt̄ ¶ Ad scōam dico q̄ accñs qōlibet ieſt alicui ꝑ se. i. sim̄e: ⁊ ad illud subcm̄ ē statᵒ: sz nō qōlibet ieſt ꝑ se ita q̄ egrediat̄ ex p̄ncipys illiᵒ subiecti. sz qō accipit̄ ꝑ se i ⁊ᵒ: sic̄ albū si ieſt boi ꝑ accñs ieſt supficiei ꝑ se. i. imediate: sz nō ut ꝑ se dicit cām ¶ Tertia ꝯ ē ista. ꝓpuz nc̄cio sp ieſt. hāc ꝓbo sic. posita cā nc̄cia ⁊ imediata nc̄cio p̄t effectᵒ: sz for̄ specifica subci ē biᵒ cā respectu ꝓpry: q̄ ꝓpriū egredit̄ ex p̄ncipys subiecti: maxie a for̄. g̃ cū subcō sp isīt sua for̄: q̄ ꝑ illā ē. g̃ sp ierit sibi ꝓpriū ¶ Ad arᵐ q̄ ē ꝯ istā ꝯclusionem neᵒ aīs. ¶ Ad p̄mā ꝓbationē dico q̄ risibile sp inē actu ȝ ridere nō. q̄ ridere ē accñs cōe boi: ut dcz ē exponēdo l̄ram ¶ Ad scōaz dico q̄ illa ꝓpō est itelligēda ꝑ se. q̄ subē q⁹ ē ex sua rōe nō repugnat p̄cedere tpe eē accñs cū subā nō ōpēdeat ab aliq̄ accñte. tm̄ ꝑ accñs sp accñs ē q̄ñ subā ē q̄ ꝯsegt̄ imediate eē subē. ¶ Ad aliud dico q̄ oē q̄ ē tm̄ in pō passiua ad aliqd ē i pō ꝯdictionis ad illud. subcm̄ āt respectu ꝓpry nō ē soᵐi pō passiua: ȝ ēt in pō effectiua. q̄ effectiue ē ꝑ priuz a subcō. ¶ Si dicat q̄ materia ⁊ efficiēs nō coīcidūt ex ⁊ᵒ phȳsi. Ꝺōm q̄ vex̄ ē de materia ex q̄ ⁊ efficiēte ꝑ trāsmutatiōz. nō āt ō materia i q̄ ⁊ efficiēte sine trāsmutatiōe cuiusmōi materia ⁊ efficiēs ē subcm̄ respectu passionis. ¶ Quarta ꝯ sit ista q̄ diffiᵒ ē ꝯuēiēter assignata. hāc ꝓbo sic. illa diffiᵒ que ꝯstat ex ꝓpō gñe ⁊ dr̄ys ē ꝯueniēter data: sz ista ē biᵒ. g̃ ⁊c̄. minor oñdit̄ sic: q̄ ꝑ p̄mā ꝑticulā. s. accidit br̄ rō p̄dicati ⁊ moᵒ p̄dicādi i q̄le accñs tale ꝑ oī ⁊ soli ⁊ sp br̄ ꝯuertibil̄r. ⁊ ꝑ bas dr̄ias oñdit vl̄e i ꝓpriuz hec ēt rō ē eadē illi q̄ p̄t ab aꝛ. p̄ topi. ꝓpriū ē p̄dicatū nō p̄dicās eēntiā ꝯuertibil̄r ¶ Ad arguᵐ 4⁹ ⁊ seq̄ntia ꝺ istā ꝯclonē ſ̄. ⁊ dico ad p⁹ q̄ ꝑ accidit itelligr̄ p̄dicari ꝑ oī de plib⁹ ꝯtētis sub spē. illa ei ꝑticla in ꝺ q̄ ē vna ex q̄ br̄ ꝯuertibilitas eᵒ cū spē dic̄ vl̄itatē ei⁹ ad oīa gb⁹ ieſt spēs cᵒ est ꝓpum ¶ Ad ⁊⁹ pz q̄ dr̄ia nō accidit q̄ p̄dicat eēntiā: lz ñ ꝑ moᵒ eēntie. ¶ Ad ȝ⁹ pz q̄ ꝓcedit de accñte dicto. ⁊ᵒ mō qō ē ꝺa itentio ⁊ 5⁹ vl̄e ꝺ q̄ttuor alia distictū. ¶ Ad ȝ⁹ dico q̄ ꝑ hec oīa copl̄ata oī ⁊ soli ⁊ semp debet intelligi vnū circūlocutū. s. ꝯuertibil̄r ⁊ nō ē icōueniēs poni copl̄atōz ad circūloq̄ndū aliqd in diffinitione. ¶ Ad vltimū dico q̄ ꝓcedit de accñte q̄ est res p̄me itētiōis. ¶ Quanᵒ ad ȝ⁹ occurrit duᵒ vtrū sit polē illas duas intētiōes. s. ꝓpriū ⁊ accñs applicari eidē rei p̄me intētionis. dōz q̄ nō. q̄ illud q̄ ē ꝓpriū respectu alicuius nō est accidens respectu illius. q̄ tunc ineſſet illi

ꝑ se ⁊ nō ꝑ se: nec ē accīs respectu alteri⁹. qz tc̄ nō ineēt ꝟuertibiliꝛ illi ꝓ c⁹ ponit ꝓpziū qꝫ ē ꝟ rōem ꝓpry ¶ Instat ꝓ de qualitatibus ꝓpryꝫ eꝛox. qz q̄lz illaꝫ ꝟsequt̄ forꝫ eꝛti. g̊ ē ꝓpziū respectu eꝛox. ⁊ ē accīs i mixtis ut mā⁹ ē. eaō g̊ reputa calor ē ꝓpziū ignis: ⁊ accīs lapidis ¶ Secūdo qz lux i corpe luioso ē ꝓpziū. qz segt̄ immediate form corpis luiosi. vñ diuersitatē forruꝫ segt̄ diuersitas lucis. ut pz i corpib⁹ supceleſtib⁹. lux ēt est accīs in me⁹ qz adest ⁊ abest. ꝑter subcī corruptiōꝫ ¶ Ad ꝓ⁹ dico qꝫ ille forme. lꝫ sint accītia iſepabilia. nō tñ sūt ꝓpziū. ut ꝟ logmur ō ꝓpo. tū qz manēte adhuc forⁱ eꝛti corrūpēdi manꝫ eꝛtū sub ꝟrio q̄litatis q̄ ponit sibi ꝓpria. sꝫ ꝟ ē ꝟ rōeꝫ ꝓpry. assūptū pz cū ex aq̄ generat ignis. qz altera⁹ ꝑcedit gnatōꝫ ita qꝫ manēte forⁱ aq̄ calor ignis ē i aq̄ q ꝟri⁹ ē frigiditati aq̄. tū qz ista accītia lꝫ sp ⁊ nccio ineēnt eꝛtis. ñ ꝟsequūt̄ forꝫ spēi. sꝫ magl materiā. qz sūt ꝑncipia actōis ⁊ passiōis q̄ nō sūt ꝑ spēi: sꝫ ididui ex ꝑ metba. iō dr̄ qꝫ eꝛorū sūt accītia iſepabilia ⁊ eaō respectu eꝛatox sūt sepabilia sic nigx respectu corui a q̄ nō sepat̄. ⁊ respectu alteri⁹ a q̄ sepat̄ ¶ Ad zᵐ ꝓ iō qō lꝫ lux vniuoce sit i corpe luioso ⁊ i me⁹ nō tñ eunō mo⁹ eēndi habꝫ vtro biqꝫ. ⁊ qz ꝟcretū significat form. ut ē i subcō. iō n⁹ ꝟcretū dcm a luce vniuoce ē ꝟ ⁊ ibi. vñ cor⁹ luiosū nō dr̄ illuiatū: sꝫ luces. me⁹ vo nō lucēs sꝫ illuiatū. lux g̊ ē accīs iſepabile corpis luiosi ⁊ accidens separabile ipius medy.

Accidens est. ¶ Postq̄ por⁹ determinauit de ꝓpo qꝫ ꝑdicat i q̄le accītale ꝟuertibiliꝛ. ⁊ ꝓ se nūc deteriat ō accīte qꝫ ꝑdicat i q̄le accītale nō ꝟuertibiliꝛ nec ꝓ se. circa qꝫ. z. facit ꝟz qꝫ assignat. z. diffinitiōes ō accīte: q̄x pria dr̄ fuisse plonis. alie due ponūt ab aꝛ. i. topi. ꝟa ibi (diffinit āt) tertia ibi (vl qꝫ nec g⁹) ꝓpria dicit. i. z. ꝑ diffinit. z⁹ dicit ibi (Dicit āt) Dicit g̊ qꝫ accīs ē qō adest ⁊ abest ꝑter subcī corruptiōꝫ. hec āt diffinitō q̄liꝛ sit itelligēda patebit ex qōe seq̄nti ¶ Deide cū dicit (Dicit āt) ꝓit ō accīte vnā dionē. circa qꝫ. z. facit. ꝑ facit qꝫ dcm ē. z⁹ remouet duᵐ ibi (ꝓt ei) Dic g̊ qꝫ accīs dicit i duo qz qōdā ē sepabile quoddā iſepabile. Exᵐ ꝓmi dormire aiali. exᵐ scōi nigx corruo ¶ Postea remouet duᵐ. qz dio videt repugnare diffinitōi. qz si oē accīs pōt adeē ⁊ abeē nᵐ ē iſepabile. ad qꝫ rīdet qꝫ corruᵐ pōt itelligi albᵐ ⁊ ethiops nitēs cādore ꝑter subcī corruptōꝫ ⁊ ꝑter repugnātiā i cōceptu subcī. lꝫ ei corruᵐ sp sit niger. tñ ꝟcipe corruū albū nō iplicat ꝟdictionē: cᵐ oppoᵐ ē vex ō ꝓpo. ⁊ rō vtriuſꝫ. qz ꝓpziū nccio ꝟsequtur form specificā subcī. iō itelligere subcīū sub opposito ꝓpry ē ipꝫ itelligere ex ꝟnti sub oppoſita forⁱ nō sic de accīte. qz ñ ꝟsegt̄ forꝫ spēi. sꝫ ididui. ⁊ ꝟ magl patebit i qōe ¶ Deide cū dicit: (Diffinit āt) ꝓit scōaꝫ ⁊ tertiā diffinitionē: ⁊ pz i lra. ꝟa āt nō videt differre eēntialr a ꝓma. ut videt i qōe ¶ Vltio cū dicit (Qᵇ igit) epilogādo circa dcā ꝟtinuat se ad dñda. ⁊ pz i lra ¶ Circa caᵐ ō accīte vnā moueo qōem. vtꝛ illa diffi⁹ sit ꝟueniēs. accīs ē qꝫ adest ⁊c. ⁊ videt qꝫ nō. ꝑ sic accīs nō est vle. g̊ nec diffinibile nec ꝑ ꝟns ista diffi⁹ ē ꝟueniēs. ꝟna pz. qz tm̄ vle diffinit̄. añs ꝓbat̄. tū qz qō ē i singulari ē singlare nā oē receptū ē i recipiēte ꝑ moᵐ recipiētis: sed accīs cōe ē i singulari. ſ. metha. c. ō eō. g̊ accīs cōe ē singlare. ⁊ illō ē accīs ō q̄ ꝟ agit. ſ. accīs cōe ⁊ nō ꝓpziū alicui. ut dr̄ ꝟ. c⁹ ō gñe. tū qz ens dicit i subām ⁊ accīs. ſ. metha. ista dio si valꝫ ē ꝑ opposita. sꝫ res ꝑme itētiōis nō opponit rei ē itētiōis. g̊ cū subā q̄ ē altex mēbx dionis sit res ꝑme itētiōis accīs nō ē res scde itētiōis. g̊ nec spēs vlis ¶ Sō ꝟ ꝑmā pticulā adest ⁊ abest. qz adesse ⁊ abesse ē rei ex aiam. qz eᵐ ē adeē cᵐ ē eē. sꝫ ꝟ dꝫ iten⁹ diffiniri. g̊ ⁊c. ¶ Sō ꝟ ꝟaꝫ pticulā qz aliqō accīs cōe nccio iest. ut q̄ztitas boi ⁊ nigredo corruo ⁊ albedo cigno. g̊ ñ ꝑnt ñ iesse subcō ꝑ ter eᵐ corruptionē. ¶ Sō ꝟ obustio ⁊ generalr ois corrupᵐ nō adest ꝑter subcī corruptionē. qz opposita sūt ¶ Sō ꝟ si accīs abest. g̊ nō ē. qz ñ manꝫ sepatū a subcō. ⁊ si accīs nō ē. g̊ subcīū nō ē. qz sūt corrla. nā subcīū ponit i diffinitiōe accītis ut corrᵐ ¶ In oppoᵐ ē porᵒ. ⁊ aꝛ. i. topi ponens ꝟsilez diffinitionē. d. qꝫ accīs ē qō ꝟtigit eidez ineē. ⁊ nō ineē q̄ equalēter videtur eadem isti. ¶ R⁹ qꝫ si diffinitio ꝟgrue itelligit satis ē ꝟueniēs. Ad cᵐ euidētiā primo ꝑmittā aliq̄s distinctiōes ¶ Scōo oñdā aliq̄s ꝟclones. ¶ Quantū ad ꝓᵐ ē ꝑma distinctio qꝫ accīs ꝓ⁹ ē nom̄ ꝑme ipositiōis. ⁊ sic adhuc ē equocū: ut distinguit. ſ. metha. i fine. vnoᵐ dr̄ idē qꝫ ꝟtigens i pauciorib⁹ ¶ Alioᵐ idē ē qꝫ aduenies enti i actu pᵐ eᵐ eē ꝟpletū. ⁊ ꝟ mō logt̄ metᵒ videȝ ēs i subāꝫ ⁊ accīs ⁊ illō sic sūptū ē equocū ad. 9. gña ¶ Alioᵐ ē nomē scde ipōis. ⁊ sic vnoᵐ significat idez qꝫ ex neū put sūit i. fallacia accītis. alioᵐ significat idē qꝫ iten⁹ ꝟa. ſ. qꝫ causat̄ ex sola ꝟsideratione iteᵐ: ⁊ illoᵐ oia. ſ. vlia sūt accītia ¶ Alioᵐ significat idē qꝫ ꝑdicatū nō eēntiale: ⁊ sic distinguit ꝟ ꝑdicatū eēntiale: ⁊ ē cōe duobᵐ vltis vlib⁹. ⁊ sic ponit i diffinitioe ꝓpry: ut s dcm ē. ¶ Alioᵐ dr̄ idē qꝫ ꝑdicatū nō eēntiale nec ꝑ se nec cōuertibile. ⁊ sic ē. ſ. vle: ut ꝓbat̄ inferi⁹ ¶ Scōa distinctio ē ista qꝫ adeē ⁊ abeē siue ineē ⁊ ñ ieē q̄ pōit Aꝛ. i sua diffinitōe sūt equoce noia ꝑme ipōis ⁊ secūde: ut āt sūt noia ꝑme ipōis dr̄. 7. metha. qꝫ accītis eē ē ineē: ⁊ ꝟ ō accīte reali ō q̄ logt̄ ibi: sic etiam sumitur adesse et abesse. 8. pbisi. vbi dicitur qꝫ impossibile est idez simul adesse eidem signo. et abesse ab eodem. ¶ Alio modo

ieſſe vel adeē ē nomē ſecūde ipōis. ⁊ ſignificat ꝓpriā p̃dicatiōz eoꝝ q̄ ſūt ex eēntiā ſubiecti vl̄ alteri⁹ generl a ſubiecto. ſic p̃dicari ōdit ꝓpriā p̃dicatiōz eēntialiū q̄ ſūt i eoḋ genere cū ſubiecto ¶ Tertia diſtictio ē ꝙ ineſſe dc̄m ℔ z⁹: ſūit tripl̄r. ſ. ꝓpe: ⁊ ſic nō ieſt niſi accītib⁹ cōib⁹. vl̄ ꝯir ⁊ ſic ieſt accītib⁹ ſingularib⁹ vel ꝓpriis. vl̄ coiſſime ſic̄ dicim⁹ i oi ꝓpōne p̃dicatū ineē ſubiecto l̄ñ ineē q̄liſcūq; fuerit p̃dicatio ¶ Quarta diſtictio ſit iſta ꝙ p̃dicari de ſūit tripl̄r. ſ. ꝓprie ꝓ bis q̄ ſūt ſupioza i eoḋ gſie: ꝯir ꝓ oi ꝙ ē cōe ét ſi ſit trāſcēdēs. coiſſime ꝓ oi: eo ꝙ ſpecificat rē b⁹ vbi ē i ꝓpōne. p⁹ ſūit i pn⁹ p̃dicam̄toꝝ. Sc̄do modo in diffinitōe vl̄is p̃mo perier. Tertio⁹ in dione poꝛ. quā pōit poſt diuiſiōez generis: ⁊ in diffinitiōe indidui ¶ Quantū ad z⁹ ē iſta ꝯ⁹ p̃ma. accīs qđ ē ſ⁹ p̃dicabile ē vel vl̄e: bāc ꝓbo ſic oē illud ꝙ p̃dicat̄ ōne plib⁹ ē vl̄e: ſz accīs ē hi⁹. g̃ ⁊c̄. mi. oñdit̄: qꝛ ēt bz mo⁹ p̃dicādi diſtictum ab alys. ſic̄ enī p̃ter materiā ⁊ foꝛz q̄ ſūt de eſſe rei ⁊ accidētia egredientia ex p̃ncipys illis ꝓ ſe ē repire aliq̄ ꝯña eēntiā nō ꝓ ſe: ſic p̃ter modos p̃dicādi i qđ ⁊ i q̄le eēntiale ⁊ accītale ꝯuertibil̄r ſūpt⁹ a mō eēndi i re: ⁊ tale p̃dicatū dr̄ accīs: ut ℔ ſūit in ꝙ oñdit vl̄e ꝓ illū mo⁹ p̃dicādi: ſic̄ ⁊ i alia vl̄ia ꝓ alios modos p̃dicādi ¶ Ad p̃⁹ in oppo⁹ ꝙ ē ꝛ iſtam ꝯcl̄onē: dico ꝙ añs ē falſum ¶ Ad p̃mā ꝓbōnez dc̄⁹ ꝙ bec iten⁹ accīs ē in ſubiecto cōi. ut i albo vel i aliq̄ ꝯſili cui applicat̄ ſic̄ ſpēs in hoc ſubiecto hō. aꝛ. in. 5. metha. loq̄t̄ de illo cui applicat̄ hec iten⁹ accīs. qꝛ illō p̃ ieſt ſingulari ꝙ nō ꝯſeq̄t̄ p̃ncipia ſpēi ℔ z ſe. illud g̃ cui applicat̄ hec iten⁹ accīs ut albū ℔ eē materiale ē i ſingulari p̃: ſz ſic nō ē ſubiectū itētiōis: ſz ℔ z ꝙ cōſiderat̄ ab intellectu: et ſic ē ei exīneū eē i ſingulari. vñ i arguñto ē fallacia accītis ¶ Ad ſc̄az dico ꝙ ꝓcedit de accīte ut accīs ē res p̃me itentiōis. ¶ Sc̄a ⁊⁹ ē iſta ꝙ diffinitio ē ꝯueniēter data. bāc ꝓbo ſic. oīs rō ꝯſtās ex ꝓpō gñe ⁊ dr̄ys ē diffi⁹ ꝯueniēs. ſz iſta ē hi⁹. g̃ ⁊c̄. mi. oñdit̄. qꝛ ſumēdo adeē ⁊ ieſſe illo mō ut ē nomē ſc̄de ipoſitiōis ꝓ illō itelligit̄ g⁹ accītis cū vna dr̄ia. ſ. p̃dicatū nō eēntiale vel g⁹ iterme⁹ inter vl̄e ⁊ accīs. reſiduū vero. ſ. abē ponit̄ loco dr̄ie ⁊ corrl̄i ipi⁹ diffiniti vel i diffinitiōe. aꝛ. ñ ieſſe eiḋ dr̄ ꝙ dupl̄r pōt expōi vno⁹ ſic adeē ⁊ abeē ⁊c̄. i. adeſt nō nc̄cio ſubiecto vel ꝯtīgēter· illud. n. pōit ꝓ ℔ ⁊ abeſt p̃ter ſubiecti corrruptiōz ⁊c̄. ſil̄r i diffinitiōe aꝛ. ꝯtīgit ineſſe. i. nō nc̄cio ieſt ſubiecto. ¶ Sz tūc ē du⁹ q̄l̄r de accītib⁹ iſepabilib⁹ dr̄ accīs. ⁊ ō multi ēt alyſ ut q̄ſto ⁊ bi⁹ q̄ nc̄cio iſūt: nō tñ ſūt ꝓpria. ¶ Pōt dici ꝙ illud exponit̄ ſic abeſt ℔ z ite⁹ p̃ter ſubiecti corrruptiōz. i. p̃ter deſtructionē eēntial̄ ite⁹ ſubiecti ita ꝙ accīs abeſt. ℔ z ite⁹ ꝓ pōnem ſui oppoſiti p̃ter ſubiecti corrruptōz: nō ſic ꝓpriuz .i. accīs ē p̃dicatū nō eēntiale ſubiecto: ſub c⁹ oppoſito pōt ſubiec⁹ itelligi ꝯplete ſine repugnātia itellectuū: nō ſic ꝓpriū ⁊ ℔ breui⁹ exprimit̄ ſic accīs ieſt: nō ꝓ ſe vel nō ꝯuertibil̄r intelligēdo ieſt: ut p̃⁹ dc̄z ē. ⁊ ille ē ite⁹ diffinitōis poꝛ. ⁊ aꝛ. ⁊ ſic intelligēdo vtraq; diffi⁹ ē ꝯueniens ¶ Ad argūta i oppo⁹ ¶ Ad p̃⁹ dc̄z ē ¶ Ad z⁹ pz q̄l̄r ſūit̄ hic adeſt. ut ē nomī ſc̄de ipōnis. ibi āt arguit̄ ut ē nomī prie ipōnis. ¶ Ad ⁊⁹ pz ꝙ accīs ñ ē ꝓpriū. qꝛ adeſt ⁊ abeſt ℔ z ite⁹ ita ꝙ ſubiec⁹ pōt itelligi ſub e⁹ oppoſito ¶ Ad 4⁹ de corrruptiōe dr̄ ꝙ adeſt p̃ter ſui ſubcī corrruptōz qꝛ corrruptio ē i eo. puta materia q̄ manz i tranſmutatiōe ut i ſubcō. ⁊ illō ñ corrūpit̄ ¶ Cōtra qꝛ accīs denoiat ſubc̄m i q̄ ē. g̃ ſi corrup⁹ ſit in eo: ut i ſubcō: tūc erit cōrrup⁹ illi⁹ ſubci. g̃ ñ adē p̃ter ſubcī corrruptiōz ¶ Dōz g̃ ut p̃⁹ ꝙ adeſt p̃ter ſubci corrruptōz. i. ſubm̄ p̃t intelligi p̃ter vl̄ ſine eo ⁊ cū ei⁹ oppoſito ſine ōſtructōe ſui intellect⁹ ⁊ ſine repugnātia itellectuū. ¶ Ad vlti⁹ dico ꝙ ſi accīs abeſt ſic̄ hic ſumit̄: ñ ſeq̄t̄ ipz ñ eē. qꝛ illō ſic itelligitur ꝙ ſubm̄ pōt itelligi ſub oppoſito acciden̄. vñ ex ℔ nō ſeq̄t̄ ꝙ ñ ſit vel ꝙ non poſſit eſſe ſimpliciter ſine ſubcō

Ommune. Poſtq̄ poꝛ⁹ determiauit de. ſ. plib⁹ abſolute. nūc determiat ꝯpatiue. circa ꝙ duo fac̄. p̃ ꝯpat oia penes ꝯueniētiā. z⁹ ſingula ſinḡlis penes ꝯueniētiā ⁊ dr̄iā ibi (cōe āt ē generi) Dic̄ g̃ ꝙ oib⁹. ſ. dcis plib⁹ ē vnū cōe: ꝙ. ſ. ō plib⁹ p̃dicāt̄. ꝛz ſit aliq̄ dr̄ia qꝛ g⁹ magis ō plib⁹ p̃dicāt̄ q̄q; aliq̄d alioꝝ. 4. et ꝙ dixerat declarat p ſingl̄a iducēdo ⁊ exēpla ponēdo. ut pz in l̄ra. ¶ Notā⁹ ꝙ ſic̄ accītia ꝓpa p̃ iſt ſpēi. z⁹ ididuit eo ꝙ cānt̄ per ſe a p̃ncipys ſpēi. ſic accītia cōia p̃ dicūt̄ ō ididuis. ſc̄dario de bis q̄ ꝯtinēt idiui dua. i. ſpēb⁹ ⁊ ℔ ē ꝙ dr̄ i fine b⁹ l̄re ¶ Deide cuz dic̄ (cōe āt) ꝯpat ſingl̄a ſinḡul. circa ꝙ. 4. fac̄. p̃ ꝯpat g⁹ ad alia. z⁹: dr̄iaz ad alia ibi (cōe g̃ dr̄ie) 3⁹: ſpēz ad alia ibi (ſpēs vo) 4⁹: ꝯpat ꝓpū ad alia ibi (reſtat ō ꝓpo) Pria ps didr̄ i. z. p̃ fac̄ ꝙ dc̄z ē. z⁹ pōit quoddā nōbile ꝯtiuādo dcā dicēdis ℔ a ibi (g⁹ vo ab) Pria didr̄ in. 4. qꝛ p̃ ꝯpat gee⁹ ad dr̄iā. z⁹ ad ſpēz. 3⁹ ad ꝓpriū. 4⁹ ad accīs. ℔ a ibi (g⁹ āt ⁊ ſpēs) tertia ibi (gñis āt ⁊ ꝓpry) q̄rta ibi (gñis āt ⁊ accītis) circa p̃⁹. z. fac̄. p̃ ꝯpat g⁹ ad dr̄iā penes ꝯueniētiā. z⁹ penes dr̄iā ibi (ꝓpū āt ē gñi) i pria pte aſſignat. 3. ꝯueniētias. pria ſūit̄ penes ꝯtinētiā vtualē. ⁊ ē ꝙ tā g⁹ q̄z dr̄ia ꝯtinēt ſpēs. ꝛz g⁹ ꝯtīeat plēs. ⁊ patēt exēpla i l̄ra. ¶ Notādū ꝙ logt̄ ō ꝯtinētia ñ actuali: ſz pōli ſiue ſm idr̄iaz qua oē ſupi⁹ ꝯtinz ſua iferioza. ⁊ ſic g⁹ ꝯtinet ſpēs ⁊ dr̄ia ſil̄r. poꝛ⁹ eī logt̄ ℔ ō dr̄a itermedia ⁊ cōi plib⁹ ſpeciebus. ſicut ſuperius in diffiniendo ¶ Secunda conuenientia ſumitur penes p̃dicatiōz generalē que ponitur ibi. (Et q̄cūq; p̃dicāt̄) ō gñe vt g⁹ ē. i. eēntial̄r p̃di-

eāt.ꝛ de spēb⁹ q̄ st sb gñe. silr ē ō dr̄ia. ex⁹ primi aial p̄dicat ō boie. g̃ subā ꝛ corp⁹ aiatū q̄ p̄dicā tur ō aiali inquantū aial ē. i. eēntialr ꝛ p se p̄e dicant. ꝛ ō speciebus animalis. puta homine ꝛ equo. ex⁹ scōi cū rōnale fit dr̄ia ō q̄ p̄dicat vti rōe seq̄t q⁹ ēt vti rōe p̄dicat ō spēb⁹ ꝯtētis sub rōnali. ¶ Notādū q⁹ sic dcm ē p p̄dicari de ge nere ut ge⁹ est: ꝛ dr̄ia iq̄⁹ dr̄ia ē intelligūt p̄di cata eēntialia ꝛ p se. qz alr nō bret vitatē. nō ei seq̄t q⁹ sit aial ē g⁹ q⁹ bō sit g⁹. qz g⁹ p accns p̄di cat de aiali sic iten⁹ ō re: silr itelligēdū ē ō dr̄ia ¶ Tertia ꝯueniētia sūit penes ōstructionē re/ alē q̄ ponit ibi (cōe ät ē) Et ē q⁹ iterēptis tā gñe q̄ dr̄ia sil iterimūt spēs ꝯtēte: ut si ñ ē anial ñ ē bō aut equ⁹ silr de rationali. deīde cū dic (ppri um ät ē) ꝯpat g⁹ ad dr̄ias penes. s. dr̄ias ¶ Dria accipit penes p̄dicatiōz āpliorē. qz g⁹ p̄dicat ō plib⁹ q̄ dr̄ia. aut aliq̄d alio⁹. q⁹ māifestat p ex/ ēpla. ꝛ pz i lr̄a q⁹ itelligēdū ē de dr̄ia diuisiua ge/ neris ꝛ nō de ꝯstitutiua gñis. vlr. n. ois dr̄a cō stitutiua ē ꝯuertibil cū ꝯstituto: ꝛ p ꝯns de eq̄/ lib⁹ p̄dicat: ꝛ b ip̄z ponit in lr̄a Scōa accipit penes ꝯtinētiā maiorē. qz g⁹ ꝯtinet dr̄iā ptāre: ꝛ nō e⁹: ista põit ibi (Ampli⁹ g⁹) ¶ Tertia acci pit penes p̄ositatē naturalē q̄ põit ibi (Ampli us gña) ꝛ ē q⁹ g⁹ ē p⁹ natural r dr̄ys positis sub gñe ad qō seq̄t q⁹ destructo gñe destruunt dr̄e ꝛ nō e⁹: ut sublato aiali aufert rōnale. ꝛ ñ e⁹: nā iterēptis oīb⁹ dr̄ys sub aiali adhuc manet subā aiata sēsibil. ¶ Notādū q⁹ alig dicūt illā dr̄iā eē itelligēdā seorsū in dr̄ys ꝛ simplr acce/ ptis nō de oīb⁹ sil. qz sic destruct oīb⁹ spēb⁹ de mūdo destruit g⁹. sic ēt destruct oīb⁹ dr̄ys: tm̄ vna destructa alia manēte manz g⁹ q̄cūq⁹ ista ponat ¶ Cōtra qz oē p⁹ in suo p̄osit n⁹: mō depē/ det a suo posteriori. ꝛ iō ut sic nō repugnat sibi eē sine posteriōi. vnde ax. 5. metha. c⁹: de prioī. reducit omnes modos p̄oris ad vnū. s. q⁹ illud ē pri⁹ alio q⁹ põt eē sine illo: ꝛ nō e⁹: ¶ Dōm g̃ q⁹ qcqd sit de exītia actuali. qz ñ pono vlia re/ alr sepāta. tm̄ oē supi⁹ i suo ꝯstellectu: abstrahit ab oī iferiori. vñ destruct oīb⁹ spēb⁹ ꝛ dr̄ys cō tētis sub gñe manet ite⁹ gener iteger. ꝛ pfcs et b est qō dicit por⁹. si oēs dr̄ie iterimāt: tm̄ sub/ intelligi põt subā aiata sēsibil q̄ ē. s. ꝯcept⁹ aialis diffinitiu⁹ ¶ Quarta accipit penes p̄dicatiōz eēntialē q̄ ponit ibi (Ampli⁹ g⁹ qdē) ꝛ ē q⁹ g⁹ p̄/ dicat in qd. dr̄ia i q̄le. ¶ Quīta accipit penes vlitatē nūeralē q̄ põit ibi (Ampli⁹ qdē g⁹) ¶ Et ē q⁹ vni⁹ spēi vnū ē g⁹ tm̄ q⁹ ē intelligēdū de gñe p̄rio. dr̄ie vo põt eē plēs ejusdē spēi: q⁹ nō ē in/ telligēdū de dr̄a specifica. qz ista tm̄ ē vna vni⁹ sz logt ō dr̄ia gñali. ¶ Sexta accipit penes p/ prietatē spālē. qz i ꝯstructiōe spēi g⁹ ē ꝯsil e ma terie. dr̄ia vo forme ¶ Ultio epilogādo excusat se di. q⁹ cū sint alie cōitates ꝛ p̄petates gener

et dr̄ie. ista tm̄ sufficiāt p nē q̄ dca sūt ¶ Ad eui dētiā dcor. qz sp dcm ē q⁹ g⁹ p̄dicat ō plib⁹ spe cieb⁹. q̄rit vt p̄dicari ō plib⁹ dr̄ntib⁹ spē ꝯuēt enter põtur i diffinitiōe gener qō alibi pterm si. videt q⁹ nō. qz ponit ad distiguēdū g⁹ a spē: sz p b nō distiguit. g̃ ꝛc. p⁹: mi. qz seq̄t ex. 5. me/ tha. c⁹ ō vno. dr̄ntib⁹ spē. g̃ dr̄ntib⁹ nūero. ꝛ dr̄n tib⁹ nūero ponit in diffinitōe spēi. añs ät ñ disti guit a ꝯnte. g̃ ꝛc ¶ Ō ista pticula ponit ad disti guē⁹ g⁹ a p̄po. sz p b ñ distiguit. g̃ ꝛc. p⁹: mioris qz aliq̄ gña itermedia bñt p̄pa. ut nūer⁹ figura triāgul⁹ ꝛc. aut g̃ illa p̄pa p̄dicāt ō dr̄ntib⁹ spē. ꝛ br̄ ppo⁹ qz hec pticla tūc ꝯueīret p̄po: aut nō ꝛ tūc nō erūt p̄pa. qz ppriū ꝯuertit cū eo c⁹ ē p priū: ꝛ ō eq̄lib⁹ p̄dicat ¶ In oppo⁹ ē por⁹ ¶ R: dōm q⁹ ꝯueniēter põit. qz per illā pticulaz vle dñdit i ip̄z diffinitū tāq̄ g⁹ p dr̄iaz p se. R̄ō ei vlis ē p̄dicari de plib⁹ q̄ p se didit i plib⁹ spē et nūero. illud ēt ponit qz diffi⁹ ē relm̄ p se ad spe ciē. ꝛ oz i vtrorūq⁹ rōib⁹ vtriscq⁹ vti ¶ Ad p⁹ in oppo⁹ dr̄. q⁹ diffi⁹ spēi oz itelligi cū p̄cisione de dr̄ntib⁹ nūero tm̄: ꝛ sic nō seq̄t ad dr̄ntib⁹ spē: vel põt dici q⁹ spēs imediate p̄dicatur ō plib⁹ dr̄ntib⁹ nūero. g⁹ ät nō: sz mediāte spē ¶ Ad z⁹ dōm q⁹ ppriū nulli⁹ ē inq̄tū g⁹ ē: sz inq̄tū ē spe cies. ꝛ ita ꝯuertit cū eo inq̄⁹ p̄dicat ō dr̄ntib⁹ nūero. rō assūpti ē qz ppriū so⁹ ē alic⁹ inq̄⁹ illō natū ē eē subiec⁹ dōmōstratōis. ꝛ b so⁹ ē spēs. qz so⁹ inq̄⁹ spēs diffinit. cū de subiecto demō stratiōis opteat p̄supponere qd ē. ꝛ qz ē. ex pri/ mo posteriorū. inquantum autē diffinit habet genus ꝛ differentiam. ꝛ ita est species.

Genus autem et spe

cies) Postq̄ por⁹ ꝯpauit g⁹ ad dr̄iā: b ꝯpat ge⁹ ad spēm. circa q⁹. z. facit. p ꝯpat penes ꝯueniē tiā. z⁹ penes dr̄iā ibi (Dr̄nt ät) In pria pte põit duas ꝯueniētias. Pria attēdit penes p̄dicati/ onē gñalē: ꝛ ē q⁹ tā g⁹ q̄ spēs de plib⁹ p̄dicāt: et qz idē põt eē g⁹ ꝛ spēs ad diuersa ꝯpatū. iō sut mēda ē spēs inq̄⁹ spēs: nō inq̄⁹ g⁹: ne idē sz iō ad seipm ꝯpet ¶ Scōa ät dr̄ penes p̄positatē na turalē q̄ ponit ibi (cōe ät) ꝛ ē q⁹ g⁹ ꝛ spēs sūt p̄o ra naturalr. ꝛ qōdā to⁹ vle bis de qb⁹ p̄dicāt: p⁹ eni vno⁹ ē ad qō nō ꝯuertit eēndi ꝯna. ita est hic. qz seq̄t si ē bō ē aial. nō e⁹: silr si ē sor. ē bō. ꝛ nō e⁹: ¶ Deinde cū dr̄ (dr̄nt ät) assignat. 6. dif ferētias iter spēm ꝛ g⁹ ¶ Pria attendit penes ꝯtinētiā vtualē: ꝛ ē q⁹ g⁹ ꝯtinet spēs. ꝛ nō e⁹: c⁹ cā ē. qz g⁹ ē i plib⁹: ꝛ ē cōi⁹ q̄ spēs. ꝛ oē tale ꝯti/ net min⁹ cōe. g⁹ eni p̄supponit ꝛ addita dr̄ia spe cifica p̄ficit. i. ꝯstituit ip̄az spēm ¶ Scōa atten dit penes p̄positatē naturalē qua vnuz ē prius alio. ꝛ ē q⁹ genera sūt p̄ora natura specieb⁹. vñ sequit q⁹ ad intērēptionez gener seq̄t iterēptio spēi: ꝛ ñ e⁹: Tertia attenditur penes ꝯnctiaz es/

Q⁰ pri⁹ de p/ lib⁹ dr̄ntib⁹ spē ꝯuēt enter põtur in diffinitōe

·s. arebus. or

Et hoc nitht g⁹ me esse quidditno. essentiali nō aīe me esse exprere q⁹ māle phor nō. ll. ll.

sentialē q̄ ponit ibi(⁊ spēs quidē)et ē q̄ posita spē pōit.g⁹ut si ē bō ē aial.sz nō e⁹. ¶ Quarta accipit penes mōz p̄dicādi q̄ ponit ibi(Et gña vniuoce)⁊ ē q̄ g⁹ p̄dicat vniuoce de spēb⁹ ⁊ nō e⁹. ¶ Quita accipit penes mōz ꝯtinēdi q̄ pōit ibi(ap̄li⁹ vo gña)⁊ ē q̄ gen⁹ abūdat a spēb⁹ ꝯtinētia spēz.qz g⁹ ꝯtinet spēs.plēs spēs āt ñ ꝯtinet spēs.sz spēs supat ipz g⁹ ꝯtinētia dr̄az.vt supi⁹ c⁹ō dr̄a dcz ē. sexta attēdit penes modū essēdi quā ponit ibi(ap̄li⁹ negz)et ē q̄ spēs nūcz ē g⁹ genera⁹ ⁊ g⁹ nūcz ē spēs spāliſſima ¶ Segt̄ista ps (gñis aūt ⁊ ppz̄y) vbi ꝯpat g⁹ ad p̄puz.circa q̄.z.fac.p̄ ꝯpat penes cōnēiētiā.z⁹ penes dr̄iā ibi(dr̄nt āt)i p̄ma pte assignat tres ꝯueniētias ¶ Pria attēdit penes mōz ꝯſeq̄ndi se.⁊ ē q̄ tā g⁹ cz p̄pū segt̄ ad spēz.ut si bō ē aial ē.⁊ si bō ē risibile ē.p⁹ ꝯñs ē g⁹.sz ē p̄pū.bō āt ē spēs ¶ Pa accipit penes mōz pticipādi q̄ pōit (⁊ eq̄lr)⁊ ē q̄ g⁹ ⁊ ppriū eq̄lr p̄dicāt ⁊ pticipāt a suis iferiori b⁹ ⁊ nō fm magis ⁊ min⁹.ex⁹ pz i lr̄a. ¶ Tertia attēdit penes mōz p̄dicādi ⁊ ponit ibi(cōe āt ē)⁊ ē q̄ tā g⁹ cz p̄priū vniuoce p̄dicāt de suis iferioribꝰ ¶ (Dr̄nt āt)assignat iter g⁹ ⁊ p̄priū.5. dr̄ias ¶ Pria attēdit penes p̄ozitatē naturalē ⁊ ē q̄ g⁹ ē p⁹ p̄po.q̄ pbat.qz ē p⁹ spē.⁊ p ꝯñs p⁹ p̄po.⁊ gcgd ē p⁹ p̄ore ē p⁹ posteriore.q̄ āt gen⁹ sit p⁹ spē pz.qz oz p⁹ ee aial ⁊ postea dīdi dr̄ys p q̄s spēs ꝯstituit. ¶ Scda attēdit penes p̄dicationē gñalē q̄ ponit ibi(⁊ g⁹ gdē)⁊ ē q̄ g⁹ p̄dicat de plib⁹ spēb⁹. p̄priū vo de vna sola spē c⁹ ē p̄priū ¶ Tertia attēdit penes mōz p̄dicādi q̄ ponit ibi(p̄priū vo ꝯuersim)⁊ ē q̄ p̄priū p̄dicat ꝯuertibilr de spē c⁹ ē p̄priū. g⁹ de n⁹ ꝯuertibilr p̄dicat:⁊ patēt exēpla i lr̄a ¶ Quarta accipit penes mōz eēndi ⁊ pōit ibi(Amp̄ p̄priū) ⁊ ē q̄ p̄priū iest oi spēi.i.oi ꝯtēto sub spē ⁊ soli ⁊ sp:sz g⁹ iest vtiqz oi ⁊ sp.sz nō soli spēi.qz ō plib⁹ spēb⁹ p̄dicat ¶ Quita accipit penes actū eēndi q̄ ponit ibi(Amp̄ spēs)⁊ ē q̄ ad iterēptionez spēz nō segt̄ iterēptio gener⁊:sz e⁹:sz iterēpto p̄po iterimit spēs c⁹ ē ⁊ silr e⁹. ¶ Segt̄ illa ps (gener⁊ vo ⁊ accñtis) vbi ꝯpat g⁹ ad accñs.circa q̄.z.facit.p̄ ꝯpat g⁹ ad accñs penes ꝯueniētiā z⁹ penes dr̄iā ibi. ¶ (Dr̄t āt g⁹) ꝑ pōit ḡ vnā tm̄ ꝯueniētiā iter g⁹ ⁊ accñs:⁊ ē q̄ vtrūcz de plib⁹ p̄dicat q̄ vtiqz vez est de oi accñte tā sepabili cz ⁊sepabili .⁊ pz i lr̄a ¶ Deide cū dic̄ (dr̄t autē) assignat.4.dr̄ias iter g⁹ ⁊ accñs ¶ Pria attēdr penes p̄ozitatē naturalē.⁊ ē q̄ g⁹ ē p⁹ spē.accñtia vo st posteriora spēb⁹ q̄ vtiqz vez ē ō accñte īsepabili. qz oē subiec⁹ ē p⁹ oi accñte. ⁊ ex ℔ segt̄ q̄ g⁹ sit p⁹ accñte.qz gcgd ē p⁹ p̄ore ē p⁹ posteriore:sz g⁹ ē p⁹ spē q̄ p̄or ē accñte:ut dcm ē ḡ ⁊c. ¶ Scda attēdit penes pticationē eq̄lē ⁊ ieq̄lē q̄ ponit ibi(⁊ genera qō)⁊ ē q̄ genera pticipāt eq̄lr.accñtia vo nō eq̄lr:sz fz magis ⁊ min⁹.suscipiūt ei itēsionē ⁊ remissiōz ¶ Tertia accipit penes rōem exñdi q̄ ponit ibi(⁊ accñtia qdez) ⁊ ē q̄ accñtia p̄ ⁊ p̄ncipalr subsistūt in idīduis. ut i subiectis.⁊ p ꝯñs sūt posteriora idīduis.genera vo ⁊ spēs nō.sz sūt p̄ora idīduis substātie ¶ Quarta accipit penes mōz p̄dicādi q̄ ponit ibi(⁊ genera qō)⁊ ē q̄ genera p̄dicāt i qd ⁊ accidētia i q̄le vel q⁹.se hz vnūqōcz.q̄ pbat.qz ad iterrogatiōz factā p q̄le vel quō aliqs se hēat. ꝯuēiēter rñdet p accñs siue p nom̄ siue p vbū significet reddēdo singla singul ¶ Segt̄ illa ps. (g⁹ vo q̄ ab alys) vbi pōit qōdā nōbile ꝯtinuā do dca dñdis:circa q̄ duo fac:qz p̄ i gñali enumerat dr̄ias hoz.5.vliū.z⁹ reducit eas ad nūerū miorē ibi(sz sp posteriorib⁹) ¶ Dic ḡ q̄ loqn⁹ generalr de dr̄ia illoz.5.vliū pñt reduci ad.2o q̄ sic pz.qz vnūqōcz ꝯpatū ad alia.4.dr̄t ab illis:⁊ sic bēs.4.dr̄ias ric iā pz de genere.qz dcz ē q̄.i.i q̄ vel quō differt ab alys.4.de reliqs patebit ifra.q̄ter āt.5.vel qnqes.4.sūt.2o. ¶ Sz sp posteriorib⁹) reducit dcas dr̄ias ad decē q̄ sic pz.qz icipiēdo ab vno illoz.5.sēp posteriora sepant a p̄oribꝰ.qz z⁹ supat a p̄ vna dr̄ia.3⁹ vo duab⁹.4⁹ vo 3⁹.5⁹ vo q̄ttuor.⁊ sic p⁹ bēbit.4. dr̄ias .z⁹ tres.3⁹ duas.4⁹ vnā.5⁹ nullā.q̄ttuor vo ⁊ tria ⁊ duo ⁊ vnū faciūt.io. vbi gr̄a g⁹ hz 4.dr̄ias ad reliq̄.dr̄ia.3.qz quō dr̄t a genere dictū fuit.qñ dicebat quō g⁹ dr̄t ab ipa dr̄ia:silr dom̄ ē de alys :ut pz i lr̄a satis clare. ¶ Ons igit quō ge⁹ differt a reliqs.4.restat videre et oñdere quō dr̄ia dr̄t a reliqs trib⁹ ⁊ silr de alys trib⁹ q̄ sequūt.qz ꝯpando g⁹ ad p̄priū dcm ē q̄ g⁹ de spēb⁹ vniuoce p̄dicat.iō circa hanc lr̄am vnā moueo qōnē. vtz g⁹ sit vniuocū spēb⁹.arguit q̄ nō.qz fz vniuocū pōt fieri ꝯpatio ex.7. pbi.sz fm g⁹ nō fit ꝯpa:ut ibiō dr̄.ḡ g⁹ nō ē vniuocū spēb⁹ ¶ ℙ si sic.ḡ tāta eēt vnitas generis q̄ta spēi.ꝯñs ē falsū.qz.5.metba.c⁹ ō vno.dr̄ q̄ vnū spē ifert vnū gñe ⁊ nō e⁹:qz ma. vnitas īfert miorē.ḡ añs est falsū p⁹ ꝯñe.spēs nō ē vnū īexñdo:sz tot q̄t supposita.qz nō existit nisi in suppositis.sz tm̄ ē vnū fz diffinitōz.⁊ vnū obiectū inte⁹:sz vtrāq̄ vnitatē hz g⁹ dato q̄ sit vniuocū.ḡ ⁊c. ¶ ℙ g⁹ p̄dicat de q̄cūq̄ spē illud totū q̄ illa spēs.vñ.7.metba.dr̄ q̄ g⁹ nil est p̄ter spēs.aut si ē.ē ut mr̄ia.ḡ nō p̄dicat aliud ab ill. sz nulla species ē vniuoca diuersis speciebus. ergo nec genus diuersis specieb⁹. ¶ In oppo ē por⁹ h̄ i lr̄a ⁊ az.i p̄dicamēt⁊. vbi ad mānifestā dā rōem vniuocoz ponit exēpla ut aial hō atz bos ¶ R⁹.dico q̄ g⁹ ē vniuocū p̄dicatū spēbus ¶ Ad qō ar.sic.illō q̄ p̄dicat ℔ iō nom̄ ⁊ eādē rōz de aliqb⁹ ē vniuocū p̄dicatū ill:sz g⁹ ē bi⁹ respectu spēz. nā rō.i.diffinitio gener⁊ ē rō substātie illis spēb⁹:sz nō ppria.gen⁹ enī predicatur de illis in quid .ḡ ⁊c. ¶ ℙ n⁹ equiuocuz ponit in diffinitiōe vniuocoz:sz g⁹ ponit i diffinitōe spēi ex.6.topi.ḡ ⁊c. ¶ ℙ in equiuocis ñ est pri⁹

Questio. vtr̄ ge. sit vniuoca speciebus.

neq3 posteri⁹.qz ibi sola vox ē cōis:sz g⁹ ē ꝑpus spēb⁹ ꝟm porꝓ ī lr̄a.g̃ rc̄.sz cū oi vniuoco.rn̄de/at i re aliq̄ vnitas ꝺu⁹ ē qd sit illud vnū i re a q̄ sūit vnitas gener] ¶ Dōm q3 oia vni⁹ generis bn̄t iter se aliq3 ↄueniētiā i subā quā nō bn̄t cū alys ꝟalioꝝ genex q3 cog̃scit ex identitate opa tiōis.vel ex passiōibz singularib⁹ i spēb⁹.g̃ illō ē aliqd iperfectū rc pōle.qz diuerse spēs bn̄t di uersas forꝝ ꝑfectiuas.qb⁹ specifice distīguūt. aliqd g⁹ materiale in oīb⁹ spēb⁹:siū sit materia siue for̄: iↄpleta exn̄s i oīb⁹ hi⁹ gener] rc nō alte ri⁹ q3 ē ꝑn⁹ opōnis vel passiōis i eis ē vnū i re illō qdē tn̄ ite⁹ ↄsiderat.n̄ ut in B: sz ↄsiderat ip̄m ꝟm se eēntialr eē i dr̄ntib⁹ spē rc ei attribuit ītētōz gener] rc q3to g⁹ ē cōi⁹ tāto illi⁹ i re vnitas mior:rc ita nomē gener] ꝺ suo ꝑ itellectu ꝓportat id q3 ē materiale.i spēb⁹ tn̄ ꝑ mōz toti⁹:ut dc̄m fuit ꝑ⁹ ¶ Ad ꝑ⁹i oppo⁹dico q3 nō ꝟz oē vniuo cū fit ↄpatio.sz ꝟz athomā.i.spēz spāliſſimā tn̄ ut dr̄ ibidē ¶ Uel alr q3 vniuocū apud logicuz dr̄ illud q3 ꝑ vnā rōez ꝺeuenit apud itellectuz ꝟm quā dr̄ ō mult] :sz apud naturalē nō eē tle: sz tn̄ q3 ē vnū ꝟz vltimā forꝫ ↄpletiuā. vñ.7. phi.dicit q3 i genere mlte latēt equocatōes:q3 tn̄ logic⁹ nō diceret: vñ si dicat ꝟz oē vniuocū fieri ↄpatiōz itelligēdū ē tn̄ de vniuoco ꝟz na/turalē q3 ē tn̄ spēs specialiſſima rc nō de oī vni/uoco q̄ ad logicū quō g⁹ ē vniuocū. ¶ Ad z⁹ di co q3 maiorꝫ ē vnitas i re a q̄ sūit vniuocaꝝ spēi: q̄3 a q̄ gener] :qz ibi ē vnitas forme ↄpletiue h tn̄ alic⁹ materialr iↄpleti. vñ ad forꝫ diꝝ q3 dua b⁹ vnitatib⁹ spēi ibi nūerat] ē g⁹ vnū:sz vna.s. vnitas nature rc forme ↄpletiue omitit in qua spēs excedit g⁹ ¶ Ad z⁹ pz q3 ꝑma ꝓpō.s.g⁹ ꝑ/dicat to⁹:sic ē itelligēda.s.q3 ꝑdicat materiale ꝑ modū toti⁹ :q3 qdē ꝟz se ē vnū i spēb⁹ tn̄ for̄/liter diuersificat.rc ita maiorꝫ ē vnitas generis in se q̄3 spērum:inquātuz dr̄nt per dr̄iam.quia nulla est dr̄ia in intellectu generis.

¶ Ommūe ergo diffe rētie rc spēi) ꝺic ut dicebat porꝫ ↄpat dr̄iam ad alia vlia.circa q3.z.facit.ꝑ ↄpat dr̄iā ad spēz.zº ad ꝓpriū.zº ad accn̄s.ꝟa pt̄ ibi (dr̄ia ꝺo) tertia ibi (dr̄ie gō accn̄ti) ꝑma ꝑs i.z.qz ꝑ ↄpat dr̄iaz ad spēz penes ↄuenientiā.zº penes dr̄iā ꝟa ibi (p priū āt dr̄ie) ¶ In ꝑma ꝑte assignat.z.ↄueniētias ¶ dria attēdit penes eq̄litatē pticipatiōis.et ē q3 tā spēs q̄3 dr̄ia pticipāt eq̄lr ab his q̄ꝝ sunt ¶ Scōa attēdit penes assistētiā sempiternā.rc ponit ibi (cōe ꝺo ē) rc ē q3 tā dr̄ia q̄3 spēs sp̄ iexi stūt bis q̄ pticipāt ip̄as: rc nūq3 ab eis separāt for.n.sp̄ ē bō rc rōalis. ¶ Deide cū dicit (ꝓpriū āt) assignat.4.dr̄ias iter dr̄iā rc spēz ¶ dria sūit penes qdditatē rc mōz ꝑdicā.rc ē q3 dr̄ia ꝑdicat i q̄le.spēs ꝺo i qd.lz spēs puta bō sit q̄dā q̄litas eo mō q̄ oē cōe significat q̄le qd distictū ↄ B alī qd.tn̄ loq̄n⁹ simplr rc ꝑpe nō ē q̄litas:qz bz se p mōz p se stātis ↄpositi ex suis ptib⁹. ¶ Naz dr̄ia aduenies generi ↄstituit spēz. ¶ Scōa accipit pe nes cōitatē āpliorē q̄ pōit ibi (Amp̄) rc ē q3 dr̄ia spēi inuēit i plib⁹ spēb⁹ ut q̄drupes:spēs ꝺo in sol indiduis q̄ sub ipa ↄtinet ¶ Notadū q3 boc dcz itelligēdū ē de dr̄ia itermedia rc cōi. rc nō ō dr̄ia vltia.qz illa cōuertibilr ē cū spē spāliſſima nec inuēit nisi i vnica spē rc ididuis ipi⁹ spēi:iō si gnāter dixit sp̄ ut oñderet nō ee vex de oī dr̄ia vlr q3 ipa ↄsideret in plrib⁹ spēb⁹ ¶ Tertia at tēdit penes prioritatē eēndi q̄ ponit ibi (Amp̄ dr̄ia) rc ē q3 dr̄ia ē ꝑma.i.ꝓr illa spē quā ↄstitu it ad qō seqt̄ q3 iterempta dr̄ia iterimit spēs rc nō ecꝰ q3 vtiq3 vex ē de dr̄ia itermedia rc cōi q̄ i plib⁹ spēb⁹ inuēit: vñ exēplificat de rōnali q3 ꝟz eū ē dr̄ia bois rc dei.loq̄n⁹ āt de dr̄ia vltia il/la ꝟ⁹ ē ex nō ē tn̄ spēcū sit cōuertibilis ipi spēi. ¶ Quarta accipit penes ralitatē ↄcipiēdi q̄ po nit (Amp̄ qdē) rc ē q3 dr̄ia nō ↄponit.rc ē ↄponi bil alteri.q3 vtiq3 vex ē de drys subordiat] ut iferioꝝ supioꝝ rc nō de duab⁹ ex opposito diſis: licz enī rōnale rc mortale si mortale sit dr̄ia sint sil ↄponibiles i eodez:nūq3 tn̄ rōnale rc irrōna/le q̄ ex opposito diuidūtur.spēs āt nūq3 ↄpōit spēi ad gignēdū rc ↄstituēdū aliq3 spēm: lz duo indidua duaꝝ spēꝝ occurrere: posit effectiue ad gignēdū zꝰ ididuū alteri⁹ spēi:ut q̄dā equa cuidā asino pmiscet ad muli generatiōz: nūq3 tn̄ spēs eq spēi asini pmiscet. ¶ Seqt illa pars (dr̄ia ꝺo rc ꝓpriū) vbi ↄpat dr̄iā ad ꝓpriū.cir/ca q3.z.facit.ꝑ ↄpat penes ↄueniētiā.zº penes dr̄iā ibi (ꝓpriū ꝺo dr̄ie) i ꝑma ꝑte pōit.z.ↄueni ētias ¶ dria attēdit penes eq̄litatē pticipādi rc ē q3 tā dr̄ia q̄3 ꝓpriū eq̄lr pticipāt ab his q̄ sūt eoꝝ.i.ipa pticipāt.for.n. rc plo eq̄lr sūt risibiles rc rōnales. ¶ Secūda accipitur penes vlitatē ieēndi:q̄ ponit ibi (rc sp oī) rc ē q3 tā dr̄ia q̄3 ꝓpriū sp isūt oīb⁹ ↄtēt] :sic bipes q̄ ē dr̄ia.rc risibile q3 ē ꝓpriū sp isūt oi boi.qz lz nō sp bō rideat aut sp bēat duos pedes:puta si curtet vno pede.vl ābob⁹ sp est tn̄ aptⁿ ad vtrūq3.rc ita aptitu⁹ q̄ sp manet i subā ē for̄ ꝓpriꝫ rc dr̄ia.vel saltē illud ē dr̄ia i q̄ fundat talis aptitudo:vel illud q3 per talē aptitudinē circūlogt. ¶ Deide cū dic (p priū at dr̄ie) assignat.z.dr̄ias iter ꝓpriū rc dr̄iā ¶ dria attēdit penes vlitatē ꝑdicādi:rc est q3 dr̄ia sp ꝑdicat de plib⁹ spēb⁹.rc dic sq̄z B nō ē vex nisi de dr̄ia intermedia rc cōi:ut rationale ꝟz eū dr̄ō boie rc ō deo. ꝓpriū ꝺo nō ꝑdicat ni/si de vna spē cuius est ꝓpriū. ¶ Secūda attē dit penes ↄuertibilitatē cōsequēdi que pōitur ibi (rc differentia quidem) rc est q3 differentia se quitur ad quālibet speciem cuius est dr̄ia.sz ñ ↄuertit ut si bō ē: rōnale ē: rc ñ ↄuertit ꝟz eū sz

ꝑpũ ꝯuertibiliter ꝑdicaꝫ ō ſpē. ⁊ logꝫ ſic ꝓ⁹ de
dr̃a itermedia ⁊ coi. qz loq̃n⁹ ō dr̃ia vltima ipa
vtiqꝫ cõuertibilis ẽ cũ ſpē vt dc̃m ẽ ¶ Segꝫ illa
ps (dr̃e qdē ⁊ accidẽti) vbi ꝯpat dr̃iã ad acci/
dẽs. ¶ Circa qō duo fac̃. ꝑ ꝯpat penes ꝯuēiẽtiam
z⁹ penes dr̃iam ibi (dr̃t aũt) ¶ In ꝑma ꝑte ponit
duas cõuēiẽtias ¶ Dr̃ia accipiꝫ penes idẽtita
tẽ ꝑdicãdi. ⁊ ẽ ꝙ tã dr̃ia q̃ꝫ accidẽs ō pl̃rib⁹ pre
dicãꝫ. ⁊ ℔ qdē cõe ẽ oĩb⁹. ſ. vt ſupi⁹ fuit dc̃z. ſa
accipiꝫ penes ſẽpiternitatẽ ieſſendi q̃ ponit ibi
(cõe vo) ⁊ ẽ ꝙ tã dr̃ia puta bipes q̃ꝫ accñs ñ oẽ:
ſz iſepabile ſp oĩb⁹ inſũt ut nigrũ ſp ieſt oi cor/
uo ⁊ bipes. q̃z ꝓ⁹ accñs iſepabile ẽ reliquũ ut
dr̃a. ¶ Deide cũ dic̃ (dr̃t) ponit. z. dr̃ias inter
ipa. ꝑma accipiꝫ penes mõz ꝯtinẽdi: ⁊ ẽ ꝙ dr̃ia
ꝯtinet ſpẽs ⁊ nõ ꝯtinẽꝫ: accñs vo ꝯtinz ⁊ ꝯtine
tur. ꝯtinet qdez q̃ten⁹ põt eẽ in pl̃ib⁹ ſubiectis
ſz ꝯtinet q̃tenus; plura accñtia pñt eẽ ꝑn eodez
ſubō. ¶ Notãdũ ꝙ rō b⁹ dcĩ ẽ. qz cõe oẽ ꝯtinet
oĩa gb⁹ ẽ cõe. dr̃a g̃ itermedia ⁊ cõis dr̃ ſpẽs cõ
tinere. accñs vo ꝑ q̃to idẽ põt eẽ i pl̃ib⁹ ſubie/
ctis dr̃ illa ꝯtinere. qz ipis ẽ cõe: ſz ꝑ q̃to idem
ſubiectũ ẽ ſuſceptibile pl̃iũ acc⁹ dr̃ accñtia ꝯti
nere: qz ipis ẽ cõe. ¶ Scõa accipiꝫ penes gradũ
eẽndi q̃ ponit ibi (dr̃ia qdē) ⁊ ẽ ꝙ dr̃ia nec iten
dit nec remittit. accñtia vo recipiũt magꝫ ⁊ mi
n⁹. ¶ Tertia accipiꝫ penes mõz coeẽndi q̃ po/
nit ibi (⁊ ꝑmixte) ⁊ ẽ ꝙ dr̃ie ꝯrie nũq̃ ꝑmiſcẽt
ſz accñtia ꝯria ſũt ꝑmixta eo. ſ. mõ q̃ me⁹ dr̃ cõ
põi ex extrẽis: ut rubeũ ex albo ⁊ nigro ⁊ acrũ
ex dulci ⁊ amaro ¶ De mõ autẽ q̃ extrẽa ſũt ī
me⁹ ⁊ vtq̃ accñtia media ſint forme eq̃ ſimpli/
ces ſic extrẽa alteri⁹ ẽ ſpeculationis. qcqd tñ ſit
poꝛ⁹ logꝫ ꝓz opionẽ vulgatã q̃ dic̃ formas medi
as realr mixtas ⁊ ꝯpoſitas ex extrẽis ¶ Ultio
epilogat di. ꝙ cõitates ⁊ ꝑpetates dr̃ie ⁊ cete/
roꝝ vltiũ bi⁹ ſũt q̃ dcã ſũt ¶ Quia ſp ī ſupioꝛib⁹
dc̃m ẽ ꝙ g⁹ ꝑdicaꝫ ī qd moueo iſtã qōnẽ quam
alibi ꝓtermiſi vtq̃ ꝑdicari ī qd ꝯuēiẽter põaꝫ ī
diffinitiõe gener. ar. ꝙ nõ. qz illud ꝑdicaꝫ ī qd
ꝑ ꝙ ꝯueniẽter rñdeꝫ ad iterrogationẽ factã ꝑ
qd: ut ſ dc̃m ẽ. ſz bi⁹ nõ ẽ gen⁹ ℔ diffinitũ. g̃ ⁊c.
mi. pz. qz ſiue q̃raꝫ de re qd ẽ ſiue ō itẽtiõe ſpẽi
nõ ꝯueniẽter reſpondeꝫ ꝑ g⁹ ut denotat itẽtiõz
⁊ g⁹ ſic ſũptũ diffiniꝫ ℔: ut dc̃m ẽ ꝓ⁹. res. n. aut
itẽtio ſpẽi nõ ẽ itẽtio q̃ ẽ gen⁹ ¶ ℔ illa ꝑticula
ponit ad diſtiguẽdũ g⁹ a dr̃ia: ſz nõ diſtinguit.
g̃ ⁊c. ꝑ⁹mi. qz dr̃ia ſupioꝛ dr̃ de iferioꝛi ꝑ ſe ⁊ ꝑ⁹
ex. 7. metba. ⁊ nõ ſicut dr̃ia. qz tũc ſupi⁹ ꝑ ſeipz
deſcẽderet ī bãc dr̃iaz iferioꝛẽ. g̃ ſupioꝛ ꝑdicaꝫ
de iferioꝛi ī qd. nã. 7. metba. dr̃ ꝙ fiſſio pedis ẽ
pedalitas. ¶ ℔ illa particula ponit ad diſtin/
guẽdũ g⁹ ab accñte: ſz ñ diſtiguit. g̃ fruſtra po/
nit ꝑ⁹mi. qz accñs ꝑdicaꝫ ī qd: ī oi. n. genere eſt
repire qd. ex ꝑ topi. ¶ In opp⁹ ẽ por⁹ ¶ R⁹: dō
ꝙ ꝯueniẽter ponit ꝙ ſic pz. qz ꝑdicari diuidit

ꝑ ꝑdicari ī qd ⁊ ī q̃le tãq̃ ꝑ ꝑmos modos ꝑdicã
di. igit ꝑ illa ōſcẽdit vle ī ſpẽs. g⁹ ãt ñ ꝑdicaꝫ in
q̃le. g̃ ī qd. ¶ Ubi itelligẽdũ ꝙ ꝑdicari ī qd eſt
ꝑdicare eẽntiã ꝑ mõz eẽntie: ⁊ ℔ ꝯpetit gñi. qz
g⁹ ſũit a ꝑte materiali. ⁊ iõ ꝑdicat eẽntiã ꝑ mõz
ſubſiſtẽt]. g ẽ mod⁹ eẽntie ¶ Per oppo⁹ ãt ac/
cipiꝫ dr̃ia a ꝑte forali. ⁊ iõ ꝑdicat eẽntiã ꝑ mõz
q̃lificãt] ⁊ iformãt]. ⁊ iõ ī q̃le ¶ Et nõ ꝙ q̃litas
q̃ ẽ ꝑdicabilitũ ex ℔ ꝙ ipõtat formã ꝑdicaꝫ ī q̃le
abſolute ſz dr̃ia ſubſtãtialr nõ ꝑdicaꝫ ī q̃le abſo
lute: ſz ī q̃le qd. ex ℔. n. ꝙ ipoꝛtat formã ꝑdicaꝫ
in q̃le. ſz ex ℔ ꝙ ipoꝛtat ſubãm ꝑdicaꝫ ī qd. ⁊ iõ
rõe toti⁹ ꝑdicaꝫ ī q̃le qd. ¶ Uñ pz dr̃ia ꝑdican
di iter q̃litatẽ ⁊ dr̃iã: q̃ diuerſitas ꝑdicãdi ſũiꝫ
a diuerſis mõis eẽndi q̃litatis ⁊ dr̃ie ſubãlis.
ut pz. ¶ Cõtra ſolutõz qõnis arguiꝫ ſi ꝑdicari
ī qd ẽ ꝑdicari ꝑ modũ eẽntie. g̃ bec ẽ ꝑdicatio ī
qd. bõ ẽ lapis ¶ ℔ ſi ꝑdicari ī qd ẽ ꝑdicare eſ/
ſẽtiã ꝑ mõz eẽntie. ⁊ illud nõ ẽ vniuocũ reb⁹ di
uerſoꝝ ſgeneꝝ. qz nec eẽntia g̃ ℔ ꝑticl̃a ꝑdicari
ī qd ñ ꝯpetit reb⁹ diuerſoꝝ geneꝝ. g̃ nec g⁹ bic
diffini⁹ ẽ vniuocũ oĩb⁹ illꝭ ¶ R⁹ nõ⁹ ꝙ ꝑdicari ī
qd ẽ ꝑdicare eẽntiã ꝑ mõz eẽntie. ⁊ ℔ ẽ ũiuocũ
dato ꝙ eẽntiaz ñ eẽt vniuoca qz ſufficit eẽntiã
ſilr ſe bre ℔ ⁊ ibi ad ꝑdicari vniuoce. qz ꝑdica/
ri dicit bitudinẽ ¶ Ul alr põt ꝯcedi ꝙ ꝑdicari
ī qd ẽ ꝑdicari ꝑ mõz eẽntie. ⁊ ꝙ lapis vel aliud
diſpatũ nõ ꝑdicaꝫ ꝑ mõz eẽntie de boie. qz nõ
ꝑdicaꝫ de boie. ſz tñ ſupi⁹ ⁊ cõe ꝑdicaꝫ ō ꝯtẽt]
ſub illo ⁊ de illis ẽ mani⁹ ꝙ ꝑdicãꝫ ī qd. ¶ Ad
ꝓ⁹i oppo⁹ dom ſic dc̃m ẽ ſupi⁹ ꝙ duplex ẽ qō
de ſpẽ. ſ. qd ẽ ⁊ qd ꝑdicaꝫ qd ꝑdicaꝫ ẽ ꝑpa qō ī
ſtẽtiõib⁹ ⁊ ſic ꝯueit rñdere ꝑ g⁹ ut ℔ diffiniꝫ: ut
q̃rẽ⁹ qd ꝑdicaꝫ ō ſpẽ bñ rñdeꝫ g⁹ ſi ãt fiat qō cũ
eẽ: illa ẽ ꝑꝑa ī fũdam̃tl: ⁊ ſic loq̃ndo de ꝑdicati
one explicita fũdam̃⁹ gener] ꝑdicaꝫ de fũdam̃⁹
ſpẽi ī qd. ¶ Ad z⁹ dom ꝙ dr̃ia ñ ꝑdicaꝫ ī qd de
aliq̃ rſpcu c⁹ ẽ dr̃ia. ſz reſpcu c⁹ ẽ g⁹ ſrior ãt dr̃ia
ẽ g⁹ reſpcu iferior] ¶ ℑ. qz ſi ſic g̃ ī oi genere ſũt
tria generaliſſima vnũ ſpẽx ⁊ .z. dr̃ax duax a
latere ⁊ latere poſitax ¶ ℔ ſi dr̃ia iferiõ ſit ſpẽs
g̃ bz dr̃iaz ſupioꝛẽ ī ſe: ut g⁹. et aliã dr̃iaz ſrad/
ditã ⁊ illa dr̃ia ꝓi rõe erit ſpẽs. rſpcu dr̃ie ſrior]
⁊ ita bẽbit aliã dr̃iaz: ⁊ illa alia dr̃ia nõ poterit
eẽ ī alio gñe. qz tũc ī gñe ſubẽ ñ ſubã ẽ ꝓ⁹ ſubã.
ſic igr̃ ꝓcedẽ⁹: erũt ifinite dr̃ie in gñe ſubẽ. ⁊ ita
nilr eẽt cog̃ſcibile cũ ñ eẽt deueĩre ad ꝑmã illax
dr̃ax ¶ Ddm g̃ alr ꝙ dr̃ia ſupioꝛ n⁹: m⁹: ꝑdicaꝫ
ꝑ ſe ꝓ⁹: ō iferioꝛi ¶ Ad ax. cũ dic̃ ꝙ fiſſio pedis
ẽ q̃dã pedalitas. ñ ẽ itelligẽdũ q̃i ſit ꝑdicatio ꝑ
ſe ꝓ⁹: ⁊ ꝙ dr̃ia iferioꝛ ĩcludat ſupioꝛẽ. ſz vult ibi
ꝙ iferioꝛ dz ꝑ ſe dicere ſupioꝛẽ inq̃ntũ b⁹i ⁊ bãc
diſionẽ ꝑ ſe innuit ꝑ illa abſtracta fiſſio ⁊ peda
litas ¶ Adz⁹ dico ꝙ nilr ꝑdicaꝫ ī qd de illo re
ſpectu c⁹ ẽ accñs: ſed reſpectu] c⁹ ẽ g⁹ ut coloꝛ ñ
ꝑdicaꝫ ō ſubã ī qd. ſz de albedie reſpectu c⁹ ẽ g⁹

Spēs vo) Hic ut dicebaꝫ ꝓpat poꝛ° spēz ad duo vl̄ia q̄ reſtāt. circa q̄ duo facit. ꝑ ꝓtīuat dcā dō̄is. z°. exequīt de intēto ibi (ſpēi vo ⁊ ꝑpꝛy) dīc̄ g̃ ſpēs q̄. i. i q̄ dr̄at agere ⁊ dr̄a. dc̄z ē s̄ cuz dicebaꝫ quō g° ⁊ dr̄a dr̄nt a ſpē. ⁊ iō s̄ dōz ē quō ſpēs dr̄t a duob° reliquiſ q̄ reſtāt. ¶ Deide cū dicit (ſpēſ vo) exequīt de intēto. circa q̄ duo facit. ꝑ ꝓpat ſpēz ad ꝑpꝛiū z°. ad accn̄s ibi (ſpēi ⁊ accn̄tis) ꝑma ꝑs diuidīt i. z. ꝑ ꝓpat ſpēm ad ꝑpꝛiū penes ꝓueniētiā. z°. penes dr̄a z. ſcōa ibi (Dr̄nt ām) i ꝑma ꝑte pō̄it. z. ꝓueniētias iter ipa. ¶ Prīa accipīt penes conuertibilitatē p̄dicatiō̄is. ⁊ ē q̄ ſpēs ⁊ ꝑpꝛiū deſe inuicē ꝓuertibilr̄ p̄dicāt̄: ut ſi bō ē riſibile ē et e°. nō accipiēdo riſibile ꝑ actu: ſz ꝑ aptitudie ridēdi ad actū: ut ſepe dc̄m ē. ¶ Scōa accipīt penes eq̄litatē ꝓticipādi q̄ ponīt ibi (eq̄lr eni) ⁊ ē q̄ tā ſpēs q̄z ꝑpꝛium eq̄lr ꝓticipant̄ ab bis q̄ꝫ ſūt. ¶ Deide cū dicit (Dr̄nt ām) aſſignat. 4. dr̄ias iter ſpēm ⁊ ꝑpꝛiū. ¶ Prīa accipīt penes cō̄itatē generalē. ⁊ ē q̄ ſpēs p̄ōt eē g° alys ſpē/ b° q̄ vtiq̄ veꝛ ē de ſpē itermedia ⁊ ſubalterna ꝑpꝛiū vo ipoſſ̄ ē eē pluriū ſpēꝛ: ſz ē vnius tm̄. ¶ Scōa accipīt penes p̄ozitatē naturalē q̄ ponīt ibi (Et ſpēs gdē) ⁊ ē q̄ ſpēs ē naturalr̄ p̄oꝛ ꝓpo. bō. n. naturalr̄ ꝑ exiſtit anteq̄z riſibile. ¶ Tertia accipr̄ penes diuerſitatē ieēndi q̄ ponīt ibi (Amp̄ ſpēs) ⁊ ē q̄ ſpēs ſp cō̄icat actū ſuū ſubē. i. īdiuiduo ꝓtēto ſub ſpē. ꝑpꝛiū vo nō ſēp ſz aliq̄n ut ſoꝛ. ſp actu ē bō n̄ ſp actu ridet: lz ſp ſit apt° ad ridēdū. ¶ Quarta accipīt penes alie nitatē diffiniēdi q̄ pō̄it ibi (Amp̄ q̄ꝫ) ⁊ ē q̄ ſpēſ ⁊ ꝑpꝛiū dr̄nt. q̄z eoꝝ termi. i. diffinitiones ſunt dr̄ntes. q̄ patz ex p̄cedētib° ⁊ h̄ ⁊c. diuerſe eoꝝ rōes recitāt ⁊ ꝓz i lr̄a. ¶ Segt̄ illa ꝑs (ſpēi vo ⁊ accn̄ti) vbi ꝓpat ſpēz ad accn̄s circa q̄. z. fac. ꝑ ꝓpat penes ꝓueniētiā. z°. penes dr̄iā ibi (ꝑꝑa vo vtriuſq̄) ī ꝑma ꝑte pō̄it vnā ꝓueniētia tm̄: ⁊ ē q̄ tā ſpēs q̄z accn̄s hn̄t h̄ cōe q̄ de pl̄ib° p̄dicāt rare ām. i. pauce ſūt eoꝝ cō̄itates eo q̄ multum a ſe diſtāt accn̄s ⁊ ſubiectū cui accidit q̄ ē ſpēs ¶ Deide cū dicit (ꝑꝑa vo) ꝓpō̄it. 4. dr̄ias iter accn̄s ⁊ ſpēm. ¶ Prīa accipīt penes diuerſita tē p̄dicādi. ⁊ ē q̄ ſpēs p̄dicāt i qd. accn̄s in q̄le vel quō ſe hz yt iā expoſitū ē s̄ ¶ Scōa accipīt penes vnitatē ꝓticipādi q̄ ponīt ibi (⁊ vnā quāq̄ ſubāz) ⁊ ē q̄ vl̄r vna ſubā ꝓticipat noīa vniuoca ſpēꝑōt ām ꝓticipare pl̄rib° accidētib° tā ſepabilib° q̄z inſepabilib°. ¶ Tertia accipr̄ penes ꝓozitatē naturalē q̄ pō̄it ibi (Et ſpēs qdē) ⁊ ē q̄ ſpēs eſt ꝓoꝛ naturalr̄ accn̄te et ſi ſit accn̄s ſepabile oz ei ſubiec° p̄cedere ⁊ accīa ſeq. q̄z ſt aduētitie nature. ¶ Quarta accipīt penes ali enitatē q̄ ponīt ibi (Et ſpēi qdē) ⁊ ē q̄ ſpēs eq̄lr ꝓticipat. accn̄s vo ineq̄lr ⁊ ꝑm magis ⁊ min° ēt ſi ſit accn̄s ſepabile. vn°. n. ethiops ē magis ⁊ min° niger alio. ¶ Hūc ſequīt illa ꝑs (Reſtat de ꝑꝓo) vbi ꝓpat ꝑpꝛiū ad accn̄s. circa q̄ duo facit. ꝑ ꝓpat ipa penes ꝓueniētiā. z°. penes dr̄iā ibi (Dr̄nt ām) In ꝑma ꝑte pō̄it. z. ꝓueniētias in ter ꝑpꝛiū ⁊ accn̄s ſepabile. ¶ Prīa attēdīt pe/ nes ipoſſibilitatē abeſſēdi: ⁊ ē q̄ ipoſſ̄ ē eē ſine ꝑꝓo ⁊ accn̄te ſepabili: q̄ꝫ ſūt. ut ſic̄ ipoſſ̄ ē bo/ minē eē ſine riſibili: ſic ethiopē ſine nigredine. ¶ Scōa accipīt penes ſēpiternitatē ⁊ vl̄itatez ineēndi: q̄ ponīt ibi (Et quēadmodū) ⁊ ē q̄ ſic̄ ꝑpꝛiū ieſt oi ⁊ ſp ſic ⁊ accn̄s ſepabile. ¶ Deide cū dicit (dr̄nt aūt) aſſignat. z. dr̄ias inter ipſas. ¶ Prīa attēdr̄ penes mōz ineēndi. ⁊ ē q̄ ꝑꝑuz tm̄ ineſt: vni ſoli ſpēi: ut riſibile boī: accn̄s vo pl̄ib° ut nigredo coꝛuo ⁊ ethiopi. ¶ Scōa attē dīt penes modū p̄dicādi q̄ pō̄it ibi (q̄r ꝑpꝛiū) ⁊ ē q̄ ꝑpꝛiū p̄dicaꝫ ꝓuertibilr̄ ⁊ eq̄lr: accn̄s āt non ēt si ſit inſeparabile. ⁊ q̄z iſta ſcōa dr̄ia ſeq̄t ex ꝓma. iō q̄i īferēdo dicit (q̄r ꝑpꝛiū) ¶ Tertia attēdīt penes modū ꝓticipādi q̄ ponīt ibi (et ꝑpꝛiū qdē) ⁊ ē q̄ ꝑpꝛiū ꝓticipaꝫ ab bis q̄ꝫ ē ꝑ pꝛiū accn̄tia vo ꝑm magis ⁊ min° ¶ Ultio dicit (ſūt qdē ⁊ alie) epilogat circa dc̄a. d. q̄ alie cō̄i/ tates ⁊ ꝑpetates ſt̄ illoꝝ. ſ. vl̄iū q̄ dcā ſt̄: ſz iſta ſufficiūt ad tradēdū diſtictionē ⁊ cō̄itatē. i. con ueniētiā eoꝝ. ¶ Ad euidētiā oiuz p̄dcōꝝ ī iſto libꝛo de nūero vl̄iū vnā moueo qōnē. vtꝝ vl̄ia ſint tm̄. ſ. Arguīt q̄ nō. q̄z p̄dicari ē ꝑpꝛiū vl̄i. g̃ q̄t ſūt p̄dicata tot ſunt vl̄ia. ſz p̄dicata ponūt̄ tm̄. 4. ꝑ topi. g°. ⁊c. ¶ P̄ ꝑ idē oñdit q̄ ſunt tm̄ tria. q̄z ibi n̄ ponūt̄ ſpēs ⁊ differētia. ergo iſta n̄ ſūt vniuerſalia ¶ P̄ oñdit q̄ ſūt 6. q̄z ibi ponīt diffinitō. g°. p̄ter iſta. ſ. illō ē dc̄m vl̄e. ¶ P̄ quot mōis dr̄ vnū oppoſitoꝝ. tot mōis dr̄ ⁊ reliquū ex ꝑ topi. ſz vl̄e ⁊ ſingl̄are ſūt oppoſita. ſingula/ ria āt ſūt ifinita. g°. ⁊ vl̄ia. ¶ P̄ idiuiduū ē vl̄e. q̄z p̄dicaꝫ de pl̄ib° ⁊ nullū ē illoꝝ ut ꝓz iductie g°. ſūt plura q̄ꝫ q̄nq̄z. ¶ P̄ ens eſt vl̄e ⁊ tam̄ n̄ ē g° ex. 3. metba. p̄dicaꝫ. n. ꝑ ſe de dr̄ia ſaltē aliq̄: nec ē ſpēſ: q̄z tūc bn̄et g° s̄ ſe nec aliq̄t alioꝝ vl̄i/ um triū. q̄z iſta p̄dicāt̄ ī q̄le. ens āt ingd ex. 4. metba. g°. ⁊c. ¶ In oppoſitū ē poꝛ°. ¶ R n̄°. ⁊ di co q̄ ꝓ°. ſane itellecta ē certa. q̄z ſūt tm̄. ſ. vl̄ia ſz pō̄it illud diuerſimode a diuerſis. ¶ Uno°. ac cipīt eoꝝ ſufficiētia ſic vl̄e vel ſignificat ſubāz vel accn̄s ſi ſubām vel totā vel ꝑtē ſi ꝑtē l'ma/ terialē ⁊ ſic ē g°. vl̄ formalē ⁊ ſic eſt dr̄ia. vel to tā ſubām: ⁊ ſic eſt ſpēs: q̄z ſpēs dicit totū eē in/ diuiduoꝝ. Si ſignificat accn̄s vel ꝓuertibile ⁊ ſic ē ꝑpꝛiū vel nō ⁊ ſic ē ſ° vl̄e: cum igit̄ non ſit poſſ̄ ſignificari aliqd dicibile ꝓuertibile ō plu ribus niſi aliquo illoꝝ q̄nq̄z modoꝝ ſeq̄t̄ q̄ nō erūt plura niſi q̄nq̄z. ¶ Cōtra iſtum mōz argu/ it̄. ꝑ ſic. cū vl̄ia ſint ſcōe itēt̄iōes accidunt reb°

// vnitas ꝑ ꝑ //

eſt oppoſitio Scoti
p. dicaꝫ. et eſt ſua. ſ.
ꝓ q̄ indiuiduū. h. ſpē
ſpaliſſimā. ⁊ plura
ex q̄ꝫ ꝑ q̄ ſpēs dic
tē q̄z ſpēs ſpaliſſima
vnū ꝑ indiuidua. et
plura. ⁊c. //

ꝑme intētionis.sz nihil p se distinguit ꝑm illud cui accidit.g̃ intentões nō distinguūtur p se penes res.sed logic⁹ cōsiderat itētiões p se. g̃ ista dio nō est logica. ¶ Preterea oia vl̄ia inuēiuntur i gñe accidētis.vt pz de gñe spē ⁊ dr̄ia: ⁊ de alys duob⁹.g̃ male distinguit vl̄e ꝑm eos p significare substantiā vel accñs. ¶ Alio mō dat sufficiētia eoꝝ penes ordiari.dr̄ eni q liber iste imediate ōdinat ad li.ꝑdicamtoꝝ vbi ōtermiatur de ordiabili in gñe.⁊ datur sic sufficiētia eorū.qz ōdo pōt eē vel eoꝝ que sūt i eodē gñe inter se: vl̄ eoꝝ q̄ sūt i vno gñe ad ea que sūt i alio gñe. In eodē ēt genere pōt eē ordo directus ꝑz. sub ⁊ supra.⁊ sic sūt duo vl̄ia.s.gen⁹ ⁊ spēs.l̄ pōt eē ordo idirectus.⁊ sic ē dr̄ia supra spēm idirecte ⁊ sub gñe. In diuersis āt generib⁹ ē ordo accidētiū ad substantiā qui vl̄ē conuertibiliū l̄ nō conuertibiliū.⁊ sic sunt alia duo vl̄ia. ¶ Cōtra istū modū arguit sic: ꝑz q aliqua sūt ōdiabilia ꝑm sub ⁊ supra.in aliquo genere sūt ꝑdicabilia ⁊ subycibilia.g̃ hic determiatur de istis iquātū sūt ꝑdicabilia ⁊ subycibilia.sz ꝟ ē falsū qz vnūquodq; diffinit hic p ꝑdicari vel p equalēs tm̄ ⁊ nō p se subyci. ¶ Preterea idiuiduū ē p se ordinabile in gñe.g̃ lz nō ꝑdicet.ꝓprie tm̄ esset ponēdū hic sextū vl̄e.qz ꝑm sic dicētes nō agitur hic de istis inquātū sūt ꝑdicabilia sed iquātuz sunt ordinabilia. ¶ Preterea sic accidētia dñt ordinē ad subiectū q ē substātia vel aliqō accidēs. ita ecōuerso subiectū ad accidens.g̃ ex pte subiecti possūt accipi duo vl̄ia penes e⁹ ordinē duplicē ad accñs sicut ex pte accidētis. ¶ Dicēdū g̃ alr q sufficiētia istoꝝ penes ꝑdicari accipit.qz ꝑdicari diuidit in qd ⁊ in q̄le tāq; in p se dr̄as.isti.n.sunt primi modi predicandi.predicari āt in qd ē ꝑdicare eētiaz subiecti p modū essentie.i.per modū subsistētis nō denōiantis.ꝟ āt cōuēit duplr. vel q ꝑdicet totā eētiā subiecti.⁊ sic ē spēs.si.n.aliquid eēt in essētia indiuidui ꝓter eētiā spēi duo indiuidua differrēt eētialr.⁊ p dr̄as acceptas ab illo q plus ē in hoc q̄z in illo posset spēs diuidi formalr ⁊ idiuiduū diffinirī .q ē incōueniēs.vl̄ q ꝑdicz pte eētie.⁊ sic est gen⁹.si.n.gñs dicerz totā eētiā spēi sufficeret ad diffinitionez spēi ⁊ supflueret dr̄a. Predicari vo in q̄le ē ꝑdicari p modū ōnominantis q ꝯtingit duplr. vel q aliqd ꝑdicet eētiam subiecti p modū denoiantis.⁊ tūc ꝑdicatur in quale substātiale ⁊ sic ē dr̄ia.est.n.dr̄a substātie q̄litas ex.5.metha. vel ꝯtigit q ꝑdicatū ꝑdicet accñs p modū denoiantis.⁊ tunc ꝑdicatur in q̄le accñtale. vel ergo ꝑdicat accñs cōuertibile egrediēs a ꝓncipys subiecti.⁊ sic ē ꝓprium. vel accñs cōe.⁊ sic ē vltimū vl̄e.nā de tali accidēte sic intelligit poꝝ se ītelligere. vbi pōit diuisionē ad declarādū diffinitionez gñis. cum ergo ꝑdicari de pluribꝰ nō ꝯtigat nisi aliq̄ istorū modoꝝ.5.qui p se diuidūt ꝑdicari de pluribus q ē rō ipius vl̄is.sequit q vl̄e diuidit tm̄ i hec.5. ¶ Hec dio videt ꝓueniēs: qz diditrōm gñis p dr̄ias p se.ex hoc ēt nō tm̄ pz sufficientia vl̄ium:sz ordo ⁊ ordis rō quā tz poꝝ deteriando de istis. ¶ Ad ꝑmū in oppositū. z⁹ ⁊ z⁹ ar⁹ q̄ ex eodē modo ꝓcedūt.dicēdū q aꝝ. i.toꝑ.diuersificat predicata penes hoc q est predicare eētiā. vel nō.ꝓuertibiliꝛ vel.ñ ꝓuertibiliꝛ.⁊ sic nō ꝯtingit esse nisi ista.4.q̄ ibi ponit.hic aūt lz ꝓsideret de talib⁹ vl̄ibus penes ꝑdicari.nō tm̄ quo ad illa que ibi:qz istoꝝ.5.tm̄ vnū ꝑdicatur ꝓuertibiliꝛ.s. ꝓpriū.tria āt ꝑdicāt eētiā nō cōuertibiliꝛ sed penes ꝑdicari i qd ⁊ in quale.vt ꝑ⁹ dictū ē nō ponit igit dr̄iam ibi vnū ꝑdicatū:qa illa vt ibi dr̄ reducit ad g⁹.ꝑdicat.n.eētiā subiecti nō ꝓuertibiliꝛ. ¶ Un̄ 4⁹ Toꝑ.vbi docet ꝓstrui ⁊ destrui genus.docetur ēt ꝑ de dr̄ia alīq̄. qz ē dr̄ia vltia specifica q̄ ꝓuertit cū spē ⁊ ꝑdicatur de ea ꝓuersim q reducēdū ē ad diffinitōz. ⁊ forte pp talē diuersitatē dr̄iaꝝ nō pōit dr̄iaz simplr cū aliquo vno ꝑdicato. ¶ Diffinitionez hic poꝝ nō pōit.qz nō bz aliquē vnū modū predicādi in qd vel i quale. ¶ Spēz ibi Arl.nō ponit vl̄ iō qz reducit ad diffinitionē cū diffinitio sit ꝓpriū spēi vel potiꝰ ad genus:qz predicat de q̄ ꝑdicat eētialr ⁊ nō ꝓuertibiliꝛ.⁊ iō ex 4⁹ Topicoꝝ bñtur ꝓsiderationes iterimēdi vel ꝓstruēdi ꝓblema de spē sicut de gñe vel qz spēs nō est ꝑdicatū ꝓpōis dya.illa.n.nō ē ꝓir singularl Excludit.n.Arl.i.Toꝑ.ab interrogatōe dya. illa que sūt mānifesta sensui nō oz ingt oēm ꝓpōnē ꝓsiderare.sz quā aliqs rudis rōe indigēs dubitat nō pena vel sēsu.spēs āt ē minimū cōe.et iō magis subyciꝰi ꝓpōe dya.q̄z ꝑdicet. ¶ Ad secūdū dico q iste ē sensus illi⁹ ꝓpōis.quot sunt significata vni⁹ oppositi⁹ ⁊ alteri⁹.si secūdū oēz significationē opponat alterū sibi.nō quot supposita.iō nō valz ad ꝓpositū. ¶ Ad tertiū dico q indiniduū ē spēs respcū ītētionis.q̄o āt ītētio dispata ꝑdicetur de altera dictū ē questiōe ꝑma. ¶ Ad 4⁹ dr̄ duob⁹ modis. vno mō q ens ē equocū.iō nō ꝑdicat.i.ꝑ alio dr̄:qr q ē ꝓrius alio ē vniuocū.iō nec ēs ē vl̄e. ¶ Cōtra accipitur ēs i gñe substātie ibi ē vniuocū.g̃ vl̄e.⁊ nullū istoꝝ.5.vt priꝰ ē argutū. ¶ Dr̄ q adhuc ē equocū i gñe substātie ad tria.impossibile ē enim aliqō vniuocū ꝑdicari p se ꝑmo modo de spēb⁹ ⁊ dr̄ys oppositis:qz tūc respectu spēꝝ respcū q̄rū sūt dr̄e esset spēs.q est impossibile.iō ens in substātia equocū ē.ut dr̄ de spēb⁹ i gñe ⁊ ō dr̄ys ex vna pte ⁊ de dr̄ys oppositis.⁊ iō auic.ꝯcedit q sūt i q̄lz gñe tria ꝑma ētia :nō tm̄ tot ꝑdicam̄ta:qz due coordiationes dr̄aꝝ in oi gñe reducūtur ad coordiationem spēꝝ. ¶ Alio mō tenēdo

ēs vniuocū eē sīc puto dd⁹ē q̄ por⁹ ordīauit li. suū ad p̄dicam̄ta Arl. sīc ipemz i pemio pmittit logt̄ g̃ de ill' vl'ib⁹ q̄ aliq̄ mō iueniūt̄ in ordie p̄di camētali q̄ sūt ista. ſ. sz p̄ter ista est aliō vl'e trā/ sendēs imo ml'ta trāscendētia q̄ bñ nō ptinent ad aliqō p̄dicam̄tū. ēs igr̄ nec ē gē⁹ nec spēs nec dr̄a nec ppriū nec accns. ē tm̄ vl'e trāscēdēs p̄di catū in qd tā de creatura q̄ de creatore deo sīc trino ⁊ vno q ē bñdcūs i secula seculoꝝ Amen

Explicit scriptum super librum porphiry
Incipit scriptū sup̄ libꝝ predicam̄toꝝ Arīs.

Cripsit in tabulis

ẏba. io. q̄ locut⁹ ē ad vos. Deutero .4. ſz boe⁹ i ꝯmēto. liber iste est ō vocib⁹ significātib⁹ io. p̄ma gña re rū. ⁊ de. io. reb⁹ significat l p. io. voces. ⁊ iō de ari stotele istū lib. ꝯponēte pōt intelligi ẏ⁹ pīs. ybi ad perfectionem ostendendam bui⁹ libri quat tuō p ordinem describuntur scilicet.

Text⁹ gr̄osus i for̄ euidēte. Primum pbat or
Sin⁹ copiosus i mā l ōbiacēte. dinatio descrip/
Ortus gr̄osus i cā efficiēte. tiua cum dicit.
Fruct⁹ p̄ciosus i fine ꝯñte. scripsit i tabulis.

scripsit inq̄z ẏaciter sine falsitate. ōdiabil'r sine supfluitate. vtil'r sine curiositate. vt ō eo possit dici illud eccle. iz. Cū q̄z eēt sapiētissim⁹ scripsit ſmones rcissimos ac vitate plenos. z⁹ pbat nūeratio pfciua cū addit̄ ẏba. io. io. igt p̄dicam̄ ta distincta r̄a l'r vnita itētional'r descripta p̄nci/ pal'r: qr p̄ma rep̄ p̄ncipia eē dicūt̄. vt dicat glz nr̄z illud ps. in psalterio. io. corda p̄. psallite illi ve. io. p̄dicam̄ta pñt dici. io. cōō vniūsitatē ētiū ꝯplectētes ⁊ i vna phia cātū psalmidicū ꝯtiñtes

3⁹ pbat enarratio magr̄alis cū subiūgit q̄ lo/ cut⁹ ē. s. Arl. inq̄z intellectual'r. ad p̄udētes vo/ cal'r ad pñtes. exēplariter ad absentes vt possit dicere de eo illud Deuter. 31. Cōgregate ad me maiores natu p trib⁹ vr̄as atq̄ doctores ⁊ loq̄r oībus audiētib⁹ oēs ſmones istos. 4⁹ pbat teriatio eternal'r cū ꝯcludit̄ ad vos. vt. s. ptīgat l ad scīaz ō p̄dicamēt l q ē finis p̄xim⁹ b⁹ libri. ad notitiā ō sillogismis q ē finis remot⁹ ad leticiā de eternis q ē finis vltim⁹. ad quē oēs scie finā/ liter ordināt̄. iuꝝ illō. Jo. i4. si abiero ⁊ p̄parauero locū itep̄ veniā ⁊ assumā vos ad meipm: vt ybi sū ego ⁊ vos sit l. i. l leticia. ⁊ glia btōꝝ Amē.

Quia i oi scia p̄suppōit̄ noticia subi ō ipo .n. oz p̄suppōere qd ē ⁊ qr ē. iō cc̄ p̄nci⁹ b⁹ libri vnā moueo. q. vtrū liber iste sit de. io. p̄dicamēt l vt de subiecto. Et arguit̄ q nō p. sic. liber iste ē de. io. vocib⁹. q nō de. io. p̄dica/ mētis. ꝯseq̄ntia pz. qr voces nō sūt ipa p̄dicam̄ ta: qr aliud ē sig⁹ aliō significatū. voces āt sūt signa rep̄. añs p̄bat. Tum qr ß dic boc⁹. s. q li ber iste ē ō. io. vocib⁹. io. rep̄ gña significātib⁹.

Tum qr deteriat̄ de vniuoco equoco et denoia tiuo q̄ sūt tm̄ dr̄e vocis significātis qr nulla res ēt nl'⁹ ꝯcept⁹ ē equoc⁹ vbi. n. id ꝯcept⁹ ibi ē vni uō⁹. Tū qr ẏ oia diffiniunt̄ p dicūt̄. ⁊ i p̄ma dione dr̄ eoꝝ q̄ dicūt̄. ⁊ iferi⁹ singlīm icōplexoꝝ aut significat subām. aut ⁊c. sed dicibile incom lexū significare ē ppriū vocis significātis. q̄ il/ lud ē sub⁹. ⁊ ita maxie. io. voces significantes .io. gña. qr ẏ agit̄ tm̄ de istis. Tum qr logica vel est scīa realis vel sermocialis non realis. patet ergo sermocinalis ergo quelibet ps ei⁹ ē de vo/ ce significatiua. ⁊ ita ista ps e⁹ q̄ ē p̄ma erit ō vo ce significāte cōceptū siplicē. sicut liber piermi nias ē ō voce significāte ꝯceptū ꝯpositū. P̄ ad p̄ncipale n⁹ p̄dicatū intētionale ē ꝯē vniuocuꝫ ist l. io. q̄ ipa nō sūt sub⁹. ꝯña pz qr vni⁹ scie vnū ē sub⁹ oz q̄ ista. io. vniuocari i aliq̄ vno. ⁊ illō sit itentionale si de ip̄is sit aliq̄ logica vt ō subiec/ to añs p̄bat̄. Tū qr si sic tūc esset p⁹ ⁊ cōi⁹ istis. ⁊ ita ẏ nō eēnt gñalissima ⁊ p̄ma gña ꝯ boetiuꝫ Tuꝫ qr si sic cū sint diuersa iter se eēnt aliqd iō ētia. q̄ dr̄a. ſz hoc ē falsū qr p̄dicamēta sunt ſm se diuersa ⁊ nō drīntia: qr tūc eēnt spēs. voco āt p diuersa q̄ i nullo ꝯueniūt: ſz sūt se totis distin cta. dr̄a vo q̄ i aliq̄ ꝯueniūt ⁊ i aliq̄ differūt: vt pz. ſ. metha. Tū qr itētio cātur a re. q̄ vnitas itētōis ē ab vnitate rei. ſz nulla res vniuoce ꝯ/ ueīt ist l. q̄ nec aliq̄ itētio. Tū qr n⁹ vniuocū ē denoiatiuū. sed p̄dicatū itētiōale tm̄ dr̄ ō ist l q̄ sūt res p̄me intētōis denoiatie. q̄ n⁹ p̄dicatū itentionale ē vniuocū istis. ma. pz. qr vniuocū distīguit̄ ẏ ꝯ denoiatiuū: sīc ꝯ equocū. P̄ ad p̄ncipale oē scibile bz cām: qr scire ē p cām cog/ scere ex p̄ posterioꝝ. ſz ista. io. nō bñt cām. cā. n. natural'r ē p̄or illo c⁹ ē. ist l ām nihil ē pri⁹ natura liter cū sint p̄ma. q̄ ⁊c. P̄ de istis ē scīa real'. q̄ nō logica. ꝯña pz ex. z. de aia. Scie secāt̄ vt res ſz logica ē diuersa ab oi scīa reali. q̄ sub⁹ e⁹ ē di/ uersū a subiecto cuiuscūq̄ scīe realis. añs p̄ba/ tur. Tū qr de ist l determiat meta⁹ in. ſ. ⁊. 7. me. Tum qr ista sūt res p̄me itētōis. p̄dicātur. n. p se de reb⁹ p̄me itētōis. vt hō ē subā. Impossibi le āt ē aliqd. z. itētōis p̄dicari p se de re p̄me in tētionis. Segtur q̄ ꝯ oīs scīa de ist l ē scīa realis

In oppo⁹ ē arl. q bic deteriat de istis. io. vñ titulat̄ liber p̄dicamētoꝝ. R⁹ in ista. q. p̄ tā/ gā vnā opīoez z⁹ al'r dicā ad. q. Quātū ad p̄mū ē q̄dā opio q̄ tāgit duo dcā. Primū ē q̄ . io. p̄dicamēta pñt ꝯsiderari. vno mō iq̄tū sunt ētia. alio mō iq̄tū ꝯsiderant̄ a rōe siue inq̄tum aliq̄ ppria cāta ab itellcū eis attribuit̄ p modo ꝯsiderat de eis meta⁹. sub⁹. n. ei⁹ p̄mū ē ēs inq̄tū ēs. z⁹ mō ꝯsiderant̄ hic oñdūtur. n. de eis passiones sibi inherētes iq̄tū sūt gñalis sima. puta de subā vniuoce p̄dicari. ⁊ nō esse in subiecto ⁊ videri significare ß aliqd. sil'r ō alys

gñibus. deteriatur ꝺm talē rōem. puta inq̄tū
i suas spēs dīdunt. ⁊ ille vlteri⁹ i alias ⁊ ꝙ nihil
ē š ea ꝙ dñdat i ea ꝑ dionē. ⁊ sic ꝑz ist⁊ iq̄tū sūt
gñalissima iesse hāc passionē diuidi i spēs ⁊ hre
mlras spēs ⁊ nō hre ge⁹ suprauēiēs. ¶ Si āt ꝺ aliq
bus alys q̄ istis gñalissimis isūt inq̄tū sūt ētia
ꝟ deteriat. ꝟ nō ē ꝑncipalr ad ꝓpo⁹. sz ad ma/
iorē māifestationē eoꝝ q̄tū ad ꝑdicamta itētio
nalia. ¶ z⁹ dcz ē ꝙ ꝟ agit de ist⁊ iq̄tū vniūt in
aliq̄ vno itētiōali ꝙ sic ꝑz. qz cū ista. io. non sint
subñ vni⁹ scie realr. s. metha. nisi q̄tū ē i ist⁊ vnū
ꝑ⁹ ad ꝙ attribuāt. ⁊ sic sūt vnū subñ. ita ēt oz
dicere i ꝓposito ꝙ. s. maior ē eoꝝ vnitas i aliq̄ ꝑ
prietate cāta ab itellcū q̄z forte inq̄tū sūt ētia l⁹
saltē ñ miō. ⁊ ita cū ista scia ñ sit vna vnitate āo
logie. oz assignare aliqō itētiōale ꝙ sit ꝛē ist⁊. et
ꝑ⁹ subñ: qz ꝺ solo tali ꝙ se ꝛsiderat logica. illō
āt pōit aliqō ēs icōplexū dicibile ordiabile in
gñe. ¶ Ꝟz ꝛ ꝟ vlti⁹ pōt argui cōcessis oīb⁹ nar/
rat⁊ pri⁹ i pōne. ¶ Arguit ġ sic: qz cū pōit subñ
ēs icōplexū ⁊c. l⁹ accipit ens cōe ēti exī aiaz ⁊ ēti
cāto a cōsideratōe ite⁹. aut so⁹ ens exī aiaz. aut
so⁹ ēs rōis. nō ꝑ mō qz ēti exī aiaz ⁊ ēti rōis ñ ē
aliqd ꝛē vniuocū. nec z⁹ mō qz sic subñ ꝟ esset
ēs ꝙ accñs. qz ꝛpositū ex re prīe itentōis ⁊ re se
cūde itētōis q̄ ñ faciūt vnū ꝙ se. de ēte āt ꝙ acci
dēs ñ ē scia ex. 6. metha. nec z⁹ mō qz sic seq̄t nu/
ga⁹. ꝺꝺo ēs icōplexū ⁊c: qz alia addita icludūt
ēs sic sūptū. sūt. n. formalr ētia rōis ⁊ ita e nuga
tio. ¶ ℔ qz dicibile l⁹ itelligit ꝙ significabili per
ꝺmonē. aut ꝙ ꝑdicabli. nō ꝑ mō. qz vt dicetur i/
fra significari ꝙ vocē accidit subō ꝟ⁹ li. nec z⁹?
qz tc̄ addēdo icōplexū: aut addēdo ordiabile i
gñe. l⁹ ēt ꝛē⁹ fit nugatio. qz ex ꝟ ꝙ ē ꝑdicabile vt
ꝟ logt arl. ⁊ icōplexum ordiat ad aliud ꝺm sub
⁊ s. ¶ Dr̄ ad ꝟ vlti⁹ ꝙ ididua sūt ordiabilia in
gñe nō tm̄ ꝑdicabilia. gñalissima ēt sūt ꝑdicabi
lia nō tm̄ ordiabilia i gñe. ġ neutrū includit reli
quū. ¶ Cōtra. qz tc̄ ēs ordiabile i gñe nō ꝛueit
gñalissimis. de quib⁹ tm̄ ꝟ maxie agit. ġ illō nō
ē ꝟ sub⁹. ¶ Si āt pōat ꝙ subō ēs icōplexū tm̄ vl⁹
tm̄ ēs dicibile l⁹ tm̄ ēs ordiabile i gñe ꝛ qōlz ē ꝑ
ma rō fcā ꝙ ꝑz. ¶ Si ēt pōat tm̄ ꝑdicabile ꝙ sub
iecto illō iō ē ꝙ vle. ġ idē erit sub⁹ ꝟ⁹ li. ⁊ poz. ꝙ
ē icōueniēs. ¶ Quā⁹ ad z⁹ sit ista ꝑma ⁹: liber
iste nō ē de. io. vocib⁹ significātib⁹. io. gña rex.
bāc ꝓbo sic. qz ꝺz boe⁹ logica ē de ꝺis itētōibus
adiūctis ꝑmis. ġ nō ē de vocib⁹ aliq̄ ꝑs e⁹. ¶ ℔
illō de q̄ ꝟ agit ē ꝙ se ꝑs subi ꝛstituti i li. ꝓier. et
illud ē ꝑs ei⁹ ꝙ ꝛsiderat i li. ꝓox. ꝙ ē sill⁹. sz sil
logism⁹ ꝟz oēs passiōes suas sibi iherētes nulla
voce exñte nec possibili eē. sil⁹ enūciatō suas. ġ
vtrūq̄z illoꝝ ē pri⁹ naturalr voce significatiua:
sz ꝙ ꝟ ꝛsiderat ꝑ. naturalr ē pri⁹ vtroq̄z illoꝝz
sic ꝑs itegral toto. ġ ꝙ ꝟ ꝛsiderat ꝑ naturalr ē
pri⁹ q̄cūq̄z voce significatiua. ⁊ ꝙ ꝛñs vox signi/
ficatiua nō est hic sub⁹. ¶ Confirmat qz sil⁹?
ī mēte aut ē sillō⁹ ⁊ enūciatio ī mēte enūciatio
ē aut nō. si sic. ġ bñt passionel sillī. puta eē ex. z.
termis ⁊ enūciatiōis. puta significare vm aut
falsū ⁊c̄ absq̄z hoc ꝙ ꝑferāt. si nō. ġ bñs demra
tionē i mēte. nō ꝟz demrationē ⁊ nō ē sciēs: nisi
ꝑferat ꝙ ē māifeste flz. ¶ Dd⁹ ġ ꝙ liber iste ñ
ē de. io. vocib⁹ vt de subō ꝑ nec aliq̄ ꝑs logice ē
de voce: qz oēs passiōes sillī ⁊ enūciatōis ⁊ ter/
mini pñt sibi ieē ꝺz eē ꝙ bñt i mēte esto ꝙ nō ꝑ/
ferāt: sz ē de aliq̄ ꝓze ꝙ respectu vocis signifi/
catiue ꝟz tm̄ rōez significati. ¶ Ad ꝑ⁹ i opp⁹ ꝙ
ē ꝛ istā ꝛclusionē dico ꝙ añs ē flm. ¶ Ad priaz
ꝓbationē dico ꝙ boe⁹ itelligit passiuā ꝑ actiuā
vt sit sēsus ꝺ. io. uocib⁹. io. rex gña significātib⁹
. i. ꝺ. io. gñib⁹ significat⁊ ꝑ. io. voces. ¶ Ad scꝺaz
dico ꝙ vniuocū ⁊ denoiatiuū ꝑ sūt dr̄a ꝑdicati
ꝙ ꝺz se iest ꝛceptui. ⁊ nō ꝑ voci significatiue. de
equoco āt deteriat ꝓꝓ oppōz e⁹ ad vniuocū vel
qz equocū equocatū ē ꝓpri⁹ ꝛcept⁹. lz nō equo
cuz equocās. ¶ Ad. z. iō dicit dicūt vt oñdat se
nō assignare vas ⁊ ꝓprias diffinitōes illoꝝ eq/
uocoꝝ ⁊c̄. q̄ ē ꝑ ge⁹ ⁊ dr̄az. sz tm̄ rōez exꝓmentē.
q̄ dr̄ ꝑ nomē. Cū addit dicibile incōplexū signi
ficare ē ꝓpriū vocis. dico ꝙ flm ē qz illō ꝑ ꝛueit
ꝛceptui simplici. ⁊ ex ꝛñti voci significatie. si igi
tur ꝟ sub⁹ sit icōplexū mag⁊ stat ꝙ sit ꝛcept⁹ q̄z
vox. significare ēt ē ꝛi⁹ qz pa⁹ significat rē ex ꝑ
pier. exponēdū ē ġ vtrobiq̄z dñr. i. ꝛcipiūt. ¶ Ad
4⁹ dd⁹ ꝙ nec ē scia realr nec ꝺmocinalis: qz nec
ꝺmonē ꝛsiderat nec passiones sermonis imo ꝙ
ista dio fit ꝛsufficiēs sic oñdit. qz me⁹ inter rē et
ꝺmonē l⁹ vocē ē pa⁹ ġ sic ē alia scia ꝑ se de reb⁹.
alia ꝑ se de vocib⁹ significatiuis vt grāmatica
⁊ rethorica q̄ ꝛsiderāt passiones voc⁊ inq̄⁹ voc⁊
. s. ꝛgruū ⁊ ornatū. ita pōt eē alia scia de ꝛceptu
ꝑ se. s. logica vñ ꝑ se ꝺz dici scia rōal nō tm̄ quia
tradit ꝑ rōez: sic q̄lz alia scia. sz cū ꝟ ē de ꝛcepti
bus fortis ab actu rōis. ꝙ si ab aliq̄ dicat logi/
cā eē scias sermocialē vt videt ex iterptatione
nōis: qz logica dr̄ a logos ꝙ ē ꝺmo. itelligēdū ē
ꝙ m⁹tū ꝛueit cū sermōe ꝓꝓ duo. qz ꝛcept⁹ est i/
mediatū significatū ꝑ vocē ꝺ q̄ ꝛceptu ē logica.
⁊ qz passiōes ꝛcept⁹ ist⁊ voci significatiue sic icō
plexio ꝛplexio. significare vm l⁹ flz vt sig̃ ꝑ nāz
significati. ¶ Scꝺa ꝛ. ē ista. ist⁊. io. ē aliq̄d ꝑdica
tū vniuocū itētionale cōe. hāc ꝓbo sic aliq̄d itē
tionale dr̄ de istis. io. ꝺz iō nomē ⁊ eāꝺ rōnez. ġ
vniuoce. ꝛña ꝑz ꝑ diffinitionē vniuocoꝝ. añs ꝑ
bat. qz subā ē ge⁹. q̄titas ē ge⁹. vtrūq̄z ēt ꝑdica
tur i q̄d de drñtib⁹ spē. ġ ge⁹ dr̄ de istis ꝺm iō no
mē ⁊ eāꝺ rōez. ¶ ℔ sola diuersitas i materia ac
cidētali nō diuersificat illō c⁹ ē spēs: qz dr̄a spē
ē dr̄a forlis. ⁊ ꝑz qz circul⁹ aure⁹ ⁊ circul⁹ cup⁹ ñ
drñt spē. sz itētio applicata rei vni⁹ gñis ⁊ alte/
rius tm̄ ꝟz dr̄az penes materiā ꝑ accñs. nulla
. n. itentio iest rei ꝑme itētiōis ꝑ se. sz sola diuer
sitas ꝟ ⁊ ibi ē penes res ꝑme itētionis. q. penes

materiã accñtalẽ. g̃ nõ dr̃nt spẽ ex ℔ qꝫ iest istiꝰ nec ꝓ ons tolliť vniuocatio: qz qꝫ nõ tollit vniuocatẽ ꝑm spẽm nõ tollit vniuocatõez ¶ Cõfirmatur qz q̃cũqz diuersitas ī rebꝰ ꝑme itẽtiõis iter se nõ ipedit eas ꝛcipi ab itellcũ ꝓ eũdẽ moꝺ ꝛcipiẽdi. itẽtões ãt eis attribuũť inq̃ꝰ ab itellcũ ꝛcipiũtur. ꝛ iõ eeꝺ itẽtiões spẽ pñt attribui diuersis rebꝰ ¶ Ad zꝰ in oppoꝰ qꝫ ẽ ℨ istã ꝛclusionẽ. dico qꝫ añs ẽ fl̃m. ¶ Ad ꝑmã ꝓbationẽ dico qꝫ sũt ꝑma ꝛ cõissima gr̃a rex nõ itẽtionum.

¶ Alr̃ põt dici qꝫ lz sint cõissima ꝛ ꝑma. põt tñ aliqd idẽ ineẽ oĩbꝰ illis denoiatiue qꝫ nõ dz dici priꝰ nec ꝛꝺꝰ illis. nisi eẽntialr̃ de ill̃ diceretur. ¶ Ad ƀam dico qꝫ nõ sũt dr̃a: qz nõ sũt aliquid iõ ẽtia. i. aliq̃ res. lz aliq̃ itẽtio. ¶ Ad tertiaz dico qꝫ res nõ ẽ tota cã itẽtõis. sz tñ occasio. s. in q̃ tũ inteꝰ mouz. vt actu ꝛsiꝺret ꝛ itellectꝰ ẽ ꝑn cipalr̃ cã. iõ mior vnitas suffic̃ ī re q̃ sit vnitas itẽtõis. ꝛ forte qꝫ suppõiť nõ ẽ vm. s. qꝫ nulla res vniuoce ꝛueiat istis qꝫ dico ꝓp ẽs de q̃ dcm̃ est alias ¶ Ad 4ꝰ dico qꝫ aliud ẽ dicere aliqd vniuocũ p̃dicari de multis. aliud ẽ eẽ vniuocũ predicatũ. i. vniuoce p̃dicari de mltis. albũ. n. ẽ in se qꝺaz vniuocũ qꝫ p̃dicať de hoie ꝛ eq̃ nõ tñ de eis vniuoce p̃dicatur denoiatiuũ g̃ ꝑ mõ est vniuocũ. nõ secũdoꝰ vt oñdit rõ. vñ ꝛcedẽda ẽ ꝰqꝫ nꝰ p̃dicatũ itẽtionale p̃dicať vniuoce. ulr̃ ẽ vniuocũ p̃dicatũ de rebꝰ ꝑme itẽtõis. sz aliqd itẽtiõale vniuocũ i se p̃dicať vtiq̃ de isti ¶ Tertia ꝰẽ ista. liber iste ẽ de. io. p̃dicamẽtis: vt de subõ itelligẽdo mõ supꝛaꝺcõ inq̃ꝰ. s. eis attribuiť aliqua itẽtio cãta ab itellectu. hãc declaro sic: qz alr̃ nõ pñt ꝛsiderari a logico. ꝛ illo mõ nõ bñt tm̃ vnitatẽ analogice. sz ẽt vniuocatõis. et illõ vniuocũ cũ ist̃ isto mõ ẽ aliqd itẽtiõale qꝫ ẽ ℔ subꝰ pꝰ. ꝛ põt noiari p̃dicamẽtũ vl̃ gñalissiꝰ qz oẽs ꝓpetates q̃ ꝓ se determianť ℔. de istis ꝺterminanť inq̃ꝰ bñt rõez p̃dicamẽti l̃ gñalissimi ¶ Cõtra istã ꝛclusionẽ istať qz tc̃ segť qꝫ ꝺ subã q̃litate ꝛ q̃titate tm̃ determiať ℔ ꝓ accñs: quia tm̃modo ƀz aliqd qꝫ iest eis ꝓ accñs. s. aliqd itẽtionale: qz nꝰ tale. põt ꝓ se ineẽ eis. ¶ P nulla pa: ẽ ℔ oñsa de p̃dicamẽto l̃ gñalissimo ƀz suam rõez. g̃ illud nõ ẽ hic subꝰ. ¶ P subꝰ ℔ nõ ꝛuenit oi ꝛceptui fortoa ꝑ actu rõis qꝫ vr̃ icõueniens: qz sicr̃ liber iste vr̃ eẽ de ꝛceptu icõplexo: sicut liber pier. de ꝛplexo. ꝛ subꝰ ibi ꝛuẽit oi ꝛceptui fortoa secũdo actu rõis. ¶ P. cũ gñalissiꝰ: vl̃ p̃dicaꝰ ꝛtineať sub vl̃i. segť hãc sciaz subalternari li: poz. qz sic̃ subꝰ ad subꝰ. ita scia ad sciẽtiã. ꝛons ãt vr̃ icõueniẽs ¶ Ad ꝑꝰ isto ꝝ ꝰ nõ ẽ icõueniẽs ista tm̃ ꝓ accñs ꝛsiderari a logico: q̃ metapbꝰ ꝓ se ꝛsiderat. Ad zꝰ dico qꝫ iq̃ꝰ aliqd itentionale vniuocũ determiať hic de subã q̃titate ꝛc̃. put bñt rõez gñalissimoꝝ i tm̃ illõ ꝺr̃ de gñalissimo ꝑ. puta ꝺidi i spẽs ꝛ nõ br̃e geꝰ supuentẽs. ꝛ p̃dicari vniuoce qꝫ oñdiť de subã. ꝛ suppõiť cognitũ ꝺ alys: qz in ℔ qꝫ aliqꝺ vniuocũ de multꝫ ꝺr̃ subiectꝫ nõ ꝑmis ī ℔ oñdiť ꝺ subiecto suo ꝑ. Ad zꝰ dico qꝫ enũciatio ẽ ꝑꝰ subiectũ libri pier. q̃ nõ ꝺr̃ forꝫ li p̃dicatõe de oi cõceptu forto a secũdo actu rõis. sz alia reducũť ad ipaz. vt oro ipatia: sic ẽt ois simplex ꝛceptꝰ reducit ad aliqꝺ p̃dicaꝰ. Ad 4ꝰ dico qꝫ lz subiectũ sit sub subõ. nõ tñ ℔ scia sũit sua ꝓncipia ab illa. ꝛ iõ alterũ ꝺeest qꝫ regrit ad subalternationẽ scias. ¶ Sic ad q̃stiõz. Ad ꝑꝰ ꝛ zꝰ ad oppoꝰ dictũ ẽ ī corpe qõnis. ¶ Ad zꝰ dico qꝫ istorũ i se lz nõ sit aliq̃ cã. tñ respcũ suaꝝ passionuz bñt cãm maxie respectu itẽtionaliũ passionuz q̃ ĩsũt eis inq̃ꝰ ꝛsiderant a rõe. ꝛ iõ lz nihil sit priꝰ naturalr̃ eis ī se tñ respectu iherẽtie passionis itẽtionalr̃ põt eis aliqd eẽ priꝰ naturaliter. ¶ Ad 4ꝰ ꝛ vltiꝰ pz ex dict̃ qꝫ ea q̃ metapbiꝰ ꝓ se ꝛsiderat ℔. p accidens ꝛsiderantur. nã ℔ p se cõsiderať intẽtionale applicꝰ. io. ꝺcis p̃dicamẽtꝫ.

¶ Quiuoca dicuntur.

Liber iste diuiditť in. z. ptes ꝓncipales. ꝺ terĩando enĩ de p̃dicamẽtꝫ ꝑ ptractat q̃ꝺã añcedẽtia q̃ cõi noie ꝺicũtur ante p̃dicamẽta. zº. q̃ꝺã ꝛcõitãtia. vbi directe agiť de ipis p̃dicamẽtis. zº q̃ꝺã ꝛnãtia q̃ ꝺicũtur pꝰ p̃dicamẽta. ƀa ibi (Eoꝝ q̃ ƀz nullã ꝛplexionẽ). tertia ibi (ꝺ oppositis) ꝓma ꝺidiť in. z. ꝑ ꝓmittit q̃sꝺã ꝺiffinitões seu ꝺescriptões. zº q̃sꝺã ꝺiones. zº q̃sꝺã regl̃as. ƀa ibi (eoꝝ q̃ ꝺicũtur) tertia ibi (qñ alterũ de altero) ¶ Prima ī. z. ꝑ põit diffinitiõez equocoꝝ. zº vniuocoꝝ. zº denoiatiuoꝝ. ƀa ibi (vniuoca ꝺo) tertia ibi (denoiatiua) circa pꝰ. ꝺ. fcit ꝑ diffinitionẽ ꝓponit. zº eã ꝑ exꝰ exponit ibi (vt alr̃ bõ) Dic̃ g̃ qꝫ equoca ꝺicũť: quoꝝ nomẽ ꝛc̃ ¶ Notã dũ qꝫ ista notificatio de equocꝫ satꝫ ꝛuenienter dať. vbi itelligẽdũ qꝫ equocatio ꝺcã actiue dic̃ bitudinẽ vniꝰ ī rõe signi ad mlta ī rõe signatoꝝ ꝛ passiue eꝰ. ex q̃ segtur qꝫ equocũ icludit duplicẽ rõez. ꝛ actiue sũptã ꝛ passiue. s. bitudinez ad equocãs q̃ ẽ rl̃a: suppõis ꝛ bitudinẽ ad aliꝺ equocũ q̃ ẽ rl̃o eqperãtie. nõ. n. ꝺr̃ celeste sydus tm̃ equocũ. ad canẽ. sz celeste sydꝰ ad al̃ latrabile q̃ sũt equoca. ℔ ãt duplex rela: pz resoluẽdo nomẽ. Equocũ. n. ꝺr̃. i. eq̃ vocis rõe ꝑme ptis. s. eq̃ ꝺr̃ ad alind qꝫ ẽ eq̃ cũ eo. sz rõe. z. s. vocis ꝺr̃ ad vocãs. ꝓp g̃ rl̃oez eqperãtie ponit notifica: ī pl̃ali: sicut alia biꝰ rl̃atiua diffiniunť. ſ. metha. puta sil̃ia dissil̃ia ℨria ꝛc̃. sed ꝓp relationẽ aliã põiť equocũ rlm̃ diffĩri ī bitudie q̃ ꝺr̃ ad ipz vocãl ẽ g̃ sensus lr̃e q̃ꝝ vt signatoꝝ soꝰ nomẽ ẽ ꝛẽ vt sigꝰ. ꝛ ꝓ seq̃ns (sz rõ subẽ ẽ diuersa) põit ꝺr̃a equocoꝝ. ꝛ nõ sũitur ibi rõ ꝑ diffinitiõe ex gñe ꝛ ꝺr̃a. qz ꝑma gña q̃ nõ bñt rõez realẽ sũt forte equoca ī boc noie ens ¶ l̃a aliq̃ alio. sz rõe subẽ talis inteꝰ ẽ ꝺiuersus: qz equoca ī vno noie pñt ī aꝰ vniuocari. ꝛ ibi br̃e eãꝺ rõz. iõ adiũgiť

ꝫ iō nom̄.i. eēntialē ite⁹ equocoꝝ ē diuersus ab eis ꝙ⁹ ō eis dr̄ equocās. lz i alio equoce sit ite⁹ essētialis eoꝝ iō ¶ Si āt dicat ꝙ dr̄ ponit ꝑ ꝯcipiūt. i. sit ꝯcept⁹. ⁊ ꝙ ꝯcept⁹ sit ō eēna equocoꝝ pōt dici ꝙ ē va diffi⁹ ⁊ ꝑ illā ꝑmā ꝓticulā dr̄: ponit g⁹: ꝑ reliq̄s vo ponit cozrlz diffiniti ⁊ diffērētia ¶ Exꝑ pdcis ꝑz q̄lr ista notifica⁹ aut diffi⁹ sit itelligēda: ⁊ qr̄ equoca diffiniunt in pl̄ali magl q̄ i singl̄ari. ¶ Deide cū dic̄ (aial bō) expōit dictā diffinitiōz. circa ꝙ. z. facit. ꝑ iduc̄ ex⁹. z⁹ ꝓbat dc̄z ibi (Si ei) dicit g̃ ꝙ bō. s. vus ⁊ ꝙ pingit sūt supp̄ equocata. qr hoc nom̄ aial so⁹ ē eis cōe. rō āt subē ꝺ illud nom̄ ē diuersa. ꝙ ꝓbat postea. qr si qs assignet vtrūq; eoꝝ qd sit. s. diffinitiue q̄. s. ℔ sūt: aliā ꝑꝑā assignabit vtriſq; rōz .i. diffinitiōz ¶ Notādū ꝙ si bō vus ⁊ bō pict⁹ diffiniāt ꝺz ꝙ sūt aial: diuersas hñt diffinitōes qr bō vus dicet subā aiata sꝛibil̄. bō vo pict⁹ figmētū vel silitudo e⁹ ꝙ ē subā aiata sꝛibil̄: aut aliqd bi⁹ q̄ sūt rōes diuerse. lz nom̄ sit iō ¶ Videt āt ꝙ exⁿ⁹ nō sit ꝯueniēs. qr si aial equoce cōueniat boi picto ⁊ vo pi rōe qōlz nomē erit equocū ve nature ⁊ e⁹ silitudi: ⁊ ita oīs ꝑꝑō erit distinguenda ⁊ nulla va simpl̄r. sil̄r ℔ videt eē fallacia ꝺ qd ad simpl̄r. dicēdo bō pict⁹. g̃ bō. ⁊ ñ equocatioīs ¶ Dōz ꝙ aꝝ. nō itelligit ℔ nomen aial eē equocū ad boiem veꝝ ⁊ pictum: ꝫ si eēt mānifestū eēt ibi ꝙ so⁹ nomē esset cōe ⁊ diuersa rō: sic cōiter dr̄ ꝙ ō exēplis ñ ml̄tū curat nisi ꝙ sint va ut fuiūt ad ꝓpo⁹ ℔ ē ꝙ ars sua sit va in eis ¶ Ad maiorē euidētiā pdictoꝝ q̄rit ō diffinitiōe equocoꝝ vtꝝ sit ꝯueniēter assignata. videt ꝙ nō. ꝑ exꝑte diffiniti. qr n⁹ ꝯcretū bz diffinitionē. qr nec bz g⁹ ex z⁹. topi. ꝫ diffi⁹ bic ē concretū. g̃ ⁊c. ¶ Plurale nihil aliud ē q̄ singulare geminatū ꝺ ꝑsciānū. g̃ equoca nō sūt aliō q̄ equocū ⁊ equocū ꝺ to⁹ copl̄atū ñ ē ōffinibile: qr ñ ē vnū: copl̄atō ei vult pōi iter diuersa: ⁊ ꝓz hec mi. 6. topi. g̃ ⁊c. ¶ ℔ nō pōit g⁹ nec dr̄ia: g̃ nō ē diffi⁹ ꝯña ꝓz. 6. topi. g̃ ⁊c. ¶ ℔ ꝯ ꝓticl̄as arguit ¶ Prio sic si equoca dr̄r. g̃ sūt voces. qr vocl̄ est dici ꝑ se: ꝫ voces sūt noia. g̃ nō sūt q̄ꝝ sūt noia g̃ pria ꝓticula. s. dr̄r. ⁊ ꝺa. s. q̄ꝝ st noia repugnāt ¶ ℔ si so⁹ nomē ē coē. g̃ nihil aliō ℔ segl̄ ex itellectu exclusioīs. g̃ supfluit postea addere. ⁊ rō diuersa ¶ ℔ equoca ñ diffiniunt. qr diffi⁹ ē vniuoci. g̃ ñ hñt rōz subē. i. diffinitionē subālē seu eēntialē. g̃ nec ē eoꝝ rō sbē eaō. nec diuersa: qr nulla ⁊ ℔ ꝫ illō nomē ꝫ ꝙ sūt equoca: cui⁹ tñ oppo⁹ pōit ī diffinitōe ¶ In oppo⁹ ē aꝝ. ¶ R⁹ ⁊ dico ꝙ ista notifica⁹ seu diffi⁹ ē ꝯueniēter data de equocis equocatl itelligēdo eā eo mō q̄ exposita ē s̄ i sniando ¶ Ad ꝑ⁹ arg⁹ dr̄: ꝙ ꝯcretū bz g⁹ ⁊ dr̄ias respectu q̄ꝝ ē qd: lz respectu subē sit denoiatiū ⁊ ꝯcretū. qr i oī gñe ē repire qd ex ꝑ topi. ⁊ sic ꝑ illa sui gñis pōt diffiniri ¶ Ad ꝫ dico ꝙ oīa relꝛtia eq̄pantie diffiniūt ꝯir i pl̄rali qr sic eoꝝ ite⁹ ē magl finit⁹ iquā⁹ denoiat vtrū· ꝙ extremū. ꝙ āt dicit ꝑscian⁹ ō plurali itelligē dū ē de natura ꝯstructioīs. nō q̄ ad vitatē forme significate ¶ Ad z⁹ dōm ꝙ ñ ē va diffi⁹ vel ꝙ ibi ē g⁹ ⁊ dr̄ia exponēdo lr̄az. ut ꝑdc̄z ē ¶ Ad 4⁹ dico ꝙ diffi⁹ dr̄ ō equocatl ⁊ ñ segl̄. illa dr̄. g̃ sūt voces. qr ꝯcept⁹ ēt dr̄r ꝑ voces: vñ si duo exꝑmāt ꝑ diuersas voces eunō ꝯcep⁹ dici⁹ ꝙ idē dicūt exponat. g̃ dr̄r. i. ꝯcipiūt ¶ Ad 5⁹ di⁹ ꝙ li solū r̄fert ad equocās ad qō diffinitū r̄fertur ꝺ r̄latōz suppōis ⁊ seq̄ns. s. rō subē diuersa r̄fert ad equocata ī se. ⁊ ita nō ptinēt ad idem.

Ad vlt⁹ dicēdū ꝙ ℔ itētio equoca ꝓput sumit ꝓ equocatl vniuoca ē ⁊ ita ꝑt diffiniri. lz illa gb⁹ ies̄t hec itētio ñ sint vniuoca nec diffinibl̄ia sicut ℔ itētō. g̃ aliss̄imū ē diffinibile ⁊ diffinit a poz. lz illa cui iē ℔ itētio ñ diffiniat. ¶ Deide cū dic̄ (vniuoca vo) ponit secūdā diffinitōz. circa qō. z. fac̄. ꝑ diffinitōz ꝓpōit. z⁹ eā expōit ibi (vt aial bō) dic̄ igr̄ ꝙ vniuoca dicūt q̄ꝝ nomē ⁊c. ¶ No⁹ ꝙ ista notificatō ē cōuēiēs ⁊ ꝑt conuēiēter itelligi ō vniuocatl sic. vniuoca sūt q̄ꝝ nomē ē cōe ⁊c. ñ vt signatoꝝ ē nomē vniuocātl cōe. qr illō nomē ñ signat aliq̄d vniuocū: ꝫ q̄ꝝ vt ꝯtētoꝝ sub vniuocāte ē nom̄ vniuocātl cōe. ⁊ rō sbē ⁊c. ūiuocatoꝝ eaō ꝺ illō nom̄ vniuocās ⁊ tc̄ nullū vniuocū vniuocās ē denoiatiuū r̄spectu eiusdē. qr rō ō nomiatiua ñ ē rō subāl̄ ō nomiatoꝝ. sil̄r ꝑt intelligi de vniuocātib⁹ sic. vniuocātia sūt q̄ꝝ nomē vt toti⁹ ps cōe ē vniuocatis ⁊ rō subē vniuocātl ē eadē vniuocatl. ꝫ illud nomē. ñ sic āt itelligi ꝑt diffinitō ō equocātib⁹. qr illoꝝ ñ ē nomē cū nihil sit equocās nisi sola voꝝ. sil̄r ñ hñt aliquam diffinitōz. g̃ nec diuersā nec eādē. ꝫ nullū illoꝝ ꝯpedit hāc diffinitōz itelligi ō vniuocātib⁹: qr illoꝝ ē nomen. qr ñ solū nom̄ vniuocat. ⁊ ista hñt eādē rationē subē. Ari. tñ magl vr̄ itelligere ō vniuocatl. dic̄ .n. ifra vt aial bō atz bos. cōi. n. nomine vtraq; aialia nūcupāt. qō mānifestum ē ō vniuocatl. ⁊ sub rōe eadē si qs assignet vtriusq; rōnē quid sūt ī eo. ꝙ sūt alia eādē assignabit vtriusq; rōz qō similr manifeste r̄fert ad vniuocata (vt animal bō) exponit ꝑ exēpla dcāz diffinitōz circa qō duo fac̄. ꝑ iducit exēplū. z⁹ ꝓbat dc̄m ibi (si enī qs) ⁊ ꝓz ꝙ dr̄ ex ꝓdictl ¶ Et ad maiorē euidētiā pdcōꝝ q̄rit ō diffinitōe vniuocoꝝ vtruz sit cōuēiēs. arguit ꝙ ñ. qr albū ꝑdicat ō boie ⁊ eq̄ ꝺ eādē rōz. aliter. n. eēt equocū. ⁊ tñ ñ ē vniuocū ꝑdicatū r̄spcū illoꝝ. qr ē denoiati⁹ ¶ Sil̄r ar. ō oi ꝑdicato denoiatiuo qr denoiati⁹ ⁊ vniuocū sūt oppositi mōi ꝑdicādi sic̄ vniuocū ⁊ equiuocū ¶ ℔. oīa equoca hñt idē nomē. s. ℬ nomē equoca ⁊ eādē rōz subē. i. essētialē ꝺ illō nomē. s. rōz equocoꝝ. g̃ si dcā diffinitō eēt cōuēiens oīa equoca essēt vniuoca. qō ē falsū. qr oppositū ꝑdicat ō oppositō. ¶ ℔ q̄ꝝ essētialr̄ rō ē eadē ipa sūt eadē essētialr̄. ꝫ vniuoca hñt eādē rōz subē vniuocātl. g̃ oīa vniuoca essēt eadē essen·

tialr qđ ē falsū. qz sic bō ꝛ assin⁹ essēt idē essēti-
alr. ¶ Jn oppositū ē ari. ¶ R⁰. ꝛ dico ꝙ ista no
tificatio aut diffinitō ē cōuēiēs si itelligat vt
exposita ē. ¶ Ad p⁹ arg⁹ dico ꝙ bō ꝛ equ⁹ non
sūt vniuocata sub albo nec q̄cūq; alia sub alio
p̄dicato ōnomiatiuo. qz vniuoca sūt q̄z nomē
ē cōe ꝛ rō subē vniuocāt ē eadē q̄ rō subē ē eis
rō subē lz ñ p̄pa sic rō aialr ē eēntialr boi ꝛ eq̄. lz
nulli eoz sit p̄pa. sic g̃ oz itelligi ꝙ rō sit eadez
ꝛ eēntialr vniuocat. qđ ñ ēvuz ō ōnominatiuo
qz rō vniuscuiusq; nō est rō subē ōnoiantis. vñ
infra. c⁰. ō subā. dic ꝙ albū p̄dicat ō cōpe. rōz vo
albi ō ipo p̄dicari ē impossibile. ꝙ ē itelligēdum
ita ꝙ illa rō sit rō corpis. ¶ Ad z⁹ dicit duplr
vno. n. mō cōcedēdo cōclusionē ꝙ oia equiuo
ca sūt vniuoca. nec p̄dicat oppositū ō opposito
siē nec ħ g⁹ ē spēs vt dcm̄ ē i poz. q̄dlibz. n. illoz
p̄t accipi vt qđ aut vt mo⁹ ꝛ vnū vt mo⁹ dr̄ ō al
tero vt ē qđ. ¶ Alio ät mō dr̄ ꝙ ñ segt. equoca
hñt. hoc nomē cōe equocū ꝛ rōz subē b⁹ nomis
eādē. g̃ hñt idē nomē ꝛ eādē rōz. sz ē falla ꝑ qđ
ad simplr. qz hēre hāc rōz eādez ē hēre simplr
diuersā rōz ꝛ ꝑ qđ eādē. sic cōuēire i dr̄ia ē cō-
uenire ꝑ qđ ꝛ differre simpliciter. ¶ Ad z⁹ di-
co ꝙ q̄z ē rō p̄pa ꝛ cōpleta eadē ipa sūt eadez
eēntialr. sz vniuocatoz ñ ē rō p̄pa eadez: lz sit
eis rō eadē vniuocāt q̄ tm̄ rō nulli ē p̄pa vniuo
catoz ¶ (Denoiatiua) ponit. z. diffinitōz. circa
qđ duo fac. p̄ diffinitōz p̄ponit. z⁰. eaz exponit
ibi (vt a grām̄atica) dicit g̃ ꝙ denoiatiua dñr
q̄cūq; ab aliq̄ p̄ncipali ꝛ abstracto ꝑz nom̄ hñt
appellatiōz dr̄ia ab ipo solo caū. i. sola cadētia
aut ꝯcernētia siue ꝯcretiōe. s. ad subcz. postea
expoit p exēpla. ut a grām̄atica dr̄ grām̄atic⁹
a fortitude fortl. Nōndū ꝙ denoia⁰ sūit p̄pe ꝛ
iprope siue large ad ōnoiatōz p̄pe dictā q̄ ⁹ ad
plenā rōz ei⁹ ꝑ ꝙ vsi sūt p̄bi de ea duo regrūt
. s. ꝙuēiētia vocal ꝛ pticipa⁰ real. ꝙuēiētia vōlis
ita. s. ꝙ illō denoiatū cōicet cū eo a q̄ denoiat i
pri⁰ nois. ꝛ dr̄at ꝑm finē eiusdem nois: sic se hz
ad iusticiā iust⁹ ad vtutē vtuosus. regrit ēt z⁰
pticipa⁰ real ita vz ꝙ denoiatm̄ pticipet realr
q̄litatē a q̄ denoiat: sic iust⁹ pticipat realr iu-
stitiā. sic ät nō denoiat studiosus a vtute: vñ si
dicat studiosus q hz vtutē ħ ñ dr̄ p̄pe denōiati
ue. sz magl etbimologice ꝑ dam̄ i logi. sua. c⁰. z⁰
¶ Alio⁰ denoia⁰ dr̄ iprope ꝛ extēso noie p q̄cū-
q; denoiatiōe siue nūcupatiōe q̄ tribuit alicui
ex q̄litate q̄ dr̄ eē talꝑ ꝙ vlgariter dr̄ ꝙ a fine
denoiandū ē vnūqōq;. ꝛ ꝙ vnūqōq; dz ōnoia-
ri a nobiliori ꝛ notiori. ꝛ ħ⁰. q. qđ dr̄ de aliq̄ tale
aut q̄le pōt dici ꝙ denoiatiue dr̄ ab eo. ꝛ sic stu
diosus denoiatiue dr̄ a vtute iprope loq̄ndo.
pz g̃ ꝙ ad denoiationē p̄pe dictā attēdit ptici-
patio realꝛ ꝙuēiētia vōlis mō dco. ad denoia-
tionē ät large acceptā attēdit solūmō pticipa⁰
realꝛ ħ pz p dam̄. vbi s ꝛ pōt brī a plō iferi⁹ c⁰.
de q̄litate ¶ Ad maiorē euidētiā p̄dictoz q̄rit

de diffinitōe denoiatioz vtz dr̄ant solo caū. i.
sola cadētia ad subcm a pricipalib⁹ a qb⁹ hñt
denoiationē an dr̄ant i significat ēt. ħ ē q̄rere
an denoiatm̄ iō significet ꝙ abstractuz. s. forīm
tm̄. vl aliō ut subcm. et ar. ꝙ significet subcm.
qz significare ē ite⁹ ꝓstituere ex p̄mo pier c⁰. de
v⁰. nomē ꝓcretū platū ꝓstituit ite⁹ subci. g̃ illō
significat. p⁰. mi. qz ꝓstituit ite⁹ accñtis ꝛ illud
ipole ē itelligi sine subco. tū qz ipole ē ipm sine
subco eē. ꝛ vnuqōq; sic se hz ad eē ita ad vitatē
. i. ad cognitiōz verā ex z⁰. metba. tuz qz subā ē
p⁹ oiuz cognitōe ex 7. metba. g̃ nll signat sine il
la. p ħ ēt p̄bat ꝙ subcm p signat. qz illō p itelli
git plata voce. qz accñs nō pōt eē siue intelligi
sine illo ꝛ illud ē p⁹ cognitiōe ipo accñte. ¶ ħ iō
significat nomē. ꝛ diffi⁰. ex. 4. metba. rō quā si-
gnificat nom̄ ē diffi⁰. sz diffi⁰ ꝓcreti hz i se subcz
ꝛ accñs. qz accñs diffinit p sbāz. ex. 7. metba. g̃
significat vtrūq; ¶ ħ dictio exclusiua excludit
qōlz qđ ē ex p se significatū termi. sz addita ter
mio ꝓcreto ñ excl̄dit subcm. g̃ ꝛc̄. p⁰. mi. sic dō
tm̄ albū currit: nō excludit corp⁹ qz segt tm̄ al
bū currit: g̃ albū currit. ꝛ vltra g̃ corp⁹ currit. g̃
a p̄ ad vlti⁹: si tm̄ albū currit. g̃ corpus currit.
¶ ħ. 7. metba. dr̄ ꝙ i dcis ꝑ accñs nō ē ꝙ qđ ē
idē cū illo c⁹ ē pp duplex significare: ut musicū
ꝛ albū. g̃ bi⁹ significāt duo. ¶ Cōfirmat p ꝓm̄.
p̄ phi. ꝛ iz. metba. vbi vult ꝙ nomē ꝓcretuz si-
gnificet forz ꝛ suscepti⁹ ¶ Jn oppo⁹ ē az. ħ ꝛ i-
fra. c. ō subā. vbi dr̄ ꝙ albū nil significat p̄ter
q̄litatē ¶ R⁰. i ista qōe p ponit ꝓ⁰ z⁰ addet ei⁹
declaratio ¶ Quā⁹ ad p⁹ ꝓ⁰. ē ista ꝙ denoiatiua
dr̄nt solo caū a p̄ncipalib⁹ ꝛ nō i significato. qz
abstracta nō significāt subcā. g̃ nec denoiatiua
hāc p̄bo sic. qz si ꝓcretū significat subcm̄. g̃ ista
albū ē lig⁹: eēt p se. qz subcm̄ q̄ ad suū significa
tū natū eēt ꝑ se supponere. ꝛ p̄dicatū eēt de es-
sētia subci. ꝓm̄s tm̄ ē falsū ex. z⁰ posteri. vbi ista
dr̄ eē p accñs ¶ ħ si ꝓcretū significaret subcm̄
tūc ñ differret p additamē⁹. ꝓm̄a pz. qz tūc qđ
qđ pōeret i e⁹ diffinitiōe eēt de rōe e⁹ eēntiali.
ꝓm̄s ät ē ꝺ az. 7. metba. ¶ ħ ipole ē reb⁹ diuer
soz genez gn̄alissimoz eē aliq̄ rōz subē coēz
g̃ nom̄ significās talia duo: nō pōt eē vniuocū.
sz subm̄ ꝛ accñs sūt diuersoz genez. g̃ si ꝓcretū
vtrūq; significet eēt simplr equocū. ꝙ ñ videt
ꝙueniēs. qz tūc illa p̄pō nō eēt simplr va i q̄ po
neret ꝓcretū. nulla ēt i eis eēt ꝺdictio nlla ꝓm̄a
passio ēt nō posset demōstrari de suo subcō cū
sit ꝓcretū ꝛ i demōstratiōe nō ē aliqđ equocuz
ex p̄ poste. bec ät oia vñr icōueniēcia. ¶ Quā⁹
ad z⁹ ē itelligēdū ꝙ sz accñs nō sit sine subco.
ē tm̄ i se q̄dā eēntia distincta ab eēntia subci. sz ñ
adeo pfcā. nā i oi gñe ē repire qđ. ex p̄ topi. silr
nisi eēt eēntia distincta i se. nō eēt p se i alio gñe
a subcō ꝙ ē mānifeste falsū. q̄z sz ät eēntiā ꝙueit
sub p̄pa rōe itelligere: ꝛ sic significar. ꝛ tali mō
itelligēdi corrñdet mo⁹ significādi ꝓcret⁹. sicut

Q⁰. 4⁰. 11

ig̃ eaꝺ eẽntia itelligit̃ sb̃ vtroq3 mõ itelligẽdi. sic iõ significat̃ ꝓ ꝯcretũ ꝛ abstractũ nom̃. sed diuerso mõ significãdi. ꝛ ꝓp istum mo⁹ significãdi dr̃ forte subc⁹ cointelligi. nõ tã3 illi itellectui ꝓ se itrãeuz: sed tã3 illud ad qõ depẽdet illõ itelle⁹ sub tali mõ itelligẽdi. ¶ Dom g̃ ad qõez q3 ꝯcretũ nõ significat subc⁹. sed tm̃ form ¶ Ad p⁹i oppo⁹ dico q3 sic̃ aliqd ꝯstituit ite⁹ alic⁹: sic significat illõ. nom̃ ãt ꝯcretũ. non pricipaliꝛ ꝯstituit inte⁹ subc̃i. sz tm̃ ex h̃ q3 illõ c⁹ꝓ inte⁹ ꝯstituit sub tali mõ itelligẽdi depẽdz ad subcm̃. ꝛ ita significat ipz h̃ est ex tali mõ significãdi dat itelligere q3 ñ é significare. ut nũc logmur de significatõe q̃ é repm̃ta⁹ alic⁹ ex ipõne. ¶ Ad ꝓbatiõez mi. cũ dr̃ ipoſe é accns intelligi sine subcõ vez é ita q3 li sine subcõ dicat mo⁹ intellecti. alio⁹ põt accipi ut dicat mo⁹ act⁹ itelligẽdi sub h̃ sẽu ipoſe est intelligere accns sm̃ h̃ q3 subc⁹ intelligat̃. ꝛ tc̃ põt rñderi �pt ꝓdcã vbi subc⁹ intelligit̃ nõ ut ꝓ se itra ite⁹ accñt]: sz ut id ad q3 depẽdz ite⁹ ꝛ sic significat̃. ¶ Cũ obycit̃ q3 subc⁹ ꝓ significat̃. qꝛ illõ ꝓ intelligit̃ ꝓ vocẽ. põt dici q3 aliqd ꝓ itelligi ꝓ vocez é duplr aut sine q̃ non: aut ex itẽtiõe iponẽt]. ꝓ. põt subc⁹ intelligi. ꝓ. q. sine q̃ ñ intelligit̃ accns. z⁰. ñ itelligit̃ subc⁹. ꝓ sic̃ ꝓ hãc vocẽ hõ ꝓ itelligr aial tã3 sine q̃ ñ itelligit̃ hõ. sz ñ ꝓ q̃ ad itẽtiõez iponẽt] vel ꝓferẽt] ¶ Ad z⁹ di⁰ q3 é duplex diffi⁰ vna simpliciter q̃ est bñt] q3 qd é simplr vt subé. ꝛ ista diffinitõ tm̃ bz ge⁹ ꝛ dr̃iaz q̃ sũt itranea ꝓ se de itellectu spẽi. ꝛ ꝺ illa é ma. va ꝛ ꝓbatõ eiusdẽ. 4. Metba. ¶ Alia é diffinitõ. ꝓ additam̃tũ. vbi. s. aliqd addit̃ ꝑter eẽntialia diffiniti et talé accñtiũ: qꝛ ei accñtia ñ cog̃scũt̃ ꝯplete sm̃ h̃cõ ꝛ diffi⁰ dat̃ cã ꝯplete cognitõis hñde. iõ ñ diffiniuntur sine subcõ. sz qꝛ talr diffi⁰ aggregat i se aliqd: nõ ꝺ eẽntia diffiniti. iõ pl⁹ significat q̃ nomẽ diffiniti. ꝺ tali ñ é va ma. nec e⁹ ꝓbatõ ~ Ad 3⁹ dico q3 ma. é falsa qm̃ qõ icludit̃ ꝯpat̃ ad reale ꝓdicatũ. tũc. n. ñ excludit̃ nisi diuersũ ab eo rspcũ ꝓdicati. qꝛ sincatbegorica disponũt subicm̃ i ꝯpatõe ad ꝓdicatũ rspcũ ãt ꝓdicati ral ñ é subc⁹ diuersũ ab accidẽte cõcreto. iõ nõ excludit̃. vñ dr̃ ꝯir q3 exclusio ñ sp excludit aliud ꝑt eẽntiã sz ꝑm eé. qõ maxie é vnz rspcũ ral ꝓdicati ¶ Ad auctoritatẽ aristo. itelligit ꝺ boie albo ꝛ bi⁹ ꝺ gb⁹ ꝓpo suit dubitatõz i ꝑn⁰. c. illa. n. sũt eẽntia ꝑz accns ꝑt ipz i. ꝯ. Meta. ¶ Ad auctoritatẽ ꝯmentator] itelligẽ⁹ é significare extẽsiue ꝓ dare itelligere. qõ aliter eẽt ꝯri⁹ sibi. i. ꝯ. Metaph. vbi oppo⁹ videtur velle. ¶ Si q̃rit q̃ꝛ dcẽ diffinitiones valeãt ad ꝓpo⁹. dom q3 ea q̃ sũt i ꝓdicamẽto possũt cõparari ad illa q̃ sũt sui gñis vl alteri⁹ si ꝓ modo sic ordiant̃ ꝑt sb̃ ꝛ supza. ꝛ oia supioza vniuoce ꝺ inferioribus⁹ ꝓdicãt̃. si z⁰. sic ꝓdicãt̃ ꝺ seiuicẽ ꝺnomiatiue. scire g̃ oz qd sit vniuocuz ꝛ qd ꝺnoiati⁹. de equoco autem determinatur per oppositionem eius ad vniuocũ ꝛ vt talis ꝓdicatio caueat̃.

¶ Duz que dicuntur.

¶ Postq3 philosophus ꝓmisit q̃sdaz diffinitões, nũc ponit q̃sdã diones: ꝛ sũt due. q̃z secũda ponit̃ ibi (Eoz q̃ sũt) Circa ꝓmũ. z. facẽ. ꝓ ꝓmittit diuisionẽ. z⁰. subiũgit ꝺclaratõz. ibi (Ea q̃ ꝑz) dicẽ q3 eoz q̃ dñt̃. i. cõcipiũt̃ vl ẽt ꝓferũt̃. alia dicũt̃ ꝑt cõplexione. i. ꝯpõnẽ aliq̃z adiuicẽ. alia sine cõplexiõe. ¶ Postea ꝺclarat ꝓ exẽpla. qꝛ dicendo hõ currit ꝛ hõ vicit. illa dñt ꝑt cõpõnẽ ꝛ hõ seorsũ. ꝛ hos ꝛ vicit simiꝛ seorsũ dñtur sine cõplexione. ¶ No⁹ q3 ista diuisio ꝓ tãto é ad ꝓpositũ. qꝛ res exñtes i ꝓdicamẽto seorsũ accepte dñtur incõplexe. cõiũcte vo adiuicẽ faciũt cõplexionẽ ꝛ rñdet ista diuisio duplici actui itelle⁹z. ꝺ aia q̃z vn⁹ é itelligẽtia icõplexoz. z⁰ ãt é cõpõere ꝛ diuidere icõplexa. ¶ Deide cũ dic̃ (eoz q̃ sũt) ponit secũdã diuisionẽ q̃ é q̃trimẽbris. iõ ꝓma ps diuidit̃ i. 4. ꝑz. q̃ttuoꝛ mẽbra diuisionis. secũda ponitur ibi (alia vo i subõ qdẽ) z. ibi (alia vo ꝛ i subcõ sũt) 4. ibi (alia vo nz) dic̃ g̃ q3 eoz q̃ sũt. i. cõcipiũtur ꝛ q̃ sũt ꝑt rõz. alia dñr ꝺ q̃dã subõ. i. ꝓdicãt̃ eẽntialiter ꝺ aliq̃ iferiori. i subõ ãt ñ sunt. vt hõ dr̃ ꝺ aliq̃ boie subõ. i subõ ãt ñ é. ¶ Nom⁹ q3 ut dicebat̃ supza i poꝛ. eẽ in. vt diuidit̃ ꝯ dici ꝺ in loco illo é nomẽ secũde ipõnis ꝛ significat eẽ i ꝓdicatõz eoz q̃ sũt ex eẽz subi ꝛ alteri⁹ gñis a subõ. sic̃ ꝓdicari ꝺ signat ꝓꝑaz ꝓdicatõz eẽntialiũ que sũt i eoꝺ gñe cũ subõ q̃mõ supioza ꝺ iferioribus ꝓdicãt̃ i eodẽ gñe. ꝛ h̃ mõ mãifestũ é q3 hõ ꝛ q̃cũq3 vlia i gñe sbẽ dñr de. ꝛ ñ sũt in ¶ (Alia vo) ponit z⁹ mẽbrũ circa qꝺ. z. facẽ. ꝓ ꝓponit itẽtũ. z⁰. exponit q̃ddã dcm̃ ibi (i subõ ãt) z⁰. adducẽ exẽpluz ibi (vt qdã) dic̃ g̃ q3 alia sũt q̃ de nullo subõ dñr. sũt tũ i subõ ¶ Postea exponit qd dr̃ ꝓ eẽ i subõ dicẽs q3 illõ dr̃ eẽ i subõ qõ é i aliq̃ ñ sic̃ ꝑs e⁹. impossibile é tm̃ eé sine illo i q̃ est ꝛ ille é mo⁹ eẽndi accñt] i subõ. ¶ Ulteri⁹ qꝺ dixerat expõit ꝓ exẽplũ i ididuis accñt⁹. vt q̃dã grãmatica é i aia ut i subõ ꝛ q̃ddã albũ i corꝛe. qꝛ ois colꝛ é i corꝛe. nullũ tũ hoz dr̃ ꝺ subõ. qꝛ ididuũ nlũ bz iferi⁹ ꝺ q̃ eẽntialr dicat̃. ¶ Deide cuz dic̃ (Alia vo) ponit z⁹ mẽbrũ di. q3 alia sũt q̃ sunt i subõ ꝛ dñr de sbõ vt gñalr vlia accñtiũ vt scia é i aia vt i subõ ꝛ dr̃ eẽntialr ꝺ grãmatica vt ꝺ subõ. ¶ Deide cũ dic̃ (alia vo) ponit 4⁹ mẽbrũ circa qꝺ. z. facẽ. primo exponit itẽtũ. z⁰. infert corrle quãdam vlem regulam ibi (simplr ãt) dic̃ g̃ q3 alia sũt que nec dñr ꝺ sbõ nec sũt i subõ vt gñalr oia ididua ꝺ genere sbẽ. vbi gra. aligl bõ aliqs equ⁹. (simplr) ifert vnã ꝓpõnẽ vlez ex dcis dicẽs q3 simplr. i. vliter oia ididua ꝛ nũero singlaria de nllo dicũtur subõ: tm̃ nihil pbibz ea eẽ i subõ. rõ ꝓmi est qꝛ nullũ ididuũ bz aliq̃d inferi⁹ sub se de q̃ vt de subõ eẽntialr dicat̃. rõ secũdi é. qꝛ aliq̃d ididuũ é de gñe accñt] qꝺ oz eẽ i subõ. ut q̃dã grãmatica é i subõ. ¶ Nom⁹ q3 ista diuisio ꝓ tãto videt̃ valere ad ꝓposituz. qꝛ ex ipa bẽtur mo⁹ ꝓdicãdi eoz q̃ i ꝓdicamẽto sũt. siue cõpẽt mutuo i eodẽ gñe. qꝛ sic̃ dñr ꝺ illꝝ ñ sũt in diuersis generibus qꝛ sicut sunt in illꝝ nõ sunt vt pz ex ꝓdcis. ¶ Cegt̃ ipa ps

(Qñ alterũ ȯ altero) vbi ponit.z.r̃gl'as q̃ꝫ secũ/
da ponit̃ ibi (ꝺiuerſoꝝ generũ) ꝑma ꝑs ꝺicit̃ in
.z.p̊ ponit itēt̃ũ. z°exponit ꝑ exēplũ ibi (vt hō p̃
dicat̃) gdā.n.bō ꝛ eſt bō ꝛ aīal. ¶ Ꝑz aũt q̃liter
regula ꝺſeruiat ad ꝓpoſitũ. qꝛ ex ipa br̃ hītudo
ꝛ ordo coꝝ q̃ i eode p̃dicam̃to ponũt̃ �means ſub ꝛ ſu
pra. ¶ Ad maiorē euidētiā bꝰ ꝓme r̃gl'e q̃rit̃. utꝝ
vera ſit vl' falſa. arguit̃ ꝙ ſit falſa. qꝛ aīal ē p̃di/
catũ ȯ boīe ꝛ albũ de aīali. g̊ ꝛ albũ de boīe ꝟ iſtā
g̊ regl'az tenerz iſta ꝯtia. aīal ē albũ. g̊ bō eſt al/
bꝰ. vbi vr̃ cē fallacia ꝯnt̃. qꝛ añs pōt cē vm ſine
ꝯnte. ¶ ꝟ hāc r̃gl'az ſeq̃ret̃ ſbā ē gñaliꝰ. g̊ aīal ē
gñaliſſimũ. qȯ ē falſũ. ¶ ꝟ ſi gcgd p̃dicat̃ ȯ p̃di
cato p̃dicet̃ et ȯ ſubō. ſeq̃t̃. p̃dicatũ eſt p̃dicatũ. g̊
p̃dicatũ p̃dicat̃ ȯ ſbō. g̊ ſubm̃ ē p̃dicatũ. ꝙ ē ma
nifeſte falſũ. ¶ Jn oppoſituz ē ari. ¶ R°. h̄ dr̃ a
gbuſdā ꝙ r̃gl'a eſt bona ꝛ va q̃n̄ bz iſtas .z. condi
tões q̃n̄. ſ. aliq̄ ſumūt̃ i eode gñe eēntialr ordīa/
ta. qꝛ tūc gcgd p̃dicat̃ eēntialr vt h̄ ſumit̃ p̃dica
ri ȯ p̃dicato eēntialr p̃dicat̃ ȯ ſubō: ꝛ cū h̄ ēt ē i/
telligēda r̃gl'a q̃n̄ p̃dicatũ itermediũ n̄ variat̃ in
ꝯpatiõe ad p̃dicatũ ȯ ipo ꝛ ad ſubm̃ de q̃ p̃dicat̃
¶ Jtē z°. r̃gl'a ȯbz itelligi ȯ p̃dicari ſignificato in
itētõibꝰ ꝛ de p̃dicari exercito i fūdamēt̃. ¶ Per ꝑ
mā cõditõz ſoluũt̃. z. ꝑma argumēta. qꝛ albũ et
gñaliſſimꝰ n̄ p̃dicāt̃ eēntialr ȯ ſbā ꝛ aīali. ¶ Silr zꝰ
ſoluit̃ penes variatõz p̃dicati itermedy. qꝛ ſic ar
guēdo fit fall'a accñt̃. ꝑ. z. ꝯditõz ſoluit̃ zꝰ argꝰ.
qꝛ ibi ar. i itētiõibꝰ cū eē ꝑ ꝙ exercet̃ p̃dicatio iõ
nō tz ¶ Cōtra iſtũ moꝰ exponendi ar. qꝛ fm oēs
iſtas ꝯditiões bec ꝯña eēt bō. aīal ē ſubā. g̊ bō ē
ſubā. qꝛ bic ſumūt̃ tria eēntialr ordīata in eodez
gñe. nec variat̃ p̃dicatũ iter meꝰ. ꝛ ar. i ꝑmis itē
tiõibꝰ de p̃dicari exercito. ſz iſta ꝯña n̄ vaz. g̊ oēs
p̃dicte ꝯditiões nō valēt. qꝛ nō ſaluāt vitatē re/
gl'e. p°mi. qꝛ ſeq̃t̃ aſinꝰ ē ſubā. g̊ aīal ē ſubā. ꝛ n̄ ſe
q̃t̃. aſinꝰ ē ſubā. g̊ bō eſt ſubā. igr̃ iſta. bō ē ſubā ē
añs nō ꝯuertibil' iſti. aīal ē ſubā. g̊ e ꝰ. arguēdo.
aīal ē ſubā. g̊ bō ē ſubā ē falſa ꝯñt̃ a pōne ꝯñtis
ꝛ a ꝓpōne bñte plēs cās vitat̃ ad vnā illarum.
¶ Dōz g̊ ꝙ nō ſeq̃t̃ forl'r. aīal ē ſubā. g̊ bō ē ſubā
ſic nec ſeq̃t̃ ſubā ē alba. g̊ aīal. qꝛ ex ſignificatiõe
ꝟmõis vtrūq; añs ſe bz eodez mō ad ꝯñs ¶ Alr
g̊ dōz ad qōz ꝙ regl'a ē va. qꝛ ꝑ ſe dat̃ de ꝟis iten
tioib⁹ ſic logicꝰ dz log: ꝛ ſumēdo p̃dicari ꝑpe ꝙ
ē ꝑ alio dici: tūc. n. tm̄ ꝛ nō plꝰ ſignificat̃ ꝑ regl'az
niſi ꝙ ē pꝰ ꝓre ē pꝰ poſteriore: vl' ꝙ ē ſupiꝰ ſupio
re ē ſupiꝰ iferiore: cꝰ vitas nulli ē dubia. ꝛ ita cō/
ueniēter pōit̃ vt regl'a. qꝛ eiꝰ vitas ē oibꝰ nota ꝟ
viſo occurrūt duo dubia ¶ Priꝰ ē qꝛ aꝝ. exēpli/
ficat ȯ rebꝰ prie itētiōis. q̃rit̃ g̊ quō ꝟ bāc regl'az
arguēdū ē i illꝫ. Dōz ꝙ aꝝ. ſic exēplificat. ut hō
p̃dicat̃ ȯ q̃dā boīe. aīal vo ȯ boīe. g̊ ꝛ ȯ q̃dā boīe
aīal p̃dicat̃ vbi ſignificat̃ aīal eēntialr p̃dicari ȯ
boīe. ſi g̊ dēat exerceri iſta p̃dicatō cū h̄ vbo ē. oz
ad arguēdū ꝟ regl'am modificare ꝯpōez ꝑ aliqd
ꝙ notet p̃dicatū p̃dicari ȯ ſubcō: ſic h̄ ſūit̃ p̃dica
ri. ſ. eēntialr. ꝛ tūc ē ſic arguēdū. hō ꝑ ſe pꝰ. vl' eēn
tialr ē aīal. g̊ qdā hō ꝑ ſe ꝛ eēntialr ē aīal. ſi ā ab
ſolute arguat aīal ē ſbā. g̊ bō nil' exꝑmit̃ i añte ꝙ
notz ibi vtutē bꝰ r̃gl'e. qꝛ ꝑ eē abſol'te n̄ſignat̃ p̃di
catū p̃dicari. i. eē ſubō pꝰ vl' ſupiꝰ ipo ¶ Secūdū
duꝰ ē cū mō dēz ſit ꝙ aꝝ. ſūit i l̄ra abſolute ꝯpōz
dōo ſic. qdā. n. hō ꝛ hō ē ꝛ aīal. ꝛ nō cū aliq̄ modi
ficatiōe. dōz ꝙ itelligit ꝑ ſe. qꝛ ſic exꝑſſit pꝰ i ꝟis
itētiōibꝰ dōo. aīal p̃dicat̃ ȯ boīe. vñ hoc zꝰ ē itel
ligēdū ut p̃cedēs. ¶ Ad duo argum̃ta prīa ꝯ re/
gl'az ꝑz ex dcis. qꝛ nō ar. ꝟ itētiōz regl'e. ꝛ vtrobi/
q; ꝯmittit̃ fall'a. ¶ Ad zꝰ di°. ꝙ reſpectu ſubēi p̃/
dicatū ē p̃dicatū tm̄ p̃dicatiõe ſignificata. ſz p̃di
catū reſpectu p̃dicati ē p̃dicatū p̃dicatione exer/
cita. regl'a āt eſt itelligēda p̃dicatõe vtraq; vni/
formit̃ ſūpta. ¶ Deide cū dicit (ꝺiuerſoꝝ geneꝝ)
põit ꝟaz regl'az circa ꝙ. z. facit. p̊ regl'az põit. z°
ipſā expõit ibi (ut aīal' ꝛ ſcīe) dicit g̊ ꝙ diuerſoꝝ
geneꝝ ꝛ nō ſubalternatim poſitorū ſūt diuerſe
ſpēs ꝛ dr̃e ¶ Poſtea expõit regl'az. p̊ ꝑ exꝰ ad ꝑ/
poꝰ. qꝛ aīal ꝛ ſcīa q̃ ſūt duo gña diuerſa mō dēo.
bñt diuerſas ſpēs ꝛ dr̃as. ꝑz i l̄ra g̊ ꝑ exꝰ ad ꝓpo
ſitū ꝙ gñuz ſubalternoꝝ nil' ꝓhibz eaſō eē dr̃as
cꝰ cām põit. qꝛ ſupioza ȯ iferiorib⁹ p̃dicāt̃. g̊ dr̃ie
q̃ ſūt gñis p̃dicati ꝛ ſupior] eedē erūt gñis ſubēi
ꝛ iferior] ¶ Nōndū ꝙ iſtud dēz (qñ alteꝝ) lz ha
beat vitatē ȯ dr̃ys tā ꝯſtitutiuis q̃z diſiuis gñis
ſupior] q̃tenus dr̃ie ꝯſtitutiue ſūt ȯ eēntia ſupio
ris. ꝛ ꝑ ꝯñs iferior]. Dr̃ie ēt diſiue ſupior] ſūt ꝯſti
tutiue iferior]. tñ plꝰ appꝛopiate videt̃ log de cō
ſtitutiuis gñis ſupior]. qꝛ ille p̃dicāt̃ ȯ gñe ſupi/
ori. ꝛ ꝑ ꝯñs de iferiori. ſūt ēt de eēntia ſupior]. g̊
iferior]. ¶ Ad cuidētiā maiorē p̃dcoꝝ de vitate
bꝰ regl'e (ꝺiuerſoꝝ) q̃rit̃ vtꝝ iō aliqd poſſit. eē in
diuerſ gnībꝰ. ar. ꝙ ſic. qꝛ coꝛ ē i gñe ſubē ꝟ poꝛ
ꝛ i gñe q̃ſtitat] ꝟ aꝝ. c°. de q̃ſtitate ¶ ꝟ figura ē in
gñe q̃ſtitat]. qꝛ geometra q tm̄ ꝑ ſe ꝯſiderat q̃ſti/
tatē ꝑ ſe ꝯſiderat figurā. ꝛ figura ēt ē i gñe q̃lita/
t] ꝟ aꝝ. c. ȯ q̃litate ¶ ꝟ ſcīa ꝑ ſe. ē i gñe q̃litat]. qꝛ ē
i prīa ſpē. ꝛ ē ēt ꝑ ſe relz ꝟz aꝝ. c. ȯ relatõe i. ꝟ. me
tha. ¶ ꝟ duplũ ꝛ dimidiũ ſūt q̃ſtitates ꝑ ſe. ſ. tēt
r'la ¶ ꝟ ꝓprīũ ē ꝟ q̃litatē ſil'e vl' diſſil'e dici. ꝛ ꝟm
q̃ſtitatē eq̃le ꝛ ieq̃le. g̊ ſt bec i ill'gnībꝰ. ſūt ēt ꝑ ſe
relatiua ꝟ aꝝ. ¶ ꝟ ifra c°. ȯ q̃litate i fine dic̃ aꝝ.
ꝙ ideo ipz q̃le ꝛ rlīa eē nil' ē icōueniēs: ꝛ ſic i vtrīz
gnībꝰ ānūerāt̃ ¶ Jn oppoꝰ eſt aꝝ. ꝛ ꝓbat̃ rōne.
qꝛ q̃ dr̃nt i ꝓre dr̃nt i poſteriore. g̊ q̃ dr̃nt i geneꝝ
dr̃nt i q̃lz poſteriore. ſz nil' ē i diuerſ gnībꝰ gñaliſ
ſimis ꝛc̃ ¶ R°. i iſta qōe ꝑmo ꝑmittā q̃ſdā diſti/
ctões. z°. oñdā aliq̄s ꝯcl'ones ¶ Quāꝰ ad pꝰ eſt
iſta prīa diſtic°. q põit ꝑ topi. ꝙ ideo dr̃ multipl'r. ſ.
idez gñe. idem ſpē: idem nūero. ꝛ ꝓpoꝛtõe. idem
nūero dr̃ tripl'r. ſ. ideo acc̃ite ideo ꝓꝑo. ꝛ ideo diffinitõe
¶ Scōa di°. q ponit̃. ꝟ. metha. ꝙ ideo ꝟ ſe dr̃ tot mo
dis q̃t mōiſ vnū ꝟ ſe. ſ. vnū nūero ſpē gñe ꝛ ꝓpoꝛ
tiõe Quāꝰ ad zꝰ ſit iſta prīa ꝯ°. ꝙ ideo ꝓpoꝛtiõe
ꝛ acc̃ite ꝛ ꝓꝑo ꝑt eē i diuerſ gnībꝰ ¶ Dāc oñdo
ſic. qꝛ aīal ꝛ coloꝛ ſūt ideo ꝓpoꝛtiõe. qꝛ biꝰ identitaſ
ē i ſil'r ſe br̃e. ſic ei colō ſe bz ad albedinē. ita aīal
ſe bz ad boiez. ꝑz ām ꝙ aīal ꝛ coloꝛ ſūt in diuerſis

gnīb⁹.siłr sor.ꝛ albū sūt id accīte.sor.ār ꝛ risibłe sine ꝓceptibile disciplie sūt id ꝑpo māi⁹ē sic eaď eē i diuerꝰ gnīb⁹ ꝟa ꝛ°ē ista. Jdē spē id gne id diffōe n°°est i diuerꝰ gnīb⁹ gnalissīs ł gbuscūqz ñ subalternis.ut spēs ł dr̄ia nisi fōte id ī gne supioze in diuersis gnīb⁹ iferiozib⁹:hāc onīdo sic.ſ.qꝺ id spē vel gne īferioze nō sit.i diuersis gnīb⁹ supiozib⁹ nō subalternis ut spēs ł dr̄ia.qz ad eēntiā spēi ꝓtinet.g⁹ḡ si id spē vł gne iferioze eēt in diuerꝰ gnīb⁹ supiozib⁹.illa ābo gna eēnt de ei⁹ cēntia.ḡ illō nō eēt idē eēntialr.qz duo gna non subalterna diuersā cēntiā ꝑdicāt.siłr dr̄ia cū genere faċ vnū eēntialr.sz cū diuersis gnīb⁹ñ subalternis nił id faċ eēntialr ḡ ꝛc.ista ꝛ°q⁹ ad idē diffinitiōe ē.q.ꝑ se nota Cōtra istā ꝛcłonē ar. qz.5.metha.dr̄ qꝺ vnū nūero iſert vnū spē. sz accidēs ꝛ subc⁹ sūt vnū nūero ex dcis.ꝛ sūt ī diuersis gnīb⁹.ḡ id spē pōt eē i diuersis gnīb⁹ Rñ° qꝺ ax ꝑ distixit mōs vni⁹ ꝑ accīs ꝛ postea distinxit vnū ꝑ se i illos mōs nūero spē gne ꝛ ꝓpoztōe ꝛ cū subdit vnū nūero iferre vnū spē itelligit tm̄ de vno nūero ut ꝑ⁹ id posuit.ſ.ut ē mo⁹ vni⁹ ꝑ se subc⁹ āt ꝛ accīs si sūt vnū nūero ꝟ ē ꝑ accīs ꝛ ñ ꝑ se.ꝛ ita de illis ñ itelligit istā ꝛñaz tenere Ad ꝑ⁹i oppo⁹ dōm qꝺ coꝛp⁹ ut dicit naturā aptā ad recipiēdū dimēsiōes ē in gne subē: vt āt nomīat ipsas tres dimēsiōes ē ī gne ,q̄titatł.ꝑ⁹ ꝓz qz natura īcoꝛpea dr̄ subā cui repugnat suscipe dimēsiōes Ad z⁹ dico qꝺ ꝟ nom̄ figura vno⁹ significat supficiē termiatā lieis.ꝛ sic ē ī gne q̄titatis. Alio⁹ significat clausiōz siue teriatōz lieax ꝛ sic ē i.4.spē q̄lita.vñ q̄litatel q̄rte spēi dr̄ q̄litatel cīca q̄titatē Ad z⁹ dr̄ qꝺ relatōes sūt ꝑ se ī gne relatiōis.relatiua vo ꝓnt eē res alioꝝ genex. qz illa sūt relatiua i qb⁹ fundat rło.ꝛ ista sūt res alioꝝ genex ꝑ ꝟ dr̄ ad oīa illa qꝺ lz sint rła.tm̄ ñ sūt ī gne relatōis:sz i alys gnīb⁹ Cōtra ꝟ arguit. tū qz ꝛcretū ꝛ abstractū id significāt eēntialr. ḡ sūt i eoď gne.ḡ si relatiōes sūt ꝑ se ī gne rełonis ꝛ relatiua erūt:qz eaď ē eēntia eiusdē gnis:cū ens ꝺ se dīdat i.io.gna.tū qz si relatiua nō eēnt ī gne relatiois nił deteriatū ī c°ō ad aliqd.i ꝑdicamtł ꝙueīret alicui i illo gne:ꝛ ita ad determinādū ō illo gne eēnt oīa iptinētia q̄ determināt ibi.ꝓria ꝛña ꝓz:nec eī ꝓria diffi°ad aliqd:nec ꝺa quā ax. approbat.nec aliq̄ ꝑpetas quā pōit ꝙueniret relatiōib⁹ ꝟz tm̄ relatiuis q̄ ꝑ ypotbesim ñ sūt ī gne relatiōis Dōz ḡ qꝺ ꝑ se relatiua sūt ī gne relatōis siċ ꝛcreta alioꝝ sūt ī gnīb⁹ alys de q̄ dicet posteri⁹:ꝛ ita nił id eēntialr ē ꝑ se rłm ꝛ spēs alteri⁹ generł:scia ḡ equocū ē ad significādū babitū mētis ꝛ ad significādū imaginē scibił q̄ duo eēntialr sūt diuersa.ꝑ°ē spēs q̄litatis.z°° ē ꝑ se rłm Ad alid dr̄ qꝺ duplū ꝛ dimidiū sł ꝑ se ī gne relatōis nō q̄titatł:nec ꝟ dic ax. lz illō cui inē duplū ꝑ se ut duo sit ꝑ se q̄titas. qz nō oz accīs ꝛ ꝓpriū eē i eoď gne:ut spēz cū suo subcō Siłr ō eq̄li ꝛ ieq̄li siłi ꝛ dissiłi doz qꝺ sł rła ꝑ se sz i gne q̄litatł vł q̄titatis sūt:nō ut spēs: sz ut ꝓpa. ut ꝓz ꝑ ax. vltia ꝓpetate q̄ntitatł ꝛq̄litatł.polē āt est de multł ut sint i vno gne ut spēs.i alio gne ut ꝓpa.qz risibile ē i gne subē:ut ꝓpriū.ꝛ i gne q̄litatł:ut spēs. Ad auctoritatē ax. dico qꝺ logī ꝺditionalr:ut si ꝺtigat idē eē q̄le et rłm nił ē icōueniēs.in vtrisq gnibus hec sic annūerari.ꝛ tūc supplēdū ē qꝺ tale ñ ē idē eēntialr.

Dū que secundum nullā ꝺplexiōz)ꝛ postq̄ ꝑł ſōteriauit de gbusdā añtibus ad notitiā ꝑdicañtoꝝ q̄ ꝺir dñr añꝑdicañta.nc̄ icipit deteriare ꝺ ipis ꝑdicañtis.circa qꝺ.z.faċ.ꝑ ꝺteriat ꝺ ipis ī gnali.z°ꝺ singułī spāli ibi(Sbā)ꝓria ꝑ ꝺidr̄ i.z.ꝑ ꝓpōit q̄ꝺā dionē.z°. ꝓbat q̄ꝺā suppōnē ibi(singła igr̄)ꝓria i.z.ꝑ diuisiōz ꝓpōit.z°ipsā ꝑ exēpla expōit ibi(ē āt substātia)dic̄ ḡ qꝺ eoꝝ q̄ dñr.i.ꝺcipiūt:vł ēt ꝓferūt ꝟ nullā ꝺplonē singłoꝝ:aut significat subāz:aut q̄titatē:aut q̄litatē ꝛc.enūerādo oīa.io.ꝑdicañta Nōndū qꝺ ista dio videt subdisio i⁹ꝑme diuisiōis q̄ posita ē s.i q̄ dicebat qꝺ eoꝝ q̄ dñr alia dñr ꝟ ꝺplonē.alia sine ꝺplone.ꝛ ē ista dio logica. qz metha. dīdit ens reale ī ista.io.sz logic⁹ dīdit ēs ꝺplexū i.io.gna.icōplexū āt ē nom̄ significās rē ꝟe itētiōis.qz ꝟ°spectat ad logicū ꝺsiderare ꝺ istis inq̄⁹.ſ.ꝑ ite⁹ attribuit eis aliq̄ ītē°ut supi⁹ dicebat Deīde cū dicit(est āt)expōit ꝑ exēpla dictā dioz di.qꝺ ut dicebat figuralr.i. exēplarit ſbā ē.ut bō eq⁹.q̄titas ut bicubitū ꝛc.līa plana ē Deīde cū dic̄(singła igr̄)ꝓbat qꝺā suppo⁹i dione.ſ.qꝺ vnūqꝺq̄ ꝑdicañtū ē icōplexū ad qꝺ iducit duas rōes.q̄ꝝ ꝟa pōit ibi(videt āt) Jn ꝑma ar.sic.ex q̄ꝝcūq̄ ꝺpōe resultat ꝺplexū ipa sł icōplexa:sz ꝑdicañta sł bi⁹.ḡ ꝛc.i⁹rōis ꝑ pōit ꝺcłonē ibi(singła igr̄ ꝛc̄)ī nulla affirtiōe.i.ꝺpōne dñr.ut ꝑ affirtiōz itelligit ꝺpło ꝛ negatia.z°pōit mi.vbi stat visrōis (boꝝ āt ad eē) qꝺ ē ꝺplexū significat vez łfalsū.qz oīs affir°i.ꝺplo ē va ł flā singłz dc̄oꝝ q̄ ꝟ nłā ꝺplonē dñr ñ significat vm łfalsū.ut bō ꝟ se aut albū aut currit.ḡ ꝛc̄. Ad euidētiā ꝑdcōꝝ q̄rit vtꝝ sint tm̄. io. gnalissīa ꝑdicañta Ar.qꝺ ñ .qz ēs dīdit ī sbāz ꝛ accīs i ēs ꝑ se ꝛ ī ēs i alio:sz tm̄ ē vnū gnalissi⁹ ēs ꝑ se łsba. ḡ tm̄ ē vnū ꝑdicañtū accīs.ḡ ꝛc̄. ꝑ qꝺ ꝑ supabūdāriā dr̄ vni soli ꝙueīt ꝟ ax.sz gnalissi⁹ē bi⁹ ḡ tm̄ ē vnū gnalissi⁹ ꝑ ois dio ꝛ młtitudo r̄ducit ad vnū eēalr qꝺ ēꝑ⁹ illa młtitudie.ḡ si sint młta gnalissīa aliqd v⁹ ē ꝑ⁹ illł.sz gnalissīs nił ē ꝑ⁹.ḡ nec sł młta. ꝑ albū ē vnū aliqd eēnalr. qz nił aliď significat q̄ albedo ex ꝑdcis.ḡ ē i aliq̄ gne ꝑ se.ñ i gne q̄litatł.qz q̄litas ve ꝑdicat ꝺ oi qꝺ ē ꝑ se ī gne q̄litatł.q̄litas vo ñ ve ꝑdicat ꝺ albo.ḡ albū ꝑ se ī alio gnalissīo ē.siłr pōt argui de ꝛcretł cuiusłz gnis accītis.ḡ sūt.is.gna accidētiū Confirmat qz q̄le ꝑdicat de albo.q̄ro sub c⁹ rōe vłis nō ꝓprij.qz nō ꝙuertibilr.nō accidētł.qz nō adē nec abest.nō dr̄e.qz nō distinguit albū ab alys. nō spēi spālissime.qz ꝑdicatur de differentibus specie.ergo sub ratione generis.ꝛ nō babz supra

pdcm

Nō.ꝓ risibile ē ꝺpte.ſ.bnō.pter nā q̄ medium facit ad amī pro q̄tā ꝺuenit humana ꝓpria ē hre amī ridendi est ī ꝑmo q̄rti logice hic dctor passiohominis ꝑmo ꝓbē.

affirmatiua

Affir. ꝛ ꝑmo ꝛ ꝺplexū

Q. 7.

se aliō supueniēs g⁹ ḡ q̄le ē gñalissimū. ꝛ nō ē illō
q⁹ q̄litas. qꝛ nō bꝫ easdē spēs cū ñ p̄dicet de eisō
ḡ ē aliud gñalissimū ¶ P̄ itētiōes sūt per se itelli
gibiles. qꝛ diffinibiles ꝛ in eis māi⁹ est esse aliqd
supi⁹ ꝛ iferi⁹. ꝛ p ꝯñs aliqd supmū. illud āt nō bꝫ
sueniēs g⁹ aliq̄d illoꝝ. qꝛ ens ꝓꝫ se dicit. in hec
io. ſ. metba, excluso ente i aia. ḡ est vnū gñalissi⁹
itētionū p̄ter hec oia ¶ P̄ ꝓuēit itelligere ñ ens.
qꝛ ꝛ signficare ex z⁰ posteri. ꝛ i eo ē rō supior et
iferioris. ḡ aliqd supmū. illud āt ñ ꝓtinet in aliq̄
illoꝝ. qꝛ n⁹ illoꝝ de illo p̄dicat. ḡ ē distictū gñal
simū nō entiū. ꝛ p ꝯñs p̄a gña q̄. io. ¶ P̄ signifi
cata ēt ꝓcipiūt ab itellectu: ꝛ i eis ē supi⁹ ꝛ iferi⁹
ḡ supmū. alr eēt ꝓcessus i ifi⁹. ḡ aliq̄ gñalissimū
¶ Sil̄r arguit de ꝑuatioīb⁹ ꝛ de pō opposita ac
tui ¶ In oppo⁹ ē aꝝ. ¶ Kñ⁰ dōꝫ q⁹ tm̄ sūt. io. ge
nera gñalissima reꝝ q̄ꝝ distin⁰ nō sūit penes ali
qd logicū tm̄. ſz penes ipas eēntias. ipa ei inten⁰
gñalissimi ē tm̄ variata nūero i istis. vñ qō q̄ ad
illud q⁹ difficultatis ē. ē magis metba. q̄ logica.
iō sufficit ḃ scire. qꝛ ita est q̄uis forte metba. de
beat ꝛ possit scire ꝓꝓ qd. de q̄ alias ¶ Ad p̄⁹ i op
positū negat ꝓña. qꝛ ens per se ē vniuocū oīb⁹ ō
gb⁹ dr̄. ꝛ ita pōt eē vnū g⁹. ſz ens p accñs. vel in
alio ñ ē vniuocū illis gb⁹ ꝓuēit. ḡ ꝛc. ¶ Ad z⁹ dr̄
vno⁰ q⁹ p supabundātiā dr̄ vni soli ꝓuēit in vno
gñe. ꝛ ita ē tm̄ vnū gñalissimū i vno gñe. ſz ñ sim
plr tm̄ vnū ¶ Uel ar. ut dcm ē in poꝝ⁰ q⁹ suplā⁹
dupl̄r exponit. vno⁰ positiue p excessū oium ali
oꝝ Alio⁰ ꝑuatiue p ñ excedi ab aliq̄ alio. p⁰ n⁹ ē
gñalissimū simpl̄r. ſz tm̄ in aliq̄ gñe. i. gñali⁹ oīb⁹
alys i suo gñe ¶ Scō⁰ q̄ꝫ illoꝝ ē gñalissimuz
qꝛ n⁹ eo gñali⁹. ista ḡ ꝓpō q⁹ p supabundātiā ꝛc
vā ē ut suplatiuū exponit positiue. ñ ut exponit
ꝑuatiue. qꝛ multa pñt eē pria. ita q⁹ q̄ꝫ illoꝝ nil̄
ē p⁹ ¶ Ad z⁹ pōt dici q⁹ mltitudo p̄dicañtoꝝ re
ducit ad vnū q⁹ ē pria cā q̄ poꝝ ē eis ñ p̄dicatiōe
ſz entitate ꝛ cālitate. ꝛ ita pōt eē aliqd ꝓus eis.
Ad alia oīa argumēta dr̄ a gbusdā q⁹ ꝯcreta in
tētiōes ñ ētia ꝑuatioēs figñta. ꝛ q̄uis bi⁹ sūt in
gñe p reductionē ad abstracta ꝛ res ꝓme itētōis
ꝛ entia q̄ꝝ sūt figñta ꝛ ꝑuatiōes. qꝛ ēt gñalissīa
illoꝝ ñ sūt itelligibilia nisi p reductionē vl̄ attri
butionē ad ista gbus dcā sūt br̄e bitudinē. iō nō
pñt poni gñalissima: ſz ponunt i gñe p reductōz
qꝛ oz gñalissima eē p⁹ itelligibilia. eo q⁹ ꝯiora in
telligunt. p⁹ mi⁹ cōib⁹ c⁹ oppo⁹ ē hic. sic ponit de
pō q̄ ē i gñe p reductionē ad actū c⁹ dr̄ pō ¶ Cō
tra istā rōz: qꝛ in oīb⁹ istis ē per se p̄dicatio supi
oꝝ de iferiori. ḡ sub rōe alic⁹ vl̄is. ñ alteri⁹ q̄ꝫ ge
neri: ꝛ qꝛ nō ē pcedere i ifi⁹ erit aliqō g⁹ ñ bñs su
pueniēs g⁹. ḡ gñalissimū. qꝛ sic diffinit gñalissi
mū a poꝝ⁰ ꝛ illō nulli illoꝝ ē iō g⁹. qꝛ nec bꝫ easō
spēs. ḡ p n⁹ istoꝝ. io. bꝫ rōz gñis. ſz cū eq̄ p dicat
q̄ꝫ de suis spēbus. sicut aliqō illoꝝ de suis se
quit q⁹ erūt eq̄ p gña ꝛ ñ p reducriōz ad aliqō il
loꝝ. io. ¶ P̄ q⁹ dr̄ i ñsiōe q⁹ oz gñali⁹ eē. p⁰ itelli
gibile māifeste: falsū est nisi itelligat respectu il
loꝝ respectu q̄ꝝ ē gñalissi⁹: q̄titas, n. nō ē p⁹ i
telligibile simpl̄r. ſz i suo gñe ita ēt pria itē⁰ ē p⁹
itelligibile respectu itētionū spāliū: ꝛ nō ens re
spectu nō entiū ꝑticulariū. ꝛ sic de alys ¶ Al̄r ḡ
ad oīa ista de ꝯcretis. ſ. itētioīb⁹ scōis ꝑuatioīb⁹
nō entib⁹ ꝛ potēt⁹ ſ pōt rñderi q⁹ ꝛz hec possint i
telligi sub aliqua rōne itelligēdi ꝛ p̄dicari inter
se sub rōe alic⁹ vl̄is ꝛ eē statū ad aliqō vl̄issi⁹ q⁹
inq̄⁹ attribuit ei ista itē⁰ ē diuersū ab istis. io. tm̄
stat tm̄ eē. io. gñalissima reꝝ. qꝛ nō q̄ꝛz itelligi
bile. ſz ens ꝑ se dicit. in hec. io. ſ⁰ metba. ꝛ ita n⁹
istoꝝ ē ens ꝑ se distiⁿ⁹ ab istis. io. ¶ Ad illō tm̄ ō
ꝯcretis dicitur al̄r q⁹ eēntia significata p albū ē
i gñe q̄litatis: ſz illa sub ḃ⁰ itelligēdi vel signifi
cādi nō ē p se q̄litas nz in gñe q̄litatis: ſz p redu
ctionē. qꝛ. ſ. ē iō eēntial̄r albedini q̄ ē p se in illo
gñe. ē āt in aliq̄ gñalissi⁰ p se. ſ. i q̄li. ſz ñ i alio. q̄
le enī a q̄litate tm̄ dr̄t in mō significādi. q̄ dr̄a ꝛz
ꝓhibeat p̄dicatiōz vni⁹ de altero: nō tm̄ sufficit
ad distiguēdū gña. vel ad faciēdū aliqd eē in di
uersis gñib⁹ Ad ꝯfirtionē ꝯcedit q̄le eē gñali⁹
ſz nō aliud q̄ꝫ q̄litas. cū vo dr̄ q⁹ bꝫ alias spēs di
co q⁹ falsū ē. qꝛ spēs p se vni⁹ ꝛ alteri⁹ dr̄nt tm̄ in
mō significādi gñalissi⁹. ḡ ḃ ꝛ illud ꝛ spēs b⁹ ꝛ il
li⁹ dr̄nt tm̄ ut dcm est penes mo⁹ significādi ab
stracti ꝛ ꝯcreti. q̄ diuersitas ꝛz ꝓhibeat p̄dicatōz
vni⁹ de altero ꝛ vni⁹ gñalissimi de spēb⁹ alteriuſ
nō sufficit tm̄ ad distiguēdū gñalissima vel spēs
diuersas. ideo idē est real̄r ꝛ essentialiter genera
lissi⁹ vel predicañtū abstracti ꝛ ꝯcreti.

Substātia autez. ꝓstq̄ ꝑbs de
termiauit i gñali ḃ determiat i spāli de singulis.
circa q⁹. z. facit. p̄ determiat de subā. z⁰ de alys
p̄dicañt] accñt⁹ ibi (Quātitat] aliō ꝯti⁹) pria pſ
dicit i. z. p̄ determiat ō subā q̄ꝫ⁹ ad e⁹ subālia. z⁰
q̄ꝫ⁹ ad e⁹ ꝓpetates q̄ sūt q̄i accñtia ibi (cōe āt) p̄
ma i. z. p̄ ei supposita dicone subē i pmā ꝛ ꝑaz ostē
dit qd vtrūq̄ sit determinās de eis absolute. z⁰
agit ō eis ꝯpatiue ibi (ꝑaꝝ vo sbāꝝ (primā i. z. p̄
pōit descriptiōes vtraꝝq̄. z⁰ declarat illā spāl̄r
q̄ ē ꝑaꝝ subāꝝ ibi (māi⁹ āt ē) ¶ No⁹ āt q⁹ ḃ sup
pōit dicto subē i pmā ꝛ ꝑaz q̄ ñ ē dicto gñis i spēs. ſz
subēi i accñtia. qꝛ subā ꝑ q⁹ itē⁰ ꝑ quā ꝯsideratōz
ptiet ad logicū dicī i itētiōes sibi accñtales. vñ
sic dcm ē i poꝝ⁰ ꝑe subē ut ḃ pḃs logī sūt accñtia
ñ realia ō gb⁹ p̄dicat aliō mēbꝝ. ſ. eē i. ſz itētiōa
lia gb⁹ per se ꝯuēit dici de. vñ vl̄e est qd cōi⁹ ad
ꝑaz subāz. qꝛ ꝑa subā dic vl̄e applica⁹ ad aliqd i
gñe subē ¶ Sil̄r pria subā dic p̄dicatiōz. puta p
ticl̄are vl̄ aliqd bi⁹ applicatū ad rē i gñe sbē. ꝛ ḃ
mō alia oīa aut dicī ō substātys p̄mis. aut i eis
sūt ut ifra āpli⁹ patebit. pria ḡ ps dicit i. z. p̄ oñ
dit qd sit pria sbā. z⁰ qd ꝑa. ꝑa ibi (ꝑe āt) dic ḡ q⁹
subā. ſ. prima quā circūloquitur per ḃ q⁹ subdit
que proprie ꝛ principaliter ꝛ maxime dicitur est
q̄ nec de subiecto dr̄. nec in subcō ē ꝛ exēplificat
ut aliqs bō aliqs bos. ¶ Nōnduz q⁹ lr̄a ista du
pl̄r p̄t exponi ¶ Uno⁰ q⁹ to⁹ ḃ subā ē q̄ ꝑpe ꝛ p̄n
cipal̄r ꝛ maxie dr̄ se teneat ex pte diffiniti. qꝛ per

nam distinctionē de sba. p hoc nomē sba est equiuocū ad multa. Nam vno. sīc pro quidditate ℓ essentia cuiuslibꝫ rei. vt dicit eōne ei⁹ vniuoca accipit. ¶ Secūdo sic. vt stans pro ente q̄ est ille ens. ſ. altery nō inherens. ¶ Tertio sic. vt q̄uis aliq⁹ ꝑticularis ens sit altery nō inherens. ſ. ens. ſ. nō q⁹ aliq⁹

ℬ circūlogt̄ primā subāz quā intēdit diffinire. illō āt ꝙ segt̄ q̄ nec ō subcō rē sit diffi⁹. Alio⁹ ꝙ ly subā dicat diffi⁹. ꝛ oē aliud ꝙ segt̄ q̄ ꝑpe rē. se teneat ex ꝑte diffinitiōis. pria āt subā dicit ꝑpe subā ab actu substādi alys ad dr̄iā accīti um q̄ ꝑpe nō substāt. ꝑncipaliꝛ ad dr̄iā scōaruz subāz q̄ si substāt accītib⁹ ℬ ē q̄z maxie rōe ꝑ/ maz gb⁹ꝑ ꝛ principaliꝛ isunt accītia ꝟia. maxie ponit̄ ad dr̄iā vtriusq; vl̄ spāliꝛ genez q̄ minus oīb⁹ substāt. ¶ Circa exēpla addncta i lr̄a q̄rit. vtz aliqs bō sit pria subā. vr̄ ꝙ sic ꝑ aris. g sic exēplificat ō pria sbā aliqs bō aliqs equ⁹. ꝛ ife ri⁹ ubi oīōre itēdit qōlz aliō a ꝑmis dici ō ꝑmis l'eē i ꝑmis. ar. sic. aial p̄dicaī de boie. g̃ ō aliquo boie ꝑ aliquē boiez dās intelligere ꝑmā subāz ¶ Itē nō ē fa subā. g̃ prima. ꝟña pz. qz iter ꝑmā ꝛ faz nō ē dare me⁹. añs ꝓbaī. qz si eēt fa subā ñ eēt nisi spēs. sz ℬ ē falsū. qz bec ē va. n⁹ bō ē spēs g̃ sua ꝟdictoria falsa: aliqs bō ē spēs ¶ Cōtra qz aliqs bō p̄dicaī ō plib⁹. g̃ nō ē pria subā. añs pz. qz iste ē aliqs bō ꝛ iste ē aliqs bō. ¶ ℘ segt̄ iste bō currit. g̃ aliqs bō currit. ꝛ nō ec⁹. g̃ aliqs bō ē ꝑ⁹. ꝛ ita cōi⁹. g̃ nō ē pria subā. ¶ ℘ bec est va ois bō ē aliqs bō. g̃ aliqs bō ñ ē pria subā. qz nulla pria subā predicaī ō oi boie: añs patz ¶ Tū qz sua ꝟdictoria ē ipolis. s. aliqs bō ñ ē ali/ qs bō. tū qz q̄libet e⁹ singl'aris ē va. g̃ aliqs bō p̄dicaī ō oi boie ¶ Propter istas rōes dōm ꝙ aliqs bō ñ ē pria subā. i. ñ significat tm̄ ynum suppo⁹ bois. sic̄ iste bō puta soz. ¶ Sz ꝓp auc/ toritatē ax̄. itelligēdū ꝙ bō ō se ē idr̄ns ad ml'/ tas acceptiōes. s. ꝑ voce ꝛ ꝑ itētōe ꝑ suppositi. ¶ Signa igr̄ vt ois aliqs sibi addita tollūt idr̄az ad itētiōz ꝛ ad vocē. ꝛ ōterminat ipz tm̄ ad ac/ ceptiōz ꝑ suppositis. sz adhuc i illa acceptiōe ē idr̄ns ad oē suppo⁹. ax̄. g̃ ꝑmā subāz voluit exꝑmere ut distiguit ꝟ fam vz ut ei iest itē⁹. fe subē ꝛ tm̄ q̄dāmō i gñali dixit ut aliqs bō. i. qlz ꝙ ē iste bō. s. soz. vel plō. ¶ Alio⁹ pōt dici ꝛ ē ꝙ iō ꝙ ꝑ aliqs bō pōit̄ pria subā determinata ide/ termiate tm̄ ꝑ būc boiez determiata ꝛ determiate. ꝛ tūc exēplificauit ax̄. de pria subā determinata lz ideteriate ut ad bec vl' illa. vñ forte ēt aliqs bō ñ significat ꝑmā subāz determiatā determiate nec ideteriate. lz ꝑ illa suppō at qñ ē ꝑticl'aris ꝓpōis subcm̄. ¶ Ad ꝑ⁹ arg⁹ pz ꝙ ax̄. notificat ꝑmā subāz q̄dā⁹. i cōi ꝑ cōe sūptū ꝑ acceptōne ꝑ suppositi. ¶ Ad z⁹ dico ꝙ aliqs bō ē ens ꝑ accīs ꝟpo⁹ ex re ꝑme itētiois ꝛ fe: ꝛ nec ē pria sbā nec fa: sz me⁹ accītale iter illa. ꝛ tale me⁹ iuēit̄ iter spēz spāliss̄imā ꝛ ididua. ut bō alb⁹ lz nō me⁹ eēntiale. ¶ Cōtra ℬ ar. tū qz aliqs bō p̄dicaī de plib⁹ dr̄ntib⁹ nūero. i qd g̃ ē spēs. tuz qz ens ꝑ accīs ꝟponit̄ ex reb⁹ diuersoz genez sz aliqs bō ñ ē bi⁹. qz mo⁹ itelligēdi boiez nō ē res alic⁹ gñis ¶ R⁹. ad ꝑ⁹ pōt dici ꝙ aliqs bō de n⁹ p̄dicaī i qd. qz ens ꝑ accīs nō bz qd ¶ Ad z⁹ dico ꝙ maiō pōt negari. qz qcqd ñ ē eēntia liter iō cū aliq̄ siue sit res, gñis siue nō ꝟpo⁹ cū illo aliq̄ facit ēs ꝑ accīs vt ℬ (Scōe āt subē) oīdit qd sit fa subā di. ꝙ fe subē dr̄ spēs ꝛ gña spēz i qb⁹ st̄ ille q̄ ꝑme subē dr̄. i. ꝑme subē st̄ inq̄ sic̄ ps subiectiua i suo toto vl'i: ut aliqs bō ē i boie ut i spē. i aiali āt ꝙ ē g⁹ spēi ita ꝙ bō ꝛ aial dr̄ subē fe. ¶ (Māi⁹ āt) declarat spāliꝛ notifitationez datā de ꝑmis substātys oīdēs ꝙ ꝑme subē ñ dr̄ ō subō. nec st̄ i subcō: vbi itē dit talē rōz ¶ Illud ō q̄ oia alia dr̄. vl' i q̄ oia alia sūt. nec ē i. nec dr̄ de. sz pria subā ē bi⁹ g̃ ꝛc. maioꝛ supponit̄ sic̄ mānifesta. qz si pria subā di/ ceret̄ de: ꝛ eēt i. iā nō oia alia diceret̄ ō ipa. vel eēnt i ipa. qz eē i: vl' dici de. ut ℬ accipiūt̄ ñ cō/ uertūt̄. sz mi. pōit̄ i lr̄a quā plꝰs oīdit dupliꝛ. ꝑ q̄z dā diffinitiōz assignādo. z⁰. i singul'iducēdo. (ℬ āt mānī⁹) prima i. z. ꝑ ꝑmittit illā dr̄iā. z⁰. ex ista ifert mi. tāq̄z ꝟcl'onē. fa ibi (alia g̃ oia) dicit g̃ ꝙ ex his q̄ dcā sūt. s. supi⁹ put ex diffinitione vniuoci ꝛ ex rl'a ista q̄ñ altez de altero mānī⁹ ē illō ꝙ ō pria subā ē dcm. ꝛ statī subdit ꝙ eoz q̄ dr̄ ō subcō necesse ē nom̄ ꝛ rōz p̄dicari de ſbo ut bō p̄dicaī ō aliq̄ hoie f nomē ꝛ rōz. i. diffini/ tionē: qz qdā bō ē bō ꝛ ē aial rōale mortale q̄ ē diffi⁰ bois. sz eoz q̄ sūt i subcō. ut ī plib⁹ ñ p̄di/ cāt f nom̄ ꝛ f rōz. i. diffinitiōz ꝙ vtiq; vez ē si accītia sūmāt̄ i abstracto i aliqb⁹ aūt nil' phi/ bet nom̄ p̄dicari. i. f nom̄ ō subcō i q̄ sūt. fm vo rōz ē ipol'e. ꝙ vtiq; vez ē si accītia sūmāt̄ i con creto ut albū p̄dicaī ō cōpe i q̄ ē vt i subcō fm nom̄. qz vez ē dicere ꝙ corp⁹ est albū. rō vo. i. diffi⁰ albi nūq̄ p̄dicaī ō corpe. itelligē⁰ ut supi⁹ ē exposi⁹ i q̄dā qōe sic̄ ꝙ diffi⁰ albi eēt ipi cōpi eēntial' ¶ Nōdū ꝙ itelligēdo qd dr̄ ꝑ nom̄ di ci de. ꝛ eē i. ut supi⁹ dcm ē ē ista dr̄ia quaz ax̄. assignat iter illa q̄ dr̄ ō sbcō. ꝛ iter illa q̄ st̄ i subcō: nā dici de. signat p̄dicatiōz eēntialē et eoz q̄ sūt superiora ꝛ eiusdē gñis cū subcō. ꝛ ō ta lib⁹ mānī⁹ ē ꝙ p̄dicāt̄ ō subcō. i. ō iferiori f nom̄ ꝛ f rōz. sz eē i. significat p̄dicatiōz eoz q̄ sūt ex eēntiā subcī ꝛ alteri⁹ gener| ut sunt oia accītia respectu subē. ꝛ de tlib⁹ mānī⁹ ē ꝙ si sumāt̄ i ab/ stracto. nec f nom̄ nec f rōz p̄dicāt̄ ō subcō. fal sū ei ē dicere ꝙ corp⁹ ē albedo aut color disgre gatiu⁹ visus si ista sit diffi⁰ albedi. si āt sumāt̄ i ꝟcreto. nil' ꝓbiz eaō ō subcō f nomē p̄dicari ꝛ nō f rōz. bec ei ē va. cōp⁹ ē albū (Alia g̃ oia) ¶ Infert ex p̄dcis illā mi. di. ꝙ omia alia a ꝑmis substātys aut dicuntur de eis tanq̄z de subcīs aut in eis sunt tanq̄z in subiecto. hoc sic patz ex dictis. qz oia alia a ꝑmis sbꝰs aut sunt secūde subē: ꝛ ille dr̄ de ꝑmis. aut sūt accītia ꝛ illa st̄ i ꝑmis q̄ q̄dā⁰ p̄dicāt̄ ō ꝑmis. hec ꝛ alia patēt ex dcis ¶ Deide cū dicit (ℬ āt mānī⁹ ē) oīdit illaz mi. i singul'iducēdo. circa ꝙ. z. facit. ꝑ ei iducit. z⁰. ꝟcludit ibi (q̄ oia) z⁰. aliā ꝟcl'onē ifert ex di/ ctis ibi (non ergo existētib⁹. ¶ Dicit ergo ꝙ ℬ ꝙ dictum est iterum manifestum est ex his: que

plana ꝟ.

p singla iducēdo pponūt.ut aial pdicaī ō hoie ut g⁹ de spē.g̃ ꝛ pdicaī de q̃dā hoie q̃ ē pria sbā ꝛ pbat illā ꝯñaz. ad destructionē añtis sequit destructio ꝯñtis.nā si aial de n°alioꝝ.i.pticlā riū hoi pdicaī.g̃ nec de ipo hoie i coi pdicaī.ex B vult q⁹ Fe subē dñr de pmis ut colō ē i corpe. g̃ ꝛ i aliq̃ corpe ꝛ pbat ꝯñam ut p⁹.qz si color in n°corpe singulariū.nec i coi erit i corpe q⁹ ē op po⁹ añtis Qualr āt ille ꝯñe teneāt.patebit i qō̃e stati. vlt āt ex ista vltia ꝯña q⁹ oia accñtia sint i pmis substātys q̃ fuit altera ps mi Dei de cū dicit(q̃re oia) ifert dictā mi.ex pdict di. q⁹ oia alia a pmis substātys aut dñr de ipis sīc ō subcis ut Fe subē.aut sūt i ipis.sīc i subiectis ut sūt oia accñtia (Nō g̃)ex ist ifert q̃dā aliā ꝯclusionē q̃ ē q⁹ nō exñtib⁹ pmis substātys im polē ē eē aliqō alioꝝ.c⁹cām subdit.qz oia alia aut dñr ō pmis aut i eis sūt ut pdcm ē.ꝛ iō pri mis ñ exñtib⁹ alia ñ existūt. Nōndū q⁹ ista vltia ꝯ°nō videt eē va.destruct ei pmis Fe sbē pñt ō seīuicē pdicari p se ut aial pdicaī de hoie g̃ ꝛc. Dr̃ q⁹ itelligēda ē q̃⁹ ad illud eē q⁹ bñt alia i pmis.q̃uis possint rēanere q̃ ad aliō eē ut gdditatm̃ vel eē itelligibile Cōtra istā expō nē arguit.qz subā Fa inq̃⁹ fit ℔ ō ea Fmo oppo nit pme.qz dicūt subāz p oppoīta.n⁹ āt oppo⁹ bz eē i suo opposito.g̃ Fa subā n⁹ eē bz i pria Fz g̃ illā expōnē absolute diceret destruct pmis n⁹ alioꝝ destruit Cōfirmaī qz aꝝ.loq̃ns de Fa subā ꝛ accñtib⁹ dicit oia alia a pria. sz inq̃⁹ bñt eē i pma ñ sūt alia a pma.g̃ ñ logt ō eis in q̃⁹ bñt eē i pma subā Alr g̃ pōt dici q⁹ ista ꝯ° logice sūpta.s.ō ipsis itētiōib⁹ ē mānifesta sic.nā Fa subā dr̃ relt̃ue ad pmā sīc dcz de aliq̃ ad il lud ō q̃ dr̃.igr̃ si pma nō ē:Fa nō ē. qz rla sūt sil natura.ut dr̃ ifra.c.ō relatōe.sil̃r accñs dr̃ rla tiue ad subcm loq̃ndo ō itētiōib⁹.itē° ei subci vel fūdaī i pma subā vel Fa.si i pma g̃ ñ ē sub iectū i⁹ accñtis.ꝛ si nō ē subcm.g̃ nec accñs.p il lā relaz.r̃latiua st sil̃ natura.si itē°subci fūdaī i Fa subā.ar.sic destructa pma subā Fa ñ ē p lo cū a rlatinis.ꝛ si Fa nō ē subcm talacñtis ñ ē ꝛ si ℔.g̃ tale accñs nō ē p locū a relatiuis dca ꝯ°pōt itelligi ō ipsis q̃ substāt itētiōib⁹.qz Fa subā nō bz aliud eē q̃ a pma subā. Sil̃r eē accñtis ē a subco.si a pma subā illa ñ exñte ac cidēs nō ē.si a Fa illa nō ē si pma non sit igit si pria subā nō sit nulla subā est: nec vllū accidēs Ex bis ad ar⁹ dōz q⁹ loq̃ndo ō itētiōib⁹ de struct pmis.nec st Fe sbē pp cāz dictā nec ēt ali qō pdicatū i gñe subē.nec illo°pme subē st ma gis corpales q̃ Fe Sil̃r ē ō reb⁹ q̃ subsistūt i q̃⁹ eis attribuūt tales itētiōes. ꝛ qz cōis sive exñtis sive nō exñtis ē accipe suppo⁹ p additi onē pnois demōstratiui.sic ipz cōe ē.iō dic sīū aliqs hō sit sive nō sp segt.aial pdicaī ō hoie.g̃ de aliq̃.ꝛ q⁹ pp idē ē ꝯñs vex pp q⁹ ꝛ añs.s. pp isepatiōz ꝛ vnionē extremoꝝ lz neutꝝ existat.

Cōtra ꝯclōnē dictā itexꝝ ar.sic ōstructo poste riori nō oz destrui p⁹.sed Fa subā est por pma. qz segt ad ipsā.ꝛ nō e⁹°.g̃ destructa pma subā nō oz destrui Faz Dōz q⁹ loq̃ndo ō itētiōib⁹ sil̃ sūt natura.qz coꝛrltiua.loq̃ndo āt ō reb⁹ lz forte hō sit p⁹ illo hoie.nō tm̃ aliq̃ hoie.qz scōa subā nō bz aliud eē q̃ eē alic⁹ pme subē. Ad maiorē euidētiaz oīum pdictoꝝ q̃rit ō ꝯñtys q̃s facit aꝝ.ad pbādū pmā ꝯclonē aial pdicaī ō hoie.g̃ de aliq̃ hoie ꝛ colꝛ ē i corpe.g̃ i aliquo corpe.vtꝝ bi⁹ ꝯñe teneāt forl̃r.ar.q⁹ nō.qz nec alibi tz spēs pdicaī de hoie.g̃ de aliq̃ hoie vbi ē eadē for̃ arguēdi ps videt eē falsa ꝯñtis a superiori nō distributo ad iferi⁹.ꝛ ita pō ꝯñtis.q ꝯña ñ valz Cōfirmaī qz termi⁹ ō se ē indr̃ns ad oēm suppōnē.g̃ si ar.ab ipo supposito abso lute ad ipz subvna suppōne tm̃ ar. ab indr̃nti ad ōteriatū.ꝛ sic fit falsa ꝯñtis ita est i ꝓpositō Cōtra aꝝ.i lr̃a.ꝛ pbāt nccīā ꝯñam iferēdo ex opposito ꝯñtis ad oppo⁹ añtis R°.p de pma ꝯña dōz q⁹ ē bō aial pdicaī de hoie.g̃ de aliq̃ hoie sumdo pdicari ut ℔ sūit aꝝ.s.superiorl de iferiori i gñe.decurrit ei sup bāc r̃gulā q̃ñ alte rū de altero pdicaī q̃ valz.illā q⁹ ē p⁹ pore ē p⁹ posteriore Intelligēdū ē ēt q⁹ ℔ ꝯña tz dūdo ad istū boiez vbi ē pma subā determiata ꝛ ōter miate.qz segt si ē p⁹ aial hoie.g̃ isto hoie.sz aꝝ. iferēdo ifert ō subā pma determiata ideterml nate:tm̃ sīc ponit p ℔ q⁹ ē aliqs hō.qz sic sūit op pō ꝯñtis Scdo ō Fa ꝯña siml̃ ꝛ de pma dr̃ q⁹ vtraq̃ ꝯña tz tm̃°sumēdo cōe.ut bz suppōnez psonalē.ꝛ tc̄ Fa ꝯña tz p bāc regulā .nil̃ iest ali cui disiūctiue supponēti p mult nisi alicui illo rū ideterml̃ate sūpto isit.ꝛ sic ex dcis ꝯñtys p bat ifert aꝝ.duas ꝯñtias. vna ē igit oīa aut ō substātys dñr p̃ncipalib⁹ut ō subiect aut sūt i eis q̃ ꝯ°ē sic itelligēda.sic̄ segt ex añte pbato.ꝛ ℔ ē sic oia alia q̃ dñr ō Fis.vl̃ sūt i eis ut bñt ac ceptiōz psonalē dñr de pmis vl̃ sūt i eis.ex hac Fa ꝯclone ifert aꝝ.tertiā.ōstruct g̃ pmis ipolē ē aliqō eoꝝ remanere quō exponēda sit pz ex p dcis supi Ad p⁹i oppo⁹ dico q⁹ spēs nō pdi caī de hoie.ut ℔ sūit pdicari.qz nō ē superi⁹ eo in gñe.q̃uis spēs dicaī de hoie.tm̃ nō ut hō bz suppōnē psonalē ꝛ neutra ꝯña valz. nisi sic so mēdo cōe Ad z⁹ ut ē ↄ vtrāq̃ ꝯñam dōm q⁹ nō ē falsa ꝯñtis.qz nō ar. ad pmā subām ōter miatā ꝛ determiate.sz ideterml̃ate ꝛ illo°.ē eq̃ cōe cū termio coi sūpto psōalr Ad ꝯfirmatio nē dōz q⁹ termi⁹ i vna ꝓpōne ñ bz nisi vnā sup pōnē.ꝛ ē ipolē i vna ꝓpōne brē diuersas sup pōnes termi.g̃ sūt idr̃ntes ad diuersas suppoſi tiones.lz nō i vna ꝓpōne.loquit autē ō ꝯña ut añs ē ꝓpō vna ꝛ ut termi⁹ cōis bz psonalē sup pōnē.ꝛ sic nō ē maioꝛ idr̃ntia i añte q̃z in ꝯñte.

Ecundarum. Postq̃z phi losophus ō terminauit de prima substantia seoꝛsū

ꝛ abſolute.ꝛ ēt de ſecūda.nūc ꝺ̄teriat ꝺ̄ eis ꝓpa
tiue.circa ꝙ.4.fcit.ꝑ ꝓpat.z.ſubās q̄ ſunt ſpēs
ad ge⁹.z°.ꝓpat.z.ſubās q̄ ſūt ſpēs iuicē iter ſe.
3°.ꝓpat p̄mas ſubās iter ſe.4°.ꝓpat z.ſubās ad
accña aſſignās cām q̄re.ſ.gña ꝛ ſpēs dicāt ſbe.
ꝛnō accña.ƀa ibi(Ipaꝫ vero ſpēꝫ) tertia ibi(ſi
milr āt et p̄n⁹) q̄rta ibi(merito āt) In p̄ma pte
ītēdit iſtā ꝯcluſionē ꝙ iter.z.ſubāſ ſpēs eſt ma
gis ſubā q̄ ge⁹.bāc ꝓbat ꝑ duas rōnes: q̄rū ƀa
ponitur ibi(ālius p̄ncipales. In p̄ma pte argu
itur ſic.illud ꝙ ē ꝓpinqus ſimplr tali ē magis
tle.ſed ſpēs ē ꝓpinqor p̄me ſubē.g̃ ꝛc.iſti⁹ rōnis
ꝑ ponit ꝯcluſionē(eaꝫ vo).z° mi.(ꝓpinqor eiz)
quā declarat ex ƀ:qz ſi qs aſſignat p̄mā ſubāz
qd ē euidēti⁹ ꝛ ꝯueniēti⁹ aſſignabit ꝑ ſpēz:q̄ ꝑ
ge⁹.illud āt vr̄ ꝓpinqui⁹ altero ꝙ ꝯueniēti⁹ et
euidēti⁹ dat ad aſſignādū qd ſit.ad hoc āt idu
cit duo exēpla.p⁹ ē de aliquo boie ſi q̄rit qd ē.
z⁹ eſt de aliqua arboꝛe ſi q̄ritur qd eſt. Ad pri⁹
nd̄et dō°:ꝙ eſt bō. Ad z⁹ ꝙ ē arboꝛ q̄ planta.
ſpēs āt magl ꝓpinquū ē p̄me q̄ ge⁹. Ampli⁹
.n.p̄ncipales) ponit ƀam rōez vbi arguit ſic.ſic̄
ſe bñt p̄me ſubē ad alia:ſic ſpēſ ſe bñt ad gña.qz
ſic̄ p̄me ſubē ſubiacēt oib⁹ alys:qz oīa alia aut
ꝺn̄r de ipis.aut ſūt i eis.ſic ſpēs ſubiacēt gñi.ꝛ
de ipis g⁹ p̄dicāt.ſz p̄me ſubē ꝺn̄r maxie ſubeē.
eo ꝙ oīb⁹ alys ſubiacēt.g̃ ſpēs erūt magl ſubē:
q̄ ge⁹:eo ꝙ ſpēs ſubiacēt gñi.c⁹ rōnis pōit mi.
z°ma.ibi(ſicut āt p̄n.) z°:cl̄ſionē ibi(quare.et
ex bys) Deide cū dic̄(ipaꝫ vo ſpēꝫ) ꝓpat.z.
ſubās que ſūt ſpēſ ad iuicē iter ſe.ꝛ eſt iſta ꝛ°:ꝙ
vna ſpēs nō ē magis ſubā q̄ alia.ꝛ ƀ loq̄ndo ꝺ̄
ſpēb⁹ ſpālissimis q̄ nō ſūt gña quā ꝓbat ꝑ rōez
oppoſitā p̄ori:qz illa ꝑ quoꝫ altexꝫ nō reſpōde
tur ad.q.fcāz ꝯueniēti⁹ ꝑ gd.de p̄mis ſbys v⁹
nō ē magl ſubā q̄ aliud. ſz ſpēs ſpālissime ſunt
bi⁹.g̃ ꝛc.mi.pz.qz ſi q̄rit de aliq̄ boie gd ſit non
ꝯueniēti⁹ aſſignabit ꝙ ē bō q̄ de aliquo eq̄ ꝙ ē
equ⁹.i⁹ rōis ꝑ pōit ꝯcluſionē.z°:mi.ibi(nihil ei
failiari⁹).i.ꝓpi⁹ aut ꝓpiqui⁹ (Silr aūt) ꝓpat p̄
mas ſubās iter ſe ꝛ ē ꝯ°:p̄maꝫ ſubāꝫ.vna ñ eſt
magl ſubā q̄ alia.vt aliqs bō ñ ē magl ſubā:q̄
aliqs equ⁹.rō b⁹ pōt colligi ex p̄dcis.qz vna p̄
ma ſubā ñ magl ſubiacet ſubē q̄ alia.eo ꝙ vtra
q̄ ē vltīate ſubycibilī gñe ſubē. Deide cū dic̄
(merito āt) ꝓpat.z.ſubāſ ad accña aſſignāſ cāz
q̄re oīa a p̄mis ſbys ſola ſpēs ꝛ gña ꝺn̄r.z.ſubē
ad ꝙ aſſignat.ꝺ.rōes.q̄ꝫ.ƀa pōit ibi(ālius p̄n
cipales) In p̄ma pte arguit ſic.ꝙ tm̄ idicat qd
ditatēet eēntiā p̄me ſubē merito ſo⁹ ꝺn̄r.z.ſbe
ſz gña ꝛ ſpēs ſūt bi⁹.ꝛ ñ accña.g̃ ꝛc.mi.oñditur
qz ſi q̄rit ꝺ aliq̄ boie qd ē ꝯueniēti⁹ aſſignat ꝙ ē
bō l'al':q̄ aliqꝺ accñ⁹:qz ſi qs aſſignet aliqꝺ ac
cidēs.puta ꝙ ē albū.aut ꝙ currit.q.exnee aſſi
gnabit.ꝺ°:āt ꝙ ē bō l'al' qditas e⁹ aſſignat ſed
magl ꝑpe p ſpēz q̄ ꝑ g⁹ vt ꝺ°: ꝙ ē bō q̄ ꝙ ē al'.
i⁹ rōis ꝑ pōit ꝯcluſionē.z°:mi.cū ſua declatiōe
ibi.eoꝫ ei.3°:reſūit ꝯcluſionē(g̃ merito) Notā
dū ꝙ ge⁹ ꝛ ſpēs ꝺn̄r ꝺ̄ p̄ria ſubā ꝑ ſe p̄ mō.et
iō idicāt ꝛ ptinēt ad qdditatē e⁹.accña vo ſunt
exnea ſibi ꝛ exē eēntiā ei⁹.iō merito gña ꝛ ſpēs
ꝺn̄r.z.ſubē tm̄.ꝛ nihil alioꝫ ꝺ̄ ſubā p̄dicantur.
Deide cū dic̄(Amp̄) pōit ƀaz rōez vbi arguit̄
ſic.ſic̄ ſe bñt p̄me ſubē ad oīa alia.ſic ſe bñt g⁹ ꝛ
ſpēs ſcḋaꝫ ſubāꝫ ad oīa alia:qz oīa alia.ſ.acci
dētia p̄dicāt de gñe ꝛ ſpē.nā ſi aliqſ hō ē grāma
tic⁹ g̃ hō ē grāmatic⁹ ꝛ al' ē gramaticū.accña.n.
iſūt gñi ꝛ ſpēi ꝑ ſua idīdua.ſz p̄me ſubē ꝺn̄r p̄ꝺ
p̄ie ſubē.eo ꝙ ſubiacēt oīb⁹ alys (vē ē) deinde
i⁹ rōis ꝑ pōit mi.z°:ma.cū ſua decl'atiōe ibi(ſic̄
āt p̄ie) Notādū circa illā totā ꝓpatōz ꝺ̄ ma
gis ꝛ mi.ꝙ eſto ꝙ nll'a ſba ƀz ſuā eēntiā ſuſcipet
magl ꝛ mi.ꝺ̄ q̄ ifra aliqd dicet.tm̄ q̄ ad actū ſub
ſtādi q̄ ē vna e⁹ p̄petas.ſ.ſbe aliqd ꝺn̄ magl ſba
a°:vt ſpēs ē magl ſba gñe.qz plib⁹ ſubſtat.ſic̄ g⁹
ꝺn̄ vli⁹ q̄ ſpēs.qz ꝺ̄ plib⁹ p̄dicat̄.ſz vle eq̄lr p̄di
cet ꝺ̄ gñe ꝛ ꝺ̄ ſpē vt ꝺ̄ ſpēb⁹ ſuis. ſilr ꝺꝺ⁹ ē i ꝓpo:

Ommune aūt poſtquaz pb̄s ꝺ̄teria
uit ꝺ̄ ſba q̄⁹ ad e⁹ ſubālia.ƀ ꝺ̄teriat ꝺ̄ ea
q̄⁹ ad e⁹ p̄petates.p̄ria ps ꝺidit̄ i.6.ptes ƀ.6.p
petatel q̄ ſic ſe bñt ꝙ p̄rie.z.ꝓpetūt ſbe ƀ eē rōis
due āt ꝓpetūt ſbe ƀz eē rāle ꝛ nature.ꝛ nll'a illa
rū.ƒ.ē ꝯuertibil' cū ſba.6.āt ꝛ vlt.ſic ꝓpetit ſbe
ƒm eſſe nature ꝙ ē ꝯuertibil' cum ea.ƀa ibi(eſt
āt ſbys ꝛ dn̄tys).3.ibi(oīs āt ſba vr̄) 4.ibi(in
eſt ꝛ ſbys).ƒ.ibi(vr̄ āt).6.ibi(maxie vo ſbe) p̄ri
ma āt p̄petas ꝓpetit oi ſubē.circa quā ſic p̄ce
dit:qz p̄ pōit p̄petatē.z°:remouz dubietatē ibi.
(nō vos ꝯturbēt) p̄ma ps ꝺidr̄ i.ꝺ.qz p̄ p̄mittit
p̄petatē.z°:oñdit ñ e⁹ ꝯuertibilitatē.ƀa ibi(nō
ē āt) p̄ria i.ꝺ.p̄ p̄pōit ītētū z°:ꝑbat ipz.ƀa ibi(p̄
ma.n.ſubā) dic̄ g̃ ꝙ cōe ē oi ſubē ñ eē i ſubō.gd
āt ſit i ſubō eē.ſic̄ ƀ accipit̄ eē in.pz ex p̄dcis ſu
peri⁹.p.n.ꝑbat ꝙ dixerat.circa ꝙ.ꝺ.fac̄.p̄ oñ
dit ꝓpo⁹ i p̄mis ſbys.z°: i ƒis ibi.(ƀaꝫ vo) Dic̄
g̃ ꝙ p̄ria ſubā nec ē in ſubō nec ꝺr̄ ꝺ ſubō.ƀ fu
it diffinitio p̄rie ſubē ſupius.ex q̄ ſegtur ꝑ locū
a toto copl'ato ꝙ p̄ria ſubā nō ē in ſubō. poſſet
.n.rō formari ſic.illud ꝙ nō ꝺr̄ ꝺ ſubō nec ē in
ſubō.vm ē dicere ꝙ nō ē i ſubō.p̄ria ſubā ē bi⁹
vt pz multiplr ex p̄dcis.g̃ ꝛc. Deide cū dicit.
(ƀaꝫ vo) probat boc idē de ƒis ſbſtātys. circa
ꝙ.ꝺ.facit.ꝑ probat ƀ inductiue.z°:ſillogiſmati
ce ibi(Amp⁹ āt eoꝫ) dic̄ g̃ ꝙ ƀaꝫ ſubāꝫ cōſtat
nullā eē i ſubō ſic iducēdo tā in gñe q̄⁹ i ſpē.naz
bō g ē ſpēs vtiq⁹ ꝺr̄ ꝺ ſubō aliquo boie. ſz nō ē
i ſubō.ſilr al' qꝺ ē ge⁹ vtiq⁹ ꝺr̄ ꝺ aliquo boie: vt
ꝺ ſubō:ſz nō ē i eo:vt in ſubō. Notādū ꝙ co
gnito qd ꝺr̄ ꝑ ꝺici de ꝛ ꝑ eē in.vt dictū ē ſupi⁹
māifeſtū ē ꝙ nec p̄rima ſubā nec ſecūda aliq̄ ē
in ſubiecto.ꝛ oīs ƀa dicāt̄ de ſubiecto. Dein
de cū dic̄(Amp̄ āt) ꝑbat idē ꝺ ƒis ſbys ꝑ ſillo⁹
vbi arguit ſic.eoꝫ q̄ ſūt i ſbo n⁹ p̄dicāt̄ ꝺ ſbo ƒz

nomẽ ꝛ ꝼz rõez. lz ꝼz nomẽ possit ꝑdicari: sz oẽs .z. subẽ ꝑdicãt de subõ ꝼz nomẽ ꝛ ꝼz rõz. qz de aliq̃ boie ꝑdicat bõ ꝛ alr ꝛ rõ vtriusz. g̃ ꝛc. iº rõ/ nis ꝑ põit ma. zº mi. ibi (ꝼaꝛ vo) zº ꝯclusionẽ ibi g̃ nomẽ erit) ¶ Deide cũ dic̃ (nõ ẽ ãt) oñdit dic̃ã ꝓꝓietatẽ nõ eẽ ꝯuertibilẽ cũ subã qz b̃ ét ꝯ petit dr̃e i gñe subẽ. d. q̃ b̃. s. nõ eẽ i subõ nõ ẽ ꝑ ꝓriũ subẽ. qz ꝯuẽit ét dr̃e. bipes. n. ꝛ gressibile q̃ sũt dr̃e vtiq; dicũt de boie. vt de subõ sz nõ sũt i boie vt in subõ. qõ ꝓbat ꝑ rõez q̃ ꝓriº: qz illud qõ ꝑdicat ꝼm nomẽ ꝛ ꝼz rõez nõ ẽ i subõ. sz dr̃a ẽ biº. g̃ ꝛc. iº rõis ꝑ ponit ꝯclusionẽ. zº mi. i qua stat vtº rõis ibi (rõ q̃q; dr̃e) ¶ Deide cũ dic̃ (nõ vos) remoz duº circa dcã. dc̃z. n. ẽ nullã subãz eẽ i subõ. qz igr̃ vr̃ q̃ ꝑtes subãꝫ sint i toto. q. in subõ posset iferri q̃ ꝑtes subẽ nõ sũt subẽ. b̃ re mouet duº qz ꝑtes eẽ i aliq̃. s. i toto nõ ẽ eẽ i ali quo sic̃ i subõ. ꝛ iõ ex b̃ nõ cogimur ꝑtes subẽ ñ subãs ꝯfiteri. aliº ẽ. n. modº eẽndi i iste ꝛ ille vt ꝓz. 4. pbi. vbi distinguũt. 6. modi eẽndi in. Ad euidẽtiã ꝑdictoꝫ q̃rit ꝑ vtꝫ dr̃a in g̃e subẽ sit subã loq̃ndo de eo qõ subẽ itẽtioni. vr̃ q̃ non ꝑ lr̃az b̃ qz nõ ineſt soli subẽ i subõ nõ eẽ. sz ẽt dr̃e sz si dr̃a eẽt subã posset ei ineſſe. ꝛ tñ soli substã/ tie ¶ ꝑ nõ ẽ ꝓria subã. qz dr̃ õ subõ: nec ꝼa quia nec ẽ spẽs nec geº in g̃e sbe. ꝛ b̃ sola sũt. z. subẽ vt ꝓz priº. g̃ ꝛc. ¶ ꝑ dr̃a bz ꝯriũ. sz subẽ nihil ẽ ꝯriũ vt dr̃ inferiº. g̃ ꝛc. ma. ꝓz qz dr̃a bz aliqd a se maxie distãs i eoõ g̃e. ꝛ talr distãtia ẽ ꝯrietas. io. metba. ¶ ꝑ nulla q̃litas ẽ subã. sz dr̃a subẽ ẽ q̃litas ex. 5. metba. vbi ꝑmº modº q̃litatr põit dr̃a subẽ. ¶ Cõtra ex nõ subys nõ ẽ subã sz sba q̃ ẽ spẽs ꝯstat ex g̃e ꝛ dr̃a. g̃ ꝛc. ¶ Jux̃ b̃ q̃ritur zº vtrũ ꝑtes subẽ sint subã. arguit q̃ ñ qz sba vt ẽ g̃alº ẽ ẽs ꝑ se. sz nlla ꝑs subẽ ẽ ẽs ꝑ se dũ ẽ ꝑs subẽ. qz tc̃ eẽt b̃ aliqd q̃ nõ vr̃ vm. g̃ ꝛc. ¶ ꝑ si ẽ subã lr illa cº est ꝓ. vl alia alteriº spẽi. aut alia spẽs. nõ ꝑ mõ. qz illa subã cº ẽ ꝓ nõ ꝑdicat ẽ ea. nec zº mõ. qz tc̃ differrz dr̃a a suo toto specifico ꝛ sic ꝑ dr̃az eẽntialẽ. ꝛ ẽt ab oi alia ꝑte q̃ vr̃ fl̃z. qz sic nõ ꝯstituerz eẽntiã totiº nec vnũ eẽntialr cũ alia ꝑte. ¶ ꝑ forr̃ nõ ẽ subã qz ẽ i subõ ꝛ adẽ ꝛ abest ꝑter subiecti corruptõez. vt ꝓz i trãsmu tatõe eẽntiali. ¶ ꝑ de materia dr̃. 7. metba. q̃ ñ ẽ qd nec q̃le ꝛc. g̃ nõ ẽ subã. ¶ Cõtra. diſũ predi cat ẽ diuidẽtibº. sz subã dicr̃ i materiã ꝛ forz ꝛ ꝯpoº zº ẽ aia. g̃ qõlz illoꝫ ẽ subã. ¶ Rº cica istas .q. ꝑ ꝑmittã aliq̃s distictões. zº oñdã aliq̃s cõ/ clusiões. ¶ Quãtũ ad ꝑm ẽ ista ꝑma ẽº q̃ ꝑtes subẽ. q̃ qõ sũt eẽntiales vt materia ꝛ forr̃ ꝯpositi ꝛ geº ꝛ dr̃a spẽi q̃. s. eẽº subẽ ꝯstitnũt. alie sũt ptes q̃titatiue q̃ nõ sũt subẽ iq̃ꝫ subã ẽ: sz iq̃ꝫ subã q̃ta ꝛ extẽsa. ¶ Secũda ẽº ẽ ista q̃ subã. s. qõ ẽ ꝑ se ẽ q̃. s. g̃ñaº subẽ ꝑdicat ꝑ se ꝛ ve i abstracto. qõ ãt subã. q. ꝑ accñs ẽ q̃ g̃ñaº nõ ꝑdicat ꝑ se et ve dcõ modo. sz equoce vt sũt ꝓncipia subẽ. vbi sciẽdũ q̃ subã ẽ equoca vt dr̃ ẽs ꝑ se ꝛ illo mõ ẽ g̃ñaº. ꝛ vt dr̃ de ꝓncipys ẽtis ꝑ se ꝛ illo mõ ꝑñt dici ꝑtes subẽ vt dicet. ¶ Tertia ẽº ẽ ista q̃ ꝯrie tas sũit duplr ꝓprie. ꝛ trãsũptiue siue cõiter. et dr̃ ꝯrietas cõiter ꝑ maxia distãtia q̃cũq;. ꝛ boc mõ ꝓuatiue oppõ dicũt ꝯria. vt i ꝑ phi. ꝓncipia :s. forr̃ ꝛ ꝓuatio dicũt ꝯria. b̃ ét mõ i oi g̃ñe ẽ ꝯri etas iter dr̃as g̃ñis ẽ q̃ dr̃. 9. metba. qz ois dr̃a ꝼm spẽz ẽ ꝯrietas. ¶ Alioº accipit ꝓprie vt ẽ ma xia distãtia forr̃ mutuo se expellẽtiũ. circa idẽ ꝛ plres alie cõditiones regrũt de qbº infra sic su mit. 5. pbi. ꝛ vbi ẽ illa ꝯrietas ibi ẽ motº ꝓpe dc̃s. ¶ Quãtũ ad zº ẽ ista pria ꝯº q̃ oẽs ꝑtes eẽnti/ales subẽ sũt aliq̃ mõ subẽ. hãc ꝓbo sic. nõ subã nõ ẽ ꝑor subã: qz subã ẽ priº ens. sz dr̃a ꝛ ois ꝑs eẽntialr ẽ naturalr prior spẽ q̃ ẽ subã ꝛ ꝯposito i g̃ñe subẽ. sic̃ ꝑnº ꝛ cã ẽ prior naturalr cãto g̃ ꝛc. ¶ ꝑ nõ subã interẽpta nõ iterit subã. sz dr̃a in terẽpta interimit spẽs q̃ ẽ subã. ¶ Silr iterẽptis ptibus eẽntialibº interimit subã ꝯposita. g̃ ꝛc. ¶ ꝑ nihil ꝑtinz ad eẽº subẽ nisi subã sz dr̃a ẽ ꝑs diffitõis spẽi. ꝛ ꝑ ꝯñs idicat aliqd ẽ eẽntia eº. si milr mã ꝛ forr̃ respectu subẽ ꝯpositę g̃ ꝛc. ¶ Cõfir mat qz si dr̃a eẽt accñs faceret vnũ ꝑ accñs cuz g̃ñe. cũ g̃ addita g̃ñi faciat spẽm. ois spẽs in ge/ nere subẽ eẽt ẽs ꝑ accñs. ꝛ ita nulla spẽs. ¶ Simi liter arguit de oi subã ꝯposita. ¶ Scõa ꝯº ẽ ista q̃ nulla ꝑs substãtie g̃ñalr siue eẽntialr sit: siue q̃titatiua ẽ subã ꝑ se vt subã sũitur ꝑ mõ. ista ꝑ bat ꝑ. z. rões ad primã ꝑtem. q. ꝼe. ¶ Tũ qz nlla ꝑs subẽ ẽ ꝑ se ens. ¶ Tũ qz nec ẽ eaõ subã nec alia ab eo cº ẽ ꝑs. ¶ Tertia ꝯº ẽ ista q̃ ois ꝑs substã tie generalr ẽ subã. zº mõ ꝑ illa rõe fiũt rões posite ad ꝑmã. ¶ ꝑ ꝫ i lr̃a vr̃ arl. inuere q̃ ꝑtes subẽ sint subã alr nõ oporteret ꝓhibere illõ q̃si ic̃ueniẽs ne seq̃reꝛ ex dcã ꝓpetate q̃ intelligẽ dũ ẽ illo mõ qz arl. nõ dicit nec inuit ex ista lr̃a ꝑtes subẽ eẽ subãs simplr ꝛ ꝑ se. sz dicit q̃ ꝓꝓ mã ꝓprietatẽ subẽ nõ oz eas ꝯcedere nõ eẽ sub stãtias: qz nec ꝑtes subẽ sũt i subõ. i. i aliq̃ exñte i actu ꝯpleto vt forme. lz sint i toto qz aliº mo dus eẽndi i ẽ eẽ i toto: ꝛ aliº ẽ eẽ i subõ. ¶ Ex ꝑ/ dictis ꝓz qũo dr̃a in genere subẽ ꝛ ꝑtes substan tie sũt subã. qz i g̃ñe subẽ vt ẽ g̃ñaº sũt nõ ꝑ se: vt spẽs lr idiuiduũ: sz. q. ꝑ accñs. s. ꝑ reductõez i ꝑ se ꝓncipia spẽꝫ. ꝛ de illis q̃ sũt in g̃ñe ꝑ redu ctionẽ. non oz geº in abstracto ve ꝑdicari. ¶ Ad ꝑm i oppm dico q̃ arl. itelligit q̃ nõ ẽ b̃ ꝓpriũ subẽ. i. ei qõ directe ẽ i genere subẽ vt spẽs lr geº sz ẽ dr̃e q̃ nõ ẽ fic subã. ¶ Ad zm ꝑ iõ: qz equoca tur õ subã. ¶ Ad 3m ꝓz ex ꝑdictis q̃ ꝯrietas sũ/ pta cõiter ꝛ trãsũptiue vtraq; repit in g̃ñe subẽ ¶ Ad 4m dico qõ arl. vt in plurib⁹ didit voces in significationes ꝛ i diuersos modos accipien/ di qõ ad minº facit de q̃litate. nõ. n. eã didit vt ẽ g̃ñaº in spẽs ponẽs dr̃az subẽ eẽ primã eº spẽz: sz didit bãc vocẽ q̃litas i sua significata. ꝛ vº sig ficatũ eº ẽ dr̃a sbe. qz sic̃ forr̃ equocat ad sbalem

q̄ dat eē simplr: ꝛ accñtalē q̄ dat eē fz gd. ita actus ad actū ꝑmū ꝛ actum z°. ꝛ ita ēt qualitas equocat in q̄litatē eēntialē ꝛ accñtalē dr̄a ergo substātie ē q̄litas eēntial. ꝛ nr̄lo mō q̄litas vt ē gña°. ¶ Ad duo argumēta p fa. q. pz q faciunt p ꝯclusiōe. ¶ Ad aliō ō for̄ cū dr̄ q ē ī subiecto do° q falsū ē. materia. n. appꝛopate ē tm̄ illud q ē ī pō ad suscipiēō formā nō bñs actū aliquē ꝯpletū ex se cui forma tribuit eē simplr vt est ī substātys. subiectū āt dr̄ q lz sit i pō ad formā tm̄ ē ī actu ꝯpleto ex se. ꝛ iō fōr adueniēs tribuit ei eē fm qd tm̄. igr̄ substātia lz sit ī materia: nō tm̄ est in subiecto nec p ꝯsis adeē ꝛ abeē pt pter subiecti corꝛuptōz: qꝛ n° ē sub° e°. ¶ Ad aliō ō mā dico q ar. ñ itelligit māz eē nihil. sz q si ē aliqd ī gñe p se. lz sit ī gñe vt ps ꝛ p reductionē ¶ Ad ar° i oppo° q vr̄ eē ꝯ fa z ꝯclusionē dico q illa dio substātie nō ē dio gñis ī spēs: qꝛ tunc materia bret dr̄iaz distiguētē ipaz a for̄ ꝛ eēt ēs actu distictū a for̄ q nō ē vm. sz illa dio ē equoci ī equocata fm logicū r analogi ī analogica fz naturalē. ꝯcedo g̊ p̄dicatōz substātie de diden-tib°. sz b ñ ē vt ē substātia gña°. ¶ Addit̄ vnuz ar°. 7. metha. dr̄ q for̄ ē magis ēs q̄z materia. et iō ē magis ēs q̄z ꝯpo° ī q̄ ꝯña inuit̄ materiā esse magis ēs q̄z ꝯpo°. tē arguo sic. substātia ē maxie ēs. si g̊ qō ē mīme ēs. vt ꝯpo° ē substātia ēt p se g̊ mlto magis materia ꝛ for̄ q̄ sūt magis ētia ꝯposita erūt substātia p se. ℟°. q materia ꝛ for̄ sūt magis ētia cōpositā ētitate pꝛincipy. ꝛ ita sunt substantie non tamen vt species substantie (inest autē) posita ꝑma ꝑpetate q̄ ē ꝯsis oī substantie pōit fa z q̄ ñ ꝯuēit oī substātie sz so° substātis fis ēē qō sic ꝓcedit p ꝑpetatē ꝓpōit. z°. eā expōit oñdēs q ñ ꝯuēit ꝑmis substātys. sz tm̄ secūdis ꝛ dr̄ys. z°. eā pbat. fa ibi (oia. n.) z. ibi (suscipit. n.) dic̄ g̊ q inest substātys ꝛ dr̄ys ista ꝑ-petas q oia ab bys. i. q̄cūq illoꝝ p̄dicāt vniuoce (oia. n.) expōit q dixerat oñdēs q ista ꝑꝛietas nō ꝯuēit ꝑme substātie. c° rō ē qꝛ ꝑma suba de nullo p̄dicat: qꝛ non dr̄ de subō. sz ꝯuēit fis substātys ꝛ dr̄ys q̄ p̄dicāt aut ō ididuis. aut ō spēb°. q pz qꝛ faꝝ subāꝝ spēs p̄dicāt de ididuis. ge° āt ō spē ꝛ ididuo. dr̄a vo ō ididuis ꝛ ō spēbus. q vm ē ō dr̄a ītermedia ꝛ cōi. Dic̄ g̊ q oia q̄ ex bis. i. de nūero illoꝝ. s. subāꝝ ꝛ dr̄aꝝ sūt p̄dicam̄ta. aut p̄dicāt ō ididuis. aut ēt de spēbus q pz qꝛ faꝝ subāꝝ spēs p̄dicāt de ididuis. ge° āt de spē et ō ididuo. b āt ñ ꝯuēiūt subē ꝑme. i. p̄ncipali: sz tm̄ fis ꝛ dr̄ys vt ē dc̄z. ꝛ pz i lr̄a. Deide cū dic̄ (suscipiūt) pbat q dixerat vbi oñdit talē rōez. oē illō q p̄dicāt ō aliq̄ fz nomē ꝛ fm rōnez p̄dicāt vniuoce: qꝛ sic vniuoca dcā sūt superi°. q̄ꝝ nom̄ ē cōe. ꝛ rō subē eadem. sz. z. subē ꝛ dr̄e sūt b° mōi. g̊ ꝛc̄. p°. mi. qꝛ ꝑme subē suscipiunt p̄dicationē spēꝝ ꝛ spēs gñz fz nomē ꝛ fz rō hē. ꝛ p ꝯñs tē ꝑme subē suscipiūt p̄dicatōz gñz b mō: qꝛ q̄cūq p̄dicāt de p̄dicato. p̄dicāt ō subiecto. silr ididua ꝛ spēs suscipiūt p̄dicatōz dr̄aꝝ fz nomē ꝛ fz rōez. g̊ ꝛc̄. i° rōis p pōit mi. z°. ma. cū sua ꝓbatōe ibi (vniuoca āt) z°. ꝯclusionē q̄re oia ex sbys ꝛ dr̄ys. i. de nūero illoꝝ vniuoce p-dicāt. ¶ Deide cū dic̄ (ois āt subā) ꝓpōit tertiā ꝑpetatē q̄ vr̄ ꝯuēire oī subē. tm̄ fz rei vitatē nō ꝯuēit nisi ꝑmis. cc̄ q. d. fcit p ꝓpōit itētū exponēdo ī illr vbi nō ē du°. z°. illis in qb° ē du°. fa ibi (In fis vo) dic̄ g̊ q oīs subā vr̄ significare b aliqd. i. aliqō v° sub° r sappo° ī gñe subē. q qō ī ꝑmis substātys nō bz du°: qꝛ ꝑma subā significat b aliqd z. āt subē significat̄ q̄le qd lz sb appellatōis figura. i. sb silitudie vocl videat̄ hoc aliqd significare q̄ dicūt subē. ꝛ b nom̄ subā vr̄ significare aliqō substractū et sub°. s. ab bis q maxie ꝯuēit ei q ē b aliqd mō ꝓexposito ¶ Deide cū dic̄ (nō āt simplr) rēouet errorē. qꝛ. n. dc̄z ē q. z. subē significāt q̄le quid. crederet forte aliq̄s q simplr significarēt q̄lita-tē accñtalē sic̄ albū. q falsū ē. iō dic̄ q fa subā. ñ significat simplr q̄litatē sic̄ albū: qꝛ nihil aliō significat q̄z q̄litatē. s. albedinez. sz sup. significat q̄litatē subālez: qꝛ tā ge° q̄z spēs ē q ō ꝯēntiale ꝛ subāle sbys ꝑmis. iō dic̄ q genus ꝛ spēs determinant. i. īportāt q̄litatē circa subām. ꝛ significāt q̄dā qualē subām. s. cōez ꝛ determiabilez p inferiora. sz illa determiatio ꝛ ꝯctio ad inferiora ē plus in gñe q̄z in spē p eo q ge° ē ꝯi° ꝛ plus ꝯplectit̄ q̄z spēs. al. n. plura ꝯplectit̄ q̄z bō. ꝛ per ꝯñs ē determiabile p plura. ¶ Segtur illa ps (Est āt substātys) vbi ponit q̄rtā ꝑpetatē q̄ cō-uēit oī subē fm q ē res ꝛ natura. circa quā sic ꝓcedit. qꝛ p ponit ꝑꝛietatē ꝛ declarat eā. z° oñdit eam nō esse ꝯuertibilē ibi (nō est aūt) Dic̄ ergo q substantys inest. ēt ista ꝓꝑetas nihil br̄e ꝯ-rium q probat̄ in ꝑmis substātys. qꝛ alicui boī nihil ē ꝯriū. z° in secūdis. qꝛ boī ꝛ animali nihil ē ꝯriū. (Nō ē) oñdit istā ꝑꝛietatē nō eē con-uertibilē cū substātia. circa q. z. fac̄. p̄ q dictū ē. z° istat ꝯ dictū ibi (Nisi gs forte) Dic̄ g̊ q boc

Herma ꝛ ꝑpetas sbe.

Species ꝑpetas sbe.

Quarta ꝑpetas sbe.

q̄ dictū ē. s. nō bñe ⁊riū nō ē ꝓpriū substātie qz
ēt alys ⁊uēit vt q̄titati vt bicubito q̄ é q̄titas
⁊tinua. aut dece q̄ é q̄titas discreta ⁊ sic ō alys
nihil é ⁊riū. ¶ Postea instat nisi forte dicat q̄
mlta ⁊rianť paucis ⁊ magnū ꝙuo. cꝰ soloné sta-
ti inuit. qz qcqd sit de istis tñ deteriatoꝝ inq̄ꝰ
deteriatoꝝ nihil est eis ⁊rium. ⁊ iō sēp stat q̄ di
cta ꝓpetas nō é cōuertibiľ cū substātia. ¶ No
tādū q̄ q̄titatū q̄dā sūt determiate vt bicubi-
tū et ōcē: qz taliū mēsura é certa ⁊ deteriata. q.
i pūcto q̄dā sūt ideteriate q̄ꝝ mēsura nō é cer-
ta i pūcto. sz pōt sumi tāta maioꝛ ⁊ mioꝛ vt ma
gnū ⁊ puū multū ⁊ paucū. respcū. n. q̄titat| vni
us cubiti bicubitū é magnū sil'r tricubitū. ⁊ sic
ascēdēdo: ita q̄ li magnū nō dic̄ aliqd deteria-
tū. sil'r respectu binary q̄ternari⁹. sil'r é mult⁹ ⁊
ōnari⁹. ⁊ sic ascēdēdo ita q̄ multū nō é aliqd ō-
termiatū. idē pz ecōuerso de paruo ⁊ pauco. qc
qd ǧ flt de talibus q̄titatib⁹ indetermiatis ō q
bus iferi⁹ in. c. de q̄titate ampli⁹ igrem⁹. tñ de
q̄titatib⁹ determiatis certū é apud pḃm q̄ nō
bñt ⁊rietatē. ⁊ bētur ꝓpositū q̄ nō bñe ⁊riū si é
ꝓpriū soli⁹ substātie. ¶ Ad euidētiā bui⁹ quar
te ꝓpetatis q̄ritur vtrū i substātia sit ⁊rietas.
Arguit q̄ nō ex lr̄a hic ⁊. 5. phi. vbi dr̄ q̄ in sub
stātia nō é mot⁹. ppea i substātia nō est ⁊rium.
¶ Preterea ⁊ria pñt eē vicissim circa idē ex. 4.
metha. sz rōnale ⁊ irrōnale nō pñt eē vicissim
circa idē de qb⁹ tñ magis videť. ǧ rč. mioꝛ patz
qz alr bō alñ posset eē rōnalis alñ irrōnalis q̄
é falsū. ¶ Cōtra oē q̄ corrūpit a ⁊rio corrūpit.
ex p̄ celi ⁊ mūdi. sz i substātia é va corruptio. er-
go va ⁊rietas. ¶ R⁹ de ista. q. plura recolo me
dixisse i q̄dā. q. ordīaria. tñ quo ad pñs breuiter
transeūdo. primo p̄mittā vnā distictiōez. ¶ z⁹
osidā duplicē ⁊clusionē. ¶ Quātū ad p̄mū est
sciendū q̄ ⁊rietas pōt sumi dupl'r. s. ꝓpe ⁊ trā-
sūptiue. ⁊rietas accepta ꝓprie videť bñe. 6. ⁊di-
tiōes vt colligit ex dcis ar⁹. ¶ Pria é q̄ ⁊rietas
é oppō distictoꝝ spē ⁊ eoꝝdē gñe. ⁊ria. n. dicūť
q̄ posita sub eoꝺ gñe distāt spē. ¶ Secūda é q̄
⁊rietas est dr̄a extremoꝝ dicentiū naturā posi
tiuā. ⁊ p̄ ß distiguit ab oppōne p̄uatiua vbi al-
teꝝ extremū. s. p̄uatio nihil pōit: sz est formal'r
negatio. ¶ Tertia est q̄ ⁊rietas é maxia distan
tia. vñ. io. Metha. dr̄ sic. qñ āt differre cōtīgit
ab iuicē dicere plus ⁊ min⁹ é aliq̄ ⁊ maxia dr̄a.
⁊ hāc dico ⁊rietatē. ⁊ ex ß iō iferť ar⁹. q̄ é dr̄a p
fecta qz si maxia ǧ ⁊ pfcā. ¶ Quarta é q̄ segť ex
tertia q̄ vnuz vni ⁊riať. vñ. io. Metha. dr̄ sic.
multipl'r āt dcis ⁊rys segť q̄ pfcā é illa vt vni
cuiq̄ ⁊rys eē extiterit ipis. bis āt ētib⁹ palam
q̄ nō ⁊uēit plura vni ⁊ria eē. nz. n. vltio vlteri
us ē vtriq̄ aliqd nec distāte vni⁹ plura sunt q̄
duo vltia. ¶ Quita é q̄ ⁊rietas é oppō eoꝝuz q̄
circa iō suscptibile vicissim iexistūt ⁊ nō sil'. sz
mutuo se expellūt ⁊ ß nisi alterū isit ōteriate a
natura vt calidū ignis ⁊ frigidū aq̄. ¶ 6. ⁊ditio
é q̄ i ⁊rys bñtibus me⁹ nō ꝙuēit ab extremo i
extremū nisi ptrāseūdo oia media. vnde. io. me
tha. dr̄ sic. qñ āt ⁊rioꝝ ꝙuēit aliqd eē me⁹. ⁊ q̄-
rūdā ē necesse eē ex ⁊rys eē media. oia nāq̄ me
dia ex ⁊rys sūt i eoꝺ gñe. ⁊ quoꝝ sūt media. me
dia. n. dicim⁹ i q̄cūq̄ pmutari p⁹ est necesse q̄ p-
mutať vt ab ypate si trāsit p mīmā rōnez vēit
p̄us ad medios sonos ⁊ in colōib⁹ si vēit ab al-
bo in nigꝝ p⁹ueit ad pūiceū ⁊ palubrū q̄ꝝ ad ni
grū. sil'r āt ⁊ in alys. ¶ Cōtrarietas āt accepta i-
prop̄e ⁊ trāsūptiue é illa cui deficit aliq̄ illaꝝ ⁊
ditionū. ē tñ oppō nō ⁊dictoria nec ſm p̄uatio-
nē ⁊ bitū: nec ſm relatōez. ⁊ iō necesse bz redu-
ci ad oppōnē ⁊rietat| si dio oppōis. data iferi⁹
de oppositū sit sufficiēs. ¶ Quātū ad z⁹ est ista
p̄ma ⁊⁰. q̄ i substātia nō ē ⁊rietas p̄mo mō dcā.
hāc ꝓbo sic. illa oppō nō ē ⁊rietas p̄pe dcā cui
deficit aliq̄ cōditio de p̄dict|. sz oppō formaꝝ i
gñe substātie ē huiusmōi. ǧ rč. mi. pz discurren
do. qz. z. ⁊. 4. defič. nō. n. ē accipe duas formas
sub eoꝺ gñe substātie q̄ maxie distēt: ita q̄ clau
dāt in medio oēs alias eiusdē gñis. qz sic vt ar-
guit ar⁹. vnū tñ vni ⁊riať q̄ é falsū i ꝓposito qz
cū ois gñatio sit ex ⁊rys vel medys ex p̄ pdi. cū
ex terra gñeť ignis ⁊ aq̄ ⁊ aer rč. ecōuerso sequi
tur q̄ terre ⁊riantur illa tria. sil'r ⁊⁰ ⁊ breuiter
oia elemēta ⁊ oia gñabilia ⁊ corruptibilia ⁊tra
riāť sibi iuicē isto mō. ⁊ sic mlta vni: qz ǧ. 4. ⁊di
tio segtur ex. 3. a destructōe ⁊ñtis cui ñ inest. 4.
nec. 3. ¶ . 6. āt ⁊ditio si forme substātiales bñt
me⁹ nō ⁊petit eis qz materia exuta vna forma
pōt īmediate formari quacūq̄ alia forma. nec
oz forte trāsire p̄ media. si āt forme substātiales
careāt medio. tūc illa ⁊ditio nihil ad ꝓpositum.
¶ . z. ⁊⁰ é ista q̄ i substātia é ⁊rietas ſm mō dcā
. s. ip̄rop̄e ⁊ trāsumptiue q̄ pbať. Tū qz p̄ pbysi
toꝝ dicit q̄ in gñe substātie é vna p̄ma ⁊rietas
ad quaz oēs reducūť. Tum qz. io. metha. oñdit
p̄bs a ꝓposito. ⁊ dic̄ q̄ dr̄aꝝ ſm spēm nō é ⁊rie-
tas. ⁊ vult ibi q̄ diuerse spēs ⁊ si ⁊ueniūt i gñe
⁊riať tñ pp dr̄as ⁊rias q̄ intelligēda é de ⁊rie-
tate dcā trāsūptiue. ¶ Ad p̄mū i oppo⁹ dicēdū
q̄ ibi Ar⁹. logť de substātia ap̄rop̄ate q̄ ñ est
mot⁹ ⁊ de ⁊rietate p̄pe sūpta q̄ negata é eē i sub
stātia. sil'r itelligēda é lr̄a i ß loco. ¶ Ad z⁹ di-
co q̄ mi. é falsa. qz rōnale ⁊ irrōale sūt circa eā-
dē ꝓpriā naturā l' materiā nec valz cū dr̄ q̄ idē
bō alñ posset eē rōnal. aliq̄ñ irrōalis. peccat. n.
p falsā imagiationē. q. ip̄e bō sit qōdā subiectū
z⁹ ⁊ suscptibile vtriusq̄ qō é falsū. nā subiec-
tū é denudatū ab vtroq̄ ⁊rioꝝ nullū icludēs i
sua rōne. bō āt icl'dit rōabile i sua gdditatiua
rōe. Al'r p̄t dici q̄ ma. é va nisi alteꝝ ⁊riuz sit a
nā. sic est. n. de dr̄ys ⁊rys qz altera iest spēi a nā

Videt ãt) posita q̃rta ꝑpetate q̃ conuẽit substãtie ꝓ eẽ reale nature nc̃ põit qn tã q̃ ẽt ꝯuẽit sb̃stãtie ꝓ eẽ naturale. circa quã sic ꝓcedit. ꝑ ppõit ītētū. 2° dat ō īntēto sensū verum. 3° declarat ppositū ꝑ exẽplū. 4° ꝯcludit ppositū maꝯ. ꝓa ibi (dico ãt) tertia ibi (r sb̃stãtia bõ) q̃rta ibi (q̃ pp) dic̃ g̃ q sb̃stãtia ñ vr̃ suscipe magl r minꝰ. ¶ Postea stati dat bꝰ ꝑ petatl sẽlū vex di. q ñ ẽ itelligẽdū q vna sb̃stãtia ñ dicat̃ magl substãtia q̃ alia. qr b̃ ẽ ꝯcessuz supiꝰ. nã pria substãtia dr̃ magl substãtia q̃ ꝓa r iter secūdas spẽs ẽ magl substãtia q̃ genꝰ sz ẽ itelligẽdū q vnaq̃ sb̃stãtia i se absolute ꝯsiderata b̃ ipz q ẽ. i. ꝓz id q ẽ i essẽtia sua ñ suscipit magl r minꝰ ¶ Notãdū q sic supiꝰ dicebat̃ generalissimū sb̃stãtie nõ dr̃ ō aliq̃ magl nec de aliq̃ minꝰ: nec aliq̃ substãtia ꝓm suã essẽtiã suscipit magl r minꝰ mõ q̃ īferius expõet̃. tñ q̃ tū ad actū sb̃stãdi aligd dr̃ magl sb̃stãtia alio. ut spẽs ẽ magl substantia q̃ genꝰ. qr pluribꝰ subst̃at quẽ admodū dr̃ genꝰ vniuersaliꝰ spẽ. qr de pluribꝰ p̃dicat̃ lz vniuersale eq̃lr p̃dicat̃ ō genere r spẽ vt de suis spẽbꝰ sil'r ī ppositō. Et substãtia bõ expõit qđ dixerat ꝑ exẽplū vbi īducit exẽplū ad ppositū. qr bõ nõ ẽ magl r minꝰ bõ nec ipse idẽ a seipo nec alterū ab altero. iduc̃ ẽt exẽplū oppositū. qr albū r bonū dicūt̃ ꝓz magl r minꝰ r ipz a seipo r alterꝫ ab altero. dr̃. n. albū aut calidū magl r minꝰ r alterū ab altero. r ipz vno tẽpore a seipo alio tẽpe. ꝓz q ñ sic bõ nec aliq̃ substãtia ¶ Ultio ꝯcludit ītētū di. quapp ꝓz q substãtia ñ suscipit magl r minꝰ. ¶ Ad maiorẽ euidẽtiã p̃dictorū q̃rit vtrū aliq̃ forꝫ substãtial'r habeat gradꝰ itrīsecos ꝓz q̃s r̃cipiat magl r minꝰ. arguit̃ q nõ. ꝑ p ari. i lr̃a. ¶ Ꝑ qr si sic. generatio forme substãtial'r ẽet motꝰ. ꝯñs ẽ falsū. g̃ r añs. falsitas ꝯñtis ꝓz ex 5° phy. ꝯña ꝓz. qr tūc ꝓz talis gradꝰ posset eẽ successio ī tali generatõne g̃ eẽt motꝰ. Cõtra ōs ñ ꝑt facere aliqd q effectui r̃pugnat. qr tc̃ posset ꝯdictoria. ꝓz ꝑt facere vnã formã ignis nobiliorẽ altera. g̃ forꝫ ignis ꝑt ītẽdi r remitti. ¶ R° r teneo affirmatiuã sic ītelligẽdo ñ ō oi forꝫ sb̃stãtiali vl'r ꝓz saltẽ ō aliq̃. vbi gr̃a. sic̃ forꝫ ignis iterū ītelligẽdo ꝯclusionẽ ñ ꝓz eẽ specificū. qr sic ꝯsistit ī idiuisibili abstrahẽs ab oi gradu. itelligo g̃ sic ꝯclusionẽ q aliq̃ forꝫ substãtial'. puta forꝫ ignis ñ ꝓz eẽ specificū ꝓz īdiuiduale. i. ꝓz eẽ q̃ bz ī suppositl bz aliquos gradꝰ r portões ꝓz q̃s magl r minꝰ ī diuersis īdiuiduis ꝑticipat̃. hanc ꝯclusionẽ ꝑ. sic. ꝑ ex q̃litate ꝓpa ꝯpata ad subiectū cꝰ ẽ. r arguit̃ sic. calidū ītẽdit̃ r remittit̃. g̃ r ignis r br̃ ppositū añs ꝓz ꝑ subꝯ ꝯña ꝓbat̃. qr cã naturali sil'r se bñte cãtū ẽ sil'r se bñs. ꝓz calor ī diuersis īdiuiduis ignis ñ sil'r se bz qr vnꝰ ẽ itẽsior alio g̃ ignis g ẽ cã calorl ñ sil'r se bz. ꝓz vnꝰ ẽ itẽsiõ q̃ aliꝰ magꝓz. qr ois cã naturaľ agit q̃tū ꝑt r ꝓz vltꝯ potẽtie r sic ois cã eq̃ pfcã cãbit effcm̃ eq̃ pfcm̃ g̃ a ō structiõe ꝯñtl effcū naturali ñ eq̃ pfcō nec sil'r se bñte cã ñ sil'r se habebit ¶ Ad istã rõez rñ detur ml'tipl'r. Unomõ dicit̃ q ista diuersitas caloris causati accidit ꝑ ꝯriū agẽs r ipm ipediẽs. nã ipe ignis q̃tū ē ō se sp cãret calorẽ eq̃ itẽ sū. ꝓz ipedit̃ ꝑ ꝯriū. r sic aliqñ ītẽsū aliqñ rmis sū cãt. ¶ Cõtra. excludat̃ oẽ ꝯriū. ꝓz q indiuidua ignis sibi derelicta ñ sũt eq̃liter calida. qr maior ignis calidior ẽ quo igne ceterl pibꝰ. r tc̃ stat rõ ¶ Al'r dr̃ negãdo mi. qr calor ñ cãtur ab igne effectiue. maiõ ãt bz vitatẽ de cãis naturalib⁹ effectis ignis ãt solū ẽ i põ passiua respcū calorl ¶ Cõtra ois põ mere passiua ẽ põ ꝯdictõis ex. 4. metaphi. ꝓz ignis ñ ẽ i põ ꝯdictõis ad formã. qr aliter posset eẽ calidꝰ r nõ calidꝰ g̃ nõ ẽ i põ mere passiua ad calorẽ g̃ ẽ cã effectiua eꝰ r tc̃ idẽ q ꝑ quꝰ ¶ Ꝑ q̃ro ō cãnte calorẽ effectiue dato q illud ñ sit ignis r de illo tz rõ. ¶ Cõfirmatur. qr si aq̃ calefiat ab igne absẽte igne aq̃ redit ad frigiditatẽ q̃ro a q̃ cãt̃ illa frigiditas ñ põt dari nisi ipamet aq̃. sil'r g̃ ẽ de igne. ¶ 2° arguit̃ ad pricipale ex q̃litate ꝓpa cõpata ad subiectū sic ī alteratõe p̃cedẽte corruptōz aq̃ ī aquã īducit̃ calor ignis. g̃ r forꝫ ignis ñ pfcã. g̃ remissa r bẽtur ppositū. ¶ Pria ꝯña ꝓbat̃ Tuz qr nullū ppriū accñtl ẽ sine ꝓpa forma ppry subiecti. vñ ꝓz ari. 2°. de aia corpora ī aere l' aq̃ nõ tã gũt se īmediate. qr bũiditas aeris ñ ẽ sine aere nec aq̃ sine aq̃. calor ãt iste ẽ ꝑpuz accñtl ignis. tũ qr si ñ eadẽ rõe totꝰ calor ignis posset eẽ ī aq̃ sine forꝫ ignis qđ dr̃ ī ꝯueniẽs. tũ qr seq̃ret̃ q aq̃ ī suo pfcō aq̃ eẽt calidior q̃ ignis r ignis manẽs pfectꝰ ignis eẽt frigidiō q̃ aq̃ q vr̃ absurdū. p° bui⁹. generet̃ aq̃ ex igne. r ecõuerso ignis ex aq̃ r sint. io. gradꝰ calorl ignis r totidẽ frigiditatl aq̃. qñ g̃ ex aq̃ generat̃ ignis aq̃ corrũpit̃ ī vltio īstãti añ corruptōz sue forme r bẽbit. 9. gradus calorl. aliter ñ ẽ sũme disposita ad formã ignis. r p ꝯñs ñ bẽbit nisi vnũ gradũ frigiditatl p eãdẽ rõez. qr corruptio frigiditatl r generatio caloris ꝓportionãt̃. Sil'r ī alia ꝑte ex igne fit aq̃ añ cõruptōz forme ignis ipe ignis bẽbit. 9. gra. frigiditatl r vnũ tm̃ calorl. g̃ aq̃ pfcã erit octies calidior igne pfcō r pfcũs ignis octies frigidior aq̃. q videt̃ absurdū. ¶ Secunda ꝯña ꝓz ul' ꝑt ꝓbari. qr due forme specifice repugnãtes impossibile ẽ q sint ī eaõ materia ꝓz eẽ ītẽsũ. g̃ eẽt ibi ꝓz eẽ remissũ r br̃ ppositū. 3° ad pricipale arguit̃. oẽ q mutat̃ ꝑti ẽ ītermioa q̃ r ꝑti ī termio. ad quẽ ex. 6. phy. vbi dic̃ ꝯñta. q b̃ bz vitatẽ ī. 4. generibꝰ. q̃ro li ꝑti r ꝑti. aut accipit̃ ꝑ divisibilitate forme ꝓz quã ẽ motꝰ. l' divisibilitatẽ subiecti q mouet̃. si ꝑmo hẽo ppositū. qr forꝫ substãtial'ẽ dissimil', si 2m ꝯ. qr tc̃ ppositio ꝓbi ẽ fl'a

liber

nã illa ps vna mobilis sit.a.puta pedalis.illõ ãt trãsmuteť.r tñ fz te ñ ẽ ptiz vtroz termio sz in altero tñ. Tum qr ꝓtigit illõ totuz sil' alterari ex.4.phy.g̃ i tali alteratõe ptiz r pti nõ pñt accipi ex pte mobil'. Tũ qr ari.paterz prici piũ. vl't.n. pbare q oẽ mobile ẽ diuisibile.acci peret g̃ q opz pbare.nã si mobile bz pti r ptiz iã pz q ẽ diuisibile. 4°.arguit sic.ois pfectõ q̃ pt nũerari i plurib⁹ maiorẽ pfectõz dic i pl'i bus q̃z i vno fz aug.4.de tri.c. p°. sz foꝛ ignis ẽ nũerabilis i plib⁹ idiuiduis pz g̃ rc. si igitur duo ignes ꝓiũgãť r fiat vn⁹ qs dubitare dz qn ille vn⁹ pfectiorẽ r itẽsiorẽ foꝛz bẽat q̃z duo ex qbus ꝓponiť seorsũ sũpti.qr duo pfci pfecti⁹ ar dẽt q̃z vn⁹ ceteꝛ pib⁹. De ista materia.ō magꝛ r min⁹ i formis plura me recolo dixisse i duab⁹ qõib⁹ ordiarys r aliqd dd⁹ ẽ infra.c°. de q̃litate r circa finẽ libri.6.pricipioꝛ.iõ q̃ ad pñs suffici ant ista. Ad auctoritatẽ i ꝓriũ dd⁹ q illa et si q̃ alie adducãť itelligẽde sũt ō substãtia fm eẽ specificũ r ñ fz eẽ idiuiduale.qr sic forme icludũt grad⁹ fz q̃s substãtia itẽdiť r remittiť Ad aliō si mot⁹ accipiť p oi trãsmutatõe successiua ꝓcedo generatõz forme substãtialʼ esse motũ ñ.n.ɓ vl't ari.negare si ãt mot⁹ accipiť vt distinguiť ꝓ mutatõz.r ẽ idẽ q trãsmutatio q̃ ẽ iter duos termios positiuos q̃ dr eẽ a subiecto i subiectũ mutatio ãt ẽ idẽ q trãsmutatio iť duos termios q̃dũ alr ẽ tñ positiu⁹ q dr a subiecto i nõ subiectũ l'e°.i.a ñ subiecto.i subiectũ sic ꝓcedo generatõz ñ eẽ motũ.qr ẽ a nõ eẽ ad eẽ i fieri r ari.itendit sic ibi. Segť illa ps maxie vo substãtie vbi põit ꝓpetatẽ q̃ ꝓuenit substãtie ẽt fz eẽ nature ꝓpetas dr eẽ ꝓuertibil'cũ substãtia circa quã sic ꝓcedit.qr ꝑ põit vitatẽ.z°.obycit ꝓ eã.ibi (i alys ãt nullũ) dic g̃ q maxie vr ꝓpuz substãtie q ẽ sit aliqd vnũ r idez nũero ẽ susceptibil'ꝓriorũ q oñdit p oppositũ i alys.qr i nullo alio ɓ repiť pterq̃z in substãtia.idẽ.n.color ñ ẽ mõ albꝰ mõ niger nec ea dez ac° nõ erit nc̃ prava nc̃ studiosa.i. vtuosa sz vn⁹ r idẽ bõ cũ sit substãtia aliqñ ẽ albꝰ aliqñ niger aliqñ calidꝰ aliqñ frigidꝰ alñ pu⁹ aliqñ studiosus. Notãdũ q ista lr̃a q̃tũ ad illõ maxie legiť. dupl'r Uno°. exponẽdo ly.maxie aduerbialr.r tc̃ nõt ꝓpatõz illi⁹ ꝓpetatiad.ſ.pcedẽtes q̃i ista sit potior r qr ꝓuertibil'cũ substãtia q ñ ẽ vex ō aliq illarũ. Aliomodo accipiẽdo li maxie noialr r gtie.r tc̃ ꝓpatõz noiat prie substãtie ad fz.r legiť sic q ꝓpuz ẽ maxie.i.ꝑme substãtie rc̃.pria.n.substãtia ẽ maxia substãtia vt supradictuz r ista expõ vr̃ fa melior. Tũ qr subdiť q tũc sit idẽ r vnuz nũero eẽ ãt vnũ r idẽ nũero pricipalr ꝓueit cum idiuiduo. Tũ qr accipe accña.ꝓia ñ ꝓueit secũdis substãtys nisi p prias,r tc̃ ista ꝓpetas ẽ ꝓpe ꝓpa r ꝓ uertibil'cũ substãtia pria. Deiō cũ dic (i alii sãt) obycit ꝓ dcã circa q duo fac̃ ꝑ pmittit obiectõz.z°.sbiũgit solutõz ibi (sz si qs suscipiat) dic g̃ q i alys a substãtia nullũ tale repiť nisi forte dicať q oro r visus.i.opio sũt bi⁹.ſ.suscep tibilia ꝓrioꝛ.eadẽ.n.oro nc̃ ẽva nc̃ ẽ falsa i.sta .n.oro foꝛ.sedet va ẽ foꝛ.sedẽte flã ãt ipo surgẽ te.sil'r ẽ de visu.i.de opioe vr̃ eẽ q eẽ susceptibi le ꝓriorũ ñ sit ꝓpuz soli⁹ substãtie. (Sz si qs) soluit ad obiectõz r diuidiť ꝟ ps i.d.fz.d.solutões pria ẽ p distinctõz ꝓcedẽdo q suppõiť .fa p iterẽptõz negãdo suppositũ ibi (si qs.n. recipiat) Dic g̃ q si qs ɓ suscipiat.i.ꝓcedat q suppõiť.ſ.q oratio r opio recipiãt ꝓtraria tñ alio r alio°: nã substãtia suscipit ꝓtraria fz sui mutatõz.cũ.n.ex albo fit nigrũ l'ex frigido calidũ l'ex prauo studiosũ r ex vicioso vtuosũ ipa substãtia i se realiter mutať.sz oro r opio imobilia pseuerãt sz fcã mutatõe circa rẽ fit ꝓrietas circa ipa vt nc̃va nc̃ fla dicať.exẽplũ.ista oro foꝛ. sedet eadẽ ẽ i se sz cũ resmota ẽ aliqñ ẽva.ſ.foꝛ. sedẽte aliqñ fla.ſ.foꝛ.surgẽte. Sil'r ẽ de opiniõe ita q mutatõ videť fieri.circa rẽ r ñ circa oroez vl'opinionẽ vñ ꝓcludit ꝓpetatẽ sic expositã r modificatã q solũmõ ꝓpuz ẽ substantie q fz sui mutatõz ẽ susceptibil'ꝓrioꝛ.r sic cessat istãtia ō opione r oroe.qr ipa i se ñ mutata nc̃va nc̃ fla ꝑt eẽ. Notãdũ q ñ ẽ itẽtõ ari.negare oẽz mutatõz ab oroe q̃ nc̃va nc̃ fla ẽ:qr i. polẽ ẽ q fit trãsit⁹ a ꝓdittõio i ꝓdutoꝰ sine alio q̃ mutatõe.si igr̃ nc̃ oro ẽva r nc̃ fla.qr fla opz eã mutari sz vl't q ista mutatõ ñ ẽ ꝑ°.r originalr i ipa oroe sz i re:ita q mutatio orois ꝑsuppõit mutatõz rei:r p ɓ distinguiť a substãtia q̃ fz sui mutatõez ꝑ°.r nulla alia ꝑsuppositа ẽ suscepti bil'ꝓrioꝛ. Deide cũ dic (si qs.n.) põit faz solutõz iterimẽdo suppositũ.ſ.q oro l'opio sit susceptibil'ꝓriorũ q tñ ꝑ° ꝓcessũ ẽ.dicit g̃ q si qs recipiat.i.ꝓcedat oroez r opioez suscipe ꝓria ɓ ẽ flm. q ꝓbat p talẽ rõez.oẽ illud q recipit ꝓria r̃cipit i se alia passionẽ fz quã mutať ab aliquo mutãte:sz oro aut opio nõ ẽ bi⁹ sz solũ substãtia g̃ substãtia r nõ oro aut opio erit susceptibil'ꝓrioꝛ. mi.ōclarat i lr̃a ꝑ ptẽ negatiuã.qr oro r opio nihil i se recipiũt sz circa alteꝛ. ſ.circa rẽ fit aliq̃ pa°. ad quã segť oroez eẽ verã vel fl'az.nã i eo q res ẽ l'ñ ẽ dr oro va l'fl'a:ñ q ipa sit susceptibil'ꝓrioꝛ.a nllo.n.monet sic nec opinio.z°.põit ptẽ affirmatiuã q substãtia recipit i se ꝓria fz q mutať .puta fz lãguorẽ r sãitatẽ cãdorẽ r nigredinẽ rc̃.q̃ sũt ꝓria. vñ ꝓcludit ꝑ petatẽ sic ꝑ°.q̃re in qd ꝓpuz ẽ substãtie cuz sit vnũ r idẽ nũero fm sui mutatõz eẽ susceptibil' ꝓrioꝛ. Ultio epilogat circa dcã q de substãtia ɓ dcã sũt. Notãdũ q veꝛ r flm sũt i oroe vt i signo r dicũt formalr relm ꝓformitatis et

diffoꝛmitatis ad rē ꝛ ē iten⁹ phi ꝙ oꝝo suſcipiat ↄria. qꝛ vex ꝛ flꝫ ↄria sūt ꝛ sūt i cꝝoe ſic re⁹ ↄry in subō sed vl̄t ſic p̄us ꝙ oꝝo ñ recipiat ista nec mutet̄ ꝼ ista. ꝑ qꝛ oꝛigial̄r sūt a re c⁹ oppoſitū ē i ſba ꝛ ß ſuffic̄ pho ad remouēdū istātiā ō oꝝoe ꝛ opiniōe. ¶ Notādū ꝙ ista ꝓpetas substātie q̄ cū sit vna ꝛ eadē nūero ē ſuſceptia ↄrioꝝ ꝼm ſui mutatōꝫ ē ꝓpa substātie ꝛ ↄuertit̄ cū ea: qꝛ nll̄a substātia ex rōe p̄hibet̄ ſuſcipe ↄria: ꝫ ali q̄ ex ſua ꝓpa foꝛ ōtermiet̄ ad vnū ↄriū: vt ignis ad calozē ꝛ bō ad rōale. ¶ Sil̄r itellıgēdū ē ꝙ ſbſtātia ſuſcipit ↄria ñ sibi ſz alia q̄ ſt̄ ↄria it̄ se aliogn ista ꝓpetas repugnaret q̄rte ꝓpetati q̄ posita est supza.

Quantitatis.

¶ Postq̄ ari. ō termiauit ō p̄dicam̄to subē nc̄ ōtermiat ō p̄dicam̄t̄l accidētiū vbi sic ꝓcedit. ¶ Primo agit de p̄dicam̄t̄l accidētiū q̄ magl̄ itrinsec⁹ aduenit̄ ſbſtātie q̄ sūt quātitas q̄litas rela⁹ i. respect⁹ itrinsecus aduēiēs q ē tm̄ ō genere rl̄atōis. z° agit ō alys p̄dicam̄t̄l q̄ dicunt̄ respect⁹ extrinsec⁹ aduēiēte ſ q̄ ptinēt ad vltia. 6. p̄dicam̄ta magl̄ ifra et s̄ li⁹ .6. principioꝝ videbit̄. ¶ ria ps dicit̄ i. z. p̄. n. determiat ō q̄ntitate. z°. ō ad aliō ꝛ ō rl̄atōe. z°. ō q̄litate. ꝼa ibi (ad aliqd vo). z. ibi (q̄litatē vo dico) ¶ ria i. d. p̄ ōtermiat ō q̄ntitate q̄ ⁹ ad e⁹ ſubſtātialia. z°. q̄ ⁹ ad ei⁹ ꝓpetates ꝛ accn̄lia ibi. (Amp̄. q̄ntitati) ¶ ria i. d. p̄ ōtermiat ō q̄ntitatib⁹ p se. z°. ō q̄ntitatib⁹ p accn̄s. ꝼa ibi (ꝓpe ām q̄ntitat̄l) ¶ ria i. d. p̄ ꝓpoit. d. dones. z°. exequit̄ de mēbr̄l ōclarās q̄ dixerat dictēdo. ꝼa ibi (Est ām discreta) ¶ ria i. d. ꝼz. d. dones q̄ ria ē ma gl̄ foꝛlis. ꝼa mag̈l material̄r q̄ pōit̄ ibi (Et aliō q dē) ¶ Dic̄ ꝯ ꝙ q̄ntitat̄l aliō ↄtinuū aliō discretū. ꝛ dic̄ aliō neutral̄r ad ōsignādū distictōꝫ es ſētialē iter mēbra dionis vt sit sēſus ꝙ q̄ntitat̄l alia ↄtīua alia discr̄ta q̄ essētial̄r ꝛ specifice di stiguūt̄. ¶ Deide cū dic̄ (Et aliō qdē) pōit ꝼaz dionē q̄ ē ꝙ q̄ntitat̄l aliō. i. alia ↄstat ex ptibus suis bñtib⁹ iuicē positōꝫ. alia ex ñ bñtib⁹ posi tōꝫ bas dones iferi⁹ ōclarat. Ad euidētiā di ctoꝝ ꝛ dicēdoꝝ q̄rit̄. vtꝝ q̄ntitas sit vnū genus arguit̄ ꝙ nō ꝑ sic. qꝛ q̄ntitas ñ ē gen⁹ ꝯ ñ ē vnuꝫ gen⁹. ↄña pz. añs ꝓbat̄. Tū qꝛ nullū ge⁹ p̄dica tur denoiatie ō spē sz ḃ ēva liea ē q̄nta. ꝛ sic de alys q̄ ponūt̄ spēs q̄ntitat̄l ꝯ nullū illoꝝ ē e⁹ spe cies. nullā ꝯ bz spēz. ꝛ p ↄñs ñ ē gen⁹. ma. pz qꝛ nullū p̄dicatū vniuocū ē denoiatiuū sz sūt op positi mōi p̄dicādi sz eē gen⁹ respectu spēi ē p̄ dicatum vniuocū p ari. supi⁹ ꝯ ꝛc. ¶ Tū qꝛ q̄n titas ñ bz spēs ꝯ ñ ē gen⁹. añs pz qꝛ ō cōtinua ꝛ discreta ñ p̄dicat̄ eq̄l̄r. qꝛ q̄ntitas ↄtinua ē na tural̄r p̄oꝛ sua dione. ꝯ ꝛ ↄtīua ē p̄oꝛ nūero. qꝛ nūer⁹ ē posteriō dione ↄtīui cū cāet̄ ex ea ex. z. phi. sz oē genus p̄dicat̄ eq̄l̄r ō spēb⁹ ꝯ ꝛc. ¶ Tū qꝛ vni⁹ gener̄l ē tm̄ vna ꝓria di⁹ p dras. qꝛ tātū due spēs ꝓie. sz q̄ntitas dicit̄ eq̄. ꝑ duplici dione .s. p ↄti⁹ ꝛ discretū ꝛ p ↄstare ex ptib⁹ bñtibus positōꝫ ꝛ ñ ↄstare ex ptib⁹ bñtib⁹ positōꝫ. ꝯ ꝛc. ma. pz p ari. i top̄. si ꝓpposite sūt due diuerse vt colozi voce ꝛ i cozpe ipz ē equocū. ꝛ p boeciū li⁹ dionū ois diuisio gener̄l fit p duas dras. p⁹ mi. qꝛ neutra dio ē subdisio alteri⁹. qꝛ tūc ābo mē bza subdionis ↄtinerent̄ sub aliq̄ mēbzo reliq̄ dionis. ꝯ ñ ē vex: vt pz iducēdo. ¶ Ad ꝓpo pale i oī genere vno ē vnū p⁹ ꝛ mimū ꝙ ē men sura oiuz alioꝝ ex. io. meta. sz i q̄ntitatē ñ ē vnū p⁹ ꝛ mimū sz duo. s. vnitas ꝛ pūct⁹ ꝯ q̄ntitas erit duo genera. ¶ Cuiuscūq; gener̄l oēs spēs sūt oppoſite ꝛ p ↄñs nll̄a spēs vni⁹ gener̄l ō q̄cūq; spē alteri⁹ gener̄l p̄dicat̄ qꝛ oppositū ñ p̄dicat̄ ō oppoſito: sz vna spēs q̄ntitat̄l p̄dicat̄ ō alia ōno miatie vt līea ē nūerata. ꝯ ꝛc. ma. pz qꝛ spēs ge ner̄l ñ icludit p̄mas dras gener̄l l̄ dras oppoſi tas didētes illō gen⁹ iterme⁹. oēs aūt tl̄es dre sūt oppoſite ꝯ ꝛ spēs q̄ icludūt illas. ¶ Pa⁹ ꝛ sub⁹ nō sūt i eodē genere: vt spēs sz lōgitudo ē pa⁹ linee q̄ ē i genere q̄ntitat̄l ꝛ lōgitudo sil̄r ē i genere q̄ntitat̄l ꝯ gen⁹ q̄ntitat̄l ñ ē vnū. ma. ꝓba tur. Tum qꝛ pa⁹ ꝓpa p̄dicat̄ ōnoiatie ō subiec to ꝯ ꝛ gen⁹ passiōis. qꝛ ō q̄cūz p̄dicat̄ iferi⁹. ꝛ su peri⁹. sz gen⁹ subiecti ñ p̄dicat̄ ōnoiatie ō subie cto. ꝯ ñ ē idē ꝯ⁹ subiecti ꝛ passiōis. Tuz qꝛ pa⁹ ñ p̄dicat̄ ō subō vt pz ex p̄cedēti. qꝛ nll̄a spēs cuiuscūq; gener̄l ꝑt p̄dicari ō alia. ¶ In oppoſi tū ē plꝰs al̄r eēnt plura q̄ . io. p̄dicam̄ta. ¶ R⁹ dico. z ↄclusiōes. ¶ ria ↄ⁹ ē ꝙ q̄ntitas ē gen⁹ p⁹ b⁹ oē illō ꝙ p̄dicat̄ ō plꝰb⁹ dr̄ntib⁹ spē ē ge n⁹ ī qd ſuppōiti sz q̄ntitas ē bi⁹ ꝯ ꝛc. mi. ꝓbatur sic ō q̄ntitate ↄtinua ꝛ discreta. qꝛ q̄sito qd de vtroq; ↄuēiēter rñdet̄ q̄ntitas. ¶ Scda ↄ⁹ ē ꝙ q̄ntitas ē generalissimū p⁹ b⁹ illō ꝯ⁹ ꝙ ñ bz aliō ſupuēiēs ꝯ⁹ ē generalissimū sz q̄ntitas ē bi⁹ ꝯ ꝛc. mi. pz qꝛ nihil p̄dicat̄ ō eo ī qd nisi ēs ꝙ nō ē gen⁹. Tertia ↄ⁹ ꝙ q̄ntitas ē vnū gen⁹ p⁹ huius oē gen⁹ ꝙ ꝼz vnā rōz dr̄ ō oīb⁹ suis spēb⁹ ē vnū gen⁹ q̄ntitas ē bi⁹ ꝯ ꝛc. Circa mi. bi⁹ rōis ē du⁹ q̄ sit ista vnitas seu rō ꝼz quā q̄ntitas dr̄ ō oīb⁹ suis spēb⁹ vbi ē duplex mod⁹ ōdi. ¶ Uno⁹ pōit rō mēsur̄ ꝙ ꝓbat̄. Tū qꝛ ꝼm diuersitatē b⁹ rō nis vāriāt̄ spēs q̄ntitat̄l. qꝛ mēſa ↄtīua q̄dā ē mē sura itrinseca q̄dā extrinseca. si itrinseca l̄ mēſat ꝼz vnā dimñsionē tm̄. ꝛ sic ē liea. l̄ ꝼz. d. tm̄ ꝛ sic ē su pficies. l̄ ꝼz. z. ꝛ sic ē cōp⁹. extrinseca āt ē duplex .s. ꝓpa ꝛ sic ē loc⁹ l̄ cōis. ꝛ sic ē tps. Et dr̄ loc⁹ mē sura ꝓpa. qꝛ vni⁹ tm̄ ē. vni⁹. s. mēsurati locati. tps āt ē ↄ̄: qꝛ idē ē ml̄toꝝ mēsuratoꝝ. māi⁹ ē ēt numerū ꝛ oꝝonez eē mēsuras. ¶ Cōtra illō arguit̄. qꝛ rō gener̄l inuēit̄ eq̄l̄r i oīb⁹ spēb⁹ sz nō sic rō m̄sur̄ i ↄt⁹ ꝛ discreto. qꝛ vnitati ↄuēit ma xie eē mēsurā. ꝛ cū illō p se fit p̄ncipiū nūeri ō

vno.ꝑ.ꝺriuaťr rō mēſuř ad nūeꝝ. ꝛ ꝺ nūero ad ꝯtinua vt māifeſte habeť. io. meta. c. ſ. Si dicať qꝫ ꝺiſcretū ē prī ꝯti. ī ſe ñ ꝯpādo ad ſuū gꝰ B ꝯcedit ꝓpoꝰ qꝛ pticipātiū aliqꝺ gꝰ neutꝝ pticipat rōez gener ꝑ alteꝝ ſz ꝯtiꝰ ñ bz rōez mēſurādi niſi a ꝺiſcreto vt ꝺr vbi ſ. ġ rō mēſure ñ ē rō q̄ꝫtitat vt ē gꝰ. Alr ġ ꝺōm qꝫ lz ꝑ ſe mēſura ꝯuēiat q̄ꝫtitati. non tñ ē iſta rō prīa ꝛ ꝓpa q̄ꝫtitat ſz quā ꝯuēit ꝛ ei attribuiť rō gener ſz iſta ē rō ꝺiſibilitat ꝛ B ꝺ illa ꝺione q̄ ē in ꝓtes eiuſꝺē rōis qꝫ oſtēꝺiť triplr. ꝑ ex. ſ. meta. vbi ꝺiffiniť q̄ꝫ ſz qꝫ br̄e ꝑt ꝺiffinitōz ſaltē exꝑñtē quiꝺ ꝺr ꝑ nom̄ ſic q̄ꝫ ē qꝫ ē ꝺiuiſibile ī ea q̄ iſūt q̄ꝫ ſinglm natū ē eē B aliqꝺ. i. ī ꝓtes eiuſꝺē rōnis ꝺiꝺi. z°. qꝛ q̄ꝫtitat ꝯtīua ꝛ ꝺiſcreta nō ꝺiffiniūť h ꝑ mēſurā ſz ꝑ B q̄ꝫ ꝓtes copulāť ꝛc. ġ ꝑ ſe ꝯuēit eis eē ꝺiſibile lꝑticipabile. 3°. qꝛ penes rōez ꝺiſibilitat ſūmūť ſpēs q̄ꝫtitat. ſ. meta. qꝛ ꝺiſibile ī ñ ꝯtīua ē nūerꝰ ꝛ oro ī ꝯtīua ꝺm vnā ꝺimſiōz ē līea ꝺz. z. ē ſupficies. ꝺz. 3. ē corꝑ°. ꝺz alias ꝺras ꝺiſibilitat tꝑſ ꝛ loc. Cōtra iſtū zꝰ moꝰ iſtať. ꝑ qꝛ q̄ꝫtitas ꝯtīua ē in pō. ꝺiſa. ꝺiſcreta ꝙ actu ſz q̄ ſūt actu ꝛ pō aliqꝺ nō ſūt eq̄lr illꝺ. ġ ꝺiſibilitas nō eq̄lr ꝯuēit ꝯtīuo ꝛ ꝺiſcreto ꝑ°. ꝓtes. n. nūeri actu ſūt abīuicē ꝺiuiſe. ꝯtīui ñ. ꝯ cꝰ ē pō ꝑ ſe eꝰ ē actꝰ. ſi ġ q̄ꝫtitas cōtīua ꝑ ſe ē ꝺiſibilr ꝑt eē ꝑ ſe ꝺiſa ġ ꝯtīnua ꝑ ſe ꝑt eē nō ꝯtīua. qꝫ ē māifeſte flm. ꝯ ari. ꝓbat oroez eē q̄ꝫtitatē. qꝛ ē mēſura. ġ iſta vr̄ ꝑ ſe rō q̄ꝫtitat. Ad primū ꝺico qꝫ q̄ꝫtitas ꝺiſcreta ē vna ꝛ iꝺiſa ꝺū māet i ſua ſpē vnꝺecūq̄ ſit eꝰ vnitas q̄ꝫuis materialia q̄ ſubſūt illi forme ſint ꝺiuiſa vbi gr̄a gnariꝰ i ſua ſpē manēs ē formalr nō ꝺiuiſus. qꝛ ꝺiſio eius ꝑimit formā gnary. qꝛ ꝺione fcā ī trinariū ꝛ bīariū iā ñ māet gnarius lz materialia vt vnitateſ ſint ꝺiſe vñ negāꝺū ē qꝺ ſūiť ꝺ ꝺiſcreta. Ad zꝰ ꝺico qꝺ actꝰ bꝰ potētie ꝯtiꝰ ē ꝺiſibile. nō ē iſte. ꝯtiꝰ ē ꝺiſuz. ſz iſte ꝯtiꝰ ꝺiꝺiť. i. ē ī fieri ꝺionis. ꝛ illꝺ ꝑt ꝑ ſe ī eē cōti°.

Ad 3ꝰ ꝺico qꝫ nō negatur illꝺ qꝫ ꝑ ſe ē menſura eē q̄ꝫtitatē ſz qꝺ illa rō nō ē ꝑ ſe q̄ꝫtitat ꝓpria vt ē gꝰ. qꝛ nō eq̄lr ieſt ſpēbꝰ eiꝰ vbi aduertēꝺū qꝫ nō ē itellīꝺū qꝺ ꝺiſibilitaſ ſit rō cōpetēs q̄ꝫtitati ꝑ ſe ꝓmō ſz ꝑ ſe z°mō ꝛ ꝓpiquiꝰ q̄ꝫ rō mēſuř q̄ꝫtitat. Et aſſignāť a pho. 4. paſſiones. Prīa ē ꝺiſibilitas ī ꝓtes eiuſꝺē rōis ꝺe q̄ ꝺr̄ B. ſ. meta. c. ꝺ q̄ꝫto. ꝛ z°. pbi. c°. ꝺ īfinito. Se cūda ē eē finitū līfinitū ꝺ q̄ ꝺr̄. i. pbi: vbi ꝺr̄ qꝺ finiꝰ ꝛ īfiniꝰ q̄ꝫtitati ꝯgruit ꝛ B ꝑſuppōit ꝓmā nā eē finitū līfiniꝰ ꝓcedit illꝺ qꝺ ꝺz finiri ꝛ illꝺ nccō ꝑitelligiť ꝺiſibile. tertia ē eq̄le līeq̄le ꝺ q̄ ꝺr̄ infra qꝫ ꝓprīū ē q̄ꝫtitati ꝺz eā eq̄le lī eq̄li ꝺici. ꝛ B ꝯñr ꝑſuppōit ꝺaz. ſ. finitū līfinitū ſic ꝓz.

Quarta ē rō mēſure ꝺ q̄ ꝺr̄. io. meta. c. z°. ꝛ B ēt ꝑſuppōit tertiā. naz ois menſa ꝑitelligiť eē eq̄lr lieq̄lr mēſurato. qꝛ. n. ē eq̄lr lieq̄lr mēſurato iō mēſura ꝛ nō eꝰ. Uñ ex his ꝓz ꝺo illa ꝑ paſſioꝰ q̄ꝫtitat qꝫ ꝺiſibilitaſ ē prīa paſſiolr prīe ꝺue ꝯpetūr q̄ꝫtitati ī ſe ſz alie ꝺue ꝑ reſpēuz ad aliqꝺ. Ad primū ī oppoſitū nego añs. Ad ꝓmā ꝓbatōz ꝺico qꝺ ꝺ liea abſolute nō ꝺr̄ q̄ꝫtitas ꝺnoiatīe nec ꝺe aliq̄ ſui ſpē abſolute ſūpta ſz ī abſtracto ꝛ ī quiꝺ. ſz ꝺnoiatīe ꝺr̄ ꝺ liea ī materia ꝛ alys ſpēbꝰ ꝛ ſic ſūmiť ſpēs eꝰ vt ꝯcreta ꝛ nō ē mirū ꝯcretū gener ꝑꝺicari ꝺ cōcreto ſpēi vnꝺ q̄ꝫtūcūq̄ vſus ſit loquēꝺi ꝺicere lineaz eē q̄ꝫtā ſiue ꝺiſibilē ꝛ ſic ꝺ alyſ ſpēbꝰ B ſimplr ē fꝰ ꝺe eis vt ſūt ſpēs. qꝛ tē eēnt ſubiecta q̄ꝫtitat vl ꝺiſibilitat. tlis. n. modꝰ ꝑꝺicāꝺi cōueīt oībus accñtibꝰ reſpectu ſubōꝝ. Aliter ꝺr̄ qꝺ ma. ē va ī alio genere a genere q̄ꝫtitat ꝛ nō ꝺ illa ſpāliter. qꝛ q̄ꝫtitas nō tñ alyſ ē prīcipiū mēſuř vel ꝺionis ſz ſibi. ꝛ iō ſe ꝺenoīat ꝛ ſuas ſpēs qꝺ nō ē veꝝ ꝺ alyſ. Ad ꝺaz ꝺico qꝺ ī oī genere ꝑt eē aliq̄ ſpēs ꝓz alia ī eēndo cōpādo illas inter ſe ſz nulla ē ꝓz alia ī pticipādo naturā ſeu generis rōez. ſic cōtīua q̄ꝫtitas naturalr ē prīoz ꝺiſcreta vt oñdit rō. lz ñ ī ſuſcipiēdo ꝑꝺicatōz q̄ꝫtitat. qꝛ neutri ſpēi ieſt ꝺiſibilitaſ ꝑ alterā. ad tertiā ꝺico qꝺ ñ ē ꝺuplex ꝺio prīa gener ꝑ ꝺras formales cōſtituentes tñ ſpēs: ꝑt tñ vna eē ꝑ ꝺras formales alia ꝑ materialeſ q̄ ꝺiones ñ ſt ſubīuicē ſic corꝑ° ī gener ſubē ꝑter ꝺioez eꝰ formalē ī aīatū ꝛ ī iaīatū ꝑt ꝺiꝺi ꝑ corruptibile et īcorruptibile ꝛ vtreq̄ ꝺr̄e ſe bñt vt excedētia ꝛ exceſſa ita ī ꝓpoſito. prīa ꝺio ē formaliſ. ſecūda materialis penes ꝓtes q̄ꝫtitat. Ad ꝓbatiōz ma. ꝺico qꝺ boeciꝰ ꝛ ari. ꝺicāt ꝛ itelligūt ꝺ ꝺione foꝛli q̄ ē ꝑ ꝺras cōſtitutiuas ſpēi. Ad zꝰ prīcipale ꝺr̄ multiplr. ꝑ mō qꝫ pūctꝰ ꝛ vnitas nō ſūt duo ſimplr. prīa qꝛ pūctꝰ ad vnitatē rꝺuciť ſic ad prīꝰ ſe qꝛ pūctꝰ ē vnitas pōez bñs vt ꝺr̄. ꝑ posteri. ꝛ ita tñ vnitas ē ꝑꝰ. Cōtra B arguiť. ſic prīciꝰ ad prīcipiū. ita prīcipiaꝰ ad prīcipiaꝰ ġ ſi vnitas ſit foꝛle vel materiale ī pūcto q̄ꝝ alterū opz eē ſi pūctꝰ ſit vnitas pōez bñs ſeq̄t qꝺ ꝺiſcretū ſilr erit materiale vl formale ī cōtīuo nō materiale māiꝰ ē. qꝛ cōtiꝰ nō cōpōitur ex ꝺiſcret. ġ ē formale. qꝺ negat ari. 7. meta. īcrepās plōnē q ita poſuit. iō B ꝺōm qꝺ ſic magnitudo nō ē multitudo nec formaliter nec materialiter ſic pūctꝰ nō ē vnitaſ: nec materialr nec formalr. qꝛ pūctꝰ ē ꝺiſibilitas magnitudinis ꝛ vnitas multitudīs. nec h ꝺiffinitio ē ari. pūctꝰ eſt vnitas ꝛc. ſz ſi alicubi B ꝺicať ꝺe pūcto B ē ſecūdū plōnē q poſuit nūeroſ eē formalia ī ꝯtīuo ꝛ ita vnitatē ī pūcto: ſz nec ꝺz ari. nec ſecūdū plōem br̄. ꝑ posteri. h ꝺiffinitio. ſz ſic vnitas ē ſubā ſiñ põe. punctꝰ āt ſubā poſita. qꝺ māifeſte flm ē ſecūdū ari. ſz vm ſecūdū platonē q poſuit q̄ꝫtitates eſſe ſubās rerum. Aliter ġ ꝺōm ad arꝰ qꝫ ma. ſ. ī oī genere ꝛc. non ē va ꝺe omni genere

gñaliſſi⁹:qz vix ī aliq̄ gñe vno gñali⁹:poſſz aliqs vnū p⁹assignari mſura oiuz alioz vl̄ nllo.ſed itelligit ista ppō ō gñe naturali.ꝛ oř illō g⁹ naturale cui cozrñdz vnitas ſuſceptiui.ꝛ ō bi⁹ exē plificat ax.ubi ponit istā ppōnē.tale g⁹ ñ ē q̄ti tas. Alr̄ pt dici.q̄ lz sint duo pma cōtinua ī genere q̄titat] :tñ tñ ē vnū pmū ibi:ꝛ mimū q̄ ē mēſura alioz.pūct⁹.n.ñ ē mēſura cōtiui.qz tē aliq̄tiēs sūpt⁹ r̄ddez ꝛ eēt cōtinuū ꝯpoſituz ex īdiſibilib⁹.ſz vnū eēntialr̄ ē mēſura nūeri.vnū ät applicatū alicui pti cōtiui ē mēſura cōtiui. vt oř.io.Meta.vñ vnum tñ ē mēſura ī ꝟ gñe Ad 3⁹ cōcedo q̄ nulla spēs p̄dicat̄ ō alys in abſtracto ꝟ q̄ icludūt ořias oppoſitas.tñ poſſe ē ꝟ i cōcreto ꝟ q̄ spēs q̄ subycit ſūit vt ē i mate ria.ꝛ ñ vt ē spēs oppoſita. Ad 4⁹ dico q̄ lon gitu⁹:latitu⁹:magnitu⁹:mlt̄itudo sūt equoca vt notāt ipaz q̄titatē.ꝛ vt notāt exceſſū i q̄titate p⁹:sūt spēs q̄titat].z⁹:sūt paſſiōes.p⁹:sūt idē q̄ linea ſupficies tē.nec babent oppoſita breue ꝛ ſtrictū qz linea q̄tūcūq̄ breuis ē longitudo p⁹ z⁹:ñ sūt ī gñe q̄titat] ꝟ se.ſz p⁹ ī.vt spēs.ſz ñ z⁹ mō.i.vt sūt paſſiōes.qō māifestū ē ō mlt̄itudi ne cui vt ē spēs opponit̄ vnitas ꝛ paucitas.vt ē paſſio.ꝛ eidē vniuoco ñ sūt duo oppoſita ex.i. Topi. Deide cū dic̄ (Est āt diſcreta) ōclarat di ctas diſiōes circa qō.z.fac̄.p ōclarat pmaz.z⁹ ſecūdā.ibi (Ampli⁹ āt alia qdē) pma ī.z.p illaz diſionē p exēpla māifestat q̄i ſubdidēdo.z⁹ p bat exēpla illa tales q̄titates eē ōmōſtran⁹ ꝟa ibi (Partiū.n.nūeri) dic̄ g̃ q̄ diſcreta q̄titas ē nūer⁹ ꝛ ořo.cōtinua vo ē līea ſupficies corp⁹ tpl ꝛ loc⁹ ita q̄ i vniuerſo sūt.7.spēs q̄titatis.due diſcrete ꝛ.ſ.cōtinue (Partiū igr̄) pbat qō di xerat.circa qō.z.fac̄.p pbat qō dixerat de spē b⁹ diſcrete.z⁹ q̄titat] cōtinue.ꝟa ibi (līea vo) pri ma ī.z.p pbat nūerū eē q̄titatē diſcretā.z⁹ p bat idē ō ořone.ibi (Sil̄r āt ꝛ ořo) in pma pte ar guit̄ sic.oīs q̄titas c⁹ ptes ñ copulāt̄.i.cōtinuāt ad aliquē terminuz cōez ē q̄titas diſcreta:ſz nu mer⁹ ē bi⁹.g̃ tē.illi⁹ rōis miox ponit̄ ī lr̄a quaz ōclarat.qz gnq̄ ꝛ gnq̄ q̄ sūt ptes nūeri denary ad nullū terminuz cōez copulāt̄.ſz ſp sūt diſcre ta vt p⁹ diſlūcta.sil̄r.z.ꝛ.7.q̄ ēt sūt ptes ōnary ad n⁹ cōez terminuz copulāt̄:ſz ſp sūt diſcreta vt p⁹. Nōndū q̄ ptes nūeri.q̄dā oñr aliq̄te q̄dā ñ aliq̄te.aliq̄te sūt q̄ aliq̄tiēs sūpte r̄ddūt p̄ciſe suū totū ꝟ⁹.ſ.ē ps ōnary.qz bis sūptū fac denariū p̄ciſe.ptes nō aliq̄te sūt q̄ aliq̄tiēs sū pte ñ r̄ddūt p̄ciſe suū totū ꝟ⁹.z.ꝛ.7.sūt ptes de nary sic̄ pz r̄plicādo.Ari.g̃ exēplificat ō ptib⁹ nūeri vtroq̄ mō.vt oñdat oī mō ptes nūeri eē diſtictas (Sil̄r āt ꝛ ořo) pbat ořoez eē q̄ti tatē diſcretā.circa qō.z. fac̄.p pponit ꝯcluſio nē.z⁹ addit pbatōz.ibi (qm̄.n.q̄titas) dic̄ g̃ q̄ sil̄r ořo ē diſcreto ax.i.ō nūero q̄titatū diſcreta rū sic̄ nūer⁹ Deide cū dic̄ (qm̄.n.) pbat ꝯcl̄ſi onē vbi.z.fac̄.p pbat ořoz eē q̄titatē.z⁹ eē q̄ti tatē diſcretā ibi (Ad nullū) Jn p̄ma pte ar.sic oē illō q̄ mēſat ē q̄titas.ořo ē bi⁹.g̃ tē.mi.po nit̄ ī lr̄a.nā lōgū vl̄ breue mēſat̄ p ořonē.ſtati expōit ſe de q̄ oz̄ōe loq̄t̄.dico āt oz̄ōem cū voce plata.q̄ quō itelligēdū sit dicet̄ āpli⁹ i qōne. Jn ꝟa pte ar.sic.oīs q̄titas c⁹ ptes ñ copulāt̄ ad aliquē terminū cōem ē diſcreta.ořo ē bi⁹.g̃ tē.mi.pōit̄ ī lr̄a.qz ſillabe q̄ ſt ptes ořois sūt ab īuicē diſcrete.qz ad nll̄ū terminuz cōez copulāt̄ Ad euidētiā p̄dcō ax q̄rit̄ vtz ořo sit q̄titas di ſcreta.ar.q̄ ñ.qz ořo ñ ē q̄titas.g̃ ñ ē q̄titas di ſcreta.ꝯñtia pz:p° añt].qz ñ ořo iſcripta.qz il la ē ſba.nec ořo ī mēte qz illa ē ī ñ q̄to ꝛ neutra mēſurat p se.Ari.ēt exponit se ō neutra bax i telligere.pz i lr̄a.nec ořo i voce.illa.n.ē p se ſen ſibil̄ qz vox.g̃ ē i.z.spē q̄litat]. Dō oē p se men ſurās ꝟ breue ꝛ lōgū ē cōtinuū.qz oři e q̄titat] cōtinue sūt breue ꝛ lōgū.ſz ořo ē bi⁹.qz mſurat sil̄laz lōgā ꝛ breuē.vt oř ī lr̄a.g̃ tē Jtē ſi ořo eēt q̄titas diſcreta ñ videret̄ differre spē.a.nūe ro.qz ī nll̄a oř̄a specifica Jn oppo⁹ ē ax R: ꝛ dico.z.ꝯclones. Pria ē ista ořo ē q̄titas.ꝟ p bat̄ p rationem ax.qz sill̄a mensuratur bre uis et longa.ergo buius est aliq̄ mēſura per se. illō ē oř̄o q̄ fit cū voce plata.illā āt dico diſcre tōz appzopatā ořoni p e⁹ oř̄az specificaz q̄ oř̄a nec ē scripta nec plata:nec ī mēte nec act⁹ pfe rēt].qz ille mēſurāt̄ tpe.nec ipe ptes diſcrete.ſz ē diſcretō.ſi cōis nūero ꝛ ořoni:ſz ořoni appzo pata. Ꝟa cōclusio ē ista.ořo ē q̄titas diſcreta bec p bat̄ p rōz ari.qz ptes e⁹ ad nll̄ū terminū cōez copulāt̄.q̄libz enim sillaba ē ab alia diſa nec act⁹ pferēt] nec significatū eas cōtinuat.qz termin⁹ p se ꝯtinuāt̄ ptes q̄titat] ñ ē eēntialr̄ ex illas.ſz bec.z.sūt eēntialr̄ ex ptes ořonis.sil̄r ꝟ oř̄o p̄t eē vbi significatū ñ ē.vt ꝯiūgēdo voces ñ significatias ꝛ ibi nll̄z ē significatū. Ad p⁹ argu⁹ pz ex dcis qd dōz. Ad z⁹ p̄t dici q̄ lō gū ꝛ breue equoce cōueniūt ꝯtinuo ꝛ diſcreto.qz huic.ſ.cōtinuo ppe.illi āt trāsūptie.oē g̃ mensu rās p se.ꝟz ꝟ ppe sūpta ē ꝯtinuū.bi⁹ ñ ē oř̄o.eq uoca.n.ē lōgitudo ſillabe ꝛ mensurati a linea Ad z⁹ dř q̄ q̄titas diſcreta vt ē in materia pmanēte ē nūer⁹.qz cāt̄ ex diſiōe cōtiui.qñ ē i ſucceſſiua ē oř̄o.qz nll̄a pſ oz̄ōis pmāet. Cōn ꝟ cōcedit ppoſitū.qz oři a ꝟ spēz ē oři a formal ꝟ si sic tm̄ differt̄.i nullo formali differt̄.g̃ non spē Dō falsū dř qz ſucceſſio ꝛ pmanētia ſunt oři e poſterioreſ motu ꝛ gete.g̃ ꝛ ēte naturali i q̄titū naturale.ſz q̄titas q̄titū ad totū g⁹ ē natu ralr̄ p⁹ ēte naturali i q̄titū naturale.g̃ ſucceſſio et pmanētia sūt multo poſteriora toto genere q̄titat].g̃ ñ sūt oři e spēz i ꝟ gñe Dō nūer⁹ ap plicāt̄ materie ſucceſſiue.sic̄ pmanēti.g̃ nō oīs nūer⁹ ē q̄titas i materia pmanente.añs pz ex.⁹ vt dicim⁹ duo tpa.duos dies.pz ēt rōe qz ꝯti⁹

aliqđ ẽ succeſſi⁹. vt mo⁹ g̃ ex e⁹ diſtiõe cãt nũer⁹ ꝑ tc̃ ñ differrz oſo a tp̃e qđ ẽ nũer⁹ mot⁹ ꝛ ita q̃titas diſcreta i materia ſucceſſiua. Alr g̃ di⁹ ad arg⁹ q⁹ oſo eẽntialr differt a nũero ꝛ a q̃cũ q̃ ſpẽ q̃titat ñ tm̃ oſa materiali. ſz formali et ſpecifica. illa tm̃ ñ ẽ nota. imo vix alic⁹ ſpẽi ſpãliſſime ẽ oſia nobis nota. qz ſi eẽt nota ñ poſſet eẽ vm q⁹ oſ. z. poſterio. qz q̃libz ps diffinitõis ꝺbz eẽ i pl⁹. oẽs ãt i eq̃. Ꝺ ãt ñ cõtigeret ſi vltia oſia eẽt nota. illa. n. cuz ſũat a ꝑꝑa forma ſpẽi n⁰⁰ ẽ in plus q̃ ſpẽs. g̃ illđ dcm̃ ẽ verum q⁹ oſie vltime oĩuz diffiniẽdoꝝ ſũt nobis ignote.

Jneauero cõtinua.

Poſtq̃ ꝓbauit nũerũ ꝛ oſoz eẽ q̃titates diſcr̃tas. nũc ꝓbat alia. ſ. ꝑ⁹ enũerata eſſe q̃titates cõtinuas. circa qđ. z. fac̃. ꝑ ꝓbat ꝺ linea ſupficie ꝛ corpe q̃ ſũt mẽſure itrinſece. z⁰. ꝓbat iđ ꝺ tp̃e ac loco q̃ ſt̃ mſure extriſece ibi (ſũt ãt) i ꝑma ꝓte arguit̃ ſic. ois q̃titas c⁹ ptes copulãt ad aliquẽ termiuz cõez ẽ cõtinua q̃titas. ſed linea ſupficies ꝛ corp⁹ ſũt hi⁹. g̃ ꝛc̃. maioꝛ ꝑz. qa eẽ cõtiuũ ẽ ſic hr̃e ptes copulatas. mioꝛ oſidit i lr̃a. ꝑ ꝺ linea. qz pticule ei⁹ copulanꝺ ad pũctuz ut ad ter⁹ cõem. z⁰. de ſupficie. qz ptes e⁹ ſic ad lineã copulãt. ȝ⁰. de corpe. qz ptes e⁹ ad planuz .i. ad ſupficiẽ copulãt (Sũt ãt ꝛ taliũ) ꝓbat idez ꝛ p eãdẽ rõz de tp̃e ꝛ loco: vbi ar. ſic ptes loci ꝛ tp̃is ad aliquẽ ter⁹ coẽz copulãt. g̃ ſt̃ q̃titates ꝺtinue. ꝺña ꝑz. añs ponit i lr̃a. ꝑ q̃⁹ ad tp̃s qz ꝓteritũ ꝛ futuꝝ copulãt ad pñs. ſ. ad nc̃. z⁰. q̃⁹ ad locũ. qz pticule corpis locati ad ꝑdictuz teri⁹ copl̃ãt: ut ꝑdcz ẽ obtinẽs aliquẽ lo⁹ ꝛ ſilr e⁰. pticule loci obtinẽt pticl̃aſ corpis. ex q̃ ſeq̃t q⁹ ptes loci copulãt ad eunđ teri⁹ cõez ad quẽ ptes corpis locati. ꝛ bn̄ ꝓpo⁹ q⁹ loc⁹ ſit ꝺti⁹ ex q̃ pticule e⁹ ad vnũ cõez terminũ ꝺiũgunt̃ (Ad euidẽtiã ꝑdictoꝝ q̃rit̃ vtꝝ loc⁹ ſit q̃titas cõtinua. ꝛ ar. q⁹ ñ ꝑ ſic. qz loc⁹ ñ ẽ q̃titas. g̃ nõ ẽ q̃titas ꝺtinua: ꝺña ꝑz. añs ꝓbat̃. tũ qz oẽ q⁹ ponit̃ i diffinitõe accñtis ẽ ſubc⁹ e⁹ l̃ de eẽntia e⁹. ſz vlti⁹ corpor ꝺtinẽtis ponit̃ in diffinitiõe loci. 4. phi. ꝛ nõ ẽ de e⁹ eſſentia. qz tũc eẽt eaꝺ ſpẽs cuz ſupficie. ergo vlti⁹ eſt ſubc⁹ loci. ſz ipoſſe ẽ paſſiones ꝛ ſubc⁹ eẽ ſpẽs eiuſꝺ gnis. loc⁹ ergo nõ ẽ ſpẽs q̃titatis. tũ quia ad q̃⁹ inq̃⁹ q̃⁹ nil̃ mouet̃ naturalr. c⁹ rõ ẽ. qz q̃⁹ inq̃⁹ q̃⁹ nil̃ ſaluat naturalr. qz ñ ꝺuẽit cũ aliq̃ in natura. ꝛ nil̃ mouet̃ ad aliqđ aliꝺ niſi ꝓp ꝺueniẽtiã in natura. ꝛ ſaltẽ i natura ſua ad locũ ꝑꝑriuz mouet̃ qꝺlz naturalr ex. 4. phi. g̃ loc⁹ nõ ẽ q̃t⁹. tũ qz locus ꝺr̃ p ſe ad locatũ. ergo ẽ i gñe relatõis. ꝓ ad principale. ptes corpis ꝛ loci nõ copulãt ad aliquẽ vnũ termi⁹ coẽm. g̃ loc⁹ nõ ẽ q̃titas cõtinua. ꝺña ꝑz ꝑ ax̃. in lr̃a q⁹ oppo⁹ ꝓbat ꝑ oppoſitoz rõz añs ꝓbat̃. tũ qz ptes corpis copulãt ad ſupficiẽ ptes loci. ñ qz loc⁹ ẽ ſupficies ꝛ ptes ſupficiei nõ copulãt ad ſupficiẽ. tum qz loc⁹ ẽ diſtus a locato ex. 4. phi. g̃ nõ ẽ iꝺ termi⁹ ꝺtinuãs ptes vtriuſq̃. qz termi⁹ nõ ẽ diſtus ab eo q̃ ẽ termi⁹. g̃ nõ ẽ idem duoꝝ diſtoꝝ. ꝓ figat̃ virga aliq̃ ꝺtinua in terra. cuius ps ſit in terra: ꝛ ps i aere. tũc arg. loc⁹ ẽ vlti⁹ corpis ꝺtinẽtis: ſz vlti⁹ aeris ꝛ vlti⁹ terre q̃ locãt Ꝺ locatũ nõ ſũt ꝺtinua: ſed ꝺtigua tm̃. g̃ loc⁹ ꝺ⁹ vge ñ ẽ ꝺtinu⁹ (Jn oppo⁹ ar. p ax̃. i lr̃a (R? vbi aduertẽdũ q⁹ loc⁹ ꝺz aliqđ materiale: ꝛ illud ẽ vltia corpis ſupficies ꝺtinẽtis. ꝛ iõ ut ſic ñ ẽ alia ſpẽs q̃titatis a ſupficie. ꝺz ẽt aliqđ forſle ꝛ illđ ẽ imobilitas q̃dã q̃ quõ itelligẽda ſit nõ ẽ pñs ſpeculatiõis (Scõm Ꝺ g̃ ꝺr̃ ad qõz (ꝑma ꝺ⁰. ẽ q⁹ loc⁹ forſlr accept⁹ nõ ẽ ſpẽs q̃titatl ꝑ q̃ facit pria rõ ad oppo⁹ (Cõfirmat̃ qz. ſ. meth. nõ enũerat̃ loc⁹ iter ſpẽs q̃titatis: vbi ꝺmtatõ aſſignat cãm qr̃ ax̃. omittit locũ dicẽs q⁹ loc⁹ ñ ẽ q̃titas ꝟ opinionẽ ax̃. ſz tm̃ famoſe (Cõtra cõ cluſiõz ar. qz loc⁹ ẽ p ſe mẽſa. g̃ q̃titas. añs ꝑz. ꝺñs ãt ꝑz ꝑ ax̃. q ſic ar. de oꝛõe ꝓ ꝑꝑe ꝑꝑriũ nõ inenit̃ ex illđ c⁹ ẽ. ſz ꝑꝑe ꝑꝑũ ẽ q̃titati ꝟ eã aliqđ eq̃le vl̃ ineq̃le dici. Ꝺ ãt ꝺuenit loco ergo ẽ q̃titas (ꝓ oẽ p ſe diſibile ẽ q̃titas. ſz locus ẽ hi⁹. ꝑz. g̃ ꝛc̃. (Ad p⁹ dico q⁹ nõ ẽ loc⁹ meſura p ſe: ſz p naturã ſui materialr q⁹ ẽ ſupficies. vñ ꝟ eanđ diminẽſiõz mẽſat ꝟ quã ꝛ ſupficies (Et ſi ar. ꝺ Ꝺ. qz alia rõ mẽſe br̃ a ſupficie. qz ẽ mẽſura extriſeca. ſupficies ãt itrifeca dici põt q⁹ i triſecũ ꝛ extriſecũ nõ variãt rõz menſe. iõ nec loc⁹ p ſe bz aliã mẽſaz a ſupficie. iõ ei ẽ extriſeca. qz ẽ vlti⁹ corpis ꝺtinẽtis materialr: ꝛ vlti⁹ ꝺtẽti q⁹ tm̃ mẽſat̃ a loco (Ad z⁹ dico q⁹ ꝟz locũ formalr̃ nõ ꝺr̃ aliqđ p ſe eq̃le alteri: ſz forte materialr̃ ꝟ ſupficiẽ ꝺtinẽtis. imo magl loc⁹ ꝺr̃ eq̃lis lõto ex. 4. phi. ꝛ nõ illud ꝟ q⁹ alia dicunt̃ eq̃lia (Ad ȝ⁹ dico q⁹ loc⁹ p accñs ẽ diſibilr ꝟm naturã ſui materialr. ſic cetere forme p ſe ſite in q̃titate ſũt p accñs diſibiles p naturã q̃titatl ꝛ loc⁹ forte pl⁹ ceteris. eo q⁹ ẽ ꝑꝑa pa⁰ ſupficiei (Scõa ꝺ⁰. ẽ iſta q⁹ loc⁹ ẽt materialr̃ accept⁹ ñ ẽncc̃io ꝺti⁹ ꝑ q̃ fac̃. ȝ. rõ ad oppo⁹. Ad ñ aduertẽdũ q⁹ nil̃ ꝺr̃ ad vnitatẽ e⁹ ſupficies eẽ ꝺtigua tas ſi idẽ loceẽt a diuerſis corpib⁹ ꝺtiguis vel ſupficiẽ vni⁹ ꝺtinuã. qñ vnũ lõtũ lõtur in vno locãte (Tertia ꝺ⁰. ẽ q⁹ n⁰⁰ ptes loci pñt copl̃ari ad eunđ termi⁹ nũero ad quẽ ptes corpis. ꝑ q̃ facit ꝟa rõ i oppo⁹. loc⁹ ei ẽ diſtus a lõto. loc⁹ ei ẽ vñ ꝛ ad quẽ locatũ mouet̃ ꝛ nõ mouet̃ cũ locato nec ad eunđ teri⁹ ſpẽ. qz iſte termi⁹ corpis ẽ ſupficies q nõ ẽ termi⁹ loci niſi loc⁹ eẽt corp⁹ g̃ ad n⁹ teri⁹ eunđ oz eas copulari cũ nõ oz eaſ eẽ ꝺtinuas (Ad ax̃. q videt̃ dicere ꝯ oẽs iſtaſ ꝯcluſiões Ꝺ ꝛ alibi ꝺꝺz ẽ q⁹ nõ logt̃ Ꝺ de loco ꝟ ꝑꝑriã opinionẽ: ſz ꝟ opinionẽ ponẽt ũ locũ eẽ ſpatiũ eq̃le locato. ꝛ ꝟ illã eẽnt hec omia va. ſz illa opio reprobat̃ ab ax̃. 4. phi. Jta freq̃nter q̃ꝺo

Do. Vtrũ loc⁹ ſit q̃titas cõtinua.

logr̃ de aliq̃ vbi nō ē locꝰ ꝓprius determrnādi
vitatē de illo vtr̃ cōi ſnia alioꝝ vſq; alibi: vbi
locꝰ ē de illo vitatē determinare vūmō ars ſua
poſſit dari ꝟz ſnias alioꝝ. ſic̃ ꝛ ꝟ vitatē ꝓpriam
ita ē pene de oibꝰ exēplis i logica. qz ſi ſit ſic vel
nō: nō curat. ſz ꝙ ars ſit va in iſtis ſi hec ſint ta
lia. ſic ꝟ ſufficiēter māifeſtat̃ q;titatē eē gꝰ. qz
bz ſub ſe multas ſpēs itermediaſ. ꝛ ſpāliſſimas
ſiue locꝰ ſit aliq̃ iſtaꝝ ſiue nō ¶ Quarta ꝓ: q̃ ſe
quit̃ ex p̄dictis ē ꝙ aꝝ. nō ſufficiēter enūerat
ſpēs q;titatis q̃ māifeſta ē q̃ ad hāc. locꝰ. ut pz
ex dict̄ ¶ Sz ē hic duꝫ pꝫ de tpe. nā. ſ. metha.
dr̃ ꝙ tps ē q;titas ꝑ accn̄s: ſz de nulla ſpē p̄di
cat̃ gꝰ ꝑ accn̄s. g̊ tps nō ē ſpēs q;titat̄ ¶ Ꝑ tps
ē nūerꝰ ex. 4. pbi. g̊ nō ē alia ſpēs a nūero Se
cūdū dubiū ē de motu. qz ꝟ nō ponit̃ ſpēs q;ti
tatis ¶ Cōtra qz ꝟ aꝝ. ſ. metb. tps ē q;tū ꝑ mo
tū. g̊ motꝰ ē magꝫ q;tꝰ. oē enī ꝓp ꝙ ē aliud. illō ē
magis. ex p̊ posteri. g̊ ſūt plēs ſpēs q; ꝟ enūerēt
¶ Ad pꝫ rn̄: ꝙ aliqd eē q;ꝫ ꝑ accn̄s ſiue ꝑ aliō
ē duplr̃. ſ. effectiue vel forr̃. forr̃ nō ē tps q;ti
tas ꝑ aliud. i. nil̃ aliud ē ꝑ ꝙ recipiat p̄dicatōz
q;titat̄. ſz p̄dicat̃ de eo ꝙ ſe p̄: ſz effectiue p̄t di
ci q̃dām̄ō tps q;tū ꝑ aliud. qz effectiue ſuā eēn
tiā ꝛ ſuā q;titatē q̃ ē ſua eēntia bz ab alio: ut a
motu nō tn̄ motꝰ aliqd ꝓpe efficit ꝙ tps ſit q;ti
tas ¶ Ad zꝫ dico ꝙ nūerꝰ aliqn̄ trāſūit̃ ut gn̄a
liter ſūat̃. ꝑ mēſura forte ꝓp ꝟ ꝙ rō mēſure in
q;titatib⁹ p̄ ꝓueīt nūero. ꝛ ita ponit̃ i diffinitōe
tp̄is. n̄ ām ut ē q;titas diſcreta ꝛ ē equocatio pe
nes zꝫ moꝫ. ¶ Ad zꝫ dico ꝙ ꝓpō aꝝ. tn̄ eſt va
vbi aliqd vniuocū dr̃ de cā ꝛ effectu ꝙ natū ē
recipe magis ꝛ miꝰ. ꝛ qn̄ cā ē ꝑ ſe ꝛ tōlis. p;ia cō
ditio deficit ꝟ ꝛ ꝟa ſil̃r. p;ia qz tps ē q;titaſ. mo
tꝰ nō ē q;titas. qz rō eꝰ tō pōt itelligi ꝓuenire i
diuiſibili. nec vniuocāt̃ i q;to. ꝟa qz q;titas non
recipit magꝫ ꝛ miꝰ ¶ Uel alr̃ tenēdo ꝙ motꝰ ſit
ſpēs q;titatis ꝙ magis puto. ꝛ pz. ſ. metba. vbi
nūerat̃ iter ſpēs q;titatiſ oz dicere ꝙ aꝝ. hic nō
enūerat ſufficiēter oēs ſpēs q;titat̄ ut p;edc̄m
eſt. nec tamen eſt magis quātitas q; tempus ꝑ
pter cām dictā reſpondendo ad ꝓpōnem aꝝ.

¶ Apliusautem alia gdē) Poſtq; pbs ōclarauit p̄mā diſio
nē q̃ ē magꝫ formal̃. nc̄ ōclarat ꝟaz q̃ ē magꝫ ma
terial̃. circa ꝙ. z. fac̄. p̊ dioz r̄petit. zº. eā exponit
3º. expoſitā ꝛ ōclaratā cōcludit. ꝟa ibi (vt linee
gdē) 3. ibi (alia vtiq;) dic̄ g̊ ꝙ q;titas. alia con
ſtat ex ꝓtibꝰ bn̄tibꝰ pōnē adiuicē. alia ex n̄ bn̄
tibꝰ pōnē (vt liee) expōit ꝙ dixerat. vbi. z. fa
cit. p̊ oñdit q̃ ſint q;titates bn̄tes pōz. zº. q̃ ſint
q̃ n̄ bn̄t pōnē ibi (i numero ām̄t) i p̄ma ꝓte itēdit
iſtā cōcluſiōez ꝙ liea ſupficies coꝛpꝰ ꝛ locꝰ ſūt
q;titates bn̄tes pōz vbi intēdit ſic arguere oīs
q;titas cꝰ ꝓtes poſſūt aſſignari vbi ſite ſūt ꝛ ha
bes vn̄ ſūas ꝛ aſſignes vbi q̃libz eaꝝ ſita ꝛ poſi
ta ſit: ꝛ ad quē ꝓtes cetere copulāt̃ ē q;titas cō
ſtās ex ꝓtibꝰ ad iuicē pōz bn̄tibꝰ. ſz liea ſupfici
es coꝛpꝰ ꝛ locꝰ ſūt biꝰ. g̊ ꝛc̄. ma. pz. qz hēre pōnē
ē hēre tales ꝓtes. mioꝛ ponit̃ i lr̃a. p̊ q;tū ad lie
az cꝰ ꝓtes bn̄t oēs dcās cōditiōeſ. qz ꝓ aſſigna
ri. ſ. quō ſite ſūt i plāo. i. i ſupficie: ꝛ quō adiui
cē copulāt̃. zº. q;tū ad plānz. i. ſupficiē: 3º. q;tuz
ad ſoliditatē. i. coꝛpꝰ. 4º. q;tū ad locū. ꝛ pz i lr̃a
ꝙ dr̃ ¶ Deiō āt dic̄ (i nūero āt) oñdit q̃ ſūt q;ti
tateſ i ꝓtibꝰ ñ bn̄tibꝰ pōnē vbi itēdit iſtā cōclu
ſionē. ꝙ nūerꝰ ꝛ tps ꝛ oro ſūt q;titates ñ bn̄teſ
pōz vbi itēdit talē rōz. ois q;titas cꝰ ꝓteſ ñ poſ
ſūt aſſignari vbi ſite aut poſite ſūt. nec adiuicē
cōuertūt aut ñ ꝑmanēt ñ ē q;titas bn̄s pōnez
ſz nūerꝰ tps ꝛ oro ſūt biꝰ. g̊ ꝛc̄. maiō pz. qz q;tita
tē dicere pōnē i ꝓtibꝰ exigit illa tria. ſ. ſitū ꝓti
uz ꝛ ꝑmanētiā ꝛ cōtīuitatē. mioꝛ pōit̃ in lr̃a. p̊:
q;tū ad nūerū. qz ꝓticle eꝰ ñ ſūt adiuicē cōnexe
aut cōtīue cū ſit q;titaſ diſcreta. nec ꝓt aſſigna
ri vbi ſite ſint. zº. q;tū ad tps. qz ꝓticle tēporis ñ
ꝑmanēt cū tps ſit q;titas ſucceſſiua. ꝛ iō ꝓtes
ñ bn̄t pōz ꝛ ſubdit. ꝙ ſz ꝓtes tp̄is ꝛ nūeri ñ ba
beāt pōnē. tn̄ bn̄t quēdā ordinē ut tp̄is. ꝟ qdē
ē p̊: illō vo poſteriꝰ. ſil̃r ō nūero. p̊ nūerat̃ vnꝰ
q;ꝫ duo ꝛc̄. zº. q;tū ad oro. qz ꝓticle eꝰ ñ ꝑmanēt
ſic̃ nec tp̄ſ. qz ſucceſſiue ꝓferūt̃. ꝛ qō iā dcm̄ eſt
ſimul ñ ꝓt āpliꝰ ſumi. ſ. idē nūro q̃re ſeq;t̃. ꝙ ꝓ
teſ oro̊is ñ bn̄t pōz. ¶ Noꝫ ꝙ i ſucceſſiuiſ nihil
ꝓt r̄dire iō nūero. ꝓt tn̄ iō ſpē ſic̃ pz ō tpe. ga igr̃
oro ē q;titaſ ſucceſſiua. ꝙ ſemel dcm̄ ē. ñ ꝓt idē
nūero āpliꝰ idē ꝓferre ꝛz eadē oro poſſz ſepius
iterari. ¶ (Alia itaq;) cōcludit dionē p̄dcāz ō
claratā. d. ꝙ alia. i. alīe q;titates cōſtāt ex ꝓti
bꝰ bn̄tibꝰ pōnē. alie ex n̄ bn̄tibꝰ pōz. ¶ Seq;tur
la ꝑs (ꝓpe ām̄t) vbi ōterīat ō q;titatibꝰ ꝑ accn̄ſ: ꝟ
ꝓbat ſolas p̄dcās eē q;titates ꝑ ſe vbi itendit
iſtā cōcluſionē ꝙ ſole iſte p̄dcē ſūt ſic̃ q;titateſ
ꝑ ſe ꝛ oīa alia q̃ dn̄t̃ q;ta ſunt q;ta ꝑ accn̄s. vbi
vo itēdit ſic arguere. Ille q;titateſ ad q̃ ꝛ r̄ſpc̄z
dn̄t̃ q;ta oīa alia ſunt q;titates ꝑ ſe ꝛ alie q;tita
tes ꝑ accn̄s. i. ꝑ aliud. ſz dcē q;titates ſūt biꝰ. g̊
ꝛc̄. illiꝰ rōis p̊ ponit cōcluſionē. d. ꝙ ꝓpe et ꝑ ſe
q;titates ſūt ille ſole q̃s dixim⁹ ſupɾ. alia vero
dn̄r q;ta ꝑ accn̄s. zº. ponit minoꝛē. qz ad ꝟ. i. ad
ꝓpas q;titates aſpiciētes. i. ꝑ r̄ſpc̄z ad illas di
cim⁹ eē q;titates alias. vbi gr̃a i duobꝰ. ¶ Pri
mo. qz albū dr̃ mꝫtū ꝫ magnū. qz ſupficies i q̃ ē
ē mꝫta vel magna. q;ta ei fuerit ſupficieſ tm̄ al
bū eē dices. ¶ zº. ꝙ acº. dr̃ lōga: eo ꝙ tps lōgū
vel mꝫtū ſit: i q̃ acº. fit ꝫ eo ꝙ motꝰ ē mꝫtꝰ cum q̃
fit vn̄ actio ōfinit. i. meſurat̃ tpe imagiato ꝛ ac
cepto ꝟ aiaz meſurātē. pz g̊ ꝙ tps motꝰ ꝛ ſupfi
cies ſūt q;titates ꝑ ſe. albū vo ꝫ acº ꝑ accn̄s. ſil̃r
ē ō alys. ¶ 3º. r̄petit cōcluſionē q̃re in qd q;tita
tes q̃ dc̄e ſūt s̄ ſūt ꝓpe ꝛ ꝟ ſe. alie vo n̄: niſi fo
te ꝑ accn̄s. vt dcm̄ ē. ¶ Nōndū ꝙ pō vt ē dr̃ia
q;titat̄ ō q̃ ꝟ ē ꝟmo. dic̄ ordinē. ptiū i toto mo

dificat trib⁹ ꝺditõib⁹ ꝑdcis. qꝫ. ſ. ꝓtef ille ſit ali
cubi ſint ꝓmanẽtes ⁊ ẽt ꝙ ſit adiuicẽ copl̃ate ⁊
cõtiuate. Alio:põ dic̃ ordinẽ ꝓtiũ i loco. ⁊ tc̃ ẽ
v⁹ ꝺ. io. ꝑdicamẽtis. ꝺ q̃ ifra ⁊ in li:6. ꝓncipio ꝫ

**Hanihil ẽ ℨriũ) ⁊ poſtq̃ ꝑs ꝺterminauit ꝺ
q̃titate q̃tũ ad e⁹ ſubãlia ꝟ ꝺterminat ꝺ ipſa
q̃tũ ad e⁹ ꝓꝑetates ⁊ accñtalia. ⁊ ꝟ ꝑs ꝺicit in
.3. ꝓ. 3. ꝓꝑetates. ſa ibi (Nõ videt ãt q̃titas). 3.
ibi (ꝓꝑũ ãt maxie) et ille ꝓꝑetates ſic ſe bñt ꝙ
ſola. tertia ẽ ꝓꝑe ꝓꝑa ⁊ conuertibil cũ q̃titate.
ꝓria i. 3. ꝑ ꝓꝑ ꝓit ꝓꝑetatẽ. 3:obycit ℨ eã ibi (Ni
ſi mꝫta pauc) dic̃ ꝯ ꝙ q̃titati nihil ẽ ℨrium: qꝺ
mãifeſtẽ i q̃titatib⁹ diffinit). i. ꝺtermiat) vt bi
cubitũ tricubituz vel ſuꝑficies ⁊c̃. qꝺ⁹ nihil eſt
ℨriũ (niſi mꝫta). Obycit ℨ ꝓꝑetatẽ. ⁊ dicit i. 3.
ꝟ duas obiectões. ſa ibi (maxie ãt circa locuz)
ꝑma dicit i. 3. ꝑ ꝑmittit obiectõz. 3° addit ſolu
tõz: bi (boꝫ ãt) dic̃ ꝯ ꝙ ſupp⁹ vuz ẽ qꝺ dcm̃ eſt
. ſ. q̃titati nihil eẽ ℨriũ niſi dicat mꝫta paucis
⁊ mag⁹ puo eẽ ℨriũ. q̃ vñr q̃titatem ſ (boꝫ ãt) po
nit ſolutõz. circa qꝺ. z. fac̃. ꝑ ſoluit negãdo ſup
poſitũ. ſ. ꝟ ꝑdca eẽ q̃titates. 3° ꝙ ſũt q̃titates
cõcedẽdo (ãpli⁹ ſiue aliqs) ꝓma i. 3. ꝟz ꝙ ꝓbat
ꝑ duaſ rões mꝫtũ ⁊ paucũ: magnũ ⁊ puuz ñ eẽ
q̃titates ibi (Ampli⁹ bicu⁹) ℨn ꝑte ꝓma argui
tur ſic. oẽ illꝺ qꝺ ꝑ ſeipz. i. ad ſe ñ ꝺr ſz ad aliud
r̃fert̃ ñ ẽ q̃titas: ſz ad aliqd. ſz magnũ ⁊ puum
mꝫtũ ⁊ paucũ ſũt bi⁹. g̃ ⁊c̃. illi⁹ rõis ꝑ põit ꝯclu
ſionẽ. 3° minoꝛẽ ibi (nihil. n. ꝑ ſe) quam ꝺclarat
cũ ſubdit (Nã mõs qdẽ) mons. n. aliqñ ꝺr ma
gn⁹ ⁊ miliũ magnũ. c⁹ rõ ẽ qꝛ ꝺñr ad aliqd. mõſ
. n. ꝺr pu⁹. eo ꝙ aliqd ſui gñis illo ali⁹ mons ſit
maioꝛ ⁊ granũ mily ꝺr mag⁹. qꝛ aliqd ſui gñis
ẽ mi⁹ eo ꝙ nõ eẽt vex niſi mag⁹ ⁊ puũ eẽnt ad
aliqd. Rurſũ plẽs boies ꝺñr qñz eẽ in vico ⁊
pauci i ciuitate. cũ tñ ſint plẽs ꝟ q̃ ibi. ſil̃r i do
mo ꝺñr eẽ multi ⁊ i theat⁹ pauci. cũ tñ plẽs ſint
ꝟ q̃ ibi ꝙ iõ ẽ: qꝛ multũ ⁊ paucũ ꝺñr ad aliqd:
⁊ nõ ad ſe. Deide cũ dicit (Ampli⁹ bicubitũ)
ꝓit ꝉaz rõz q̃ videt eaꝺ ꝓni vbi ar. ſic. oĩs q̃
titas ſignificat ⁊ dicit rẽ de gñe q̃titatis. ut bi
cubitũ ⁊ tricubitũ: ſz mag⁹ ⁊ puũ nõ ſũt bi⁹: ſz
mag⁹ ſignificat ad aliqd ⁊ puũ ſil̃r. g̃ ñ ſũt q̃ti
tates. Nõndũ ꝙ iſta ꝓria rõ ſtat i ꝟ ꝙ mag⁹
⁊ puũ ⁊c̃. nõ ſũt q̃titates. qꝛ ꝺñr i ſola bitudie
ad aliud. alr nũq̃ diceret mõs puus ⁊ miliuz
mag⁹. Sz ℨ illã rñſionẽ ar. qꝛ aꝫ. 5. metb. po
nit magnitudinẽ ꝑ ſe ſpẽz q̃titatiſ. ergo et ma
gnũ eſt ſpecies quãritatiſ. ꝓbatio ꝯñtis. quia
ꝯcretũ nõ ẽ in a⁹ gñe ab abſtracto. Cõfirmat
qꝛ iꝺ mag⁹ ⁊ puũ ꝺñr ꝑ ſe q̃titates. Ad ꝑ⁹ di
co ꝙ magnitudo ꝺr equoce ut ẽ ſpẽs q̃titatis
⁊ ut ẽ pa⁹ ꝑ⁹ nõ ꝺr mag⁹ denoiatiue a magnitu
die. ſz z⁹⁹. ⁊ ſic aꝫ. negat magnitudinẽ eẽ q̃tita
tẽ. Ad z⁹ dico ꝙ ſũt q̃titates ꝟ ſe z⁹⁹. i. paſſio
nes q̃titatiſ ñ ꝑ⁹ ꝑ ſe nrẽ ſpẽs. Deide cũ dicit.
(Amꝑ ſiue aliqs) ꝓit ꝉaz rñſionẽ ⁊ ℨcedo ſup
po⁹. ſ. ꝑdcã eẽ q̃titates ꝓbat ꝑ. z. rões mag⁹ ⁊
puũ ñ eẽ ℨria ꝺato ꝙ eẽnt q̃titates. q̃ꝫ ꝓma ẽ
oñſiua. ſa ad ipoſe q̃ ponit ibi (Amꝑ ſi puũ) in
ꝓma ꝑte ar. ſic. illud ꝙ ℨſiſtit i ſola relatiõe ad
aliud ⁊ nõ ꝑõt ſũi ꝑ ſeipz. i. abſolute. ⁊ ad ſe nõ
bz ℨriũ: ſz mag⁹ ⁊ puũ ſũt bi⁹. g̃ ⁊c̃. Sz videt
ꝙ iſta rõ ñ valeat. qꝛ rlatõi aliqd ẽ ℨriũ vt dic̃
aꝫ. iferi⁹ ut vt⁹ vitio ⁊ ſcia igrãtie. g̃ ñ ſeqt̃ ma
gnũ ⁊ puũ ñ eẽ ℨria. ꝺato ꝙ dicãt rl̃iue. Dez
ꝙ nil̃ ꝺr ℨriũ e⁹ ꝙ ẽ rl̃m. qꝛ ℨria ⁊ rl̃iue oppoſi
ta i mult) diſtiguũt. magnũ ãt ꝺr rl̃iue ad puũ
igit̃ nõ ẽ e⁹ ℨriũ: ⁊ ita itelligit aꝫ. tñ ℨriuz vni
ꝑt eẽ rl̃m alteri. ut ſcia q̃ opponit̃ igrãtie ꝺr re
latiue ad ſcibile. cũ g̃ mag⁹ dicat̃ rl̃iue ad puũ
nõ erit ſibi ℨriũ. (Amꝑ ſi puũ) ꝓit ꝉaz rõz q̃
ducit ad ipoſe vbi ar. ſic ſi puũ ⁊ mag⁹ ſt̃ ℨria
g̃ iꝺ ſubc⁹ recipiet ſil̃ ℨria. ⁊ vnũ ⁊ iꝺem̃ ſibi ℨ
riũ. vtrũq̃ ꝯñs ẽ falſuz. g̃ ⁊ añſ. ꝓria ꝯña ꝑz. qꝛ
iꝺ ẽ mag⁹ reſpectu vni⁹. ⁊ puũ reſpectu alteri⁹
g̃ ſi mag⁹ ⁊ puũ ſũt ℨria iꝺ ſil̃ recipet ℨria. ſcꝺa
ꝯña ꝑz. qꝛ ſi iꝺ ẽ mag⁹ ⁊ puũ reſpectu diuerſoꝝ
ut ꝑdc̃m ẽ. ⁊ mag⁹ ⁊ puũ ſũt ℨria. ſeqt̃ ꝙ iꝺ ſibi
ℨriabit̃. ſz ꝑ⁹ ꝯñs ẽ falſũ. qꝛ ſubã q̃ ẽ ſuſceptibi
lis ℨrioꝝ nũq̃ ſil̃ recipit ℨria. null⁹ eĩ ſil̃ ẽ eger
⁊ ſan⁹ alb⁹ ⁊ niger. z⁹ ꝯñs ꝑ ſe ꝑz eẽ falſũ. ꝑz igr̃
ꝙ mag⁹ ⁊ puũ nõ ſũt ℨria. nec multũ ⁊ paucuz
ſiue ꝯcedãt̃ eẽ q̃titates ſiue nõ. ſz rl̃iua. i⁹ rõis
ꝑ ꝓit ꝯñaz q̃ꝫtual̃r ibi ꝺr. z⁹ ꝓbat ꝓmã ꝯñam
ibi (ꝯtigit ei) 3° ꝓbat falſitatẽ ꝓmi ꝯñtis ibi (ſz
nõ ẽ qdẽ) 4° ꝓbat ꝉaz ꝯñaz ibi (⁊ eaꝺ ſibiipis)
5:oñdit z⁹ ꝯñs eẽ falſũ ibi (ſz ipoſe ẽ) vltio in
fert ꝯcluſionẽ ꝑncipalẽ ibi (nõ g̃ mag⁹) Contra illã rñſionẽ ar. ꝑ. qꝛ videt eẽ falſa ꝟ qꝺ ⁊ ſim
plr ⁊ igrãtie elẽcbi ꝺꝺo ẽ mag⁹ ad ꝟ ⁊ ẽ puũ ad
illud. g̃ ẽ mag⁹ ⁊ puũ. qꝛ nõ ẽ ſimplr nec ꝟ idez
ꝟ z⁹ qꝛ oia oppoſita iferũt ℨdictoria. igit̃ il
la ad q̃ nõ ſequũt̃ ℨdictoria nõ ſũt oppoſita. ſz
ad ꝑmiſſa ſi qb⁹ ẽ r̃ſpect⁹ ad diuerſa nõ ſequũt̃
ℨdictoria. ſz ẽ igrãtia elẽcbi ut ẽ dcm̃ ut ſi arg.
ẽ duplũ ad ꝟ. ⁊ nõ ad illꝺ. g̃ duplũ ⁊ nõ duplũ.
cũ g̃ magnuz ⁊ puũ dicãt̃ i reſpectu ad diuerſa
nulla oppõ ſeqt̃ ad tales ꝑmiſſas. nõ g̃ ſeqtur
ℨrta ieſſe eiꝺ aut iꝺ ſibi eẽ ℨriũ. ꝺato ꝙ idez ſit
mag⁹ ⁊ puũ ad aliꝺ: ⁊ ad aliud dcz. Ad ꝑ⁹ di
co ꝙ ꝑdicata affirta ſil̃r ſũpta ſequũt̃ ex ſeipis
ſũpt) cũ determiatõe nõ diminuẽte. ex⁹ ut hoc
ẽ duplũ ad. a. ⁊ ꝺidiũ ad. b. g̃ ẽ duplũ ⁊ di⁹. ſed
nõ ſeqt̃. g̃ ẽ du⁹ ⁊ nõ duplũ: ſz ẽ ibi igrãtia elẽ
chi. ſil̃r i ꝓpoſito ꝟ ẽ mag⁹ ad. a. ⁊ puuz ad. b. g̃
ẽ mag⁹ ⁊ puũ. ſz nõ ſeqt̃. g̃ ẽ mag⁹ ⁊ nõ magnũ
ita' ꝙ i oĩb⁹ talib⁹ i qb⁹ ꝑdicata ℨbũt̃ ꝑ additõz
nõ diminuẽtẽ iferũt affirtiuaſ i qb⁹ ꝑdicata. ſim
plr idicant̃ ꝯire ſubiect) ⁊ nõ. iõ iferũt negatiaſ
i qb⁹ ꝑdicata iferũt ſimplr ꝯuenire ſubiect) ꝓp
dcãs cauſas. bñ g̃ ſeqt̃ ẽ mag⁹ reſpectu vni⁹: ⁊

puũ respcũ alteri⁹.g̃ simplr̃ ē mag⁹ r puũ sine oi falla. ¶ Ad z⁹ dico q̃ rla pñt p̃dicari de eod̃ r de seiuicē.sz ñ reliue oppõ.r ita pñt absolute rlã iferri ex seipis sũptl respectu diuersoz: ut p̃dcm ē.g̃ mag⁹ r puũ q̃ sũt rla pñt absolute inferri ex seipis sũptl respectu diuersoz.sz ex ypotesi sũt ↄria.g̃ ↄria dicẽt de eodez.ↄcedo g̃ q̃ ñ pñt iferri opposita absolute.sz ex ypotesi. qr ꝑz aduersariũ illa sũt ↄria. valz g̃ rõ ↄ illũ g dicit mag⁹ r p⁹ eẽ ↄria (¶ Maxie ãt) poit ꝑz obiectiõez circa q̃.z. facit.p̃ ꝓponit obiectiõez. z⁰ addit e⁹ affirmtionẽ ibi (videt ãt) dico g̃ q̃ maxime circa locũ videt eẽ ↄrietas q̃titatis.qr loc⁹ sursũ.s.in circũferẽtia celi videt eẽ ↄri⁹ loco. s. deorsũ i medio.i.i cẽt⁰ terre.eo q̃ ↄrietas videt esse magna distãtia medy ad terios.i.centri ad circũferẽtiã medy ẽ mlta distãtia.g̃ videt ibi icõueniẽs ↄrietas (¶ Unr ãt) cõfirmat dictã obiectionẽ p rõz.nã illa vñr ↄria gb⁹ ↄuẽit diffi⁰ ↄrioꝝ.sz sursũ r deorsũ sũt bi⁹.nã diffi⁰ ↄrioꝝ ẽ.q̃ sub eod̃ gñe posita maxie a se distãt inicẽ sz sursũ r deorsuz sunt bi⁹. ¶ Istã istãtiã aꝝ. ñ soluit. vel qr solu⁰ põt bñ ex p̃dictl.qr sic mag⁹ r p⁹ sũt rla.ita sur⁹ r deorsũ.l alr.qr sur⁹ r deõ sũ l sumũt simplr.s.sur⁹ p circũferẽtia celi: r ↄ orsũ p cẽt⁰ terre: aut sumũt gñalr ut qõlz dicat sursũ respectu iferiorl.p⁰ nõ sũt ↄria. qr nõ sũt nata fieri circa id: nec maxie a se distãt inatura r forlr distãtia forli r specifica. lz forte maxie distẽt ꝑ locũ. distãtia ãt ↄrioꝝ intelligenda est forlr.z⁰ dñr ad aliqd.r est vtraq̃ de eis rñsio q̃ est de puo r magno ¶ põt tñ dici q̃ siue sint ↄria siue nõ nihil ad ꝓpo⁹.qr si sint spẽs l dña loci nõ sũt i gñe q̃titatis.qr nec loc⁹ ut supius dcz ẽ ¶ Ad euidẽtiã p̃dictoꝝ q̃rit vtr q̃titati sit aliqd ↄriuz. vr̃ q̃ sic.qr aliq̃ q̃titas magl distat ab alia.aliq̃ min⁹.g̃ aliq̃ maxime distat ab alia.sed ↄrietas est maxima distãtia in eodem genere ex.4.metba.g̃ aliq̃ quãtitas alteri contrariatur.prima ↄña pz per aꝝ.4.metba.supius est q̃ est prin⁰ ꝓpinqui⁹: r in.5. eiusdẽ priuꝰ est q̃ ẽ prin⁰ ꝓpinqui⁹. ꝓz etiã rõe.qr alr non esset status ascendẽdo.sed essz ꝓcessus in infi⁹ ¶ ꝑ in ꝑ genere r i oñi alio ẽ dña ꝑm spẽz.sed talis dña ẽ ↄrietas ex.4.metba. g̃ rc ¶ ꝑ ois mot⁹ est a ↄrio in ↄrium. vel a me⁰ in me⁹ ex. 5. phi.sz in gñe quãtitatis est mot⁹ ꝓprie dict⁹ ex eodẽ ꝑ.g̃ ibi sũt ↄria vel media inter ↄria. et si media g̃ r ↄria ¶ ꝑ suscipere magis r minus ẽ suscipere cõtraria r sunt ꝓprietates ↄuertibiles respectu cuiuscũq̃ generl:sed quãtitas suscipit magis r minus.ergo r cõtraria .maiõ pz inductiue pro⁰mi. tũ qr magnũ r puũ sunt per se passiones quãtitatis r eius soliuꝰ:sed magis r minus nõ fiunt.nisi vbi magnũ r puuz.g̃ alicubi fiũt.g̃ in solo genere quãtitatis.tum qr oẽ to⁹ est maius sua parte. sed quãtitas aliqua ẽ per se ps quãtitatis alteriuꝰ.g̃ in quãtitate ẽ p se magis r min⁹.tũ qr equale r inequale per se insunt quãtitati.sed ineq̃le est magis r minus g̃ rc ¶ ↄ oppo⁹ est aꝝ ¶ Rñ⁰ r dico ad qõnẽ q̃ cõtrarietas sumit equiuoce.ut dcm ẽ supra c⁰ de subã.s.proprie r trãsumptiue.dicit trãsumptiue maxia distãtia i genere r extendit ad oppositũ priuatiũ.sicut in ꝑ phi.principia dñr esse cõtraria p priuatione r forma que manifestuz est priuatiue opponi boc⁰ in oñi genere est ↄrietas.qr oñis diuisio generis est per dñas oppositas boc⁰ ↄrias.sed ↄtrarietas proprie sũpta est maxima distãtia formaꝝ que nata sũt fieri. r mutuo se expellere circa idez susceptibile ad quã requirunt multe alie cõditiones: que ibi dicte sunt. r cõtrarietas ℞⁰ dicta negat a subã r a quãtitate.in quãtitate g̃ nõ est cõtrarietas boc mõ intelligendo.boc est in definitis.i.i speciebus quãtitatis.ut dicit aꝝ.nõ forte in passionibus quãtitatis.simlr ãt intelligendũ est ↄ quãtitate ꝑz se nõ ꝑm esse naturale. qr forte ilo mõ habet contrariũ ut dicẽt forte respõdendo ad argumẽta ¶ Ad pri⁹ argu⁹ dicit a q̃busdã q̃ in quãtitate nulla ẽ maxima distãtia.sed sicut diuisio cõtinui ꝓcedit in infi⁹ita r infinitas in cõtinuis r discretis cãtis ex dione eoꝝ. ¶ Cõtra.tũ qr dicit poz⁹ q̃ spẽs spãlissime sũt finite ꝑz naturã.lz nõ q̃ ad nos.tũ per rõem qr q̃lz spẽs ẽ ps eẽntialis vniuersi r in illis ptib⁹ nõ videt polis infinitas.qr ℞ repugnat ordini q est bo⁹ vniuersi: vñ posset dici q̃ q̃uis eẽnt ifinite spẽs q̃titatis in põ.lz nulla ifinitaꝝ ↄrieẽt alteri:qr nec maxie distãt.tñ spẽs itermedia cõis bis ꝑt maxie distare ab alia spẽ intermedia cõi illis:ut ↄtinuũ maxie distat ꝑm forz ↄtinuitatis a discreto.lz ↄtinua eẽnt ifinita et discreta simlr. ¶ Alr ergo põt dici q̃ due ꝑme rões veꝝ ↄcludũt de ↄrietate p⁰ dcã.s.transũptiue.qr tñ de illa ẽ vtraz auctoritas aꝝ.io.metba.itelligẽda ¶ Ad z⁹ dico q̃ ad q̃titatẽ ꝑ se ñ ẽ mot⁹:sz ut subẽ naturali r isto⁰ bz ↄrietatẽ ut ipfecta q̃titas ↄriat pfecte q̃titati ad q̃s r ↄ q⁹ b⁹ sũt augmẽtatiões r dinutiões. iste ei dñe nõ sũt q̃titatl ꝑ se.sz q̃titatl naturalr.ipfecta ãt dr q̃ nõ ẽ debita spẽi ꝑ forz suã naturalẽ pfecta ẽ p oppo⁹.nã ut dr z⁰ de aia oiz natura ↄstãtiuz ẽ determiata rõ magnitudis r augmẽti.nõ eni aliq̃ q̃titas ipfecta absolute ẽ i gñe q̃titatl.sz ẽ ipfcã tñ ẽti naturali.r ꝑ ℞ mouet aliqd ab ipfecta ad pfectã: vel e⁰ ¶ Cõtra ℞ mot⁹ ẽ ad rem alicuius generl non ad ens p accñs. vñ z⁰ phi. tot sũt spẽs mot⁹ quot entis addit ↄm̃.acquisiti p motũ:sz q̃titas sub eẽ naturali nõ ẽ spẽs generl sz ens p accñs.qr ↄpo⁹ ex duob⁹ q̃ꝝ vnũ accidit alteri.g̃ ad quãtitatẽ sic acceptã ñ ẽ mo⁹ sz ad illud q̃ p se ẽ i gñe q̃titatl ẽ mot⁹.g̃ illi est aliqd ↄriũ ¶ Dõz q̃ ad q̃titatẽ ẽ mo⁹ ita q̃ ac-

Quãtitas ad cõtrariũ q̃ritur

gñitū p motū ut teri⁹ p se:ē i gñe q̄titatis. sz nō acgrit ut ē q̄titas: sz sub tali mō eēndi ꝛ sub tali mō eēndi bz ꝯriū. tūc oz dicere q̄ nō est nc̄e illi forme q̄ ē p se terti⁹ mot⁹ eē aliqd ꝑpe ꝯriū. sed tm̄ ei ut acgrit p motū. tūc ad forz arguntī dico q̄ q̄titas sub eē naturali si itelligat vnuz ꝯpo⁹ ex his ē ens p accñs. sz q̄titas nō. lz sūat sub tali mō eēndi qñ mod⁹ ñ itelligit sub tali mō eēndi eē ps entis cōpositi ex duob⁹. ꝛ sic ad q̄titatē ē mot⁹. Ad 4⁹ dico q̄ aliud ē suscipe magis ꝛ min⁹ ꝛ aliud ē mai⁹ ꝛ min⁹. qz mai⁹ ꝛ mi n⁹ dñr ꝑ q̄titatē. magis vo ꝛ mi⁹ dicūt itēsiōz ꝛ remissiōz i forma cui addūt. cōcedēdū ē tūc q̄ q̄titas suscipit mai⁹ ꝛ min⁹: sz ñ magis ꝛ min⁹ ꝛ sic pcedūt due ꝓme rōes ad ꝓbādum miorez

3 ō eqli ꝛ ieqli. cōcludit ō passiōib⁹ q̄titatis qz eqle ꝛ ieqle ē passio ꝛ ñ spēs q̄titatis. Segꝛ tur illa pl⁹ ꝓncipaľ (ñ videt ām q̄titas) vbi pōit ꝑz ꝑpetatē ipositā q̄titatis q̄ ē q̄ q̄titas ñ suscipit magis ꝛ min⁹ qnā ōclarat iducēdo. qz vnū bicubitū ñ ē magis bicubitū alio. sil⁹ in nūero. qz triari⁹ nō est magis nūer⁹ q̄ biarius. sil⁹ nec tps dicit magis ꝛ mi⁹ a: sil⁹ de alys q̄re q̄titas ñ suscipit magis ꝛ mi⁹. Tūc segt illa ps (ꝓpuz ām) vbi pōit tertiā ꝓprietatē ꝯuertibilē q̄titatis. circa q̄. z. facit. ꝑ ꝓponit itērū: ꝛ p ex⁹ determinat ad ppo⁹. z: p ex⁹ ad oppo⁹ ibi (ī ceteris vo) dicit ḡ q̄ maxie ꝓpriū q̄titatis ē ꝑz eā eqle vel ieqle dici q̄ pz iducēdo i singuľ q̄titatib⁹ p̄dictis. qz nūer⁹ dr̄ eqlis ꝛ ieqlis. ꝛ sil⁹ cōp⁹ ꝛ tps ꝛ sic de alys spēb⁹ q̄titatis. (In ceteris vo) ostēdit iō p ex⁹ ad oppo⁹. qz i alys a q̄titate ñ iuenies ꝑ q̄ vult oñdere istā ꝓprietatē eē ꝯuertibilē cū q̄titate cū affectō. i. q̄litas mētis ñ dr̄ multū eqlis ꝛ ieqlis: sz magis sil⁹. sil⁹ albū ñ dr̄ eqle ꝛ ieqle. sz sil⁹ eoꝝ: de alys qr̄ segt q̄ ꝓprie ꝓpriū ē q̄titatis ꝑ eā eqle ꝛ ieqle dici. Nōdū q̄ q̄titas ē duplex. s. q̄titas mol⁹ ꝛ q̄titas vtutis siue ꝑfectiōis. pria ē i solo gñe q̄titatis. ꝑa in plib⁹ alys: ꝛ ō vtraq; vez ē q̄ ꝑ eā aliqd dr̄ eqle ꝛ ieqle. albedo ei. io. graduū dr̄ eqlis albedi totiē gr̄duū. ꝗ tm̄ v⁹ ē q̄ dcā ꝓprietas nulli cōuenit nisi rōe alic⁹ q̄titatis. iō dicit. Ax q̄ affectio vel albū nō multū dr̄ eqlia vel ieqlia. qz ñ nisi rōe nature q̄titatis. vl⁹ forte iō ꝗ dic̄. qz illa ñ sūt quātitates nisi per accidens. ut dc̄m est superius. ꝛ ideo non multum conuenit scōz ea eqle ꝛ ineqle dici. qz non nisi per accidens.

HD aliquid vero ta

lia) Postq̄ pb⁹ ōterīait ō p̄dicam̄to q̄titatis. nc̄ oteriat de p̄dicam̄to ꝛlatōis. circa q̄ duo facit. qz p̄ ꝓcedit diffiniēdo ꝛ magis ꝑ opioz alioꝝ. z: dubitādo ꝛ magis ꝑ opioz ꝓpriā ibi (bz ām qōez) pria ps dicit in. z. p̄ agit de rl̄iuis q̄⁹ ad subālia. z: q̄⁹ ad ꝓprietates ꝛ accñtalia ibi (Inest ām ꝯrietas) pria i. z. p̄ pōit de rl̄iuis vnā diffinitionē. z: diffinitiois declarationē ibi (ut mai⁹ ꝗ ipz) dicit ḡ q̄ ad aliqd. i. rl̄iua dñr q̄cū q̄ ꝗ ipz q̄ sūt alioꝝ dñr. i. ad aliud in bitudine gti vel q̄mōlz al̄r. i. i bitudie alteri⁹ ca⁹ a gtō.

Dic ꝓsueuit dubitari. p̄ qr̄ ax. describit relationē i ꝓcreto. z: qr̄ rl̄a describūt i plurali. Ad p⁹ dat rō. qz relatio inter oia entia ē debilissi⁹ ens. qz sola bitudo duoꝝ: ꝛ ē minuz cog̃scibile i se. noscibilioz ei ē ꝗ q̄ ifort ea q̄ꝝ ē bitudo. ꝛ iō ad determinādū ō relatiōe ꝓueniēti⁹ fuit ōtermiare de rl̄iuis p̄serti cū ex eoꝝ cognitiōe siue q̄ ad diffinitiōes siue q̄ ad ꝓprietates eoꝝ possit bn̄i cogni⁹ relatōis. qz si rl̄i eē ē ad aliō se bn̄e ꝓpor⁹ r̄l⁹ erit fort ꝗ quā hec sic se bñt ad aliqd ꝓsil⁹ q̄ ad ꝑpetates si rl̄a dicāt ad ꝓuertētiā relā: ē fort ꝗ quā aliq̄ dñr ad ꝓuertētiā: ꝛ sic de ceteris ꝓpetatib⁹. Ad z⁹ qr̄ rl̄a diffiniūt i plurali ꝓueniēti⁹ q̄ i singl̄ari. pz ex dc̄is supi⁹. c. ō equocis. qz oia rl̄a ꝓueniēter notificāt in pl̄ali eo q̄ ñ ad se sz ad aliud dñr (Ut mai⁹) decl̄at dictā diffinitiōz. ꝛ dicit i. z. ptes. p̄ facit q̄ dcz ē. z: icidēt al⁹ remouet du⁹ circa dcā ibi (sūt āt accubit⁹) pria i. z. ꝗ q̄ dupl⁹ inducit exēpla ad declaratiōz dce diffinitōis vel notificatiois. p̄ q̄⁹ ad rl̄a q̄ dñr ad aliud i bitudie gti. z: q̄⁹ ad rl̄a q̄ dñr ad aliud i bitudie alteri⁹ ca⁹ ibi (vel q̄mōlz al̄r) dicit ḡ exēplificādo q̄ mai⁹ ꝗ ipz q̄ ē dr̄ alterius. qz mai⁹ alic⁹ maius. ꝛ vtit more greco g carēt ablatiuo. ꝛ vtūt gtō loco ablati. qz i līgua latīa magis dr̄ ad aliud i bitudie ablatiui: puta mai⁹ aliq̄ mior mai⁹. sil⁹ duplū alic⁹ duplū dr̄. Itē bit⁹ affect⁹ positō ꝛ disciplīa oia dñr alic⁹. qz bit⁹ alic⁹ bit⁹ ꝛc. Postea exēplificat de alys rl̄is q̄ dñr ad aliō i bitudie alteri⁹ ca⁹. puta i bitudie acti. ut magn⁹ ad mōtē puū qz mag⁹ r̄lz ē ꝛ ad aliud dr̄ sil⁹ i bitudie dti. qz sil⁹ dr̄ alicui sil⁹: sil⁹ ꝛ ō alys (Sūt āt) remouet du⁹ qz ei dixit pōem eē ad aliqd crederet aliqs q̄ sedere iacere ꝛ sil⁹ eēnt pōes: ꝛ p ꝯñs eēnt ad aliqd sic eoꝝ abstracta q̄ remouet di. q̄ accubit⁹ ꝛ statio ꝛ sessio sūt q̄dā pōnes ꝛ per ꝯñs ad aliqd: sz sedere ꝛ iacere ꝛ stare ñ sūt positiōes: nec p ꝯñs ad aliqd. sz dñr denoiatiue a pōnib⁹ p̄dc̄is. a sessiōe ei dr̄ sedere ꝛ sic de alys

Ad euidētiā dc̄oꝝ ꝛ dōoꝝ querit vtꝝ r̄l⁹ sit vnū g⁹. arguit q̄ non. qz enti ꝛ non enti non est vnū g⁹ cōe vniuocū. sed aliq̄ sunt relatiōes entes. alique non entes ḡ ꝛc. Pro⁹ pte pris mi. iter ens ꝛ ñ ens ē ꝯdictio q̄ ē r̄l⁹ itermedia ꝛ illa est non ens. tum qz inter contradictoria nihil est me⁹ ꝛ talis relatō est mediū inter ꝯdictoria. ḡ nō ē aliquid. tū qz ista oppō est in nō ente. ut i subiecto. qz sicut ens opponit nō enti. ita e⁹: sz accidēs q̄ est in nō ente ut in subiecto: ē non ens ḡ ꝛc. Senti rōis ꝛ enti nature nihil ē vniuocū. sz q̄dā relatiōes sūt entia nature. ut p̄ni tas. q̄daz entia rōis q̄ ꝓbat. tū qz rela⁹ nō bz

Q. B
relatio st
seng bitu

vi⁹ eē q̄ subc⁹ sup qō fūdat. ꝛ multe relatiōes fūdāt sup ens rōis ut rela⁹ gnis ad spēz ꝛ bi⁹. ḡ bi⁹ relatiōes sūt tm̄ entia rōis. tū qz ois rela⁹ req̄rit duo extrema. ergo c⁹ relationis extrēa nō sūt duo nisi ꝑz rōz. illa rela⁹ est tm̄ ens rōis. sed tal' relatio est identitas. ℈. methaphi. cap'lo de eoḋ vbi dī q̄ itellect⁹ i illa relatōe vtit vno ut duob⁹ ℙ ad aliqd sūt ꝑ ax̄. q̄x eē ad aliō ē se br̄e istud iest oib⁹ q̄ sūt ad aliqd p se p⁹. ḡ p natura alic⁹ vniuoci i eis illud nō ē nisi gn̄alis si⁹ relatiōis. ḡ gn̄alissi⁹ relatiōis B ipz q ē ad aliud se hz nō ad aliqd p⁹ nec posteri⁹. qz relatiua sūt sil' natura ñ ad eq̄le: qz sic eēnt duo generalissima. ℙ Oō. ēt gn̄alissi⁹ relatiōis se hz ad aliud: pz ex ipo noīe. dī enī ab ax̄. ad aliqd ꝛ non potest concedi ad aliquid non esse ad aliquid nisi ꝯtradictorium dicatur de ꝯdictorio. ℙ cuiusꝛz vni⁹ gnis sūt tm̄ due p̄me spēs: sed gn̄alissimi relatois nō sūt tantū due prime species. ergo non est tm̄ vnū genus. ꝓbo mi. qz si sic sint. a. ꝛ. b. aut ḡ. a. ꝛ. b. referūt mutuo: aut ad alia puta. a. ad. c. ꝛ. b. ad. d. si p⁹ aut ābo sūt rl'ia eqpantie: ꝛ tūc oia iferioza erūt rl'a eqpantie. ꝛ ita rl'a suppōnis ꝛ suppōnis erūt i alio gn̄e generalissimo: aut ābo sunt relatiua diseqpantie seu suppōnis ꝛ suppōnis: igr̄ ꝛ oia iferioza: ꝛ tc̄ rl'a eqpātie erūt i alio gn̄e gn̄alissi⁹: ꝛ br̄ ꝓpo⁹ si z⁹⁹ tūc seq̄t q. c. ꝛ. d. nō sūt p̄ores nz posteriores q̄z. a. ꝛ. b. qz vtrūq; ē eq̄ p⁹ cū suo correl'o: qz rl'a sūt sil' natura: ḡ erūt. 4. p̄me spēs b⁹ gnis: qz illud aliud ad q̄ refert. a. ꝛ. b. ē eq̄ p⁹ cum suo correlatio: ꝛ sic q̄cūq; mō B g⁹ nō est vnū ℙ In oppo⁹ ē ax̄ ℙ R⁹. ℈. z. ꝯclusiōes ꝓria ꝯ⁹ erit. ista rl'o ē g⁹. bāc ꝓbo sic oē illud q p̄dicat ō pl'i b⁹ dīntib⁹ spē i qd ē g⁹. ℈z rela⁹ sic p̄dicat de relatiōe eqpantie ꝛ diseqpantie. qz q̄sito qd ē de vtroz eox ꝯueniēter rn̄det rl'o. ḡ ꝛc̄. ℙ Scōa ꝯ⁹ ē ista. rl'o ē g⁹ gn̄ali⁹. bāc ꝓbo sic. oē g⁹ q ñ bz aliud g⁹ supueniēs ē gn̄alissi⁹: ℈z rlō ē bi⁹ ḡ ꝛc̄. nil' ei p̄dicat ō ea i qd nisi ens q nō ē gen⁹ ḡ ꝛc̄ ℙ Tertia ꝯ⁹ ē ista. gn̄alissi⁹ i gn̄e rl'atōis ē vnū bāc ꝓbo sic. oē g⁹ q ꝑ vnā rōz dī de omib⁹ suis spēb⁹ ē vnū: qz ab vnitate rōis ē vnitas gnis: ℈z gn̄ali⁹ rl'atōis ē bi⁹. qz ꝑ vnā rōz dī ō oib⁹ iferioribus q̄ rō ē hītudo vni⁹ ad alterū ꝛ oēs relatōes hñt eūḋ mo⁹ ꝺnoiandi sc̄⁹. s. i ꝓpatōe ad aliō ḡ ꝛc̄ ℙ Ad p⁹ ar. cōcedo q ꝯdictō iter ens ꝛ nō ens ē nō ens simpl'r: ꝛ p ꝯns nō ē spēs i gn̄e relatiōis. ℙ Ad z⁹ p iō ꝛ dico ad mi. q nulla rl'o ꝑ rōz ē spēs i gn̄e relatiois nec idētitas nec relatōes fūdate sup itētiōes ꝑas nec alie ꝯsil'es ℙ illā ar. qz ad aliqd sūt q̄x ipz eē ē ad aliud se br̄e: ꝛ hec ē notificatio vna ꝑ ax̄. ipax̄ relationū: ℈z iō ē bi⁹: qz ipz q ē: iō ē: eiō iō. Sil'r i relatiuis i itētōib⁹ ꝛ ꝯsil'ib⁹ ut g⁹ B ipz q ē: ē spēi g⁹ ℙ Cōfirmat ēt ō oib⁹ p B. qz i diffōnib⁹ eoruz ponēda sūt eox̄ correl'a: ut mānifeste dicit por⁹ ō gn̄e ꝛ ō spē q ñ oporteret nisi dependerēt adiuicē essentialr̄ oia. ḡ oia p̄dcā sūt ve rl'a. ꝛ p ꝯns formē ꝑ q̄s dīr talia sūt ve relatōes q negatū ē. ℙ ista i n⁹. a⁹ gn̄e vīr eē nisi i gn̄e relatiois ꝛ icōueniēs videt eē ꝯcedere illa i n⁹ gn̄e eē ℙ Ad p⁹ illox̄ pōt dici q va notifica⁹ relatiuox̄ quā pōit ax̄. nulli eox̄ ꝯueīt. qz nulli⁹ eē eox̄ est ad aliud se br̄e. aliō ei ē dīa entl: ꝛ dī tm̄ i ꝓpatōe ad ens. nō enī dī aliqd aliud a nō ente. ℈z p̄dcā vl' eox̄ correlatiua sūt nō entia ꝯir loq̄ndo: ꝛ ideo nulli⁹ illox̄ eē ē ad aliō nisi forte ꝑ rōm. sic ista ꝛ sua correlatia sūt entia. qō dī q idiffinitō ib⁹ illox̄ ponūt sua cōrelatiua dico q n⁹ illox̄ bz verā diffinitiōez exprimētē quid est res. licet habeat exprimentē quid dicit per nom̄ q̄ rō iz sit diffi⁹ eox̄ simplr̄: ñ tm̄ ē diffi⁹ simpl'r. Ad aliud dico q nō ē icōueniēs cōcedere ista ñ eē in aliq̄ gn̄e gn̄alissimo: ut spēs. si tm̄ debeāt pōi in gn̄e p reductiōz maxie ponēda sūt i gn̄e relationis. qz pl⁹ illis spēb⁹ assimilāt i mō p̄dicādi. ℙ Ad ℈ p⁹ncipale dōz q gn̄alissi⁹ i gn̄e relōis ē p⁹n⁹ referēdi ad aliō: ℈z ñ ad aliō relatū ꝑ aliā forz gn̄e ℙ Cōsilr̄ relatiuū dcm a gn̄e gn̄alissio ꝺnoiatiue dī relatiue. ℈z ñ ad aliō relatū ꝑ aliā forz gn̄e ℙ Cōtra B. si rl'o sit p⁹n⁹ referēdi ad aliud rl'z ꝑ eanḋ forz. ergo ē rl'a⁹ eqpantie ꝛ rl'z ab eo denoiatū ē rl'm eqpantie: ꝛ ita oēs relatōes ꝛ relatiua iferioza erūt eqpantie q ē icōueiens ℙ Ad illud dōz q rl'z eqpantie ē equocū. qz p⁹ pe sūptū ē aliqd relatū ad aliō ꝑ eadē forz spē a q̄ rl'oe eqpātie iponit vnū nom̄ q dī ō vtroq; extrēo tal' rl'onis cuiusmōi sūt sil'e ꝛ eq̄le ꝛ bi⁹. ℙ Trāsūptiue āt dī rl'm eqpātie oē illō q eoḋ mō denoiat vtrūq; extremū. ℈z illō nom̄ ñ ipo⁹ nat ab vna forī spē. ꝛ B z⁹⁹ ꝯcedo rl'oez q̄ ē gn̄alissi⁹ eē rl'oem eqpātie ꝛ rl'm ab ea dcm eē sil'r rl'm eqpātie. dī ei rel'z rel'ti rl'm. ℈z rl'o p⁹ sūpta ē spēs b⁹ gnis ℙ Cōtra B q̄cūq; mō gn̄alissimū sit rl'o eqpātie seq̄t relōes oēs iferiores eē rl'es illo⁹ rl'ois q videt icōueniēs cū p̄nitas ꝛ bi⁹ rl'ones suppōis ꝛ suppōis n⁹⁹ sint rl'ones eqpātie. qz ñ denoiant vtrūq; extre⁹ aliq̄ eoḋ noie. ℙ Ad B dici pōt q ois rl'o iferior est eqpātie. i. p⁹n⁹ referēdi ad aliqd dcz ꝑ eādē forz gn̄e vbi ēt vtrūz extremū eodē noie gn̄is noiat ℈z ñ q̄lz sit p⁹n⁹ referēdi ad aliqd dcm ꝑz eanḋ forz spē nec vtrz noiat eoḋ noie spēi. dī ei p̄r ꝑ forz sui gnis rl'm rl'i. ꝛ si ñ dicat ꝑ ꝓpriā form̄ p̄ris p̄r. ℙ Ad ℈ p̄ncipale ꝯcedo q tā. a. q̄. b. ē p⁹n⁹ referendi ad aliqd dcm ꝑ eādem formaz: puta sit. a. hoc q est relatio equiparantie. ꝛ. b. hoc q est rl'atō suppōis ꝛ suppōis rl'm denoiatū. a. b. q ē rl'm suppōis ꝛ suppōis. dī ad rl'z suppōis ꝛ suppōis ℈z ñ seq̄t ex B p⁹ eē rl'z eqpātie nisi sumē⁹ z⁹⁹ sic dcz ē p⁹. ꝛ si forte q̄rat diuisio b⁹ gnis q ē. b. quō e⁹ p̄me spēs se hñt p̄t ꝯcedi q referāt mutuo inter se. ut si sint relatiuum scōm p̄m actiuam ꝛ

rim fm pōz passiuā. ꝛ ylteri⁹ pōt ꝯcedi ꝙ spēs
eoz referāt iter se vt pr ꝛ calefactm̄ q̄ sit spēs p/
mi gnis ad filiū ꝛ calefactibile q̄ sunt spēs fi. ꝛ
ppoꝛbilr ē dōm de relatiōib⁹ cōꝛespōdentib⁹.

INest āt cōtrarietas

Postq̄ pbs posuit vnā diffinitiōez de
relatis seu notificatiōz h determiat de ppeta/
tib⁹ q̄ sūt. q. accn̄tia. ꝛ pōt dici i. 4. f. 4. ppeta
tes. fa pōit ibi (vñr āt relatiua) tertia ibi (oia
vo rla) q̄rta ibi (vñr āt ad aliqd) pria i. z. p po/
nit ppꝛietatē. z⁰ oñdit nō eē ꝯuertibilē ibi (nō
āt oib⁹) dicit ğ ꝙ i relatiōe ē ꝛrietas ut vt⁹ ꝛri
at uitō. ꝛ disciplina ꝛ scia igrātie cū illa sint ad
aliqd. Postea oñdit istā ppetatē nō eē ꝯuer/
tibilē. qꝛ ꝛrietas nō iest oib⁹ rliuis. qꝛ duplici
aut triplici nilr ē ꝛriū: cū tm̄ sint ad aliqd (Vñr
āt) pōit faz ppꝛietatē: circa quā sic ꝓcedit. p eā
ppōit. z⁰ oñdit eā nō eē ꝯuertibilē ibi (nō aūt
oia) dicit ğ ꝙ rla vñr suscipe magis ꝛ mi⁹. ꝙ pz
qꝛ silr ꝛ eq̄le dñr mag ꝛ mi⁹ cū sint ad aliqd. qꝛ
sile alicui sile dr ꝛ eq̄le alicui eq̄le. Postea oñ
dit istā ppꝛietatē nō eē ꝯuertibilē. qꝛ nō ꝯuēit
oib⁹ rlis. duplr ei cū sit rlm nō dr magis ꝛ mi⁹.
silr de ꝯsilib⁹. Nōndū de pria ppꝛietate ꝛ fa
q̄ sūt recipe ꝛria ꝛ suscipe mag ꝛ min⁹ ꝙ ille nō
isūt forte p se relatiōib⁹. nec forte rlis: sed tm̄
rōe eoz i gb⁹ fūdāt relatiōes p se. vñ q̄ fūdāti
formis suceptibilib⁹ mag ꝛ mi⁹ vel bñtib⁹ ꝛrie/
tatē ipe suscipiūt magis ꝛ mi⁹. ꝛ ēt ꝛrietatē sic
silitudo f albedinē suscipit mag ꝛ mi⁹. ꝛ ꝛriū.
qꝛ albedo i q̄ fūdat silitudo q̄ aut ē f aliq̄ q̄ st
i. 4. spē q̄litat nō suscipit ꝛriū: nec mag ꝛ mi⁹
qꝛ nec ista suscipiūt i gb⁹ illa silitudo fūdat. et
B loquēdo de pria ppꝛietate q̄b⁹ ad ꝛrietatē p/
prie dictā. B pbat. tū qꝛ si ille due ppꝛietates
p se ieēnt rlonib⁹ posset eē mot⁹ p se i gñe rlonis
sz oñs ē falsū ex. 5. pbi. tū qꝛ si i for rlonis esset
suscipe magis ꝛ mi⁹ rlm dcm f mag p se refer/
ret ad duo. s. ad aliqd dcm f mi⁹ f eanō forz. ꝛ
pter B ad id ad ꝙ tale rlm absolute dr. vbi gra
silis p se fert ad min⁹ sile: ꝛ pter B ad illud ad
ꝙ suū positm̄ fert. s. sile. sz oñs videt icōuēi/
ens: qꝛ ꝛ ax. 5. metb. q bz p icōueniēti ꝙ iō bis
ferat. i. ad duo. Doz ğ pp B ꝙ iste ppetates
p accns isūt rlis. nec obstat auctoꝛitas ax. in
ꝛriū. qꝛ nil videt f opionē ppriā determiare ō
rlis añ illā ptē (bz āt qōez) vbi videt iprobar
pmā notificatiōz alioꝛ: ut dicet ibi: sz ad mi⁹
n⁹ rel⁹ vr ppe ꝛriuz ei cui ē rel⁹ sz accipiat ali
qd iō eē vni rl⁹ ꝛ rel⁹ eē ꝛ⁹ vt scia ꝛriat igrātie
ꝛ ad illō ñ fert sz ad scibile. vt iā supius dcz ē
Deide cū dic (oia vo) pōit tertiā ppetatē cir
ca ꝙ. z. facit. p pmittit itētū. z⁰ remouet ipedi/
mētū ibi (At vo aliqtiēs) pria ps dīdit in. z.
i pricipalē ꝛ icidētalē ibi (sz cauū aliq̄ ē) dicit ğ
ꝙ oia rla dñr ad ꝯuertētiā. i. f mutuā depēdē
tiā ꝛ relatiōz ut fu⁹ dr dñi fu⁹. ꝛ ez⁰ silr ō alys
ut pz i lra Postea icidētalr addit ꝙ ista ꝯuer
tētia aliqtiēs dr̄nt i caū. qꝛ nō mutuo referūt
aut depēdēt i bitudine eiusō ca⁹. ut disciplina
dr disciplīati disciplia i bitudine gri. sz ez⁰ di/
scipliatū dr disciplia disciplia⁹i bitudie ablti
silr sēsus dr sfati sēsus. ꝛ sfatū sfu sfatū (At
vo aliqtiēs) remouet ipedimētū ꝙ qñz accipit
ut rla nō videāt dici ad ꝯuertētiā. circa ꝙ. z.
facit. p ipedimētū pponit. z⁰ docet rēouere. 3⁰
dat reglas ꝛ artē cogscēdi. fa ibi (aliqtiēs) ter/
tia ibi (Ampli⁹ si ꝯueniēter) dicit ğ ꝙ aliqtiēs
rla nō vñr ꝯuerti qñnō ꝯueniēter assignāt. ut
si ala assignet dici relīue ad auē ñ diceret ad ꝯ/
uertētiā. qꝛ auis nō dr ale auis. i. nō fert ad
alā inq̄⁹ auis: sz inq̄⁹ alata qñmulta sūt que
bñt alas q̄ nō sūt aues. lz dicat auis ale auis.
tm̄ nō ꝯuertit ala auis ala. qꝛ in pl⁹ se bz ala q̄b⁹
auis. si āt ꝯuēiēter assignet ala dici ad alatuz.
tūc ꝯuertit ut ala alati ala: ꝛ ez⁰ (Aliqtiens
āt) docet remouere ipedimētū vbi sciēdum ꝙ
istō ipedimētū pōt euenire ex duob⁹. p ex de/
fcū noiuz. z⁰ ex fcōuēienti assignatiōe: puta ꝙ
vnū rlm nō assignat dici ad corrlm ppꝛie ꝛ p
se. P⁰ ğ docet rēouere p⁹ ipedimē⁹. z⁰ z⁹ ibi
(oia ğ) pria i. z. p pponit ꝙ qñz oz fingere noia
z⁰ tradit artē ꝛ mo⁹ fingēdi ibi (ficāt fortasse)
dicit ğ ꝙ aliqtiēs oz fingere noia: si nom̄ nō sit
iposi⁹ alteri rliuo ad ꝙ aliō rlz assignat dici.
vbi gra: si rem⁹ assignat naui nō ē ꝯueniēs assi
gna⁰: qꝛ nō ois nauis bz remos. ꝛ iō lz rem⁹ pos
set dici nauis rem⁹ ñ tm̄ ez⁰ diceret nauis remi
nauis. ex q̄ pz ꝙ nauis nō ē ppe corrlm remi.
oz ğ fingere nom̄ ut loco nauis sūat remitū vl
res remita: ꝛ tūc ꝯuertit rem⁹ rei remite rem⁹
ꝛ remitū remo remitū. silr ꝛ i alys ut caput as
signet capitati ꝛ nō aialis. qꝛ aial inq̄⁹ aial ñ
bz caput. multa ei aialia capite carēt: sz si loco
aialis accipit capitatū ut caput capitati cap ꝛ
capitatū capite capitatū. Postea dat artē fin
gēdi noia: ꝛ ē ꝙ qñ alteri rliuo ē nom̄ iposi⁹ al
teri nō fingēdū ē nom̄ f denoiatiōz ab illo cui
nom̄ ē iposi⁹ ut i exēplis pdcis ab ala. dicatur
alatū. a remo remitū. ꝛ tūc rla dicēt ad ꝯuertē
tiā ut pdcm ē (Oia ğ) docet remouere z⁹ im
pedimētū ꝙ euēit ex icōueniēti assignatōe pu
ta si rlm assignat dici ad aliqd ꝙ nō ē p se eius
correlm̄: sz p accns iō dicit ꝙ oia rla dīr ad cō
uertētiā si ꝯuēiēter assignēt. nā dato ꝙ nomia
sint iposita vtrisq̄ ñ diceret ad ꝯuertētiā si as/
signēt dici nō ad illud ad ꝙ p se referūt. sz ad
aliud ad ꝙ p accns dñr. vbi gra. si fu⁹ nō assi/
gnet dñi ad quē p se fert: sz si assignet bois
vl bipedis ad quē p accns dr. nō erit ꝯueniēs
assigna⁰: nec diceret ad ꝯuertētiā Deiñ cū dic
(amp si ꝯuēiēter) pōit. z. reglas ad cogscēd⁹ cō
ueniētē ꝛ icōueniētē assignatōz rliuoꝛ. fa pōi

Arc. Scot.

tur ibi (si vo ꝓ.) pria rla ꝯsistit i b q tc rlz ꝯuet
eter signat dici aut ferri ad alid qñ relicto illo
solo ad q assignat circūscriptl oib⁹ alys qcūq
sibi accidūt ad b ad illd sp dr refert. vbi gra.
vt si fu⁹ assignat referri ad dnz. qz circūscriptl
oib⁹ ad b q sibi accidūt puta ee bipedē aut bo
miez aut scie susceptibilē adhuc fu⁹ dr ad dnz
fu⁹. n. sp ē dñi fu⁹ t eꝯ. ¶ Deide cū dic (si vo
fu⁹) pōit faz rlaz ad cogscēdū iconuēiētē assi
gnatōz q ꝯsistit i b q tc icōuēiēt assignat rlm
dici ad aliud qñ relicto illo solo ad q assignat
t circūscriptl oib⁹ alys q sibi accidūt ñ dr ad il
lud. vbi gra. vt si fu⁹ assignat bois. qz si ab boie
describat ee dnz ia fu⁹ ñ dr ad boiez. qz si dns
ñ ē. fu⁹ ñ ē. Silr si ala assignet anis. qz si circun
scribat auē ee alatā ia ala ñ dicet ad auē. qz cū
ñ sit alatū ia ñ erit ala alic⁹. Ex q vltio ꝯcludit
q si rla ōbēt dici ad ꝯuertētia opz facere ꝓpaz
assignatōz vt si rlm assignat dici ad illd ad q p
se refert t ñ ad illd ad q dr p accns q nom sit i
positū facil ē tal assigna⁹. si āt ñ tc opz nom fin
ger mō q ꝑdcm ē. Nōn⁹ q accns accipit uno⁹
ut distinguit ꝯ subāz alio⁹ accipit p exneo sic sūt
tur i fallaz accnt. ꝑ elēchoz b mō accipit ari.
i b loco qz dño vt dns ē accidit. i. exneū ēt ee bo
minē aut bipedē: lz ñ sibi accidat ꝑmō. qz ipos
sibile ē dnz puta soz. ñ ee boiez ¶ Notādū āt
q ista ꝓpetas ñ ē ꝯuertibil cū oib⁹ rlis. qz ñ oia
rlatie opposita dñr recipe fz mo⁹ referēdi sed
sola illa q p se mutuo referūt. ista g ꝓpetas re
latioz q ē oia rla dici ad ꝯuertētia b ē mutuo
adiuicē ē va i aligb⁹ rlatis fz eādē rōez referē
di vt vbi vtrūq extremū ē p se rlm ad aliud sic
i ꝑ t i z⁹ mō rlatioz. ſ. meta. in alys āt nō ē sic
vbi vnū p se extremum p se refert ad aliud eꝯ.
aliud ñ ad ipz nisi p accns sic ē i z⁹ mō rlatiozū
nec obstat dcm ari. qz vt dcm ē s. ñ videt fz opi
nionē ꝓpaz ōtermiare ō rlis i loco isto. ¶ Uñr
āt) b pōit qrtā ꝓpetatē rlatioz circa quā sic p
cedit. ꝑ pōit ꝓpetatē. z⁹ istat ꝯ eā ibi (Nō āt
i oib⁹) Dic g q oia ad aliqd. i. rla vñr ee sil na
tura q qdē vez ē i plib⁹ alys ab ill. s. q iferi⁹ ex
cipiūt vbi gra. duplū t di⁹ fu⁹ t dns sil sūt na
tura. q ꝓbat p rōez. qz illa q posita se ponūt et
pēpta se pimūt sūt sil natura: sz duplum t di⁹
sūt bi⁹. qz si duplū ē di⁹ ē t eꝯ. t sic de alys.
¶ Nō āt) istat ꝯ dictā ꝓpetatē i q ondit illā ñ
ee ꝯuertibilē t pōit. d. istātias q̄z fa ponit ibi.
(silr āt i bis) ¶ Pria ps vidit i. d. fz q. d. rōes po
nit ad ꝓbādū q scibile t scia q sūt ad aliqd nō
sūt sil natura. pria (sz scibile ē pri⁹) fa (amp. sci
bile) Dic g q ñ i oib⁹ rlis videt vez ee q sil sūt
natura. qz scibile pri⁹ ē scia ad q arguit. ꝑ sic il
lō qō accipit ab alio ꝑsupposito ē posteri⁹ eo sz
scia accipit a scibili g ꝛc. mi. pōit i lra. nā vt in
plib⁹ scias accipim⁹ a reb⁹ ꝑus subsistētib⁹. in
paucis vo t forte i null ꝯtigit q scia sit sil cum
scibili. ¶ Amp. scibile) pōit ad idē faz rōez vbi
arguit sic. illō ad c⁹ ōstructōz aliō destruit. t ñ
eꝯ. ē ꝑus eo natural r. sz scibile fspū scie ē bi⁹
g ꝛc. mi. pōit i lra. nā scibile sublatū aufert scie
tia t ñ eꝯ. q declarat duplr. ꝑ i ex. qz qdratu
ra circli si ē scibil ipz qq scibile ē. s. circulū pos
se qdrari sz scia b⁹ nonduz ē. ¶ z⁹ p rōez qz de
structo ali destruit scia q. s. ē i aiali. qz ōstruc
to subō destruit accns sz ōstructo ali ñ ē neces
se ōstrui scibile. qz ꝯtigit mlta scibilia ee ōstruc
to ali. pz g q scibile t scia ñ sūt sil natura: lz ad
aliqd dicāt. Deide cū dic (silr āt) pōit faz istā
tia q ē ō sēsu t sēsibili ondēs q sēsibile ē pri⁹ se
su natural r. lz ad aliqd dicāt ad q iduc. d. rō-
nes. fa pōit ibi (Amp. sēsus) in pria arguit sic il
lud ad c⁹ ōstructōz aliō ōstruit. t ñ eꝯ. ē prius
natural r illo. sz sēsibile ē bi⁹ respectu sēsus g ꝛc.
mi. pōit i lra quā declarat. qz ois sēsus ē i coz-
pore. sēsibili āt pēpto pimit t destruit corp⁹. qz
oē corp⁹ ē sēsibile. t p ons sēsus q ē i corpe g a p
pēpto sēsibili pimit sēsus ¶ z⁹ ondit q nō eꝯ.
sēsus ōstruit sēsibile. q sic ōclarat. qz pēpto ali
vtiq pimit sēsus. sz pēpto ali ñ pimit sensibile.
quia ꝑt manere corpus calidum dulce t ama
que sunt per se sensibilia. ergo potest manere
sensibile destructo sensu. ¶ Amp. sēsus) ponit
faz rōez vbi arguit sic. qdquid pri⁹ ē vno sil⁹
ētiū ē pri⁹ altero. sz sēsibile ē prius sēsato. sēsa-
tū āt ē sil cū sēsu g sēsibile ē pri⁹ sēsu. mi. pōit i
lra qz sēsus ē sil cū sēsato. i. cnm bñte sensū vt ē
al. qz sil sūt al. t sēsus. sēsibile āt pri⁹ ē q̄ al sen
satum. qz ignis t aq t alia el q sūt sēsibilia sūt
ꝑua ali. qz ex eis al ꝯponit. q̄re pz ex ꝑdcis q
sēsibile pri⁹ ē q̄ sēsus. ¶ Ad euidētiā ꝑdictoz
q̄rit de q̄rta ꝓpetate. vtz rla sint sil natura. ar
guit q ñ. qz faz poz⁹ g⁹ refert ad spēm t eꝯ. sz h
ñ sūt sil natura. qz illō ē pri⁹ natural r a q nō cō
uertit subsistēdi ꝯña. sz bi⁹ ē g⁹ qz a spē ad gen⁹
valz t nō eꝯ. g ꝯsil r ꝑt argui i oib⁹ fere itētōni
b⁹ rlis adiuicē vt ō pria subā t fa ō vli t ꝑticu-
lari. ¶ ꝑ soz. senex dr differre a se puero. sz dra
ē qdā rlo g soz. senex t soz. puer referūt ad scitui
cē sz h ñ sūt sil natura. silr ꝑt argui ō oib⁹ q nō
sūt eadē: sz ordiata adiuicē q ad illas rlatiões
dra t diuersitas. ¶ scibile t scia referūt adin
uicē t ñ st sil natura. qz ōstructo scibili ōstruit
scia t ñ eꝯ. silr ō sēsu t sēsibili vt arguit ari. qz
ōstructo sēsibili ōstruit corp⁹ aial z ñ corp⁹ vt
g⁹ i genere subē l vt ē i genere q̄titatl. t ōstruc
to corpe aial ōstruit sēsus. qz sēsus ē i corpe vt
in subiecto licet sit in anima vt in pricipio l cā.
ergo a ꝑ destructo sensibili destruitur sensus t
ñ econuerso. quia sensus destruitur destructo
animali: sed destructo animali non oportet sē-
sibile destrui. pñt enim illa manere adhuc ex

Qo. vii. Vlla-
rius simul nā

gb⁹ ẽ aial. qz ſt naturaliꝛ priora alī. iſto mō contigit arguer ꝺ oib⁹ rlis ꝼz 3ᵒ mo⁹ q pōit. 5ᵒ meta. ſ. q̄ referūt: vt mēſura ⁊ mēſurabile ⁊ ↄ. ¶ Pr̄ ẽt ꝺr̄ rle ad fiᵐ ⁊ pt pr̄ rmāer ꝺſtructo filio g̃ ñ ſt ſil'naturaliꝛ pᵒmi. qz ꝺſtructo filio illo pt aliꝰ filiꝰ remāre ad quē pr̄ pt ꝺici. Tū qz ſtructo filio poſſibile ẽ nullā mutatiōez fieri circa ſubām pr̄is: ſz ipoſſibile videt aliq̄ formaz realẽ p̄uſ exñtẽ i illo poſtea ñ eẽ i illo pp ſolā ꝺſtructiōz filꝰ g̃ ꝺſtructo filio māebit iſte pr̄ ſic p̄us ¶ Tū qz pr̄ ꝺr̄ ex eo q gẽuit. ipoſſibile ẽ āt eū g gẽuit ñ gẽuiſſe. qz oīs ppō va ꝺ pterito eſt neceſſaria. g̃ ipoſſibile ẽ eū g alī ẽ pr̄ poſtea ñ eẽ pr̄ez neceſſario g̃ pr̄ māet ꝺeſtructo filio ¶ P̄ p̄us i q̄ſtū p̄us refert ad poſteriꝰ iq̄ſtū poſteriꝰ ⁊ cā i q̄ſtū cā r̄fert ad cātū. ſz p̄uſ iq̄ſtū p̄us ñ ẽ ſil'natura cū poſteriozi: nec cā cū cāto. g̃ ñ oīa rla ſūt ſil'natura. ¶ P̄ rla ꝼz genꝰ ſūt p ſe rla. qz i eo⁊ p ſe itellectu ſt eo⁊ genera ꝼz q̄ referūt. ſz cōze latiuū gener ẽ ſil'natura cū genere ⁊ genꝰ ẽ naturaliꝛ p̄us ſpẽ g̃ ⁊c. et illō corlz ẽ p̄uſ naturaliꝛ ſpẽ ad qꝺ tñ ſpẽs refert. ¶ In oppoſitū eſt ari. ¶ Item oīa rla ꝺr̄ ad ↄuertētiā. i. ꝼz mutuā ꝺepẽꝺētia vt p̄dictū ẽ. g̃ neut⁊ ẽ pᵒ altero. qz q̄ rōe B eẽt priᵒi. eaꝺē rōe ⁊ ↄ. illō priᵒi. cū mutuo ꝺepẽꝺeāt: ⁊ ita iꝺē reſpc̄u eiuſꝺē eẽt pᵒ ⁊ poſteriꝰ. q ẽ fl̄z. ¶ R. ⁊ ꝺico q oīa rla q̄ mutuo p ſe referūt: ita q vniᵒ eẽ ſit ad aliud ſe hr̄e ⁊ ↄ. ſūt ſil'natura pp rōez ari. qz poſito vno pōitur aliꝺ ⁊ ↄ. ⁊ ꝺſtructo vno ꝺſtruit aliꝺ ⁊ ↄ. ſi tñ ſint rla p accīs l'ñ p ſe rla ñ opz q ſint ſil'natura ⁊ ꝺr̄ rla p accīs q̄ ñ ꝼz ſuas formas ꝺr̄ aꝺiuicē. ¶ Sil'r illa nō mutuo ꝺepẽꝺēt q⁊ vnū ꝼm ſuā formā ꝺepẽꝺet ad aliꝺ ⁊ reliquū ad ip̄z ñ ꝺepẽꝺet tlia ſūt q̄ referūt aꝺiuicē vt mēſura ⁊ mēſurabile. ſcīa. n. p ſe ꝺr̄ ad ſcibile ſz ñ ſcibile: ad ſcīaz niſi qz ſcīa ad ip̄z vt ꝺr̄. 5. meta. cᵒ ꝺ ad aliq̄d. ¶ Ad pᵐ i oppoᵐ ꝺām q itētōeſ gener ſpecieiq; referūt aꝺiuicē. ⁊ ſūt ſil'natura. ſz q ſub eſt intētōi gener iq̄ſtū attribuit ei illa itēᵒ. lz ñ iq̄ſtū exiſtit priᵒ ẽ eo cui attribuit itēᵒ ſpēi. ⁊ inter illa q̄ ſubſūt eſt ↄña ſic. ⁊ ñ ↄ. ſz iter itētiones ẽ ↄña mutua. ꝺe ill'. n. ſeq̄t. ſi genꝰ ẽ ſpēs ẽ ⁊ ↄ. ſ B iecta āt ba⁊ itētionū ſt rla p accīs ⁊ tlia r̄latia ñ ſūt ſil'natura l'ñ opz ea eẽ ſil'natura.

Ad zᵐ ꝺoᵐ q ſoz. ſenex ⁊ ſoz. puer ſt rla p accīs qz i rlis eqpātie vtrūq; extremū p ſe ẽ ad aliq̄d noīatū eoꝺē noīe. vnꝰ ẽ p ſe extremū ẽ ꝺr̄ns ⁊ ꝺr̄ns. ⁊ illa ſt ſil'natura. cū. n. ſoz. ẽ puer ẽ ꝺr̄ns a ſoz. ſene ⁊ cū ſoz. ẽ ſenex ẽ ꝺr̄ns a ſorte puero. qz vtrūq; ẽ ſil'ꝺr̄ns ab alio lz ñ vtrūq; ſil'ſit.

¶ Ad zᵐ ꝺico q rō vex ↄcludit ꝺ rlis q̄ ſi ꝺepẽꝺēt mutuo ad ſeīuicē. ¶ Ad 4ᵐ ꝺico q lz ſubā ſubiecta pr̄nitati poſſit māere ꝺſtructo filio: tñ pr̄ ñ p̄t māere. ¶ Cum vᵒ probatur oppoᵐ ad priā rōez ꝺico q pr̄ ñ refert ad hūc filiū niſi per accīs. ad filiū āt p ſe. ⁊ iō ꝺſtructo filio iſto ꝺū mō remāeat aliq̄s aliꝰ filiꝰ p̄t ẽt pr̄ māere. qz ñ opz rlm ſil'ee natura cū ſuo corlo p accīs. Ad ꝼaz ꝺico q poſſibile ẽ forz r̄alẽ i eẽ ſubō l'ñ ieẽ ſine mutatōe ſubi i ſe. qz q̄ ineſt ſubō tm̄ i ↄpatōe ad aliꝺ p̄t illi ñ ieſſe tm̄ altero trāſmutato ſaltē ꝼz formā abſolutā. Ad zᵐ ꝺico q ſi cōce ꝺar pr̄ez aliq̄ñ ñ poſſe non eẽ pr̄ez ↄcedēꝺū ẽ ⁊ aliq̄ñ filiū ñ poſſe ñ eẽ filiū. qz ſic ꝺ iᵒ q gẽuit ſp verū ẽ ꝺicere q gẽuit ita ꝺ eo q gẽitᵒ ẽ ſp ẽ verū ꝺicere q gẽitᵒ ẽ lz ñ ſp exiſtat. ⁊ p ↄña māet filiꝰ ſic pr̄. ¶ Ad 5ᵐ ꝺico q itētōeſ ille priᵒ ⁊ poſteriᵒ cā ⁊ effectᵒ referūt aꝺiuicē ⁊ ſt ſil' natura ſz non reſ que ſubſt. ¶ Cōtra B qz q ẽ ſil'cū poſterioze iq̄ſtū poſteriᵒ ẽ poſteriᵒ. ſi g̃ priᵒ iq̄ſtuz priᵒ refert ad poſteriᵒ iq̄ſtū poſteriᵒ: ⁊ ita eſt ſil' cū poſteriozi priᵒ iq̄ſtū priᵒ eẽt poſteriᵒ ſz B ẽ in ↄueiēs loquēꝺo ẽt ꝺ itētōibᵒ. qz p̄ꝺicat oppoᵠ ꝺ oppoſito. ¶ Ad B p̄t ꝺici q ma. ppō va ẽ ſum̄ ꝺo ſil'eo mō q̄ ſūit priᵒ ⁊ poſteriᵒ ſic ñ ẽ i ppoſito. qz pᵒ ⁊ poſteriᵒ ſūmūt ꝼz rē. ſil'āt ꝼ rōez. Ad 6ᵐ ꝺico q illa rō ↄcludit verū ꝺ corlīs generuz ad q̄ ꝺſir aliq̄ relie ꝼz genꝰ. iter illa. n. ẽ mutua ꝺepẽꝺētia p ſe. ex p̄ꝺcis pz iſtā q̄rtā pp̄etatē nō eẽ ↄuertibilē cū oibᵒ rlis vt qꝺā exponūt ſicut nec tertiā ſz tm̄ ↄueīt rlis ꝺ p̄ ⁊ zᵒ. q̄. ſ. p ſe ⁊ ꝼm pp̄az formā ⁊ mutuo ꝺepẽꝺēt aliꝺ nō vt pz ex prꝺictis ⁊ per ari. in littera.

Habet autē qōnē) ¶ Poſtq̄ pᵐ ꝺtermiauit ꝺ rlatōe aſſignāꝺo notificatōez ⁊ pp̄etates magl pcedēꝺo ꝼz opinionē aliox nc̄ ꝺterminat ꝺ rlatōe ꝺubitāꝺo ⁊ magl ꝼz opīoez pp̄az circa q. 3. fac̄ p qōez pp̄ōit. 2ᵒ eā ptractat. 3ᵒ ipāz ſoluit ⁊ ꝺtermiat. ꝼa ibi (nā i p̄mis ſubſtātys) tertia ibi (igr̄ ſufficiēt) Dic̄ g̃ q bz qōez: vt⁊ ſic ſicut ꝺr̄ q nlla ſubā ꝺicat ad aliq̄d an ↄtigat aliq̄s ſubās ꝺici ad aliq̄d ⁊ ſi ñ oēs. Deiꝺ cū ꝺic̄ (Nā i p̄mis) ptractat qōez. ⁊ p̄ i bis i gb⁹ non ẽ duᵐ. 2ᵒ i gbᵒ ẽ duᵐ ibi (In aligbᵒ vo ꝼis) pria in .ꝺ. p̄ iduc̄ qōez i p̄ris ſubſtātys. 2ᵒ i gbuſꝺā ꝼis ꝺe gbᵒ. oibᵒ certū ẽ q ñ ꝺr̄ ad aliq̄d ibi (ſil'r āt Dic̄ g̃ q i p̄mis ſb̄ſtātys ſiue ſūant ꝼz ſe totas ſiue ꝼz pteſ māiᵐ ẽ q ñ ꝺr̄ ad aliq̄d vbi. g. aligſ bō ñ ꝺr̄ alicᵒ aligſ bō nec ſil'r aligſ boſ ſil'r ꝺ ptib⁹ q̄ꝺā manᵒ ñ ꝺr̄ alicᵒ q̄ꝺā manᵒ lz ſit alicᵒ manᵒ ſil'r q̄ꝺā caput ñ ꝺr̄ alicᵒ q̄ꝺā caput lz ꝺicat alicᵒ caput. ¶ Poſtea iduc̄ i ꝼis ſubſtantys q̄ ſi ſūmāt ꝼz ſe totas māiᵐ ẽ q ñ ꝺr̄ ad aliq̄d. vbi gr̄a bō nō ꝺr̄ alicuius bomo. ſimiliter nec bos nec lignum. ſed bos vel lignum ꝺicuntur alicᵒ poſiō. Deide cū ꝺic̄ (i aligbᵒ) ptractat ↄcluſiōez i ꝼis ſb̄ſtātyſ ꝺ gbᵒ ẽ duᵐ. ⁊ vr̄ q ꝺicāt ad aliq̄d puta ſi ſūmāt ꝼz pteſ vbi gr̄a. qz caput ꝺr̄ alicᵒ caput ⁊ manᵒ alicᵒ manᵒ ⁊ ſic ꝺ alyſ. Deide cū ꝺic̄ (ſi igr̄ ſufficiētes) accedit ad ſoluēꝺū. q. circa q ꝺuo fac̄. p̄ cōzigit ꝺiffinitōz ꝺatā ſupiᵒ ꝺe rlis. 2ᵒ ꝺiffinitōz corzectā applicat ad ſolu

tōz qōis (ibi ex bis ḡ manifestuz) dicit ergo q̄ si diffinitio eoꝝ q̄ sūt ad aliqd que assignata ē superi⁹ sit cōuēiēs aut erit nimis difficile aut i possibile soluere. i. saluaī q̄ nulla substātia dicaī ad aliqd: si āt ñ sit assignata sufficiēt ꝫ rla sic diffiniāt ad aliqd sī gb⁹ b ipz eē. s. essētiale ē ad aliō q̄dāmō se bre i q̄ cōrigit prīa notificatō q̄ dicebat ad aliqd sūt q̄cūz b ipz q̄ sūt aliorū dicūt ⁊c. si icꝫ illa diffinitio aut notificatio corrigit fortasse aliqd diceī. i. soluet ꝯ illa q̄. s. nūc obiecta sūt de ptib⁹ farū sbstātiaꝝ. nā por diffinitio ē nimis cōis ⁊ segt ad oia rla: tñ ñ de oi b⁹ relatiuis vuz ē q̄ b eē ⁊ tlis essētia sit eis q̄ eo ipo q̄ sūt. i. fz id q̄ sūt eē dicāt aliꝝ sic dic notificatio aut diffinitio. ¶ Ad euidētiā p̄dictoꝝ q̄rit utꝝ fa notificatio rltioꝝ quā pōit aristoteles p⁹ ⁊ ⁊ ⁊

oz eē p⁹ ꝛ noti⁹ vt gen⁹ ꝛ oña respectu diffiniti. sz respectu diffiniti nullo istoꝝ mōꝝ se bz suuz correlatiū. qz rela sūt slm̄ natura. g̊ ꝛc. ℞ oīs diffinitō idicat essētiā diffiniti. sz vnū cōrelatiuū ñ ē ō essētia alteri⁹. qz rl̄ti eē ē ad aliō se bre aliō ät dicit diuersitatē i essētia g̊ ꝛc. ℞ i diffinitōe vni⁹ oppositi ñ oz poni alterū. sz rel̄tia sunt opposita vt ōr iferi⁹ c⁹ ō oppositl. ergo ꝛc. p⁹ma. Tū qz ad oia opposita sequūt ꝯdictoria ꝛ i diffinitōe vni⁹ ꝯdictōy ñ oz pōi alteruz g⁹. nec i alys oppositis. ꝯña pz. qz ad e⁹ diffinitōnē ꝯñs ñ ptiet nec añs. Tū qz quelibet ps diffinitōis pt p̄dicari ō eo ō q̄ diffinitū p̄dicat ex z⁹. top̄. igit si i diffinitōe vni⁹ oppositi ponerēt alterū duo opposita p̄dicarent de eodē. q ē iconueniēs. ℞ idē significat nom̄ ꝛ diffinitō ex .4. metaphi. sz rl̄i nom̄ nō significat suū correlatiuū. qz tc eēt nugatō exp̄mēdo vnū cū altero g⁹. nec i diffinitōe vni⁹ oz pōi alterū. ℞ aliq̄ ē bōa diffinitio relati vbi ñ pōit suū correlatiuū vt ḃ spēs ē q̄ de plurib⁹ differentib⁹ numero p̄dicat i qd vbi ñ ponit gen⁹ ad q spēs ōr relatiue. g⁹. ñ sēp opz rl̄m diffinire p suū correlatiuū. ℞ In oppositū ē por⁹ q dic c⁹ de spē q genus dicitur ad spēm ꝛ e⁹⁻ iō necesse ē i vtrozū q rōib⁹ vtriscz vti. ℞ ḃ. d. ari. q vnū rl̄m nō pt ꝯgīsci diffinite nisi diffinite alteruz ꝯgnoscatur: sz q libet icōplexū diffinite ꝯgnoscit p suaz diffinitōz. g̊ vnū necessario ē ponēduz i diffitōe alteri⁹. ℞ Ad. ō. ad qōez ꝛ dico q sic. c⁹ rō ē qz eē essētiale relati ē ad aliud se bre. diffinitō ät idicat eē essētiale diffiniti. ergo diffinitio relati oz idicare suū eē bre ad aliō q ñ pt nisi ponat i ea cōrelatiuū alteri⁹ diffiniti ergo ꝛc. ḃ ät vez ē. sz ñ tm̄ de rlis mutuo dependētib⁹: sz de quibuscūq̄ q̄ essētialr dependēt ad alia q illa alia ponēda sūt i eoꝝ diffinitiōe. sz ñ mutuo se diffiniūt nisi q̄ mutuo adiuicē p se ōpēdēt q ñ ē vez de rlis p accñs: nec de rlis. z⁹. mō vt mensura ꝛ mēsurabile: nec de rlis ℔z gen⁹. ℞ Notā dū ē q ꝯ⁹ isti⁹ qōis va ē de rlis egp̄atie qñ diffiniūt i singl̄ari. qz eozū eē ē ad aliud se bre sed qñ diffiniūt i plurali ñ opz i eozū diffinitōib⁹ correlatia pōi. tūc. n. tā subiectū relatōis q̄ e⁹ cōrelatiuū exp̄mūt p istō nom̄ sūptū i plurali. Sed oritur dubiū. qz si relatiuū diffinit p correlatm̄ opz cōrelatiuū eē i itellcu rl̄ti. qz nihil diffinit p aliqd sine q̄ pt ꝯplete itelligi. sed ꝯña ē fl̄z. qz pi rōe daret cōrelatiuū itelligi qñ exp̄meret cū eo ꝛ tc eēt nugatio. qz idē bis diceret. ℞ do⁹ q correlatiuū qñ exp̄mit cū correlatio ñ ꝯpli⁹ itelligit p ipz: lz det itelligi qñ ñ exp̄mit. ꝛ sic vitat nugatio. ℞ Cōtra ḃ q̄ro ō noīe ipositoni rl̄tio si dat itelliger aliō correl̄z aut ḃ ē ex ipōne aut ex natura siue sic: siue sic. Si ex ipōne aut ex natura siue sic: siue sic. Si ex ipōne aut ex natura siue sic: siue sic. Si

ita vnū rlatiue oppositū si pōit i diffinitōe sui
correli i rcto ꝙ ei opponit sz i obliq̄ vt b⁹ l buic
et sic ꝺ eo ꝓdicat. lz. n. pr̄ ñ sit fili⁹. ē tamen fily.

Ad 4.⁹ dico ꝙ maior ē va ꝺ diffinitiōe subē
q̄ dat̄ p eēntialia Ad. 5. dico ꝙ eiusdē possūt
eē mlta rlatiua: lz ñ p. et ꝑ h̄ ꝑt eē aliq̄ diffinitō
cōueniēs vbi ponit vnū correlin q̄uis ñ ponā
tur rliquū. sic ē i ꝓposito ꝺ spē dicta ad g⁹ et idi-
uidua. ꝺ quo super porphi. dictum est.

Qualitatem vero di-

Postq̄ ari. ꝺtermiauit ꝺ q̄titate et ꝺ rlatōe hic
ꝺtermiat ꝺ q̄litate. vbi sic ꝓcedit. p ꝺtermiat ꝺ
q̄litate q̄tū ad e⁹ subst̄ātialia. z°. q̄tū ad e⁹ pp
erates et accñtalia ibi (inest āt ☽rietas) ꝑma ps
didit̄ in. z. p agit de q̄litate sūpta in abstracto
z°. ꝺ ipa dcā ꝺnomiatiue et sūpta in cōcreto ibi.
(q̄lia) ꝑma i. z. p q̄litatē diffinit. z°. didit et ꝓseq
tur de mēbris diuiōis ibi (Est āt q̄litas) dicit g̃
ꝙ q̄litatē dico illā supple fōmā accñtalē ꝑ quā
q̄les dicimur. Nōndū ꝙ q̄litas cū sit gñalis
simū ñ ꝑt bēre vaz diffinitōz. iō ad ꝺsignādum
hāc ñ eē diffinitōz sz quādā descriptōz ait q̄li-
tatē dicim⁹ et ñ q̄litas ē (est āt) diuidit q̄litatē
circa qꝺ. 4. fac̄ ꝑ ꝙ ꝓsequit̄ de. 4. spēb⁹ vl mōis
q̄litat. ꝑa ibi (aliud vo g⁹) tertia ibi (tertia vo
spēs) q̄rta ibi (4ᵘᵐ vo g⁹) ꝑma didit̄ i. z. p ꝓponē
do ꝙ q̄litas bz mlta spēs. assignat ꝑmā spēz
q̄ ☽bēdit. z. z°. ☽pat illa. z. ibi (differt āt) dic g̃
ꝙ q̄litas ē ꝺ nūero eoꝝ q̄ dñr mltipler. i. multis
mōis. et vna ei⁹ spēs. et ꝑma dr̄ bit⁹ et disposition.

Nōndū ꝙ mltiplicitas: q̄dā ē significatoꝝ
et illa ptinz ad equoca. q̄dā ē suppositoꝝ: et illa
ptinz ad oē cōe et vle vniuocū. cū g̃ dr̄ ꝙ q̄litas
dr̄ mltipler. itelligēdū ē ꝺ mltiplicitate suppositoꝝ ñ significatoꝝ. aliter ñ eēt genus vniuocū

Deide cū dic̄ (differt āt) cōpat dca duo. s. ha
bitū et dispositōz q̄ faciūt ꝑmā spēz q̄litat. circa qꝺ. z. fac̄. p ☽pat penes drias. z°. penes cōue
niētiā ibi (sūt āt bit⁹) ꝑma diuidit̄ i. z. p ꝓpōit
drias et expōit eā p exēpla. z°. ꝓbat eā p rōz ibi
(māifestū ē āt) dic̄ g̃ ꝙ bit⁹ differt a dispositōe
i ℔ ꝙ bit⁹ ē ꝑmanētiō et diuturnior. vbi gr̄a. de
sciētia et vtute. scia. n. ē res ꝑmanēs et q̄ difficil̄
mouet̄: ñ tñ si ꝑfcē bēat̄ sz ēt si mediocriter. qz
ex q̄ scia ē aquisita ñ facile ꝓdit̄ nisi ex magna
ꝑmutatōe fcā. s: circa corp⁹ et boiem. vt ex egri-
tudine vl alia cā. sil̄r virtus et iustitia et castitas
ñ ꝺ facili trāsmutāt aut mouet̄. iō sūt habitus

Affectōes vo. i. dispositōes dicūt̄ q̄ facile mo
uent̄ et cito ꝑmutāt̄. vt calor et frigiditas egri-
tudo et sanitas. cito. n. hō ꝺ calido fit frigidus: et
ꝺ sano eger. et e⁹ sil̄r ē ꝺ alys. nisi qñq; ꝑ tp̄s lō
gitudinē tales dispositōes trāsferāt̄ i naturaz
alic⁹ et bituēt̄. et tūc dispositō vocat̄ et fit bit⁹ vt
aliqs dr̄ isanabil̄. qz de difficili sanat̄ ꝑ diutur-
nitatē egritudis. Deide cū dic̄ (mānifestū est
āt) ꝓbat ꝺcāz drīaz ꝑ rōz a signo et a posteriori
di. ꝙ mānifestū ē ex his q̄ dicere cōsueim⁹ i di
sciplinis ꝙ habitudies et bit⁹ dicūt̄ q̄ sūt diutur-
niores et difficile mobiles. nā boiez ñ ml⁹ rtinē
tē sz facile ꝓdētē aliquā disciplinā. i. sciaz ñ di-
cim⁹ ꝙ habitū bēat: q̄uis sit bene vl male dispo-
sit⁹ ad disciplias. ex q̄ arguit a sig.⁹ ꝙ habitus dif-
fert a dispositōe et ℔. qz diuturnior et de difficili mobilis. vt dictū ē. Deide cū dic̄ (sūt au
tē) cōpat habitū et dispositionē penes cōueniētiā
q̄ stat i hoc ꝙ se hābt sicut supius et iferius. nam
ois habitus ē dispositio et nō e⁹. illi. n. ꝙ retinēt
habitū sciētie dicūtur ēt q̄dāmō dispositi ꝑ sci
entiā et sic habitus ē q̄daz dispositio. q aūt sūt dis
positi ad sciētiam nō ꝓpter hoc retinēt habitum
aut dicuntur habituati. et iō nō omnis dispositio
ē habitus Ad euidētiaz ꝓdictoꝝ. q̄ritur vtruz
ꝑma spēs q̄litatis sit habitus et dispositio. vi-
det̄ ꝙ nō. qz hec aut sūt duo aut nō. si sic. g̃ nō
sūt tātū q̄tuor spēs q̄litat. et ēt nō ois habit⁹
esset dispositio: qꝺ ē ☽ ari. hic i littera. si non. g̃
icōueniēter pōit copl̄atō iter illa. qz copulatō
vult eē iter diuersa et ēt incōueniēter poneret̄
eoꝝ drīa ꝑ faciliter mobile et difficiliter mobi-
le quā ponit ari. qz ista cū sint opposita nō pos
sūt iesse eidē ꝑ habitus ē vnū gñalissimū. g̃
nō est spēs q̄litatis. ꝑ que ponuntur in hac
spē. vt sciatus et bi⁹ sūt relatiua ꝑ ari. supra. c.
de relatōe. et si illa sint ad aliud. g̃ gen⁹ eoꝝ qꝺ
ē habitus ē ad aliqd. ꝑ dispositō est ordinatio
ptiū i habēte ptes. ex. ꝟ. Meta. sz ordo ptiū nō
ē spēs q̄litatis. g̃ nec spēs q̄litat. erit dispositō

In oppositū ē ari. Dicēduz ꝙ habitus vno⁹
significat aliqd trāscēdēs ꝑ ꝙ ab eo dicit̄ ꝺno-
miatiue hēre qꝺ distinguitur iferius i fine libri

Alio⁹ significat habitudinē mediā iter hñtē et
rē hābitā q̄ ē velut actō media iter agēs et patiēs
et sic ē decimū generalissimū. Alio mō signi
ficat idē ꝙ forē positiua vt sumit̄ inferi⁹ i oppo
sitōne ꝑuatiua nullo istoꝝ modoꝝ fit hic ꝟmo
de habitu. sz 4.⁰⁰ accipit̄ hic ꝑ ꝙ habitus signifi-
cat q̄litate radicatā i subō et difficil̄r mobilem
Dispositio aūt vt sumit̄ absolute ē supi⁹ ad ha
bitū ꝑ ꝙ dr̄ hic vbi ponitur cōuēiētia inter dis
pōnem et habitū. et i. ꝟ. Meta. c. de habitu Alio⁹
sumitur cū ꝓcisione. et tūc distinguit̄ ☽ habitū. ꝑ⁰
possz ꝑm⁹ modus aut spēs q̄litatis poni dispō
z°. sumēdo oz sil̄ ponere habitū et dispōnē Alio
mō dr̄ ꝙ dispō significat q̄litatez q̄ de natura
sua ē facil̄r mobil̄ a subcō. et bi⁹ illā q̄ ꝟz natu-
rā suā ē difficil̄r mobilis: sz istō est ☽ aꝝ. qz n⁹
bit⁹ eēt dispō. alr̄ dr̄ ꝙ dispō se hz ad habituz sic̄
ipfectū ad pfectū Cōtra ℔ aut ista ipfectio ē
i eēntia q̄litat. aut i iforndo subc⁹. sz nullo⁰ ē.
qz eēntia mēsurat̄ istāti. g̃ eq̄ pfecta ē sine diu

Qo. 2ᵘᵐ. p. spē q̄litatis sit habitus et dispositio

manẽs:ut nũc oñstũ ẽ. ḡ eq̃ pfcẽ denoiat subcᵒ
Dõz ḡ ut prᵢᵒ qᵒ disp̃ forte ꝑ vnũ significatũ ẽ
ita gñaľ sic̃ q̃litas ꝛ ꝑm aliud significatũ ẽ pri
mᵒ modᵒ q̃litatis. sz ipz ꝓcise sũptũ cũ bitu ꝯsti
tuit pᵖ modᵒ q̃litatis. exᵒ ẽ sic̃ porᵒ dicit dr̃iaz i
faciẽtẽ alteratũ. ꝛ aliud. ꝛ cũ dicit oẽz dr̃az fa
cere alteratũ. ḡ i dione oz itelligere alteratũ p̃
cise: ꝛ in ꝑa ꝓpone alteratũ absolute. Ad pᵖ
arᵒ pz q̃lr̃ sũt duo ꝛ q̃lr̃ nõ Ad zᵒ pz equoca
tio de bitu Ad 3ᵒ dico qᵒ nᵒ qᵒ ẽ in ℔. vel spẽ
ꝑz illã significatiõz ꝑz quã est eẽntialr̃ q̃litas
ẽ p se in gñe relatiõis siue ut rľo. siue ut dictuz
ꝺnoiatiue a r̃latõe. sz si sic ℔ ẽ ꝑ aliã significati
onẽ. Ad 4ᵒ dico qᵒ disp̃ ẽ equocũ ꝑ qᵒ signi
ficat iõ qᵒ põ qᵒ ẽ gᵒ gñalissimᵒ. ꝛ ꝑz qᵒ significat
spẽz q̃litatis. Segr̃ ꝑa ps (aliꝺ ꝺo gᵒ) ꝟbi po
nit ꝑaz ꝓprietatẽ q̃litatis ꝟbi sic ꝓcedit. ꝑ eaz
ꝓponit ꝛ exponit p exẽpla. zᵒ ꝯpat eã ad ꝑmã
spẽz. 3ᵒ addit q̃dã alia exẽpla. ꝑa ibi (Nõ enim
qm̃) tertia ibi (similr̃ ãt bis) dic̃ ḡ qᵒ aliud gᵒ. i.
alia spẽs q̃litat ẽ ꝑ quã dicimur pugillatoꝛes ľ
curſoꝛes ľ salubꝛes. ꝛ simplr̃. i. vľr q̃cũq; dñr ꝑ
naturalẽ potẽtiã vľ ipotẽtiã. ita qᵒ naturaľ po
tẽtia vľ ipotẽtia ẽ ꝑa spẽs q̃litat. Nõndũ qᵒ
spẽs q̃litat q̃ ℔ assignãtur ñ sunt spãlissime sed
subalterne. ꝛ iõ nec tm̃ sũt spẽs nec tm̃ gña. sed
possũt eẽ spẽs ꝛ gña ad aliud ꝛ ad aliud cõpa
ta. ꝛ iõ i signũ buiᵒ nũc gña. ꝟt pz de ꝑa ꝛ 4. spẽ
nũc spẽs ꝟtz ꝺ ꝑma ꝛ tertia ab ari. nominãtur
(Nõ. n.) cõpat istã spẽz ad ꝑmaz. qꝛ fortꝛ vi
dẽtur eẽ idẽ qᵒ disp̃itõ. iõ dic̃ qᵒ pugillatoꝛes
ꝛ curſoꝛes dñr ñ ẽ ex ℔ qᵒ sint disp̃iti sz qᵒ ha
bẽt potẽtiã naturalẽ ℔ facile faciẽdi ľ nihil pa
ti. vñ sanatiui dñr q bñt põm naturalem nihil
pati a qbusslibz accidẽtibᵒ puta estu vľ frigoꝛe
ꝛ egꝛotatiui dñr q nõ bñt talẽ potẽtiã sz ipotẽ
tiã naturalez nihil pati. qꝛ. ſ. faciliter patiũtur
Postea addit q̃dã alia exẽpla ut molle ꝛ duꝛ
qꝛ duꝛ dr̃ qᵒ bz põm non secari. molle ꝺo dr̃ qᵒ
bz ipotẽtiã istiᵒ. utpote. qꝛ cito ꝑt secari. Ad
euidẽtiã ꝑdictoꝛ q̃rit vtrũ ꝑa spẽs q̃litatis sit
naturalis põ vel ipõ videt qᵒ nõ. qꝛ põ ꝑ se re
fert ad actũ. sz q̃libz spẽs q̃litatis ẽ aliq̃ forᵐ ab
soluta qᵒ ad miᵒ pz ꝺ ista spẽ. qꝛ durities ꝛ mol
lities q̃ ℔ enumerant sũt forme absolute ḡ ꝛc.
P aut ꝑuatio nõ ẽ i eoꝺ gñe cũ bitu aut ñ ẽ i
eoꝺ ꝓrio gñe ex. 4. topi. sz ipõ ꝛ ꝑuatᵒ sũt biᵒ. ḡ
nõ ẽ i eoꝺ gñe cũ põ P põ ẽ trãscẽdẽs. qꝛ est
prᵢa dr̃a entis. ḡ nõ ẽ spẽs q̃litatis. P põ et
ipõ nõ sũt subalterna mãiᵒ ẽ. qꝛ neutꝛ de nen
troñdicatur. ḡ sũt ꝺue prime species ꝛ ita non
ãbe in eaꝺ spẽ. ſ. ꝑa Jn oppoᵒ ẽaꝛ. Rᵒ. ꝺoꝺz
qᵒ põ vel ipõ nõ significãt aliq̃ q eẽntialr̃ sũt in
gñe q̃litatis. sz tm̃ significãt moᵒ q̃litatis abso
lute ꝑz qᵒ ẽ ꝑnᵒ opatiõis. ꝛ ipõ significat motũ
q̃litatis ꝑ qᵒ ẽ ꝑnᵒ difficilr̃ agẽdi vel facilr̃ pati
endi Qualitates ãt q̃ subsũt: sũt forme abso
lute ꝛ nõ noiant̃ noibᵒ noiantibᵒ eas absolute.
sz i ꝯpatiõe ad opatiões q̃ꝛ sũt ꝑncipia ꝑ qᵒ di
cit aꝛ. inferiᵒ (q̃lia ãt) qᵒ valitudibᵒ nõ sũt no
mia ipposita. qꝛ forte nõ coḡscimᵒ eas nisi p ꝯpa
tionẽ ad opatiões Ad pᵖ arᵒ diᵒ qᵒ põ ꝛ ipõ ñ
significãt spẽs q̃litatis sz mõs eẽntie p ꝯpatõz
ad opatiões Ad ꝑ pz qᵒ ipõ nõ ẽ spẽs q̃litatꝭ.
illa ei q̃litas q̃ subest ipotẽtie ut ℔ sũit. ẽ forᵐ po
sitiua sic̃ mollities Ad zᵒ pz qᵒ põ equoce su
mit ꝑz qᵒ ẽ dr̃a entis ꝛ ꝑ qᵒ significat ꝑnᵒ facilr̃
agendi Ad quartũ dico qᵒ isti duo modi sunt
eq̃ ꝑmi q̃rum neuter sub alio ꝯtinet. ꝛ sic de q̃
libz alioᵒ i alyſ spẽbᵒ. ꝛ ita loq̃ndo ꝓcise pñt ꝯce
di. ḡ ꝑmi modi q̃litatis: sz ꝑ aliq̃z rõz gñalẽ ꝯue
niũt iter se ista duo q̃ nũerãt̃ i vno aliq̃ mõ ꝑm
quã nõ ꝯueniũt cũ alys q̃ enũerãt̃ i alioᵒ ut na
turalis põ vel ipõ i ℔ qᵒ est eẽ innatũ ꝛ eẽ ꝑnᵒ
opandi (Tertia ꝺo) ℔ põit tertiã spẽz q̃litatꝭ
vbi sic ꝓcedit. qꝛ ꝑ eã ꝓponit. zᵒ exponit ꝛ ꝓtra
ctat ibi (sũt ãt) dicit ḡ qᵒ tertia spẽs q̃litatis est
paᵒ ꝛ passibilis q̃litas (Sũt ãt) expõit ꝛ ꝓtra
ctat qᵒ dixerat. circa qᵒ duo facit. ꝑ adducit ex
ẽpla. zᵒ ꝓbat illas eẽ q̃litates de tertia spẽ (qm̃
aũt be) dic̃ ḡ qᵒ biᵒ q̃litates. ſ. paᵒ ꝛ passibiľ q̃li
tas sr̃ ut (dľcedo ꝛ amaritudo austeritas ꝛ acer
bitas) q̃ sũt dr̃e sapoꝛ ꝛ obiecta gustᵒ (Ampliᵒ
caloꝛ ꝛ frigus) q̃ sũt obiecta tactᵒ silr̃ (albedo ꝛ
nigredo) q̃ sr̃ obiecta visus ꝛ spẽs colorꝭ (Qm̃
ãt be) ꝓbat ista exẽpla ꝓtinere ad tertiã spẽm
q̃litatis. circa qᵒ. 3. facit. ꝑ ꝓbat qᵒ sũtᵗ q̃litates.
zᵒ ꝺat cãz qr̃ dñr passibiles. 3ᵒ assignat dr̃az in
ter passiões ꝛ passibiles q̃litates. ꝑa ibi (passibi
leſ) tertia ibi (q̃cũz igr̃ taliũ) i ꝓte prᵢa ar. sic illa
ꝑz q̃ q̃les dicimur sr̃ q̃litates. qꝛ sic diffinita ẽ
q̃litas sz ꝑdcã sũt biᵒ. ḡ ꝛc. mi. ponit̃ i lr̃a q̃cũq;
ista suscipiũt q̃lia dñr ut mel dr̃ ꝺulce. qꝛ recip
ꝺulcedinẽ. silr̃ corꝓᵒ albũ. qꝛ suscipit albedinez
Passibiles assignat duas cãs qr̃ ista dñr pas
sibiles q̃litatesſ q̃ꝛ ꝑa ponit ibi (albedo ꝛ nigre
do) Prᵢa cã ꝯsistit in ℔ qᵒ iõ dñr passibiles q̃li
tates ñ ex ℔ qᵒ subc̃a q̃ illa suscipiũt aliqꝺ pati
unt̃. sz ex ℔ qꝛ sꝑibᵒ passionẽ iferãt. verbi gr̃a al
bedo dr̃ passibilis q̃litas ñ ex ℔ qᵒ superficies eiᵒ
subm̃ aliqꝺ passũ sit. sz ꝑ visũ aliquã effecit pas
sionẽ. sẽsus. n. patit̃ ab obiecto. silr̃ ẽ ꝺ caloꝛe ꝛ
frigoꝛe. (Albedo ãt) ꝺat ꝑaz cãm vbi sic ꝓce
dit. ꝑ ꝓponit itẽtũ. zᵒ ꝓbat suppositũ ibi (quo
niã ḡ) dic̃ ḡ qᵒ albedo ꝛ nigredo ꝛ alyᵗ coloꝛesſ di
cuntur passibiles q̃litates ex alia cã q̃z ꝑdcã. ſ.
ex ℔ qᵒ ab aliqbᵒ passiõibᵒ iterioꝛibᵒ inascũt̃ ꝛ et
cãnt̃. Postea statiꝺ clarat suppositũ. ſ. qᵒ mlr̃
ti coloꝛes ab aliq̃ passiõe iteriozi cãnt̃. nã aliqs
fit rubeus ꝓꝓ erubescẽtiã iteriozẽ: et pallidus
ꝓꝓ timoꝛẽ. vñ addit qᵒ si qs bẽat naturalr̃ talẽ
passionez q̃ ẽ erubescẽtia aut timoꝛ. siue a casu

similē eũ oz bēre colorē. ꝛ tũc talr color dicetur naturalr aut casualr. ¶ Nōndũ ꝙ cā q̄re erubescēs fit rubeꝰ ꝛ timēs pallidꝰ ista cōiter assignatur. qꝛ bō patitur erubescētiā i facie. iō qꝛ sanguis ē amicꝰ nature currit ad faciē vt adiuuet ꝛ cōfortet. iō apparꝫ i facie rubedo. silr terroꝛ ē i corde. ꝛ iō sāguis currit ad coꝛ reliq̄ns ptes exterioꝛes. ꝛ iō appet palledo i facie pp sāguis absentiā. ꝛ iō si aliqs erubescētias aut terroꝛē bēat a natura. vt q̄dam q̄ sūt naturalr timidi aut naturalr verecūdi. rubedo aut palloꝛ inē sibi naturalr. si āt a casu casualr. (Quecūq; igitur) assignat dr̄iaꝫ inter passiones ꝛ passibiles q̄litates: quā dr̄iaꝫ p̄ māifestat i bus q̄ sūt circa coꝛpꝰ. z°. i bis q̄ sūt circa animaꝫ (simlr āt i bis) p̄ma ps didit̄ i. z. p̄ oñdit q̄ sūt passibiles q̄litates. z°. q̄ dr̄ passiōes ibi (q̄cūq; vo) dic̄ ꝙ q̄cūq; taliū casuū. i. accñtiū sumunt p̄nꝰ ab aliqbꝰ passiōibꝰ pmanētibꝰ ꝛ difficile mobilibꝰ dr̄ passibiles q̄litates: ꝛ ℔ siue insint a natura siue a casu: puta pp lōgā egritudinez aut pp magnū estū. vtroq;. n. mō dr̄ q̄litates aut passibiles q̄litates. qꝛ ꝑ eas q̄les esse dicimur puta pallidi aut nigri ¶ Postea cū dic̄ (q̄tuz) oñdit q̄ dr̄ passiōes. qꝛ illa. s. q̄ sumūt p̄ncipiū ex passiōibꝰ q̄ facile soluūt̄ ꝛ cito trāseūt. talia. n. dr̄nt̄ passiōes ꝛ ñ q̄litates. qꝛ ꝑ eas q̄les ñ dicimur. ñ ei dr̄ rubeꝰ q̄ pp verecūdiā fc̄s ē rubeꝰ nec palidꝰ q̄ pp timoꝛē palidus. sz magis ex illr dr̄ aliqs aliqd passus. iō hi° dr̄ passiōes ꝛ nō q̄litates ¶ Nōndũ ꝙ qñ a. z. dicit ꝙ ꝑ passiōes nō dicimur q̄les ē itelligēdũ. vel ꝙ ñ dicimur q̄les i°. denoiatiuo ꝙ sūit a passibili q̄litate. q̄ denoinat subcꝰ p mo° durātis. ut a ruboꝛe cā to p verecūdiā ñ dr̄ aliqs rubicūdꝰ. qꝛ illō denoiatiꝫ notat pmanētiā bꝰ forme cū subcō. pro tpe tñ p q̄ iest iste ruboꝛ. pōt dici rubēs vel rubeꝰ q̄ notāt absolute talē foꝛz ut ē i subcō. vl dictũ a. z. ē sic itelligēdũ ꝙ nō dicimur q̄les a passioibꝰ. qꝛ ab illis nō sumūt̄ ꝓir denoiatiua. sed si sumerēt̄ posset bñs passōez denoiari ab illa: sic bñs passibilē q̄litatē denōiat̄ ab illa. eodē āt mō q̄ negat̄ ꝙ a passioibꝰ nō dicimur q̄les nature ēt ip̄as ñ eē q̄litates q̄ꝫ nis ve q̄litates sit (Simlr āt) ōclarat eādē dr̄iaꝫ i bis q̄ sūt circa aiam̄. vbi sic p̄cedit. p̄ oñdit q̄ sūt passibiles q̄litates. z°. q̄ sūt passiones ibi (q̄cūq; āt) dr̄ia ꝙ ista i ℔ cōsistit sic p̄. qꝛ passibiles q̄litates dr̄ q̄ a passiōibꝰ difficilr mobilibꝰ inascūt̄. vt ōmētia ꝛ ira. vñ ꝑ eas q̄les dicimur. puta iracūdi ꝛ demētes: silr ē ō alys alienatōibꝰ q̄ ñ naturalr sz a casu fiūt dūmō eueniāt ꝛ sint pmanētes ꝛ difficilr mobiles. nā ꝑ oēs tales. q̄les dicimur iō merito dicunt̄ passibiles q̄litates ¶ Postea cū dic̄ (q̄cūz) oñdit q̄ dr̄ passiōes. qꝛ ista. s. q̄ fiūt ex bis q̄ cito trāseūt. vt si qs fiat iracūdꝰ ex tristitia cito trāseūte. qꝛ talr ñ dr̄ iracūdꝰ sz magis aliqd passus. iō merito tales dr̄ passiōes ꝛ ñ q̄litates itelligēdo mō ꝓexposito ¶ Ad euidētiā p̄dcōz. q̄rit̄ vtz. z. spēs q̄litatꝫ sit passio ꝛ passibilr q̄litas. videt̄ ꝙ ñ. qꝛ passio ē vnū gñalissimū. ℙ aut hec sūt duo aut ñ. si sic. g̃ non sūt vna spēs q̄litatꝫ. s. tertia si ñ sequūt̄ iconueniētia ¶ Pri° ꝙ ari. male assignat eaꝝ differentiā di. illas eē passiōes q̄ cito trāseūt ꝛ ꝓmanentes eē passibiles q̄litates. z°. ꝙ male copulātur adiuicē. copr̄atio. n. ponit̄ iter diuersa. Etiā oñ dic̄ ꝙ sint idē. qꝛ ois passio ē q̄litas. g̃ ꝓz eaz q̄les dicimur p q̄litatꝫ notificatōz ꝛ īfert passionez sēsui. g̃ ois passio ē passibilr q̄litas. ℙ p°. ꝙ nulla sit q̄litas passibilr eo°. q̄ ari. itelligit. dic̄. n. q̄litatē ñ eē passibilē qꝛ subm̄ ab ea aliquid patiat̄. sz qꝛ efficit passionē i sēsu. sz vtrūq; vidētur falsū. ¶ Pri° qꝛ ꝑ q̄litates tertie spēi ē p se alteratō. ex. 7. ℙhi. g̃ ad ℔ ꝙ subm̄ recipiat talē q̄litatē oz ip̄z alterari. ꝛ ita pati ab aliq̄ agente bñte eādē q̄litatē spēm vl virtualr l formalr. g̃ talis q̄litas īfert passionē subō recipiēti ip̄am

Secūdū ēt ē falsū. tū qꝛ ois passio ē motꝰ et ois motꝰ ē i tpe. īmutatō āt sēsꝰ a sēsibili ñ ē i tē poꝛe. tū qꝛ ois passio ē cū abiectione ℨry sic ois motꝰ. ex. 5. ℙhi. sz i mutatōe sēsꝰ a sēsibili ñ est abiectō ℨry. qꝛ sēsꝰ ē sūme dispositꝰ ad recipiendū spēs sēsibiles. vtrūq; assūptū pz p locum a maioꝛi. qꝛ mediū īmutat̄ i istāti ꝛ sine abiectōe ℨry. ꝙ tñ minꝰ videt̄ eē dispositū ad spēz sensibilē q̄ꝫ sēsus. ¶ In oppositū ē ari. ¶ R°. dōz ꝙ passio ē equocū ad mlta significata vt patet. 5. Meta. sz ℔ sūit̄ ꝑ ꝙ significat q̄litatē: ꝑ quaz ē alteratō. ꝛ tūc nil sūit̄ absolute l cū p̄cisiōe. absolute sūptū ē cōuertibile cū passibili q̄litate l supꝰ ad ip̄az p̄cise sūptū distinguit̄ ℨ passibilē q̄litatē ꝓut passibilr q̄litas dr̄ illa a q̄ gs denoiatur denomiatōe significāte pmanētiā forme in subō absolute. g̃ terti° mo° l tertia spēs q̄litatꝫ ē passio q̄ dic̄ cōpatōz q̄litatꝫ ad subm̄ natū alterari ꝑ eā l cōpatōz q̄litatꝫ ad subcm̄ cui īfert passionē. vt patebit respōdenꝰ ad argumenta.

Ad p° dōz ꝙ passio ē equoce ꝑ ꝙ ē efficūs actionis vt dic̄ auctoꝛ. 6. ℙrin. ꝛ ꝑ ꝙ ē q̄litas ꝓm quā ē altera: Ad z° dico ꝙ passio p̄cise dcā distinguit̄ ℨ passibilē q̄litatē. ꝛ sic itelligēda ē illa dictō ꝛ dr̄ia quā ponit ari. ꝛ tñ possunt poni vnꝰ mo° aut spēs. qꝛ bñt aliquā rōz g̃nalem vt dcz ē supꝰ ꝺ z°. ꝛ absolute loq̄ndo ꝺ vtroq; sūt cōuertibilia. qꝛ ois passio ē q̄litas. ꝛ ita ꝓm quā dicimur q̄les. dcz āt ari. ꝙ ꝑ passionē ñ dicimur q̄les. itelligēdũ ē mō iā p̄dcō. Ad z° dico sic dic̄ ari. ꝙ q̄litates tertie spēi ñ dr̄ passibiles qꝛ īferūt passiōes suis subcīs. nulla enim forma nata ē agere i suū subiectū: sz dr̄ passibiles aliq̄ mō. qꝛ īferūt passionē sēsui. Cū arguit ℨ p̄mū mēbrū: dico ꝙ passibilr q̄litas īducit̄ p alteratōz. ꝛ ita subiectū patit̄ ab aliq̄ alte-

rãte. sz nõ a foꝝ quã recipit: sz ab aliq̃ bñte eãõ foꝝz spẽ. Cũ ar. ꝯ zᵖ mẽbꝝ dico ꝙ passibilᷓ q̃litas efficit q̃dã passiõz i sꝰu nõ verã sic dic aꝝ. sz q̃lis sit illa paᵒ dꝝ i zᵒ de aia. s. salus ꝛ pfectio

Notãᵖ ẽt iuꝝ ƀ ꝙ iferre passiõz sẽsui nõ ẽõ eẽntia q̃litat] ꝓ ꝙ dꝝ zᵒõ aia ꝙ visibile eẽ ñ ẽõ eẽntia color] : sz paᵒ eᵖ. g̃ paᵒ ᷓ passibilᷓ q̃litas q̃ notat q̃litatẽ inq̃ᵖ ifert passiõz sꝰui non notat eẽntiã vᷓ spẽm q̃litatis. sz moᵖ ꝛ ƀ valz ꝑ q̃dã qõe iferius Segᷓ illa ps (4ᵖ vo) vbi agit de q̃rta spẽ q̃litatis. circa ꝙ. z. facit. ꝑ q̃rtã spẽm ptractat. zᵒ ab ea q̃ndã rẽouet dubitatõz ibi. (Raꝝ ãt) dicit g̃ ꝙ 4ᵖ gᵖ vᷓ spẽs q̃litat] ẽ foꝝ ꝛ circa aliqd ⁊stans figura. ita ẽt rñdẽdo ꝛ curuitas ꝛ alia biᵖ ꝛ statiꝑbat istas eẽ q̃litates. nã ꝓ ea aliqd dꝝ q̃le puta aliqõ subcᵖ dꝝ triãgulũ ꝛ q̃drãgulũ rẽz vᷓ curuũ. g̃ sũt q̃litates (Raꝝ rũ) remouz q̃dã dubitatiõz q̃ forte videret ad hãc q̃rtã spẽz ptinere di. ꝙ raꝝ ꝛ spissũ aspũ et lene vñr q̃litatẽ significare. sz nõ ẽ sic. imo sunt aliẽa a dione q̃litat] i spẽs ƀ ẽ ꝙ sub nulla spẽ ⁊tinẽt: sz mag] dicũt põnẽ ptiũ. nã spissũ dꝝ cᵖ ptes sibi sũt ꝓpinq̃. raꝝ vo cᵖ ptes distãt a seiuicẽ. lene ẽt dꝝ cᵖ ptes rẽe iacẽt. aspuz cᵖ vna ps ẽ supior alia: ꝛ vna emiet alteri. oĩa g̃ ꝑdcã dicũt põz ptiũ. ꝛ ñ q̃litatẽ Notãᵖ ꝙ raꝝ ꝛ dẽsuz lene ꝛ aspuz vnoᵒ significãt extẽsiõz ptiũ q̃titatinaꝝ ꝛ sic idẽ corpᵒ ⁊pssũ ꝛ nõ ⁊pssũ ꝑt eẽ raꝝ ꝛ dẽsũ ut pz ð lana ꝛ spõgia Alioᵒ significãt extẽsionẽ ptiũ materie ꝑut raꝝ dꝝ ꝙ multũ ƀz ð foꝝ ꝛ paꝝ de materia ꝛ dẽsũ eᵒ pᵒ. hec forte significãt põnẽ. qz dicũt ordinẽ ptiũ i toto. alioᵒ forte significãt q̃litates. ꝛ sic pz solu. ⁊trouersie q̃ ẽ de istis iter aꝝ. ƀ ꝛ in. 4. phi. ꝛ iter auctorez. 6. ꝑncipioꝝ quõ. s. sũt q̃litates ꝛ qũo põnes. Ultio cũ dicit (ꝛ forte aly) epilogat circa dcã di. ꝙ forte aly mõi ꝛ spẽs q̃litatis appebũt. a ꝑdict] tñ g maxie dñr bi sũt g dci sũt. Ad euidẽtiaz ꝑdictoꝝ q̃rit vtꝝ foꝝ ꝛ circa aliqd ⁊stãs figura sit. 4. spẽs q̃litatis videt ꝙ nõ. ꝑ ꝑ diffinitõez forme q̃ assignat i ꝑnᵒ. 6. ꝑncipioꝝ q̃ cõis ẽ oi actidẽti. g̃ foꝝ nõ ẽ spes q̃litat] Cõfirtur qz foꝝ nõ ẽ ꝓ se ens: sz ꝑnᵖ eᵖ. ens ãt didit ꝓ se i. io. gña. ⁊. metha. g̃ foꝝ in nᵒ gñe ẽ ut spes ⁊ figura ẽ q̃titas. qz ẽ supficies. g̃ nõ ẽ spes q̃litatis ⁊ aut hec sũt idẽ aut nõ. si nõ male ponũtur vna spes q̃litatis cũ sint due si sic male copulãt adiuicẽ Jn oppoᵖ ẽ aꝝ. Dic rñᵒ dõz ꝙ forma vnoᵒ ẽ trãseẽdẽs ꝓ ꝙ de eã ẽ ⁊mo i prᵒ 6. ꝑncipioꝝ Alioᵒ ẽ exterioꝛ dispõ rei aiate vel decens lineatio ꝛ ꝙ foꝝ bẽat ⁊az significatõz. pz ꝑ poꝛ. c. de spẽ g dicit ꝙ spes vnoᵒ dꝝ foꝝ vniuscuiusq̃ vbi foꝝ significat iõ ꝙ decoꝛ sũ exterioꝛ dispõ rei aiate. ut pz ꝑ exᵖ eᵖ. s. spes ꝑami digna ẽ impio. ꝛ ꝓ ꝙ dꝝ. 4. etbi. ꝙ pul pñt eẽ formosi ꝛ conmẽsurati. i. decẽter lineati foꝝ. g̃ ꝓ ꝑᵖ significaᵖ nõ ⁊tinet ꝑ se ad gᵖ q̃litatis: sz ꝓ aliõ significaᵖ

Silr figura vnoᵒ supficiẽ significat iclusam vel termiatã lineis Alioᵒ clausiõz vel terminatõz supficiei. ꝛ ꝓ ꝑᵖ significatũ ñ ptiet ad gᵖ q̃litat] . sz ꝓ aliõ zᵖ ꝛ ꝓ illa. z. significata ut foꝝ ꝛ figura ptinẽt ad gᵖ q̃litat] vᷓ sunt subalterna ita ꝙ oĩs foꝝ ẽ figura: ꝛ eᵒ vel ꝑcise loq̃ndo sũt duo disꝑata Ad prĩa duo argumẽta pz ꝑ equiuocatiõz illoꝝ duoꝝ significatoꝝ foꝝ ꝛ figura: ut dcm ẽ. Ad zᵖ dico ꝙ ista absolute sũpta sẽ diuersa. si ãt figura sit exterioꝛ dispõ rei iaiate ꝛ foꝝ rei aniate. tũc sũt oio diuersa: ꝓuẽiẽter tñ pñt poni vnᵖ moᵖ aut spẽs q̃litat] . qz supaddũt eẽntie q̃litatis hãc rõz gñalẽ ꝙ ẽ exteriᵖ disponere vel ⁊stare circa aliqd ꝛ non itra que rõ si accidat eẽntie qualitatis non est mirum si hec duo nõ ⁊stituũt spẽm q̃litatis sz moᵖ.

Ualia vero sunt. Post q̃z aꝝ. determiauit de q̃litate i abstracto. ƀ ðtermiat i ⁊creto. circa ꝙ. z. facit. ꝑ ꝓpoit de q̃li q̃dã notificatiõz aut descriptiõz. zᵒ subdit eᵖ declarationẽ ibi. (vt a cãdoꝛe cãdidᵖ) dic g̃ ꝙ q̃lia sũt q̃ dñr ðnomiatie ꝓ ƀ. i. q̃litates q̃ sũt dce ᷓ quomõlibz alr dñr ab eis ꝛ ñ ðnomiatie inuit dionẽ ꝙ q̃lia q̃dã dñr ðnomiatie q̃dã ñ Sz circa notificatõz q̃liũ videt ꝙ ibi ꝛ i notificatõe q̃litat] sit circulᵖ. ꝑ. n. dꝝ. q̃litas ẽ ꝓ quã q̃les eẽ dicimur. zᵒ q̃lia dñr q̃ ðnoiatie dñr a q̃litatibᵖ. ꝛ sic mutuo vnũ ꝑ alterũ notificãt. Sz dõz ꝙ forte ꝑma notificatõẽ ꝑ nobis notiᵖ. ⁊a ꝑ notiᵖ simplr. neutra tñ notificaᵒ ẽ diffinitõ (Ut a cãdoꝛe) exponit qõ dixerat ꝑ ꝑᵖ mẽbrũ ꝑut q̃le dꝝ ðnomiatie a q̃litate. vt a cãdoꝛe cãdidus a gramatica gramaticᵖ. a iustitia iustus ⁊c. zᵒ. zᵖ mẽbrũ ꝑut q̃le ñ dꝝ ðnomiatie a q̃litate: sed alioᵒ ⁊a ibi (i aliqbᵖ vo) ꝑma ps pz. sz ⁊a didit ꝓ sz ꝙ illõ ꝑt cõtigere duplr. vnoᵒ vbi q̃litatibᵖ ñ sũt nomia iposita. alioᵒ vbi nomibᵖ exĩtibus ipositis ñ sumũt directe denomiatiue ab eis. ꝑ g̃ exponit ꝑᵖ. zᵒ zᵖ ibi (aliqñ ãt) dic g̃ ꝙ aliqbᵖ q̃litatibᵖ ñ sũt nomia imposita. ꝛ iõ q̃lia q̃ dñr ab eis ñ possũt dici denomiatie. oz. n. cõueẽire i voce cũ ꝓncipali a q̃ dꝝ. vbi gña. cursoꝛ aut pugillatoꝛ ꝺci a valitudie. i. a potẽtia naturali ñ dñr ab illa q̃litate ðnomiatie: eo ꝙ ille valitudines. i. potẽtie naturales ñ bñt nomia iposita sic ꝑ oppositũ ẽ i disciplis. i. i sciẽtys vᷓ artibᵖ a gbᵖ dñr pugillatoꝛes ꝛ palestini ðnomiatiue eo ꝙ discipliẽ ille bñt nomia iposita. a disciplina. n. pugillatõia dꝝ pugillator. silr de alys (aliqñ ãt) exponit zᵖ modũ di. ꝙ aliqñ ẽt nomine iposito ñ dꝝ q̃le ðnoiatiue vt a ⁊tute dꝝ studiosus. sed hoc in paucis contigit. concludit ergo ꝙ q̃lia dicũtur denoiatie ab ipis q̃litatibᵖ aut aliq̃ᵒ ab eis. vt ꝑdcm ẽ. Nõndũ ꝙ ari. dicit q̃lia dici denomiatie nisi vbi vᷓ nomia ñ sunt iposita q̃litatibᵖ vt ẽõ qualitatibus ⁊a spẽi vᷓ vbi noibᵖ exĩtibᵖ ipositis nõ sumũt ab eis directe denoiatiua ut a ⁊tute dꝝ aliqs studiosus

nec tñ istud q̃le directe sũit ab illa q̃litate. ex q̃
pz q̃ denoiatiua i nº ptinéte ad significatũ dñr
differre a suis p̃ncipalib⁹. sz tñ⁹ forte i mõ signi
ficãdi ꝛ i fine vocis ¶ Circa supi⁹ dca de. c. q̃li
tatis restãt q̃dã dubia q̃ occurrũt ¶ Pri⁹ vtz
spes q̃litatis ꝓueniẽter assignẽt vbi põt dici q̃
azz. nõ assignat spes q̃litatl. sz mõs e⁹. q̃ pz per
lram e⁹ añq̃ hec enũeret. dicit. n. q̃ q̃litas dicit
multiplr. i. multis mõis: ꝛ i fine bis enũeratis
dicit q̃ fortasse qdã alꝝ appebũt mõi. sz q̃ ma
xie dñr hi sũt. est ãt dra iter spez ꝛ mo⁹. qz spes
ẽ cui ẽ addita dra eẽntialis: mo⁹ ãt cui addit
dra accidẽtal. ꝛ ita isti mõi dicũt diuersã bitu
dinẽ q̃litatis ad subc⁹ penes ß q̃ ẽ eẽ pmanẽs
vel nõ eẽ ã natura. eẽ sp̃ibile vel nõ q̃ tñ oia ñ
variãt q̃litatẽ eẽntialr. qz oẽs ille bitudies vl
plres pñt eẽ ꝑ eẽntiã i eaõ q̃litate ¶ Pri⁹ ãt. s. q̃
azz. nõ assignet spes q̃litatl ꝓbat. Tũ qz cuius
libet vni⁹ gnis sũt tñ due pme spes sed q̃litas
ẽ vnũ g⁹. q̃ nõ hz. 4. pmas spes ¶ Nec vñr iste
eẽ spes subalterne. qz nulla sub altera ꝛtinetur.
ma. pz ꝑ boe⁹ li⁹ dionũ. tũ qz ipole ẽ duas spes
eiusõ gnis p̃dicari de eoõ. sz bit⁹ ꝛ dispõ q̃ assi
gnãt ꝑ pria spẽ ꝛ pa⁹. ꝛ passibilr q̃litas q̃ assignã
tur ꝑ tertia p̃ñr de eaõ q̃litate ut õ calore ꝛ fri
gore ꝛ ꝓsilib⁹ q̃ azz. enũerat i pria ꝛ i. 3. spẽ. q̃ pri
ma ꝛ tertia spes nõ sũt due. ma. pz. qz oes dra ꝑ
spez ẽ ꝓrietas ex. io. metha. sz ꝓria nº p̃ñr õ eo
dẽ. mi. et pbat rõe. qz eaõ q̃litas ꝑ eẽntiã põt i
ferre passiõz sui. ꝛ ita passibilr q̃litas ꝛ eẽ faci
liter vel difficilr mobilr a subco. ꝛ ita eẽ bit⁹ vel
dispõ ¶ Si ãt qñz azz. vocat spes itelligẽ⁹ vel
exponẽ⁹ ẽ ꝑ m⁹ spãli. ꝛ forte dic q̃ isti mõi ñ sũt
gñalissi nec spãlissi. sz gñales ꝛ spãles i ꝓpatõe
ad diuersa. nec illa expõ multũ extorq̃t lras. qz
itermedia itelligẽda sũt ꝑ ea q̃ ponũt i ꝓbemio
ꝛ epilogo. s. multiplr ꝛ alꝝ modi. ¶ Posset dari
alia solu⁹ sustinẽdo q̃ azz. enũeret spes q̃litatis
ꝛ non tñ mõs. vñ põt dici q̃ ille dr̃ie eẽ facilr
mobile vel difficilr eẽ pri⁹ opãdi vel nõ. iferre
passiõz sui exteri⁹ disponere subãz: sũt dr̃ie ac
cidẽtales gñi q̃litatis qb⁹ tñ azz. vtit ꝑ dr̃ys es
sẽtialib⁹. qz dr̃e eẽntiales sunt nobis igte. ꝛ ita
iste forte q̃ subsũt p̃ istis dr̃ys sũt. 4. spes q̃lita
tis. sz tũc restat dn⁹. qz ꝑ istũ mo⁹ opz ꝓcedere
has dras q̃uis accidẽtales eẽ ꝓpas. 4. distinctl
spẽb⁹ q̃litatis ita q̃ nulla dicat õ alia. nec due
de aliq̃ eoõ sit ꝛ ipe spes se hñt. ¶ Ad ß pt dici
q̃ tã for q̃ figura ẽ exterior disp̃ rei tã pa⁹. q̃
passibilr q̃litas ꝑ se ẽ imutatiua sus tã ipõ q̃
põ naturalr ẽ naturale pn⁹ agẽdi vel patiẽdi. ꝛ
iste tres dr̃e vñr ita distincte q̃ nulli q̃litati eiõ
isũt. pria ãt spes nõ videt sũi ꝑ aliq̃ dras posi
tiuã distinctã ab istis trib⁹. sz ꝑ ꝑuatiõz cuiusz
istoz. ita q̃ ista q̃litas cui nulla istaz draz ꝑ
pria iest sz ẽ tñ q̃litas. eo q̃ nulla dra quã sup
addit q̃litati nõ ẽ nec eẽntialr nec ꝑpe acciden
talr dicat eẽ i pma spẽ q̃litatis. iste ei dr̃ie facilr
mobile a subcõ vl difficilr ñ sũt distincte ab alys
gn possint dici de eaõ q̃litate de q̃ dr̃ aliq̃ alia
rũ draz. sz adhuc q̃litati exñti i prima spẽ iste
dr̃e accidũt. ꝛ ꝑ bas distinguũt inicẽbit⁹ ꝛ dispõ
ꝑcise sũpta. istud pz i ex⁹ sciavt⁹ ꝛ sãitas radica
ta vl nõ radicata i subcõ. ꝛ bi⁹ nec sũt exterio
res dispões rei nec ꝑ se sp̃ibilia. nz inata p̃nci
pia opãdi vl patiẽdi. nz ẽ alia dra positiua nõ
q̃ ista supaddũt q̃litati. g̃ vñr tñ eẽ q̃litates ut
ꝑ illã ꝑcisiõz distinguãt ab illis spẽb⁹ alys q̃ sup
addũt draz notã. ꝛ tñ iter illas q̃ sũt prie spẽi ra
dicatas vel nõ radicatas ẽ dra ꝑ facilr mobile
ꝛ difficilr ¶ Jsta azz duaz solutionũ ꝓba ẽ subtili
oz. pria facilior. sz q̃ melioz relinq̃ iudicio meli
ori ¶ z⁹ du⁹ ẽ vtz iste. 4. spes ꝓuenier ordi
nẽt. videt q̃ nõ. tũ qz iter oia accidẽtia q̃stiras
ꝑ iberet sbẽ. g̃ ille q̃litates q̃ imediati⁹ ꝓsequũt
q̃stitates sũt ꝑorel naturalr tales sunt q̃litates
q̃rte spẽi. g̃ ille deñt eẽ prie naturalr. tũ qz q̃ ẽ
a natura ẽ pri⁹ ex. z. topi. sz q̃litates ꝓ spẽi sũt a
natura q̃litates aliaz spẽz. nõ g̃ ꝓba spes dz eẽ
ꝑma. tũ qz q̃litates elioz dñr prie q̃litates. sz il
le sũt q̃litates tertie spẽi. g̃ tertia spes dz eẽ pri
ma. tũ qz habitus ꝛ dispositio. p̃supponũt oes
alias q̃litates q̃ pz qz p⁹ naturalr ẽ bõ figura
t⁹ bñs q̃litates sp̃ibiles ꝛ põz naturalẽ ul ipõz
q̃z sit sciẽs vel vtuosus. g̃ prie spes dz eẽ vltia.
tũ qz põ naturalr ẽ pn⁹ operãdi imediate ꝓñs
forz sbãlẽ. bit⁹ ãt mediate. ¶ Jtẽ põ naturalẽ
imediatũ subc⁹ bit⁹ l dispõis. ut põ itellectiua
scie. sz q̃ ẽ ꝑping⁹ ꝑori ẽ pri⁹ ex z⁹. topi. qz subc⁹
ꝑ⁹ ẽ accñte naturalr g̃ põ ẽ ꝑor hitu Dõz q̃ oz
do spẽz ꝑt saluari ß⁹. qz pria spes ẽ ꝓssima. q̃cũ
q̃z. n. q̃litas nõ bñs aliq̃z draz alic⁹ aliaz sperũ
ꝑt põi i hac spẽ. p⁹ bãc ẽ ꝑba ꝑor alys. qz segt na
turã rei tãq̃z suã cãz ꝛ p⁹ bãc ẽ tertia. qz q̃uis õ
e⁹ rõe nõ sit i eẽ a natura. cõi⁹ tñ dispoit subc⁹
ꝛ i pfũdo ꝛ i supficie. q̃rta ẽ vltia p ꝑuatiõz oiz
istaz. nõ. n. ẽ ꝓor i gñe q̃litatl ceterl spẽb⁹. i. plu
res spes q̃litatl ꝓtinẽs. lz forte plib⁹ subcis isit.
nec ẽ inatũ. qz figura ꝑt variari circa sub⁹ nul
la fcã variatiõe i natura. nec ẽ dispõ i pfũdo:
sz tñ exterior. iõ rõnabilr ponit postrẽa ¶ Ad
argumẽta i oppo⁹ ¶ Ad ꝑ⁹ odz q̃ spes q̃litatl
nõ ordinãt ꝑ ß q̃ ẽ imediati⁹ ꝓseq q̃stitatẽ vel
subãz. sz ꝑ alias rões p̃dictas. i. ꝑ maiorẽ ꝓxita
tẽ i gñe q̃litatis. ꝛ ꝑ naturalr iesse ꝛ disponere i
supficie ꝛ pfũdo ꝛ eoz oppõ ꝛ ꝑ oes has ꝓditio
nes dz q̃rta spes eẽ postrẽa ¶ Ad z⁹ dico q̃ il
la spes q̃ ẽ coior i gñe q̃litatis absolute. lz ñ sit
a natura dz põi ꝑor spes alia q̃ ñ ẽ ita ꝓis Ad
3⁹ dico q̃ q̃litatel. 3. spẽi ñ sũt tñ q̃litates elioz
sz oes q̃litates q̃ sũt p se imutatiue sp⁹. q̃z q̃dã
sũt elioz. ꝛ ñ sũt a natura. vñ ex ꝑositate q̃lita
tũ elariũ vel ex iherẽtia eaz i elis ñ ꝑt cõcludi
gñal ꝑositas oiz q̃litatũ tertie spẽi ad alias. qz
oz me⁹ sufficiẽs ad ꝓcludẽdũ illud eẽ rõz ꝓẽz
oiz q̃litatũ tertie spẽi Ad 4⁹ dico q̃ q̃litates

prie spēi. lz nō p̄ illint subē. sz alie p̄cedūt eal. tñ bes spēs ē cōioz ceteris mi⁹ supaddēs q̄litati. ꝛ forte ples spēs iferiores ꝯtinēt. Ad 5ᵐ pz q̄ lz illa q̄litas q̄ dr̄ natural' pō imediatius ꝯseqūtur forz subālē q̄z ista q̄ dr̄ bit⁹. nō tñ ē ita ꝯis. sic illa. ꝛ iō nō dz pōi p̄oz. Ad 3ᵐ du⁹ ē vtz spēs q̄litatl sufficiēter enūerent. videt q̄ nō ex duob⁹. p̄ qz ira ꝛ demētia ꝛ bi⁹ sūt q̄litates. qz ꝑm eas aliqd dr̄ q̄le. ꝛ i nulla alia spē sūt nisi i tertia. sz ibi nō sūt. qz ꝑ q̄litates. z. spēi p̄t fieri altera⁹ sz ꝑ istas ñ. qz iste sūt i aia ꝑ Ax. i lr̄a ꝛ aia ñ alterat. qz nō ē q̄ta ꝛ ois mot⁹ ꝑz q̄litatē p̄supponit q̄titatē. z⁰. qz pulchritudo ꝛ decor vñr q̄litates p rōz q̄litatl. qz ꝑ eas aliqd dr̄ q̄le ꝛ in nulla ista ax spēz sūt. qz maxie vñr eē i. 4. spē et ibi nō sūt. qz ve suscipiūt magis ꝛ mi⁹: q̄ negat ax. iferi⁹ de q̄litatib⁹ q̄rte spēi. g̃ sūt pl'es. R⁰ ad qōz. p̄t dici q̄ b nō enūerāt oēs spēs q̄litatl sic ét ax. dicit i lr̄a. sz spēs magl famose. qz nec iste sūt prie spēs. nec forte duo ꝯdidūt iō g⁹. p̄ ꝛ alie due aliud g⁹. Sustinēdo tñ q̄ sufficiēter enūerent. p̄t rñderi ad argūta. Ad p̄ᵐ dico q̄ ira ꝛ demētia ꝛ bi⁹ sūt i prīa spē ꝛ forte oēs q̄litates aie. cū dr̄ q̄ ista enūerēt in. 3. spē. dico q̄ pa⁰ ꝛ passibil' q̄litas p̄cise dr̄nt penes bas dr̄as accidētales facilr̄ mobile ꝛ difficilr: penes q̄s ét dr̄nt bit⁹ ꝛ dispō. ꝛ iō q̄ sūt i p̄ma spē p̄nt enūerari i tertia. qz pticipāt illā dr̄az q̄ nō ē p̄pa tertie. sic ex⁰ i prīa spē enūerāt calor ꝛ frig⁹. q̄ tamē ve sūt i tertia spē. ut p̄ hāc mutuā enūerationē spēz ax. insinuet bas dr̄as facilr̄ mobile ꝛ difficilr̄. nō tm̄ nō eē eēntiales. sz nec eē p̄pas alteri illaz spēz. sz accidētalr̄ distiguere passiōez a passibili q̄litate ꝛ bitū a dispōe. Ad zᵐ dico q̄ decor ꝛ pulchritudo loq̄ndo de pulchritudine corpali q̄ ē ꝯuēiēs mēbroz dispō sūt i. 4. spē q̄litatl. cū ar. ꝯ b q̄ q̄litates. 4. spēi nō suscipiūt magl ꝛ mi⁹ dico q̄ nō ab oib⁹ q̄litatib⁹. 4. spēi. negat Ax. suscipi magl ꝛ mi⁹ sz a q̄busdā. sufficit. n. b ad p̄po⁹ suū q̄ ē bāc p̄petatē suscipere magis ꝛ mi⁹ nō iesse oi q̄litati. illis āt i. 4. spē ñ iest q̄ sūt q̄litates mathematicoz. qz ille st̄ poꝛes motu ꝛ magl ꝛ mi⁹ ñ bñt fieri nisi vbi ꝛ mo⁹ do ꝛ palledo ꝛ bi⁹ colorib⁹ medys accipiēdo cōcretū ꝑ abstracto nihil ē ꝯriū cū nō sint q̄litates. (Amp̄) ponit q̄dā nōbile circa dcā ꝛ ē q̄ ꝯrioz si vnū fuerit q̄le. i. de gñe q̄litatis et reliquū erit q̄le. vbi gr̄a. si iustitia ꝛ iiustitia st̄ ꝯria ꝛ iustitia ē q̄litas ꝛ iiustitia. q̄ pz. qz iiustitia ñ p̄t pōi i aliq̄ a⁰ p̄dicamēto nisi q̄litatl. silr̄ ō alys. R⁰ b⁹ colligit ex i⁰ dco. io. metba. q̄ ꝯria st̄ i eoō gñe. Notā⁹ iuz bāc p̄mā p̄prietatē q̄ ē recipe ꝯria q̄ q̄litatib⁹ medys iter ꝯria vnū extremū ē ꝯriū ꝯrietate trāsūptiue dcā q̄ ē dr̄a ꝑ species. ꝛ simil'r ꝯrietate p̄prie dicta. sz tñ dinuta. Tū qz alr̄ nō possz eē mo⁹ ab extrēis i me⁹ vel e⁰: c⁹ oppo⁹ br̄ i. 5. phīc. tū qz me⁹ aliqd ptici⁹ pat vtriusq̄ extrēi ꝛ i. vtriq̄ extrēo ꝯriat ꝯplete ꝑ eo q̄ bz i se de reliq̄ extrēo. nil' tm̄ ē eis ꝯriū ꝯrietate ꝯpleta ꝛ p̄pe dcā. qz eoō⁰ ꝯriat vtrūq̄ extre⁹ me⁰ ꝛ nō p̄nt duo ꝯriari eiō ꝯrietate cōpleta ꝛ pfecta: ut dr̄. io. metba. ꝛ iō h⁰⁰ itelligit ax. i b loco. deiñ cū dicit (suscipit āt q̄litas) pōit ꝑz p̄prietatē q̄litatl vbi duo facit. p̄ ꝑponit p̄petatē. z⁰ oñdit eā nō eē ꝯuertibilē ibi (nō tñ oia) dic̄ g̃ q̄ q̄litas suscip̄ magl ꝛ mi⁹ ⁹ ei al⁹ ē magl ꝛ mi⁹ altero. ꝛ silr̄ iustū ꝛ ip̄z ad seip̄z ꝯpatū i diuerꝑ tp̄ib⁹ dr̄ magl ꝛ mi⁹. qz cādidū p̄t ītēdi ꝛ fieri magl cādidū. (Nō tñ oia) oñdit istā p̄prietatē nō eē ꝯuertibilē eo q̄ nō ꝑ oēz q̄litatē ꝯuēit suscipe magl ꝛ mi⁹ vbi. z. facit. p̄ ponit istātiā ō q̄busdā vbi ē du⁹. z⁰ ō q̄busdā vbi n⁹ ē du⁹ ibi (triāgul⁹ vo) dicit g̃ q̄ nō oia q̄lia seu oēs q̄litates suscipiūt magl ꝛ min⁹ vna ab alia. qz q̄dā dubitāt ꝛ dicūt q̄ lz vnū sub⁹ possit br̄e iustitiā aut sāitatē aut grāmaticā magl ꝛ mi⁹ altero. tñ ipa iustitia aut sāitas nō dr̄ magl aut mi⁹. tñ q̄cqd sit de istis i abstracto nō est du⁹ q̄n subiecta q̄ afficiūt ꝑ istas q̄litates dicātur magl ꝛ mi⁹. vn⁹ ei dr̄ grāmatioz altero. silr̄ iustioz ꝛ sāioz. vult dicere q̄ licz sit du⁹ de istis q̄litatib⁹ sūptl i abstracto an suscipiāt magis ꝛ mi⁹. tñ nō ē du⁹ de ip̄is i ꝯcreto. qūo āt b babz vitatē dicet i qōe stati. (Triāgul⁹) dat istātiam i q̄busdā vbi certū ē q̄ nō suscipiūt magis ꝛ min⁹. s. q̄litates q̄rte spēi. iō dic̄ q̄ triāgulus vl' q̄drāgul⁹ aut aliq̄ alia figura ñ suscipit magis ꝛ min⁹. qō ꝓbat qz figure q̄cuq̄ vl' suscipiūt diffōez triāgli ꝛ circuli vt sūt triangli ꝛ circuli aut ñ suscipiūt. vt q̄dratū ꝛ alia figura. si p̄⁰ cū eq̄lr̄ pticipēt rōez triāgli aut circli vn⁹ triāgulus ñ dr̄ magl alio nec vn⁹ circulus magl altero si z⁰⁰ idē segt̄ qz illud q̄ ñ pticipat rōz circuli ñ ē magl aut mi⁹ circul⁹. oē. n. magl ꝛ min⁹ p̄sup pōit simpl'r tale: ꝛ iō q̄dratum q bz. s. 4. latera eq̄lia nō ē magl circul⁹ q̄z ille q ē altera pte lōgioz q. s. ñ bz oia latera eq̄lia. qz nec iste nec ille ē circul⁹ simpl'r. pz g̃ ex p̄dcis q̄ nō oia q̄lia recipiūt magl ꝛ mi⁹. Notā⁹ q̄ ista p̄petas suscipe magl ꝛ mi⁹ nō iest q̄litatib⁹. 4. spēi q̄. s. st̄ q̄litatel mathēaticoz. ut triāgl's q̄drāgl's ꝛc. c⁹ rō

ta p. ꝑpetas qualitatis.

Nestantez cōtrarie

tas) ꝓposq̄ pbs ōteriauit ō q̄litate q̄⁹ ad e⁹ subālia. b deteriat de ea q̄⁹ ad e⁹ accidentalia ꝛ p̄petates. circa q̄. z. facit. p̄ facit q̄ dcm ē. z⁰ remouet du⁹ ibi (at vo nō decet) p̄ma pl' di uidit̄ i. z. ꝑ. z. p̄petates q̄litatl. ꝑa ibi (non āt in oib⁹) tertia ibi (Amp̄ si ex ꝯrys) dicit g̃ q̄ ꝯrietas ē circa q̄le ꝛ q̄litatē. ut iustitia ꝯriat̄ iiustitie. ꝛ albedo nigredi. silr̄ i ꝯcretl ut iustū iiusto ꝛ albū nigro ꝯriāt. Notā⁹ q̄ iiustitia p̄t intelligi dupl'r. s. p̄uatiue ꝛ ꝯrie. p⁰⁰ nil' pōit. sz dic̄ tm̄ carētiā iustitie. z⁰⁰ pōit aliqd. s. bitū vitiosū ꝯ⁹ bitui vtuoso. (Nō āt) ostēdit bāc p̄petatē ñ eē ꝯuertibilē. qz nō ꝯuēit oib⁹ q̄litatib⁹. qz rube-

dcā ē supius.qz.s. ille q̄litatē sūt p̄ozes motu⁹ magl ⁊ min⁹ñ bz fieri nisi vbi ēt mot⁹ Ad eui dētiā p̄dcō᷒ q̄rit. vt᷒ aliq̄ q̄litas suscipiat magl ⁊ min⁹. videtur ꝙ ñ.qz a magl ⁊ min⁹ pōt aliqd mutari.ex.5.pby.sz nulla mutaᷠ ē ab eadez spē i idē spē.ḡ magl ⁊ min⁹ñ sūt i q̄litate eiusdē spēi.⁊ tñ ñ sūt nisi i q̄litate eiusdē spēi.qz ñ ē cō patio nisi ꝑ aliq̄᷒ formā eādē spē.ex.6.pby.ḡ absolute i q̄litate nō sūt magl ⁊ minus. ℞ oē magl ꝑ aliq̄᷒ formā ē p se relm ad min⁹ ꝑ eādē formā.ḡ forma ꝑm quā illa teferūt ē p se relo.ḡ ꝑz nullā q̄litatē dñr p se magl ⁊ min⁹.p̄ma ꝯña pz qz relm ñ dr̄ p se nisi a relone.ꝑa pz.qz nulla q̄litas ē p se relo: ℞ albi⁹ ⁊ min⁹ albū sūt relatiua suppōnis ⁊ suppōnis.qz nō eggātie.manifᵒ ē.sz relīua suppōnis ⁊ suppōnis dñr spē. qz sūt opposita.ḡ nulla q̄litas eadē spē suscipit magis ⁊ min⁹.nec diuersa spē.vt ꝓbat p̄ma rō. ḡ ⁊c.

In oppoᵒ rñdeo in ista.q. p̄ p̄mittā vnā opi. zᵒ alr̄ dicā ad.q. Quātū ad p̄ᵐ dr̄ ꝙ eēntia q̄litatis q̄ signisicatī abstracto ñ suscipit magl ⁊ miᵒ ꝑm ꝙ dr̄ i lrā. ꝙ iustitia ñ dr̄ magl iustitia. nec grāmatica magl grāmatica.⁊ ℔ qz eēntia q̄litatis.sīc ēt cuiusl᷒z forme ē idīsibilr̄ ꝑm auc.6.p̄n. ⁊ idiuisibile nō suscipit magl ⁊ min⁹. sz dc̄a denoiatīe a q̄litatib⁹ gbusdā suscipiūt magl ⁊ miᵒ vt aliq᷒ dr̄ iustior et grāmaticior altero vt dr̄ i lrā.⁊ ita ip̄a forma i iformādo sub⁹ ⁊ ꝑz eē i ſbo suscipit magl ⁊ min⁹:sz ñ i eēntia. qz vnū sub⁹ plus ꝑticipat formā q̄᷒ aliud. Cōtra ℔ arguit qz ℔ mō vidr̄ ꝯcedēdū eē ꝙq̄᷒titatl᷒ suscip magl ⁊ min⁹.qz ꝑm eē eiᵒ i subcō naturali pōt eē pfcm̄ ⁊ ipfcm̄:sz ñ ꝑm eiᵒ eēntiā.⁊ illoᵒponit de q̄litate.ḡ ābo ꝯsilr̄ suscipiūt magl ⁊ min⁹. sz hec ꝓpetas negāda ē a q̄ntitate ꝑm ari.p̄⁹.ḡ ⁊ a q̄litate ℞ si ad simplr̄ seq̄t simplr̄. ⁊ ad magl segtur magl.ex p̄ top.sz ad albū seq̄t ꝙ sit albedine albū.ḡ ad albiᵒ seq̄t ꝙ sit magl albedine albiᵒ.ḡ si forma vt i subcō suscipit magl ⁊ min⁹. ⁊ i se suscipit magl ⁊ min⁹. ℞ pᵒ ꝙ q̄litas si suscip magis ⁊ min⁹ i aliq̄ ꝙ suscipiat ꝑm eēntiaz. si.n. suscipiat magl ⁊ minᵒ ꝑm eē eiᵒ i subcō vl ꝑm qō cūq᷒ aliud. sit illud a.aut ḡ a.ē de eiᵒ eēntia. vl nō.si sic.⁊ a.ē aliqd eēntie eiᵒ.ḡ ꝑm eēntiā suaz suscipit magl ⁊ min⁹.si nō. ⁊ a.suscipiet magis ⁊ min⁹.qz alr̄ q̄litas ñ possz ꝑm ip̄m suscipe magl ⁊ min⁹.aut ḡ a. suscipit magl ⁊ min⁹ ꝑ eēntiā. ⁊ br̄ ꝓpoᵒ.qz pari rōe p̄ᵐ suscipiet magl ⁊ min⁹ ꝑm eēntiā.qz q̄᷒ᵒ ad ℔ idē indiciū vidr̄ eē de oī forma accītali.si autē a.suscipiat magl ⁊ min⁹ ꝑm aliqd aliud a sua eēntia.sit illud b.⁊ sic procedēdo vel erūt ifinite forme accītales q̄᷒ vna suscipit magl ⁊ min⁹ ꝑm aliā. vel stabr̄ ad aliq̄᷒ formā accītalē q̄ suscipit magis ⁊ min⁹ ꝑm eēntiā.ḡ pari rōe uidr̄ ꝙ stādū sit i p̄ma cū idē sit indiciū de oīb⁹. Quātū ad zᵐ dico ꝓ istas rōes ꝙ q̄litas ꝑm eēntiā suscipit magis ⁊ min⁹ qz sub⁹ aliqō ꝑ pfcionē gradū ꝑticipat eādē eēntiā spē ⁊ aliud sub⁹ ꝑ minᵒ pfcm̄ gradū. vbi itel ligēdū ē ꝙ sīc silitudo ē rlo fūdata p̄ꝑe sup eēntiā q̄litatl᷒ ita magis ⁊ minᵒ.fūdam̄tū.n.magl ē eēntia spēi sub gradu pfco q gradᵒ ē aliqd absolutū de gñe q̄litatl᷒ sz ip̄z ꝯseq̄t respcū magl ad aliū ipfcm̄ i eodē spē qua ꝯseq̄t rela: minus: Qñ ḡ dicūt ari. ⁊ boe. i ℔ ꝙ iustitia ñ dr̄ magis ⁊ minᵒ alia iustitia. sz aliqs dr̄ iustior altero.intelligēdū ē ꝙ eēntia spēi i se ꝯsiderata abstrahēdo a suppositis nō bz i se magl ⁊ minᵒ. qz ip̄a sic ꝯsiderata ē idrñs ad oēz gradū.sz ip̄a i vno supposito ē pfcior seip̄a i alio supposito.⁊ vt ē i supposito sic denoiat sub⁹ qz p se suppoᵒei⁹ ñ ē sbz sz q̄litas i ℔ subcō.ñ ḡ iusticia abstracte itellcā sz iustū. ⁊ hec iusticia vt denoiat istud sub⁹ est maiō alia. Cōtra ista ar.qz iste gradᵒ ⁊ iste aut sūt itra eēntiā. aut ñ.si sic.⁊ iste gradᵒ ē diuersᵒ ab illo.ḡ ℔ eēntia ē diuersa ab illa p aliqd qō ē itra eēntiā.ḡ magl dr̄t a miᵒ spē.℔ vltia ꝯña pz tū qz ois diuersitas eēntialr̄ diuersificat spēz.tā qz eēntia p̄ ē spēi ñ ididui.alioqn ididuū posset br̄e diffōnē spāliorē diffōne spēi.ḡ dr̄a i eēntia ñ ē sola dr̄a numero sz spē. Ad ℔ dō ꝙ gradus isti sūt itra eēntiā ñ spēi sz ididui.qz natura specifica abstrahit ab oī gradu.⁊ ē idrñs ad oēz.⁊ tō ñ seq̄t tales gradᵒ differre spē sz nuō tñ.qz p solā drāz ididualē ⁊ ñ specificā adiuicē distinguūt. Ad p̄ᵐ i oppoᵒ dico ꝙ iter duo supp̄.eiᵒ dē spēi p̄t eē motᵒ p se ñ iq̄᷒ᵒ eiusdē spēi:sz iq̄᷒tū aliquoᵐ sūt oppō.⁊ ℔ oppō i ꝓposito ñ ē p rlonem tñ.qz moᵒ ñ ē p se ad relōnē.ex.5.pby. sz ē p aliquos gradᵒ absolutos i ℔ ⁊ i i°.g sūt de gñe q̄litatl᷒ g opponūt iq̄᷒ᵒ vnᵒ bz rōez medy respcū alteriᵒ.nec tñ ista relaᵒ medy ē cā motᵒ simplr̄.nec relō minᵒ.sz illud qō subest sīc fuscū ē extremū motᵒ ñ fuscū iq̄᷒ᵒ mediū. Ad zᵐ de relone idē arᵍ pōt fieri de tertia spē q̄litatl᷒ de q̄ ifra. vñ ꝯcedo ꝙ cū magl refert ad minᵒ loquēdo de istis formis ñ de illis q̄ subsunt ꝙ tc̄ ille forme ꝑ q̄s dñr magis ⁊ minᵒ sūt relōes sz forme q̄ subsūt nō sūt relōes sz q̄litates. Ad zᵐ dico ꝙ iste relones maiozitas itēsiōis ⁊ miozitas remissiōis q̄ sūt p̄ꝑa q̄litatl᷒ opponūt spē. Cōfirmat toᵐ ℔ qz tō pfcio absoluta i magl albo.s. qcūq᷒ gradᵒ albedis i ip̄o pōt remanere destructo respectu magl.puta si pōat ꝙ ñ sit aliqd minᵒ ad qō possit dici sīc tota albedo ē i isto q̄ pᵒ sz nulli dicat silis ꝑ eā. vñ ista p̄petas.s.suscipe magl ⁊ minᵒ dz itelligi ieē q̄litatis ꝑ aptitudinē. Segt illa ps (boz) vbi ponit tertia p̄petas q̄litatl᷒ q̄ ē ꝑ q̄litatē dissile vl sile dici. vñ ꝯtinuādo dcā dōis dic̄ ꝙ boz.i.baz p̄petatū q̄ p̄dcē sūt nulla ē p priū q̄litatl᷒.qz ñ ꝯuertit vt p̄dcm̄ ē. sz dici silia ⁊ dissilia ē ꝑ q̄litates. vñ p̄puz ē q̄litatis ꝑz eā sile ⁊ dissile dici. Notāᵐ ꝙ sile ⁊ dissile sz sint p̄ꝑa gñi q̄litatl᷒.sūt tñ vt spēs de gñe relōse. ℔ ē vt denoiatīe dcā a spēbᵒ relōnis. qz silitudo ē p se relo ⁊ sile p se relm sic itelligēdū ē de p̄priis

alioꝝ geneꝝ q̄ ñ sūt i illo gñe vt spēs. Cōsilī sūt itelligēda ꝑ aptitudinē. lz. n. aliqd ꝑ aliq̄ q̄lita tē nihil bēat sile. vt si nihil aliō bēat illā q̄lita tē. nō tñ min⁹ ipp̄ b̄ ꝓuēit b̄ ꝑpetas illi q̄litati. qz ꝑ illā q̄litatē aliqd ē natū sile dici alteri.

Ht vero non debet

ꝓturbari. Dic vt dicebaī mouet ꝛ remouet pb̄s qōdā dubiū bñs ortū ex p̄dcis. vbi. z. faī. p̄ du⁹ ꝑponit. z°. soluit ibi (pene. n. i oībus) du⁹ stat i b̄. qz tractādo de q̄litate mlta exēpla iterponit q̄ sūt rla. v. grā. bit⁹ ꝛ dispō sūt ad aliqd. ꝛ tñ ponebāt i p̄ma spē q̄litatl. istō ꝯ du⁹ ꝑponēdo dic ꝙ ñ dz nos ꝓturbare ꝛc. Deide cū dicit (pene i oīb⁹) pōit b⁹ duby soloez. ꝛ b̄ pdidī i. z. ꝑ. z. solōes. ꝑa ibi (amp̄. si ꝓtigit) p̄ma solo stat i b̄ ꝙ pene i oīb⁹ q̄litatib⁹ de qb⁹ istaī ipa ꝑ se p̄ se p̄ sunt q̄litates. dñr aūt ad aliqd ñ p se p̄ sz ꝑ suū g⁹. nō ē āt icōueniēs idē p se p̄ eē i gñe q̄litatl. ꝛ dici ad aliqd ꝑ suū g⁹. vñ gña talium dñr ad aliqd sz ñ singla. i. single spēs talī generl. v. grā disciplina cū sit g⁹ dī ad aliqd. qz disciplina alic⁹ disciplia. grāmatica āt ꝛ musica ꝛ bi⁹ sūt q̄litates. qō pz p rōez q̄litatl. qz ꝑ eas q̄les dicimur. puta grāmatici musici. eo ꝙ bēm⁹ singlas scias. puta grāmaticā l' musicā. vñ iste sūt q̄litates ꝛ ñ ad aliqd nisi mō ꝓexpositō.

Deiñ cū dic̄ (amp̄. si ꝓtigit) pōit ꝑz solōez ꝛ dic̄ ꝙ si ꝓtigit ꝙ aliqō istoꝝ b̄ ipz ꝙ ē sit q̄le ꝛ relz nihil ē icōueniēs ipz ānūerari i diuersis p̄dicamētis. Nōn⁹ ꝙ vt oñsā fuit circa p̄n⁹ b⁹ li. ipole ē vnū ꝛ iō eēntialī eē i diuerꝑ gñib⁹ tñ si aliqd ñ eēt vnū eēntialī sic illō qō ē idē ꝛ vnū accīte ñ ē icōueniēs illō eē i diuersis gñib⁹. imo qñz ē nccīū ut bō alb⁹ qō ē iō accīte. sic i ꝓpo: si idē eēt q̄le ꝛ relm. puta albedo silis nō ē icōueniēs bi⁹ ponere i diuersis p̄dicamētl. sz tc̄ illō tale ñ ē iō eēntialī sz dīsū. Tc̄ segt illa ps (recipit āt facere) vbi ari. deteriat de religs. 6. p̄dicamētl. q̄ restāt. ꝛ dñr formalī respcūs extrisec⁹ aduenientes. voco āt re⁹ extrisec⁹ aduēiētē illō qō posit⁹ extremis ñ nccīo ponit sz regrit aliqd extrisecū. ex⁹ de actōe. qz posito actio ꝛ passiuo ñ segt ꝙ sit actio. qz p̄t ipediri ꝓp̄ distātiā extremoꝝ. vñ regrit aliqd extrisecū ꝯiūgēs ꝛ applicās actm̄ passiuo. silī de passiuo ꝛ alys vidī de gb⁹ meli⁹ dicet i li. 6. p̄n. respcūs āt itrisec⁹ aduēiēs dī p cāz oppositā q̄. s. nccīo ꝛ stati inascit posit⁹ extrēis q̄cūq̄. ut posito b̄ albo ꝛ i°. nccīo inascit ꝛ pullulat silitudo. ꝛ iste solus ē ō gñe relōis. circa qō. z. faī. p̄ breuiter ōteriat de actōe ꝛ passiōe sil. z°. de situ l' pōne. z°. de alys: z. s. qñ. vbi. ꝛ bitu. ꝑa ibi (dcz ē) tertia ibi (de religs) p̄ma ps dīdī i. z. p̄ de actōe ꝛ passiōe ꝓpōit. z. p̄ petates. z°. expōit eas p exēpla. ꝑa ibi (calefacere) dic̄ g ꝙ facere ꝛ pati. i. ac°. ꝛ pa°. recipiūt ꝯrietatē. i. recipiūt magl ꝛ min⁹. Qr̄ āt de actōe ꝛ passiōe ꝛ alys. 4. agit i ꝓcīto p facere ꝛ pati cā p̄t br̄i ex dis q̄ dcā sūt supi⁹. c. de relōe. oīs. n. respcūs hz modicū de ētitate. ꝛ ē debili⁹ ēs iō i se ē min⁹ cogscibil. sz magl cogscit ꝑ ꝙ ifor mat illō c⁹ ē re⁹. ꝛ sumit i ꝓcreto. (Calefacere) expōit qō dixerat p exēpla. nā calefacere ꝓtiat ad frigidū facere ꝛ vtp̄q̄ ē ac°. silī calefieri ē ꝯ⁹ ad frigefieri. ꝛ delcāri ad ꝓtristari. q̄ oia sūt passiōes. it⁹ calefacere qō ē ac°. ꝛ calefieri ꝛ ꝓtristari q̄ sūt passiōes ꝓtigit eē ꝑ magl ꝛ mi⁹. Nōn⁹ ꝙ recipe ꝯria ꝛ magl ꝛ mi⁹ ñ i sūt actōi ꝛ passiōi nisi rōne terioꝝ ad q̄s. cū. n. tā ac°. q̄ pa°. capiat spēz a terio ad quē. ex. 5. phi. ab eo ēt recipiet ꝯrietatē. ꝛ silī magl ꝛ mi⁹. Nōn⁹ ēt ꝙ ō istis. z. ꝛ de alys. 4. seq̄ntib⁹ p̄dicam̄tl b̄ ꝓtransit ari. c⁹ cā ē qz spēs eoꝝ i q̄s eēnt videda ꝑ ꝙ sūt gña ñ sūt nota nec passiōes eoꝝ q̄ isūt eis ꝑ ꝙ ꝓsidrāt a rōe. Ide bis āt passiōib⁹ q̄ isūt eis ꝑz eē naturale eoꝝ plēi⁹ deteriat i libris naturalib⁹. z. met. de actōe ꝙ ꝛ passiōe i. z°. phy. ꝛ p̄ de ge. de qñ. ꝛ vbi. i. 4. phy. i b̄ ꝙ ibi deteriat de loco ꝛ tp̄e. inotescūt. n. ꝓpetates vbi ꝛ qñ ꝓpetates loci ꝛ tp̄is. de pōne ꝛ bitu aliq̄tulū. 5. met. ꝛ ita deteria° b̄ bita de istis sufficiēs ē q̄⁹ ad logicū. Deide expediēs se de situ dic ꝙ de eo dictū est s̄. i. c. de ad aliqd cū dicebaī ꝙ iacere stare sedere q̄ significabāt situ eē dīs venoiatie a pōib⁹ q̄ sūt statio sessio ꝛc. (De religs) expedit se de. z. alys q̄ restāt d. ꝙ de religs. z. i. qñ. vbi ꝛ bitu. eo ꝙ sūt mānifesta nihil dī plus q̄ dcā sūt i p̄n. b°. li. c. i. eoꝝ q̄ ꝑ nullā ꝓplexionē dicūt) puta qz br̄e significat calciatū eē ꝛ armatū esse vbi ēt i loco eē. qñ āt i tp̄e eē. vt heri aut hodie ꝛc. Ultio epilogat circa oia p̄dca ꝙ de ꝓpositis gñib⁹. i. de. io. p̄dicam̄tl q̄ supi⁹ i p̄n°. posita fuerūt sufficiāt que sunt dicta.

De oppositis qūo

solet oppo

ni. Hec ē. z. ps hui⁹ libri. in qua deteriat ari. de gbusdā ꝓnib⁹ ipa p̄dicam̄ta q̄ ꝓir dīs p̄dicamēta. ꝛ ista ps dīdī i. 5. ꝑ ꝙ sūt. 5 p̄dicam̄ta. p̄. n. deteriat de spēb⁹ oppōis. z°. de modis ꝓ ozitatl ibi (pri⁹ autez) z°. de mōis silitatl. ibi (silī āt) 4°. de spēb⁹ mot⁹ ibi (mot⁹ āt) 5°. ō mōis br̄e ibi (br̄e āt) p̄ma ps dīdī i. z. p̄ distiguit spēs oppōnis. z°. p segt de ipis ibi (q̄cūq̄ igit) p̄ma i. z. ꝓpponit distictōez. z°. exponit eā p exēpla ibi. (opponūt āt) Cōtinuādo q̄ se ad dōa ait ꝙ dcz ē ō oppositl q̄tiēs ꝓtigit aliq̄ opponi. ꝛ stati subdit ꝙ q̄druplī dī altez alteri opponi. vno°. ad aliqd. i. relīue. a°. vt ꝯria. z°. ut bit⁹ ꝛ ꝓua°. 4°. vt affir°. ꝛ nega°. i. ꝯdcōrie. Postea stati declat exēplariter qō dixerat. qz opponūt vt relā. vt duplū didio vt ꝯria silī malū bono. ꝓuatie sicut cecitas visui. ꝯdcōrie sit affir°. ꝛ nega°. silī sedz ꝛ si sedet. Ad euidētiā dcōꝝ ꝛ dōoꝝ q̄rit vtrū oppō sit accīs reale l' itētōale. vidī ꝙ reale. qz metaphice ē tñ ꝓsiderare ens ꝛ accītia realia

Dicitur est

// Do. vt. oppō. sit acc reale. l' Itēnale. //

ēntl. qr accñtia ētis vt ꝯsiderāt a rōe ptinēt ad ꝯsidōratōez logici. sz metaphic⁹ ꝯsiderat oppōz vt pz. 5. met. g oppō ē pa⁹ l' accñs reale. ¶ ꝑ oppō ē spēs dr̄ie. r dr̄ia ē spēs diuersitatl. r diuersitas ē pa⁹ real. g r oppō. ꝯña pz. qr g⁹ ñ ē vi⁹ ēs suis spēb⁹. ¶ ꝑ oppō eēt ñ exñte itellcū. g ē rele accñs. ꝯña pz. sz añs oñditur iductie. eēt. n. mutua ac⁹ iter calidū r frigidū. r mo⁹ iter illa ñ exñte itellcū. g ē ꝟrietas. ¶ Similiter eēt aligs pr̄ r aligs fili⁹ ñ exñte itellcū. g r rle oppō. sll̄r eēt carētia bit⁹ i apto nato br̄e visū. g r ꝑuatie opposita. sll̄r ꝟdcio. qr ista segt̄ ad q̄cūq; oppōez. g ista pt eē sine itellcū q̄cūq; alia sic manēte.

Cont. Cōtra. accñs ñ bz vi⁹ eē q̄ suū sub⁹. sz oppōes fūdāt i itētōib⁹ ut i sub⁹ g ñ sūt realia sz tm̄ itē tiōalia. mi. pz iductie. referūt. n. spēs r g⁹ adinuicē. r ꝟdñt g⁹ r ñ g⁹. r sic de alys oppositl. ¶ ꝑ nihil reale iuēit i oīb⁹ gñalissimis. sz oppō r ei⁹ spēs iueniūt i oī gñe. g rē. mi. pz. qz ꝟdic⁹ iuenit ꝓ eādē rōez iter boiez r ñ boiez. r iter albū r ñ albū. s. ꝓ bāc rōez oppō c⁹ ꝓ se ñ ē me⁹. Cōsilr̄ vidr̄ de ꝟrietate q̄ i diuersis gñib⁹ repit ꝓ bāc rōz maxia distātia formaꝝ q̄ nata sūt fieri mutuo circa idē. ¶ R⁹ dico q; oppō equoca ē qr in vno sēsu sūpta dr̄ vniuoce de ꝟrietate r oppōe relīua i a⁹ sēsu dr̄ vniuoce de ꝟdcōe r ꝑuatiua oppōe. p⁹ ē ēs reale r spēs i gñe relōis. vñ si iuēiat i alys gñib⁹ ℔ ñ ē vt spēs sz ut pa⁹ z⁹ ē ītētio. qr r altez extremū ei⁹ ē tm̄ ēs ꝓ ꝯsiderātōez rōis. s. negō r ꝑuō. ℔. n. ē itelligēdū q; dio ista oppōis ē tm̄ i⁹ oppōis q̄ ē i icōplexis. qr a⁹ mō itēdit ari. de oppōe i li. pier. vbi distinguit oppōz i enūciatōib⁹. r a⁹ ℔ pz ēt c⁹ sit dio. ꝑ est equoci i equocata. z⁹ ē vniuoci i vtroq; sēsu in vniuocata. sic pz ad. q. ꝑ distictōez. Ad p⁹ ar⁹ dō q; meia⁹ distiguit mlta multiplicia i. 5⁹ ñ qr oīa ꝓ oēs sēsus sūt ētia l' passiōes reales ētis sz ꝓ alīqs r forte pōit alīqs sēsus ut excludat a ꝑ posito. ita ē de oppōe c⁹ vna spēs ē ēs r spēs relōis. r ali⁹ sēsus adiūgit ut forte a ꝑposito excludat. Ad z⁹ dico q; oppō i vno sēsu. s. vt dr̄ de ꝟrietate r oppōne relīua ē spēs dr̄ie. ꝑut dr̄ de ꝟdcōe r ꝑuatiua oppōne. qr ens r nō ens ꝟdñt r tm̄ ñ dr̄nt nec sūt diuersa. qr diuersitas ē dr̄ia entis r dria sll̄r. ¶ Ad z⁹ dico q; ꝟrietas r oppō relīua eēnt intellcū nō exñte. non aūt ꝑuatiua oppō nec ꝟdictio. qr altez extremū in illis oppōib⁹. puta negatio r ꝑuatio ꝓ q; ē extremū relōis ē tm̄ ens ꝓ rōz. qō pz de negatōe. qr lz illa dicat de aliq̄ ente vt nō bō dr̄ de asino. tm̄ ꝓ rōz qua ꝟdic̄ boi ñ ē ens nisi rōis. ꝑ ℔ pz q; lz ꝟria maneāt nō exñte itellcū. nō tm̄ oz ꝟdcōria manere ꝓ q; sunt ꝟdcōria. qr negatio albi ꝓ q; ꝟdic̄ albo nō ē i nigro. qr vt ꝟdicit ē dicibilis de ēte r nō ente. ¶ Ad argumēta i oppo⁹. ad p⁹ dico q; ꝟrietas r relīua oppō sūpta in illo sēsu q̄ sūt spēs oppōis nō sūt i subcis itētōalib⁹ lz forte ꝟrietas ꝓ aliū sensū ꝑut dr̄ eē i ppōnib⁹ ꝓz q̄litatē r q̄titatē eaꝝ sit intētionale r in subcō itētionali vt in ppōne. alia etiā duo ut ꝟdictio et ꝑuatiua oppō ꝑñt eē in subcis intētionalibus. ¶ Juxta ℔ quetit̄. vtrū diffio oppōis in ista. 4. sit ꝯueniēs. vidr̄ q; si. qr ois diffio ꝓ boe. li. dist. ē ꝑ oppōsita. sz bec ñ sunt oppōsita. p⁹ mi. qr ℔ diffio ē inter oppōnes. r nulla oppō opponitur qr si sic opponit̄ ꝑ aliā oppōnē. r pari rōne illa cū possit eē diffa ꝟdā aliā. r sic erit ꝑcēdere i ifinitū i oppōnib⁹. g diuiffio ē insufficiēs cū nō fiat i oēs illas oppōes. ¶ ꝑ vbi vnū mēbr̄ videt̄ sequi ad aliud ē diuiffio insufficiēs. sz ꝟdcōria sequūt̄ ad oīa alia oppō. qr oīa alia oppōsita includūt ꝟdcōez. g rē. ¶ ꝑ relīue oppōsita dr̄ de eodē. g nō sūt oppōsita. añs pz. qr sic arguit̄ supra. c. de q̄titate. ℔ ē magnū ad ℔ r paruū ad ℔. g ℔ ē magnū r paruū. g si ille mod⁹ arguēdi. vz pñt duo relīue oppōsita inferri ex seipīs in ꝯpatōe ad diuersa. ibi. n. intelligit ari. ꝑ magnū r puū relīue oppōsita. ut pz. ¶ ꝑ priuatiue oppōsita dr̄ de eodē. g nō sūt oppōsita. añs pz. qr ꝑ ari. z. top. in ꝑuatiue oppōsitis tenet ꝯña in seipō. g si ad visū segt̄ sensus ad cecitatē segt̄ isensibilitas. sz sequit̄. visus ē sensus. g oē videns ē sentiēs. ¶ Cōsilr̄ si surditas ē insensibilitas. g surdus est insensibilis. g si idē sit videns r surdus. segt̄ q; idē erit sensibilis r insensibilis. g ꝑuatiue oppōsita de eodē. ¶ ꝑ ꝟria dr̄ de eodē. g ñ sūt oppōsita. añs pz. tū qr i medio dcō ꝑ ptici-patōez ē natura vtriusq; extremi. aliter nō differret a medio dicto per abnegationē. r aliter nō esset motus ab vtroq; extremo in mediū. g mediū dictū per participationē denoīatur ab vtroq; extremo. tum quia scutū cuius medietas est alba r medietas nigra est coloratū. g album uel nigrum uel mediū. ꝯtria patet. z. top quicquid est in genere uel denominat̄ a genere necesse est esse in aliqua spē vel denominari ab aliq̄ spē. nō mediū mānifestū ē. si albū pari rōe r nigrū. g ꝟria dicūt̄ de eodē. ¶ ꝑ ꝟdcōria dr̄ie de eodē. g nō sunt oppōsita. añs ꝓbat̄. qr ꝟdictorie oppōsita sequūt̄ ad quecūq; alia. sz ꝟria dicunt̄ de eodē. vt ostensū ē. g r ꝟdcōria. ¶ In oppōsitū ari. r boe⁹. i ꝯmēto. sll̄r ari. i li. top. quotiēs eni docet ꝯsiderare de obiectis docet inspicere ad ista. ¶ R⁹ dico q; diuiffio oppōis in ista. 4. est cōueniēs qō sic pz. qr ois oppō ut existentium in eodem genere vtrūq; est ens positiuum vel quorum alterum est non ens. si p⁹ modo est dupliciter. vel quia vnum dependet ad aliud. r sic est oppōsitio relatiua. aut nō. et sic est oppōsitio ꝟria oppō z⁹ s. dūs altez extremū nō ens. aut bz extremū non ens ꝓm nullū subiectum determinatum. r sic est cōtradictio aut quod determiat sibi aliud subiectum. r sic ē ꝑuatiua oppō. ex hoc mō pz sufficiētia istoꝝ.

Q⁹. vt. diuisio oppositionis t ꝓ 4. sit sufficiens

Oppō.

Ro. Ad

Ad ꝑ⁹ar⁹ꝓt dicl ꝙ ñ oĩs dño ẽ iter oppõ ꝑpe loquẽdo. qz ñ diſſio gñis i ſpẽs ut i gñe ſbe. ⁊ ita ℑria ⁊ relĩua didũt oppõnẽ ut ſpẽs. ⁊ ſpẽs didẽ tes ñ oz eẽ ℑrias niſi trãſũptiẽ. q̃ ℑrietas ñ ẽ op põ ut ℔ logmur: ſz forte itẽtio ℑis oĩb⁹ diſpat.

Itẽ didẽtia mltiplr nullo mõ ꝑpe oz opponi. diſſio ãt oppõis i iſta. 4. ẽ bi⁹. qz ẽ uocl i ſignifi catões ſeu equoci i equocata ut ꝓdcz ẽ Ad. z. dico ꝙ diſſio oppõis ẽ i iſtas ltẽtões. ꝟbi unuz mẽbꝝ illoꝝ ñ ſeq̃ ad aliud. qz ñ ſeq̃. ℔ ſũt ℑria g̃ ℑdcõria. ſz ℑña ẽ iter illa q̃ ſubſũt ut ſeq̃ albũ ⁊ nigrũ. g̃ albũ ⁊ ñ albũ. ⁊ i illa ñ ẽ diſſio niſi per accñs. Ad z⁹ nego añs. Ad ꝓbõez dico ꝙ rl̃a ñ ſũt relẽ oppõ niſi i ℑpõe ad idẽ. ⁊ ſic ñ ꝑñt iferri ex ſeiꝑis poſitl i ℑpõe ad dr̃ſos terios. lz rel̃a abſolute poſſit iferri. q̃lr ãt rõ ari. ualeat ꝺ ma gno ⁊ puo dcz fuit ibi. Ad aliꝺ dico ꝙ i ꝑuatie oppoſitl ñ tz ℑña i ſeiꝑo niſi i ℑpõe ad ſb⁹ ꝓꝛ⁹ ꝟbi grã. ſeq̃. ſi bõ ẽ vidẽs. g̃ bõ ẽ ſẽtiẽs. ñ ſeq̃ eodẽ ordie. bõ ẽ cec⁹ g̃ bõ ẽ iſẽſibil. ſz dcz ari. z⁰ top. ꝓt itelli ꝺ, ſbo ꝓꝛ⁰bit⁹ iferiorl ⁊ ſue ꝑuõnis ut forte ſi ſeq̃. ocl̃us ẽ uidẽs. g̃ ocl̃s ẽ ſẽtiẽs. ſil̃r ocl̃s ẽ cec⁹. vl̃ bõ ẽ cec⁹ ꝑ ocl̃z. g̃ ocl̃s l̃ bõ ꝑ ocl̃z ẽ iſẽſibil̃. ⁊ tc̃ nihil mali ſeq̃. nec ꝑuatie oppoſi ta dñr de eodẽ: Ad aliud dico ꝙ añs ẽ falſũ ⁊ ad ꝓ⁹ ex⁹ de me⁰ ꝓt dici ꝑ ari. io. met. c. de me⁄ dys. ubi ꝓbat ꝑncipalr̃ ꝙ me⁹ ℑpõit ex ℑrys. qz me⁹ magl ẽ vni⁹ extremi ⁊ mi⁹ alteri⁹. qz me⁹ dcm ꝙ ꝓticipatõz ꝓticipat utrũq extre⁹ ipſcẽ. ⁊ vtualr̃. neutꝝ tñ ſimplr̃. ⁊ iõ a neutro denoiat ſimplr̃. Ad aliud ex⁹ dr̃ a gbuſdã ꝙ ſcutũ ñ ẽ colozatũ ſz colozata. Cõtra ℔ g̃ ẽ ℔ colozatũ ⁊ illud. qz ꝑ ꝓſcianũ ꝓprie ñ ẽ niſi ſingl̃e geĩatũ. ſz ℔ ẽ falſũ. qz tc̃ eẽt mltiplicatio ſbi ⁊ accñs alr̃ g̃ ꝓt dici. vno⁰ ℑcedendo ꝙ ſcutũ ẽ colozatũ. ⁊ ñ ſeq̃. g̃ ẽ albũ l̃ nigrũ. ⁊c. qz i illa ℑſideratõe ari. dr̃ ſic ꝙ gcgd dr̃ denoiatie a gñe ul̃ bz gen⁹ oz denoiatiue dici a ſpẽ ul̃ br̃e ſpẽz. ⁊ ꝑ ℔. inuit du plicẽ modũ ꝓdicãdi i accñtib⁹. vnũ ꝑ eẽ. aliũ ꝑ ieẽ. quẽ duplicẽ modũ tetigit i ꝓn⁰ qõdã g̃ gen⁹ denoiat aliq̃ ſpẽs ei⁹ denoiabit l̃ ꝑ eẽ l̃ ꝑ ineẽ. ⁊ ita ẽ ℑcedẽdũ ꝙ ſcuto ieſt albedo ul̃ nigredo ul̃ medi⁹ colo⁄. ſz ñ ſeq̃. g̃ ſcutũ ẽ albũ. qz i accñti b⁹ ñ tz ab ieẽ ad eẽ ꝑ ari. i ꝓn⁰ z. top. Alio⁰ ꝓt di ci ꝙ ſcutũ ñ ẽ colozatũ. qz uerꝝ ẽ dr̃e ꝙ n⁰ colore ẽ colozatũ. qz iſti⁹ vl̃is q̃lz ſingl̃ar ẽ va. qz oppõ q̃lz ẽ falſa. nec tñ ẽ ℑcedẽdũ ꝙ ſit colõata i pl̃ali qz forte colozata dic̃ pl̃alitatẽ i vtroq̃z. nec ẽ vni tas i vtroq̃z neq̃ pl̃alitas i vtroq̃z. ſz unitas in ſbo ⁊ pl̃alitas i accñte. Ad vltimũ ꝑz qd di⁄ cendũ ex predictis.

Quecunqz igit̃ relati ua. Dic ari. ꝓſequit̃ ꝺ ſpẽb⁹ oppõis ſigil lati circa ꝙ. z. fac̃. ꝑ deteriat ꝺ eis abſolute ⁊ ſe orſũ. z⁰ ꝓpatie ibi (qm̃ ãt ꝑua⁰) ꝓma didit̃ i. 4. ꝑ deteriat de relĩue oppoſitl. z⁰ de ℑrys. 3⁰ de ꝑ uatiſ. 4⁰ ꝺ ℑdcõrys ꝓa ibi (q̃cũqz vo ℑrioꝝ) ter tia ibi (ꝑua⁰ vo) q̃rta ibi (ñ ẽ ãt) ꝓma i d. ꝑ fac̃ ꝙ dcm̃ ẽ. z⁰ r̃mo⁄ duꝑ ibi (illa vo q̃ vt ℑria) Jn ꝑ ma g̃ ꝓte declarãs q̃ ſint relẽ oppõita r̃ſũit eoꝝ notificationẽ datã ſr̃i⁹. c. ꝺ ad aliqd. dic̃ g̃ ꝙ illa q̃ opponunt̃ vt relã ſũt q̃ ℔ ipm ꝙ ſũt dicunt̃ op põitoꝝ. i. r̃ferunt̃ ad ſua oppõ i habitudie gti vl̃ quõlz alr̃ i bitudie alteri⁹ caſus. duplũ dr̃ alic⁹ duplũ i bitudie gti ⁊ diſciplĩatũ dr̃ diſciplia di ſciplĩatũ i habitudie ablati duplũ ãt ⁊ illõ c⁹ dr̃ duplũ. ſ. didiũ ⁊ diſciplia ⁊ illõ c⁹ ẽ diſciplia. ſ. di ſciplĩatũ ſũt oppõ relẽ q̃re ꝑz ꝙ q̃cũq̃z opponũt ſic̃ ad aliqd ipa que ſũt dicunt̃ alioꝝ. Dic re mo⁄ du⁹ di. ꝙ ℑria n⁰ m⁰ ℔ ipz ꝙ ſũt dicũt̃ ad iui cẽ. bo⁹ ei nõ dr̃ mali bo⁹ nz albũ nigri albuz lz vnũ dicat̃ ℑriũ alteri. Notã⁹ ꝙ iſta ℑdi⁰ rl̃oꝝ ꝙ ℔ ipm ꝙ ſunt dſir ad aliqd itelligẽda ẽ q̃ dñr ad aliꝺ ſm ꝓꝛuz nomẽ vt duplũ dr̃ alic⁹ duplũ. ℑria ãt lz aliq̃ m⁰ adiuicẽ dicãt̃ ñ tñ ꝛz ꝑꝛuz no mẽ ꝟbi gr̃a albũ ñ dr̃ nigri albũ lz dicat̃ e⁹ ℑriũ Deiñ cũ dic̃ (q̃cũq̃z vo) ꝺtermiat ꝺ ℑrys ⁊ ꝑt didi i. z. ꝑ. n. põit vnã dionẽ de ℑrys. z⁰ aliã q̃ ẽ q̃i ſubdiſio. ꝓa ibi (i aliqb⁹ itaq̃z) ꝓma i. z. ꝑ po nit dionẽ deſcribẽdo vtrũq̃z mẽbꝝ. qz illa ℑria ſũt imediata q̃ꝝ altꝝ ſp bz ieẽ ſbo i q̃ fiũt ⁊ de q̃ ꝓnr̃ talia ℑria. ſz illa ℑria ſũt mediata. q̃ꝝ alte rũ tali ſbo ñ ſp bz nec eẽ nec ieẽ. Poſtea expo nit vtrũq̃z ꝑ exẽpla. nã ſanitas ⁊ lãguoz q̃ bñt fi eri i coꝛpe alis ſũt ℑria imediata. qz ſp altꝝ ne ceſſe ẽ ieẽ i coꝛpe alis. ſil̃r ẽ de pari ⁊ ipari pfcõ ⁊ abũdãti circa nũerꝝ. ⁊ iõ oia illa ſũt ℑria ime diata. vocat̃ ãt nũer⁹ pfcs nũer⁹ par. eo ꝙ diſi bil̃ i duo ipz ℑponẽtia ꝑciſe. ſz ſupabũdãſ dr̃ nu mer⁹ ipar. qz ſi didr̃ i duas ꝑtes eq̃les ſp vnitaſ ſupabũdat. ⁊ ꝑ ℔ idẽ ẽ dr̃ nũerꝝ pfcz ⁊ ſupabũ dãtẽ ſic̃ parẽ ⁊ iparẽ: ſz albũ ⁊ nigrũ q̃ bñt fieri naturalr̃ circa coꝛp⁹ ſũt ℑria mediata ꝑꝑ cãm ℑ riã. ñ. n. nccio coꝛp⁹ ẽ albũ ul̃ nigrũ. ſil̃r ẽ ꝺ pra⁄ uo ⁊ ſtudioſo circa boiez. ⁊ iõ albi ⁊ nigri ẽ me⁹ fuſcũ ⁊ pallidũ ⁊ aly medy coloꝛes. ſil̃r praui et ſtudioſi ẽ me⁹ qõ neutꝝ ẽ ꝑ abnegõnẽ vtriuſq̃z extremi Deide cũ dic̃ (i aliqb⁹ itaq̃z) põit ꝓaz dionẽ q̃ ẽ ſubdiſio. ⁊ fac̃ ad declatõez ꝑdcõꝝ q̃ diſſio i ℔ ꝛſiſtit ꝙ ℑrioꝝ bñtiũ me⁹ q̃dã ſt̃ i qb⁹ noia ſũt poſita medyſ eoꝝ ut media albi ⁊ nigri dñr fuſcũ ⁊ pallidũ. q̃dã ſũt i qb⁹ noia ñ ſũt po ſita medys. ſz circũlogmur ea ꝑ abnegõez vtri uſq̃z ſiue vtroꝝq̃z extremoꝝ. ut me⁹ mali ⁊ bo ni dicim⁹ ꝙ nec malũ nec bonũ ẽ. ⁊ me⁹ iuſti et iiuſti ꝙ nec iuſtũ nec iiuſtũ. Notãdũ ꝙ ſic̃ ꝓt br̃i ex lr̃a ari. q̃dã ſũt imediata q̃ꝝ altꝝ ncc̃e ẽ ieẽ oi ſuſceptibili. alia ſũt mediata q̃ꝝ nõ ẽ ncc̃e altꝝ ieẽ. et mediorꝝ q̃dã ſũt media ꝑticipati onẽ. q̃. ſ. bñt aliqd utriuſq̃z extremi. q̃dã tm̃ bñt media ꝑ abnegatõez mediatoꝝ. mediatoꝝ aũt q̃dã bñt pl̃a media. q̃dã tm̃ unũ. et q̃dã media noiata q̃dã inoiata. Pro dione tm̃ ẽ itelligẽdũ ꝙ nulla dnr̃ ꝑꝑe ℑria mediata niſi q̃ bñt mediũ per ꝑticipatõez. medium enim per abnegatio⁄

dem au
Illa uer

nē iuenit ī oīb⁹ ptercḡ i ꝺictoꝛys ſz forte i alī-
gb⁹ ꝺictoꝛys mediat⁹ mediuz ñ nomiat nisi ꝑ
abnegatōz vtriuſqꝫ extremi vt i bono ⁊ malo ⁊
cōſimilib⁹. Tertie ät ꝺionis ⁊ q̄rte q̄re. ſ. q̄dā
bñt pla media q̄dā tm̄ vnū. ⁊ q̄daz noiata q̄dā
inomiata. cā aſſignat. io. Deta. c⁹ (qm̄ ät v⁹
ꝺriū) q̄ ē ꝙ aliqñ negatōes ꝺrioꝝ cadūt ſr̄ ali
quod vnū ꝺtermiatū eiuſdē gnis cū extremiſ
⁊ tūc ꝑt eē vnū mediū nomiatū ſīc negatō ma
ioris ⁊ miozis ꝺtermiate cadit ſup bñs eādem
q̄ſtitatē. ⁊ iō illoꝝ ē vnū mediū nomiatū qō ē
eq̄le. qñ ät negatōes ꝺrioꝝ ñ cadūt ſup aliq̄d
vnū ſuſceptm̄: tūc ñ ē v⁹ mediū ſz vl̄ oio rema
net inomiatū vl̄ pla media nomiata qñ negatō
extremoꝝ cadit ſr̄ plēs formas eiuſdē gn̄is ut
ē i colozib⁹. Ad maiorē euidētiā ꝑdcōꝝ q̄ri
tur vtrū ſint aliq̄ ꝺria imediata. arguit ꝙ ñ. qz
ſi ſic. ḡ ipa eſſēt ꝺictoria. qō ē falſū. ꝺña ꝓbat
qz eoꝝ ñ eēt mediū ꝑ ſe. ſz illa eſt diffinitō ꝺi-
ctōis ꝑ ꝓpo. ꝺictō ē oppō c⁹ ñ ē mediū ꝑ ſe. ſz
q̄ bñt diffinitōz ꝺictōiſ ſūt ꝺictoria. Ꝑ cō
trarioꝝ imediatoꝝ nc̄co alterū ieſt ſuſceptibi-
li vt ꝺr̄ i lr̄a ſz nulla ſūt tl̄ia. ḡ ꝛc. ꝑ. mino. qz ō
gbuſcūqꝫ ꝺrys vbi alterū ñ ieſt a natura. arg.
ſic. ñ nc̄ce ē B ieē ſuſceptibili nec nc̄ce ē illō ieē
ḡ neutrū nc̄ce ē ieē. ābe ſingulareſ ſūt vere. ḡ ⁊
vl̄is q̄ ſufficiēter iducit ꝑ. z. ſingl̄eſ. ḡ ⁊ ei⁹ ꝺic-
tio ē falſa. ſ. alterū nc̄ce ē ieē. Ꝑ iter ꝺria i-
mediata ſi q̄ ſint ꝑt eē mot⁹. ſz mobile ꝺuz ē in
motu ſub neutro termioꝝ eſt. ḡ poſſibile ē eſſe
ſubm̄ ſub neutro ꝺrioꝝ imediatoꝝ. ꝑ. mi. tum
qz mobile ꝺū ēſt motu ꝙti ē i termio a q̄ ⁊ ꝙti in
termio ad quē. ex. 6. ꝓbi. tū qz ſi mobile eēt in
termio a q̄ ſil̄r ñ moueret. ſi eēt in termio ad quē
ſil̄r ñ eēt mo⁹. qz tūc iā eēt termiat⁹. Ꝑ ſi poſ
ſibile eēt fieri mutatiōz iter ꝺria imediata vt
mānifeſtū ē mutet ſoz. a ſānitate i egritudinem ⁊
cū ꝺuratōis ſit ſānitat⁹ i ſoz. aliqs termiuſ ſit vl
tim⁹ termin⁹. a. ⁊ ꝑm⁹ termin⁹ initial egritu-
dis ſit. b. aut ḡ. a. ⁊. b. ſūt vnū ⁊ idē iſtāſ. ⁊ tē in
vno inſtāti erit idē ſub ꝺuob⁹ ꝺrys aut ſūt. z.
iſtātia. ḡ iter illa ē tps mediū i q̄ nec ē ſan⁹ nec
eger ḡ illa ſūt ꝺria mediata ⁊ ſic de gbuſcunqꝫ
alys. In oppo⁹ ꝺicēdum ꝙ aliq̄ ſūt maxie
diſtātia i eodē gn̄e q̄ꝫ alterū nc̄ce ē ineē ſuſce-
ptibili. ḡ aliq̄ ſūt ꝺria imediata. ꝺña ꝓz ꝑ locū
a diffinitōe. qz qō ſi ē ñ ſcit ꝺmōſtratie niſi per
qd eſt ex. z. ꝓbi. Ad ꝑm ar. ꝺico ꝙ iſta diffi-
ꝺictōis ē duplex eo ꝙ negatō cū ꝺr̄ ñ ē medi
um ꝑ ſe ꝑt exponi dupl̄r vno. ꝙ ſit negatō ꝓſe-
itat⁹ ⁊ ſic negat mo⁹ ſimpl̄r vel ꝙ ſit ꝓſeitat⁹ ne-
gatōis ⁊ tūc ē mo⁹ negatōis ⁊ ē ſēſus ꝙ ꝓſeitat⁹
affirmet ⁊ tūc ē oppō c⁹ ꝑ ſe ñ ē me⁹ ex q̄ ſequi
tur c⁹ nullo mō ē mediū. vbi ei vnū oppoſituz
ieſt ꝑ ſe reliquū nullo. ꝑt ieē. ꝑ ḡ mō ꝙuēit ꝺrys
imediati ñ bēre mediū. z⁰. ꝙuēit ꝺictorys et
ponit ī diffinitōe eoꝝ. qz ſola ꝺictoria n⁹ mō
bñt mediū. ⁊ iō ꝑ ſe ieſt eis ñ bēre mediū. ⁊ iō
n⁹ mō bñt mediū. oīb⁹ āt alys oppoſiti aliq̄ m⁹
ꝙuēit bēre mediū vñ ⁊ ꝺria imediata bñt me-
diū ꝑ accñs. puta ꝑ ſubm̄. ē ei aliq̄d ſub⁹ quod
nec ē ſanū nec egruz. puta lapis. Ad z⁹ ꝺico
cōcedendo bāc ꝓpōz eē falſā. nc̄ce ē alterū ꝺri
oꝝ imediatoꝝ ieē ſuſceptibili de vtute ꝑmōis
⁊ ſil̄r bāc nc̄ce ē alterū ꝺictorioꝝ ieē ſubō ſu-
ſceptibili. put alterū ē ſignū ꝓticl̄are. qz ꝓticl̄a
r⁹ nūqꝫ ē va niſi aliq̄ ſua ſigl̄ar⁹ ſit va. Ꝓro cōi
tm̄ mō loq̄ndi itelligēdū ē ꝙ alteꝝ ſūit vn⁹. ꝑ
illo ſeu aliq̄ B vl̄ illo. ⁊ tē ē diſtiguēdū ꝑz ꝺpōz
⁊ ꝺionē cū ſic ꝺr̄ nc̄ce ē B vl̄ illud ieē ſubō ⁊ i ſē
ſu cōpōis ꝑpō ēva ⁊ ē ꝑpō ō diſiūcto ꝑdicato
ī ſēſu ꝺionis falſa. ⁊ ē q̄ñ li alterū ſūit vt ē ſignū
ꝓticulare. ꝑ. itelligit ari. ⁊ ē cōis ite⁹ q̄ñ ꝺicim⁹
nc̄ce ē alteruz ꝺictorioꝝ eēvū ⁊ bi. ꝑ tm̄ ꝙ ꝑtē
ꝺit vt⁹ ꝑmōis ē ꝑpō ꝓticl̄ar⁹. ⁊ iō ō vtute ꝑmo-
nis tales ꝑpōes ſūt falſe vt ꝓbat argu⁹. Ad
tertiū ꝺico ꝙ toto tp̄e mo⁹ ē ſub⁹ ſub⁹ foꝝ ꝓpoſi. ⁊
i vltio mot⁹ ſub foꝝ poſteriōi. ⁊ ita ſp ſub altero.
Ad ꝑmā ꝓbōz ꝺico ꝙ foꝝ accidēt⁹ l̄ ꝑ quā eſt
mot⁹ ſuſcipit magi ⁊ mi⁹. ⁊ ꝑ illū gradū ꝑz quē ē
termi⁹ a q̄ mot⁹ nō maz i motu. qz i toto motu
remittit magis ⁊ mi⁹. ſz ſp eēntia termi a q̄ ma
net. ⁊ iō itelligēdū ē ꝺcz a. ſic ꝙ mobile ꝓtici-
pat teri⁹ a q̄ ꝑ aliquē gradū remiſſū ⁊ itm̄ acce-
ꝺit ad teri⁹ ad quē. Sil̄r ꝑz ad aliā ꝓbōz. qz
duz sub⁹ ē i terio a q̄ ꝑ i⁹ gradū ꝑ quē ē teri⁹ a q̄
ñ mouet: ſz icipit forte moueri: ſz qñ subc⁹ ē in
termio ad quē ꝑ illū gradū ꝑ quē ē teri⁹ ad quē
tūc finit mot⁹. Ad 4⁹ ꝺico ꝙ ipoſſe ē accipe vl
ti⁹ iſtās ſāitat⁹. ſiue alic⁹ forme ꝓmanēt⁹ i ſubō
i q̄ termi⁹. illa foꝝ bēat eē. ſz vlti⁹ teri⁹ forme du
ratiōis ꝓcedēt⁹ ē ꝑm⁹ teri⁹ forme ſubſeq̄nt⁹ i q̄
teri⁹ ē foꝝ ſubſeq̄ns ⁊ ñ ꝓcedēs: ut deteriat. 8.
ꝓbi. Segr̄ illa ꝑs (ꝑua⁹ vo) vbi deteriat de
ꝑuarie oppoſit⁹ vbi ſic ꝓcedit. qz ꝑ ꝺat q̄ſdam
rōes ſeu deſcriptōes illoꝝ oppoſitoꝝ ut ſumū
tur i abſtracto. z⁰. ꝙat ꝑuatiōez ⁊ bitū ad ſua
ꝙcreta q̄ ſūt ꝑuari ⁊ bre bitū ibi (ꝑuari vo). In
ꝑma ꝑte aſſignat. z. rōes vl̄ deſcriptiōes. ꝑma
ē ꝙ ꝑua⁹ ⁊ bit⁹ oñr oppō. qz bñt fieri circa ideꝝ
ut viſus ⁊ cecitas circa oculū. Eam pōit ibi.
(vl̄r ät) q̄ ē ꝙ ꝑua⁹ ⁊ bit⁹ oñr q̄ bñt fieri circa
id ōdie q̄dā puta ꝑua⁹ p⁹ bitū. z. pōit ibi (ꝑua
ri ät) q̄ ē ꝙ ꝑua⁹ ⁊ bit⁹ ſūt circa id aptū natū. qz
tē ꝺici⁹ aliq̄d ꝑuari cū ñ bēt bitū qñ aptū natū
ē bre. vbi grā edētulū ꝺici⁹. i. ꝑuatū dētib⁹ ñ q
ñ bz dēteſ ſimpl̄r nec cecū qō ñ bēt viſū ſimpl̄r
ſz ꝙ ñ bēt qñ cōueit. i. qñ ōbz bēre. qz ſūt q̄dā
gn̄atōeſ. i. q̄dā res gn̄ate q̄ nec bñt dēteſ nec vi
ſū et tm̄ ñ oñr ceci ut catuli āte. 9. ꝺies nec edē-
tuli vt pat as ante tps determiatū ad bñdum
dētes. Nōndū ꝙ ſpāliſ ⁊ ꝑꝑa rō iſtoꝝ oppo
ſitoꝝ ñ ē iſta ꝑma. ſ. fieri circa idē qz B ēt ꝙuēit
alys oppōit⁹. nec ſa. ſ. fieri circa idē ordie q̄dā.
qz ñ ꝙuenit oīb⁹ ꝑuatiue oppoſitis vt niſi itelli
gat ꝑ naturā: ſi aliq̄d ſubiectū aptū natū ſit ꝑ⁹

natura bẽre bitũ q̃z dicaẽ ꝑuari. ꝛ ita forte ẽ ō
contrarys. qꝛ in omnibus ſubiectum natural i
ter oꝛdiatur in extremuũ ꝑfectius q̃z ipfectius
ſz rō gñaℓ iſtoꝝ oppoſitoꝝ eſt tertia. ſ. forma ꝛ
carẽtia forme i ſubō apto nato. ꝛ ꝑ ℔ diſtiguit
ꝑncipaℓr a ↄrys vbi neutrũ extremũ ẽ ſola ca-
rẽtia relig ſz aliq̃ forma poſitiua. ¶ Deide cum
dic̃ (ꝑuari) cõpat ꝑuatõz ꝛ bitũ ad ſua cõcreta
ꝑ penes cõueniẽtiã. z°. penes dr̃iaz ibi (oppoſi-
ta vo) ↄ°. ꝑme ꝓℓ ẽ iſta ꝙ ꝑuatio ꝛ bit9 ñ ſũt idẽ
ꝙ ꝓuari ꝛ bẽre bitũ: vt viſus ꝛ cecitas ñ ſunt
idẽ ꝙ bẽre viſũ ꝛ eẽ cecũ. qõ ꝑbat ꝑ ſillogiſmũ
i tertia figura ſic. cecitas ẽ q̃dã ꝑuatõ: ſz cecuz
eẽ ñ ẽ ꝑuatio: ſz ꝑuari ſtati probat: qꝛ ſi eẽt iõ
ꝑdicaret ō eodẽ. qõ falſũ ẽ. qꝛ cecũ eẽ ꝑdicatur
ō boie. cecitas vo n°: ō boie ꝑdicaẽ. ℊ cecũ eẽ ꝛ
cecitas ñ ſt idẽ. ex q̃ ſeq̃ ↄ°: ꝑncipali. ¶ Dic no
tãda ẽ ↄña ari. ſi ꝑuari ꝛ ꝑuatõ eſſẽt idẽ: ꝑdica
rẽt ō eodẽ. qꝛ ex ℔ ſeq̃ vℓr ōnominatiuũ ꝛ ab-
ſtractũ ñ eẽ idẽ oio. qꝛ ꝛ ſi idẽ ſignificẽt: tñ dif-
ferũt i mõ ſignificãdi q̃ dr̃ia ipedit ꝑdicationẽ
mutuã. ꝛ ẽt ō eodẽ tertio. ¶ Deide cũ dic̃ (oppo
ſita vo) ponit ↄuẽiẽtiã iter ꝑuatõz ꝛ bitũ ꝛ ſua
ↄcreta q̃ ẽ ꝙ vtrobiq̃. ſ. i ↄcretis ꝛ i abſtractiſ ẽ
idẽ mo9 oppõis. qꝛ ſic cecitas ꝛ viſus opponũt
ꝓuatiue. ita cecũ eẽ ꝛ bre viſũ opponũt ꝓuatie

¶ Seq̃ tilla ps (nõ ẽ ãt) vbi determiat de ↄdi-
ctozie oppoſitℓ. qõ fac̃ ↄpãdo affirmatõez ꝛ ne-
gatõez ad ipas res q̃ ſubſũt ꝛ ſignificãt. ubi ſic
ꝓcedit. ꝑ ↄpat penes dr̃iaz. z°. penes ↄuẽiẽtiã.
ibi (ↄcedãt ẽt) ↄ°: ꝑme ꝓℓ ẽ iſta. ꝙ affirma°: ꝛ ne
ga°: ñ ſũt iõ qõ res q̃ ſbſũt affirmatõi ꝛ negatõi
qõ ꝑbat arguẽdo i ſcõa figura ſic. oĩs affirma°:
ꝛ nega°: ẽ oꝛo affirmatiua vℓ negatiua. ſz ipe reſ
q̃ ſubſũt ñ ſũt oꝛo aliq̃. ℊ ꝛc̃. ¶ Poſtea cũ dicit.
(ↄcedãt) aſſignat ↄuẽiẽtiã q̃ ſtat i ℔ ꝙ vtrobi-
q̃z ẽ iõ mo9 oppõnis. ſic̃. n. affirma°: ẽ oppoſita ↄ
dc̃ozie aduerſus negatõez. puta ſedz ꝛ ñ ſedet.
ita ẽt res ſignificate. ſ. ſedere et ñ ſedere ſũt op-
poſita ↄdc̃ozie vtrobiq̃. ℊ idẽ mo9 ꝛ ſpẽs oppõis

¶ Quoniam autez pri
uatio) ¶ Poſtq̃z ari. ōteriauit ō ſpẽb9 op
poſitõis i ſe ꝛ abſolute hic ōtermiat ō eis ↄpa
tiue. ꝛ ℔ ps dĩdiẽ i. z. qꝛ ꝑ cõpat ꝓuatie oppoſi-
ta ad rℓe oppoita. z°. ꝓuatie oppõ. ad ↄrie oppõ
z°. ↄdictõie oppõ. ad oĩa alia oppõ. ƀa ibi (q̃niã
ãt). z. ibi (q̃cũq̃z vo) i ꝑma ꝑte ītẽdit iſtã cõcluſi
onẽ ꝙ ꝓuatie oppõ ñ ſũt rℓe oppõ: quã ꝑbat ꝑ
z. rões oñdẽteſ. z. dr̃ias iter ipa. ƀa põit ibi (ã-
pli9 ad aliqd) i ꝑma ꝑte arguit ſic. rℓe oppoſita
℔ ipz ꝙ ſũt dñr alioꝝ. ſz ꝓuatõ ꝛ bit9 ñ ſũt bi9
ℊ ꝛc̃. mioꝛ põit i lr̃a. qꝛ viſ9 ñ dr̃ cecitat| viſ9 nec
ec°: dr̃ cecitas viſiõis cecitas: ſz ſit ꝓuatõ viſi-
oĩs: eo ꝙ viſus ꝛ cecitas ꝓuatie opponũt. ¶ Dei
de cũ dic̃ (ãpli9) põit. z. rõz vbi arguit ſic oĩa re
latiua dñr recipꝛoce. ꝛ ad cõuenẽtiã: ſz ꝓuati
ue oppõ ñ ſic dñr. ℊ ꝛc̃. mi. põit i lr̃a q̃ꝫtũ ad pri
uatõz. qꝛ cecitas dicereẽ ad aliqd ꝛ cõuertereẽ
ad illõ ꝙ dr̃ ſz ñ cõuertiẽ. qꝛ viſ9 ñ dr̃ cecitatis
viſ9. ¶ Nõndũ ꝙ dr̃ia ƀa quã aſſignat ari. in-
ter ꝓuatie oppõ ꝛ rℓe oppõ ñ eſt vℓis. qꝛ. ſ. ñ oĩa
rℓe oppõ dñr r̃cipꝛoce ƀ eũdẽ mo9 iferẽdi ſeu re
ferẽdi. ſz ſola illa q̃ ꝑ ſe mutuo referunt vñ illa
dr̃a ẽ forte q̃rũdã rℓtioꝝ ad ꝓuatie oppoita. ſz
ꝑ oꝛ dr̃a ẽ vℓioꝝ. ſ. ꝙ oĩa rℓa ℔ ipz ꝙ ſt alioꝝ dñr
vℓ q̃mõlibz aliter. ſz ꝓuatie oppõ ñ ſic dñr ali-
oꝝ. ℔ valz ꝑ intellcũ tertie ꝑpetat rℓoꝝ q̃ ẽ oĩa
rℓa dici ad ↄuertẽtiã ℔ ẽ mutuo adiuicẽ: q̃ ꝑpe
tas i aliqb9 rℓis ƀa ẽ ƀ eãdẽ rõz referẽdi vt vbi
vtrũq̃z extremũ ẽ ꝑ ſe rℓatũ ad aliõ. i alys aũt
ñ ẽ ſic vbi vnũ. ſ. ꝑ ſe rℓtm̃ referẽ ad aliud. ꝛ eↄ°:
aliõ ñ ad ipz: niſi ꝑ accñs. ¶ (Qm̃ ãt neq̃z) ↄpa
rat ꝓuatie oppoſita ad ↄria. vbi ſic ꝓcedit. ꝑ ꝑ
põit ↄcluſionẽ. z°: addit ꝓbatõez ibi (q̃m ei ↄri
oꝝ) dic̃ ℊ ꝙ ex bis q̃ dc̃a ſũt mãifeſtũ ẽ ꝙ ꝓuati
ue oppoſita ñ ſũt ↄria. ¶ Poſtea addit ꝓbati-
onẽ aſſignãs duplicẽ dr̃iaz iter ↄria ꝛ ꝓuatiue
oppõ. ƀa põit ibi (ãpli9 i ↄrys) ꝑma dr̃ia ſũit a
dione ↄrioꝝ vbi mixti ponũt. z. ſillogiſmi. pri
mus taℓ ẽ. ↄrioꝝ imediatoꝝ ncc̃e ẽ ſp altez ieẽ
ſuſceptibili. qꝛ ſp ſuſceptibile eoꝝ ẽ natũ ea re
cipe. ſz ꝓuatie oppoſitoꝝ ñ ncc̃e ẽ ſp alterũ ieẽ
qꝛ ñ ſp ſubm̃ ẽ natũ ea ſuſcipe. ℊ ꝓuatie oppõ ñ
ſũt ↄria imediata. ¶ Secũd9 ſillogiſm9 eſt iſte
ↄrioꝝ mediatoꝝ nunq̃z ncc̃e ẽ alterum ieẽ vbi
vnũ eoꝝ iſit a natura. ſz ꝓuatie oppoſitoꝝ ne-
ceſſe ẽ alterũ ieẽ poſtq̃z ſubm̃ ẽ aptuz ea recipe
nec alterũ ieſt a natura. ℊ ꝓuatie oppoita ñ ſũt
ↄria mediata. iſtoꝝ ſillogiſmoꝝ ꝑ ponit maio
res. z°: mioꝛes ibi (i ꝓuatõe vo) z°: cõcluſionem
ibi (vñ palã) ꝛ ꝑz qõ dr̃ i lr̃a qꝛ plana eſt. ¶ Ad
euidẽtiã ꝓdcõꝝ q̃riẽ vtrũ poℓe ſit aliq̃d vnum
contrarioꝝ ōterminate ineſſe a natura alicui
ſubō. ar. ꝙ ñ. qꝛ. z. ¶ Top. dr̃ ꝙ ſi alicui ſubō aſ-
ſignaẽ aliq̃d ꝓdica9 ieẽ ſi ↄriũ ꝓdicati ñ poſſit
ieẽ nec ꝓpo9 ie. ℊ nℓℓ ſbō ie vℓ9 ↄrioꝝ ōteriate

¶ ↄria nata ſũt fieri. circa iõ ℊ nõ ieſt alicui
vnũ niſi ꝙ natũ ẽ ſuſcipe altez. ℊ n9 determia
te inẽ. ¶ ℔ videẽ ſpãℓr ℑℓℓ i qb9 exẽplificat
ꝓ̃s. ignis enĩ nõ videtur determiate calidus
nec aq̃ frigida. qꝛ oẽz gñatõz ꝓcedit alteratio.
igr̃ gñatõz aq̃ ex igne ꝓcedit alteratõ ignis ꝑ q̃z
iducũt q̃litateſ aq̃. ſz i tõ alteratõe mãet fõma
ignis. qꝛ ex. g. ¶ Sbi. i tõ trãſmutatõe ẽ ſubiectũ
ſub forma ꝓpꝛi. ℊ ignis ꝓt mãere ignis et ñ eſſe
calid9. ꝛ ita ẽ ō oĩb9 trãſmutabilib9 ƀ illas q̃li
tateſ q̃s bñt: qꝛ ƀ ↄria videẽ gñaℓr fieri vℓ poſſe
fieri mutatõ. ¶ In opp9 ẽ ari. ¶ Dõz ad qõz ꝙ
poſſibile ẽ i aliqb9 extremis vnũ ↄrioꝝ ieſſe a
natura alicui ſubõ ꝙ ad mín9 ꝑz ō ſpẽb9 ↄrys
i gñe vbi ẽ ꝑpe ↄrietas q̃ ↄſtituũt ꝑ dr̃aſ ꝑpe ↄ
rias ꝛ vtriq̃z ōtermiate inẽ ſua dr̃ia: ita ꝙ nõ ẽ
poſſibile oppoſita ieẽ ut albedĩ diſgregatiuũ ꝛ
nigredĩ cõgregatm̃. ¶ Siℓr ꝑz i paſſiõib9. quia
aliq̃d ſubm̃ ƀz ſuã naturã ẽ ꝓnci9 ꝑ ſe alic9 paſ-

Quoꝝ.

ſtōis bñtl3riū.c9 paſſiōis 3riū ñ pt ieē ſibi cuz
ipa paſſio ſeq̄t formā ſubci Ad p9 arg9 dico
q3 cōſideratō ari.itelligēda ē ꝑ aptitudinē:nō
ꝑ pōz.quia ſi vnū 3rioꝝ iſit reliquū aptū natū
ē ieē.ñ tñ oz q3 poſſibile ſit reliquum ieē Ad
z9 dico q3 illa diffinitō ē ꝥa ꝑ gñalē rōz 3rioꝝ
qz q̄ntū ē ex ꝟ cui ieſt 3riū vnū natū ē ei ieē reli
quū:ſz ñ oz q3 ita ſit ō gbuſcūq3 3rys ꝟpatl ad
q3cūq3 ſubm̄ niſi forte loq̄n:ō illo ſubō ꝑ g9.qz
ſubm̄ aliqō ꝑ ꝓpā rōnē ōtermiat ſibi vnū 3rio-
rum. ſed hoc non eſt ex ratione contrariorum
nec rōne gñis talis ſubci.ꝛ forte hec ꝥa ptic̄a
addit̄ ꝓ ſpēb9 q̄ ōtermināt ſibi aliq̄s dr̄as 3ri-
as ōtemiate q3 forte lz ſit a pte ſpēꝝ ꝛ dr̄iaꝝ:ñ
tñ ieſt ꝓ naturā gñis Ad z9 pt cōcedi q3 q̄lita
tes eloꝝ ñ iſunt eis a natura nec ōtermiate.qz
forme ſubāles eoꝝ pñt māere ſub oppoſit] q̄li-
tatib9 vt pz i alteratiōe ꝓcedēte gñatōz eloꝝ.
ſ illis:tñ exēplificat ari.qz ꝑ cōez cōceptiōz il-
le vidēt cōſeq iſepabiliter formas elemētares
Uel aliter pt dici q3 q̄libz q̄litas ꝑ aliquem
gradū ōtermiate ieſt ſuo eło ꝛ ꝑ illū nūq̄z amit
tit̄ i trāſmutatōe lz ꝑ pfectiſſimū gradū poſſit
amitti.qz ꝑ illū gradū ñ iſeq̄t iſepabil̄r formaz
elemēti:puta calor pfetiſſim9 formā ignis vel
aliter q3 ille qualitatel cōſequuntur formam
elemēti.puta ignis i ſuo pfectiſſimo eē q̄le eē ñ
bz i trāſmutatiōe cum tēdit ad corruptionem
Deide cū dic̄(Ampli9 i 3rys) ponit ꝥaz dif-
ferētiaz iter 3ria ꝛ ꝓuatie oppoſita vbi arguit
ſic. iter 3ria ē mutua trāſmuta:iter ꝓuatie op
poſita ñ .qz ab habitu p̄ fieri trāſmuta: i ꝓua
tionē:ſz ñ eↄ:g̃ ꝛc̄.illi9 rōis ꝓ ponit maiorez. qz
manēte ſubō poſſibile ē i 3rys fieri mutatōz i
alterutrū niſi alterū iſit a natura: vt calidum
igni.nā ſ bz ſanū poł ē lāguere ꝛ frigi9 eſſe cali
dū.et eↄ:ſil̄r ex ſtudioſo fieri prauū:ꝛ ex vtuo-
ſo vitioſū.ꝛ eↄ:qz aliq̄s prau9.i. vitioſus exerci
tat9 i doctrina ꝛ actib9 vtuoſis poterit ꝓficere
ad oppo9 ꝛ ſic paulatī mutari ꝛ ꝓficere vſq̄z ad
habitū 3riū:niſi iteri tp̄e ſuſpēdat̄:puta ꝓ mō
tē añq̄z acq̄ſtuerit pfcm̄ habitū vtutl.z:ponit mi
norē ibi(Tñ i ꝓuatione)qz ab habitu:puta viſus
fit muta:i ꝓuatōnē.ſ.cecitatē.ſz ñ eↄ: qz cecuz
ñ fit iterū vidēſ:nec calu9 iterū comat9.i.capil
lat9 nec edētulus.i.carēs dētib9 fit iteruz bñs
dētes. Juxt̄ h q̄rit̄ vtrū a ꝓuatōe poſſit fieri
regreſſio i habitū. ar q3 ſic. qz ꝓuatio ꝛ forma ſūt
duo p̄ncipia trāſmutatōis.ex p̄ ꝟbi.ita q3 pri
uatō ē termin9 a q̄ ꝛ forma ē termin9 ad quem
ex.ſ. ꝟbi.ſz a termio a q̄ ad terminū ad quem
ē trāſmutatō.g̃ ꝛc̄ Ꝟ h pz i ex:tenebra.n.op
ponit̄ luci ꝓuatiue:ſz a tenebra ē poł regreſſio.
māifeſtū ē.g̃ ꝛc̄.maior pz. qz al̄r illuiatō medy
eēt cū motu ꝛ ſucceſſiua.qz vnū 3riū nō abycit̄
cū alio acq̄rit̄ niſi ꝓ motū.3ñs āt ē ſliñ ex z:de
ala Ꝟ oīz 3rioꝝ altez icludit ꝓuatiue oppo9
alteri9 ex.io.metha.ꝛ h nō obſtāte iter 3ria eſt
trāſmuta:g̃ ꝛ iter ꝓuatiue oppō 3n oppo9 ē
ar. R:ad iſtā qōez duplex ſolutio pōt dari.
Uno:pōt dici q3 loq̄ndo gñal̄r de ꝓuatie
oppoſitis nō ē poł vł̄r a ꝓuatiōe eē regreſſuz i
habitū.nec ipoł vł̄r.qz ſic loq̄ndo ꝓua:dr̄ caren-
tia forme i ſubcō qñ aptū natū ē hr̄e.ꝛ a tali ꝓ-
uatōe poł ē eē regreſſū ad forz.lz nō vł̄r ab oi.
dc̄m ax.vex ē de ꝓuatiōe ꝓticul̄r. iō ꝓria dr̄ia
quā ponit iter 3ria ꝛ ꝓuatiue oppoſita ē gñalis
ſz iſta ꝥa ē ꝓticlaris. Ad ſaluādū g̃ dc̄m ax.
diſtiguit̄ ꝓuatio tripl̄r. Uno:q̄dā ē carentia
forme ad quā nō ordiat̄ ſubc9 niſi mediāte ha
bitu Alia ad quā ordiat̄ nō mediāte habitu.
Alio:q̄dā ꝓua:ꝓuat habitū ꝑm actū ꝛ ꝑm pōz.
Alia ꝓuat tm̄ actū. z:: ſic q̄dā priua:ē c9 bit9
ē a p̄n:innato cuiuſmōi ē cecitas.quia viſus ē
a p̄n: itriſeco Alia ē ꝓua: c9 bit9 ē a pri:extri-
ſeco ut tenebra i me: de ꝓuatiōe. q̄cūq3 iſtoruz
mōꝝ p̄: dcā itelligit ax.z:°nō Uidet̄ tñ pria
diſtictō mi9 ↄpetēs.qz n9 ſubc9 videt̄ ordinari
i ꝓuatiōz. vł̄ſi ſic itelligat̄ ſubc9 ordiari i ꝓua-
tiōez mediante habitu ſic q3 ſubc9 nō ē natum re-
cipe ꝓuatiōz niſi p̄9 recipiat habitū h̄ eſt māifeſte
flm̄.qz aliqs ñ p̄9 videṡ pōt eē cec9. vel ſi ſic in-
telligit̄ niſi p̄9 natū ſit r̄cipe habitū.tc̄ diſtic° ē nul
la. qz ſic oē ſ bc9 ordiat̄ i ꝓuatōz mediāte.habitu.
R̄ō āt q̄ ax.itelligit ō p̄:ꝛ ñ de z:i pria ꝛ ꝥa
dione ē māifeſta ex ipis ꝟbis diſtictiōis. q̄ āt
poſſit itelligere de p̄ mēbro tertie dionis ꝛ ñ de
z:cā ē qz qñ bit9 q ē a p̄n: itriſeco ñ ieſt tunc in
ſubō ñ ē pri9 ſufficiēſ illi9 bit9.ꝛ cū natura trāſ
mutabil̄ tēdat ſp i ñ eē ñ ē poł illō p̄n9. r̄cupa
ri i ſubco.ꝛ ita nec habitū illū iduci. Si g̃ ꝓua:tal̄
bit9 aliq̄n iſit ipoł ē poſtea illū habitū ieſſe.ſz qñ
bit9 ē a pri°extriſeco ut lux i me:a corpe luioſo
tunc lz ꝓua:aliq̄n iſit.poł tñ ē ab i:extrinſeco
habitū iduci Ad argum̄ta pz q3 argumēta pria
ꝓcedūt de ꝓuatiōe vno:ꝛ argumēta ad oppo9
de ꝓuatiōe a°:qz ſic dc̄m ē iſta dr̄a ñ ē gñal̄ iter
ꝓuatiue oppō ꝛ 3ria.multa ei ſt̄ oppō vbi vnū
ē tm̄ carētia alteri9 i apto nato q̄ nō pñt al̄r op-
poni niſi ꝓuatiue:ꝛ tñ ñ h̄t ꝓpetatē hāc. puta
lux ꝛ tenebra q̄ ſi eēnt 3ria nō poſſet altex ex-
pelli ꝛ altex iduci ſine motu.ꝛ ita ñ poſſz me9
i iſtāti illuiari.c° oppo9 h̄ z:de aīa.ſimil̄r iuſti
cia ꝛ iiuſtitia.ſcientia ꝛ ignorātia.poł .n.eſt in
iuſtū ñ tm̄ ꝓuatie: ſz ēt 3rie facer̄ aliq̄ opa iuſti
tie.qz iiuſtitia ñ neceſſitat ad faciēdū iiuſte.ſz
ĩclinat ꝛ ꝑ freq̄nter agere iuſte pōt acq̄rere ha-
bitū iuſtitie.g̃ ꝑt ab iiuſtitia ēt dcā ꝓuatie trāſ-
mutari ad iuſtitiam.ſimil̄r ab ig̃rātia.ad ſciam
Alio: p̄t dici q3 iter 3ria mutuo eſt mot9 ꝓpe
dict9.qz vtrūq3 ē natura aliq̄ poſitiua. nec pōt
expelli niſi in tp̄e.ſz a ꝓuatiōe i habitū nūq̄z ē mo
t9 rōe ꝓuatōiſ.qz materia ſubā ꝓuatōi tm̄ bz ca
rētiā forme.ꝛ cū h ſtat q3 ſūme ſit diſpoita ad ſu
ſcipiē9 forz ꝛ ita ñ oz illā moueri ad illā.ſz ſtatī
p̄ſēte agēte p̄t illā recipe ſliñ motu. Scōz h dōz

ē ꝙ iſta dr̃a ē vł̄is iter ⁊ria ⁊ ꝑuatiue oppō. ſ. lo quēdo de motu ꝓprie dc̄o q ē i tꝑe ⁊ ſucceſſiu⁹.

Ad p⁹ ar. pōt dici ꝙ a ꝑuatiōe q̄ ē ꝑn⁹ nō eſt mot⁹ ꝓꝑe dict⁹ i forma niſi qñ ꝑuatio coniūgit ⁊rio. Ad z⁹ pz ex illis exēplis q̄liter ñ ē motus a ꝑuatōe i bītū. Ad 3⁹ dico ꝙ ñ ſeq̄t nō eē motū iter ⁊ria. qz ñ ē iter ꝑuatiue oppoſita qz extremū ig̃bili⁹ ⁊rietat| ñ tm̄ ē ꝑuatio relīq ſed cum hoc eſt aliqua forma poſitiua vnde ñ poteſt expelli ſine motu.

O Vecunqz vero. dicut diceba tur ⁊pat ax. ⁊dictoria ad oia alia oppō vbi ſic ꝓcedit. ꝑ facit ꝙ dc̄m ē. z⁰ regredit ſup ⁊ria ponēs eox aliq̄s ꝓꝑetateſ. ſa ibi (⁊riū āt) prīa ps dicit. qz ꝑ pōit ⁊cłonē. z⁰ addit ꝓbōnē ibi (i ſol' eī iſtis) ꝑma ps pz ex lr̄a. ſz ſa dicit. qz ꝑ inuit vnā ⁊ñtiā. z⁰ ꝓbat añs illi⁹ ibi (nec eī ⁊rys) in ꝑma ꝓte ar. ſic. i ſol' ⁊dictorys q̄. ſ. opponunt: ut affirtio ⁊ negatio ſp altera ps ē va ⁊ altera flā. g̃ ⁊dictorie oppō nō ſūt aliq̄x aliox oppoſitox vel nō ſic ut alia oppoſita opponūt. ⁊ña ē euidēs. c⁹ añs ponit i lr̄a. ⁊ ꝓbat postea cū ſubdit. (neqz i ⁊rys) vbi ſciēdū ꝙ ois excluſiua va ꝑt reſolui in duas vas vnā affirtiuā ⁊ aliā negatiuā. vbi gr̃a. ſi ſol⁹ bō currit ſeq̄t ꝙ bō currit ⁊ n⁹ aliō aīal currit ita i ꝓpoſito ſi ſol' ⁊dictorys altera ps ē va altera falſa ut dic añs. ſeq̄t ꝙ ⁊dictoriox ſp ſi vna ps ē va altera ē flā: ad ꝓbatiōz g̃ illi⁹ añt| ſic ꝓcedit. quia ꝑ ꝓbat negatiuā ꝙ. ſ. i nul' alys oppoſitis altera ps ſp ē va altera flā. z⁰ ex dcis ⁊cludit affirtiuā. ſ. B eē vex in ⁊dictorys ꝙ ſp altera ps ē va altera flā ibi (in affirtiōe vo ⁊ negatione) prīa ps dicit. z. qz ꝑ ꝓbat ꝙ dc̄m ē ſi alia oppoſita ſumāt icōplexa z⁰ ſi ēt ſumāt ⁊plexa ō q̄ mi⁹ videret. ſa ibi (ſz maxie videbit) prīa ps adhuc dicit. qz ꝑ oñdit itētū iductiue. z⁰ ſylogice ibi. (ois āt) dicit g̃ ꝙ ⁊rys nō ē nc̄ciū altex eē vex altex flm̄ ut ſanitas ⁊ lāguor q̄ ſūt ⁊ria n⁹ nz vex nz flm̄. ſil'r ē ō r'lis ut duplū ⁊ di⁹ ⁊ de ꝑuatiue oppoſitis ut viſio ⁊ cecitas. qz n⁹ illox vex ē aut flm̄. (Ois āt) ꝓbat iō ꝑ ſil'tudinē. ſic. q̄cūq; ſz nullā ⁊plexōz dñr n⁹ ē vex aut flm̄. ſz ois ꝑdeā ſūt bi⁹. qz dñr ſine ⁊plexiōe. g̃ ⁊c. l⁹ rōnis ꝑ pōit ma. z⁰ mi (porro āt) ⁊ pz i lr̄a (Sz maxie) oñdit iō ſi dcā oppō ſumāt ⁊plexa vbi ſic ꝓcedit. ꝑ oñdit intē tū i ⁊rys ⁊ i ꝑuatiue oppoſit| ibi (i ꝑuatiōe vo) dicit g̃ ꝙ maxie videbit B tale. ſ. ꝙ altex ſit verū altex flm̄ ſi ⁊ria dicāt ſ ⁊plexiōz. ſz tm̄ nec i iſtis ē vex. puta ſi accipiāt iſta ⁊ria ⁊plexa ſōctes ē ſan⁹ ſōctes ē lāguēs. qz ſōcte exñte vtiq; altera ps ē va altera flā. ſz ſōcte ñ exñte vtraq; ē flā. qz tūc nz ſan⁹ nz eger (In ꝑuatiōe vo) oñdit iō i ꝑuatiue oppoſitis. qz ibi ſil'r ſubc̄o ñ exiſtēte vtraq; ps ē flā ſubā ēt exñte ſp altera flā altera va nō ē. puta añq; ſubc⁹ ſit aptū natuz. vbi gr̃a ſōctē bre viſū ⁊ ſōctē eē cecū opponunt ꝑuatiue ⁊ ſumūt ⁊plexa. ſōcte g̃ ñ exñte vtraq; ē flā. ipo ēt exñte nō ē nc̄ciū alterā eē va altera flā falſā. qz añq; ſit apt⁹ nat⁹ bre viſū vtraq; ps ē flā. Deide cū dicit (i affirtiōe vo) oñdit affirtiuā añtis ⁊cludēs ex ꝓdictis q̄ nō ſic ē i affirtiōe ⁊ negatiōe. qz ibi ſēp altera ps ē va altera flā ſiue ſubc⁹ ſit ſiue nō ſit. vbi gr̃a ſocra. lāguere ⁊ ſocra. nō lāguere certū ē q̄ altera ē va altera flā ſocra. exñte. ⁊ ſil'r nō exñte. quia tūc negatiua ē va. ſ. ſocra. ñ lāguet. ex oib⁹ g̃ ꝓdc̄is ⁊cludo reſumēs añs vi. qr̃ i bis ſol' q̄ tāq; affirtio et negatio opponūt ꝓprīū ē ꝙ ſp altex ſit vex altex flm̄. Nōn⁹ ꝙ ꝟ ut ꝓdc̄m eſt aſſignat ax. dr̃az iter ⁊dictorie oppō ⁊ oia alia q̄ i oib⁹ ñ oz altex extre⁹ eē vex altex flm̄ ſz i bis oz. vel qz n⁹ aliox oppoſitox ncc̄o ve ieſt ⁊ aliud falſe. ſz i ⁊dictorys alterum vere ieſt altex falſe. ⁊ ſic log̃t de ⁊dictorys icōplexis. vl' qz n⁹ aliox oppoſitox ncc̄io ē vex vl' flm̄. qz icōplexū a ⁊dictoria ſūt ⁊plexa. ⁊ ꝟ iſtū ſ̄m magi| videt itelligere ibi (oio āt eox q̄ ꝟ nullā ⁊plexiōz dñr) ē tm̄ itelligēdū ꝙ ⁊dictio de q̄ ꝟ log̃t ñ tm̄ ē i icōplexis. q̄uis ꝟ loq̄t ꝑncipal'r ō oppōe icōplexoz̄ qz ⁊dictio forte vniuoce iuēit i ꝓpōnib⁹ ⁊ i termis. nō ſic forte i alys oppōnib⁹. qz iſta oppō ē magis itētiōal'. ē ei ſimpl'r itētiōal' Adiungit postea ꝙ lz ſubcō exſite oz altex ⁊riox imediatox eē vex ō i:. nō tm̄ B oz ſubcō nō exñte. ſz in ⁊dictorys ſiue ſubc⁹ ſit ſiue nō ſit ſp altex ē verū de ſubcō ⁊ altex flm̄. qz ſiue ſoz. ſit ſiue ñ ſit ſp hec ē va ſoz. lāguet vl' hec ſoz. ñ lāguet. Si q̄rit dubitādo. qz i B c⁰ ax. nō aſſignat dr̃az inter r'le oppō ⁊ ⁊ria cū iter oia alia aſſignet. pōt dici ꝙ dr̃a eox br̄i pōt ex dcis ſupi⁹ i pn⁰ capli de oppoſit| vbi dc̄m ē ꝙ ⁊ria B ipm ꝙ ſt ñ dñr aliox aut qūolz al'r ſic r'la. al⁹ ei ñ dr̃ nigri al⁹ nec e⁰: nec bo⁹ mali bo⁹ vl' e⁰: ſic⁹ du⁹ dr̃ vidit duplū. ⁊ e⁰: iō de iſtox dr̃a āpli⁹ dicere ax. nō curauit Segt illa ps (⁊riū āt) vbi ax. regredit ſr̃ ⁊ria ponēdo eox. 4. ꝓꝑetates q̄x ſa ponit ibi (āpli⁹ ⁊riox) tertia ibi (palā vo ē) 4. ibi. (ncc̄e ē āt) prīa g̃ ꝓꝑetas ē ꝙ bono ſp ⁊riat malū ut ſāitati lāguoz ⁊ iuſticie iinſticia ⁊c. q̄x altex bz rōz bōi altex rōz mali. malo āt q̄z ñ ⁊riatur bonum vt dictuz eſt: ſz etiam quandoq; malum vt egeſtati q̄ō eſt quoddam malum ⁊ri at ſupabūdātia ꝙ ē ēt q̄ddā malū. ⁊ addit ꝙ i paucis B repit Nōn⁹ ꝙ iſta ꝓꝑetas ꝙ bono ſp ⁊riat malū. ſz malo q̄z malū q̄q; bonum intelligenda eſt non ſolum de iſtis formis bonum malum. quia iſta inter ſe ſo⁹ contrariant ⁊ nunq; malū malo rōe forme mali. ſz de bis q̄ ſubſūt. qz aliq̄ ei q̄ō ē malū ⁊riat illō ꝙ ē malū ut i ꝓpoſitionib⁹ aliq̄ illud q̄ō ē falſū ⁊riat ei q̄ō ē falſū. qz ambo ⁊ria poſſunt eſſe falſa ſil'.

(Ampli⁹ ⁊riox) ponit ſaz ꝓꝑetatē q̄ ē ꝙ ⁊rioz̄ū. ſi altex exiſtit ñ ē neceſſariū ſ̄liquuz eē. qō oñdit dupl'r. ꝑ i ⁊rys incōplexis. qz oib⁹ aialib⁹

exñtib⁹ sanis: sanitas erit ⁊ lãguoꝝ ñ erit. ſiḿ ⁊ ſi oēs eſſēt albi. z⁰ ī ↄrys ↄplexis. qꝝ ſocratez eē ſanū ⁊ ſocratē lãguere ſūt ↄria. g̃ ipoſſibile ē ſiḿ eē eidē. g̃ ſocrate exñte ſano ſuū ↄriū ñ erit. ſ. ſocratē lãguere. ¶ Nōndū ꝙ iſta ꝓ ꝑpetas ē ꝙ vno ↄrioꝝ exñte ñ oz reliquū eē vt oib⁹ exñtib⁹ ſanis ſanitas ē ⁊ ñ egritudo. ꝛ ſi forme abſolute ſūpte ñ ſūt ↄrie niſi ī cōꝓatōe ad idez ſubiectū. vt ſanū ⁊ egrū circa ſortē cū ipoſſibile ſit iꝑa ſimꝛ ieē eidē ſubcō ipoſſibiie eſt vno exñte ſliquū eē. ꝑmum forte ēvi⁹. qꝝ forme iter ſe ſūt ↄrie. ꝑ qꝝ ex ſe maxie diſtant ī eodē gñe. ¶ Contra bāc ꝑpetatē arguiť. qꝝ ſi vnū ↄrioꝝ ē in natura ⁊ reliquuz ex ꝑ celi ⁊ mūdi. g̃ vno exñte oz ſliquū eē. ¶ Ad ℔ pōt dici ꝙ iſta ꝓpoſitō nō ē vā de eē ī actu: ſz ō eē ī actu vꝛ ī potētia ⁊ ō ↄryſ q̄ mutuo ſe expellūt circa idē ſubcm̄. qꝝ tunc ſi vnū ↄriū ē. ſubm̄ e⁹ ē ⁊ ſi ſubm̄ e⁹ ē. g̃ ſliquū ↄrium ē in pō. qꝝ ſiť ſubm̄ ē ī potētia ad vnū ↄriū ita ad alterū. ¶ (Palā vo) ponit. z. ꝓꝑetatez q̄ ē ꝙ ↄria bñt fieri circa idē aut ſpē aut geneť. vbi gr̃a ut lãguoꝝ ⁊ ſãitas bñt fieri naturaꝛ in corꝑe aialis albedo ⁊ nigredo ſimpꝛ ī corꝑe. corꝑ⁹ ãt vtroq; mō ē idē gñe. Juſtitia ãt ⁊ iniuſtitia bñt fieri ī aia q̄ ē eaō ſpē. ¶ Nōn⁹ ꝙ iſta ꝓꝑietas ꝙ ↄria bñt fieri circa iō vel ſpē vel genere ē notāda ꝙ ꝛz alicui ī ſpē repugnet vnum ↄriū ut albedi ↄgregatm̄ tm̄ iſta ↄria bñt fieri circa iō gñe: ut circa colorē q̄ ē in diuerſ ſpēb⁹ qꝝ ſic ē tm̄ iō gñe. ¶ Deīde cū dicit (neceſſe ãt) põit q̄rtã ꝑpetatē q̄ ē ꝙ ↄria nccio vel ſť ī eodē gñe vel ī ↄrys gnīb⁹ vel iꝑa ſūt alioꝝ gña. ex⁹ ꝑmi albū ⁊ nigꝝ q̄ ſūt ī eodē gñe ꝙ ē color. ex⁹ ſcōi iuſtitia ⁊ iiuſtitia. qꝝ iuſtitia ē ī gñe vtutis ⁊ iiuſtitia in gñe negtie. i. vicy ꝙ ē ↄriū vtutis. ex⁹ tertꝝ bo⁹ ⁊ malū q̄ non ſūt ī gñe: ſz ſūt gña alioꝝ. ¶ Nōn⁹ ꝙ iſta ꝓprietas ꝙ ↄria vel ſūt ī eoō gñe vel ī ↄrys gnīb⁹ vel ſť gña alioꝝ intelligēda ē de gnīb⁹ ꝓxis. ſꝛ ei ↄria ſūt ī eoō gñe. ꝑ. niſi ſint forte trāſcēdētia: ⁊ tūc equoce ſūt in diuerſis gnīb⁹ ut forte bo⁹ ⁊ malū ꝑ. put ſūt trāſcēdētia ſť bi⁹. ꝑ. put ãt accipiūť ī moꝛib⁹ ſť gña moꝝ. itelligēdū tm̄ ꝙ ꝑ⁰. ꝑ. put. ſ. bo⁹ ↄuertiť cuz ente. nihil dī ſimplr̄ malū nec ſic bo⁹ et maluz ↄriantur. ſed tm̄⁰ dī bo⁹ ⁊ malum in ↄpatione ad aliud. qꝛ. ſ. deficit a ꝑfectiōe ētitatꝫ alteri⁹.

¶ Riusautem. ꝓstq; ax. ōteriauit de ſpēb⁹ oppōnis ℔ determiat de modis ꝓpoſitis vbi ſic ꝓcedit. qꝛ ꝑ diſtinguit modos ꝓporꝫ magis vſitatos. z⁰ addit vnū mo⁹ mi⁹ vſitatū ibi (videť ãt ꝑter eos) pria ꝑs didit in. 4. ℣. 4. mōs. ℣a ibi (z⁹ ãt) tertia ibi (tertio vo) q̄rta ibi (Ampli⁹) dicit g̃ ꝙ ꝑ⁹ dī alterū altero q̄truplr̄. ꝑ⁰ ꝑ⁹ ℣ tꝑs ſiť antiq⁹ ⁊ ſeni⁹ altero dī ꝑ⁹ eo ut antiqtas referať ad ĩaita ⁊ ſeni⁹ ad aiata ℣ boetiū. ¶ Oz videť iſte mod⁹ male aſſignat⁹ qꝛ nihil ē ꝑ⁹ ℣ tꝑs. ꝑ⁰ qꝛ ꝑ⁹ ē qō ē ꝑn⁹ ꝓꝓ quinus ex. ſ. Meta. ſz nullū ē ꝓncipiū ī tꝑe cū ſit infinitū. ex. 8. phi. Doz ad ℔ ſiť ari. diť. ſ. Meta. c⁰ ō ꝑ⁹. ꝙ ꝑ⁹ ⁊ posteri⁹ ſumūť ī tꝑe ꝓ cōparionē ad ꝑñs nūc ſignatū. ſz eↄrio ī ꝑteritꝫ ⁊ futuris. qꝛ ꝑteritū remoti⁹ ad ℔ nūc ē ꝑ⁰ ī futuris ꝓꝓinquí⁹ ad ℔ nūc ē ꝑ⁹. ⁊ ſic patet ſolutō argumēti.

¶ Deide cū diť (z⁰ ãt) ponit z⁹ modū ꝓpriſ qui ē ꝙ illō dī ꝑ⁹ alio qō ñ cōuertiť cū eo ℣ ſubſiſtē di ↄña ℔ mō. vnū ē ꝑ⁹ duob⁹. qꝛ ſeqť ſūt duo. g̃ vnū. ⁊ ñ cōuertiť nccio vt ſi vnū ē ꝙ duo ſint ¶ Videť ꝙ iſte mo⁹ ſit male aſſignat⁹. qꝛ ↄña ē iter ꝓpoſitōes. ſz ꝑ⁹ ō q̄ ℔ logť ari. ē ō icōplexis g̃ ↄñs a q̄ ñ ↄuertiť ſubſiſtēdi ↄña ñ oz dici ꝑ⁹ aliq̄ mō. ¶ Ꝑ a ꝓte itegrali ñ cōuertiť ↄña ad to⁹ vt ꝓz ī ex⁰ ari. duo ſūt g̃ vnū ē. ⁊ ñ eↄ⁰ g̃ ꝓ itegraꝫ ē ꝓꝛ toto. z⁰⁰ ꝓpriratꝫ. ſz ℔ ē falſū. qꝛ ℣ ari. 7. Meta. ī diffinitōe aliq̄ ꝓ ꝓtiū itegraliuz cadit totū. ſz diffiniēs ꝑ⁹ ē diffinito. ex. 6. Top. g̃ ⁊c ¶ Ꝑ videť ꝙ ad totū itegrale ñ ſeqť ei⁹ ꝓſ. c⁹ oppoſitū dī ī ſra. ꝑ⁰ tū qꝛ oīs ↄña bona ē reducibiꝫ ad ſillogiſſmū: ſz iſta ñ. qꝛ iſta ↄña dom⁹ ē. g̃ pies ē. ſi reduceret ad ſillogiſſmū ℔ ꝓpoſitio dom⁹ ē ñ poſſz eē mioꝛ. qꝛ tūc ꝑdicatū e⁹ ñ ōberet eē ꝑdicatū cōcluſiōis. g̃ oporteret ꝙ eſſet maioꝛ. ſz ꝓies cū ſit ſubm̄ cōcluſiōis directe ē mioꝛ extremitas. ⁊ dom⁹ cū ſit ſubm̄ ℣ mioꝝ ē ſť medi⁹ termi⁹. g̃ oporteret ad reductōz i⁹ ↄñē aſſumere talē mi. pies ē dom⁹. ⁊ ita vꝛ ī aliꝫ ſtot ītegralib⁹ ⁊ ꝑtib⁹. ſz oīs talis maioꝛ ē ipoſſ. qꝛ ℣ ſz ax. 4. topi. n⁰ mō ꝓs ꝑdicať de toto ītegrali nec eↄ⁰ g̃ oīs talis ↄña tenēs vtute talis mioꝛ ē iutilis. tū qꝛ ↄña alicubi tenēs vbiq; tz. ſz totū ītegrale reſpectu alic⁹ ꝑdicati nō īfert ꝓtem puta reſpectu b⁹ ꝙ ē mai⁹ ꝓte vꝛ ↄpōi ex ꝑtib⁹ ſ eē figure talis vel talꝫ. g̃ nūq; infert. ¶ ℔ z⁰⁰ dicit ax. g⁹ eē ꝑ⁹ ſpē. ſz ℔ ē falſū. qꝛ g⁹ ⁊ ſpēs ſūt corꝛla ℣ poꝛ⁹. g̃ ſūt ſiḿ natura. ¶ Rñ⁰ ad ꝑ⁹ di⁰ ꝙ aliqñ ē ↄña ī ter ꝓpōnes. tm̄ rōe icōplexoꝝ. ⁊ tūc illud icōplexū ī ↄñte rōe c⁹ ſeqť ad añs. ⁊ ñ eↄ⁰ ē ꝑ⁹ illo ī añte rōe c⁹ añs ifert ↄñs ¶ Ad aliud põt ↄcedi ꝙ oīs ꝑs itegraꝫ ſine q̄ to⁹ nō põt eē ē ꝓꝛ toto ℔ z⁰⁰ ꝓpriratꝫ. ⁊ cū ar. ꝙ aliq̄ talis ꝑs diffiniť ꝑ ſuū to⁹. g̃ ē posterior toto. cōcedo ꝙ ſit posterioꝛ toto a⁰⁰ ut forte ꝙ⁰⁰ g̃ ē ī cāndo q̄ ponit ifra. ſz nō z⁰⁰ g̃ ē ī ↄñdo. ſiť ad ꝑn⁹ ſpāle ſeqť ↄ⁰ ī termis gñaliorib⁹ ⁊ nō eↄ⁰ ut ad hāc triāgul⁹ bz. z. āgulos. ſeqť bec figura bz. z. āgulos vbi ꝑn⁹ ē ꝑ⁹ vno⁰. i. ī cāndo: ſz ꝓncipia⁹ ꝑ⁹ z⁰⁰. i. ī ↄñdo. vñ z⁰⁰ ñ oz põi ꝑ⁹ ℣ naturā. ſz ℣ ↄñaz ⁊ ꝙ⁹ mo⁹ ꝑ⁹ ℣ naturā vel cālitatē ¶ Ad aliō di⁰ ꝙ loq̄ndo ō illa ꝓte itegrali ſine q̄ totū nō põt eē: totū itegrale īfert ꝓtē reſpectu illoꝝ ꝑdicatoꝝ q̄ nō ꝑñt ieſſe toti niſi iſint ꝓti ut dom⁹ ē alba. g̃ pies ē alb⁹ ſz reſpectu ꝑdicatoꝝ q̄ ꝓtinēt ad di vſitatē toti⁹ ⁊ ꝓtꝫ ñ tz talꝛ ↄña ut dom⁹ ē ↄpoſita ex talib⁹. ñ ſeqť. g̃ pies ¶ Cū arguiť ō reductōe

Vbi no cadit mō digit. ꝓcessꝰ ī diff

Amaioris

ℭ ꝑpetas.

ℭ 2 ꝑpetas.

ℭ 4. ꝑpetas.

talis ꝓñe i ſillogiſmũ ꝑt ſic reduci vno⁹ oẽ illó ſine ꝙ dom⁹ ñ ꝑt eẽ. ẽ ſi dom⁹ ẽ ſed ꝓies ẽ bi⁹. g̃ ꝓies eſt ſi dom⁹ eſt. intelligen⁹ ma. eẽ de ꝑdicato cõditionato ꝛ cõcluſionẽ ſil'r. vbi ſñiť ꝑ medio illud vñ tenet ꝓña. cũ arguiť ꝙ taľ ꝓña ñ tenz vbiqz. pz ꝙ totũ itegrale iſert ptẽ vbiqz reſpcũ eẽ ꝛ r̃ſpcũ ꝑdicatoꝝ alioꝝ q̃ ñ ꝓtinẽt ad diuerſitatẽ toti⁹ et ptl. ſz ñ oz ex hoc ꝙ iferat iꝑaz reſpcũ cuiuſcũqz ꝑdicati. ſiť ſi ſoz. inferat boiez ñ oz illã ꝓñaz tenere. ſi ſoz. ẽ ididu⁹ vbõ ẽ ididuũ. qz r̃ſpcũ b⁹ ꝑdicati ſũt extrãea. ꝛ ita ẽ ỏ toto itegrali ꝛ ꝑte r̃ſpcũ ꝑdicati ꝓtinẽt ad diuerſitatẽ eoꝝ. Allio⁹ dcã ꝓña r̃ducit: ſic ad ſillogiſmũ dom⁹ ẽ ſz ꝓies ẽ dom⁹ gr̃ie. g̃ ꝓieſ ẽ nec impedit formã ſillogiſmi variatio medy penes r̃ctuz ꝛ obliquũ. vt pz ꝑ ari. ꝑ ꝑoꝝ. Ad 3ᵐ dcz ẽ ꝑus ca⁹ỏ r̃latõe q̃rta ꝑꝑetate ꝙ itẽtiõeſ gñis ꝛ ſpẽi r̃ferũť adiuicẽ. ꝛ ſũt ſimľ natura: ꝛ ſic logť poz. ſz tñ iter res q̃ ſubſũt põt eẽ ꝓña. qz vna eſt ꝑoz alia. ỏ z⁰. Deide cũ vič (z⁰.) ponit z ᵐ modũ ꝑoris q ẽ ꝑ ordinẽ vt illỏ dr̃ ꝑ⁹ q ſ ordie dr̃ ꝑm⁹ ſič i diſciplinis. i. i ſciẽtys ỏmõſtratiſ. vt ſũt q̃ ỏuialeſ vbi eľa. i. ꝑncipia et diffinitões ſť ꝑoza ꝑ ordinẽ. vt i geometria bis q̃ deſcribũtur ꝑ ordinẽ, i. cõcluſiõib⁹ q̃ deſcribẽdo ỏmõſtrãtur. ꝛ in grãmatica eľa. i. lr̃e ſũt ꝑoza ſyllabiſ illo mõ ſil'r i or̃onib⁹. i. retboricis. qz ꝓbemiũ ẽ ꝑ⁹ narratõe ꝑ ordinẽ illo mõ (Amp̃) ponit 4ᵐ moduz ꝑ quẽ q̃ddã dr̃ ꝑ⁹. qz bonorabili⁹ vñ ml'ti cõſueuerť dicere aliq̃s eẽ ꝓores apud ſe illos q ſunt bonorabiliores et magis dilecti a ſe. ꝛ dicit ꝙ iſte modus videť alien⁹ a modis ꝓoris ꝓ eo ꝙ ẽ ꝑz vulg⁹. Ultimo concludit ꝙ modi ꝓoris iſti ſũt q dicti ſũt. Deide cũ dič (quto ãt) ponit 5ᵐ modũ ꝓoris q videť min⁹ vſitat⁹ q eſt q̃ñ aliqua cõuertũť ꝑz eẽndi ꝓñaz: ꝛ vnũ ẽ cã alteri⁹ illud ꝙ ẽ cã dr̃ eẽ ꝑ⁹ naturaľr. vbi gr̃a. i or̃one va ꝛ reſignata. nã i re boiez eẽ cõuertiť cnz or̃oe va q̃ dič bõ ẽ. qz ſi bõ ẽ ſequiť ꝙ va eſt or̃o que dicit ꝙ bõ eſt ꝛ ſimľr cõuertiť ex⁰. ꝛ tamẽ or̃o ñ ẽ cã ꝙ res ſit: ſz magl ex⁰. qz dũ res ẽ aut ñ ẽ ſeqť nccio ꝙ or̃o dicať va ľ falſa. ꝛ iõ r̃ẽ eẽ ẽ ꝑ⁹ or̃one va illo mõ. Ultimo cõcludit ꝙ ꝑm iſtos. 5. mõs dr̃ ꝑ⁹ alterũ altero. Sed videť ꝙ iſte mo⁹ gnt⁹ male ponať vbi cã dr̃ ꝑ⁹ cãto ꝛ eẽ rei ꝑ⁹ vitate ꝑmõis. nã cã ꝛ cãtũ r̃ferũť. ſil'r ſignũ ꝛ ſignatũ. g̃ cã ꝛ cãtũ ſũt ſimľ natura ꝛ ſimiľr eẽ rei ꝙ ẽ ſignatũ. ꝛ vitas ꝑmõis ꝙ ẽ ſignũ ſũt ſimľ natura. Dõz ꝙ ỏ ẽ variatio de iſtis itẽtõib⁹ cã ꝛ effect⁹ ſignũ ꝛ ſignatuz ꝛ de bis q̃ ſubſũt itẽtionib⁹. Intẽtões eniz referũtur ꝑ ſe ꝛ ſũt ſiľ vt arguiť. ſz ea q̃ ſubſũt ñ referunť niſi forte ꝑ accñs. ꝛ iõ illa nõ ſũt ſimľ. Ad maiorẽ euidẽtiã ꝑdictoꝝ. q̃riť vtrũ ari. cõueniente⁹ aſſignet mõs ꝓoris. videť ꝙ nõ. qz ml'to plures aſſignat. 5. Deta. puta ꝑ⁹ i loco pri⁹ ꝑm co-

gnitõz pri⁹ ꝑ motũ ꝛ pľes alioſ. g̃ ꝛc. Quot modis dr̃ vnũ oppoſitoꝝ tot ꝛ reliquũ ex ꝑ topic. ſz ſiľ opponiť ei ꝙ eſt ꝑ⁹ ꝛ nõ bz niſi. 3. modos ꝑz ax. bic iferi⁹ i lr̃a. g̃ ꝛc. In oppo⁹ ẽ ax. R. ꝑ ax. c⁰. de priuſ. 5. metba. gñaľ rõ prior ſ in oibus modis ẽ eẽ ꝓpigus prin⁰. q̃tcũqz g̃ modiſ põt ſumi ꝑn⁹ ꝛ q̃tcũqz modis põt aliqd ꝓpiq⁹ eẽ ꝑn⁰ q̃cũqz mõ ſũpto tot vniuerſis modis dr̃ pri⁹. ſz ỏ pot plib⁹ mõis accidere q̃z ỏ enũerenť ut manifeſtũ ẽ ibiỏ. 5. metba. g̃ bic nõ ponũť oẽs mõi ꝑor ſ. ſz q̃z ſufficit ad ꝓpo⁹. ſz forte ſolus z⁰ modus q ẽ in ꝓſido ẽ ỏ ad ꝓpo⁹ ꝑ quẽ mo⁹ ge⁹ dr̃ ꝑ⁹ ſpẽ in vnoq̃z ꝑdicamẽto. ꝛ forte 5⁰ mod⁹ prior ſ q ẽ in cãndo. qz ſubã ẽ cã oiz acci⁹. aly. z. modi prior ſ q ſũt tꝑe ordie ꝛ bonore ponũť. nõ ut ꝓncipaľr itenti. ſz ut per illos mãifeſtenť mõi principaľr itenti. Ad ꝑ⁹ ar⁹ dico ꝙ in. 5. metba. di ſtiguiť pri⁹ inq̃z ẽ dr̃a entis. ỏ ãt principaľr ꝑ ꝙ ẽ pa⁰ eoꝝ q̃ ſũt in gnib⁹ ꝑdicamẽtoꝝ. ut cõſiderant a rõe. ꝛ ſic ſũptũ bz oio diuerſos mõs. vñ q principaľr itendũť ỏ ibi omittũť. ꝛ ex⁰ cõcedo g̃ ꝙ nõ ponit ỏ oẽs modos prior ſ nec forte illos ad q̃s oẽs ſũt reducibiles. enũerat tñ ſufficientes ad ꝓpo⁹ ꝛ q̃ſdã alios ad illoꝝ mãifeſtatõz. Ad z⁰ dico ꝙ oio tot mõſ bz ſiľ q̃t pri⁹. ſz nõ ponit ax. oẽs e⁹ modos. vel qz ſufficienter bẽri ꝑñt ꝑ modos prior ſ vel qz ſufficit ſibi ponere illos modos ſiľ q ſũt ad ꝓpo⁹ qui ſũt iter q̃ ẽ ꝓña mutua cũ neutꝝ ſit cã alteri⁹. ꝛ ut ſpẽs ꝓdidẽtes ex oppoſito iỏ g⁹ q̃ꝝ vterqz opponiť z⁰. prioris q ẽ ſpãľr ad ꝓpo⁹. ꝛ prim⁹ opponiť. 5. ſpãliter. ꝛ adiũgit ſiľ tꝑe ut ꝑ ỏ relicq mõi inoteſcãt. Sequiť illa ꝑs (ſiľ ãt) vbi ax. diſtiguit mõs ſil'ratis. ꝛ didiť in. 3. ꝑ ꝙ ponit. 3. modos. ꝑa ibi (naturaľr ãt) tertia ibi (oñr ſiľ) dicit g̃ ꝙ ſimpľr ꝛ ꝓprie oñr ſiľ. ꝑ⁰. illa q̃ꝝ genera⁰. i. ꝓduc⁰ ad eẽ ẽ in eoỏ tꝑe. qz talia neutꝝ ẽ pri⁰ nec posteri⁰ altero. Deide cũ dicit (naturaľr) põit z⁰ mo⁹ q ẽ ꝙ illa oñr naturaľr ſiľ q̃ ꝛuertũť ꝑ eaỏ ꝓñaz. ut ſi vnũ ẽ: alterꝝ eſt ꝛc. ſz tñ vnũ nõ ẽ cã alteri⁹ ut ſit. ỏ⁰ ſunt ſil'r ľa. ut ſi duplũ ẽ di⁹ ẽ. ꝛ ex⁰. ſed tñ neutꝝ ẽ cã alteri⁹ ut ſit. Deide cũ dicit oñr ſiľ ponit z⁰ mo⁹ vbi ſic ꝓcedit. ꝑ expõit modũ. z⁰ remouet dubiũ ibi (g̃ña vo) dicit g̃ ꝙ ſiľ dicũtur alio⁰ illa q̃ ex diuerſo. i. ex oppoſito didunt g⁹ idẽ. ꝛ ỏ ꝑ eaỏ dionez ꝙ dr̃ ꝓꝓ ſubdiones. ỏ⁰ ſũt ſiľ greſſibile volatile aq̃tile q̃ ex oppoſito diuidũt g⁹ aialiſ. iõ ſũt ſiľ ꝛ n⁰ ẽ pri⁰ alio vel posteri⁰. Et addit ꝙ ſinglm illoꝝ põt vlteri⁹ diuidi in ſpẽs. ꝛ illa ꝑ q̃ didũť ꝑ eaỏ dionẽ dicenť ſiľ naturaľr illo⁰: ut ſi aq̃tile didať ꝑ ỏñs ſq̃mas ꝛ nõ ỏñs ſq̃mas. Poſtea cũ dicit (genera vo) remouet du⁹ forte creỏret aliq̃s ꝙ ſp̃z g⁹ ꝙ didiť eẽt ſiľ cũ didentib⁹ ip̃z. ỏ remouet di. ꝙ g̃ña ſp ſũt prioza ſpẽb⁹ didentib⁹ ip̃z. ꝙ ꝓbat ꝑ rõz ꝓoris ꝓ⁰. dči: qz g̃ña nõ ꝛuertunť ad ſpẽs ꝑ eẽndi

ɔñaz.qz bñ ſegt̄ ē aq̄tile.ḡ aial.ſz ñ cõuertitur
ncco.ē aial.ḡ aq̄tile ¶ Ultio recapitlãdo mõs
ſic cõcludit di.q ſil dñr naturalr vno⁹ q̄cunq;
ɔuertũt ꝑ eſſedi ɔñaz:ſz neutrũ ē cã alteri⁹ vt
ſit.z iſte fuit z⁹ mod⁹.alio⁹ illa q̄ e diuerſo diui
dũt ſub eodē gñe q fuit z⁹ mod⁹.alio⁹ ſũt ſil/
la q̄z gñatõ ē i eodē tpe.q ē ꝑm⁹ mod⁹ ¶ Qua
liter ãt iſti mõi ſufficiẽter ponũt z q̄lr ſunt ad
ppo⁹ pz ex p̄cedẽti queſtiõe.c⁹ ó ꝓpoſi.

¶ Dtusautez ¶ Dicit vt ſupi⁹
diſtinguit ſpẽs mo⁹.circa q.z.fac.p agit ó dio/
ne mot⁹ i ſuas ſpẽs. z⁹ ó e⁹ oppõe ibi (ẽ ãt ſiplr)
ꝑma ps didit.qz ꝑ ponit illã dionẽ.z⁹ addit di
uidẽtiũ diſtictõz ibi (aly itaq;) dic̃ ḡ q.6.ſunt
ſpẽs mot⁹.ſ.gñatõ corruptõ augmẽtatõ dimi
nutõ.altera⁹ ꝑ locũ mutatõ.i.mot⁹ localiſ (aly
itaq;) oñdit iſtas ſpẽs mot⁹ eẽ dñntes. vbi.z.fa
cit.p ꝓpõit itẽtũ.z⁹ mouz z remouz dubiũ ibi (i
alteratõe) ꝑma ps pz.qz littera plana ẽ ſz ꝑ di
uidit.qz ꝑ ꝓpõit dubitatiõz.z⁹ addit ſolutiõz
ibi (ẽ ãt nõ ẽ vex) dicit ḡ q fortẽ i alteratõne
bz qõez vtq;.ſ.diſtignat ab alys motib⁹ aut ñ.
ſz illud q alterat̄ ncce ſit alterari p aliq; moti
onẽ aliaq; ¶ Deide cũ dicit (ẽ ãt nõ ẽ vex) ſol/
uit du⁹ ꝓbãs p rõz q altera⁹ ſit diſtincta ſpẽs
mot⁹ ab alys. vbi ar. ſic. q̄cũq; ſic ſe bñt q pñt
abiuicẽ ſeparı z ſine iuicẽ eẽ illa ſũt realr diſtin
cta.ſz altera⁹ z alie ſpẽs mot⁹ ſũt bi⁹.ḡ rc̃.i⁹ rõis
ꝑ põit mi.q;⁹ ad illã ptẽ q alteratio ꝓpt eẽ ſine
alys motib⁹ di.q pene ꝑz oẽs paſſiões.i.q̄lita
tes aut plẽs ɔtigit alterari nulla aliaq; mutati
onũ ɔcoitãte pz.z⁹ poit ma.i vtute cũ dicit (nã
ſi eẽt eaꝺ) qz ſi alteratio eẽt eaꝺ cũ aliq; aliarũ
motionũ opteret illud q alterat̄ augeri vel mi
nui.q tñ nõ ẽ ncce:ſz ille ſpẽs pñt eẽ ſine iuicẽ
z⁹ cũ dicit (ſilr ãt) poit mino.q;⁹ ad aliã ptẽ cõ
uerſã.ſ.q aliqd põt augeri z ad mutatiõz mo/
ueri.z tñ nõ oz ipz alterari.qz aliq; pñt creſcere
aut augeri:q̄ tñ nõ alterãt̄. vbi gra de q̄drãgu
lo.qz ſi circũponit̄ gnomõ creuit gdẽ.qz q̄dran
gul⁹ fact⁹ ẽ maioz z tñ nil ẽ alteratũ.ſilr ẽ i alys
motib⁹ ex q̄ ſegt̄ q iſti mot⁹ ſunt aly adiuicez
diſtincti realr ¶ Notã⁹ ad euidẽtiã exẽpli q q̄/
drãgul⁹ ẽ figura.4.lineis ɔtenta.z p ɔñs bñs
4.angulos rectos.ſz gnomõ dr̃ q̄i medi⁹ q̄drã
gul⁹ ɔſtãs.ſ.ex duab⁹ lieis rectli angulo ɔiũctl
q ſi addat̄ q̄drãgulo ex vna pte z ſibi iungat̄ p
duas puas lieas q̄ pñt dici ſuppletiões.tũc q̄/
drãgul⁹ fit maioz i q;titate.ſz tñ nõ ẽ alteratus
qz altera⁹ ẽ tm̃ ꝑ q̄litatẽ ¶ Sz ex⁹ nõ videt̄ va
lere ad propo⁹.multe.n.ɔditiões augmẽtatio/
nis nõ pñt ibi ſaluari.tũ qz nõ q̄lz ps aucti au/
geẽ ex tali additiõe.tũ qz talr addi⁹ ẽ ſola iuẽ põ
quã ꝑ li⁹ de gñatiõe ax;.dicit nõ eẽ augmẽtatio
nẽ.iſtãtia ḡ q̄ ponit̄ ibi de q̄drato z gnomone ñ
ẽ va ¶ R⁹ pt ſatl ɔcedi q iſtãtia ax;. nõ ẽ ad p/

po⁹ de augmẽtatiõe ꝓpe dcã: ſz de ſua põne q
aliq⁹ augmẽtatiõi aſſimilat̄ z p tãto ẽ illa iſtã
tia ad ppo⁹ ¶ Deide cũ dicit (ẽ ãt ſimplr) agit
ó oppõne mot⁹. vbi ſic p̄cedit.ꝑ oñdit ppo⁹ z⁹
mouz z remouet qõdã du⁹ ibi (relinq̄t ãt) ꝑma
i.z.ꝑ oñdit̄ qd opponit̄ motui ꝑuatiue.z⁹ qd ei
opponit̄ ɔrie ibi (bis vo) dicit ḡ q ſimplr.i. vlr
loq̃ndo de motu ges ɔriũ ẽ mot⁹ z accipit ɔriũ
ꝑ ꝑuatiõe.qz geſ cũ ſit forlr carẽtia mo⁹i apto
nato ñ ꝑt oppõi motui niſi ꝑuatio. ¶ (Dis vo)
oñdit qd opponit̄ motui ɔrie di.q bis q̄ p ſin/
gula ſũt.i.loq̃ndo de ſingulr ſpẽb⁹ mot⁹ vn⁹ mo
t⁹ ẽ ɔri⁹ alteri ut gñatiõi corrup⁹ z augm̃tatiõi
dinutio.motui ãt ꝑ locũ opponit̄ ges ut dc̃m ẽ
z ẽt mot⁹ q ẽ i ɔriũ locũ ut mot⁹ q ẽ iferi⁹ ɔriat̄
motui q ẽ ſupi⁹ z e⁹:(Reliq̄ ãt) remouet du⁹.
qz nõ videt̄ facile fortẽ aſſignare ɔriũ reliq̄ mo
tui.ſ.alteratiõi.qz fortẽ videt̄ alicui q non bz
ɔriũ ℞ remouet di.q motui alteratiois q ẽ ꝑ q̄
litatẽ opponit̄ ges ꝑ illã q̄litatẽ.aut ẽt mot⁹ q
ẽ i ɔriã q̄litatẽ.ſic ó motu lõli ſupi⁹ dicebatur.
nã alteratio ẽ mot⁹ ꝑ q̄litatẽ.opponit̄ ḡ ſibi tã
ges q;⁹ mot⁹ i ɔriã q̄litatẽ.ut ei q ẽ al⁹ fieri.i. ó
alba⁹ opponit̄ ℞ q ẽ nigr; fieri.i. denigratio q̄ ẽ
ad ɔriã q̄litatẽ ¶ Notã⁹ q q̄t ſũt ſpẽs motus
tot ſũt z getis:z ſumẽdo ãbo ut dr̃nt i eoꝺ gñe:
opponũt̄ ꝑuatiue.ſpãlis vo motui opponit̄ ꝑua
tiue ges ſpãlis.nõ illa q̄ ẽ i termio ad quẽ.qz il
la ẽ ſal⁹ z ꝓfectio mot⁹:ſz q̄ ẽ i termio a q̄.ut de/
albatiõi ꝑuatiue opponit̄ ges i nigredie.motui
ãt ad vnũ termi⁹ ɔriat̄ mot⁹ e ɔrio q ẽ ad teri⁹
ɔriũ:z geti i vno ɔrio ɔriat̄ ges i alio ɔrio :ita
q mot⁹ ſpãlis bz p ɔrio alter; motũ z p ꝑuati/
ue oppoſito getẽ.ſilr ges p ɔrio bz aliã getẽ.et
p ꝑuatie oppoſito motũ.q ſi qs ponat getẽ ɔ/
riari motui ñ erit poſſibile ſibi vitare icõueni/
ens .ſ.plura ɔriari eidez vniuoco.qꝺ ẽ ɔ Ari.p
Top.z.4. Meta.ſi tñ ẽ icõueniẽs eidẽ vnũ ɔri
ari z aliud eiꝺ opponi ꝑuatie ¶ Ad maiorẽ eui
dẽtiã p̄dictor; q̄rit̄ vtrũ ari.ℏ cõueniẽter diſti
guat ſpẽs mot⁹. videt̄ q nõ.qz cõſiderare mo/
tũ ptinet ad naturalẽ ſi ad loicũ.ḡ rc̃.ɔña patz
añs ꝓbat̄.qz mot⁹ ẽ paſſio naturalr.ḡ iptinens
loico ¶ ℙ illa i q̄ diſtiguit̄ mot⁹ ſũt i diuerſis
gñib⁹ vt alteratio i q̄litate z augmẽtatio i q;ti
tate.ḡ nihil ẽ eis vniuocũ.ḡ ñ ſũt ſpẽs mot⁹.qz
oẽ bñs ſpecies ẽ vniuocũ eis. ¶ ℙ Ari.5.ꝑbi.
ꝓbat q gñatio ſi ẽ mot⁹ z pi rõe nec corrupp⁹
ḡ rc̃ ¶ ℙ ari.oñdit ℏ iſtos mot⁹ eẽ diſtictos.qz
nõ fiũt ſilr circa idẽ cui⁹ oppo⁹ videt̄.tuz qz ſẽ/
per cũ augmẽtatõe cõiũgit̄ alteratõ.tũ ſilr qz
cũ oi gñatõe z corruptõe cõiungit̄ alteratõ.qz
forma ſubãlis ñ eſt ꝓncipiũ immediatũ agẽdi
ſz tm̃ q̄litas actie z paſſiue.z ꝑz illaſ ẽ alteratõ
ad quã ſegt̄ trãſmutatõ ꝑ formã ſubſtãtialem
c⁹ forme ille q̄litates ſũt ꝓpe ¶ ℙ oẽ auctum
occupat maiorẽ locũ q;⁹ p⁹ z locus eſt equalis

locato.ex.4.ꝓbi.ꝙ oē auctū mutat locū ¶ ꝫ
ī gñe q̄litatis ē tm̄ vn⁹ mot⁹ vt alteratō ⁊ i ge-
nere vbi tm̄ vn⁹.ꝙerit tm̄ vn⁹ i gñe q̄ꝫtitatis ⁊
ī gñe subē.⁊ ita ñ erūt nisi.4.mot⁹ tm̄ ¶ ꝫ vide
tur ꝙ i alys generib⁹ sit aliꝙs mot⁹ ꝑ se. Nā.3.
ꝓbi.dr̄ ꝙ tot sūt spēs mot⁹ q̄t entis.ꝙ motus
ē i oi gñe. ¶ In oppo⁹ē ari. ¶ R⁹. ꝑt dici ꝙ mo
tus ꝓ illā rōz e⁹ q̄ assignat.3.ꝓbi.ſ.ꝙ ē act⁹ en
tis i pō iq̄ꝫtū in pō cōuenit oib⁹ istis.6.equoce
tm̄ sicut ⁊ ipa diffi⁹.⁊ diffinientia q̄ ſ actus ⁊ po
tētia eis equoce cōueniūt ſz nō iq̄ꝫtū ꝓpe sūt
mot⁹ i.5.ꝓbi.qz mo⁹ ē a ꝯrio i ꝯriū ⁊ ī tpe.⁊ il-
lo mō distiguit ꝯ mutatōz subitaz q̄ ē i istanti
nec pōt sic sūpt⁹ cōueniēter dici i istos.6.mōs
ſz tm̄ i q̄ttuor eoꝝ.ꝙ p⁹ sumit hic.⁊ sic est diſio
cōueniēs vt vocis i significatōes ¶ Ad ꝑ⁹ ar.
dico ꝙ mo⁹ iq̄ꝫ⁹ ei⁹ ꝑncipiū ē materia l̄ forma
natural̄ siue iq̄ꝫtū egredit a ꝑncipys corporis
naturalis sīc passio a ꝑncipys sui subcī ptinet
ad cōsideratōz natural̄ ſz iq̄ꝫtū ē qd trāscēdēs
repit i diuersis gñib⁹ ꝑ reductiōz ꝫ ꝙ ē ad res
diuersoꝝ generū sic ptinz ad cōsideratōz loici
ꝯsiderātis gñalissima. ¶ Ad z⁹ dico ꝙ spēs ħ
accipit: ñ vt sumit poꝝ.sed ꝑ mō vl̄ significato
spāli.sīc i.3.ꝓbi.tot sūt spēs mot⁹ q̄t sūt ⁊ entl.
ens.n.ñ bēt illas tāq̄ꝫ spēs ꝓpe ¶ Ad 3⁹ cōce-
do ꝙ gñatō ⁊ corrupto ñ sūt mot⁹ vt distiguit
ꝯ mutatōz.sūt tm̄ mot⁹ vt accipit mot⁹.3.ꝓbi.
¶ Ad 4⁹ dico ꝙ ꝫ iste mot⁹ fiat circa idem vl̄
sil̄ vel ordine quodā nunquam tamen sunt sil̄
hoc est ad eundem terminum per se.et ħ suffic
ad eoꝝ distictionē ¶ Cū arguit ō augmētatōe
⁊ alteratōe cōcedo ꝙ ois augmētatio naturał
ꝓpe dicta supponit alteratōz cuiusmōi ñ ē al
teratio i mathematicis.ſz nulla augmētatio ē
ad illū terminū ad quē ē alteratio ¶ Cū argui
tur de alteratōe et gñatōe dato ꝙ omnez gña-
tionē p̄cedit alteratō.ñ segt̄ ħ esse ꝑ se ad eūdē
terminū.ſz alteratō ē ad q̄litatem:⁊ gñatō ad
formā substātialē ¶ Ad 5⁹ cōcedo ꝙ auctū ma
iorē locū occupat q̄ꝫ ꝑ⁹:ſz tm̄ nō mutat locū ꝫ
totū.vñ qz totū nō ħz aliū locū.iō non dr̄ mo-
ueri ꝫ locū ¶ Uel si cōcedat̄ ꝙ moueat̄ ꝫ locū
tm̄ loci mutatio ⁊ alteratio sūt ꝑ se ad diuersos
termios ¶ Ad.6.dico ꝙ ī gñe q̄ꝫtitatis ē vnus
mot⁹ gñe sīc i genere q̄litatis ⁊ i gñe vbi:ſz nō
ē nomiat⁹ i genere ſz tm̄ i spēbus ꝓxis q̄ sūt au-
gmētatio ⁊ diminutio. ⁊ ꝯsil̄r dicēdū ē ō gene-
ratōe ⁊ corruptōe ¶ Ad vlti⁹ dico ꝙ ī solis tri
bus generibus.ſ.q̄ꝫtitate q̄litate ⁊ vbi est ꝓpe
mot⁹ vt distiguit ꝯ mutationē subitaz.5.ꝓbi.
¶ Cū arguit i ꝯriū tot sūt spēs mot⁹ q̄t entis cō
mē.addit acqsiti ꝑ motū.⁊ ista ꝓpō sic ptic̄lari
ter sūpta satis ē vl̄is ad ꝓpositū ari.ibi.⁊ tātū
res istoꝝ triū generū ꝑ se acqrūt̄ ꝑ motuz ꝓpe
dcm ¶ Segt̄ ista ꝑſ(bēre āt)ubi ari.distinguit
.8.mōs bēre.ꝑ⁹ ponit ibi(aut.n.)ꝙ est ꝙ bēre

v⁰:id ē ꝙ bñe bitū ⁊ affec⁹.i.dispōz aut gñalī
quācūq̄ q̄litatē.dr̄ ei bēre disciplinā ⁊ vtutez
¶ Secūdū mo⁹ ponit ibi(aut q̄ꝫtitatē)ꝙ ē ba
bere q̄ꝫtitatē ⁊ magnitudinē vt qñ aliq̄d corp⁹
dr̄ bicubitū ¶ 3⁹ mo⁹ ponit ibi(aut ea q̄ circa)
ꝙ ē bñe aliq̄d circa corp⁹.vt vestimētū ⁊ tūicā
¶ 4⁹ mo⁹ ponit ibi(aut ī mēbro)ꝙ ē bēre ali-
q̄d i mēbro corpis.vt anulum i mānu ¶ 5⁹ mo⁹
ponit ibi(aut mēbrū)ꝙ ē bēre mēbrū ⁊ ptē cor
poris.vt manū l̄ pedē ¶ 6⁹ mo⁹ pōit ibi(aut i
vase)ꝙ ē bēre aliq̄d vt cōtētū i cōtinēte.vt in
modio bñt̄ grana ⁊ i lagena vinuz. ¶ 7⁹ ponit
ibi(aut possessionē)ꝙ ē bēre aliq̄d vt possessio-
nē. vtputa domū aut agrū ¶ 8⁹ ponit ibi(aut
ēt vir)qui ē bēre aliq̄d ad cohabitādum.quō
vir bēt vxorē.⁊ eꝝ.⁊ addit ꝙ iste mo⁹ bēre: vi
det̄ alienissim⁹ vl̄ exneus.qz bēre vxorē non ē
aliud q̄ꝫ cohabitare ⁊ forte iste mod⁹ ꝑt dici ex-
neus ab alys ꝑ eo ꝙ ē reciprocus.qz sīc vir bēt
vxorē:ita eꝝ.vxor virū.qō i alys mōis ñ cōti
git.vt pz iducēdo ¶ Ultio excusādo se ꝯcludit
ꝙ forte aly mōi bñe appebūt.tm̄ pene oēs enūe
rati sūt q ꝯsueuerūt dici ¶ Notā⁹ ꝙ tot mōis
dr̄ aliq̄d eē i a⁰ q̄t mōis ꝑt dici illō aliō bñe istō
ꝙ ē i eo.ſz tm̄.8.modi bñe ħ positi.⁊.8.mōi eēn
di i.positi i.4.ꝓbi.nō sūt iō:nec forte oēs isti re
ducibiles ad illos nec eꝝ ¶ Pro hac tm̄ distin
ctiōe itelligēdū ꝙ sīc q̄cūq̄ gña accm̄tiū equo-
ce sūt i subā.ita subā ea ħz equoce.duos igitur
mōs ꝑmos ponit aꝝ.qb⁹ subā dicit̄ bñe q̄lita-
tē vel q̄ꝫtitatē.⁊ alios duos iuꝝ decimū p̄dica
mētū ꝙ ē bit⁹ ut bñe ea q̄ circa corp⁹ sūt ꝫz to⁹
vel ꝫ ptē per bos.4.modos primoruz generuz
accidentiū ⁊ vltimi gñis dat intelligere mōs
alios babere ꝫ alia genera accm̄tiū intermedia
⁊ adiungit alios.4.modos bñe ut partē contē-
tum possessionez ⁊ cobabitantez per quos pñt
aly modi priores inotescere:nec enumerat oēs
modos babere:sed famosiores ⁊ precipue ō nu
mero illoruz qui sunt ad propositu ¶ Notā⁹
ēt ꝑ 2⁰ modo ꝙ bitus ut est generalissi⁹ nō bñ
ut dr̄.5.metba.qz tunc eēt ꝓcessus in infi⁹:ſz
est bitudo media inter bñtez ⁊ adiacentia cor
pori que babentur per illū babitū.si enim ba-
bitus vt est gñalissimū baberet̄.ħ esset per ali-
um babitū.⁊ sic pari rōe ille baberet̄ ꝑ alium.
⁊ sic ī infinitū.qō est icōueniēs.qz tūc nullum
esset pri⁹ ens.cui⁹ oppositū ꝓbatur.z. Meta.
⁊ aliqualiter persuadetur i fine.iz. vbi dicitur
ꝙ entia nolunt male disponi.quia non bona ē
pluralitas principatuum. vnus ergo princeps
ꝙ viuit ⁊ regnat in secula seculoruz. ¶ Amen

¶ Explicit scriptum fratris Antony Andree
super librum predicamentoruz aristotelis

no valet ista ꝓ̄ nisi ꝓ̄ ponat

gb⁹ ꝯdictoꝝ medietas medinz ñ nomiat̄ nisi ꝑ
abnegatōz vtriusq̄ extremi vt i bono ⁊ malo ⁊
cōsimilib⁹. Tertie āt dionis ⁊ q̄rte q̄re.ſ.q̄dā
bñt ꝓ̄a media q̄dā tm̄ vnū.⁊ q̄daz noiata q̄dā

v

ꝓ hijs ōib⁹ nōdū dequinocatione hūj.
ꝓ hīt quatuor primos sensus.⁊ dicti sunt
primi.Et in primo sensu ſcriptū hī hanc
totam distinctionem.

Incip scrip⁹ fris Antõy andree sup li⁹. 6. pn.

Amens reliquias ödit eis Luc. 24. Liber iste agit ⁊ tractat de illis. 6. p̃dicamentl de qb⁹ ax. i lib⁹ p̃dicamẽtoꝝ nõ nisi sr̃ficialr̃ tractauit: ⁊ h̃ pp cãz q̃ ibi fuit assignata. idcirco de auctore huius libri q de illis. 6. h̃ plixius ptractat potest accipi verbum presens vbi ad ostendendam perfectionem huius libri describitur pri⁹ probat operaꝰ gsa (sumẽs) sũpsit ei tm̃ op⁹ ut doct⁹ ph̃s ut scriptor veridic⁹ ut doctor autẽtic⁹ p q̃ itelligi p̃t illud Esa. 8. sume tibi libꝝ grãdẽ ⁊ scribe i eo stillo hois sume tibi i excellẽtia libꝝ grãdem i sn̄ia ⁊ scribe stilo homis i eloq̃ntia. scripsit ei stilo nõ nimis subtili ut angelico. nec nimis rudi ut asinino. sz stilo mediocri cõi debilib⁹ ⁊ puectl ut bũano. z⁹ pbat recollectio copiosa (reliqas). i. 6. p̃dicamẽta ab ax. relicta cũ breuitate a p̃ncipe auctore descripta cũ vitate ab auditore recepta cũ sedulitate .s. i mẽte ⁊ armario ste⁹ ut auctor iste possit dicere illud Jud. i. 70. reges colligebãt sub mẽsa e⁹ ciboꝝ r̃ligas. qd p. 70. collectores nisi auditoꝝ vniuersitas õsignat. z⁹ pbat tradi: gratiosa (vedit). i. tradidit ordie õbito fnato ut puecti erigãt alti⁹ ut ifirmi ꝯbãt dulci⁹ ut vtriq; istruant citi⁹. vñ psalm⁹ declaratio fmonũ tuoꝝ illuiat ⁊ itellectũ dat puulis. 4⁹ pbat directio gaudiosa (eis). i. auditorib⁹ ut. s. dirigant i sciaz loycalẽ ⁊ h̃ ẽ finis ppiqu⁹ i sciaz spiritalez .s. theologiã ad quã sic ad pfectiorẽ cetere oẽs scie ordinãt. ⁊ h̃ ẽ finis remotior. i letitiã eternalẽ. dicat g̃ iste auctor illõ Jo. 17. vba q̃ dedisti mihi dedi eis. dedisti. s. tu de⁹ a q̃ bõ cũcta pcedũt. dedi eis ordinatl ad eternã vitã Amen.

Quia notitia subci pcedit sciaz. de subõ ei oz p̃cog̃scer̃ qd ẽ ⁊ qr ẽ ex p̃ post. iõ an expõez h⁹ libri vnã moueo qõz. s. vtrũ liber iste sit ō. 6. p̃ncipys. i. de. 6. p̃dicamẽtl ut ō subcõ videt q⁹ nõ. nã idẽ subc⁹ nõ ẽ diuersoꝝ libroꝝ. sz de istl. 6. agit̃ i lib⁹ p̃dicamẽtoꝝ. qr ō oib⁹. io. agit̃ ibi. g̃ rč. ma. pz. qr alr subc⁹ nõ eẽt adeq⁹ i⁹ libri. p̃ vni⁹ scie v⁹ ẽ sub⁹ p̃ poste. sz ista. 6. nõ sũt vnũ sub⁹. qr nec vnũ diffinibile. g̃ cũ hec scia sit vna nõ erit de istis. 6. p̃ro ista ẽt pte sũt argumẽta fcã i li⁹ p̃dicamẽtoꝝ. s. ō sbcõ l⁹ libri. q̃re ibi ⁊ silr solutões In oppo⁹ ẽ auctor iste deterians h̃ de istis. 6. vñ ẽt ititulat̃ liber. 6. p̃ncipioꝝ R⁹ q⁹ oia q̃ dcã sũt i li⁹ p̃dicamẽtoꝝ. de subõ fere oia faciũt p ista qõne. iõ illa supponẽdo h̃ breuiter trãsibo h̃: p⁹ tãgã vnã opioz z⁹ alr dicã ad qõz z⁹ rẽoue bo triplicẽ dubitatõz Quã⁹ ad p⁹ ẽ vna opio q̃ dic q⁹ sub⁹ b⁹ libri ẽ foꝛ accñtalis extrise⁹ aduenies Cõtra vel h̃ accipit̃ foꝛ p re p̃me intẽtiõis vel pe. ñ p⁹: qr sic ꝯsiderare de foꝛ spectat ad ph̃z r̃alẽ ⁊ ñ ad logi⁹ nec z⁹: qr sic eẽt nuga: addẽdo extrisec⁹ aduenies. ois ei res pe itẽtõis ẽ extrisec⁹ aduenies maxie cũ sit foꝛlr respect⁹ rõis ꝯ q̃ro qd itelligit̃ p extrisec⁹ aduẽiẽs. ⁊ qr ẽ exꝯ qditatẽ subẽ. ⁊ h̃: 9. p̃dicañta accidẽtiũ sũt extrisec⁹ aduenieꝛia de qb⁹ oñb⁹ nõ agit̃ i h̃ li: vl qr ẽ respect⁹ diuus ꝯ absolutũ. ⁊ sic nõ tm̃ ista. 6. sz ẽt rlo de gñe rlois ẽ foꝛ extrisec⁹ aduenies de q̃ ñ agit̃ in h̃ li: Quã⁹ ad z⁹ nõn⁹ p ista. 6. sic ⁊ oia p̃dicamẽta pñt dupler ꝯsiderari: vno⁹ iq̃⁹ sũt entia. a⁹: iq̃⁹ ꝯsiderãt a rõe siue iq̃⁹ aliq̃ ppetas cãta ab itellectu eis attribuit̃ p⁹: ꝯsiderat de eis metha⁹. c⁹ sub⁹ ẽ ens inq̃⁹ ẽs z⁹: ꝯsiderat̃ de eis h̃ ⁊ ī p̃dicamẽtis. oñdũt ei de eis passiões sibi iherẽtes iq̃⁹ sũt gñalissima puta inq̃⁹ ī suas spẽs dīdũt ⁊ ille vlteri⁹ i alias ⁊ nilr ẽ s̄ ea q⁹ dñdat i illa p dioz. q̃ oia ꝯpetunt eis iq̃⁹ sr̃ gñalissima. vñ si de aliqb⁹ alys q̃ istl gñalissimis ĩsũt iq̃⁹ sũt ẽtia h̃ ōteriat̃. puta suscipe magl ⁊ mi⁹ ⁊ ꝯrietatẽ vl ñ suscipe h̃ ñ ẽ ppe ad ppo⁹ sz ad maiorẽ mãifestatõz illoꝝ q̃⁹ ad p̃dicata itẽtiõ alia. sz cũ ista. 6. vl. io. oia non sint sub⁹ alic⁹ scie realr. s. metha. nisi inq̃⁹ reducũt̃ ad vnũ q⁹ ẽ sub⁹. s. ens sic oz dicere i pposito. qr nõ maioꝛ ẽ vnitas eoꝝ iq̃⁹ sr̃ entia q̃ sit ī aliq̃ ppetate cãta ab itellectu. oz g̃ assignar̃ aliqõ itẽtiõale q⁹ sit cõe istis ⁊ vniuocũ ⁊ p⁹ sub⁹ h̃. qr de solo tali p se ꝯsiderat logica ⁊ illud põt noiari p̃dicamẽtũ vl gñalissi⁹ vl pn⁹ q⁹ ẽ iō. qr oẽs ppetates q̃ p se demõstrãt̃ h̃ ō istis determiant̃ iq̃⁹ hñt rõz p̃dicamẽti vl gñalissimi vl p̃ncipy. ex p̃dcis ꝯcludo correle. p⁹ idem ẽ sub⁹ h̃ ⁊ ī li: p̃dicamẽtoꝝ nec dr̃nt nisi sic ps ⁊ to⁹. qr ibi agit̃ ō oib⁹. io. mõ pexposito. h̃ ãt de 6. illoꝝ tm̃ z⁹ q⁹ de subã q̃titate ⁊ q̃litate actiõe ⁊ passiõe qñ vbi rč. ñ deteriat̃ h̃ ⁊ ibi nisi p accñs. qr tm̃: ꝑ aliqd q⁹ inẽ eis p accñs. s. aliqd itẽtiõale. ñ ẽ ei ꝰueniẽs illa tm̃ p accñs ꝯsiderari logico q̃ metha. ꝯsiderat p se Ad maiorẽ ãt euidẽtiã q̃siti nõn⁹ q⁹ p̃dicamẽtoꝝ q̃dã sr̃ subã q̃dã accñtia. subã ãt ẽ vnũ p̃dicamẽ⁹ tm̃. accñtiũ ãt q̃dã sũt absoluta ut q̃titas ⁊ q̃litas. q̃dã sũt respectiua ut reliq̃. 7. respectuũ ãt q̃dã sũt itrise⁹ aduẽiẽtes q̃dã extrisec⁹ aduẽiẽtes. oñ ãt re⁹ itrise⁹ aduẽiẽs ille q nccio segt̃ ãbo extrema posita i actu vl q⁹ iō ẽ nccio segt̃ suũ fũda⁹ posito suo terio ⁊ ñ excluso ita q⁹ posit̃ extrẽis nccio inascit̃ talr respect⁹ ex natura rei. exẽ⁹ posito h̃ albo ⁊ i⁹ nccio ꝯsegt̃ silitudo ⁊ oes isti respect⁹ ptinẽt ad g⁹ relatiõis q⁹ ẽ vnũ ō. io. p̃dicamẽtl: ō q̃ agit̃ i li: p̃dicamẽtoꝝ ꝯ dr̃ ãt respcs extrisec⁹ aduẽiẽs q ñ ꝯsegt̃ nccio extrẽa ẽt ãbo posita i actu. exẽ⁹ posito actiuo ⁊ passiuo puta igne ⁊ ꝯbustibili ñ nccio segt̃ ac⁹: ꝯbustiua aut pa⁹: qr p̃t ipediri pp distãtiã extrẽoꝝ vl a⁹⁹: silr ẽ de vbi qñ põe ⁊ bitu q̃uis spãlis difficlras sit de qñ. nã posit̃ extrẽis. s. tpe ⁊ motu: vide t̃ seq

nccio ipz qñ. sz ō ℔ dicet infra c.ō qñ ¶ R.ō aūt b⁹ dionis de respcū pt eē ista. qz n⁹ re⁹ pt eē mag extrinsec⁹ alicui extreo vel fūdamēto. q̄z q̄ nccio ipz ꝯsequit posito terio gditatiue. n. t formaliter vl̄is respectus est idē fundamēto. sil'r n⁹ re⁹ pt eē mag extrinsec⁹ fūdamēto q̄z g ñ ꝯsequit ipsuz nccio ét posito terio. ex pdcis g̃ pz q̄ ista. 6. ꝑncipia de gb⁹ ℔ agit ꝑ tāto ñ sūt spēs rl'ois. qz rl'o dicit resp⁹ extrinsec⁹ aduēiētē. ista āt. 6. dicūt re⁹ extrinsec⁹ adueniētes ipi fūdamēto ¶ Quā⁹ ad 3⁹ p⁹ du⁹ ē q̄l'r liber iste se bz ad lib⁹ pdicamē toz ¶ R.ō bz se sic ps ad to⁹. qz ibi tractat ō oi b⁹. io. pdicamtl. ℔ āt de. 6. tm̄ nec pp ℔ superfluit ille qz ℔ ō ist. 6. magis explicite t distincte agit q̄z ibi ¶ x⁹ ē q̄r liber iste intitulat. 6. ꝑncipioz t ñ. 6. pdicamtoz cū ℔ tractet de. 6. pdicamētis.

¶ R.ō id ei ē ℔ t ibi g⁹ ei gñalissi⁹ ē pdicamē⁹ ē ꝑn⁹. nā oē g⁹ ē ꝑn⁹ suaz spēz: ut dicit por⁹. c. de gñe. ad distīguēdū g̃ aliq̄ō: būc libz a li° pdicamētoz: t ne eēt ꝯfusio i noie si vterq̄ diceret liber pdicamētoz vocat⁹ ē iste liber. 6. ꝑncipiorū. lz oia sit ꝓncipia t pdicamta. nā pdicamta sūt ꝏr ꝓncipia ¶ 3⁹ du⁹ ē qs fuerit auctor b⁹ libri ¶ R.ō diuersimodō dr. gdā dicūt q̄ fuit az. q̄ vr̄ ex mō pcedēdi ℔ ñ credo. ¶ Alij dicūt q̄ fuit alpharabius cōmentator li. de causis. ℔ potuit esse: sed non assero ¶ Alij q̄ fuit gilbertus porretanus: sed nec hoc constat mihi. sed tm̄ reputo magl vez. iō de cā efficiēte ñ ē multū curādū ¶ Ad argumta ¶ Ad pri⁹ dico q̄ sic sub⁹ distinguit a subiecto sic liber a li°. vel scia a scia. t e⁹°. qz secāt scie quēad⁹ t res: sic g̃ sub⁹ b⁹ libri se bz ad subc⁹ libri pdicamtoz. s. ut ps ad to⁹ sic liber ad libz t scia ad sciaz. sub⁹ g̃ ℔ t ibi ñ ē oio iō nec oio diuersū ¶ Ad z⁹ pz ex pdcis q̄ ꝑ⁹ sub⁹ ℔ ē aliq̄ō v⁹ t vniuo⁹ istis puta gñalissi⁹ l'r pdicamē⁹ l'r ꝑn⁹ ad q̄ ista. 6. r̄ducūt

HŌ maest. ¶ Lib iste i. z. ꝓtes ꝑncipales docet. qz ad tractādū de istis. 6. ꝑ auct. ꝓmittit q̄dā āntia q̄ ꝯ noie vñr aīpdicamta. z°. ponit ꝯcōitātia vbi agit de ipis ꝑncipys. 3°. addit q̄dā ꝯntia q̄ ꝯ vñr p⁹ pdicamta ℔a ibi (Ac°.) tertia ibi (dr̄ āt magl) ꝑma ps docet i. z. ꝑ ponūt q̄dā diffini tiōes. z° q̄dā dīones. ℔a ibi (vr̄ āt for q̄dā) prima i. z. ℔. z. diffōnes. ꝑma ē de for. ℔a de subāli ibi (subālis) circa p⁹ sic pcedit: ꝑ ppōit diffōez z° addit e⁹ declaratiōz ibi (ꝯpō nāq̄) dicit g̃ q̄ for ē ꝯtigēs. i. aduenies vl' ꝯcurres supp cū materia ꝯpōni. i. ad cōpo⁹ ꝯstruēdū ꝯsistēs. i. in se for l'r eēntia siplici t iuariabili. ex materia ei t for q̄ sūt simplices ꝯstituit ꝯpo⁹ ex vtroq̄z siue sit ꝯpo⁹ ꝑse ut bō lapis: siue ꝑ accīs ut albuz l' bō alb⁹. ℔ āt diffi:° q̄l'r itelligēda sit ex seq̄ntib⁹ āpli⁹ appebit. ¶ Oz ad qd defuit ista diffi:° ad ppo⁹ ¶ R.ō vnūq̄ōq̄z boz. 6. ꝓncipioz ē q̄dam for lz respectiua extrinsec⁹ aduēiēs. iō vtile ē p⁹ cog̃scere qd sit for. ¶ Deiñ cū dicit (ꝯpō nāq̄) declarat dcāz diffōez. circa q̄ sic ꝓcedit. ꝑ ōcla rat de directo exponēs q̄z libz e⁹ ꝑticulā. z°. idirecte q̄ ad vnā ꝑticulā mouēs t remouēs q̄dā du⁹ circa ipsā ibi (hz āt dubitatiōz) ꝑma i. z. ꝑ declaratiōz ꝓmittit. z°. diffōez bñ eē assignatā ꝯcludit ibi (erit itaq̄z teri⁹) ꝑma i. 3. ꝑ eīm ꝑbat vnā ꝑticulā. s. simplici eēntia. z°. expōit illā (et īuariabili) 3°. illā (ꝯpōi ꝯtigens) ℔a ibi (q̄m āt i alys) tertia ibi (q̄m ut aiūt) i ꝑma ꝑte ar. sic. oē ꝯpo⁹ aduēiēs ꝯposito fac mai⁹. sz for ñ ē bi⁹. g̃ for ñ ē ꝯpo⁹. g̃ ē simplex. circa illā rōez sic pcedit. ꝑ pōit cōclōez di. q̄ for ñ ē ꝯpō. i. ꝯpo⁹. accipit abstractum ꝑ ꝯcreto. sed seiūgit a natura ꝯpōis. qz. s. ē eēntia siplex. z°. pōit ma. ibi (ꝯpōi nāq̄) t pz i lr̄a accipiēdo ut p⁹ abstrac⁹ ꝑ ꝯcreto. s. ꝯpōz ꝑ ꝯposito. ¶ Contra bāc ma. istat mlti plicit. ꝑ qz ignis aduenies corpi ꝯposito ut lig vel ferro nō facit mai⁹ pz de ferro cādēti t tam ignis ē simpl'r ꝯposit⁹ ¶ z°. de vase pleno cineri b⁹ cui si addat aq̄ nō fit mai⁹. sz to⁹ sic p⁹ recipit i vase ¶ 3°. ō cypbo pleo aq̄ i q̄ ōnary positi sil'cū aq̄ eq̄ to⁹ recipit i cyfo. vñ vr̄ q̄ nec ℔ nec ibi fiat mai⁹ nō obstāte q̄ vtrūq̄z sit ꝯpo⁹ ¶ 4°. qz subā icorpea puta āgel⁹ cū sit ꝑ se t directe i gñe t nō sit gñalissi⁹ ē ꝯposit⁹ ex gñe t dr̄ia t tm̄ angel⁹ aduenies corpi ꝯposito sic lapidi nō fac mai⁹ ¶ Dōz ad p⁹ q̄ cor⁹ ignitū puta ferrū oz eē porosū i gb⁹ poris recipit al'r ñ possz bñ vitari: q̄m duo corpa eēnt sil'. ignis g̃ adueniens ferro vtiq̄z facit mai⁹ i re: sz ñ appet pp cāz dcāz ¶ Ad z⁹ t 3⁹ oz dicere q̄ cā i° ē vel qz corpa illa puta cineres t aq̄ sūt corpa ꝯdēsabilia. iō cedūt corpi aduenieti t i se ꝯstrigūt. vel q̄ pp mutuā ꝯrietatē. puta qz cineres sūt calidi t sicci. aq̄ āt frigida t būida. sil'r de aq̄ t denarys corrūpunt se mutuo ut. s. tm̄ corrūpat de ciere q̄z⁹ vēit ō aq̄. vl'e⁹°. aut aliqd de vtroq̄z. ideo nō facit maius t ideo vtraq̄z forte causa concurit ¶ Ad 4⁹ dō. q̄ auctor loquitur de compositione rerum puta ex materia t for real'r distincta q̄z q̄lis ꝯpō ñ pōit ī āgelo. sz tm̄ ex realitate gnis t realitate dr̄e q̄ i āgelo sūt real'r vna res iō instātia nil' ad ppositū ¶ 3°. pōit miorē ibi (in for āt) quā ōclarat in for accītali vbi magl pz ad sēsū. nā albedo aduenies corpori ñ fac ipz mai⁹ nec recedēs fac min⁹. nā corp⁹ albū ñ mai⁹ ē seipo nō albo nec corp⁹ ñ album ē min⁹ seipo albo. ita q̄ ista variatō ñ ē augmētū nec diminutio i q̄titate: sz so⁹ altera°. circa q̄litatē. sil'r ītelli⁹ ē ō oi for. ꝑ bāc g̃ ꝑticl'az distinguit for ab oi cōposito ¶ Circa bāc ꝑticl'az diffinitōis vt magl elucescat. q̄rit vtrū oīs for sit siplex i eēntia. ar. q̄ ñ. n⁹ dif finibile est simplex: sz for diffinit ℔. g̃ rē. maior pz. qz oīs diffi:° bz ptes cōmūdētes ptib⁹ diffiniti. 7. Meta. iō cōcept⁹ diffiniti ē resolubil' in duos cōcept⁹ q̄z alter ē gditatiuus alter q̄litatiuus. ex. 4. Meta. cōcept⁹ g̃ diffiniti ē compos sit⁹ ex duob⁹ ¶ ꝑ aliq̄ for recipit magl t min⁹ g̃ ñ ē simplex. añs pz de q̄litate de agere t pati ex li:° pdica. ꝯña ꝓbat. qz oē tale ē divisibile t bz

ptes ītēsiue. nō ām tale ē simplex ¶ Ꝑ oīs q̄titas ē diuisibil. ſ. Meta. c. ō q̄to. ſz ois q̄titas ē forma. ḡ aliq̄ for ē diſibil: ⁊ p conſeq̄ns nō simplex

¶ In oppo ē auctor i lra ¶ R.o p̄ pmitto diſtinctōz q̄ ē q ꝯpositō ē mltiplex. q̄dā ē ex partib eēntialibus: puta ex materia ⁊ for. q̄dā ex ptib q̄titatiſ l integralib. q̄dā ex ſubō ⁊ accn̄te. q̄dā ex gradib eiusdē forme. ex pt bō ignis. ex fi liea cor. ex terty lig al. ex. 4. albedo in tēſa. ⁊ qz q̄t mōis dr̄ v oppo tot ⁊ reliquū ex p topi. iō ſimpl̄r p̄t dici. 4. p oppo ad p̄dcos mōs

¶ 2m. ſ. ¶ z.o dico ad qōz f. 4. breues ꝯclones ¶ Prīa ē q oīs for ē ſiplex ſimplicitate q̄ op. ꝯpōi eēntiali. hāc oñdo sic. qz ſi nō ḡ cōpoita eēt for ex alia for ⁊ materia. ⁊ sequūt. z. icōueiētia. p q illa for n iforbit mr̄iā p. i. pse f se totā. qz mr̄ia q̄ ponit ps nil̄ p̄t in forre. z.o qz q̄rā de illa for forme an sit simplex l ꝯposita. ſi ꝯposita erit pceſſus i finit i ꝯponētib ⁊ ꝯpositl ſi simplex. ḡ pi rōne ſtādū ē: i 2m̄a for q ipa erit simplex ¶ Ad illō q for l ē act n̄ icludit for l p̄n pōle. ſz ois for ē for l ⁊ eēnal̄ act ⁊ ēdelech. mr̄ia āt ē pōle p̄n ḡ ⁊c. ¶ Ad 2m̄ē q n̄ ois for ē simplex simplicitate oppoſita ꝯpōi q̄titatiue. ſz aliq̄ ē sic simplex p̄ma ps pz de q̄titate ut ar. i oppo. f. pz ō oi q̄litate ⁊c. ¶ z.o ē q oīs for ē simplex simplicitate oppoſita ꝯpōi ex ſubō ⁊ accn̄te. bec satl p̄t pbari. tū qz oē sic ꝯpo ē r̄ſolubile i ſub ⁊ forz accn̄tale. tūc q̄ro de illa for i quā reſoluit vl ē simplex iſto l nō. ſi sic. ḡ pi rōe ⁊ p̄ma for ⁊ br̄ p po ſi nō. ḡ pceſſus i finit sic̄ p est. tū qz oē tale ꝯpo ē p se teri mo aut mutatiōis. ſz nulla for ē bi. qz for nō gn̄at p se ſz p accn̄s. ex. 7. metb. ſz ꝯpo ⁊ b i oi gn̄e mutatiōis ut ibiō dr̄. nō eiz gn̄at al ſz lig al. ḡ nulla for ē tale ꝯpo ¶ 4. ꝯ.o ē q nō ois for ē simplex simplicitate oppoſita ꝯpōi ex gradib. B pz qz multe forme itēdūt ⁊ remittūt q fit f grad eiusdē forme. ex p̄dcis ꝯcludo q itē. auctor l ē forz eē simplicē simplicitate tm̄ oppō ꝯpōni eēntiali ⁊ ex ſubō ⁊ accn̄te

Jn aliq̄ ei for sūt ptes q̄titatiue. i aliq̄ ēt eadē for sūt diuerſi grad pfectiōis ⁊ vtut l q̄ ꝯpō nō repugnat simplicitati i eēntia forme. ¶ Ad p̄m i oppo dō q ꝯpō ad diffōnē req̄ſita ē illa q̄ est ex gn̄e ⁊ dr̄a. ſz illa n repugnat simplicitati forme. vna ei res simplex p̄t ꝯstare ex realitate ger l ⁊ realitate dr̄e q̄ pñt ēe i z.m vna simplex res

¶ Ad z.m ⁊ 3.m pz ex p̄dcis i corpe qōis f ⁊ tertia ꝯclone ¶ Deide cū dicit (qm̄ āt) expōit aliaz pticulā oñdēs a q̄ distiguat for b diffinita p b q ē eē iuariabili. qz ab aia būana. iō dicit q forte in alys q̄ in for. ſ. q̄ b diffinit ꝯtigit idez pferre scilicet q sunt essentia simplex vt est anima humana: que vtiq̄ simplex ē. ideo ad differētiā i additū ē iuariabili eēntia ꝯsistēs. nā aia būana alterat ⁊ variat a ꝯrio i ꝯriū ut a tristitia i gaudiū ⁊ e.o ¶ Circa istā litteram occurrūt dubia ¶ Pri ē de suppoſito an. ſ. aia rōalis sit siplex l ꝯposita ex materia ⁊ for ¶ z.o de exē.o an. ſ. aia alterē de gaudio i tristitiā. qz a. p̄ de ania vr̄ b deriſorie excludere q ingt dicit aniaz gaudere aut tristari dicit eā texere l edificare. ¶ 3.o ō q̄st to ⁊ ppoſito. ſ. nā oē illō q recipit itēsiōez vl remissiōz variat f magl ⁊ mi: ſz plēs forme sūt bi q̄ sūt variabiles ¶ 4.o qz cū aīma būana sit for corpis mix vr̄ qūo aiaz sepat a diffōne forme. du q̄ ē de q̄ for itēdit. ¶ R.o ad p̄m q ſz de illa mr̄ia mlta sint dcā a diuerſ. vñ i lra dcm ē forte tasse. tm̄ teneo q aia rōal ē simplex i eēntia simplicitate oppō ꝯpōni ex materia ⁊ for q pbat sic. qz si nō. ḡ aia ñ posset iforre cor. ꝯns ē flm̄. ꝯña pbat sic. sint ille ptes eēntiales ex q̄b ꝯponit. a. b. ḡ vna erit pfectibil ab alia simpl̄r ⁊ eēntial̄r. puta. a. a b. l e.o tunc sic illa pō receptiua ⁊ pfectibil ab alia nō p̄t eē mi dependēs q̄ materia ignis l alteri corpis: ſz materia ignis. qa nō p̄t ieē alicui ipz iforndo. iō tot ignis ñ p̄t in eē alicui ipz iforndo. ḡ sil̄r nec aia p̄t eē for. l ac t pur alic. qz sue pti eēntiali. ſ. potētie. i. mr̄ie illi repugnat iforre ¶ Dicet ⁊ i iō redit q. ſ. vna nō pficit aliā. ſz oēs pficiūt ¶ Ad z.m dō q a. p̄. vult p̄ de aia. q ille passiōes sint toti ꝯpoīti puta bōis ⁊ ñ pt l. ſ. aie. q vtiq̄ vex ē ō aia ꝯiūcta. tñ aia sepata p̄t gaudere ⁊ tristari ut dic auctor ¶ Al̄r p̄t dici q a. logt ibi cū pciſiōe ⁊ tūc vex ē q aia ñ gaudet ⁊ tristat gn ⁊ tot bō gaudere videat. ḡ gaudre ⁊ tristari ꝯuēit aie ut i obiecto imediato. toti āt hoi ꝯuēit p aiaz sīc colorz al̄r ⁊ al̄r ꝯuēit supficiei ⁊ corpi. di toti bōi accipiēdo to catbe. non sincha. ¶ Ad 3.m aliqd p̄t itelligi variari dupl̄r l ut subc l sic teri, p.o nulla for variat. ⁊ sic itelligit auctor. ſz z.o p̄t nam teri for lis q̄ ois gn̄atiōis ⁊ variatiōis ē for. et B.o pcedit ar. for ei ñ alterat ut q. ſz ē illud q̄ aut f q sub alterat ¶ Ad 4.m l oz dicere q bic tm̄ diffinit for accn̄tal. ut dicit q̄dā opio. l q sola for natural educibil de pō materie subāliſ ⁊ accn̄tal q̄lis ñ ē aia humana. ⁊ de b dicet aliqd āpli iferi pax p ¶ Deide cū dicit (Sz qm̄ ut aiūt) exponit. 3. pticulā diffōnis oñdēs qr̄ addi tū sit ꝯpōni ꝯtigēs volēs. q p b distiguat for b diffinita ab aia mūdi. i. itelligentia q̄ mouet ce lū. qr illa ſz sit simplex i eēntia ⁊ iuariabil. ñ tm̄ ē ꝯpōi ꝯtigēs. qz nulli alteri ꝯpōit. dicit ḡ q qz ut q̄dā aiūt ē aia q̄ ē mūdi ⁊ ē subcā simplicitati. i. ē simplex eēntia. nulli āt variatiōi. i. ē inariabil. sic ⁊ for. iō dissociās. i. distiguēs hāc. ſ. forz q̄ b itēdit ab oīb. ſ. tā aia mūdi q̄ silib ſi q̄ sit addidit. ſ. i diffinitōe cōpōni cōtigēs. qa. ſ. nec aia mūdi ē i se cōposita nec aduēit cōpoſito. ſ. celo. vt for materie. qz ñ ē for materiā iformās

¶ Circa istā lr̄az occurrūt dubia ¶ Prīuz. ſ. de suppoſito an. ſ. itelligētia sit simplex i eē. vr̄ eni q ñ. qz i oī co q mouet. oz imagīari mr̄iā ex. z. meta. itelligētia āt vl āgelus p̄t moueri: ⁊ mouetur sepe. ēt local̄r. ut nc̄ suppono ¶ z.o iuxt b an sit variabil. vr̄ q sic. qz sic aia alterat a gaudio i tristitiā: ita vr̄ q possit āgel. saltē verus ē q ē

variabil circa actꝰ ⁊ bitꝰ: itellcūl ⁊ volūtatl. puta ab vna intellectōe ⁊ volitione ad aliam. ⁊ ab igrātia ad sciaz. suppono. n. ƀ ⁊ vū ē qꝫ āgelꝰ pt ꝓficē i scia. accipiēdo notitiā ⁊ sciaz a rbꝰ ⁊ 3ꝰ ē an itelligētia sit ꝯpōi ꝯtigēs. vr̄ qꝫ sic. nā ƒ ari. .z. ce. ⁊ mū. ⁊ ꝯmenta. ibidē ⁊ i. iz. meta. ⁊ aui. .9. meta. celi sūt aīati ⁊ ñ alia aīa q̄ intelligentia sz aīa aduēit cōpositōni cū sit forꝫ ⁊ actꝰ corpis g̃ ⁊c. ℜ. ad pꝰ qꝫ itelligētia ē siplex siplicitate ō q̄ ē nūc ƒmo qꝫ ꝓ. sic. qz si ē cōposita ex mr̄ia ⁊ forꝫ. l̓ illa materia ē eiusō rōis cū materia corporali ū vl̓ ñ. ñ pꝰ. qz sic itelligētia eēt corruptibil ⁊ trāsmutabil. q̄cūq;. n. bñt materiā vnigeneā sūt adiuicē trāsmutabilia. materia ei ē id q̄ res pt eē ⁊ ñ eē. 7. meta. nec zꝰ. qz tc̄ ponerēt due mr̄ie ꝓ se qꝫ ph̄s ñ dicerz. ℑ Jō argumētū cōcludit de aia rōali qꝫ ñ sit cōposita ex materia ⁊ forꝫ. ℑ Ad illud qꝫ arguit dico qꝫ equocat de materia. put ē altera ps cōpositi vl̓ vt dicit subꝰ gñalr̄. i oi g̃ qꝫ mouet. oz imaginari materiā. i. subm̄ qꝫ subycit motui. ⁊ bꝰ: cōcedo materiā eē i itelligētia. ē ei subm̄ ml̓toꝫ accidētiū ℑ Ad zꝰ concedo qꝫ intelligentia variat: etiā subiectiē sic arguit. ⁊ iō ꝓ ƀ erit distincta a forꝫ q̄ ƀ diffinit: auctor ām iste loq̄t more ātiquoꝝ philosophoꝝ q posuert itelligētias q̃sdā deos simplices i eēntia ⁊ inariabiles oio. iō signanter dic̄. vt aiūt qdā. ℑ Ad 3ꝰ dico qꝫ celi ñ sunt aīati. nec itelligētia ē aīa eoꝝ. ad ari. ꝯmenta. auice. vl̓ sūt negādi vl̓ exponēdi bꝰ qꝫ loquūt de aia ƒ cōditōz q̄ aia ē motrix: ñ q̄ ē forꝫ. ⁊ illa aia ē ꝑpe motia bꝰ orbis cōiūcta huic ut ꝑpa motrix. ⁊ sic ñ ē nisi vnica vniꝰ. ℑ Ultio cū dic̄ (ifra termiꝰ) cōcludit diffinitiōz bñ assignatā vbi arguitur sic. illa ē diffiꝰ vl̓ notificaꝰ: vl̓ descriptō ꝑpa alicuiꝰ q̄ nibil cōtiet supfluuz nec dimiutū. sz data diffiꝰ ō forꝫ ē hiꝰ. g̃ ipa erit termius forme. i. ꝑpe cōuertibil diffinito. bꝰ rōis p ponit cōclusioue. zꝰ. miorē ibi (neqz ei) quā dicit patere ex p̄dcis subtil̓r iuestigāti ℑ Nōnꝰ qꝫ diffiniꝰ: dr̄ teriꝰ. qz teriꝰ claudit ꝑpe qcqd ē rei termiate ⁊ excludit qcqd ē ex̄neū. ita ⁊ diffinitio respcū rei diffinite. vtꝝ āt p̄dcā diffiꝰ: forme sit bñ assignata vt possit dici teriꝰ pz aliq̄l̓r ex p̄dcis ⁊ patebit āpliꝰ ex dōis i ƒa lectōne.

Habz autez dubitati

onē). Post q̄z auctor declarauit diffinitionē forme totā ⁊ directe exponēs q̄libz pticulā sigillati. nc̄ idirecte expōit illā iuariabili eēntia mouēs istātiā circa illā. circa qꝫ sic procedit. p istat. zꝰ: soluit ibi. sz ñ ē. dic̄ g̃ qꝫ dubitatōz bz ex p̄cedēti. vtꝝ verū sit qꝫ nlla forꝫ sit variabil. ⁊ ꝓ ꝯs illa ptic̄la esset male posita nā i pluribꝰ formis vr̄ qꝫ sint variabiles. vbi gr̄a. i tribꝰ eadē oro ē suscepti vi ⁊ falsi. qz nc̄ ē va nūc ē falsa. sil̓r albedo. claritatl ⁊ obscuritatl. qz nūc ē itēsa nūc remissa. sil̓r rō. i. opinio ē suscepti eꝰ qꝫ ē ire, ⁊ qꝫ ñ ē. i. vi ⁊ falsi. qz nūc ē va nūc falsa. sic̄ oro. exꝫ. soz. sedēte oro q̄ dic̄ soz. sedet ⁊ opio q̄ ƀ opiat vera ē. ipo ñ sedente vtraqz ē flā ℑ Nōndū qꝫ albedo cū sit q̄litas de. 3. spē ⁊ sil̓r oro cū sit q̄dā vox ⁊ sonꝰ sēsibil sil̓r opio cū sit qdā bitꝰ mēt ptimens ad p̄mam spēz q̄litatl vñ q̄dlibz illoꝝ q̄daz forme accidētalis ō qbꝰ mouet dubiū an sint variabiles ut dic̄ diffiꝰ forme p̄dca ℑ Deide cuz dic̄ (sz ñ ē ita) soluit ad istātiā: ⁊ stat solutio in ƀ qꝫ nꝰ illoꝝ variat vt subm̄: sz vl̓ vt teriꝰ vl̓ vt signuz i diffinitōe āt forme cū pōat i variabili eēntia itelligēdū ē subiectie. sic̄ iā supiꝰ ē dcz. iō dicit qꝫ dicere albedinē clarā. i. itēsā: ñ ē aliō dicere q̄z subm̄ suscipiēs eē clarū ℑ Item oro aut rō. i. opio ñ ē suscepti ꝯrioꝝ. s. vi ⁊ falsi. sz sūt note .i. signa eaꝝ passiōuz. i. cōceptuū q̄ sūt i aia: in gbꝰ. s. ē vuz ⁊ flm̄ subiectie. ⁊ sbdit qꝫ ō bis dcm ē alibi. de bis. i. de passiōibꝰ q̄ꝝ sūt signa vocel de gbꝰ bēt p̄ pier. vl̓ de bis. i. ō ista dubitatione an oro ⁊ opio sint suscepti ꝯrioꝝ ō q̄ dcz ē i p̄dicamēt]. c. ō subā ℑ Sz ꝯ istā rōz ar. p̄ sic. impossibile ē trāsire a ꝯdcōrio i ꝯdcōriū sin̄ aliq̄ mutatōe ⁊ variatōe media. alr̄ ñ eēt rō q̄r magis ps ꝯdictōis ē nūc va ⁊ nō pꝰ. sz oro vl̓ opio trāsit sic. qz nunc ē va nūc ē falsa. ⁊ p ꝯns ñ va q̄ variat ⁊ mutat ℑ Ꝑ auctor ñ vr̄ euadre difficl̓tatē ex hac rōe. nā ꝯceptꝰ vl̓ passio q̄ ē i aia ē q̄dā forꝫ. si g̃ ipa vaīat a vo ⁊ flo. vt ipe vr̄ inuer hr̄ qꝫ aliq̄ forꝫ variat ℑ ℜ. ad pꝰ sic̄ iā dcz ē i p̄dicam̄t]. qꝫ ibi ari. ⁊ ƀ auctor iste ñ itēdit negare oēz mutatōz a forꝫ. puta oro ne l̓ opiniōe. qa nūc ē va nūc ē falsa. vuz tñ ⁊ flz sūt i oro ne sic̄ i signo ñ subiectie ⁊ dñt forl̓r respectū coformitatl ⁊ diformitatl ad rē. ⁊ sūt ꝯry respcūs. sed vult qꝫ oro ñ variat ƒ illa p̄ ⁊ qꝫ origial̓r sūt a re: ita qꝫ variatio illa ƒ respēz p̄suppōit mutationē rei qz ab eo qꝫ res ē vl̓ ñ ē ⁊c. ℑ Ad zꝰ per idē. qz idē iudiciū ē ō ꝯceptu ⁊ opiniōe. ⁊ forte iō sīt sz p̄supponūt mutatōz rei ℑ Ex p̄dcis ꝯcludit qꝫ variatō q̄ excludit a forꝫ ē tm̄ fz forz absolutā: sic qꝫ nulla forꝫ assūit suū subm̄ tal̓ variatōis. sz illā q̄ ē ƒ forz respectiuā oz concedere nc̄cio i forꝫ. sic̄ pz de vo ⁊ falso i oro ne ⁊ opiniōe ℑ Itē eadē albedo nūc ē similis alteri nūc ñ ē similī. puta si illa alia corrūpit ⁊ eadē q̄titas nē eq̄l̓ nūc ñ ℑ Ad maiorē euidētiā p̄dcōꝝ q̄ritur vtꝝ diffiꝰ data de forꝫ sit bñ assignata. ar. qꝫ ñ forꝫ ñ ē diffinibil. g̃ nec ista ē eiꝰ cōueniēs diffō ꝯns ē euidēs. añs p̄bat. tū qz forꝫ ē trāscēdēs. nā ē cōis oibꝰ. 9. p̄dicam̄t]. accñtiū. nil̓ āt ē cōe q̄lissimis nisi ex̄ gꝰ ⁊ p ꝯns trāscēdēs. sz nꝰ trāscēdēs p̄t diffiniri. qz ñ bz gꝰ nec dr̄az ⁊ sola spēs diffinit. g̃ ⁊c. tū qz forꝫ q̄ ƀ intēdit ē cois subāli ⁊ accñtali. sbē āt ⁊ accñti nil̓ ē cōe vniꝰ ⁊ soꝰ vniuocū ē diffinibile ex li. p̄dicamētoz ū. qz vniuoca bñt id̄ nomē ⁊ rōz equoca soꝰ nom̄ g̃ ⁊c. ℑ Ꝑ ista diffinitio dat p copl̓atōz. ois āt tal̓ diffiꝰ ē increpāda. ex. 6. topi. ℑ Ꝑ ƀ ñ pōit genꝰ ⁊ dr̄a forme. g̃ diffiꝰ nulla. añs q̄ ad dr̄am

ℑ Nō q doctor nō potest hic probationē quō genꝰ nō ponitur in diffinitione forꝫ. qz frustr probatū est hic in probatione p̄m rō. cuius q̄ nes ꝯ.

pbaf. qz dra ē qda for ⁊ forme ñ ē for ¶ Pōt ēt
ar. ꝫ pticlas diffōnis: sic p⁹i sniando. q̄re ibi
¶ Ad oppo⁹ ē auctor q vocat istā diffōnē termi⁹.
¶ R⁹. iux dubia q̄ tāgit pma rō ¶ pri⁹. videdū
ē an for sit ppe diffinibil. ¶ z⁹. an diffiniat for
subālis aut accītal aut cois ad vtrāq;. ¶ z⁹. de
pposito an ista notificatio ꝺuēiēter assignet
¶ Quā⁹ ad p⁹ vr dō pp arg⁹ fcm q for ꝺis istis ge
neralissimis ñ sit ppe diffinibil. qz cū sit trāscē
dēs ñ hz g⁹ nec dra nec p ꝺñs ē spēs q̄ sola ppe
diffinit. auctor āt vocat hāc notificatōz teri⁹ ñ
a ppetate diffōnis sz a ꝺuertibilitate. qz ꝺuerti
bil ē cū for ¶ Sz occurrit du⁹ qd de for. ī. g⁹ di
co q pt diffiniri. qz lz ñ sit ī gñe directe ꝑ coordi
natiōz spēx i⁹gnis. tñ i suo ordine pt brē g⁹ ⁊ dri
am p q̄ diffinit. vbi gra sic aia diffinit. z⁹. de aia
q ē act⁹ corpis orgāici pō vitā hñtis. ℔ āt forte
ñ ē vex de oib⁹ formis ut de vltis drys de qb⁹
nil pdicat ī qd nec ut g⁹. de q̄ alias ¶ Ad z⁹
dico tria p ordinez. ¶ pri⁹ dcm q ℔ ñ diffinit
pcise for accītal. p⁹. ois diffi⁹. ē adeq̄ta diffinito
qz ꝺuertibil cū i⁹. sz ista diffi⁹. ñ ē adeq̄ta forme
accītali. pz qz ꝺuēit ēt fōme sbāli. for ei ignis sit
a ē ꝺpōni ꝺtigēs simplici ⁊ inuariabili eēntia cō
sistēs. pz. ḡ ⁊c ¶ z⁹ dcm ē q ñ diffinit for sbālis
pcise. q ꝑbat p eādē rōz. qz ꝺuēit ēt forme accī
tali puta albedini ¶ z⁹ dcm q diffinit for cōis
subāli ⁊ accītali q̄ segt ex pdcis ¶ Cōtra. qz aia
hūana excludit ab hac diffōne ī lra q̄ tñ est for
subālis ¶ R⁹. ut iā dcm ē s for ℔ diffinita ē ois
for natural educta de pō mrie q̄ ñ ē nata existe
re p se q̄lis ñ ē aia hūana. iō excludit for. ḡ ꝺis
subāli naturali ⁊ accītali ℔ diffinit ut vr ꝑ itē
tiōz auctor. ¶ Quā⁹ ad z⁹ dico q ꝺuēiēter po
nit. nā ℔ pōit aliqd. q̄lig⁹ ꝺtigēs. i. act⁹ aduēiēs
qz ēt for ē ps ꝺpositi ⁊ refert aliq⁹. ad ipz. iō po
nit teri⁹ b⁹ relatōis ꝺpōni. i. ꝺposito q segt sim
plici ⁊ inuariabili eēntia ē loco dra ⁊ sepat forz
℔ intētā ab oi alio ut pdcm ē ¶ Ad p⁹i oppo⁹ pz
ex p articlo. sz nego ꝑaz pbōz cū dr q subē ⁊ ac
cidēti nil ē cōe vniuo⁹. nā ens pono vniuo⁹. io.
pdicamēt ut dixi sup por⁹. sil̄r for subālis ⁊ ac
cidētal hñt p cōi vniuoco ℔ q ē act⁹. nā q̄lz hz
gditatiue ℔ q ē act⁹ ⁊ forl̄r. ¶ Ad z⁹ dico q p
oia copl̄ata simplici ⁊ inuariabili dz itelligi vnū
circūlocutū. ⁊ ñ ē icōueniēs pōi copulatiōz ad
circūloq̄ndū aliqd i diffōne. dre. n. vltie sūt no
bis igte. iō oz eas circūlog p mlta copl̄ata ¶ Ad
z⁹ ꝺcludit q ñ ē ꝑpa diffi⁹. q ꝺcessū ē: sz illō q
addit q forme ñ ē for flm est. vna. n. for drt ab
alia p aliq̄s dra q̄ dra ē for e⁹ nec ē ꝓcessus infi
nit⁹ sz deuēit ad vltias dras ⁊ fors q̄ seipis tōl
r distiguūt ⁊ se tol drnt ¶ Tūc seqt illa ps (sbāle
ē) vbi pōit ꝑa diffi⁹. q̄ ē de subāli. circa q. z. fac
p subāle diffinit. z⁹. dicit ibi (℔ vo erit) pma ps
dicit i. z. p pmittit diffōz. z⁹. subdit ei⁹ explana
tiōz ibi (vt rō ⁊ sp⁹us) dicit q subāle ē q eē con
fert ⁊c. q̄ sic ē itelligēda q eē. s. gditatm ⁊ eēnti
ale ꝺfert ad forme accītal draz q̄ ñ ꝺfert eē ni
si ꝑ gd ⁊ accītale ꝺpōni. i. ꝺposito ex q̄dā ꝺpōe
. i. ex ℔ q ꝺponit alteri ad draz cāz extrisecaz
efficiētis. s. ⁊ finalis. nō ēs. n. cē p se ꝺferūt ēe sed
sole itrisece. s. mria ⁊ for sūt de ꝺpōe rei ut ī pli
b⁹. i. ex plib⁹. qz ois ꝺpō ē ex plib⁹. nil. n. ꝺpōit
sibiipi ⁊ q ipole ē de eē rei ad draz ēt forme ac
cidētal. qz accīs adest ⁊ abest pter subci corru
ptiōz vel ut vitet supfluitas ī diffinitiōe. pma
pticla eē ꝺfert pōt tāq̄ g⁹ cōe. qz ois for sbālis
aut accītal ꝺfert eē. ꝑa āt ex q̄dā ꝺpōne ad di
stiguēdū cāz itrisecā ab extrisecis. tertia āt ⁊ q
ipole ⁊c. ad draz accītiū. ¶ Postea explicat p
ex⁹ ut rō ⁊ sp⁹us ⁊ hoz ꝺsilia. ⁊ ꝺti⁹ ⁊ discretuz.
¶ Nōn⁹ q dcā diffi⁹. va ē tā de ꝺpōe naturali
q̄z de subāli. nā sic subāle bois ē corp⁹ ⁊ aia ita
spēi ge⁹ ⁊ dria. vñ ⁊ p vtraq̄z pñt adduci exēpla
iā adducta ut rō. i. aia rōalis ē subāle bois ⁊ sē
sus. i. aia sp⁹itiua aial̄ vel sic ut rō. i. dra q̄ ē rōa
le ē subāle spēi q̄ ē bō ⁊ sp⁹us. i. sp⁹ibile aial̄ q est
spēs subalterna. q addit ꝺti⁹ ⁊ discretū intelli
gēdū ē q sūt dre q̄titatis. vñ ꝺti⁹ ē subāle li
nee superficiei corpis. discretū vo numeri ⁊ orōis
¶ Deiñ cū dicit (℔ vo) dīdit subāle ī mriā ⁊ form
vbi tria facit p ppōit dionez. z⁹. e⁹ declaratōz p
exēpla. z⁹. fac q̄dā remissiōz. ꝑa ibi (ut cor⁹) ter
tia ibi (hec āt i bis) dicit ḡ q sbāle ℔ erit ut ma
teria. illō vo ut for ⁊ stati declarat p exēpla ut
cor⁹ ē mria bois. aia vo for. q̄z. s. vtrūq̄ ē sbale
bois ꝑ pdcāz rōz ex qb⁹ ifert ynā ꝺclōez q erit
itaq̄ subāle cor⁹ bō ⁊ rōale. ¶ Nōn⁹ q exēpla
adducta pñt ut p⁹ exponi de cōpōne tam reali
naturali q̄ loica. puta q p corp⁹ itelligat mria
bois ⁊ p aiaz vl̄ rōale for e⁹. alio⁹. vt p corp⁹ in
telligat g⁹ ⁊ p aiaz ⁊ rōale dria specifica. ⁊ qz ex
substātys ñ fit ñ subā. iō segt q si cor⁹ sūt subē
⁊ substātialia bois q ipe bō ē subā ⁊ subāle. iō
ex pdictis cōcludendo ifert erit iq̄z subāle cor⁹
p⁹ bō ⁊ rōale. ⁊ ē ista diuisio silis illi de natura. z.
pbi. q. natura q̄dā ē materia q̄dā for q̄daz cō
positū q magl ppe dr ñ natura sz hñs naturaz
¶ Ultio cū dic (hec āt) remittit ad librū pdica
mētoz sr cōsideratiōz illoz di. q ℔ iā sr expedi
ta ⁊ dca ī bis q̄ ō catbegorys ī pnt libi ei deteria
tū ē ō pdicam̄to subē: ⁊ p ꝺñs ō subāli. Jtē ī q̄li
bet pdicam̄to ō qb⁹ ℔ agit sūt gña et dre q̄ sūt
subālia ⁊ eēntialia suis spēb⁹ ¶ Sed occurrit
dubiū ad quid deseruit ppositio ita diffi⁹ ō sub
stātiali. dō q qz diffinierat forz ī cōi ⁊ aliq̄ for
ē subāl. cōgruū fuit scire q ē subāle ¶ Cōtra ḡ
pi rōe debuit diffinire accītale. nā aliq̄ for est
accītal ¶ R⁹. q ℔ diffinit ꝺria signata. 6. top.
p diffinitōz. ḡ sbāle dat itelligi accītale p ꝺriū
al̄r pt dici q oia. 6. p̄ncipia ō qb⁹ pseqt sr forme
accītales. iō i eis stati agit ō accītali. ¶ Alia rō
pt dari. qz for de q̄ agit ī ℔ li⁹. ē accītal. iō vtile
fuit scire oppo⁹ tāq̄ a ppōsito excludēdū. sic ī
li⁹ pdicam̄to agit de equoco pp oppōez ei⁹ ad
vniuo⁹ de quo hic intenditur principaliter ⁊ vt
equiuocū vitetur sil̄r in proposito ē dicendum.

Nō. p⁹. glosula est
melior et supflua
omittenda.

Videt autem forma.

Posit⁹ qbusdã diffinitõib⁹ nũc auctor ponit q̃sdã diuisiõem. & sũt. 3. ꝑma diuisio formę attẽ dit̃ i ꝯpatiõe ad efficiẽs a q̃ ẽ. ꝟa i ꝯpatione ad suppo⁹ q̃ dr̃ l̃ i q̃ ẽ. 3. ꝓ cõpatõez ad subm̃ cui iest l̃ adẽ. ꝟa põit ibi (forꝫ vo) 3. ibi (singl̃m vo) circa ꝑ⁹ sic ꝓcedit. ꝑ ꝓpõit diuisionẽ. 2°. sbdit̃ dclaratõz ꝓ exẽpla. 3°. mouet du⁹. ꝟa ibi (rõ vo). 3. ibi (i qbusdã ãt) dic̃ g̃ q̃ forꝫ q̃dã ẽ a nã q̃dã ab actu. i. opõe bũana l̃ ab arte vlt dicere q̃ forꝫ q̃dã sũt nãles q̃ ꝫ. s. cá efficiẽs ẽ nã. q̃dã sũt artificiales: q̃ ꝫ. s. cã efficiẽs ẽ ars. ¶ Postea cũ dicit (rõ vo) dclarat ꝓ exẽpla utrũ. i. põ rõa l̃ l̃ aia rõa l̃ ẽ a nã. calor vo ⁊ pa°. q̃. s. iferũt ñ ab itra: sz ab ex̃ puta ab aliq̃ violẽta pcussiõe exñt i actu illa st ab arte. ¶ Deiñ cũ dic̃ (i qbusdã ãt) moz circa p̃dcã. 2. dubitatões: ꝑma ẽ d figura icisionis. ꝟa d forꝫ vlt q̃ põit ibi (sz i bis q̃ i plib⁹) circa ꝑ⁹. 3. fac̃. ꝑ moz qõz. 2°. eã tractat arguẽ°. ad vtrãq; ptẽ ibi (nã nihil) 3°. eam soluit ibi (dico ãt) i ꝑma g̃ pte dic̃ sic q̃ dubitatõ ẽ i qbusdã. s. formis. vtrum icipiãt. i. fiãt a nã an ab actu. i. arte ut i figura icisiõis. vocat̃ figura icisiõis illa q̃ i aliq̃ mã puta lig̃ lapide vl̃ ferro sculpit̃ ꝓ absciſiõz ptiũ ñ ꝓ aliq̃z additõz siue sit figura bois siue bruti l̃ alteri⁹ rei. ¶ In ꝟa pte ar. q̃ tal̃ figura ñ sit ab arte ⁊ itẽdit talẽ rõz. cuicũz nil̃ addit̃ ꝓ actũ. i. artẽ ad ℔ q̃ fiat illd ñ ẽ ab actu l̃ arte sz figura icisiõis ẽ bi⁹. g̃ ⁊c̃. ¶ 1⁹ rõis mi. põit̃ i lr̃a di. q̃ nil̃ additõis fit. i. nil̃ addit̃ figure icisiõis ad ℔ q̃ fiat. sz q̃dã sepa°. fit tm̃ ptiũ. ¶ In. 3. pte soluit. ad. q. distin°. di°. i qd figurã icisiõis eẽ a nã. s. q̃z⁹ ad aliqd: sẽtiri vo. i. q̃z⁹ ad sẽsibilẽ appentiã eẽ ab actu. i. ab arte. ⁊ addit q̃ illa. s. forꝫ l̃ figura q̃ ẽ ꝯiũctiõis ⁊ q̃ fit ꝓ ꝯiũctõez ⁊ appõz ptiũ puta duo⁹ l̃ aliqd silẽ m⁹ ẽ d bis. s. formis l̃ figur q̃ st ab actu l̃ ab arte. ¶ Non⁹ q̃ ad solonẽ q̃is ꝟ itẽtõz auctor ut ꝯir expõit in ℔ stare q̃ figura icisiõis ꝯpbẽdit duo. mãz. s. ⁊ forꝫ q̃ appet ⁊ sẽtit̃. q̃z⁹ ad mãm ẽ a nã. q̃ mã illa puta lapis l̃ lig⁹ a nã ẽ: sz forꝫ q̃ appet ⁊ sẽtit̃ ẽ ab arte. q̃ ꝓ artẽ ꝓducit̃ ad actũ. ¶ Ad maiorẽ euidẽtiã p̃dcõꝫ q̃rit̃ vt⁹ forꝫ icisiõis sit a nã l̃ ab arte vr̃ q̃ ñ ab arte ꝓ rõz auctor. nã oẽ illd q̃ ẽ ab arte fit ꝓ appõz ⁊ addõz pt̃ ad ptẽ. sz tal̃ figur̃ ñ fit sic: sz magl ꝓ amotõz. ¶ Ad aliã ptẽ ar. q̃ ñ sit a nã. q̃ illd c⁹ pn⁹ effectm̃ ẽ volũtas et agẽs a ꝓposito ñ ẽ a nã sz ab arte: pz q̃ st̃ oppositi mõi agẽdi ℔ ⁊ ille ex 2°. phi. sz tal̃ figura est bi⁹. pz g̃ q̃ ñ ẽ a nã: sz ab arte. ¶ R°. ℔ ꝓ ĩgrã q̃lr̃ ista figura p̃cedit i mã añq̃z ad appẽtiã sẽsibilẽ reducat̃. 2°. dicã ad qõez. ¶ Qua⁹ ad ꝑ⁹ ẽ vna opio q̃ dic̃ q̃ tal̃ figur̃ p̃cedit iã i mã actualr̃ sz ẽ coopta alys ptib⁹ eiusd̃ mr̃ie. puta lapid̃ aut ligni q̃ ptes remouẽt̃ ꝓ actũ artific⁹ ⁊ tũc figur̃ appet ita q̃ ꝟ ℔ artifex nil̃ aliud facit nisi rẽouere ptes phibẽtes appẽtiã figure p̃exñt⁹ a nã in mã p̃iacẽte. forte b⁹ opionis ẽ auctor. nã dic̃ q̃ figur̃ ẽ a nã: sz sẽtiri. i. actualr̃ appere ẽ ab actu. ¶ Contra istã opionẽ ar. tũ qr ois noua ac°. posita ꝓductia ℔z aliqd positiũ ꝓ terio nouit̃ ꝓducto. illd nõ ẽ sola sepa°. ptiũ. qr sepa°. ñ ẽ nisi q̃dã ꝑua°. g̃ ẽ ipa figur̃. qr nil̃ alid ꝑt dari. figura g̃ nouiter ꝓducit̃: ⁊ ꝓ ꝯñs ñ iã ꝑexistit. tũ qr i ead ꝑte mr̃ie ñ pñt eẽ actu sil̃ figure ois icõpossibiles nisi põas ens ꝓhibitũ ⁊ chimericũ i nã: sz i ead ꝑte mr̃ie pñt eẽ q̃cũq; figure i sr̃u dionis: puta bois bouis hr̃ẽ ⁊c̃. q̃ st̃ ois icõpossibiles. g̃ nõ st̃ sil̃ i actu: ⁊ tñ eẽnt ꝟ te. tũ qr figur̃ extẽse bñt ptẽ ex̃ ptẽ ipol̃e ẽ oẽs ptes sil̃ eẽ actu: sz talis figur̃ de q̃ q̃rit̃ ẽ sic extẽsa. g̃ ⁊c̃. sz i q̃cũq; pte materie sit caput ꝑt fieri pes l̃ man⁹ ⁊ sic de alys. g̃ tales ptes ñ ꝑexistũt i actu. ¶ Dico g̃ q̃z⁹ ad hũc articl̃z q̃ tal̃ figur̃ ꝑcedit i mã põ passiua ⁊ subiectiua: sic̃ oẽs alie forme ⁊ n°°. actu. ¶ Quã⁹ ad z⁹ ꝑ ꝑmittã vnã distictõz. ¶ z°. triplicẽ ꝯclonez. ¶ De ꝑ scie⁹ q̃ nãle ꝑt accipi duplr̃. actiue. s. et passiue. põ ei receptiua forme ꝑt ꝯpari ad forꝫ quã recipit: l̃ ad agẽs a q̃ recipit. ꝑ°. ipa ẽ põ nãl̃ violẽta l̃ neutra. nãlis ẽ cũ ad forꝫ nãlr̃ icliat̃. violẽta si sit ꝯ icliatõz e⁹ nãlẽ. neutra si nec icliat̃ nãlr̃ ad forꝫ nec ad oppositã. ex⁹ ꝑmt. ignis ad moueri sursũ. ex⁹ hr̃i. terra ad moueri sursũ. ex⁹ tertꝫ sic̃ supficies se ℔z ad albedinẽ ⁊ nigredinẽ l̃ me⁹ colorẽ. ¶ ℔z z°°. cõpãdo receptiõ ad agẽs a q̃ forꝫ recipit: tũc ẽ nãlitas q̃ñ receptiõ ꝯpat̃ ad tale agẽs q̃. patũ ẽ nãlr̃ ipzimere talez forꝫ i tali passo: sic̃ ñ nãlitas gñalr̃: q̃ñ ꝯpat̃ ad tale agẽs q̃ ñ ẽ nãlr̃ ipssiuũ b⁹ forme i illud passũ q̃le ẽ agẽs volũtariũ a ꝓposito siue sit creatũ siue supnãle ⁊ increatũ. ¶ Ex p̃dcis cõcludo corre⁹ q̃ nãle accipit̃ equoce. nã diuerꝫ opponit̃ ⁊ ista ẽ vna cã cogscẽdi multiplex. ex ꝑ topi. nãle ei oppõit̃ vno°. supnãli. ¶ A°° libero l̃ volũtario. ¶ A°. violẽto ut appet ex p̃dcis. nã ut nãle attẽdit̃ a pte ꝓncipy acti. tũc oppõit̃ sibi libez v°. ⁊ a°. supnãle. sz ut attẽdr̃ a pte ꝓncipy passiui tc̃ sibi oppõit̃ violẽtũ. ¶ De z°. sit ꝑma ꝯ°. figur̃ incisiõis ñ ẽ a nã. accipiẽdo nãle ꝑ°. bãc oñdo sic. illa forꝫ ñ ẽ a nã ꝑ°. ad quã passũ ñ icliat̃ nãlr̃: sz figur̃ icisiõis ẽ bi⁹. g̃ ⁊c̃. ꝑ°. mi. qr si sic. g̃ passum violẽtũ eẽt sub forꝫ oppõ ⁊ icõpoli q̃ fiñ est. qr lapis aut lig⁹ eque recipit figurã asini sicut figurã bois. ¶ Ex eaõ rõe ꝯcludit̃ q̃ tal̃ figur̃ nõ sit violẽta. qr ℔ ẽ vez gñalr̃. q̃ q̃cũq; forꝫ nãlr̃ ẽ i mã e⁹ oppõ erit icõpolis. est ẽt ibi violenter et e⁹ q̃cũq; forꝫ ẽ i mã violẽter e⁹ oppõ ⁊ icõpolis ẽ ibi nãlr̃. ꝯpãdo g̃ figurã icisiõis ad mãz p̃cise ipa nec ẽ ibi nãlr̃ nec violẽter. sz ꝟ põz ad vtrũq; qr mã ñ magl ad vnã forꝫ q̃z⁹ ad aliã icliat̃. ¶ Ita ꝯ°. ẽ ista figura icisiõis ñ ẽ a nã accipiẽdo nãle. z°°. ꝑ°. b⁹. illa forꝫ ñ ẽ a nã z°°. q̃ ñ iducit̃ ab agẽte nãlr̃ talẽ forꝫ ipmẽte. sz figura icisiõis ẽ bi⁹ q̃ pz. qr artifex a q̃ iducit̃ ẽ agẽs volũtariũ ⁊ a ꝓposito. g̃ ⁊c̃. ¶ Ex p̃dcis segt̃ q̃ tal̃ figur̃ n°°. ẽ a nã. vñ auctor vr̃ ℔ simplr̃ negãd⁹ siũ itelligat q̃ sit a nã qr ꝑexistit actu i mã: siue ex ℔ q̃ mria

2°. 4°.
¶ Questio de figura monstrosa.

c⁹ ẽ ens a nã: ut ꝯir expõit. qz pi rõe dom⁹ eẽt a nã quã tñ certũ ẽ eẽ ab arte eẽt ꝑ ipmmet in lr̃a.

¶ Tertia ꝯ°ẽ ista. q figura icisiõis ẽ simplr̃ ab arte ꝓ°illa for̃ c⁹ p̃n⁹ efficiẽs ẽ agẽs a ꝓposito ꝛ ꝓ arte ẽ simplr̃ ab arte. sz figur̃ icisiõis ẽ bi⁹. g̃ ꝛc̃. vtraq; p̃missa ꝫ pz ex p̃dcis ¶ Ad p⁹i oppo⁹ di°: q ma. ẽ flã vl̃r accepta. qz artifex ñ tm̃ agit apponẽdo. sz qñq; ẽt remouẽdo. ¶ Deiñ cũ dic̃ (sz ī bis) moz aliã dubitatõz. circa q sic ꝓcedit ꝑ põit qõz. z°: ꝓtractat eã ar. ꝑ vtraq; pte. z°: sb̃dit solutõz. ꝟa ibi (nã ea). z. ibi (nã igit̃) ¶ Dic̃ g̃ q ī bis. s. formis q̃ sr̃ ī plib⁹. i. vlib⁹ ñ ẽ palaz .i. ma⁹an. s. sint a nã l̃ ab arte. i. ab actu. ¶ Postea cũ dic̃ (nã ea) ar. ꝑ vtraq; pte. ꝑ q vl̃ia ñ sit ab actu. z°: q ñ sint a nã ibi (a nã ãt) in ꝑma pte ar. sic illõ q ẽ sine motu ꝛ mã ñ ꝑt fieri ab actu vl̃ia sr̃ bi⁹. g̃ ꝛc̃. iõ dic̃ q ea q̃ plib⁹ isũt. i. vl̃ia ipole ẽ eẽ ī actiõe. i. ab actu l̃ opõe artis. qz supp̃ sr̃ sine motu ꝛ mã ¶ Alr fort̃ rõ sic. oẽs opõnes sr̃ circa singl̃aria. ex ꝑ metha. sz vl̃ia ñ sr̃ singl̃aria. g̃ ꝛc̃. iõ dicit q ea q̃ ī plib⁹ sr̃. i. vl̃ia ipole est eẽ ī actõe. i. ab actu ꝛ opõe ꝓ iã dcã ¶ Jn ꝟa pte cũ dicit (a nã ãt) ar. sic. oẽ illõ q ẽ a nã sũit p̃n⁹ a creatura ꝑexñte. qz q fit nãl̃r fit a nã. sz vl̃ia ñ sumũt p̃n⁹ ab aliq̃ creatura ꝑexñte. g̃ ñ sũt a nã. ꝑ°mi. oẽ q sũit p̃n⁹ a creatu. ꝑexñte ẽ crea. .i. ens ꝓ se ꝛ ſi ī a°: l̃ de a°: sz vl̃e ñ ẽ creatura B°: g̃ ñ sũit p̃n⁹ a creatura ꝑexñte. ¶ D⁹ rõis ꝑ põit ꝯclõz. z°: ma. ibi (qm̃ ea) z°: mi. ī sua ꝓbatiõe ibi (palã vo) vñ subdit q nil̃ oio rõis. i. nll̃a rõ poterit explicare qr̃ bi⁹. s. vl̃ia sr̃. s. creature. s. ꝟ q creatura dic̃ ẽs ꝓ se ꝛ ñ ī a°: nec ꝺ a°: qz tale ñ ẽ ni si singl̃are ¶ Deiñ cũ dic̃ (nã g̃) põit. q. solutionẽ vbi sic ꝓcedit. ꝑ p̃mittit rõz. z°: ex ea ifert q̃daz ꝯclonẽ ibi (q̃pp ꝯitas) z°: addit quiddam ad dicto ꝛ ꝺclaratiõz ibi (subtilr̃ ãt) dic̃ g̃ q nã occl̃te opat̃ ī bis. s. vlib⁹. nã sic̃ ex ꝯiũctõe pl̃iũ. s. ptiũ efficit̃. s. q̃dã constitutio idest constituz excedens quantitatem priorum silicet partium componentium. exem⁹ parz ī domo sic discreti one singl̃oꝛ. i. ex singl̃arib⁹ discret] ꝛ diuerꝟ itelligit̃. i. br̃ ꝓ abstractiõz vnũ quiddã. s. vl̃e excedẽs p̃dicatiõz eoꝛ. i. singl̃ariũ. ¶ Nõn⁹ rõz star̃ i B q vl̃e ẽ a nã ñ patẽter. sz latẽter. nã ei ꝑduc̃ ꝺ circõ pticl̃aria. ꝛ ex B ꝯñr vl̃e q abstrahit̃ ꝓ ite⁹ ꝛ resultat ex plib⁹ singl̃arib⁹ sic̃ ex plib⁹ ptib⁹ ꝯstituit̃ v⁹ to⁹. nã g̃ occulte opat̃. qz ꝑducẽdo pticl̃aria ꝺ se; ꝛ directe ex B idirecte ꝛ q̃i ꝓ accñs ꝑducit vl̃ia. oẽs ei opões ꝛ gñatões reales ꝛ phyſice circa singl̃aria sr̃ ꝓ se ex ꝑ metha. ¶ Nota t⁹ ẽt q sil̃e addit. tũ ꝺ ptib⁹ ꝯponẽtib⁹ ꝯpo⁹ ñ ẽ vsq; q̃q; sil̃e. qz ꝺr̃t to⁹ vl̃e ꝛ to⁹ itegrale. tũ qz totũ itegrale itrisece ꝯstituit̃ ex ptib⁹ ꝛ ñ ec°: ꝯ⁹ ẽ ꝺ toto vl̃i. qz vl̃e ẽ de itrisecо ꝯceptu iferioꝛ. ꝛ ñ ec° qz oẽ supi⁹ abstrahit ī suo ꝯceptu a q̃libet iferiori. tũ qz to⁹ vl̃e p̃dicat̃ ꝺ suis ptib⁹ p̃dicatõe dicẽte. B ẽ B ut bõ ẽ aial. ñ sic to⁹ itegrale. hec. n. ẽ flã. pies ẽ dom⁹. tũ qz ad ꝺstructõz vl̃is seq̃ destruct°: ptiũ oiz. ꝛ ñ ec°: ẽ tñ sil̃e q̃⁹ ad aliqd. qz vtrobiq; ex plib⁹ resultat vn⁹ aliqd ꝯñr.

¶ Deiñ cũ dic̃ (q̃pp) ifert ex p̃dcis ꝯclõz q oĩs ꝯitas. i. for̃ vl̃is nãlis ẽ. s. a nã q ꝓcedit ex singl̃aritate. i. ex singl̃arib⁹ ad q vult sic arguere. oẽ illõ ẽ a nã q ꝓcedit ab eo q est a nã sz vl̃e est bi⁹. ꝓcedit ei a singl̃arib⁹ q̃ vtiq; sũt a nã (q̃ creatiõi coeq̃t̃) q expõit̃ multiplr̃ v°: sic. q̃. s. ꝯitas coeq̃t̃ creatiõi. i. ĩdiduis ꝑ creat]: tãti ei ãbit⁹ ẽ vl̃e q̃ti oia singl̃aria sil̃ ¶ A°: sic. q̃. s. ꝯitas coeq̃t̃ creatõi. i. rei simplici. ꝑ ꝓducte. qz q̃cito singl̃are ꝓducit̃ tã cito natura vl̃is. ¶ z°: ꝯponẽ°: li rl̃z q cũ li singl̃aritate sic. q̃. s. singl̃aritas coeq̃t̃ creatiõi. i. ꝑ ꝯtiuã gñatõz ī eẽ saluat̃. ẽt ꝓpetuo ꝟ oꝑ. aꝛ. z°: de aia ꝑme ꝛ ꝟe expões sr̃ meliores ꝛ sr̃ ad ꝓpo⁹ magl. ¶ Ultio cũ dicit (subtilr ãt) addit q̃ddã ad dcõꝛ declõz q ꝯsistit ī B. qz sic nã latẽter opat̃ ī bis ut sẽtire ñ possu⁹ gñatõez vl̃iũ. sic̃ ꝛ de⁹ latẽter opat̃ ī nũeris reꝛ q oia creauit ī nũero põdere ꝛ mẽsura. dicit g̃ q subtilr̃ speculãtes sic̃ inẽim⁹ nãz. s. pticl̃arẽ opari ī actionib⁹. s. ꝑducẽdo res singl̃ares ꝛ saluãdo eẽntias vl̃es ī eis sic creatorẽ creaturaꝛ ex actu. i. ex creatiõe itelligi⁹ latẽter opari ī nã. de⁹ ei stabiliuit nãz ī nũero ꝛc̃. ꝺ c⁹ rei speculatiõe se excusãs subdit q ꝟ bacte⁹. i. alibi sr̃ pẽsãda. qz sr̃ alteri⁹ ꝯsideratiõis. s. theologice magl q̃; logice ꝺ q̃ nũc ẽ ꝟmo ¶ Ad maiorẽ euidẽtiã p̃dcõꝛ q̃riť vtꝛ vl̃e sit a nã. l̃ ab actu nr̃o. vr̃ q ab actu nr̃o ꝯmẽ. i. de aia. ite⁹ agẽs facit vl̃itatẽ ī r̃b⁹. sz ꝑductio ꝓ itelle⁹ ẽ ab actu nr̃o. g̃ ꝛc̃. ¶ Ꝑ ñ ẽ a nã. g̃ ab actu nr̃o. añs ꝓbat̃. qz si sic eẽt põere vl̃ia se ꝓpata ꝛ ideas. ꝯña pz ¶ Lõtra auctoꝛ ī lr̃a. ¶ R°: ꝑ ponã vnã distictiõz ¶ z°: dicã ad qõz ¶ Qnã⁹ ad p⁹sciẽdũ q vl̃e ẽ nomẽ ꝯcretũ. nã sic̃ ab albedie dr̃ al⁹. sic ab vl̃itate vl̃e. põt g̃ sũi vl̃e sic̃ ꝛ cetera ꝯcreta triplr̃. v°: ꝓ subcõ. i. ꝓ re ꝑme ītẽtõis cui applicat̃ itẽ°: vl̃is. ꝛ B°: vl̃e ẽ obiectũ ꝑ⁹ite⁹ ꝛ ois scia ẽ vl̃iũ. ¶ A°: sũit̃ ꝓ for̃. i. ꝓ re ꝟe itẽtiõis tãta abstellectu ꝛ applicabili reb⁹ ꝑme intẽtiõis. ꝛ sic logt̃ logic⁹ ꝑpe de vl̃i. ¶ z°: mõ sũit̃ ꝓ aggregato ex subiecto ꝛ forma ꝛ illõ est ens q accidẽs. aggregat. n. diuersas res ex q b⁹nõ fit vnum p se ꝛ de tali nulla est ars. qz de ente q accñs nulla ẽ scia. qz nec ẽ diffinibile ex .6. metha. ¶ Quã⁹ ad z⁹ sit ꝑma ꝯ°: vl̃e. ꝑ°: ẽ a natura. ꝑ°: oẽ ens naturalr̃ ꝑcedẽs actũ rõis ẽ ens reale naturale. sz vl̃e. ꝑ°: ẽ bi⁹. g̃ ꝛc̃. ꝑ°mi. qz obc⁹ ꝑcedit nãlr̃ actũ potẽtie sic̃ cã cãtũ. sz vl̃e ꝑ°: ẽ obiectũ actus inte⁹ de i° ꝑt itelligi rõ autorl qz ꝑducto singl̃i ꝓ naturã ꝑducit̃ natura i singulari q̃ ẽ vl̃e illo°: ibi enī natura occl̃te opatur ¶ Ꝟa cõclusio ẽ. vl̃e z°: ẽ ab actu nr̃o. B patz qz ꝑducit̃ ꝓ actũ itellcũs ¶ tertia cõclusio ẽ. vl̃e z°: ẽ ens pti a natura ptiz ab actu nr̃o. vt pz ex p̃dcis. ¶ Uel posset dici alr. q vl̃e z°: sũptum ẽ ab actu nr̃o. ꝑ°: ab eoꝺ ꝑducit̃ totũ cõpo⁹a q̃ iducit̃ res forl̃. dico to⁹ catbegorice. sic̃ totus

ignis dr̄ gn̄ari ab iducēte forz ignis. sz for vlis
pducit ab actu ite⁹ ex ꝑa cōclusione. g̃ z totuz
vle. Cōfirmat. qz to⁹ vle dr̄ ens rōis ex b̄ q
for vlitat|ē a rōe. g̃ pi rōe dicet eē ab actu in-
tellect⁹ vl rōis. Utruz ãt vlia sint i reb⁹ l ab-
stracta. dcz ē i plogo poz. i q̄daz. q. Ad p⁹ in
oppo⁹ dico q fat̄ ꝑ ꝑa conclusiōe. lō ꝑ nc̄ conce
do ipz lz sit du⁹ an b̄ faciat itellcūs agēs ut di
cit cometa. vl ite⁹ possibile. Ad z⁹ nego añs.
nec pono ideas aut vlia sepata nisi ꝑ ꝓsiōratōz
vt pz ex dcis ꝓcedēdo ꝑmā z ꝑaz ꝓclōz qōnis

Ꝑmaruz vero. posi-
ta vna dione forme q̄ attēdit penes efficiēs a
q̄ ponit ꝑa q̄ attēd|t penes suppo⁹ de q̄ vl in q̄
ē. z b̄ ps diuidit i. 3. ꝑ. 3. diones subordinatas:
q̄z vna ē subdisio alteri⁹. ꝑa pōit ibi (eoz vo q̄
sūt) tertia ibi (mānifestuz ãt ex his) ꝑma diſio ē
trimēbr|. c⁹ z⁹ mēbrū pōit ibi (q̄dā ei in subō)
3⁹ ibi (q̄dā dn̄r) dic g̃ q for z q̄dā dn̄r ō subcō
z sūt i subō. vt oia accn̄tiū vlia. vbi. g. scia q̄ ē i
subō. s. i aia z dr̄ de subō. puta de grāmatica et
de q̄cūq; pticlari scia. z⁰ ibi (q̄dā ē) ponit aliō
mēbrū. s. q̄ q̄dam for ē i subō: sz de n⁰ dr̄ subō
vt albedo soz. z gn̄al|r oēs forme ſididue accn̄ti
um. albedo ei soz. ē i soz. ut i subō. sz n̄ dr̄ de ali
quo iferiori. qz n⁹ bz. 3⁰ ibi (z q̄dā dn̄r) ponit
3⁹ mēbrū. s. q̄ q̄dā forme dn̄r de subō i n⁰. aūt
subō sūt vt rōnale z mortale z gn̄al|r omia vlia
subē. Nōndū q̄ ista ē eadē diſio cū illa quā
ponit ari. i ꝑdicamtis circa ꝑncipiū (eoz q̄ sūt)
sz b̄ omittit quartū mēbrū. s. q̄ q̄dā nec sūt in
subō nec dn̄r ō subō vt ſididua subē. z sic dcz ē
in por. c⁰ de accn̄te. Nōndum q̄ esse in prout
dr̄ ꝺ dici ō. b̄ z ibi ē nomē ꝑe iposition̄is z signat
eē i ꝑdicatiōz eoz q̄ sūt ex eēntiā subiecti z al-
teri⁹ gn̄is a subō z dici de signat ꝑpā ꝑdicatōz
eēntialiū q̄ sūt eoꝝ gn̄e cū sbō. quō supiōa i eoꝝ
gn̄e de iferiorib⁹ predicāt. sic ãt itelligēdo m⁹
ē q̄ oia vlia i gn̄e accn̄t| dn̄r de z sūt. i. pticularia
ãt sūt in. sz n̄ dicunt de. oia ãt vlia de gn̄e subē
dn̄r ō. sz n̄ sūt in. pticlaria ãt nec dn̄r de. nec sūt
in. Deide cū dic (eoz vo) ponit vnā subdisio-
oē ꝑi mēbri di. q̄ eoz q̄ sūt i subō z sūt idicibi-
lia. i. n̄ dn̄r de. vt sūt pticlaria accn̄tiū. alia sūt
sēsibilia. i. sēsu aliq̄ pcipiūt vt albedo visu son⁹
auditu sapor gustu pcussio tactu. alia sūt isēsi-
bilia. i. q̄ rōe z itellectu capiūt z n̄ sēsu ut disci-
plia z simplr̄. i. gn̄alr̄ nil eoz q̄ dn̄r de subcō ut
sūt oia vlia. nil inq̄z boz sēsibilia sūt n⁹ vle pcipit
sēsu sz tm̄ itellectu. Deiñ cū dic (m⁹ ãt) ponit
tertiã q̄. ēt ē subdio ꝑe dionis quā ꝓcludit ma
ni⁹ eē ex ꝑdcis q̄ eoz q̄ dcã sūt q̄dā sita sūt alicu
bi. i. certū ē vbi sūt posita ut i subō. vbi gr̄a. ni-
gredo i oculo. q̄dā vo difficile ē assignare supp̄
i q̄ sita sint ut i subcō. vbi gr̄a. ō scia p̄nitate fi
liatōe c⁹ difficultat|inuit solutōz di. nisi forte
supp̄ p̄nitas z filiatp̄ dicat eē in gn̄ātiū z ꝓpo
nētiū ꝓpōne l ꝓplexiōc. Nōn⁹ q̄ qcqd fueit
tpe b⁹ auctor| de scia. tm̄ mō n̄ ē du⁹ i q̄ sit ut in
subō. nā cū sit bi⁹ ite⁹. oz q̄ sit i itellectu vt i
subō. ꝑ q̄ si dicat eē i ꝓpōne ꝓponētiū z ꝓcep-
tuū z terio z ut videt auctor pōere b̄ n̄ ē nisi sī
cut i signo. qz voces z ꝓcept⁹ sūt signa rez. Sil r
ō p̄nitate z filiatiōe vr̄ du⁹ i q̄ sit ut i subiecto
Uidet gbusdā q̄ sint i gn̄atiōe actiua z pas
siua ut i fūdamēto q̄ ꝑbat ꝑ ax. 5. metha. c⁰ de
ad aliqd vbi dicit q̄ rl oes ꝑi mōi fūdāt sup ac
tōz z passiōz: sz p̄nitas z filia⁰ st ō z⁰⁰ qz sūt re
latōes pducēt| z pducti. g̃ fūdamētū p̄nitat|
ē gn̄atio actiua z filiatōis gn̄a⁰ passiua Con
tra b̄ ar. nulla rl o māet fūdam̄to ꝑpo n̄ manē
te. qz nil nil ꝑt fūdare. sz p̄nitas z filia⁰ manēt
n̄ manēte gn̄atiōe actiua l passiua. aliqs ei ma
net pr̄ aliqs fili⁹ iā trāseūte gn̄atōe oi. Ad ax.
5. metha. dō q̄ n̄ itelligit q̄ ac⁰ z pa⁰ sint ꝓxia
fūdamēta rl onū i z⁰⁰ sup q̄ fūdāt ut st ꝓximū
fūdamētū l sup rōz fūdamēti ꝓximā sz sup di
spōz mediā iter fūdamē⁹ ꝓxi⁹ z ipsā rl ōez ipa
ãt pō actiua z passiua ꝑt pōi fūdamē⁹ imedi⁹
rl ois b⁰. puta pfnitatis pō actiua gn̄atiua. i
pre. z filiatiōis pō passiua i fi⁰. lz ꝓgrat actio z
pa⁰ media n̄ ut rō fūdādi rl oz sz ut qōdā ꝑuiū
ad b̄ ut ipa i tali fūdame⁰ fūdet. Ad hūc ite⁹
ꝑt forte trabi lr̄a auctor| ut p ꝓpōnē gn̄antiuz
itelligat vtraq; pō gn̄atiua pent|q;⁹ ad p̄nita
tē. z sil r pō passiua i fi⁰ q;⁹ ad filiatōz. Uel si
p ꝓplōez gn̄antiū itelligit ꝓmixtio seiuz ul ipa
seia ꝓmixta ibi p̄nitas z filiatio ꝑt pōi n̄ ut in
fūdam̄⁰ ꝓximo. sz ut i q̄dā ꝑn⁰ ꝑuio mr̄iali q̄ sat|
ipropē ē dcz. sz ꝓpe loq̄ndo p̄nitas z filia⁰ st
i pre z fi⁰ ut i subō q̄ z i potentia actiua z passi
ua ut i subiecto quo. idest in actione z passione
disp̄one media mō ꝑexpoito. i seie ãt ꝓmixto ut
i ꝑn⁰ mr̄iali z rēoto. Tūc segt illa ps (signluz
vo) vbi pōit. 3. dio ꝑncipal ō for q̄ sūit i ꝓpati
one ad sub⁹ cui ie st l adest vbi sic ꝓcedit. ꝑ pōit
dionē ꝑncipalē. z⁰ subdionē alteri⁹ mēbri ibi.
(eoz vo q̄) dic g̃ q̄ singlm̄ eoz q̄ dcã st ē icōple
xū. nā ꝓsistit icōplexiōis e⁹. i. i illa icōplexōne
q̄ ē i voce: accipit ei gtm̄ p ablatiuo moze greco
rū g carēt ablatio: z b̄ qdē ē subsistēs. i. for sub
stātial. illō vo ꝓtigēs. i. accn̄s sic for accidēral
Nōn⁹ distictioz eē bāc q̄ for z q̄ sumūt icō
plexe q̄dā ē subālis q̄dā accn̄talis. for ãt sbāl
dr̄ subsistēs n̄ q̄ ꝑ se subsistat: qz n̄ ē sine mr̄ia.
sz qz sola subsistit. iō oē ptinēs ad g⁹ subē dr̄ ꝑ
sistere l subsistit ꝑ q̄dā extēsiōz. Deiñ cū dic
(eoz vo) subdit altez mēbz dionis di. q̄ eorū
q̄ ꝓtigūt. i. accidūt existēti. i. subē sing⁹ l adue
nit subō extrisec⁰ l ꝓsiderat simplr̄. i. extrisecus
ex⁹ ꝑi. ut līea supficies coz⁹. ex⁹ ꝑmi ea q̄ extri
sec⁰ ꝓtigūt sūt vt act⁹. i. ac⁰ aut pati. i. pa⁰ aut di
spō. i. sit⁹ l pō l eē alicubi. i. vbi aut i moza. i. qn̄
aut i bre. i. bi⁹. z b̄ sūt. 6. ꝑdicamēta l ꝑncipia
de qb⁹ auctor ꝑlegt i b̄ li⁰ vñ ꝓtinās se ad dōa
subdit sz ō bis q̄ subsistūt. i. ō subā z ō bis que
so⁹ exigūt subc⁹ i q̄ sū t i accn̄tib⁹ ītrisec⁰ aduēi
entib⁹ sufficiēter disputa⁹ ē. i. igsitū ē i eo li⁰ q
scribit ō catbegoryſ. i. i ꝑdicam̄t| ō r̄ligs vo q̄. s.

¶ Prohe. extrisecꝰ aduēiūt ꝺti° nūc ꝺice⁹. ¶ Nōn⁹ ꝙ ſic ꝓz ex lr̄a ꝙ extriſecꝰ et itriſecꝰ aduēire itelligit auctor abſolutū ⁊ reſpectiū vocat.n.accñs itriſecꝰ aduēiēs illō ꝙ ſolū exigit ad ſui eē ſubꝯi q̄ ē ⁊ ħ ē ꝺdi°accñt abſoluti. vocat accñs extriſecꝰ aduenieſ ꝙ ad ſui eē aliqd aliō exigit ꝑter ſbꝯ .ſ.teriuz ad quē ē ⁊ ħ ꝺditio ē reꝯ g foꝛiꝛ ē bꝯ ad ħ ¶ Sz tūc occurrit ouꝯ .qꝛ ꝓ ħ ñ tiñ agit in ꝑ dicamēt de accñte itriſecꝰ aduēiēte puta q̄ti tate ⁊ q̄litate: ſz ēt extriſecꝰ aduēiēte puta rſo ne. ſtez i lo li° nō agit de oi foꝛ extriſecꝰ aduēiē te. qꝛ nō de ꝑdicamēto rſonis q̄z oppoꝯ ꝺic⁹ an ctoꝛ i lr̄a ꝺtiuādo ꝺcā ꝺōiſ ¶ K° itriſecꝰ ⁊ extri ſecꝰ aduēiēs alr̄ ꝺidūt accñs gñalr̄. alr̄ ipz reꝯ ut ei ꝺidūt accñs i cōi ſignificāt iō ꝙ abſoluꝯ ⁊ r̄ſpectiū m° ꝑdcō. ſz ut ꝺidūt ꝑciſe reꝯ ſignificāt iō ꝙ nccio ꝺſeq̄ fūdam̄to poſito l terio l ñ nccio ꝺſeq̄ ēt poſito terio ſic expoꝯ ē s c° de ſubā. i li. g ꝑdicam̄toz agit de oi foꝛ itriſecꝰ aduēiēte. l ꝑ° ut ē q̄ztas ⁊ q̄litas vl a°° ut rſo l reꝯ de gñe re latōis. i li° ät iſto agit de oi foꝛ extriſecꝰ aduēi ēte vtroq;° ut ſt tiñ iſta. 6. ꝑncipia aut ꝑdicamē ta de quibus agitur hic ⁊ que auctoꝛ nūc in lr̄a enumerauit. ſ. actio paſſio ⁊c.

¶ Prohe. ACtio vero. ¶ Determiat gbuſ dā añcedētibus ad ꝓpoſita q̄ ꝺi noie ꝺſr añꝑdicamēta: nūc ac cedit ad determinādū de ipis. 6. ꝑncipys ⁊ cō comitātibꝰ ipſa. vñ iſta ꝑs ꝺidit i. 6. ꝑ ei agit ꝺ actiōe. z° de paſſiōe ibi (Paſſio ät) 3° de qñ ibi (qñ vo) 4° de vbi ibi (vbi vo). 5° de ſitu vl põne ibi (põ ät). 6. de habitu ibi (habit ē) ꝓma adhuc i. z. ꝑ ꝺeteriat de actiōe q̄ꝯ ad eꝰ ſubālia. z° q̄ꝯ ad eꝰ accñtalia. ꝟa ibi (ſcire ät) ꝓma i. z. ꝑ actiōez ꝺe ſcribit. z° ꝺidit ibi (eſt ät alia) ꝺicit g̃ ꝙ actio eſt foꝛ ſuꝑ ꝓz quā ut. ſ. ꝑ actū poſitū ⁊ trāſmutati uū i id ꝙ ſubyciť. i. i ſubꝯ ⁊ paſſū trāſmutabile agere ꝺicimur nos. ſ. imago oē agēs ⁊ expōit ꝑ exꝯ ut ſecās ꝺr̄ gs eo ꝙ ſecet. vñ ſeq̄ť ꝙ ſectio ē ac°. ¶ Nōn⁹ ꝙ ax. 5. metha. diffinit põz actiuā ꝙ ē ꝓnꝯ trāſmutādi aliō inq̄ꝯ aliud: ſed ſic põ actiua ē ꝓnꝯ ſic ac° q̄ ē actꝰ potētie actiue ē trāſ muta° alteriꝰ. i. paſſi inq̄ꝯ alteriꝰ ē. de ħ ät ⁊ de illa notificatiōe ſiue deſcriptiōe qūo itelligen da ſit ꝺicet ſtati āpliꝰ i qōe. ¶ Deide cū ꝺicit (ē ät alia) ꝺidit actōz vbi ſic ꝓcedit. ꝑ ꝑmittit ꝺio nē. z° ſubdit eꝰ declaratiōz aſſiguādo ꝺr̄az iter mēbra ꝺionis ibi (ꝺr̄t ät) ꝺicit g̃ ꝙ ac° alia ē coꝛ pis alia ē aīe. ¶ Nōn⁹ ꝙ iſta ꝺio ñ ē foꝛlis: ſed materiał ⁊ ꝑ extriſeca. cꝰ rō ē qꝛ ꝺr̄e ꝑme ⁊ foꝛ les bꝰ ꝑdicamēti ñ ſunt nobis note. ꝑ tales aūt ꝺr̄as. ſ. foꝛles bz fieri ꝺio ꝓꝑa ⁊ foꝛlis. circūlo qr̄ g̃ auctoꝛ illā ꝺionē ꝑ extriſeca ꝺidēdo actōz penes ſubālia aut ꝑncipia actiua. qꝛ q̄dā ac° ē ab aīa: q̄dā a coꝛpe ¶ Deiñ cu ꝺicit (ꝺr̄t ät) de clarat ꝺionē ponēdo ꝺr̄az iter ꝺidētia. circa ꝙ z. faċ. ꝑ aſſignat ꝺr̄az. z° ꝓbat eā. 3° mouet ꝺubi tatōez circa ꝺcā. ꝟa ibi (qñ gdē) tertia ibi (ħ ät ꝺubitabiľ) ꝺr̄a ät ſtat i ħ ꝙ ac° coꝛpis ē cū coꝛ pis motu. coꝛ ei agit mouēdo ſe. ſz ac° aie ñſic. ſic aīa ei mꝺoet coꝛ ꝙ ipa nō mouet niſi ꝑ acci dēs. puta qꝛ toꝯ ꝺiūctū ⁊ ꝺpoꝯ mouet. ⁊ ꝑ ꝺñs aīa. qꝛ motꝰ nobis mouēt oīa q̄ i nobiſ ſūt. ꝺic g̃ ꝙ ꝺr̄t. ſ. actio hec ⁊ illa. qm̄ illa q̄ ē coꝛpea. i. ac° coꝛpis nccio ē mouēs illō i q̄ ē. i. coꝛ°. nā iō coꝛ ꝙ ē agēs ē ēt mobile ⁊ mouet cū agit. ac° ꝺo anie ñ mouz id i q̄ ē. i. ipſā aīaz. ſz ꝺiūctū. i. toꝯ ꝺpoꝯ ex aīa ⁊ coꝛpe. aīa ei ꝺū agit imobiliſ ē. tñ mouz coꝛ°. ⁊ ꝑ ꝺñs aīa q̄ ē i coꝛpe ꝑ accñs mouet. anīa ät imutabiľ ꝑmanet ¶ Deiñ cū ꝺicit (qm̄ gdē) ꝓbat ꝺatā ꝺr̄az oñdēs ꝙ aīa n°° mouet vbi. z. facit. ꝑ ei ħ ꝓbat iductiue gñalr̄. z° ſillogice ſpe cialr̄ ꝙ ñ mouet motu lōli ibi (loc⁹ ei ē coꝛpꝰ) g̃ ꝺicit ꝙ ſuꝑ maꝯ ē ꝙ aīa ñ mouet nec ꝓz locuz nec ꝓ aliqué alioꝛ quēq̄z. ñ ei mouet ꝓ alteratōz altera°. ei ex. 7. ꝓbi. ſoꝯ ē i q̄litatibuſ. 3. ſpēi q̄ ſūt q̄litates ſꝑibiles. ⁊ tales nō bñt fieri circa aīaz nec mouet ꝓ cremētū. qꝛ. ſ. aīa ñ ē q̄ꝛta. augm̄ꝯ ät ⁊ ꝺetrimēꝯ ſūt i q̄ꝛtitate nec mouet trāſeūdo ad oppoꝯ locū. i. de loco ad locū ut ſtati ꝓbat. i. ſuppōit ät tāq̄z maꝯ ꝙ aīa non mouet ꝓ gñatōez ⁊ coꝛꝛuptiōz ¶ Lōtra ꝺcā obyciť ꝑ. qꝛ vr̄ moue ri ꝓ alteratōz. nā ſupi° ſepata ē aīa a diffōne foꝛ me. qꝛ nō ē inariabiľ ſubſiſtēs. nā i aīa altera° ꝺrietat inēiť. ut triſtitie ⁊ gaudy. ſilr̄ ē de alys paſſiōibꝰ. g̃ auctoꝛ ꝺicit ſibi ¶ Lōfirť qꝛ ania mutať ꝓ actꝰ ⁊ bitꝰ puta ab vna iteilectiōe ⁊ vo litiōe ad aliā. ſilr̄ ab vna ſcia ad aliā ⁊ ab igran tia ad aliā ľ ſciaz ľ eꝯ. ſz illa muta° ñ vr̄ eē alia q̄z altera° cū ſit ꝓ q̄litatē. g̃ aīa mouet ꝓ alterati onē ¶ ꝑ videť ꝙ ſit mobiľ ꝓ locū. tuz qꝛ moueri lōlr̄ nō mag repugnat aīe q̄z āgelo. ſz āgelꝰ mo uet lōlr̄ de loco ad locū ut ſuppōit. nūc qꝛ ħ ꝑ bāt tbeologi ⁊c. tū qꝛ in mōte aīa ſepať a coꝛpe q̄cūq̄z vadit. g̃ mouet localr̄. ¶ K° vno° q̄ diſſi niēdo ꝑt ꝺici ꝙ ite° auctor non ē negare ſimplr̄ iſtos moꝯ ab aīa. ſz inq̄ꝯ agit mouēdo coꝛꝯ. ⁊ tūc ꝺr̄a aſſignata tz. qꝛ coꝛꝯ agēdo mouet. aīma vo agēdo ⁊ mouēdo coꝛꝯ ñ mouet ꝑ ſe q̄cūq̄z ¶ A°° ad foꝛz. ad ꝓꝯ alia lr̄a bz ſic (nec ꝓ aliq̄z motu um gcq̄z niſi ꝓ alteratiōez) ⁊ tūc ꝓz ꝙ nō negat aīaz poſſe alterari ¶ Sz iſta lr̄a nō ē bō. qꝛ tūc ꝺr̄a aſſignata iter actōz coꝛpis ⁊ actōz aīe ñ eēt vl is ſi aīa mouēdo vl agēdo aliq̄ motu moue reť. iō tenēdo ꝑmā lr̄az q̄ vr̄ melioꝛ tenēdū ē ut ꝓꝯ i exponēdo lr̄az ꝙ ħ excludit ab aīa alterati onē ꝑꝑe ſūptā q̄. ſ. ē ꝓ q̄litatē de tertia ſpē ¶ Cū g̃ ar. ꝑ ꝙ auctoꝛ ſibi ꝺicit oꝛ dicere ꝙ alr̄ logť ħ ⁊ alr̄ ibi de alteratiōe ħ ſtricte ibi large ꝑ omi mutatiōe ꝓ q̄cūq̄z q̄litatē ¶ De actibꝰ ⁊ bitibꝰ aīe ꝺōz ē ꝑ iō. ē ät mag difficultas de itētione ax. 7. ꝓbi. qūo itelligit ꝙ altera° ſit tñ i tertia ſpē q̄litat de q̄ aliaſ ¶ Cū ät ar. z° de motu lōli vr̄ ꝺō ꝙ auctoꝛ logť de ania ꝺiūcta ⁊ ut eſt foꝛ ma coꝛporis. ⁊ boc° certū ē ꝙ nō mouetnr loca liter per ſe ſicut nec aliq̄ foꝛ in materia. ⁊ ſic ēt vr̄ ſeq̄ns ꝓ° ꝓceꝺre ꝙ ñ coꝛꝯ ñ ꝑt moueri i coꝛpe i q̄ eē. ſ. ut foꝛ i materia. alr̄ neſcirē ſaluare ꝺcm

¶ Queſtio vtrū mouet ſeluthone.

auctor| nisi sic itelligẽdo.qz ñ dubito ãgelũ vł aiaz pᵒ sepatiõz posse localr moueri. ¶ Deiñ cũ dic̃ (loᵒ eĩ) pbat spãlr qᵒ aia si mouet localr ar. sillo. sic. nᵒ ñ corᵒ pt moueĩ i corpe: sz locᵒ ẽ corᵒ aia ãt ñ corᵒ. g̃ rc̃. bᵒ rõisi p põit mi. d. (loᵒ ẽ corp) zᵒ ma. ibi. (ipoſe). zᵒ dcloz ibi (qr nlla) ul. addit q̃dã vlez qᵒ soᵒ corᵒ mouet localr trãseũdo de loco ad loᵒ. z icidit i idẽ cũ maiori rõi ¶ Cõtra maiorẽ ar. qz vt pdicit ãgelᵒ q̃uis sit icorporeᵒ: tñ monet i loco corpali: z p dñs vlis addita ẽ falsa q̃ dic̃ qᵒ corpᵒ solũmõ mouet de loco ad locũ. ¶ p̃ dmiorẽ q̃ dic̃ qᵒ locᵒ ẽ corᵒ. ar. tũ qz locᵒ ẽ vltiᵒ corpis ãbiẽt| r cõtinẽt|. ex. 4. pbi. sz vltiᵒ corpis ñ ẽ corᵒ sz superficies. g̃ locᵒ ñ ẽ corᵒ. tũ qz vna spẽz eiusd̃ gnis si ve pdicat ꝺ alia. qz sũt opposite: z vnũ oppoᵒ ñ pdicat ꝺ alio. sz corᵒ z locᵒ sũt due spẽs q̃titat|. vt pz in pdicamñt| c°. ꝺ q̃titate. g̃ rẽ ¶ R°. ad pᵐᵒ dicere vt pᵒ qᵒ nõ corpᵒ ñ monet i corpe i q̃ ẽ sic̃ for in materia. z sic cessat istãtia i ãgelo. qz ãgelᵒ nlli corpis est for ¶ Sz ista expositõ nihil valz. qz iste auctor a ppposito itẽdit qᵒ aia ñ pt moueri de loco ad locũ p ℔ qz nõ ẽ corpᵒ z qz soᵒ corᵒ pt localr moueri. certũ ẽ ãt qᵒ corᵒ qꝺ localr mouetur ñ ẽ for loci aut corpis i q̃ monet intelligẽ°. g̃ dcãz ppõz m°. pexpoito ñ eẽt ad ppoᵒ. iõ vr qᵒ auctor sit negãdᵒ i ista cõclusiõe qᵒ iposibile ẽ ñ corᵒ i corpe moueri: z qᵒ corᵒ tñ pt moueri de loco ad locũ nisi forte addit ista expositõ qᵒ res icorpea ñ monet i loco corpali: cõmẽsurãdo se loco qᵒ sic ẽ i loco. ñ ãt aia sic agit ¶ Ad zᵐ dico qᵒ auctor equocat ꝺ loco. accipit ei locũ p toto corpe cõtinẽte quõ dic̃ ari. 4. pbi. qᵒ terra ẽ in aqua sic̃ i loco aq̃ i aere. aer i igne. ignis i celo. z sic celũ ẽ locᵒ oĩuz. sic ãt sumẽdo locũ nec ẽ vltimũ corpis vt arguit pᵐᵒ nec ẽ distincta spẽs a corpe. vt arguit zᵐ ¶ Deiñ cũ dic̃ (℔ at dubitabile) mouz q̃dã dubitatõez circa pdcã. vbi. z. fac̃. p dubitatõz ꝓponit. zᵒ solutõez inuit ibi (iposſibile g̃) dic̃ g̃ qᵒ ℔ qᵒ ẽ dcz. s. qᵒ ñ corᵒ ipoſe ẽ moueri i corpe. videt dubitabile z flᵐ i gbusdã. nã specto manẽte imobili videt fieri motᵒ imagis ad motũ oppositi. i. obiecti cᵒ est imago illa z qᵒ obycit specto. sic̃ pz ad sẽsũ. g̃ in specto qᵒ ẽ corᵒ mouet imago q̃ ñ ẽ corpᵒ ¶ Deide cũ dic̃ (iposſibile) inuit solutõz di. qᵒ cõcesso ℔ qᵒ i specto for. i. imago ve existat. ipoſe erit solvere gn supp ñ corpᵒ moueat in corpe. si vo dicat qᵒ imago ñ ẽ i specto: putabit i vulgo error icredibil. vulgᵒ. n. g credit nimis sẽsui putat totaliter talẽ imaginẽ ve eẽ i specto: lz ℔ sit cõueniẽti dicere. qz supp sic ẽ ꝑ rei vitatẽ. s. qᵒ imago ñ ẽ i specto. vlt g̃ qᵒ talis imago ñ ẽ nec ralr i specto z iõ lz moueat stãte specto imobili: ñ seq̃t non corᵒ i corpe moueri. qz ñ ẽ ibi vt for i subõ ¶ Circa ℔ pt q̃ri vtᵐ imago i specto apparẽs sit ve i specto sic̃ accñs i subõ. videt qᵒ ñ p auctorez ℔ l ira g̃ declinat ad ptẽ negatiuã ¶ Cõtra. imago ista q̃ vr aut ẽ i specto aut ĩ aere. ñ i aere. qz vt ibi ñ vr qᵒ pz. qz amoto specto: nihilominᵒ imago illa i aere mltiplicat. z ẽ ibi sic̃ pᵒ. z tñ nõ vr. g̃ imago q̃ vr bz eẽ i specto ¶ Confirmat. qz obm qᵒ vr p me ñ ẽ i meᵒ. qz meᵈ iã ñ eẽt meᵈ. sz extremũ. sz aer iterpositᵒ vsq; ad specz: ẽ meᵈ bᵒ visionis. qꝺ pz. qz ẽt ipz specz vr eodẽ actu videdi. g̃ imago ñ ẽ i toto illo aere i q̃ ẽ aer medius. g̃ oz qᵒ sit i specto nisi poneret accñs siñ sbo i octo. n. ñ ẽ. qz sẽsibile positũ sr sẽsuz ñ fac̃ sẽsũ. z. ꝺ aia. ¶ R°. p videdũ ẽ quõ talis imago gñetur i aliq̃ ¶ z°. de q̃sito vbi vel in q̃ sit ¶ Quãtum ad primum dico qᵒ imago illa generatur ad modũ quo lux generatur in medio a corpe lũioso qᵒ fit ꝑ triplicẽ moᵈ. vt dic̃ alatẽ i sua pspectia. l. ꝑ radiũ rectũ reflexũ z fractũ ¶ Radiᵒ rectᵒ ẽ q diffũdit a lũioso i meᵒ. eiusdez diaphaneitatis q̃tũ durat vtus lũiosi. silr itelligit ꝺ spẽ z imagie corpis colorati ¶ Radiᵒ reflexᵒ ẽ q occurẽte opaco ãteq̃ termiet vtᵒ actia luminosi diffũdit p ptẽ oppositam z nccitate naturali. qz agẽs naturale cᵒ vtus actia ñ ẽ totaliter exhausta i directo agit q̃tũ pt exᵐ i radio solr terminato ad pietẽ. ℔ etiaz mõ termiat imago specli p rflexionẽ mõ pdcõ ¶ Radiᵒ fractᵒ ẽ q occurrẽte medio alteriꝰ diaphaneitatis. ñ tñ oio opaco mltiplicat i iᵒ meᵒ sz ñ ꝑ lineaz rectã. sz ibi incidit ãgulᵒ. vbi. g. ꝺ bacclo cᵒ ps ẽ i aq̃ z ps ẽ i aere q vr fractᵒ lz ñ sit ¶ Dico igit ad ppoᵐ qᵒ imago bois l alteriᵒ mltiplicat ꝑ illos. z. radios z gignitur imediate ab ipo boine obcõ cᵒ est imediate spẽs sẽsibil. illa ãt q̃ appet i specto de q̃ vr gignit ꝑ radiũ reflexũ ut dcm ẽ ¶ Nõᵐ vo qᵒ lux aut lumẽ ñ termiatũ ad opacũ nõ vr qᵒ appeat qᵒ pz. tũ qz radij solares de nocte ñ apparẽt q tñ interponũt. iter nos z ceᵐ s conũ pyramidũ vmbroſe terre. tũ qz exñs i carcere opaco z tenebroſo vbi p oppõ foramia trãsiret radiᵒ solar| nõ videret ita qᵒ nusq; reflectendo se ad opacũ ñ videret iᵐ radiũ si ad corpuscula illa q̃ vñr atomi ñ frãgat. silr ẽ de imagie: z ꝺ oi spẽ colorẽ. qz spẽs ñ sũt visibiles nisi qñ terminãt ad opaca ita qᵒ ñ ꝺtiguata opac| nõ pñt gignere spẽz q quã videãt. sic̃ spẽs color| dũ ẽ in meᵒ. ñ vr: sz qñ ꝺtiguat opaco tũc pt videri sic̃ pz de radio trãseũte p vitr coloratũ appet colorᵒ i piete vbi teriat radiᵒ ille z vr coloratᵒ. silr sic̃ vitr z tñ i meᵒ. ñ erat visibil ille radiᵒ colorat°: z tñ spẽs appens i piete ẽ spẽs ruboris i vitᵒ. qz p illã vr sic̃ i ppposito imago ñ vr i meᵒ. sz vr i specto vbi teriat ¶ Quãᵐ ad zᵐ p°. posſz dici qᵒ imago ẽ realr i specto sp̃eo qᵒ accñs ñ migrat. sic̃ i meᵒ. nouᵒ radiᵒ solr ꝺtiue inouat. lz vnᵒ tñ videat ¶ A°. dr ꝺir qᵒ imago illa ñ ẽ i specto sz i aere ppinq̃ q specto ꝺtiguat. z ibi reflectit et diffũdit ad oppositã ptẽ eo qᵒ vtᵒ naturalr obci nonduz est exhausta: sic qᵒ illa species vel imago nullum habet subiectum extra oculum ni-

¶ Contra istã maiorẽ arto 48.

¶ Questio vtᵐ vmago mspecto appareat sit nec in specto p.

¶ Quarto vtᵐ vmodo

ñ aerẽ. ꝛ ſſe reducta ad oc̃z ꝑ reflexiõz ẽ rõ ꝛ q̃
vidẽdi obiec⁹ c⁹ ẽ imago. ¶ Tenẽdo ꝑmã viaz
ad ꝑ⁹ĩ oppo⁹oz negaꝝ auctorẽ ĩ B loco ¶ Tenẽ
do ꝫaz. oõ ad ꝑ⁹ q ẽ ĩ aere nec ibi videt. imago
.n. illa ñ vr̃ ſz ẽ rõ ꝛ ſpẽſ. vidẽdi obie⁹ c⁹ ẽ vñ rõ
ſuppõit falſũ q̃i illa imago videaꝝ vt obiectuz
¶ Ad aliud ꝙ idẽ ꝛ dato q imago eẽt viſa dice/
reꝝ q ꝑs aeris cõtigua ſpeculo vbi ẽ imago ut
ĩ ſubõ. bz tc̃ rõz extremit tot⁹ ali⁹ aer iterpoſit⁹
vſq ad oculum bz rõez medy. vl̃ cõceſſo q ꝑ/
babili⁹ ẽ ꝛ veri⁹ q imago videt vt q ꝛ obiec⁹ ñ
ſeqt̃. g̃ videreꝝ amoto ſpecl̃o. qz oñſũ ẽ ꝑ⁹ q ſpẽſ
colox ñ videẽt niſi qñ termiantur ad opacũ ſed
amoto ſpecl̃o nullũ ẽ opacũ ¶ Ad maiorez eui
dentiã b⁹. c. ꝛ ſpãl̃r oiuz ꝑdcõx q̃rit vtrũ õſcri
ptio data de actõe ſit cõueniẽter aſſignata. ar.
q ñ. n⁹ reſpcũs ẽ ꝑncipiũ agẽdi ſic̃ nec q̃titas
ꝫ mẽtatorẽ. ſz actio ẽ foꝛl̃r reſpcũſ vt ſupi⁹ di/
ctũ ẽ. g̃ ꝛc̃. g̃ male põit ꝫ q̃z. qz illud notat ꝑnci/
piũ agẽdi ¶ ꝑ illõ q̃ foꝛl̃r agens agit ẽ ĩ eo foꝛ
mal̃r. ſz actõ ñ ẽ foꝛal̃r ĩ agẽte ſz ĩ paſſo. g̃ actõ
ñ ẽ foꝛal̃r illudquo. vl̃ ꝫ q agẽſ agit. p⁹mi. ari.
.3. pbi. vult q actõ ꝛ paſſio fũdãt̃ ĩ motu: ita q
ñ diſtiguũt foꝛal̃r niſi ꝓ eẽ ab B ꝛ ĩ B. ſz mo⁹ ẽ in
paſſo. qz ẽ act⁹ mobil̃. g̃ ꝛ actio ꝛ paſſio ſĩ paſſo.
¶ ꝑ õſ creãdo ꝛ ꝑducẽdo de nibilo oꝛ agere. ſz
ſic agẽdo nibil ſubycit̃ ſue actõi. g̃ icõgrue po/
nit̃ in id q ſubycit̃. ¶ ꝑ actio ẽ gñaliſſi⁹. g̃ nõ
põt diffiniri. conſequentia pz. qz ois diffinitio
ẽ ꝓ gen⁹ ꝛ differentias. ſed generaliſſimũ ñ bz
g⁹ nec oꝛiaz. g̃ ꝛc̃ ¶ In oppo⁹ ẽ auctor ĩ littera
¶ R⁹ in iſta qõe ꝑ videẽdũ ẽ de actiõe qd ſit. qz
hãc difficultatẽ tãgit ꝑ⁹ ar⁹. z⁹ ĩ q̃ ſit q tãgit ĩ
z⁹ argumẽto. 3⁹ q̃t mõis oꝛ. qz B icludit 3⁹ ar⁹.
¶ Quã⁹ ad ꝑ⁹ dico. 3. ꝯcluſiões. ¶ Prima ꝯ ẽ
iſta actio q̃ põit vnũ de. 9. ꝑdicamẽt̃l ñ ẽ aliqd
abſolutũ hãc ꝓbo ſic: qz ſi ſic g̃ ad actóz erit ac⁹
ꝛ ſic ĩ ifi⁹ ꝯñſ ẽ flñ ut pz ex 3⁹ pbi. p⁹ ꝯñe ad oẽz
foꝛz abſolutã nouã ꝑt eẽ aliq̃ ac⁹ qz illa foꝛ ñ ẽ
a ſe nec a n⁹ g̃ ẽ ab aliq̃ agẽte ſz actõ ꝓ ſe ẽ foꝛ ab
ſoluta ꝛ ẽ noua. pz qz agẽs ñ ſp agit. g̃ ꝛc̃: ꝛ pari
rõe ad illã ꝫaz actõz erit ac⁹ ꝛ ſic ĩ ifini⁹ ¶ ꝑ ſi
ac⁹ eẽt foꝛ abſoluta vl̃ põeret̃ ĩ agẽte vel ĩ paſſo
ñ põt põi ĩ agẽte. qz ſi ſic. g̃ oẽ agẽs mutaret̃ ꝫz
formam abſolutam anteq̃ paſſum mutaretur
ab ipo quia paſſum non mutatur abipſo niſi iã
bñte actõz. g̃ oz q agẽs muteꝝ ad B q bẽat ac
tiõz cũ ſit foꝛ abſoluta. ſz illõ ꝯñſ ẽ flñ. qz mo⁹
ẽ act⁹ entl ĩ põ paſſiua. actñ ãt nõ ẽ ĩ põ paſſiua
ſz actiua: nec ꝑt põi ĩ paſſo. qz ſi ſic ſeqt̃ icõueĩ
ens q aliqõ paſſũ ñ ꝑt pati ꝫ aliq̃z form de gñe
q̃titatl̃ l̃ q̃litatl̃ qn ſil̃ ouratiõe ꝛ forte ꝑ⁹ natu
ra patiaꝝ ꝫ foꝛz alteri⁹ gnĩſ poſterioriſ. ſ. ꝫ actõz
q̃ põit alia foꝛ abſoluta. ẽ ãt icõueniens m⁹ q
ſub⁹ nõ poſſit pati ꝫ foꝛz abſolutã ꝓze niſi pa
tiaꝝ ꝫ poſterioze foꝛz q̃ ñ ẽ ꝑꝑa pa⁹ ꝑor̃l. pz ei q
albedo ꝑt mãere ĩ ſubõ p⁹ actiõz trãſeũtẽ ¶ ꝫa
ꝯ⁹ ẽ iſta ac⁹ q̃ ẽ g⁹ ẽ foꝛl̃r re⁹. hec ſeqt̃ ex ꝑma. qz
oẽens vel ẽ a ſe ꝛ abſolutũ l̃ ad aliꝺ ꝛ re⁹. ſz ac⁹
ſi ẽ ad ſe ꝛ abſolutũ ex ꝑ. g̃ ẽ re⁹. ¶ Tertia ꝯ⁹ eſt
iſta. ac⁹ q̃ ẽ g⁹ ẽ re⁹ extriſec⁹ aduẽiẽſ. ꝓ⁹ oiſ re⁹ q ñ
nĉcio ꝯſeqt̃ extrẽa ẽt ãbo poſita ĩ actu ẽ re⁹ ex/
triſec⁹ aduẽiẽs. ꝓ ꝫ ei diſtiguit̃ a reſpcũ ĩtriſec⁹
aduẽiẽte ut ꝑ⁹ oĉz ẽ. ſz ac⁹ ẽ bi⁹ nã poſito actio
ꝛ paſſiuo ñ ſeqt̃ ac⁹ qz ꝑt ipediri vl̃ ꝓp diſtatiã l̃
ꝓ ĩriũ agẽs ipediens. eſto q ſint approxiata. g̃
ꝛc̃. ¶ Ad maiorẽ ãt euidẽtiã h⁹ articuli ut appe
at qs re⁹ extriſec⁹ aduenies ẽ ac⁹ ẽ nõn⁹ q agẽſ
creatũ aliqd ꝓducẽs bz vnũ re⁹ ad teri⁹ ꝑ⁹ ſiũ
tõlẽ q oꝛ ꝓductũ. ꝛ bz aliũ re⁹ ad teri⁹ foꝛl̃ẽ q
oꝛ foꝛ iducta vel educta ꝛ bz a⁹ re⁹ ad ſubc⁹i⁹
forme q ẽ ipz paſſũ vel trãſmuta⁹ ¶ Oõ ãt iſti
re⁹ ſint diſtincti pz. tũ qz ſũt ad alios terios. g̃ ipi
ſt aly. tũ qz re⁹ cozrñdẽtes eiſ ſt oio aly. ¶ Prim⁹
ẽ re⁹ ꝓducti ad ꝓducẽs q ẽ depẽdẽt̃l ad depen/
dẽs ſimpl̃r ꝫ ſuũ eẽ. ¶ 2⁹ depẽdẽt̃l ad depẽdẽs
ꝫario ſic̃ ꝫario accipit eẽ. ꝯpo⁹ ei gñaꝝ ꝑ. foꝛ ãt
ꝫario ꝛ ꝓ accñs. 7. metha. ¶ 3⁹ trãſmutabil̃ ad
trãſmutãs a q̃ accipit foꝛz tñ ñ ſuũ eẽ ſimpl̃r.
iſtox ãt triũ reſpectuũ ex ꝑte agẽt̃l duo ꝑmi ſt
ĩtriſec⁹ aduenientes. qz ſequũt̃ nĉcio poſitis ex/
trẽis. ¶ 3⁹ 3⁹ re⁹ q ẽ ad paſſum ẽ extriſec⁹ aduẽi
ens. qz poſſe ẽ actiũ ꝛ paſſiuũ eẽ. ꝛ tñ ñ br̃e re⁹ q̃
illud trãſmutet ꝛ illõ ab ipo trãſmutaꝝ. qz põt
ipediri ut ẽ oĉm. ac⁹ g̃ cũ ſit re⁹ extriſec⁹ aduẽi/
ens ẽ foꝛl̃r ille 3⁹ re⁹. ſ. bitudo agẽt̃l trãſmutã/
tis ad paſſum trãſmutatũ. duo ꝙ ꝑmi ſũt re⁹
ĩ gñe rl̃onis ¶ Quã⁹ ad z⁹ dico iſtã ꝯcl̃onez q
ac⁹ ẽ ĩ agẽte ut i ſubõ ꝛ ñ i paſſo ꝓ⁹ i eoõ ẽ re⁹ et
fũdamẽ⁹. ñ ejz ẽ ꝓbabile q fũdamẽ⁹ ſit i vno
ſbo ꝛ re⁹ fũdat̃ ſit i a⁹. ſz põ actia ẽ fũdame⁹ ac
tiõis ꝛ põ actiua ẽ i agẽte ut m⁹ ẽ. g̃ ꝛc̃. ¶ ꝑ re⁹
oppoſiti ñ vl̃r nĉcio ſũt ſil̃ i eoõ nec iõ. ſz actio ꝛ
pa⁹ ſũt re⁹ oppoſiti. pa⁹ ãt vl̃r nĉcio ẽ i paſſo. g̃ ñ
ĩ eoõ erit ac⁹ ꝛ pa⁹ q ſi eẽt i paſſo eẽt in eo inq̃⁹
paſſũ. qz paſſũ ñ ẽ agẽs ¶ ꝑ i q̃cũq̃ ẽ foꝛl̃r aliq̃
foꝛ illud ẽ ſimpl̃r tale ꝫ illã foꝛz. oio. n. ẽ irrõna
bile q foꝛ ſit i aliq̃ foꝛl̃r ꝛ ñ denoiet ipz ꝛ ꝯſtitu
at foꝛl̃r i tali eẽ. ſz ꝓ te ac⁹ ẽ foꝛl̃r i paſſo. g̃ pa⁹
ẽ foꝛl̃r agẽs q ẽ ipoſſe. qz oppo⁹ĩ oppoſito. dico
igit̃ q ac⁹ ẽ i agẽte ut i ſuppoſito vel ſubõ rẽoto
i foꝛ ãt q̃ oꝛ põ actiua ut fũdamẽto ꝓxio. Sil̃r
pa⁹ q̃ dicit re⁹ oppo⁹ ẽ i paſſo ut i ſuppoſito ꝛ in
põ paſſiua ut i fũdamẽto ¶ Quã⁹ ad 3⁹ dico q
ac⁹ ẽ nomẽ multiplex ꝛ equocũ. vno⁹ oꝛ ꝺ opa/
tiõe imanẽte ut intellectio vel voli⁹ oꝛ act⁹. 9.
metha. ꝛ tñ i rei vitate eſt q̃litas ꝛ foꝛ abſoluta
¶ 4⁹ ac⁹ dicit re⁹ ꝓducẽt̃l ad ꝓductũ q⁹ pr̃ oꝛ
cã agens fil̃. ¶ 5⁹ dicit re⁹ iducentiſ ad indu/
ctũ vel educẽtis ad eductũ q⁹ calidũ oꝛ cã calo/
ris ĩ ligno ꝛ iſtis duob⁹ modis ẽ re⁹ itriſecꝰ ad
uenies ꝛ de gñe relationis. ¶ 6⁹ dicit re⁹ trãſ
mutãri ad trãſmutatũ ſic̃ ipñti actiõis deſcrip
tõe ſumit actõ ẽ ꝫ quã ĩ id q ſubycit̃. agere dici
mur. ꝛ ſic actio ẽ vnũ g⁹ diſtictũ ꝺ. Io. ¶ Quito⁹
accipit̃ ꝓ re acta icludẽdo illũ reſpec⁹ quẽ exp̃
mit B q ẽ ab alio ut dicit̃. 3. pbi. vnde ac⁹ illo⁹
pertinet q̃tũ ad illõ connotatum ad aliq̃d g⁹

Quæſtio vtr̃ diffi⁹ de actione ſit bene data

Quomodo actio ſit ens reale et quo ſit ens

Prima

absolutū ꝫ ꝙ passiuū trāsmutaī puta ꝙtitatē
-ſ- q̄litatē ⁊ di⁹. ſz ꝙtū ad respe⁹ signatū. ſ. ab alio
adhuc ꝑt sūi equoce. ut. ſ. ab ut a pducēte vl' in-
ducēte. vel ab ut a trāsmutāte. ꝑ⁹ ꝑtinet ad ge⁹
rl'onis. ut dc̄m ē. z⁹: ad g⁹ passiōis ꝙ ē iō ꝙ trās-
muta⁹ passiua. ¶ Quan⁹ ad 4. ꝟcedo ꝙ nō est
diffi⁹ ꝑba. ſz dr̄ ōscrip⁹ ⁊ notifica⁹ q̄ sic itellecta
ut patz ex p̄dict⁹ est ꝟuēiēter assignata (ac⁹ ē fz
ꝙtū vt p actū ⁊ forīz actiaz (i id ꝙ subycit̄). i. sub
iectū l' passū trāsmutabile (agēr dicimur) nos. ſ.
agētes ita ꝙ i ōscriptōe h⁹ respcūs pōit sub⁹ ꝙ
ē agēs ⁊ terius ꝙ ē passū. ⁊ inuit̄ aliqd loco ge
-ſ- fōzmy. neris (ꝫ quā) qz ac⁹ forāl'r ⁊ gditatie ē forā ¶ Ad
p⁹i oppo⁹ dico ꝙ eē ꝑducti⁹ termi ē duplr̄ l' vt
ꝙ vl' vt q̄. ⁊ vt q̄ adhuc duplr̄. vno⁹ vt p̄n⁹ foz-
male ꝑduct⁹. alio⁹ vt act⁹ ꝑductiuus. ex⁹ p̄mi
ignis calefaciēs respcū calor⁹ gēiti i ligno. ex⁹ ꝫ
calor i igne respcū termi eiusdē. ex⁹. ꝟ. calefcō
respcū eiusō termi. dico g̃ ꝙ lꝫ respcūs ñ sit p̄n
cipiū ꝑducti⁹ duob⁹ p̄mis mōis. ē tñ z⁹: vt ac-
tus ꝑductiu⁹. ⁊ tal' ē ois respcūs ō gñe actōis
¶ Ad z⁹ cōcedo ꝙ actō ē i agēte Ad ari. ꝟ. ꝓbi.
dico ꝙ loq̄t̄ de actōe. ſ⁹: ꝑ re acta q̄ ē ip̄a forā q̄
iducit̄ p motū. ⁊ ō illa cōcedo ꝙ recipit̄ i passo
¶ Ad ꝫ⁹ dico ꝙ qñ ōs ꝑduc̄ ō nihilo ñ agit ac-
tiōe ō gñe actōis ſz de gñe relatōis q̄ ē respcūs
ꝑducēt⁹ ad ꝑductū Ad 4⁹ ꝑz ex dc̄is. qz ñ ē
diffinitō p̄p̄a ſz ōscriptō q̄dam aut notificatio

Circa tex oz. ¶ Post q̄ auc-
tor deria-
uit ō actōe q̄ ad ei⁹ eēntialia ōscribē
do ⁊ didēdo. nc̄ ōteriat ō ea q̄ ad e⁹ accn̄talia
p̄p̄etates e⁹ assignādo vbi sic ꝓcedit. ꝑ assignat
p̄p̄etates actiōis ⁊ ꝟuertibiles. z⁹ cōes ibi (re-
cipit āt) p̄ma didit̄ i. z. ꝫ. z. tales p̄p̄etates. ſ. ſcōa
ibi (natural'r vo p̄p̄etas) p̄ma i. z. ꝑ p̄mittit ꝙdā
p̄ābulū. z⁹ ex i⁹ ifert ꝓpo⁹ ibi (ꝓpriū igit̄ actio-
nis) i p̄ābulo ꝟpat mouēs ad agēs di. ꝙ scir̄ oz
qm̄ oē ꝙ ē i motu ac⁹ ē ꝙ expōit tripl'r. vno⁹ ut
sit p̄dicatio cālis sic. oē ꝙ ē i motu ⁊c̄. i. ois mo⁹
cāt̄ ab actōe. ac⁹ n. ē act⁹ ꝑducti⁹ forme q̄ real'r
ē mo⁹ qñ ē i fieri. ⁊ ꝑ B excludit̄ istātia de subā
mobili q̄ lꝫ sit i motu. ñ tñ ē ac⁹ qz ñ cāt̄ ab acti
one ¶ A⁹: sic. oē ꝙ ē i motu ⁊c̄. i. omis mo⁹ put
exit a mouēte tāq̄ a cā efficiēte actio ē. ⁊ tc̄ ac-
tio accipit̄ ꝑ re acta ¶ Alio⁹ sic. oē ꝙ ē i motu
. i. oē mouēs actio ē. i. agēs ē. qz oē mouēs agit
⁊ oē ꝙ mouet̄ agit̄. cui expōni cōsōat l'ra seq̄ns
vñ seq̄t̄ moueri ē. ſ. actie l' passiue. actio ē. ſ. ac-
tiua l' passiua. vñ subdit̄ si qd igit̄ mouet̄ ncc̄o
agit mouetur. i. mouet vl' mouetur. agit. i. agit
actie l' agit̄ passiue. ex quib⁹ ifert ꝙ omis actō
i motu ē. oisq; mot⁹ firmat̄ i actōe. B āt qūo in-
telligēdū sit patebit āpli⁹ ex seq̄ntib⁹. ¶ Deiō
cū dicit (ꝟp̄ū igit̄) ifert ꝓpositū ex p̄dcis. circa
ꝙ. ꝫ. fac̄. ꝑ ꝓpetatē ex p̄dcis cōcludit. z⁹: e⁹ ōcla-
ratōz subdit. z⁹: q̄ddā oub⁹ excludit. ſa ibi (et i
bis qdē) ꝫ. ibi (ñ ē āt mot⁹) Jnfert g̃ ex p̄dc̄is ꝙ
qz oē qō ē i motu ⁊c̄. g̃ ꝓp̄ū ē actōis eē i motu

sic e⁹: ꝑ⁹ ē mo⁹ eē i actiōe vl' dicere ꝙ mo⁹
⁊ actio sic se ꝟcōitāt̄ ꝙ vnū sine a⁹ neq̄q̄ ꝑt esse.
¶ Deiñ cū dicit (⁊ i bis) ōclarat ꝙ dixerat mo
uēdo istātiā ut magꝭ vitas appeat. vbi ꝑ istātiā
ꝑmittit. z⁹ soluit ibi (dico āt actōz) dic̄ g̃ ꝙ i ill'
actiōib⁹ ex qb⁹ ē aliq̄ gña⁹ i. vbi aliqd gñāt̄ ⁊ ꝑ
ducit̄ ō nouo palā ē. ſ. ꝙ ois ac⁹ ē i motu ⁊ e⁹:
qz ibi mouēs agit. ſz ō bis actiōib⁹ q̄ corrūpūt
aliqd ꝑt obici. nā ille q ōstruit puta domū i mo
tu ē nil' āt vr̄ facere. i. agere. nā tūc nil' agit̄ aut
efficit̄: ſz ꝙ fcm̄ ē destruit̄. ⁊ iō ibi vr̄ eē mo⁹ sim̄
actiōe. nō g̃ ois mo⁹ ē i actiōe ¶ Deiñ cū dicit.
(dico āt) soluit di. ꝙ ac⁹ nō ſp exigit qd agat vl'
ꝑducat positie: ſz exigit i ꝙ agat ut in passum.
¶ Nōn⁹ ꝙ ut supi⁹ dc̄z ē ac⁹ ō gñe actōis. dic̄
formal'r respectum agentis transmutantis ad
passū trāsmutatū sicut autez in substantia est
quedā mutatio positiua ⁊ acquisitiua q̄ dicit̄
gña⁹ ⁊ q̄dā ꝑuatiua ⁊ dispditiua q̄ dr̄ corrup⁹ ⁊
sil'r i ois gñe mo⁹. i. ē duplex ac⁹ vna positiua et
acqsitiua qñ. ſ. passū trāsmutat̄ ad forīz aliquā
quā p⁹ ū hēbat. alia ꝑuatiua ⁊ dispditia qñ pas
sū trāsmutat̄ ab aliq̄ forr̄ quā p⁹ hēbat et pdit
eā ⁊ ē actio corruptiua vtrobiq̄ tñ ē actio quia
vtrobiq̄ passuz trāsmutat̄. lꝫ ñ vtrobiq̄ aliqd
positm̄ acqrat̄: qz ac⁹ de sua rōe forli nō regrit
qd agat. i. efficiat vl' ꝑducat: ſz regrit i ꝙ agat
. i. passū ꝙ trāsmutet. in actiōe g̃ q̄ aliqd corrū-
pit ꝟe manet rō actiōis. siē ⁊ mot⁹ ut sic gñal'r
vex̄ sit ꝙ dicit auctor ꝙ ois mo⁹ ē i actōe sicut
ois ac⁹ i motu ¶ Nōtra istā ꝓpetatē ar. qz videt̄
ibi eē circul⁹. ⁊ ꝙ ib̄ sit i seipo ꝙ ē ipole. ꝑ⁹: ꝟñe
ac⁹ ē i motu. mo⁹ ē i actōe. g̃ ac⁹ ē i actōe ¶ ꝑ ali
qd ꝑt agere siñ motu. g̃ tūc ac⁹ ñ erit i motu añs
ꝓz i ois actiōe istātanea sic de⁹ agit sine motu et
sol illūinat aerē i instanti ¶ R⁹: ad vidēdū iten
tiōz h⁹ l'r̄e ut va sit. nōn⁹ ꝙ ari. ꝟ. ꝓbi. ꝟpat acti
onē ⁊ passiōz ad mo⁹ ⁊ dicit sic. cui isūt h̄. ſ. ac⁹
⁊ pa⁹ mo⁹ ē ꝙ sic expōi ōbz ñ cui isūt: ut subcō
vel fūdamēto. qz ut sdc̄m ē. ac⁹ ē i agēte vel pō
actiua ⁊ pa⁹ i passo vel pō passiua. respe⁹ igit fū
dat⁹ sup mo⁹ ad agēs q mo⁹ ē realr̄ ipa forr̄ fluēs
ē itrisec⁹ aduenies. r̄spect⁹. ſ. iducti ⁊ educti ad
agēs īducēs vl' educēs. ac⁹ āt ⁊ pa⁹ sr̄ re⁹ extri-
sec⁹ aduēiētes. ſz cui isūt h̄ altex̄ teriatiue. ſ. ac
tio: altex̄ subiectie qz ꝟcoitat̄ i eoō subcō. ſ.
pa⁹ ac⁹ n. teriat̄ ad forīz q̄ iducit̄: ⁊ i forr̄ recipit̄ i
passo i q̄ ē ēt pa⁹ subiectiue. ille g̃ mo⁹ eēndi. i. ñ
ē eē i subō ſz alteri⁹ rōis. ꝟcordādo. g̃ l'raz h⁹ auc
toris cnm ax̄. dz sic expōi ꝙ ois ac⁹ ē i motu sic̄
teriatū i teriante ⁊ mo⁹ ē i actōe sic̄ terminās i
terminato mutuo. n. isepabil'r se cōcomitantur
¶ Aduertēdū ēt ꝙ auctor accipit h̄ motū put
se extēdit ad mutatōz siue mot⁹ ⁊ muta⁹ distin-
guāt̄ penes successiuū ⁊ istātāeū siue penes ha
bere ꝑmos terios positiuos vt qñ ē mo⁹ a subō
i subm̄ l' sic̄ bitū ⁊ ꝑuatōz vt qñ ē muta⁹ a subō
in non subiectum. vl' e⁹: ꝙ magis credo et me
recolo plixi⁹ declarasse i q̄dā qōne ordinaria.

Ad p̄m̄ i oppo⁹ pz ex dcis q̄ nō seq̄t circul⁹ i ēndo nec idē eē i seipō. qz nō ē id mod⁹ essendi bicinde. a°: ei mō ac°: ē i motu. ⁊ alio°: mot⁹ i actione ¶ Ad z⁹ pz ex dcis. qz b accipit motū put se extēdit ēt ad mutatiōz ¶ Deide cū dicit (nō est ām mot⁹) excludit qdā: dub⁹ q̄ pt brē ortū a pdcis. qz ei dixit q̄ ois actio ē i motu. ⁊ e⁊° crederet aliqs q̄ mot⁹ ⁊ actio eēnt idē. ⁊ vnū sub alio i eodē gn̄e cōtinerēt. qō n̄ ē verū cū sint diuersa l̄ diuersif pdicamētis. vñ arguit sic. mo⁹ ē de gn̄e q̄litatis. g̃ mot⁹ n̄ ē actio. ⁊ña ē euidēs qz accio ⁊ q̄litas sūt distincta pdicamēta. illi⁹ ām enthimematis p̄ ponit ⁊ñs q̄ ē ⁊°: itēta di. nō ē ām mot⁹ idē q̄ actio. z⁹ ponit añs di. sz q̄le. i. motus ē q̄litas ¶ 3°: ibi (gescere ām) pbat añs p talē rōz. oia ⁊ria sūt eiusdez gn̄is. sz ges q̄ ⁊riat motui ē de gn̄e q̄litat⁹. g̃ mot⁹ ē de gn̄e q̄litat⁹ b⁹ rōis. p̄ poit. mi. ibi (gescere) z°: ⁊clusionez ibi (qr̄ mot⁹) 3°ma. ibi (simplr ām). i. vl̄r ⁊ pz i l̄ra. ¶ Nōndū q̄ ppe loq̄ndo ges nō ⁊riat motui: sz ē p̄ua°: mot⁹. auctor ām logt b large de ⁊rieta te put se extēdit ad p̄uatiue oppō: ⁊ vtroq; mō seq̄t ⁊°: itēta. nā sic ⁊ria ptinēt ad id g⁹: ita ⁊ pri natiue oppō. ¶ Sz ⁊ mi. ar. nā p̄ua°: ē forl̄ nō ens ⁊ nō entia n̄ sūt i gn̄e. qz ens dicit i. io. gn̄a sz ges ē p̄ua°: g̃ nō ē i gn̄e: nec p ⁊ñs i gn̄e q̄litat⁹ ¶ p̄ ⁊ ma. qz ax. i pdicamēt⁹. c. de oppositi⁹ dic q̄ ⁊ria vel sūt i eod gn̄e vel i ⁊ris gn̄ib⁹ vel genera alioꝝ. g̃ nō simplr. i. vl̄r oia ⁊ria sūt eiusdē gn̄is ¶ Ad p⁹ dico q̄ ges ⁊ p̄ua°: ois aut nō ens n̄ ē i gn̄e p se ⁊ directe ut pbat rō: ē tn̄ i gn̄e p reductiōz. i. i eod i q̄ ē oppositū bit⁹ vel ens. ⁊ idō eo mō q̄ ē i gn̄e certū ē q̄ p̄uatiue oppō ptinēt ad id g⁹ ¶ Ad z⁹ sic ibidē i pdicamēt⁹ dcm ē illō dcm ax.: sic ē intelligēdū. s. de gn̄ib⁹ pr̄is. sp enī ⁊ria sūt i eod gn̄e. p̄ nisi sint forte trāscēdētia et tūc equoce sūt i diuers gn̄ib⁹: sic bo⁹ ⁊ malum sūt trāscēdētia. ex q̄ seq̄t ad ppositū q̄ si vnuz ⁊riū ē q̄le: ⁊ reliquū erit q̄le. qz q̄litas ē vnū ō gn̄ib⁹ p̄mis. ¶ Ad maiorē euidētiā toti⁹ b⁹ rōis q̄rit vtrū mot⁹ sit i gn̄e q̄litatis. videt q̄ n̄. qa mot⁹ ē i genere q̄ntitatis. g̃ nō i genere q̄litatis. ⁊ña pz. qz idē nō p̄t eē i diuers gn̄ib⁹. vt pba⁹ ē i pdicamēt⁹ i q̄dā qōe. p°: añtis p ax. 5. metha. c°: de q̄nto tps ē q̄ntitas p motū. g̃ mot⁹ mag⁹ ē q̄ntitas. ⁊ tps ē q̄ntitas p se. qz spēs. 5. q̄ntitatis ⁊tinue p ax. g̃ mot⁹ ē mag⁹ spēs q̄ntitat⁹ ¶ p̄ mot⁹ ē i gn̄e actōis vel passiōis. g̃ nō ē i gn̄e q̄litatis ⁊ña pbat ut. p̄⁹ p°: añtis illud q̄ ō aliq̄ pdicat i abstracto ē id eēntialr illi: sz ista ē va. pa°: ē mo⁹ ⁊ ista. ac°: ē mot⁹. g̃ sūt id eēntialr. ⁊ p ⁊ñs eiusdē gn̄is. p°: mi. bec p se ē va patiens mouet. g̃ pa°: ē mot⁹ ⁊ ista. agēs mouet g̃ ac°: ē mot⁹ vtraq; ⁊ña tz p locū a ⁊iugat⁹ ¶ p̄ mot⁹ accipit spēz a termio ad quē. 5. pbi. g̃ silr g⁹. sz p se teri⁹ mot⁹ ē in trib⁹ gn̄ib⁹. s. q̄ntitate q̄litate ⁊ vbi. ex. 5. pbis. g̃ mot⁹ ē p se i ill trib⁹ gn̄ib⁹. nō g̃ tm̄ i gn̄e q̄litat⁹ vñ ⁊. 3. pbi. dr̄ q̄ tot sūt spēs mot⁹ q̄t ent⁹. s. aq̄sitū p motū ¶ In oppo⁹ ē auctor i l̄ra ¶ R°: fz ⁊men. 3. pbi. ⁊mento. 3. de q̄dtitate mo⁹ sūt due famose op̄. vna q̄ mot⁹ ē flux⁹ forme. alia q̄ est forī fluēs. ⁊ dicit ibi q̄ p̄ma ē cōior sz ba verior. ¶ Si g̃ teneat p̄ma op̄. q̄ mot⁹ sit flux⁹ forme ⁊ nō ipsa forī certū ē q̄ p se ē spēs q̄ntitat⁹ ⁊tinue. ut dicit ax. 5. metha. ⁊ b ēt p̄t pōi i. 3. spē q̄litat⁹ ¶ b ām mō videt auctor ⁊siderare motuz b cū ait motū eē q̄le sic ⁊ getē ⁊ p b p3 solu°: ad p̄m⁹ ar⁹ ¶ Si ām teneat alia op̄. quā credo viorem. s. q̄ mot⁹ nō ē aliud realr nisi ipa forī fluēs. sic n̄ p̄t pōi i vno gn̄e tm̄: sz ē i diuers gn̄ib⁹ sūt mot⁹ i q̄ntitate ⁊ vbi b mō videt ⁊siderare motū ax. 5. ⁊. 3. pbi. ut allegat i. 3. argum̄to. ⁊ p b p3 solu°: ad illō 3⁹ argu⁹ De gete ām oppositā motui loq̄ndū ē ⁊ñr. qz in eod gn̄e ponēda ē i q̄ mot⁹ ¶ In oppo⁹ ad p⁹ et 3⁹ p3 solo ex pdcis ¶ Ad z⁹ nego añs ad pbōz nego mi. bec ei ē flā pa°: ē mot⁹. ⁊ silr ac°: ē mot⁹ cū pbat p locū a ⁊iugat⁹ a ⁊cretis ad abstracta di°: q̄ talis ⁊ña nō tz i ⁊cretis dcis p accñs. nō ei valz. bō ē alb⁹. g̃ būanitas ē albedo: ita n̄ sequit. b patiēs mouet g̃ pa°: ē mot⁹. qz p̄ma est p accñs. tz ām ⁊ña i pdicat⁹ p se ut albū ē colorat⁹ ergo albedo est color. qz in prima est predicatio per se primo mō. sic ergo dō ad bāc qōz

Naturalis vero pro-

prietas) Posita pria ppetate actōis pōit scōaz auctor: ⁊ hec ps dicit i. z. in pricipalē ⁊ icidēta lē. ba ibi (facer vo) p̄ma i. z. p illā ppetatē p̄mittit. z°: eā extēdit ibi (⁊tigit tn̄) p̄ma adhuc in. z. p facit q̄ dcm ē. z°: pbat illā eē ⁊uertibilez ibi. (oisei ac°:) dicit g̃ q̄ ppetas natural⁹. i. ppe ppa actiōis ē iferre ex se passiōz i id q̄ subycit. i. in passū q̄ trāsmutat ¶ Notā⁹ q̄ dupl⁹ aliqd infert aliud. vno°: illatiōe ⁊ñe q̄°: rla iferūt se mutuo ⁊ dñr ad ⁊uertētiā ut si p̄ ē fili⁹ ē ⁊ e⁊°: silr cā ⁊ effect⁹ se inferūt. nā cā infert effz ōmratiōe pp gd effcūs ām infert cāz ōmōstratōe qz alio°: illatōe cātōis sic cā infert cātū quō p̄misse iferūt cōcl̄onē qz sūt cē cōclusiōis vtroq; mō actio infert passionē. sz p̄ma illatō ē mutua. qz sic actō infert passionē. qz illatie ⁊ effectie. q̄ ñ e⁊°: agēs ei p actōz trāsmutat passū. ⁊ ñ e⁊°: ⁊ b z°: logt b auctor. ¶ Dei de cū dic (⁊tigit tn̄) probat dictā ppetatē eē cōuertibilē. vbi arguit sic. illud q̄ cōuenit oi ⁊ soli ē cōuertibile cū eo. sz tal ē ista ppetas respcū actōis. g̃ ⁊c. mi. pōit i l̄ra di. q̄ ois ac°: ē effectiua passiōis ⁊ silr oē iferēs passionē ē ac°: ¶ Notā⁹ q̄ efficer aliqd ⁊tigit dupl⁹ vno°: ut q̄ ⁊ sic efficit suppo⁹ agēs vl̄ pducēs: a°: ut q̄ ⁊ b dupl⁹ vl̄ sic p̄n⁹ pductū forle. l sic act⁹ pductiu⁹. dico g̃ q̄ actio nō efficit passiōz ut q̄ nec ut q̄ p°: sz ut q̄ z°: m°: ē ei act⁹ pductiu⁹ q̄ agēs trāsmutat passi⁹ q̄ trāsmuta°: passiua ē ipa pa°: illata. ⁊ b°: inferre passiōz ē ppriū ⁊uertibile cū actōe ¶ Deiñ cū dic (⁊tigit tn̄) extēdit dcaz

ꝑpetatē.circa q̄.z.facit.p̄ declarat ꝓpo⁹.z° re-
mouet du⁹ ibi (nil tñ itereſt) dicit ḡ q̄ ñ tñ ſuple
poſi⁹ ac°: ifert paſſiōz.ſz ꝺtingit qñz actōez̄ fer-
ri ex actiōe q̄ ſtati manifeſtat ꝑ ex⁹.nā ac° q̄ ꝑ
ſe mouet.i.ac°: aialis q̄ ꝑ ſe mouet ē gñatiua ⁊
effectiua e⁹ actioīs q̄ ꝑ aliud mouet.i.i⁹ q̄ ñ ē
a ſe.ſz ab a°: mouet.ut ac°: illata.i.cāta ab aiali
ſūit p̄n⁹ ab ea actōe q̄ ē aialis ¶ Nōn⁹ q̄ ut pz
ex.7.⁊.8.phi.ordo ē i mouētib⁹ ⁊ motis.qz ali-
q̄d ē ſic motū q̄ n°: mouet.ſit.c.puta lapis ali-
q̄d ē mouēs ⁊ mouet ab alio ſit.b.puta lig⁹ me
diāte q̄ aial ut bō mouet ip̄z.c.vñ.b.mouet.c.⁊
mouet ab boie.aliq̄d ē mouēs nō motū ab a°: ſz
mouet ſeip̄z ſit.a.puta aial q̄ ē bō ℔ viſo pz q̄
dr̄ in lr̄a: qz actio aialis mouētis lig⁹ nō tñ ef-
ficit ō directo paſſiōez in ligno moto.ſz ex ꝺnīti
cāt ligni moti actionē puta q̄ mouet lapidem
ex ℔.n.b.mouet.c.qz mouet ab.a. ¶ Alr̄ expōi-
tur lr̄a tñ ſnia eaꝺ ē ſic.ac°: n.illata ab aiali. i.a
toto ꝺiūcto ſūit p̄n⁹ ab ea actiōe q̄ ē aialis iōſt
aie ut aialis ſūit adiectiue ⁊ ē nti ca⁹.⁊ tūc ac°:
aie erit.a.ac°: ꝺiūcti mouētis a...puta lig⁹ erit
.b.ip̄z ät lig⁹ vltio motū erit.c. ¶ Deide cū dic̄
(nil tñ) remouet du⁹.aliq̄s ei crederet icōueni
ens eē q̄ ip̄m.b.ſil mouereť ⁊ moueret.ageret
⁊ patereť.qz ſic iō eēt ac°: ⁊ pa°: ℔ ät remouet di.
q̄ nō ē iconueniēs q̄ iō dicať ac°: ⁊ pa°: ꝺpatum
ad diuerſa.nā ac°: ipſi⁹.b.ꝺpata ad.a.ē pa°: ꝺpa-
ta ad.c.ē ac°: iō ē qōdā p̄mixtū.qz mouet ab.a.
⁊ mouet.c.ſz ac°: ipſi⁹ a.a q̄ illa p̄mixta ſūit p̄n⁹
ita ē ac°: q̄ nō ē pa°: dicit ḡ q̄ nil interē.i.nil dr̄t
ſiue ſupp̄ ac°: b.dicatur agere ſiue pati.i.actio ⁊
pa°: q̄ ꝑ qz ac° aialis ē p̄n⁹ i⁹ agere.i.i⁹ actiōis q̄
ē ab aiali.i.que inferť ab actiōe aialis.⁊ tūc li
aialis ē adiectiū: ſequit ⁊ ſi ꝑ q̄tuis act⁹.i.p̄ma
ac°: ſit p̄mordiale p̄ri⁹.i.p̄⁹ p̄n⁹ ℔ actiōis.pati
ꝺo p̄mixtū.i.℔ actio p̄t dici actio ⁊ pa°: ¶ Ulti-
mo cōcludit ex p̄dictis q̄ obz̄ ē act⁹ ⁊ actio ē ge-
neratia actōis ⁊ paſſiōis. ¶ Nōndū q̄ actio ⁊
paſſio cū ſint diſtincta gña ipoſſibile ē q̄ ſint iō
eſſētialr̄ ⁊ q̄titatiue poſſūt tñ idē eē ſubō.et ℔
ītēdit auctor hic.qz cuz b.ſil moueať ⁊ moueat
ꝺpatū ad diuerſa ſequtur qō i ipo ſimr̄ fūdatur
actio ⁊ paſſio i ꝺpatiōe ad diuerſa.ḡ ibi actō ⁊
paſſio ſūt idē ſubō.qz idē ſubm̄ ē agēs ⁊ patiēs
ſil vt dcm̄ ē ¶ Segt̄ ꝑs icidētalr̄ (facere ꝺo) ga-
eniz aſſignādo ꝓpetatem naturalē actōis ꝺdit
generatōz paſſiōis.qz actō generat paſſionem
iō gña b⁹ icidētalr̄ dat gñatōz alioꝝ p̄dicamen
toꝝ oñdēs vñ ⁊ a q̄ generēť.circa qō.z.facit.p̄
dat gñatōz p̄dicamētoꝝ accñtaliū.z°: gñis ſub-
ſtātie ibi (eoꝝ ꝺo q̄ in) p̄ma ꝑs bēt.6.p̄ eni facit
qō dictum ē de gñatōe actōnis.z°: ō q̄titate ⁊
q̄litate ibi (q̄litatū ꝺo) 3°: de ſitu vl p̄ne ibi (ſi-
tus ät) 4°: ō qñ ibi (tēp⁹) 5°: de vbi ibi (vbi) 6°:
de bītu ibi (bēre) p̄.n.oñdit a q̄ gñatur actō.qz
a q̄litate di.ḡ q̄ facere.i.actōz gignit a ſe id q̄

q̄le eſt .i. q̄litas.vbi gr̄a.calor q ē q̄litas effic
eā actōz q̄ ē calefacere.pz ¶ Nōndum q̄ actō
ꝓpe loq̄ndo ñ efficit.ſz ē illud q̄ efficiēs efficit
⁊ agit.ſic.n.ē q̄ q̄ nō ē qō.qz ſi actō efficeretur
ꝓpe ℔ ē ꝑ actōz aliā.ḡ ad actōz eēt ac° ⁊ ſic ad
ſfini⁹.tñ cū ſit reſpect⁹ fūdat⁹ i pō actiua.ideo
poſito termio ⁊ ñ ipedito cōſeq̄t ſuū fūdamen-
tū ⁊ illud cōſeq largo mō p̄t dici effici .q̄ ḡ q̄li
tas ē forma actiua vt calor i igne.tūc ex ſe effi
cit actōz mō p̄dcō ¶ z°: cū dicit (q̄litatū ꝺo) oſ-
dit a q̄ q̄litas ⁊ q̄titas gñanť.vbi.z.faĉ.p̄ oſtē-
dit ꝓpoſitū q̄ñ eſt gñatio pure equoca: puta q̄ñ
q̄titas ⁊ q̄litas generātur a re alteri⁹ gñis.z°:
q̄ñ ē gñatio a re eiuſdē gñis quā aliq̄ vocāt ge-
neratōnē vniuocā.ℨa ibi (q̄titatis āt) dic̄ ḡ q̄
pō ē effectrix q̄titatū ⁊ q̄litatū p̄ticlariū.qz p-
p̄rie loq̄ndo oēs gñationes ſūt circa ſingularia
vbi gr̄a aſpitas ⁊ lenitas ⁊ bi⁹ ſūt q̄lia.i. q̄lita-
tes. liea ꝺo ⁊ ſuperficies ⁊ ſoliditas ⁊ corp⁹ ſūt
q̄titates.⁊ oīa hec vl̄r bñt gñatōz ⁊ ſubāz.i.eē
ſuū eēntiale a ſitu.i.a pōne ¶ Notā⁹ q̄ ſit⁹ vl
pō ē duplex vna dicit ordinē p̄tiū i loco ⁊ hec ē
g⁹ vnū diſtictū de.9.alia q̄ dicit ordinē p̄tiū in
toto:⁊ tūc ē dr̄a q̄titatis ℨ q̄ dr̄ i p̄dicamētis q̄
q̄dā q̄titas bz pōnē p̄tiū quedā non:⁊ ℔°: logt̄
ℍ auctor de pōne.nā ſi ꝑtes i toto ſint eq̄l̄r po-
ſite iuxt̄ ſe ſic cātur lenitas.lene ei ē cui⁹ vna ꝑs
non ſupeminet alteri. Si ꝺo ꝑtes non ſint eq̄l̄r
poſite cātur aſpitas.aſpuz ei ē c⁹ vna ꝑs ſuper
eminet alteri. Ex ℔ ēt q̄ vna ꝑs ponit p⁹ aliā ℨ
vnā ꝺimēſionē cātur linea.ſi ät ponit vna poſt
aliā:⁊ iuxt̄ aliā ℨ duas ꝺimēſiones cātur ſuꝑfi-
cies.ſed p̄ut vna ponit p⁹ ⁊ iuxt̄ ⁊ ſup aliā ⁊ ſub
alia ℨ.3.ꝺimēſiones cātur corp⁹ ⁊ ſoliditas ¶ ℨz
ſi pō ſūit ℍ ut ē dr̄a q̄titatis quō talis gñatio
ē a re alteri⁹ gñis cū pō generet q̄titatē ¶ R°:
ē gñatio a re alteri⁹ gener q̄ ad gñationē q̄li-
tatis et alterius quantū ad generationez q̄ti-
tatis ꝑ q̄to dr̄a non ē ꝑ ſe in genere.ſz q̄ ad ℔
ꝺgruēti⁹ dr̄ q̄ eſt gñatio a re gñis alterius ſeu
rōnis. ¶ Contra p̄dicta in lr̄a ar.qz nullus re-
ſpect⁹ eſt for̄ actiua p̄ter actionē. ſz pō eſt for̄l̄r
reſpect⁹ ⁊ non ē actio.ḡ ñ p̄t q̄titatez ⁊ q̄litatez
gñare ¶ p̄ ax̄. in p̄dicament] c°: de q̄litate dic̄
q̄ aſpuz ⁊ lene non aſſignāt q̄litatē. ſed q̄ꝺam
pōnē p̄tiū.ḡ auctor q̄ dicit oppo⁹ dicit falſum.
¶ Ad p⁹ ꝺcedo q̄ pō for̄l̄r non efficit q̄titatez
aut q̄litatē q̄ p̄t ꝓbari.tū qz ē reſpect⁹ ut argu
tuz eſt.tū qz eē p̄n⁹ ꝓductm̄ eſt eque ꝑfec⁹ vel
ꝑfecti⁹ termio ꝓducto.nil.n. ꝓducit aliq̄d ꝑfe-
cti⁹ ſe.ſz pō cū ſit reſpect⁹ ē ip̄fecti⁹ q̄titate ⁊ q̄
litate q̄ ſūt forme abſolute.ḡ ⁊c. ꝺom ḡ q̄ auc-
tor accipit abſtractū ꝑ ꝺcreto ut ſit ℨus pō.i.
ꝑtes poſite i toto ē effectrix ⁊c. ¶ Ad z⁹ ſic̄ iaz
dc̄m eſt i p̄dicamētis ſciendū q̄ rax̄ ⁊ denſū le
ne ⁊ aſpuz vno°: ſignificāt extēſionē p̄tiū q̄titā
tiuax̄.⁊ ſic iō corp⁹ ꝺp̄ſſuz ⁊ non ꝺp̄ſſuz p̄t eſſe

rarū ꝛ dēſuꝫ vt pꝫ de ſpōgia ꝛ lana. aliꝰ ſignificāt extēſionē ptiū materie ꝑut rarū dr̄ ꝙ mlt̄ū bꝫ de forma ꝛ paꝛ de materia. ꝛ denſum eꝰ. ꝑ mō hec forſitan ſignificāt poſitōꝫ vt dicit ari. qꝛ dicūt ordinē ptiū i toto ¶ 2° mō forte ſignificāt q̄litates vt dic̄ auctor iſte. ꝛ ſic pꝫ ſolutio cōtrouerſie q̄ ē de iſtis inter ari. ꝛ auctorē iſtuꝫ quō. ſ. ſūt q̄litates ꝛ quō poſitōes. ¶ Deiñ cuꝫ dicit (q̄ꝫtitatis āt) ponit gñatōꝫ q̄ꝫtitatis ꝛ q̄litat] q̄ ē a re eiuſdē gn̄is. d. ꝙ qñꝫ q̄ꝫtitas ē ſupp effectriꝛ q̄ꝫtitat] vt liea lōgitudis ꝛ planū. i. ſupficies latitudis ꝛ corpꝰ ſolidū altitudis. i. profūditat]. qꝛ qōlꝫ ē q̄ꝫtitas. ſil̄r q̄litas ſē effectriꝛ q̄litatis: vt calor caliditatis. qꝛ vtrūq; eſt q̄litas. vocat āt calorē vt ē p̄ncipiū formale agēdi puta calor ignis. ſꝫ vocat caliditatē eūdē calorem ſpē vt ē terminꝰ calefactōis. puta calor in aqua cū ꝑ ignē calefit. ¶ Nō ꝙ ꝙdā nō bene capiētes natūrā gñatiois vniuoce ꝛ equoce dicūt p̄mā gñationē eē equiuocā qñ q̄litas ꝛ q̄ꝫtitas gñant̄ a pōne. ꝓ am vo dicūt vniuocā cuꝫ q̄litas a q̄litate ꝛ q̄ꝫtitas a q̄ꝫtitate gñat̄. ¶ Sꝫ qcqd ſit de p̄ma. tñ ꝓa nō nccio ē vniuoca niſi generās ꝛ genitū ſint eiuſō ſpēi. ſicut enī gñaꝰ ſubē de ſubā p̄t eē equoca puta cū plāta ꝛ vermis gñant̄ a ſole: ſic qñ gñat̄ q̄ꝫtitas a q̄ꝫtitate. ꝛ q̄litas a q̄litate ſi ſint alteriꝰ ſpēi ꝛ ſic ē i ꝓpoſito. qꝛ liea ꝛ longitudo ñ ſūt eiuſō ſpēi. ſꝫ ſūt diſticta immo nec eiuſō gn̄is: ſꝫ ſūt ſic̄ ſubcꝰ ꝛ paꝰ q̄ nō ptinēt ad idē gꝰ ut ꝓbatū ē i p̄dicamentis cꝰ de q̄ꝫtitate i q̄dā qōe. vtraq; ꝫ generaꝰ quāꝰ ad q̄ꝫtitatē videt eē equoca ſed i exꝰ adducto ō q̄litate ꝓa ē vniuoca. qꝛ calor generās ꝛ genitus ſūt eiuſō ſpēi ¶ Videt āt ſtm̄ ꝙ liea generet lōgitudinē ꝛ ſupficies latitudinē. qꝛ iō non gñat ſeip̄m: ſꝫ longitudo ē iō ꝙ liea et formalr̄ ō ipa p̄dicat̄. vñ diffiniēdo liēa dicimꝰ ꝙ liea ē longitudo ſine latitudie. ſil̄r ar. de latitudie reſpcū ſupficiei ⁊c̄. ut ar. zꝰ. ſūt paſſiōes linee ꝛ ſupficiei ꝛ cāntur ab eis ſicut propria paſſio oritur a ſubcō. ꝛ ꝫ zꝰ. logtur de eis auctor. ¶ 3°. cū dicit (ſitꝰ āt) oñdit a quo generet̄ ſitꝰ di. ꝙ generatur ab actione ꝛ paſſione. ſitꝰ iquid ſuppoſitū eſt agere ꝛ pati. nā i diſpoſitiois. i. i diſpōne more greco accipit̄ genitiuꝰ ꝑ ablatiuo q̄ carent ablatiuo. in diſpōne ġ. i. gñatione ꝟ poſitione. i. rei ꝟ poſite fit quedā gñatio ſimpliciū. i. elemētoꝝ quā. ſ. generatiōꝫ neceſſe ē ꝟ ſiſtere i motiua actione. i. in mutua actione ¶ Notādū ꝙ cum ex eĺis generat̄ mixtū ꝟ poꝰ ex mutua actione q̄litatū elemētariū cōrūpūtur eĺa ꝛ generat̄ nouū mixtū: ad quā generationē ſequit̄ diuerſus ordo ptiū i toto q̄ eſt ſitus vel pō. ꝛ iō a ꝑ ad ultiᵐ ꝑ agere ꝛ pati generat̄ ſitꝰ ¶ 4°. cū dic̄ tps vero oñdit gñationē qñ. ꝛ dicit tps ipius qñ. ¶ Notādū ꝙ extrema reſpectus generāt ipm ꝛ maxime terminꝰ. qꝛ igit̄ ipm qñ eſt reſpectus i re tēporali bñs ꝑ termiō ipm tpus. iō q̄ꝫmaxie qñ a tp̄e generat̄. ¶ 5°. cū dicit (vbi vero) oñdit generationem ipius vbi di. ꝙ cā ipius vbi eſt locus. Notādū ꝙ vbi eſt reſpectus i re locata bñs ꝑ termiō ipm locū. eſt enī reſpectꝰ locati ad locuꝫ ꝛ iō q̄ꝫmaxime cātur a loco ¶ 6°. cū dicit (hēre) oñdit gñationē ipius hītus di. ꝙ cā ipſiꝰ brē ē corpꝰ. cᵒ cām ſubdit. nā ea que circa corpꝰ ſunt dr̄ hēri. hītus enī eſt reſpectus corpis ad ea q̄ circa corpꝰ ſūt. ꝛ iō lz cauſet̄ a corpe ꝙ eſt ſubᵛ ut dicit auctor. tñ p̄ncipalr̄ cātur a termiō qui ē ea que circa corpꝰ ſūt ¶ Deinde cū dicit (eorū vero) declarat generationē p̄dicamēti ſubſtantie: circa ꝙ duo facit. ꝑ oñdit gñationē ididuorū. 2°. generationē vl̄ium ibi (eorūꝫ vero que de ipſis) dicit ġ ꝙ ſuppoſitā generatiois ipoꝝ ididuoꝝ que i ſubiecto nō ſūt. q̄lia ſūt indidua ſubē eſt corruptio i p̄mis ꝛ generatio i his que conſiſtūt mox poſt ꝟſtructionē p̄morū ¶ Notādum ꝙ ut dr̄ ꝑ de gñatione. corruptio vnius eſt generatio alteriꝰ ꝛ eꝰ. corruptio ġ priꝝ indiduorū ē generaꝰ. ſequētiū alioꝝ que poſt illa ꝟſiſtunt. verbi gra. corruptio aque eſt generaᵒ ignis cuꝫ ex aq̄ gñatur ignis. ¶ Aliter exponit̄ ꝛ redit in iō ut li p̄mis referat̄ ad eĺa que inter corpa generabilia ꝛ corruptibilia dicūt̄ p̄ma: qñ ġ ex eĺis gñatur mixtū corruptio i p̄mis. i. in elementis eſt generatio alicuiꝰ mixti indidui. puta lapiꝺ ġ poſtea ꝟſiſtit ꝙ gñationē. nā corruptio p̄morū eſt generaᵒ ꝓrū ¶ Deinde cū dicit (eoꝝ vero q̄ de ipſis) oñdit quō ꝛ a quo vl̄ia generātur di. ꝙ cā ſuppoſitā gñatiois eoꝝ que de ipſis. ſ. indiduis ſubē p̄dicata ſūt. i. vl̄ium que de indiduis p̄dicātur. cā inq̄ ſūt ea a quibꝰ nulla eſt predicaᵒ. i. indidua que de nullo p̄dicāt̄ ut oēs boies ſt cā eꝰ. qdē bois cois qui ē vl̄is. ex oibꝰ enī pticularibꝰ reſultat vl̄e ¶ Sequit̄ illa ꝑs (recipit āt) vbi ponit ꝓprietates cōes actiōis ꝛ nō ꝟuertibiles di. ꝙ agere ꝛ pati. i. actio ꝛ paᵒ recipit ꝟi etate ꝛ magis ꝛ minꝰ. verbi gra de ꝟietate. qꝛ ſecare ꝟiū ē ad plātare quoꝝ vtrūq; eſt actio ꝛ vrere. i. ſiccare ꝟiū ē ad humidū facere quorū vtrūq; ſil̄r eſt actio. ſil̄r intelligendū eſt de paſſione ut ſecari ꝛ plātari vri ꝛ humiduꝫ fieri ꝟia ſūt. verbi gra. de magis ꝛ miꝰ ut calefieri ꝛ ifrigidari ſiccari ꝛ humidū fieri triſtari ⁊ gaudere que oia ſūt paſſiones ꝛ ꝟtūgunt fieri ꝓ magis ꝛ minꝰ. ſil̄r intelligēdū eſt de ꝟrys actioibꝰ puta calefacere ꝛ frigidare ⁊c̄. que fiūt ꝓm magis ꝛ minꝰ ¶ Notādū ꝙ ut iā dc̄m eſt in p̄dicamētis. recipe ꝟia ꝛ magis ꝛ minꝰ nō inſunt actiōi ꝛ paſſioni niſi rōe termiōꝝ ad q̄s ſūt. qꝛ ſic acᵒ ꝛ paᵒ ſpēꝫ cap̄ a terio ad quē ex. 5. phi. ſic ab eo. ſil̄r recip̄ ꝟrietatē. ſil̄r magis ꝛ miꝰ ꝛ ſic ō alys

Paſſioē effectus.

¶ Qꝛ oppoſitorū eaꝺ eſt diſciplīa. poſtq̄ auctor determinauit de actione. nūc determīat de paſſione: que eſt reſpectꝰ oppoſitꝰ actioni vbi ſic ꝓccdit.

ꝑ eni determiat de passione. z°. excusat se de ampliori determiatione ibi i fine capituli (ꝛ ō passione) ꝑma ps viditur i. z. ꝑ agit de passiōe q̄ꝫ ad e⁹ qditatē. z°. q̄ꝫ ad e⁹ ꝓprietatē ibi (oīa vero) ꝑma in. z. ꝑ passionē describit. z°. eā diuidit ibi (ꝟ quā ℔ quiō) dicit ḡ q̄ pa°. est effect⁹ illa° q̄ actionis ¶ Notā⁹ q̄ vt dicebat s̄. ꝓpriū est actionis ex se inferre passionē. eo igit mō quo actō efficit ꝛ ifert ex se passionē eo mō pa°. ē qd effcm ꝛ illatū ab actiōe ¶ Quō āt actio ifert passiōez dcm ē supi⁹. in ista ḡ descriptiōe ponit aliqd q̄i loco gnis effect⁹ illa°. qz li. q̄ꝫ. ꝑ. i. ut sit sꝰus effect⁹. i. illa°. ite ꝓ sūmendo abstractuz pro concreto illatio. i. illatū. ponit ēt suū cozrlm vel rlo opposita (actionis) pa°. et ꝛ actio sūt re⁹ oppositi. iō debēt se mutuo notificare. qz oz in vtrorūq̄ rōnib⁹ vtrisq̄ vti. sic̄ in descriptione. ḡ actionis posita est pa°. iplicite vōo in id q̄ subiicit. i. patit vel trāsmutat trāsmutatione passiua. sic in descriptione passionis ponit actio: sed explicite ut dcm ē ¶ Cōtra bāc descriptiōz ar. tū qz ñ est cōuertibil. nā q̄litas immo oīs fōma terminās motū ē effectus illatioq̄ actōis. agēs eniz efficit vel mouet ꝛ ifert fozmā ad quā ē mot⁹ ipa actiōe ut acta ꝓductio. ḡ ꝛc. tū qz dat ꝑ copulationē ꝛ oīs tal diffi°. ē increpāda ꝟz ax. 6°. topic. tū qz idē non ꝑt sibi copulari. qz copula est iter diuersa. sz effect⁹ ꝛ illa°. sūt idē. ḡ male pōit li. q̄ꝫ ꝑ et ꝛc ¶ Ad ꝑ⁹ dō. q̄ sic intelligendū est q̄ pa°. vel illa°. actionis ꝑ ꝛ imediate. sz nō est sic de fo. q̄ termiat mo⁹. qz illa mediāte passione cātur. verbi gꝝa. calor i corpe ñ cātur ꝑ ꝛ imediate. sz mediāte passiōe. ipa āt passio cātur ꝑ ꝛ imediate. ꝛ ℔°. descriptio est intelligēda. ¶ Sz ↄ. passū nō patit nisi qz recipit nouā form. ḡ ꝑus ex natura rei bz fozmā q̄uā patiat. ꝛ ꝑ ↄñs q̄uā bēat passionē. qz cā est ꝑor cāto. ḡ fo. illa ꝑo ē effectus passionis q̄ꝫ passio ¶ Confir. qcqd est ꝑus pore est pri⁹ posteriore. sed passuz ē pri⁹ passiōe sic̄ fundamentū est pri⁹ respectu ꝛ vlr oīs respect⁹ est posterior extremis. silr fo. que inducit ē prior q̄ꝫ passū actu patiēs. qz ut dcm est nō ē actu passū nisi ꝓ fozmā ad quā trāsmutat. ḡ fozma illa erit ꝑor passiōe. ꝛ ꝑ ↄñs pri⁹ ꝛ imediati⁹ est effect⁹ actiōis ¶ Aliter ḡ vōz ut ꝑ⁹ c°. de actiōe q̄ passio est effect⁹ actionis: sic q̄ actio efficit ipsā nō ut q̄ nec ut ꝑn⁹ fosle q̄. sz sic̄ act⁹ ꝓductiu⁹ q̄ agēs trāsmutat passū. qz trāsmutatio passiua ē ipa illata passio. pa°. ḡ est illa°. ꝛ effect⁹ actionis sic̄ re⁹ oppositu⁹ ↄñs fozz ad quā passū trāsmutat. vñ i tli trāsmutatiōe oz imagiari. z. istātia vel signa nature. ꝟz to⁹ possit sil eē tpe ꝛ durationē ¶ In ꝑ signo ē agēs ꝛ passū ut duo absoluta añ oēm actū. puta ignis ꝛ aq̄. in z°. signo fo. caloris inducit ab igne in aq̄. In. z°. sig°. consurgit respect⁹ passionis in passo ꝛ respect⁹ actiōis in agēte. qz respect⁹ oppositi sil sūt ꝛ nō sūt ꝛ in eod fozte sig° ēt innascunt respect⁹ ꝓducentis: ꝛ ꝓducti inducētis ꝛ inducti q̄ sunt de genere rlonis ¶ Ad z⁹ ꝛ z⁹ pōt dici q̄ ista nō est vera diffinitio. qz n⁹ generalissi⁹ pōt ꝓprie diffiniri cū s̄ se nō bēat aliqd g⁹ vel oraz nec ibi est ꝑpe copulatō nec idē sibi copulat. qz li. q̄ꝫ. nō oz intelligi copulatiue sz expositiue. q̄ꝫ. ꝑ. i. nō ꝑ et. ¶ Deide cū dicit (ꝟ quā) dīdit passionē vbi ꝑ diuisionē ꝓponit. z°. eā exponit ibi (ꝟ quod q̄daz) dicit ḡ q̄ pa°. ē ꝟ quā hec quidē patiunt: illa vo mime. ꝛ stati exponit (ꝟ q̄ quedā aiantiora) ꝛc. lra ista multiplr exponit ꝟ q̄. li. mime pōt accipi negatiue ꝑ nō vel diminutiue ꝑ pauz. ꝑ°. exponitur sic ꝟz passionē quedā patiunt. i. queda pa°. fit cū appbēsione ꝛ sꝰu. ut sūt aialia que ꝓcipiunt se pati cū patiunt. puta si ꝓcutiāt. quedaz vero mime. i. nō sentiūt nec ꝓcipiūt se pati. licz realr patiātur. ipolē est eni i aliquo eē passiōez ꝛ illud nō pati: talis ḡ pa°. est sine āppbēsione ꝛ sꝰu ut est pa°. plāta ꝓz ꝛ ēt inaiatoꝝ. planta enizaut lapis si ꝓcutiat nō ꝓcipit nec sentit. huic rñdet lra sequēs. qz ℔ est ꝟ q̄ quedā sūt nata. i. gñata aiantiora. i. plēs vel pfectiores pōs anie bītia ut brutū est aiantiꝰ arboze. qz bz sꝰm. arboz āt nō. iō brutū ꝓcipit se pati arboz nō. silr anial rōale ē aiantiꝰ irratōnali ut bō asino. qz bō bz inteꝝ asinꝰ nō. iō magis patit. i. ꝓcipit se pati q̄ꝫ asinꝰ. qz bō ꝓcipit passionē sꝰu ꝛ itellectu. asinꝰ solo sꝰu ꝛ sꝰu ēt subtiliꝰ. qz bō sꝰum bz subtiliorē q̄ꝫ asinꝰ ¶ z°. exponit sic ꝟ passiones quedā patiunt. s. valde quedā mime. i. pauz. qz in pati est magis ꝛ minꝰ cui ↄsonat lra sequēs ꝟ q̄ quedā aiantiora ꝛc. ita q̄ li aiantiora potest referri sicut priꝰ ad pluralitatē pōz. qz plus patit bō bruto. ꝛ brutuz arboze. eo q̄ plures bēat pōs passiuas vl pōt referri ad itēsionē ꝛ pfectionē potētie. qz bō plus patit ꝟ sꝰz q̄ꝫ asinus. qz pfectiorē bz sꝰz. vtraq̄ expō est bō. ꝛ vtrāq̄ tāgit auctor in exēplis. ꝑmā ↄpando brutū ad arborē. qr brutū sentit passionē arbor nō. ꝟam cō pando brutū ad boiez. qz bō plus sentit q̄ꝫ brutū ꝛ extēsiue ꝛ itensiue mō ꝑexposito ¶ Nōnꝰ istā dionē nō esse formalē nec ꝓprias dras. pz sz ꝛ penes diuersos mōs patiēdi i subiecti. drie eni rerū sūt cōmuniter ignote nobis. iō ꝑ extrinseca ꝛ accñtalia eas circunlogtur frequenter ¶ Deinde cum dicit (omnia vero) agit de proprietatibus passionis. circa qō tria facit. ꝑ eni inuit eius proꝑetatē. z°. subdit eius multitudinem ibi (est enim passio) ꝫ°. exponit essentiam subiectitantem ostendes in quo sit vt i subiecto ibi (non est autem) dicit ḡ q̄ omnia que dicta sunt de generatiōe. i. actōe que est generatiua passionis eadem possunt dici ꝛ de ea q̄ est in rebus actione. i. passione. ꝛ hoc quadam platione non recta sed in trāsmutatiōe ¶ Nōndū q̄ auctor iste nō videt multū curasse de bona grāmatica ꝛ cōgrua locutione. aliqñ eniz accipit abstractū ꝑ concreto. vt in principio in diffini

¶ Nō ꝓ probat ꝓ antro ꝙ passio ff in cod ꝓnto. ꝙ nō ff dig. ꝓnto. nūc sic. bbi actꝰ ꝙbb. pat. ff in cod ꝓnto. ḡ actꝰ ꝙ passio ff in cod ꝓnto. ḡnā probā. qz bbi cūq̄ est. bbi actꝰ. ibi est actꝰ ꝙ bbi cūq̄ est. bbi pat. ibi ē passio. añā ꝓbat. hic ꝑ oppositū. q̄ dic. ꝙ bbi actꝰ ꝙbi pat. ff in cod ꝓnto ¶ Dico q̄ bbi actꝰ ꝙbi ꝑ pat. ꝙ antro ꝙ passio nō ff sic dd. qz bbi actꝰ ꝙbi pat. memini vidi. z. s. in bbi. actꝰ ꝙ passio in nullo. memini. ꝛ nō ff ꝛ sic dc ꝓnto.

tione forme: accipit sepe cõpositionẽ ꝑ cõposito qñq; accipit passiuũ ꝑ actiuo supra c°ô actione. moueri in qd actio ẽ. i. mouere. qñq; accipit vnũ oppositũ ꝑ alio. vt hic actionez ꝑ passione. nisi forte corrupta sit littera ex vitio scriptor\. qz nimis videt impropriũ actionẽ ꝑ passione poni. sic ergo dicit ꝙ ea que dicta sunt de actione possunt dici de passione trãsferendo tãtũ actiũ i passiuũ. verbi gra. vna diuisio actionis posita est ꝙ quedã est anie quedã corporis. similiter põt dici de passione. qz cuilz actiõi respondet sua passio. ¶ Itꝰ due proprietates propositе sunt de actione vna ꝙ propriũ est actõis ex se inferre passionẽ. similr fcã mutatione predicta põt dici ꝙ propriũ est passiõis inferri passiue ex actione. ¶ Aliud propriũ est actionis esse i motu. s. actiue ꝛ termiatiue. sic hoc propriuz est passionis esse in motu passiue ꝛ subiectiue. qz in eodẽ subiecto est cũ motu. ergo in alys ex q̃ ꝓñt colligi ꝓprietates passionis ¶ Deinde cũ dicit (est enĩ passio) ondit equiuocationẽ ꝛ multitudinẽ huius nois passio. ut habeatur significaꝰ intentũ hic. ꝛ hec pars diuiditur i. z. ꝑm ꝙ põit .z. modos passionis. ¶ Primũ ergo ponit di. ꝙ pati. i. passio est de numero eorũz que multipliciter dñr. nã vno mõ dicit passio vnaq̃q; actionũ anie. i. aie actiones dñr passiones quas qui dẽ locauimus sub actione. i. dicimus eẽ actões aie ut amor odiũ tristari gaudere quas etiã appellauimus aie passibiles actiones. i. passiões sic ꝙ nunc actiones nũc passiones dñr anime. ¶ Notãdũ ꝙ amor gaudiũ ꝛc̃. quãdoq; dicũt actus quãdoq; qualitates per moꝰ habitus in aĩma existentis. ꝛ vtroq; mõ vñr pertinere ad primã speciẽ qualitatis. ꝑmo ergo mõ sunt aie actiones. z°. dñr passiones. qz afficiunt aliquo mõ animã in qua recipiũtur sicut in subiecto. ¶ zꝰ moꝰ ponit ibi (dicit quoq;) ꝛ est ꝙ passio etiã aliquo mõ dicit id qõ agit in naturã. s. corruptione ꝛ cõsumatione ut morbus febris ꝛc̃. q̃ etiã qualia dñr. nã quiditatiue pertinẽt ad geꝰ qualitatis. corrũpunt tamẽ naturã. i. ipam naturalẽ proportionẽ ꝛ cõplexionẽ corporũ ꝛ iducunt mortez. ꝛ per hoc distinguitur aliquo mõ iste zꝰ moꝰ a ꝑ. nã passio ꝑ mõ nõ corrũpit aiaz. sed est salus ꝛ perfectio. ut ait aꝝ. z°. de anima. ¶ zꝰ moꝰ põit ibi (passio vero) di. ꝙ passio que est predicamẽtuz ꝛ de qua ẽ sermo ꝛ ꝑma generatio actionis ut dcm est. i. effectus illatioq; actionis ¶ Deinde cũ dicit (nõ est autẽ in agẽte) ondit vbi vel in quo est passio sicut in subiecto di. ꝙ nõ est in agente sed in subiecto in quo agr ꝛ ꝙ suscipit actum cõpantis ꝛ illud est passuz. percutiens enĩ. i. agens nõ dicit pati. qz passio nõ est in eo ꝙz actũ. i. in forma que inducit per motũ suscipiens. illud dicit pati. ergo passio est in passo ꝛ nõ in agẽte. ¶ Ultimo cũ dicit (Et de passione) excusat se de ampliori determinatiõe di. ꝙ hec que dicta sunt de passione sufficiãt. ea autẽ que nũc relinquũtur tractanr in eo libro qui est de generatione qõ dupliciter exponit. vno mõ generatione. i. c°. de actione. qz ibi multa dicta sunt etiã de passione. alio mõ de generatione. i. libro de generatiõe. nã ꝑ de generatione. agit de agere ꝛ pati. vbi multa dñr que hic pretermittũtur ¶ Ad maiorẽ euidentiã ꝓdictorũ in hoc c°. querit. vtrũ passio sit genus distinctꝰ ab actione. Ar. ꝑ ꝙ nõ sit genus. qz illud ꝙ est species alicuius nõ ẽ genus generalissimũ. sed passio est biꝰ. nã tertia species q̃litatis ponitur pa°. ꝛ passibilis q̃litas ¶ Preterea pricipiũ nõ ẽ principiũ: ꝝ actio ẽ principiũ passionis vt pz ex predictis. g̃ passio non est principiũ. g̃ nec generalissimũ. ¶ ꝑ actio ꝛ passio sunt respectus oppositi. g̃ ptinẽt ad genus relationis. nõ ergo sunt generalissima ¶ z°. arguitur ꝙ non ẽ distinctũ genus. qz actiuũ et passiuũ similia sunt genere. ex ꝑ de generatõe. g̃ ꝛ actio ꝛ passio. consequentia ꝓbatur ꝑ locũ a coniugatis ¶ ꝑ ȝria sunt i eodẽ genere ꝑ ari. i. meta. ꝝ actio ꝛ passio sunt ȝria. g̃ ꝛc̃ ¶ In oppositũ ẽ auctor hic ꝛ ari. ꝙ ponit. io. genera ꝛ iam nõ eẽt decimũ ¶ Rñ°. qz multa de passione dicta sũt c°. de actione. iõ hic breuiter transeundo primo videndum est si passio est generalissimũ ¶ z°. si distinctuz ab actione. ¶ Quantũ ad primũ sit ista prima cõclusio. passio est genus generalissimũ. p°. illud est genus gñalissimũ qõ non habz aliud supeniẽs genus ex diffinitõe gñalissimi data a poꝛ°. ꝝ passio est biꝰ. g̃ ꝛc̃. minor pz. qz non bz supra se nisi ens qõ non est genus ¶ Contra. qz forma ẽ quid cõmune ꝓdicatũ de passione actione ꝛc̃. g̃ omnia ista bñt super se genus. qz forma ñ ꝓdicatur de eis vt accidens nec vt ꝓpriuz. pz. nec vt species nec vt differentia. quia ꝓdicatur in quid. ergo predicatur vt genus ¶ Rñ°. forr est equiuocũ ut ẽ cõe istis et est transcendens. nullũ tale ẽ genus ¶ Secũda cõclusio est ista passio est vnũ genꝰ. p°. illud genus qõ ꝑm vnã rationẽ de omnibꝰ suis iferioribꝰ ꝓdicatur est vnũ geꝰ. passio est biꝰ. g̃ ꝛc̃. ¶ Sed q̃ est ista ratio ¶ Rñ°. ẽ rõ trãsmutationis passiue. qz omnis passio est respectus trãsmutati ad transmutãs ¶ Ex bis ad argumẽta ȝ hũc articulum ¶ Ad primũ pz ex littera ꝙ equinocatur de passione passio eniz que ẽ gꝰ nulliꝰ alteriꝰ generis ẽ spẽs ¶ Ad zꝰ diꝰ. ꝙ maior sic absolute sũpta falsa ẽ substantia enim principiũ ẽ omniũ aliorum. 9. ꝓdicamẽtoꝝ. ſ ãt sic intelligitur ꝙ ꝓncipiũ ñ ẽ ꝓncipiũ in eodez genere. sic est vera. sed mi. est falsa. passio enĩ non habet ꝓncipiuz in eodẽ genere ¶ Ad zꝰ dico ꝙ non omẽs respectus oppositi sunt de genere relationis. sed illi tãtuz qui sunt intrinsecus aduenientes. actio autẽ ꝛ passio sunt extrinsecus aduenientes ut sepe dictũ est ¶ Quantũ ad zꝰ dico istam conclusionez ꝙ

passio ē distinctū genus ab actione. q̄ p̄z ex p̄re cedētibus. tū q̄ ē in alio subiecto. et nunq̄ si/mul sunt respectu einsdē: tū q̄ habēt distinctas descriptiones. tū q̄ dīst alias rationes p̄dican di de suis inferioribus. g̃ z̄c ¶ Ad primū in op/positū dicēdū q̄ ari. ibi loq̄t de genere phȳsico ⁊ subycibili. actiuū. n. ⁊ passiuū. actio ⁊ passio cōmunicāt in mr̄ia ⁊ subiecto. sz non sunt idē genere loico ⁊ p̄dicabili. de quo queritur i ppo sito ¶ Ad z^m dico q̄ actio ⁊ passio ñ sunt respe/ct^9 oppositi cōtrarie. sed rle ⁊ dato q̄ eēnt con/trary largo mō nō sequit q̄ sint in eodē gn̄e. q̄ r̄ria p̄nt esse gn̄a aliorū. ut dr̄ ibiō i p̄dicamntis

Quando. ¶ postq̄ auctor deter/minauit de actione et passione. nunc z^o determiat de ipso qn̄ circa q̄. z. facit. p̄ determiat de quādo quātuz ad eius eēntialia describēdo ⁊ dividendo. z^o. q̄ ad eius accidentalia ꝓprietatē eius assignādo ibi (inest autē quādo) p̄ma ps dīditur in duas p̄mo d̄scribit ⁊ dīdit ip̄m quādo. z^o. cōpat ip̄z ⁊ determiat de eo compando. ꝯa ibi (dr̄t autez quādo) p̄ma in. z. primo describit qn̄. ⁊ subdit descriptionis expositōez. z^o. ex illa. q. infert de quādo vnā dionem. ꝯa ibi (est igit quādo) p̄ma in. z. p̄ ip̄m quādo describit. z^o. exponit ibi (tp̄s autē) dicit ergo q̄ quādo est id qō relinquit ex tēporis adiacētia. ¶ Notādū q̄ ut patz ex. 4. phi. tēpus est numerus ⁊ mēsura. nā mensurat motū ⁊ rē tēporalez. ideo adiacet sibi sicut mē/sura mensurato ex qua adiacentia ⁊ applicati/one resultat respectus mensurationis actiue ex pte tēporis mēsurātis. ⁊ respectus mensurati/onis passiue ex parte motus ⁊ rei mensurate ⁊ ille respectus z^9 est forliter ip̄z quādo. ⁊ quādo nō est aliud q̄z eē ⁊ mensurari a tēpore. ideo bñ dicit quādo eē id qō ex tēporis adiacētia relin quit. vnde in hac notificatione ponit tempus q̄ est terminus huius respectus. q̄ respect^9 p̄n cipaliter dependet a termio cū forliter fit ad terminū. ponit etiam iplicite subiectū i eo q̄ dicit relingtur quando aliquo^9 relingtur. s. in re tēporali in qua ē ut in subiecto: ut fit ſ̄ius totius descriptionis quādo ē respectus qui re/lingtur ⁊ cātur in re tp̄ali ex adiacētia tp̄is mē surātis ¶ Dis visis stati occurrit du^9. q̄ videt q̄ quādo nō sit respect^9 extrīsecus adueniens. sed intrīsecus cuius oppositū sepe dcz est. p̄o^o: ois respectus qui necessario cōsequitur extrēa posita in actu ē intrinsecus adueniens. sed qn̄ est huiusmōi. ergo ⁊c. mi. ꝓbat. q̄ posito tēpore ⁊ motu que sunt extrema qn̄ necessariū est mo^9 eē in tp̄e. cōtradictio enī videt eē motū ⁊ tēpus ⁊ motū nō eē i tēpore. ⁊ per ɔ̃ñs quādo. q̄ idez est ¶ Ad hāc istantiaz quidā rn̄dent sic q̄ ista descriptio de respectu intrīsecus adueniēte sic est itelligenda q̄ positis extremis stati inascit ⁊ cōsequit respectus vnus. vnus inq̄z manens numero semp. q̄ nō est sic de quādo. q̄ cū tp̄s sit successiuū ip̄m qn̄ continue renouat ¶ Con/tra. accipio vnū quādo sit. a. ō isto p̄obat q̄ sit intrīsecus adueniens. q̄ p̄o isto tēpore vel nūc quo sunt extrema ip̄ius. a. nccio consequit ip̄z a. sic arguā de sequēti quādo sit. b. ⁊ sic de oib^9 quātūcūq̄ renouent. ergo oīa quādo erunt in/trīsecus adueniētia. ¶ p̄ respectui intrīsecus adueniēti ut est extrinsecus adueniēs accidit q̄ continue renouet. q̄ p̄z. q̄ nō omis talis respe ctus cōtinue renouat. sed id q̄ est ō quidirate rei nō tollit propter illud q̄ accidit rei. ergo re spectus extrinsecus adueniens semp erit nccio cōsequēs extrema sine semp permaneat siū cō tinue renouet ¶ Confirmat. q̄ si tēpus eēt per manens adhuc quando esset respectus extrīse/cus adueniens. ergo habere extrema pmanen/tia aut successiua continue renouari vel nō re/nouari nihil tollit quin sit respectus intrinse/cus adueniens illi qui necessario consequitur extrema ⁊ extrinsecus qui non necessario con/sequitur ¶ Aliter ergo dicendū q̄ quando nō necessario consequitur extrema. cū ergo sit ista tia de tempore ⁊ motu. dico q̄ secundū ari. 4. phi. si esset aliud celuz esset aliud temp^9: ex q̄ concludo q̄ posset esse mot^9 in alio celo vl̄ vni/uerso qui non mēsuratur tempore huius celi. ¶ similiter si deus extra vniuersuz crearet lapi/dem ⁊ moueret ipsum per nouū spatiū: ille mo tus non mensuraretur hoc tempore nostro. sil̄r ergo loquendo possibile est poni tempus ⁊ mo/tuz nō mensurari tempore. nec per consequēs habere quādo. concedo āt q̄ motū in hoc vni/uerso necesse est isto tempore mensurari. nam si esse motū in celo vel infra istud celum est q̄i applicari extrema b^9 respectus ⁊ remouere im pedimētū. quo facto necessario etiam sequitur respectus etiā extrinsecus adueniens ¶ Deiñ cū dicit (tempus autem) exponit dictaz descri ptionem declarans quomodo quando non est tempus. sed illud qō ex tēporis adiacentia reli quitur vbi sic p̄cedit. p̄ ponit conclusionē itē tam. z^o. eā inducit per omnes partes tempor⁊ vt ostendat sic esse ibi (vt tempus quidē) dicit ergo q̄ quando non est tempus: sed supp̄ id qō ex tempore relinquitur. vtriusq̄ autez ratio coniuncta est. q̄ qn̄. non est sine tempore nec e^o. cōmuniter. qō statiz ostendit inductiue cū subdit vt tempus quidem ¶ primo de tempo re p̄terito dicens q̄ preteritū tempus n̄ est qn̄. sed quando est quedam infectio eius. scilicet tēporis preteriti ꝼm quā dicitur aliquid fuisse et illud fuisse est quando ¶ Notandū q̄ q̄daz expositor dicit q̄ hoc modo quando est ifectō tēporis. quia ex successiōe ⁊ fluxibilitate tēpo/ris relinquitur in re temporali quedam propē tas. i. quedam infectio. et illa infectio ē quādo nam res inficitur ⁊ tabefit in tempore. ⁊ sic illa

ifectio ꝺ quã aliqd ꝺr ꝓpiquũ l'rẽotũ ad ipz nẽ illa inq̃z talis infectio ꝺicit quando. ¶ Contra vel per talẽ propzietatem aut infectionem ꝺre licta intelligit aliquã morbidaz ꝺispositionẽ absolutam q̃ est via ad corzuptionẽ. vel aliquã respectiuã. ꝑmaz non. qz quando formaliter est respectus et nõ ꝺispositio absoluta .non z^{o}. qz quando preterit non est respectus rei tempora lis ad tempus presens secũdũ quẽ ꝺicatur pro pinquũ vel remotũ ad presens. sed est respect^{9} ad tẽpus preteritũ. vnde ille respectus propin quitatis ali^{9} respectus ẽ a qñ. similiter ꝺico ꝺe qñ futuro. videt̃ ergo ignozare propziã vocẽ ne sciens quid ꝺicit̃ per nomẽ infectionis. ¶ Alr̃ ergo ꝺicẽꝺũ ꝙ quãꝺo ẽ effectus tẽpozis eo mõ quo respectus cãtur pricipaliter a termio. sed ẽ infectio. i. affectio eo mõ q̃ oẽ accideñ efficit z in fort suũ subiectũ. qz quãꝺo est formaliter in re tẽpozali sic ꝙ qñ est infectio tẽpozis effectiue z est infectio rei tẽpozalis formalr̃ z subiectiue.

¶ z^{o}. cũ ꝺicit (Instans vero) oñdit idẽ ꝺe tẽpore presenti ꝺi. ꝙ quãꝺo nõ est ipm istãs. i. tẽpus pñs. sed supp̃ ipm tẽpus presens est ꝑm equale z inequale. i. est quãtitas cuius propziũ est ꝑ eã equale z inequale ꝺici. circũlogtur ergo subc^{9} per propzietatẽ passionis. ergo tẽpus est q̃titas. quãꝺo aũt nõ est q̃titas. ergo zc̃. sed quãꝺo est infectio eius tẽpozis pñsentis qua aliquid ꝺicit̃ eẽ. nũc z in instanti. i. in tẽpore presenti. ¶ 3°. ibi (futurũ) oñdit idẽ ꝺe tẽpore futuro ꝺ. ꝙ simil'r quãꝺo nõ est tẽpus futurũ. sed illud. i. illa infectio ꝙ. i. ꝑm quã aliqd futurũ est. qm̃ contingere necesse est ꝑm quã. s. infectionẽ aliquid ꝺicit̃ eẽ futurũ ¶ Notãꝺũ ꝙ quidã exponunt hic futurũ pro re futura: q̃ necessario euenit ut solem oziri cras ¶ Cõtra. ergo ꝑz hoc i solo futuro ꝺeteriato z necessario eẽt quãꝺo. z nõ i futuro cõtingenti. ꝙ est falsũ ¶ Aliter ergo ꝺicẽꝺũ ꝙ auctor logtur ꝑm op̃. ax̃. qui ponit motuz z tẽpus sempiternũ. z ideo ꝑm hoc futurũ tẽpus necesse est cõtingere respectu cuius etiã accipit̃ quãꝺo ¶ Ex omnib^{9} p̃ꝺictis posset formari vna rõ ad propo^{9}. s. ꝙ quãꝺo nõ est tẽpus. sed illud qõ ex tẽpore relingtur arguẽꝺo sic. quãꝺo nõ est tps p̃teritũ nec p̃sens nec futurũ. ergo simplr̃ nõ est tẽp^{9}. ꝺña ꝑz. qz nõ est aliꝺ tẽpus. añs probat̃. z exponitur in lr̃a sicut ꝑz ¶ Deinde cũ ꝺicit (est igit̃) ex p̃ꝺictis cõcluꝺit ꝺe quãꝺo vnã ꝺiuisionẽ. circa ꝙ ꝺuo facit. ꝓ infert ꝺiuisionẽ. z? remouet ꝺubitationẽ ibi (ꝺc̃m est eĩ) ꝺicit ergo ꝙ qz supp̃ sic est ꝙ qñ nõ est tps p̃sens p̃teritũ nec futurũ. sed infectio ab eis ꝺerelicta. g̃ seqtur ꝙ aliud ẽ qñ ex eo ꝙ abyt. i. ex p̃terito. aliud eo ꝙ instat. i. ex p̃senti. aliud ex eo ꝙ cõtingere necesse est ꝑm viã ax̃. 8. pbi. ¶ Deinde cũ ꝺicit (ꝺc̃z est enĩ) remouet ꝺubitationẽ quãꝺã que posset ꝺatã ꝺiuisionẽ ipedire. crederet. n. aliqs ꝙ tẽpus p̃teritũ z futurũ nõ sunt. z iõ ꝙ nec qñ esset ex p̃terito vel futuro. g̃ ꝺiuisio erit nulla. probat g̃ p. 3. rõnes ꝙ tps p̃teritũ vel futurũ aliquo: sũt ꝺa ponit̃ ibi (z ꝙ magis) tertia ibi (quãobrez et ꝺe futuris) in ꝑma ar. sic. q̃cunq̃z sunt q̃titates habẽt eẽ. qz q̃titas nõ ẽ nõ ens. sz tps p̃teritũ z futurũ sunt q̃titates. g̃ zc̃. mi. ponit in lr̃a ꝺi. ꝙ ꝺc̃m est i catbegozys. i. in p̃ꝺicamẽtis ꝙ p̃teritũ z futurũ sunt q̃titates. ¶ In ꝺa pte ar. sic. q̃cunq̃z cõtinuant̃ ad p̃sens habent eẽ. qz ñ ens nõ cõtinuat̃ ad ens. sed p̃teritũ z futurũ cõtinuant̃ ad p̃sens. g̃ zc̃. mi. ponit in lr̃a ꝺi. ꝙ ẽt in catbegozys ꝺc̃z ẽ magis. i. plus supp̃. p̃teritũ z futurũ cõtinuari ad p̃sens ¶ Alio: posset ex istis ꝺuabus rõnibus formari talis sic. q̃cunq̃z sũt q̃titates cõtinuate ad p̃sens habẽt eẽ. p̃terituz z futurũ sunt bi^{9}. g̃ zc̃. mi. ponit̃ in lr̃a ita ꝙ realiter sunt hic ꝺuo sillõi. sicut etiã in rõe seqũti ut patebit. ꝙ statl ꝺeclarat. qz ꝺe p̃terito ꝺc̃m ẽ hic tanq̃z verũ ꝙ parũ bẽant i subã. i. i toto suo eẽ. sz ꝙ nõꝺũ p̃teryt i suo excessu. i. in sua extremitate. s. in pñti ꝙ est finis p̃teriti z extremũ. similiter ꝺe futuro ꝺc̃z ẽ qm̃ nccẽiuz ẽ ꝛtingere ꝙ tãtũꝺẽ ẽ ac si istaret p̃sens pro q̃to. s. cõtinuat̃ ad p̃sens. vnde subdit ꝙ nulla ꝺr̃a ẽ in eo ꝙ pmanet. i. in tẽpore p̃senti z ꝙ futurũ est. i. in tẽpe futuro. z ꝙ nunc abyt. i. tẽpore preterito nulla. s. ꝺr̃ia est ut continuãtur. qz faciunt vnuz tẽp^{9} cõtinuũ. vel nulla ꝺr̃a. i. nulla ꝺistãgtẽtia ut continuãtur. qz cũ partes cõtinue non ꝺistant. sed ad vnũ terminũ copulãtur. vlr ergo hic ponimus ꝙ per se ꝺr̃a nõ sunt preteritũ p̃sens et futurũ. logtur enĩ hic ꝺe pricipio ꝺiuisibili. cuius. s. pars p̃teryt, pars futura est. ¶ Alio mõ legitur ista lr̃a ꝙ qz sic est ꝙ preteritũ tẽpus et futurũ sunt. ideo nulla est ꝺr̃a iporũ ad tẽpus presens quin. s. ab eis causeť quãꝺo sicut cãtur a presenti. ¶ In tertia parte ar. sic. z sunt realr̃ ꝺuo sillr̃i. ¶ Primus est talis. ꝺe non ente non est scientia: sed ꝺe preterito z futuro habetur scientia. ergo zc̃ ¶ 2° est talis. a non ente non fit ꝺenominatio. sz a preterito z futuro fit ꝺenoiatio. g̃ zc̃. minorẽ vtriusq̃z ponit in littera ꝺicens ꝙ ꝺe futuris agitur. i. est scientia z consideratio. hec est minor p̃mi sillogismi. Item secũꝺũ ea. i. futura. aliquid ꝺicitur. i. ꝺenomiatur futura supp̃. z nuncupationez existentium. i. permanentiũ sortiuntur. i. futura sumũtur pp̃ ꝺ et ꝺe eis habetur scientia uel ẽ z ab eis fit ꝺnominatio ac si essent presentia. i. pmanentia. hec est minor secundi sillogismi ¶ Utranq̃z autez statim ꝺeclarat per exempla. ꝓ primã i futuro necessario. vt sol oziet̃ cras z in futuro contigenti. vt cras er it nauale bellũ. 2° in preterito vt beri obyt sor. ꝺe bis omnibus est scientia q̃ ad mi. primi sillogismi. Item secundum temp^{9} futurum aliquid ꝺicitur. i. ꝺenominatur: eo ꝙ aliquid nascitur futurum necessario ex eo ꝙ ẽ. i. in presenti sequitur aliquod futurum vt cal

lias disputabit cras vel nō disputabit cras ita ꝙ iam denominatur disputās ex futura disputatione. disputabit enim futurā actionē significat cui⁹ adhuc nihil est in substantia. i. in suo esse simpliciter ¶ Notandū autez ꝙ aliter habēt eē ꝓmanentia aliter successiua. successiua enim non manēt sed tantū habent esse in fluxu ptis post partem. ex quo sequitur ꝙ dum fiūt sunt. ꝓmanentia āt habēt eē tō simul. ideo manēt dū sunt. ex quo segtur ꝙ nō sunt dū fiunt. tēpus ḡ qz est successiuū hz eē mō quo successiua hñt eē. ꝑteritū ergo ⁊ futurū hñt eē ⁊ sunt nō simpl'r ut permanētia. sed in fluxu ⁊ ordine ad pns ad ꝙ cōtinuant. qz sic sunt. iō respect⁹ qñ ḡ ad ipsa termiatur ē respectus realis: ⁊ ptinz ad gen⁹ reale. si enī nō eēnt nō possent termiare respectū realē. ⁊ tunc quādo de ꝑterito ⁊ futuro eēnt respectus rōnis. ḡa gñal'r nullus re⁹ realis pōt eē ad nō ens. ḡa ens reale nō dependet a nō ēte. respectus aūt maxime dependet a termio. Tunc ēt diuisio auctoris eēt vocis in significationes ꝓ eo ꝙ enti reali ⁊ ēti rōnis nil' ē reale cōe vniuocū. sicut ergo quādo de pnti est respectus realis. ḡa ad terminū realē. ita ēt quādo de preterito ⁊ futuro. ut pz ex predict⁹.

Offert autem quando) Postq̄ ax. determinauit de qñ absolute describēdo ipsū ⁊ diuidēdo. nūc determinat de ipso cōpatiue. circa quod. 3. fac̄. ꝑ cōpat quando ad vbi. 2°. vnum qñ ad aliud qñ. ibi. (distat autē qñ) 3°. cōparat qñ ad tēpus ibi (sic autē) cōparat ḡ qñ ad vbi penes differentiā q̄ stat in hoc ꝙ qñ ⁊ ipsū tempus a quo causatur ⁊ ad quod terminatur sunt simul ī eodē subiecto. sed vbi ⁊ locus ad quē terminatur ⁊ a quo causatur nō. qz vbi est in corpore circūscripto. locus vero ī corpore circūscribēte. nā locus est vltimū corporis cōtinētis. dicit ḡ ꝙ qñ differt ab eo. s. respectu qui est vbi. nā in q̄cūq̄. s. subō ē tēpus. s. presens. vel erit. i. tēpus futurū l' fuit. i. ꝑteritū in eodē ē qñ ē vel fuit vel erit. ⁊ qñ ꝑsens preteritū vel futurū. ꝙ. s. qñ secūdū tēp⁹ dicitur. nā qñ ꝙ ē ex instāti. i. ex tēpore presēti cū ipso istanti est. s. in eodē subiecto. qñ vero ex eo qō abyt ⁊ qō futurū ē nūq̄ erūt simul. q. d. qñ ꝙ generatur a preterito ē ī eodē subiecto cū ꝑterito. ⁊ ꝙ a futuro ī eodē subiecto cū futuro. sicut ergo tēpus hoc ⁊ illud nūq̄ sil' sūt: sic nec quādo ꝟ ⁊ illud ¶ Postea addit aliā ptē differentie dicēs. vbi vero ⁊ locus a quo fit. i. generatur nūq̄ simul sūt in eodez. qz vbi est ī corpe circūscripto. i. locato. locus vero ī circūscribente. i. locāte ¶ Notandū ꝙ ī littera (quando vo ex eo ꝙ abyt) exponit dupliciter ꝑterq̄ expositum est ¶ Uno⁹ sic ꝙ qñ qō causatur ex ꝑterito. ⁊ aliō qō cātur ex futuro. nūq̄ siml' sūt ī eodē subiecto nisi successiue ¶ Hz iste mo⁹ nō valz qz tūc auctor contradiceret sibi. dicit enī iferi⁹ ꝙ qñ de ꝑterito ⁊ de presenti ⁊ de futuro sūt sil' sicut ⁊ verū ē. de eadez enī re sil'ē verū dicere esse et fore ¶ Alio modo sic qñ de ꝑterito et qñ de futuro non sunt sil' cū tēpore ꝙ causant ꝑteri⁹. et futu⁹. nam oia quādo sunt de presēti i re tēporali. qz de presēti ipsā ōnominat. nā vt ꝑdictū ē eadē res presens dicitur esse fuisse ⁊ fore. ¶ Cōtra litterā arguitur. qz tēp⁹ ē i motu ꝑmi mobil' vt i subiecto. qz ē passio eius. ex. 4. phi. sed quando ē in re tēporali. ḡ qñ ⁊ tēpus ñ sunt in eodē subiecto ¶ R⁹. vno mō dicit ꝙ ista differētia nō ē vniuersalis sed ꝑticularis. qz ñ oē qñ ē in eodez subiecto cū tēpore: sed aliquod. s. quando primi motus ⁊ tēpus. qz vtrūq̄ ē in ꝑ mobili vt in subiecto. motus enī primi mobilis mēsuratur tēpore ⁊ ē in quādo ¶ Alio modo tenēdo ꝙ ē differētia vlis dicitur ꝙ ē duplex tēpus cōe ꝙ ē passio primi mo⁹ ⁊ ꝑꝑū ꝙ ē passio cuiuslibet iferioris ⁊ ꝑticularis mo⁹. sicut ergo tēpus cōmune est numerus mot⁹ primi. ⁊ ē mēsura cōmunis et extrīseca oiuz motuū aliorum a primo sic quodlibet tēpus ꝓpriū: qz plura sunt ē numerus ~~motus~~ sui ꝓpriy mot⁹ et mēsura eius intrinseca. ⁊ sicut ex tēpore cōmuni causatur quando in omni re tēporali ita ex tēpore ꝓprio causatur quando ꝓpriū ī quolibz motu speciali. loquēdo igitur de quando causato ex tēpore ꝓprio verū ē dicere ꝙ quādo ⁊ tēpus sūt i eodē subiecto. ex hoc ergo differt quando ab vbi sicut dictū est. quia nūq̄ vbi ⁊ locus sūt ī eodez subiecto ¶ Deinde cū dicit (distat aūt) cōparat vnū quando ad aliud dicēs ꝙ distat quando de preterito a quādo de futuro. quando de futuro ē posteriusl: ⁊ quando de ꝑterito ē prius. ⁊ hoc verū ē cōparādo diuersa quando inter se sicut tēpus ꝑteritū prius ē tēpore futuro. sed cōsiderādo idē quādo. primo ē futurus 2°. ē presens. 3°. ē preteritū quēadmodu⁹ iō tēpus prius futurū postea est presens. deide ꝑterit⁹ ¶ Notandū ꝙ ordo in respectibus attēdit̄ ꝑm ordinē in absolutis. ordo ergo ipsoꝝ quādo ē secūdū ordinē tēporū a quibus sunt. sicut ergo ꝑteritū presens et futurū. vt sūt diuerse ptes tēporis sic se habent ꝙ preteritū ē prius ꝑsenti ⁊ presēs futuro. ita est de ipsis quādo similiter cū nō sunt diuerse partes tēporis. s⁹ dicuntur de eodez in sensu diuisionis idē tēp⁹ ꝑ ē futuꝝ 2° presens. 3°. preteritū. ⁊ nō e⁹. quia nūq̄ pns ē futurū. nunq̄ preteritū ē presens nec futuꝝ. sic etiā ē de quādo. ⁊ hoc ē qō dicitur in littera ¶ Sed videtur falsum ꝙ quādo de preterito sit prius q̄ quādo de futuro. nā auctor dic̄ iferius ꝙ ista qñ sunt simul ¶ ꝫ videtur falsuz ꝙ vnū ⁊ idez quando ē ex presenti preterito et futuro. qz fuisse esse et fore sunt diuersa. quando autē ē aliud q̄ illa. ḡ ⁊c ¶ Ad primū dicendū ꝙ nō ē inconueniens aliqua plura sil' esse

in eodē. ⁊ tamen habere ordinē iter se maxime cū sunt respectus. homo enīz simul est pater et filius respectu diuersoꝝ. ꝑus tamen ex natura rei ē filius q̄z pater. qz prius ē genitus q̄z generans. ꝑus enīz habet esse ꝓ generationem passiuaz q̄z habet esse ꝓ generationē actiuā. cōcedo ergo ꝙ non obstāte alia qñ sil'eē i eodē vnuz tñ ē prius alio. sicut vnū tēpus ē prius alio ¶ Ad zᵐ dicēdū sicut iaz dictū ē ꝙ illud itelligēduz ē in sensu diuisionis. sil'eiz ē impossibile idez tps eē ꝑteritū ꝓns ⁊ futuꝝ. similr de quado. sed in sēsu diuisionis certū ē ꝙ sicut idez tēpus qñq̄z futurū qñq̄z presens qñq̄z ꝑteritū est. ita est de qñ ⁊ de fore eē ⁊ fuisse ¶ Deinde cū dicit (sicut āt) cōparat quando ad ipsū tēpus a quo generatur. circa qđ. z. facit. ꝑ cōparat penes conueniētia. zᵒ penes differētiā ibi (distat āt) ꝑma in .z. ꝯ ꝙ assignat duas cōueniētias. secūda ponitur ibi (amplius aūt) dicit ergo ꝙ sicut tēpᵒ aliud ē cōpositū aliud ē simplex. ita ⁊ qñ aliud simplex aliud cōpositū. exponit autez qđ dicit ꝑ nomē dicēs ꝙ tēpus cōpositū ē qđ cōsistit in cōposita actione. i. qđ mēsurat cōpositā actōz .s. ex pluribus actionibus vl'ex plurib' actib' seu ꝑtibus. simplex vero tēpus ē qđ cū simplici actione recedit. simplex qñ ē vt eē i momēto ⁊ nūc. cōpositū vero vt eē i hora. die l'hebdomada. vl' similibus ¶ Notādū ꝙ videtur auctor iste nō loqui proprie de tēpore. nā nō distīguit inter nūc ⁊ tēpus. ⁊ tamē nūc: nec ē tēpus nec pars tēporis. vt ꝓbatur. 4. phi. vñ tēpus simplex vocatur nūc idiuisibile qđ mēsurat actionem simplicē. i. istātaneā. vt ē illuminatio aeris ⁊ generatio forme substātialis. vt aliqui falso imaginant. tēpus autē cōpositū vocat illō qđ ē tēpus ꝑprie qđ mēsurat actionē cōpositaz. i. diuisibilē ⁊ successiuā cuiᵒ q̄libet pars ſ actō vt dicatur cōposita ex ꝑtibus q̄i ex pluribᵒ actionibus. vnde ⁊ cōsequenter ait ꝙ qñ simplex ē eē i momēto ⁊ nūc. quādo autē cōpositū ē eē in tēpore diuisibili. puta hora die vl' hebdomada. ¶ Deinde cū dicit (amplius āt) ponit .ꝫaz cōuenientiam dicēs ꝙ quēadmodū partes tempor l' succedunt ⁊ continuantur sine mora idest sine quiete ⁊ distantia: eo ꝙ tēpus ē de numero successiuoꝝ ⁊ continuoꝝ similiter ⁊ ipsa qñ. nā qñ tēporis ꝑteriti ⁊ futuri reducūtur copulatiue ad qñ presēs. vult ꝯ dicere ꝙ sicut ꝑtes tēporis succedūt sibi sine mora. qz cōtinue sūt et ad vnū terminū cōmunē copulātur. ita ⁊ ipsa qñ de preterito ⁊ qñ de futuro copulant' ad qñ presens ¶ Deinde cū dicit (distat autē) pōit .z. differētias iter qñ ⁊ tēpus. quaꝝ prima ē ꝙ ꝫ tēpus aliquid mēsuratur. cuiᵒ ratio ē. qz tēpᵒ ē numerus ⁊ mēsura: quando autē non est mēsura. dicit ꝯ ꝙ distat. i. differt qñ ab eo ꝙ ē tps qñ secūdū tēpus aliquid ē mēsurabile ut aliquis puta motus dicitur ānuus vel diurnus a tpe. vel multus. qz multo tpe permanz. at pro sed. ſz ꝛm qñ nihil mēsurat'. ſz dicit' aliqñ esse. qñ eni ē idē ꝙ eē in tēpore ¶ Scōaz dr̄iam ponit ibi (⁊ ꝛm idē) ⁊ ē ꝙ ꝛm idē. s. tps aliquid dicit' tpale ⁊ variabile ⁊ supp. nō ꝛm quādo. omia ei mutātur ⁊ variātur corrūpūtur ⁊ tabefiūt in tpe: ut ꝓz ex. 4. phi. aly legūt eᵒ sic. ⁊ ꝛz idez. s. qñ rē. ⁊ ñ supp. ꝛz tps ⁊ ē expō ꝺctoria prime. ꝑ mā tñ puto meliorē ¶ Ad maiorē euidētiaz ꝓdictoꝝ querit' vtrū qñ possit ꝯpari. videt' ꝙ ñ. qz nulla rl'o pōt eē fūdamētuz rl'onis. qz ēt eēt ꝓcessus infinitus. sed quādo ē rel'o. qz respectus ꝯpaᵒ ē ēt rlo. ꝓz. ꝯ nō pōt fundari in quādo: nec per ꝯns pōt quādo cōpari. qz cōpatū cōpatōe ꝯpat' ¶ Contra auctor hic in lra. ¶ ℞. qz q̄stio ista tāgit difficultatē vtrū rl'o possit fundari in relatiōe. iō ꝑ videduz ē in quo rl'o possit fundari z°. ex his ad q̄stionē ¶ Quā ad primū ꝑma ꝯᵒ ē ista. relaᵒ pōt imediate fundari in subā. pᵒ materia ⁊ forma sunt cā imediata oīum accidētiū. sed oīs cā fundat imediate fundamētū cālitatis. ꝯ respectus cālitatis cātur imediate in subā materie ⁊ forme. ¶ Sil'r pōt argui de cālitate passiua. qz aliqua subā gñatur ⁊ producit' ꝯ fundat imediate respectū producti ad producens vel gñans ¶ ꝑ cōpo ad imediate dependet a materia ⁊ forma ⁊ omnis subā a ꝑente. ſz depēdētia ē rl'o. ergo rl'o imediate fundatur in subā. ¶ ꝑ forma subālis imediate vnitur materie. ꝯ imediate fundat respectū vnionis ¶ ꝑ subā ē prior oī accidente: sed priorit' ſ ē formaliter rl'o ⁊ ita prioritas imediate fūdatur in subā. aliter esset processus i infinitū. ergo rē. ¶ Secūda ꝯᵒ est ista rl'o pōt fundari imediate in q̄titate ⁊ in qualitate. hec ē ab oibus cōcessa: ⁊ ꝓz. 5. metha. cᵒ de ad aliqd. vt simile eq̄le rē. ¶ Tertia conclusio est ista. relatio potest fundari imediate i relatione. pᵒ sicut albedo hec ⁊ illa sūt eiusdē rationis. ⁊ ideo fundāt relationē cōformitatis. ita paternitas hec ⁊ illa sunt eiusdē rationis. ꝯ fundāt relationē cōformitatis. nec ista cōformitas ē idē ꝙ paternitas. qz cōformitas est ō primo mō relatiuoꝝ. paternitas de zᵒ ¶ Confirmatur. qz paternitas ⁊ paternitas sūt eiusō vel idē specie. idēptitas ſ est relatio. ergo relatio fundatur in paternitate ¶ ꝑ iter paternitatē ⁊ filiationē ē relatio diffōrmitatis. ꝯ relatio fūdatur in relatione hac ⁊ illa. nec ista diffōrmitas cū sit de primo mō ē idē ꝙ paternitas ⁊ filiatio. q̄ sunt de zᵒ: ¶ ꝑ certū ē ꝙ iter rl'oes ē ordo ⁊ distinᵒ ſz ordo ⁊ distic' sunt rl'ones. ꝯ rē ¶ Contra arguitur sic. sicut paternitas ⁊ paternitas fundant relationē cōformitatis ꝑ te. ergo conformitas hec ⁊ illa hinc inde cuz sint eiusdez rationis fundabūt aliā cōformitatez et sic in ifiᵒ. similiter potest argui de diffōrmitate ordine ⁊ distinctione ¶ ℞. ꝙ stāduz ē i zᵒ nā aliqua relatio sic ē relatio referendi ꝙ non

refertur. ꝛ sic ẽ quo ꝙ non ẽ ꝙ. sic ḡ cõformitas non ẽ alterius cõformitatis sicut nec albedo ẽ alba nec tristitia tristat. ¶ Quarta cõclusio q̃ sequitur ex predictis ẽ ista. relatio potest fundari immediate in omni ente. p̃ 1°. omne ens omni ẽti cõparatũ ẽ idem vel diuersum. ex. io. ☞ Deta. 2z identitas vel diuersitas sunt relationes. ergo fundãtur in omni ente. ¶ Cõfirmatur. qz oẽ ens vel ẽ causa vel causatũ. prius vel posterius vl̃ simul. que omnia sunt nomia relatiua. ꝛ dicũt formaliter respectũ. ¶ Patet ad 2m ex predicti qz non repugnat ipsi q̃ nec alicui respetui poss se cõparari. qz potest fundare relationez. ¶ Ad argumẽtũ in oppositũ dico ꝙ maior ẽ falsa. qz fm euclidẽ. 5. geometrie in principio. pportionalitas ẽ similitudo duaꝝ pportionũ. ḡ sup proportionẽ que dicit formaliter rl̃onez. vel super vnitatẽ eius fundatur sil̃itudo que est etiã formaliter rl̃o. maiorẽ ergo bz figurã illõ argumẽtũ nec segtur processus infinitus. qz stati in 2° l̃ 3°. venit ad absolutũ. sicut cuz accidens fundatur in accidente. puta qualitas in quãtitate ñ pceditur in ifinituz. 3z tãdẽ deuenit ad subãz.

¶ Nest autẽ quando.

Postq̃ auctor determiauit de quando q̃tuz ad eius essentialia describendo ꝛ diuidẽdo. nunc determiat de ipso q̃tum ad eius accidẽtalia proprietates eius assignãdo. vndẽ hec pars diuiditur in. 3. fm. 3. proprietates quaruz due sũt cões. tertia ẽ magis propria. ꝑa ibi (q̃ quidẽ nibil) tertia ibi (est ãt quãdo) dicit ergo ꝙ ipsi quãdo inest nõ suscipere magis ꝛ minus nõ ei vnus dies dicitur magis alio die. nec aliqd puta motus dicit magis diurnus alio diurno similr̃ de alijs. vnde vl̃r ineſt oi quãdo non dici cum magis ꝛ min⁹. ¶ Notã⁹ ꝙ ut dcm est sepe quãdo cãtur a tẽpore ꝛ hz tẽpus proterio quia igitur respectus q̃ maxime innotescit per extrema ꝛ specialiter a termino. ideo ponendo hanc pprietatẽ de quando simul ẽt ponit ipaz tẽpori cõuenire. qz sic vnus dies non ẽ magis dies alio. sic vnũ diurnuz per quod intelligit quando nõ est magl alio diurno. ¶ Cõtra p̃dicta arguitur. videtur ꝙ quãdo recipiat magis ꝛ minus. tũ qz q̃ cõpositũ excedit q̃ simplex nõ extẽsiue. qz nõ ẽ quantitas. ḡ itẽsiue. et haberetur cõclusio. tũ quia quando causat ex pterito ꝛ futuro. 2z vnũ preteritũ est magis preterito alio: ꝑm ꝙ magis distat a presenti ꝛ similr̃ vnũ ẽ magis futuꝝ alio eadẽ ratiõe. ḡ ꝛ quando erit ꝑm magis ꝛ minus. ¶ Ad p̃muz respondeo cõcedo ꝙ quãdo cõpositũ excedit quãdo simplex: sed tamẽ extẽsiue sicut ꝛ tẽpus cõpositũ excedit tẽpus simplex. et cũ dicitur ꝙ nõ est quãtitas verũ est per se. tamẽ est q̃tuz per accidẽs. s. per tẽpus ad quod terminatur. sic̃ ꝛ vna albedo ẽ maior alia. ẽt extẽsiue: licet non sit quantitas. sed dicitur maior ratione supficiei in qua est. ¶ Ad 2m dicendũ ꝙ sicut vnuz tẽpus p̃teritũ ẽ magis alio q̃tũ ad preteritiõez non quantũ ad suam quiditatẽ. sic etiaz cõcedo de quãdo. tamen quando non ꝑm magis ꝛ minus dicitur i sua eẽntia ꝛ qditate. ¶ Deiñ cũ dicit (qñ quidẽ) ponit secũdã pprietatẽ. vbi duo facit. p̃ eam pponit. 2°. eã pbat ibi (ꝛ enim quãdo) dicit ergo ꝙ ipi qñ nibil est contrariũ. ¶ Postea pbat p. 2. rationes. quaꝝ ꝑa ponitur ibi (amplius autẽ cõtraria) in prima arguitur sic. impossibile est contraria simul de eodẽ idiuiduo p̃dicari. sed oia qñ simul p̃dicant̃ ō eoō indiuiduo. ḡ ꝛc. huius ratiõis ꝓ ponit minorẽ dicẽs. ꝛ eniz p quia. qz quãdo'qō est ex presẽti ẽ vnũ ꝛ idẽ cũ quando de preterito ꝛ de futuro ꝛ simul de eodẽ predicãtur. ꝛ sunt vnũ ꝛ idem subiecto, simul eniz verũ est dicere sortẽ fuisse esse ꝛ fore. 2°. ponit maiorẽ ibi (ipossibile autẽ) ꝛ patet littera. ¶ Notãdũ ꝙ sicut p2 ex p̃dicti quando de preterito ꝛ de presenti et de futuro quandoq̃ sunt diuersa. puta quando considerãtur i eodẽ subiecto respectu diuersoꝝ tẽpoꝝ ꝛ hoc mõ simul sunt in eodẽ ꝛ simul de eoō p̃dicant̃ ꝛ sunt idẽ subcõ. ut hic dicit̃ in l̃ra. ex quo segtur ꝙ ñ pñt eẽ ☉ria qñz sumunt̃ successiue ꝛ nõ sil̃ in eoō. sicut qñ ꝙ nunc est futuꝝ idem postea ẽ presens ꝛ postea preteritũ. ꝛ hoc mõ ẽt nõ sunt contraria. qz idẽ nõ ☉riatur sibi. si igit̃ vnũ qñ nõ ☉riat̃ alꝫ qñ. ḡ nibil cõtrariat̃ sibi qñ ☉ria sunt i eodẽ genere. ꝛ iõ cõtrariũ de qñ bẽret eẽ qñ. ¶ In ꝑa pte cũ dicit (ãpli⁹ ãt) põit ꝑa ratio. ꝛ arguit̃ sic. Impossibile ẽ ☉ria simul eẽ i eodẽ. qz vnũ expellit aliud. 2z oia qñ sũt sil̃ i eodẽ. ḡ idẽ ꝙ pri⁹. bui⁹ rationis ꝓ ponit ma. (ãpli⁹). 2°. minorẽ. qñ autẽ sil̃ ei verũ ẽ ꝙ aliqd idẽ fuit ẽ ꝛ futuꝝ ẽ vel pmãsuꝝ. p2 i l̃ra. ¶ Ultimo cũ dicit (cõtrarioꝝ vo) resumit rationes i virtute ponẽs maiores vtriusq̃. de rõne enim ☉riorũ ẽ nũq̃ simul eẽ vel existere i eodez. nec eodẽ tẽpore de eodẽ idiuiduo dici vel p̃dicari. ex quib⁹ sequit̃ ꝙ nõ est ☉rietas i qñ. ¶ Notã⁹ bas. 2. rõnes q̃i eẽ idẽ: 2z differũt i b ꝙ ꝑma sumit̃ penes possibilitatẽ eorũdẽ eẽndi vl̃ exñdi i eodẽ. vñ ex ãbob⁹ p̃t vna talis rõ cõponi. impossibile ẽ ☉ria simul p̃dicari vl̃ eẽ in eodẽ. sed oia quãdo possũt p̃dicari simul ꝛ eẽ i eodẽ. ḡ ñ sũt cõtraria. ḡ cũ nibil ☉rietur ipi qñ ~~nisi qñ~~ sequit̃ ꝙ qñ nibil ẽ ☉riũ. ¶ Deiñ cũ dicit (ẽ autez qñ) ponit tertiã ꝑpetatẽ q̃ ꝑa aliquos exposito-res ẽ ꝑpa ꝛ cõuertibil̃ cum qñ. vbi sic pceditur. p ꝑpetatẽ ponit ꝛ pbat. 2°. pbationẽ resumit ibi (erit ergo i tẽpore) vl̃t ergo i ꝑma parte ꝙ prꝛpriũ ẽ quãdo ꝙ sit i omni eo qō icipit eẽ. ꝙ probat sic. qcqd variat̃ secũdũ variationes tẽpoꝝ ẽ in tempore. ꝛ per consequens in qñ. sed oẽ qō incipit esse variatur ꝑm temporũ variationes. ḡ ꝛc. ¶ Bui⁹ rõnis ꝓ ponit 2clõz di. ꝙ qñ ẽ i oĩ

¶ Leo. nõne sint. q̃ma fiunt superficies ratiõe albi et dulcis. ///

¶ Leo pro. 2 rõnes ꝙ sic ꝑpetuꝝ ꝑ sui ꝑpetuꝝ ꝑ accidens vel q̃tuz ad rationẽ ꝑpetuꝝ ꝑ sui ꝑpetuꝝ ꝑ accidens

eo q incipit ee. z° ml. ibi (vt corpus quidē) quā p declarat in corpore di. q corpus vniuersuz. i. oē vel vniuersuz. i. cōpo^q aliquādo est z in tēpore est. qz suscipit tpz variationes. nā corpus alterat in estu z in vere z in hyeme z autūno que sunt. 4. partes anni. z° declarat eandē mi. i aia dicēs q similiter z i anima ē. s. q f tēporū variationes alterātur. nā quidā homies acutiuf speculantur. s. fz animā i hyeme. puta colerici qdā in vere. puta melancolici. qdā i estate. puta fleumatici. qdā i autūno. puta sanguinei. et hoc fm cōplexionē istrumēti. i. corporis q aia vtitur quasi istrumēto. cuius causam subdit. qz anima cōiūcta corpori cōcomitantr complexiones corporis. vt illi qui sunt cōpaginationis. i. cōplexionis aride z gelide. i. sicce z frigide. puta melācolici sepe fiūt dēteriores seipsis in autūno q similiter ē frigidus z siccus ¶ Illi autē quibus sanguis principatur. puta sanguinei sunt supp dēteriores seipsis in vere quod similiter ē calidū z humidū sicut sanguis. sil'r i alys cōplexionibus fm similitudinē aialiuz z tēporū. similitudinē inq̄ q̄tū ad cōplexionē deteriores. s. q̄tū ad dispositionez corporis. et cōsequēter q̄tū ad actū itelligēdi z ratiocinādi. intellectus enī cōiūctus non operatur sine fantasmate q̄ ē virtus corporalis ¶ Ad euidētiā huius littere notādū q. 4. sunt corpa pma. s. elemēta quorū cuilibet vna respondet tātū qualitas p predominatā ita q terre respōdet siccitas. aq̄ frigiditas. aeri humiditas. igni caliditas que etiā sunt quatuor pme qualitates ¶ Ex istis autē q̄ttuor qualitatibus causantur i corporibus. 4. cōplexiones. s. melācolia q̄ ē frigida z sicca. sed pricipaliter sicca sic̄ terra. fleuma que est frigida z humida sed principaliter frigida sicut aqua. sanguis qui ē calidus z humidus sic̄ aer. colera que est calida z sicca sic̄ ignis. vnde in omnibus p̄dictis sunt. z. q̄litates. sz est vna predominans. ¶ Sed ex iam narratis videtur fim qō dr̄ i littera: s. q melācolici peius se babēt i autūno tc̄ ¶ Dicēduz q si tali addatur tale fit magis tale. melācolici q̄ possunt ee i suo genere melius vel peius fm debitā pportionē z equalē dispositionē. et tūc remanet obiectio. si vero nō. sed supabundet humor z qui ē sibi per p̄dominātiā. s. siccitas. tunc verū est q dicit in lr̄a z hoc ibi intenditur cuius ratio ē. qa predr̄iatur qualitas in tali tpe z similr̄ in corpe. z propter hoc vna grauat aliā z est alterius corruptiua. similr̄ intelligendum est de alys cōplexionibus z tēporibus corrūdētib^q. z qz ista supfluitas z ipropor° non est semp. ideo dicit in lr̄a sepe. qz nō semper ¶ Queritur vtrū ista ppietas vere ꝯueniat quādo. videt q nō. qz angel^q vel intelligētia icepit ee. z tamē nō est in quādo. qz nō mensuratur tpe sed euo.

¶ Similr̄ argu. de aia. qz videt se bēre vt angelus. z tamē dicit in lr̄a q est in tēpore z quādo. ¶ p primū mobile incepit ee. z tamē nō est in quādo. p° mobile est pri^q naturaliter motu motus ē prior tpe. tps est pri^q qñ. q̄libet illaz pbatur. qz subc^q z cā p^q est accñte z cāto. mot^q ātē i mobili z tps in motu qz pa° tps ēt est qñ cā. g a p ad vltimū ce^q mobile est pri^q qñ. sz p^q ut p^q ñ est in posteriori. g tc̄. ¶ Cōtra auctor in littera ¶ R°. hic. z premitto vnā ppōem. s. q eo mō q̄ aliqd est in tpe eo mō ē in qñ. hec ē pbata de se ¶ Sed ad videndū quomodo aliquid est in tēpore notandū q ista se habent fm quēdaz ordinē fluxus forme. i. ipse motus quicunq̄ puta d albā° z istud primū eēntialiter mensuratur tēpore. qa nihil eius manet idē. sed ratio eius requirit partē eius succedere parti eius. ¶ z^q est forma fm quā potest esse fluxus partis p^q partem. puta ipsa albedo in quieto esse ¶ 3^q est forma fm quā actualiter est fluxus. puta albedo i fieri. z hoc z^q z 3^q est eadez forma. sz fm diuersā dispositionē acceptaz. sz illa vno mō accepta est actu motus. z alio mō accepta est actu ges. p̄mo mō mensuratur tēpore ratione fluxus annexi. z° mō nunc tēporis. quidaz dicunt q euo ¶ 4^q est permanens in quo non est natus esse fluxus partiū. tamē necessario habet formam p̄ñtem in qua natus est esse fluxus puta celum z qōcunq̄ mobile. z etiaz angelus si sit mobilis localr̄. z istud 4^q non mensuratur tēpore per se: nec fm ipm est proprie quies: sicut nec mot^q. qa non est natū moueri nisi per accidens: ideo z quiescit per accidens qa motus z quies ei insunt fz aliquā formaz necessario p̄ñtez ipsuz. z similiter per accidens tēpore mensuratur. ¶ 5^q est illud in quo non potest ee fluxus. nec in aliquo p̄ñte ipsum. nec alr̄. ut est deus. z ideo qa manet inuariatū omnīo idez duz manet nullo modo mēsuratur tēpore nec fm se totū nec fm partē eius. nec etiaz mensuratur tēpore per accidens. ergo nullo mō est in quādo ¶ Ex his ergo patet q quādo aliquo modo est in eo q incipit esse: sicut z tēpus ¶ Ad argumenta patet ex predictis qa tā angelus q̄ anima q̄ ce^q aliquo modo sunt in tēpore. z quādo lz fm suū ee substantiale z quiditatiuū mensuretur euo ¶ Aliter posset dici q auctor loquitur fm op̄. ari. qui ponit intelligētias z celū esse ab eterno z nō incepisse. illud autē de anima soluitur. qa non est simile de anima z angelo. tum qa etiā fm aris. .16. de animalib^q. intellect^q. i. anima intellectiua est ab extra. i. creata z producta de nouo. non sic angelus fm eum. tum qa angelus non est forma corporis sicut anima. ideo magis est variabilis fm tempus q̄ sit angelus. ¶ Deinde cum dicit (ergo in tēpore) resumit breuiter totam probationē di. qcqd variat fm tpz varia

tiones erit ī tempore hec fuit ma.sed talia sunt que dicta sunt.s. corpus oñe ꝛ aīa ꝛ qcqd incepit eē. hec fuit mi.ḡ idem ꝙ prius. ¶ Ultimo addit ꝙ de paucis aut de nullis alys erit.i.cōtinget cōueniētius ꝓferre q̄ de istis.qō dupliciter exponitur. vno modo de exēplis dat vt sit sensus ꝙ de paucis aut de nullis q̄.s.corpore vel anima poterit conueniēter dici ꝙ variētur ſm tēporū variationes.alio modo de ꝓpetate ipsius qñ.vt sit sensus ꝙ de paucis ꝛc̄.pōt conueniēter dici ꝙ sint in eo ꝙ incepit esse q̄ ō ipso quādo ex quo sensu redarguitur expositio illoꝝ qui hanc proprietatē dicūt conuenire qñ oī ꝛ soli.qr hoc videtur falsū.nā actio ꝛ passio ꝛ forte plura alia possunt. iueniri in omni eo qō icepit eē.qr omne tale ens potest agere vel pati tamē cōueniēti⁹ dicitur cōuenire qñ qr incipere esse arguit. vt ē ī āliqua mensura.puta tēpore vel istāti vel euo:ī qua mēsura eē ē formal̄r ipsum quando extendendo nomen quando ad esse ī tempore in aliqua mēsura creata.

¶ Si vero est. Hic auctor determinat ō 4.⁹ p̄ncipio.s.ō vbi.circa quod.z.facit.p̄ determinat de vbi quantū ad eius essentialia ōscribēdo ꝛ diuidēdo.z.⁹quantū ad eius accidentalia ꝓprietates eius assignādo ibi(caret autē vbi) p̄ma diuiditur in .z.p̄ ōscribit ipsuz vbi.z.⁹diuidit ibi(vbi āt aliō simplex)p̄ma ī.z.p̄ ꝓpoit ubi ōscriptionē.z.⁹subdit expositionē ibi(locus vero)dicit ḡ ꝙ vbi ē circūscriptio corporis ꝛc̄.

¶ Notādū ꝙ locus continet locatū.mensurat ac describit ipsū.ita ꝙ ex loco ꝛ locato.resultat vnus respectus circunscriptionis actiue q̄ se tenet ex parte loci ꝛ alius respectus circunscriptionis passiue qui se tenet ex parte corporis locati.ꝛ ille secundus respectus est formaliter p̄dicamentū vbi.ꝛ patet ꝙ ē respectus extrinsecus aduenies.qr posito corpore ꝛ loco q̄ sunt extrema vbi non necessario cōsurgit vbi .quia corpus a potest eē nō ī loco.puta extra vniuersuz ꝙ potētiā dei vel in alio loco.ꝛ locus.b.potest esse plenū alio corpore ꝛ non ī.a.ꝛ tñ.a. potest eē in.b.erit ergo a.ꝛ.b.ꝛ nō erit vbi.qr a de facto non ē ī.b.tūc patet descriptō bene assignata vbi aliquid ponitur loco generis (circunscriptio)respect⁹.s.circūscriptōis passiue subiectū (corporis).s.locati. ī quo ē respect⁹ sicut ī subiecto ponitur (a loci)qr respectus vbi ē locati ad locū ponitur respect⁹ oppositus (circunscriptiōe).s.actiua q̄ se tenet ex pte loci vbi genus ē formaliter ipsa circūscriptō successiua q̄ est idem ꝙ eē in loco ¶ Deinde cū dicit(locꝰ vero)exponit p̄dictā notificationē.circa quod .z.facit.p̄ declarat secundaz particulaz.s.(a loci circūscriptione ꝓcedens)z.⁹p̄mā.s.ꝙ est circūscriptio corporis.ꝯa ibi(videtur autē ñ ōi)

¶ In p̄ma pte arguitur sic.locus ē ex eo qō capit ꝛ circūscribit.ḡ illud ē in loco qō in loco circunscribitur.sed vbi ē idē ꝙ eē in loco.ḡ vbi ē a loco circūscribi.ꝛ p cōsequēs vbi ē a loci circunscriptione. huius rationis p̄ ponit añs (locus vero)pz littera.z.⁹ponit cōsequēs (ē igitur in loco)pz littera.ȝ.⁹ibi(nō enim locus) ꝓbat consequētiā ex differētia ītер vbi ꝛ locū.qr nō sūt ī eodē subiecto. nā locꝰ ē in eo qō capit.i.in corpore cōtinēte.vbi vero ē in corpore qō circunscribitur ꝛ cōplectitur.ex quibus omnib⁹ colligitur ꝙ vbi ꝓcedit ꝛ causatur a circūscriptiōe loci quasi eodez mō q̄ passio efficit̄ ꝛ causat̄ ab actione ¶ Deīde cū dicit(videt autē)ōclarat p̄mā pticulā.s.ꝙ vbi ē circūscriptio corpis ꝛ sic corpis ꝙ ñ alterius.circa qō.z.fac̄.p̄ ꝓbat ītētā cōclusionē.z.⁹excitat quādā dubitationē ibi(mouz āt qs) Jn p̄ma pte ītēdit sic arguere si aliqd aliō q̄ corpꝰ bēret vbi ꝛ eēt ī loco magis videret̄ ō aīa cū sit foꝛ corpis ꝛ motrix.sz aīa ñ ē ī loco.ꝛ p ↄñs ñ ē ī ea vbi.ḡ nihil ꝑter corꝰ ē in loco.et p ↄñs vbi ē tm̄ circūscriptio corpis.bꝰ rōis p̄ poīt ↄclōz di.ꝙ videt̄.s.ipz vbi ñ adeē.s. oī enti.sz supp̄.tm̄ corpi.iō ē circūscripᵗ corpis.

z.⁹ibi(aīa ei) ꝓbat mi.di.ꝙ vbi nō ē circūscriptio aīe.qr aīa nusq̄ ē.circa ꝙ.z.facit.p̄ ꝓbat intē⁹.z.⁹fert ex dcis duplex corr⁹ ibi(neq̄q̄ igr̄) ȝ.⁹resumit ꝓpo⁹ ut aliqd addat ibi(q̄obrē nec aīa) ¶ Jn p̄ma pte ar.sic.qcqd ē ī loco occupat locū.aīa nō occupat locū.ḡ nō ē ī loco.iꝰ rōis p̄ poīt ↄclusiōz di. ꝙ aīa nusq̄ ē.i.in nᵘ loco ē.z.⁹ mi.di.(nullū eī locū occupat) quā stati ꝓbat p rōz.qr nꝰ locꝰ occupatꝰ recipit aliud occupās p occupāte remanēte sic̄ pz ī ex.⁹qr granū tritici ꝛ ordei in modio nō possz ibi recipi aut retineri qetāte aut ſmanēte aere q̄ modiꝰ iplebat̄ p̄⁹:sz expulso aere granū vtiq̄ recipit̄ ibi.sz locꝰ ī q̄ ē aīa p̄t cape aliud occupās.puta aīatū corpus qr ī eoō loco sūt aīa ꝛ corpꝰ aīa inforꝛtū.ḡ segt̄ ꝙ aīa nō occupat locū. vñ bꝰ rōis p̄ poīt mino.ibi (aīatū nāq̄) z.⁹ma.ibi (nūq̄ āt ꝛc̄) pz lr̄a ¶ Notā ꝙ natura nō patit̄ uacuū.iō modiꝰ in q̄ nōdū ē granū vel aliō corꝰ grossū passibile nō ē putād vacuꝰ.sz ē aere plenꝰ.qr ḡ ut stati subdit̄ duo corpa nō sūt sil̄.iō aere remanēte ī modio ꝛ occupāte locū .granū nō p̄t ibi recipi.ut ergo granū in modio recipiat̄.opz tātūdem de aere expelli q̄tum est granū ꝙ postea recipit̄.qr igr̄ aīa recipitur simul vbi ē ipm corpus aīatū. ar. ꝙ aīa nō occupat locuz. nec per ↄñs est in loco ¶ Deinde cum dicit(nequaquā) infert duplex corꝰ ex dictis.primū ꝙ duo corpora nō possūt esse simul in eodē loco.illud sequitur ad illō ꝙ predictū est.s.locū nō posse capere aliud occupans primo occupante remanente.omne enim corpꝰ occupat locū. ¶ zꝰ ꝙ nec iō corpꝰ p̄t eē ī diuerso loco segt̄ ex p̄ ꝙ sicut se bz vnitas loci ad

locata. sic vnitas locati ad loca. si ergo idem locus non patitur duo corpora nec vnum corpus duo loca. ¶ Deinde cum dicit (q3 obrē) resumit propo^m ut addat. p ergo resumit ꝯclusionē intētā di. q3 ania nō est localis. i. in loco cū nō occupet locū. z^o addit t extēdit ꝯ^o ibi (similr āt) qz ñ tm̄ ania sed q̄cunq3 dr̄nt a rōne corporis. i. oia īcorpea carēt circūscriptione loci. i. nō habent vbi nec sunt i loco. ¶ Dic pōt queri vtrū angelus vel intelligētia sit in loco videt q3 sic. nam omne quod determinat sibi locū est in loco. sz anima t intelligentia sunt bi^a. g̃ ꝛc. minor patz qz ñ sunt vbiq3. ergo in aliquo loco determinato. ¶ Contra auctor in littera ¶ R^o. p̄ videndū est ō loco corpis. z^o de loco anime vl̄ intelligētie vel ag̃eli ¶ Quantū ad primū notanduz q3 oī corpori p̄ter vltimū celū quod nō habet ex̄ cōtinēs conueniūt. 6. ¶ Primū est eē i loco actuali. non q3 necessario sit in loco. qz deus possz facere lapidem non existente corpore locāte aliq̄ t lapidē existentē absq3 oī alio corpore. qz possz facere illud extra vniuersuz. t vtroq3 mō essz nō in loco. nō g̃ requirit esse necessario in loco sz tamē habet necessario potentiā passiuam q̄ possit esse i loco: tm̄ de facto omne corpus p̄ter vltimū ē i loco ¶ z^o ē esse in loco actualr determinato. nō enim potest esse in loco nisi illud vltimū cōtentū quod est primū continēs faciat illud actu. qz facit distare latera cōtinētl: secuz est de pte in toto q̄ non facit superficiē in potentia cōtinentez ipsā esse in actu. t iō ps in toto non est sicut locatū i loco. ex. 4. phi. ¶ 3° est esse in loco equali. nā propter eandez q̄titatem qua facit locū in actu mō predicto. necessario exigit sibi locū equalē ¶ 4° ē eē i loco cōmēsuratiue: t b̄ ppter eādē q̄titatez. ita q3 ps superficiei contenti correspōdet pti superficiei cōtinentis. t totū toti ¶ 5° ē esse in loco determinato vl̄ in illo. t b̄ competit corpori ex determiato loco ipsū locāte ¶ 6° ē esse i loco violenter vl̄ naturaliter hoc cōpetit corpori iq̄tuz corpus naturale ex hoc. s. q3 iq̄tū habet formā substātialē determinatā t q̄litates determinatas natū est ab aliquo locante cōseruari t ab alio corrūpi. t quādo continet ab vltimo illi^o q3 est natū ip̄z ꝯseruare dicit eē in loco naturali. q̄n vero ab illo q3 ē natū ip̄m corrūpere dicit eē in loco violēter ¶ Quā^o ad z^m articl̄m dico. 6. ¶ pri^o q3 angelus nō nccio ē in loco. qz multo magis q̄ corpus posset fieri sine creatione creature corpalis vel ea facta posset fieri t eē extra oēz creaturā corporalē. tamē in angelo est pō passiua q̄ posset eē in loco. ¶ 2° est q3 nō opz angelū eē in loco actuali. qz nō opz q3 sit in alio ꝯtinēte diuisibili actualr existente. nō enī facit latera ꝯtinentis distare. t ideo nō facit superficiē eē in actu. ¶ 3° est q3 nō potest eē angelus in loco quātūcunq3 magno. qz hoc est proprium dei. nec ut credo potest eē in loco quātūcūq3 paruo in infini^m potest tamē eē in puncto hoc pro nunc supponatur. qz probare illud est difficile t magis alteri^s speculationis. est ergo angelus in loco sic q3 bz locū determinatū. idetermiate tamē b̄mō. qz ē aliq3 locus quo maiorē nō posset b̄re. t aliq3 quo minorē nō posset b̄re loquēdo de loco continuo. lz forte posset eē in puncto ¶ 4° est q3 angelus nō est in loco cōmensuratiue. qz cū sit indiuisibilis nō bz partē t partem cū partibus loci ¶ 5° est q3 angelus est in hoc loco vel in illo. qz nō est vbiq3. nā cū angelus sit in pō ad vbi i ꝯi t nō ex se determinatus ad hoc vbi vel illud tm̄ ab eodē agēte reducitur ad b̄ ut sit actualiter i loco t in hoc loco vel in illo illud est cāns vl̄ producens ¶ 6° est q3 angelus nō est in aliquo loco naturaliter. qz tunc eēt in aliquo loco violenter qm̄. s. eēt extra locū nālē. tunc etiaz aliquod corpus b̄ret naturalē aptitudinē ad ip̄z conseruandū t aliō corp^m ad ip̄m corrūpenduz. q3 ... est falsuz. ¶ Ex isto. 6. pz q3 illa potētia passiua que est in angelo q3 sit in loco nō est naturalis nec violēta. sed est neutra. qz nec istud passuz. s. angelus inclinatur ex se naturaliter ad būc locū nec ad oppositum sed neutro mō se habet ad ista sicut superficies se habet indr̄nter ad albedinē t nigredinem. sic ergo pz quomō angelus est in loco. s. diffinitiue t quomō nō. s. cōmensuratiue. q3 auctor iste negat angelū esse in loco ¶ Bz tc occurrit dubiū. s. illō vbi diffiniti^m aut eē i loco diffinitiue qd ē t i q̄ gñe collocet ¶ R^o. per illud vbi nihil aliud itelligo nisi assistentiā vel presentiaz angeli ad locū a quo vtiq3 continetur. sed nō circūscribitur nec cōmensuratur. est autez in gñe vbi per reductionē. qz cum illo habet maiorē similitudinē t conuenientiam q̄z cū aliquo alio predicamento. z ¶ Ad arg^m in oppositū pz q3 concludit pro eē in loco diffinitiue t determiatiue. t ad aliud in cōtrariū loquitur de esse in loco cōmensuratiue. ¶ Deinde cū dicit (monet autē quis) monet dubitationē circa predicta. circa q3 duo facit. p̄mo eaz pertractat z^o eā determinat ibi (eligitur autē) p̄ma in. z. p̄mo arguit ad partē affirmatiuā. z^o ad negatiuā ibi (concedentibus sitaq3) in p̄ma parte argu. sic. eadez vox est in diuersis locis. qz in auribus diuersorū. pz. ergo t idez corpus. pro^o ꝯñe. qz vox est accidens t in aere ut in subiecto. sed idez accidens non est simul in diuersis subiectis. nec ē sine subiecto. si ergo eadē vox est in diuersis locis. ergo t idē aer. aer aūt est corpus. ergo idez corpus est in diuersis locis. dicit ergo q3 aliquis forte mouet questionē concludens per rationē idez corpus esse in pluribus locis q3 superius i corpe est negatū. nā eadē vox ē i auri^b diuersoz ꝛc. pz in l̄ra ¶ Deiñ cū dic (ꝯcedētib^o itaq3)

arguit ad oppoⁿ sic. si eadem vox est in auribⁿ diuersoꝝ. ergo necessario eadē particula aeris ptinget simlr̄ ad aures diuersoꝝ. ꝯña ista patz ex dca rōe. sz ꝯñs est falsuz ex corrᵒ supradcō. g̊ t añs. g̊ oz concedere nō eanō vocē eē in auribⁿ diuersoꝝ. huius ratiōis p̄ ponit ꝯñam (ꝯcedētibus) 2ᵒ oñdit ꝯñs eē falsuz (simpliciter autē) 3ᵒ ꝯcludit añs similr̄ eē falsum ubi (quāobrez) patz in lr̄a. ibi enī inuit añs eē falsum. ut ex sequētibus patebit. ¶ Notādū hanc rationē sic eē ad oppositū qōnis. qz si eadē vox nō ē in diuersis locis ut probat illa ratio. ergo nec idem corpus aut eadem pticula aeris. qō ē principaliter intentū ¶ Deinde cū dicit (eligit̄ āt) ōterminat questionez. vbi sic procedit. p̄ p̄mittit solutionem. 2ᵒ obycit ꝯ eam ibi (quare t vox) cōcludit g̊ solutōnez ex p̄cedēti ratione. quia enī impossibile est idem corpus esse ī diuersis locis iō eligendum est aliud. s. q diuerse voces sunt in auribus diuersoꝝ. dicit ergo qō eligitur. q sensus. i. auditus est diuersarum vocū sese generantiū imaginabilr̄ t intentionaliter: t similiter. i. vna generat aliam similez. t sic diuerse voces pueniunt ad aures diuersoꝝ: vl̄ sic sese generantiū imaginabiliter t silr̄. i. ad imagiationē t similitudinez vocis primo generate ab animali ¶ Notandū q generatio vocū ī aere ē sicut generatio speciex colozis t radioꝝ in medio a corpe colozato vel luminoso. ō qua generatione dictū est supza. cᵒ de actione. nā ab animali generatur p̄ vox ī aere ppinquo. t qz accidentia non migrant: iō generatur alia ab alia in sequentibus ptibus aeris. nō q vna vox generet aliā: sz omnes imediate causātur ab animali ordine quodā. ita q inter illas voces est ordo non cause ad causatuz: sz effectus priozis ad effectū posteriorē ī cōparatione ad eandem causaz quēadmodū causantur etiaz a sole radij in medio. nō enīz pars aeris ppinquioz illuminat remotiorē. sed vtraq imediate illuminatur a sole ordine quodā. t ppiquioz prius t posterius remotioz. vnde auctoz videt ipzope log cū dic̄ sese gñantiū. qz voces ñ gñant se iuicē: sz mediate gñantur ab aniali: nisi itelligat vnā generari ab alia: quatenus vna post aliaz generatur ordine quodā. qz vna mediante alia diuerse ergo voces sunt in auribus diuersoruz ¶ Deinde cum dicit (quare t vox) obycit ꝯ solutionē. vbi duo facit. p̄mo obycit. 2ᵒ soluit ibi (ad hoc dicimus) dicit g̊ q, supp̄. si ita ē segtur q aliqua vox erit non animalis ista. s. quā dicimus esse imaginatā vel gñataz maginabilr̄ t similiter a voce animalis. qz non pfertur ab animali. s. imediate ¶ Postea soluit dicens oēz vocē esse animalis. quis enī ī initio mundi audiuit vocē in silentio animaliū. q. d. nūq̄ aliqs audiuit. vñ omnis vox dicit̄ eē aialis q̄cunq̄ sit ipso proferente siue supp̄ generetur imedia te vt est prima vox. siue mediate vt sūt oēs voces sequētes. mediate dico non mediatione effectus od causaz. sz effectus ad effectū ad eandem causaz modo p̄exposito. vnde cōcludit q vox vniⁱ. s. animalis ad aures diuersoꝝ dirigitur. s. non est contingens. i. possibile q vna et eadē vox ad aures diuersoꝝ dirigatur. oēs g̊ ille voces sunt vniⁱ. s. animalis. sz ñ sunt vna vox. imo plures realr̄ ¶ Ex p̄dictis pz solutio ad instantiā. qz omnis vox tā prima q̄z sequēs ē vox animalis. qz omnes ab animali generāt modo p̄exposito ¶ Ad euidentiaz p̄dictoꝝ pōt queri vtrū sit possibile idē corpus simul esse in diuersis locis. videtur q sic. nā ī eodē loco possunt esse duo corpora simul. g̊ t idez corpus in diuersis locis. añs patet. de ferro ignito vbi silr̄ sunt ferrū t ignis. consequentia ꝓbatur. quia similis possibilitas vel impossibilitas videtur esse hinc t inde ¶ Contra auctoz ī littera t ari. 4. pbi. ¶ Rᵒ: hic sunt due ꝯclusiones certe ꝑz fidei veritatē ¶ Prima qz de potentia dei possibile est duo corpora simul esse ī eodez loco. qō patet. tū qz xp̄s fuit natus de virgine matre. g̊ clauso claustro. quod eē non potuit nisi duo corpa simul essent. tū quia christus resurrexit clauso sepulchro. vnde sācte mulieres dixerūt quis reuoluet nobis lapidē ⁊c̄. tū qz post resurrectionē intrauit ad discipl̄os ianuis clausis. ergo idē qō prius. tū qz corpus indiuisibile ē cᵒ qz īcorruptibile. diuisio āt ē q̄dā corrupᵒ sz corpa btōꝝ erūt ī ceᵒ ēpireo. g̊ erūt silr̄ cū celo sine diuione vel cessione alicuiⁱ eorū. ¶ Scda ꝯ. est q ō pō dei idē corpⁱ pōt simul esse in diuersis locis pᵒ. qz corpⁱ xp̄i simul ē in celo t in altari t ī pluribⁱ altaribus simul sacrō. ¶ Ꝯ legitur q beatus ambrosius simul exñs mediolani silr̄ interfuit sepulture beati martini turonis. g̊ silr̄ fuit ī diuersis locis. ¶ Itē sūt alie due ꝯclusiones certe ꝑ p̄hie auctoritatē. ¶ Una q de pō naturali ipoⁿe ē duo corpa eē silr̄. alia q de pō naturali ipoⁿe ē idē corpⁱ silr̄ eē ī diuerꝑ locis ¶ Rō p̄me ꝯclōnis assignat̄ duplex. vna dr̄ repugnātia q̄titatū t dimēsionū. vñ ax. 4. pbi. dicit q dimēsiōes soᵖ sine q̄litatibⁱ t passionibⁱ faciūt distare duo corpa t ꝯdictio ē q maneāt dimēsiones t nō faciant distare. vñ cubū facit distare ꝑ q dr̄ ibi. qz igit̄ dimēsiōes repugnāt vna expellit aliā. nec pñt simlr̄ eē. ¶ Intelligēdū tñ q duplr̄ pñt sibi aliq̄ r̄pugnare. s. l̄ formalr̄ l̄ vtualr̄. p̄ᵒ repugnāt duo ꝯria. puta calidū t frigidū 2ᵒ: cā naturalr̄ repugnat effectui opposito sui effectus. ut ignis frigiditati. diuerse ergo dimēsiones repugnant. nō p̄ modo sed 2ᵒ qz r̄pugnātia duarum dimensionū non est nisi propter sm multatem loci. due eīm repletiones loci repugnant respectu eiusdem loci. quia vnum locuz replet vnum corpus quantum potest repleri. ergo si aliud corpus repleat cum eo eandem

locū erit repugnantia quātitati priori nō forliter. sz. q. virtualiter ratōe iº effectus qui est repletio loci per ꝑmā quantitatē vnius corporis eo mō quo quātitas habet efficaciā respectu hº effectus qui est esse i loco repletiue. ¶ Alia ratio conclusionis assignatur ordo vniuersi, vbi notandum qꝫ sicut i vniuerso ē ordo eminentie ordo dependentie: ordo duratōis ꝛc. ita ē ordo situs ꝑm quem vniuerse ptes vniuersi sūt contigue ꝛ vna extra aliam. ex quo segr qꝫ nec vacuū possit esse. nec duo corpora simul possint eē ita qꝫ vtriusqꝫ ē causa eadem. vtraqꝫ causa est rationabil. sz primā puto veriorez ¶ Ratio ꝑe conclusionis assignatur ista. qr naturaliter mutatio positiua qua. s. aliquid acquiritur nō pōt esse sine priuatiua q̄ aligd depditur. ꝛ hoc vbi nate sunt eē ille due mutationes qō iō dico. qa alicubi non sunt nate eē ambe puta i illuminatione aeris vbi sic ē mutatio positiua qꝫ nulla ē depditiua. vnū g̊ corpus non potest esse in diuersis locis vbi possit moueri a priuatiua mutatione q̄ pdit ꝑmū vbi ad positiuam q̄ acqrit zº vbi. qr igit natura ñ potest separe bas duas mutationes vbi nate sunt esse vt ē in ꝓposito. iō non potest idem corpus esse simul in diuersis locis. bene g̊ dicit auctor i littera qꝫ idē corpus non potest esse in diuersis locis: nec plura i eodem loco ¶ Ad argu^m i oppositū. nego añs. ad ꝓbationez de ferro ignito. iam dictuz est in principio huius libri. non enim imaginādum ē ignem et ferrū esse sil. sz qꝫ ferrū est porosū mltis valde poris in quibus ignis recipitur vt sic duo corpora non sunt simul

Bi autez. ¶ postqꝫ auctor ōterminauit de vbi descriptiue notificando qditatez eius nūc determinat de ipo diuisiue. circa qō. z. facit. ꝑ exponit itentū. z°. ex dictis cōcludit corrlm ibi (ḡre ꝛ locus) prima duiditur i. z. ꝑ enim ponit ō vbi quandam diuisionez. z°. subdit eiusdē dicti expositionē ibi (locus autē simplex) dicit g̊ qꝫ vbi aliud est simplex aliud cōpositū qꝫ stati declarat di. qꝫ vbi simplex est qꝫ procedit a loco simplici vbi cōpositū est qꝫ procedit a loco coniuncto. i. cōposito ¶ Notādū qꝫ ut sepe dcm ē drie rerū sunt ignote ꝛ maxime respectuū qui sicut habent modicū de entitate. ita ꝛ de cognoscibilitate. maxime autē innotescunt per terminos. vbi. ergo qr est forliter respectus locati ad locū maxime innotescit nobis per locū. ideoqꝫ iuxta diuersitatē loci sumitur diuersitas vbi. ꝛ sicut locus alius simplex alius cōpositus. ita ꝛ vbi. vnde ista diuisio nō est formalis per drias intrisecas. sed per extrinsecas ut est dictū ¶ Deinde cū dicit (locus aūt) qr dixerat vbi simplex eē qꝫ procedit a loco simplici. ideo expōit qs sit locus simplex di. qꝫ locº simplex ē ille q ē origo ꝛ ꝓstitutiuº eº. s. loci q ē cōtinuoꝝ. i. de numero cōtinuoꝝ. i. loci cōpositi ¶ Ad cº declarationē addit qꝫ sic dcm est in ꝑdicamētis locus ꝓpositº. eo qꝫ ē ꝓtinuus hz particulas copulatas ad eūdē teriº ad quē ꝓtinuū. i. copl'ant ptes corpis. ptes ár corpis copl'ant ad pūctū ꝛ pticule loci claudant ꝛ ꝓtinent pticulas soliditatis. vñ etiā loca simplicia sunt occupantia. i. continētia minimi corporis. ¶ Notādū qꝫ auctor iste sicut impropprie ꝛ extensiue locutus est s de tēpore non distinguens ipm a nunc ita qꝫ tēpus simplex appellauit ipm nunc. ꝛ quādo simplex esse in momento vel in nunc. ita hic iproprie ꝛ extēsiue loquitur de loco nō distinguēs superficiē corporis ꝓtinētis que est proprie locus ab ipo pūcto superficiei. vnde locū cōpositu z dicit continuū. i. ipam superficiē corporis continentis. locum vero simplicē vocat punctuz indiuisibilē. dicit ergo vbi cōpositu z est esse in loco continuo ꝛ cōposito ita vbi simplex est esse i puncto. nā sicut totus locus cōtinet totū locatū ꝛ pars partem sic pūctus ex parte loci rñdet puncto ex parte locati. tunc plana est lra. qr locus simplex. i. pūctus est origo loci cōpositi. qr est ꝑmū. ꝑnº i cōtinuis. nā ꝑm imaginationē matheāticoꝝ pūctus fluens causat lineā. linea fluens superficiem. superficies fluens causat corpus. vnde partes corporis vltimate reducuntur ꝛ continuātur ad punctū. sz de propinquo ad superficiem copulantur. tunc etiā patz qꝫ sicut loca cōposita sunt continentia corporū cōpositorū ꝛ continuorū. ita loca simplicia corporū minorū. i. punctorū in corpore contentorū banc puto eē intellectionē lre ¶ Aliter exponitur qꝫ ꝑz aꝝ. 5. pbi. est dare mimaz carnē ꝛ mimum os. qr si vltra diuidatur. iā non est os vel caro. qr non manet forma ꝑm speciez vel formā. dicitur ergo locus simplex qui est cōtentiuº corporis minimi ꝑ speciē. ꝛ ipe est etiaz origo loci compositi qui. s. est contentiuº corporis diuisibilis etiā ꝑm speciem sicut pars minor constituit maiorē ꝛ est primº ac origo eius. et tunc ꝓsequens dicendū est de vbi. qr vbi simplex respōdet ꝑmo loco. vbi compositus respondet zº ¶ Sed videtur falsuz qꝫ partes loci copulantur ad eundez terminū ad quē partes corporis. nā particule corporis copulantur ad superficiē paticule loci. nōqr locus ē superficies. ꝛ partes supficiei nō copulant ad superficiē ¶ ꝑ locus est diuisus a locato ex. 4 pbi. ergo nō est idē terminus continuans ptes vtriusqꝫ. ꝓña patz. qr terminus nō est diuisus ab eo cuius est terminus. ergo non est idez terminus duorū diuersoꝝ ¶ R. ñ. concedo ꝓclusionē barū rōnum. qr nullo mō pñt copulari ad eundē terminū numero ad quē partes corporis. qr locº ē disus a lōto. locº ei ē ad quē lōtum mouetur. ꝛ non mouetur cū locato. nec ad eundē terminū specie. qr ille terius corpis supficies ē g nō ē teriº loci nisi locº eēt corº imo nec ad

vnū terminū cōmunē oportet eas copulari cū nō oporteat eas eē cōtinuas ¶ Quā⁹ g̃ ad auctorē ¶ Dicēdū ꝙ loqtur ō termino remoto.nā dicit i littera ꝙ ptes corporis copulātur ad pūctū.sic ēt partes loci nō ad idez pūctū numero sed ad idē specie.vl ꝙ loqtur ō loco:nō secūdū oꝑ.ppriā sed ſm oꝑ. ponētiū locū esse spatium equale locato.i.quasdam dimēſiones separatas que penetrāt dimēſiones corporis locati ⁊ sūt simul cū eis.⁊ tūc nō tantū ad eūdem terminū specie:sed ēt numero ptes vtriusq copulantur de hac ār opiniōe habetur.4.phi.⁊ ibi sufficiēter īprobatur ¶ Deinde cū dicit(quare nec locus)concludit quoddā corrm ex p̄dictis:circa qđ.z.facit.p̄ cōcludit ſtentū.z°mouet dubiuz ibi(contētio autē) dicit g̃ q̄ ſupp̄ sic ē ꝙ ptes loci ⁊ corporis ad eundem terminū copulātur.sequitur ꝙ nec locus ē fine corpore nec soliditas .i.corpus sine loco ¶ Deinde cū dicit(cōtentio autē)mouet dubiū circa dicta.qr videtur non omne corpus esse in loco.puta celum vltimum vbi.z.facit.p̄ ꝓtractat.q.z°.subterfugit rationē ibi(de hi⁹ autē) dicit g̃ ꝙ circa dicta oritur contētio de extremitate spere.i.de extrema spera vel celo vltio.vtrū. ſ.sit in loco pro eo ꝙ nihil est extra illud celū qđ.ſ.contineat ip̄z.ex q̄ ad ꝓpositū arguit sic.si spera vltima ē i loco.g̃ ē aliqd p̄ter eam in quo sit.qr sicut dictū est in superioꝝ.i.supra eē in loco ē ambiri ⁊ circūscribi ab alio.ſ.loco.bui⁹ rationis p̄ ponit cōclusionē ibi(ī ea autē spera ⁊c̄) qđ ab eo loco ambitur.i.nō potest dici ꝙ id quod ambitur ⁊ continetur ab illa spera sit locus eius.qr ō ratiōe loci ē ambire non ambiri vt supra dictum ē z° ponit ma.(cōcedētiꝫ igitur) ꝑz littera vbi ponitur ma.rōis. z°ponit mi.(nihil autē) vltio resumit conclusionē(extremitas quidē)ꝑz lr̄a ¶ Deinde cū dicit(de huiusmōi autē)subterfugit rōnez di.de huiusmōi.ſ.materia vel ō huiusmōi.ſ.qōnibus ⁊ similiꝫ insolitū est.ſ.quātū ad logicū ⁊ occultū quantū ad inte⁹ pronūciare.i.determīare ⁊ diffinire,⁊ ē cōtra ſ̄ibilia .i.facilia de quib⁹ nūc tractamus vel cōtra ſ̄ibilia p̄ q̄to de hac.q.nō possumus per ſ̄uz iudicare.ideo nunc solu°huius,q.pretermittitur ¶ Notādū ꝙ de ista questiōe vtrum ce⁹ vlti⁹ sit in loco diuersi p̄hi ⁊ cōmentatores diuersa dixerunt volētes saluare illud.ce⁹ ⁊ si nō ꝓpe.tamē aliquo mō eē in loco.quidā ei ut auerrois dicit ipm eē in loco per centrū.alius. ſ.temixtius per partes.aly p vltimā sui superficiem de quo magis spectat ad.4.phi ¶ Sed quicqd sit de dictis eoꝝ certū habeo ꝙ illud ce⁹ nō ē in loco pꝛpꝛie loquēdo per rationē auctoris . nā omē ꝙ est in loco circūscribitur ab alio corpore ꝙ ē extra ip̄m ⁊ ab eo diſcōti⁹ ⁊ diuisum. ut patz.4.phi.sed ce⁹ vlti⁹ nō habet aliquod tale extra se,qr iā non eēt vltimū.g̃ ⁊c̄ ¶ Unō dic est aduertendū ꝙ corpora vniuersi sunt inter se ordinata ut continentia localiter ⁊ contēta.terra ēni imediate continetur ab aq̄.aq̄ ab aere.aer ab igne:ignis a spera lūe.⁊ illa ab alia. ⁊ sic vsq ad vltimā:sicut ergo non ē inconueniens dare in vniuerso aliqō corpus ita contē⁹ ꝙ nullo mō est contīēs alterius.puta terra. ita nec est inconueniens dare aliqō corpus ꝙ. ita est locus continens alterius ꝙ nullo modo est in loco:nec ab eo contentus ⁊ illud ē vltima spera siue ce⁹ vltimū uel illud sit primū mobile.ut dicunt p̄hi vel sit ce⁹ empireū īmobile ut tradūt theologi.⁊ verū est.ibi ēni est locus beatorū vltra quē nihil est nec locus nec tempus nec motus ut dicit ax.z°.de ce°.⁊ mundo ¶ Sequitur illa pars (caret autē vbi) vbi auctor determinat de vbi quātuz ad eius accidentalia proprietates eius assignādo.⁊ diuiditur in.z. ꝑz duas proprietates.ſecūda ponitur ibi(inest autē)prima in.z.p̄ ponit intentū.z°illud magis specificat ibi(nō ēni dicit̄) dicit ergo ꝙ vbi caret intēſione ⁊ remissione.i.nō recipit magis ⁊ minus ꝙ stati amplius specificat. qr nō dicit̄ alterū altero magis vel minus eē in loco. esse autē in loco est vbi.lz contingat alterū altero maiorē locū possidere vel minorem.⁊ subdit ꝙ nec ſm vbi nec ꝑz aliquā q̄ſtitatē cōtingit suſcipere magis ⁊ min⁹.sed ſ q̄le.i. ſ q̄litatē. q̄litas ēni suſcipit magis ⁊ min⁹ nō q̄ſtitas. ¶ Alr̄ exponit̄ ista cauda lr̄e ꝙ nec vbi nec q̄ſtitas.i. locus q̄ſtus ſ ꝙ bi⁹ suſcipiunt magis ⁊ min⁹.sed ſ ꝙ sūt q̄le.i.ſ q̄litatē annexā.vbi gr̄a.loc⁹ calidus ⁊ frigid⁹.sil̄r vbi dr̄ ſ magis ⁊ mi⁹ ¶ Cōtra istā ꝓpetatē īstat̄.tū qr vbi ꝯpo⁹ē magis vbi q̄ſ vbi simplex.g̃ vbi suſcipit magis ⁊ mi⁹.tū qr corꝓ⁹ magis ē i loco q̄ſ aia.ſz ubi nō ē aliō q̄ſ eē in loco.g̃ ⁊c̄ ¶ R°.sic ſ̄dēm ē de qñ:iō de vbi.qr ei ē re⁹ ⁊ modicū hz de ētitate.iō cogſcit̄ q̄ſ maxie ex terio q ē loc⁹.sic̄ igit̄ loc⁹ imo ois q̄ſtitas non suſcip̄ magis ⁊ mi⁹.ita nec vbi.oīb⁹ ei r̄ſpectib⁹ ꝯuēit suſcipe magis ⁊ mi⁹.vel br̄e ꝯriū ex terīs ad q̄s a qbus sumūt nomē ⁊ ſpēz sic̄ supi⁹ dcz ē de agere ⁊ pati.si g̃ loc⁹ ñ suſcipit magis ⁊ mi⁹ seq̄t̄ ꝙ nec vbi ¶ Ad p̄⁹ dico ꝙ vbi ꝯpo⁹ nō est magis vbi itēſiue ſz extensiue q̄ſ vbi simplex.ut ꝑz ex p̄dcis ¶ Ad z⁹ cū aia simpl̄r ñ sit i loco cō pa°.ē abusiua ꝙ corꝓ⁹ sit magis i loco q̄ſ aia. nam magis eē i loco ſuppōit simpl̄r eē i loco.⁊ sil̄r mi⁹ dico g̃ ꝙ corꝓ⁹ non ē magis i loco.qr aia simpl̄r nō ē i loco ſumēdo p̄pe eē i loco ¶ Deiñ cū dic̄(inē āt)ponit ſam p̄petatē vbi sic̄ ꝓcedit.p̄ ponit p̄petatem.z°obycit ꝯ eā ibi(ſurſuz āt) dicit g̃ ꝙ ip̄i vbi ineſt nihil eē ꝯriū.c⁹ cām subdit. qr nec loco ineſt ꝯrietas.qr locus nō est contrari⁹ loco.quoniā autez nec in alys.ſ.q̄ſtitatib⁹ ē ꝯrietas ma⁹ est.ſ.ex dictis alibi in predicamentis. qr q̄ſtitati nil̄ est contrarium.ergo nec loco. ergo nec vbi ¶ Deinde cuz dicit̄ (ſurſuz dicitur)

obycit contra proprietatē.qz esse sursum ꝛ esse deorsuz que sunt duo vbi dicuntur contraria. circa qꝫ sic procedit.ꝑ arguit ad partē affirmtiuā z°.ad negatiuā ibi(ꝟtigūt āt)i ꝑma ar.sic illa q̄ sub eoꝺ gñe ponta sīt ꝛ maxie a se distāt sīt ℨria sed vbi sursū ꝛ vbi deorsū sūt biꝰ.g̃ ꝛc.buiꝰ rationis ꝑ°: ponit ꝛclusionē(sursuz āt)pz i lr̄a.z°: mi.(multū eniz distare)sīc g̃ sursū ꝛ deorsū maxime distāt:sic ꝛ eē sursū ꝛ esse ꝺorsū q̄ dñr ipa vbi maxie distāt.z°:ꝛclōez repetit ibi(q̄re ℨrietas)qz sīc q̄ꝫtitas circa locū videt ℨria q̄ꝫtitati.i.locus loco ē ℨrius.ita ipsa vbi ꝑm sursum eē ꝛ deorsū eē ℨriātur. Notāꝺ qꝫ ista rō ñ cogit. qz vl̄ sumit simplr̄ sursū ꝛ deorsū ꝙ circūferētiā celi ꝛ cētrū terre. vl̄ sumitur gñaliter vt quodlibz dicat sursū respectu iferioris.ꝑ modo nō sunt ℨria.qz non sūt nata fieri circa idez. nec maxie distāt formaliter ꝛ i natura sicut ℨria lz maxie distēt ꝑz locū.z°:mō ēt dicūt ad aliqd.ꝛ tūc sunt relatiue opposita. ¶ Deinde cū dicit(cōtingit āt)arguit ad ptē negatiuā ꝙ.z.rōnes.ꝑa ponitur ibi(ampliusꝯdem)in ꝑma ꝓte arguit sic.si sursū eē ꝛ deorsū eē sūt ℨria.g̃.z.ℨria ꝟtigit sīl eē i eodē.cōsēqntia pz.nā sursū eē ꝛ deorsū esse i eodez simul sūt.nā idez ē sursū ꝛ deorsum sūptū.i.ꝛpatū ad diuersa.nā altitudo turris sursū ē ad nos.i.i cōpatōe ad nos.cōpata āt extremitati spere.i.circūferētie.vl̄ cōuexitati celi ē inferior.i. deorsū. g̃ sīl̄ ē sursuz ꝛ deorsū .buius rōnis ponit in littera ꝟña.ꝛ proꝰ.ꝟñe similiter. ꝛ pz in lr̄a ¶ In ꝑa ꝓte ibi(Amplꝰ quidē)ponitur ꝑa rō.ꝛ ar.sic.si vbi sursuz ꝛ vbi deorsuz sūt cōtraria.g̃ idē est cōtrariū sibimet.proꝰ.ꝟñe.qz cū idē sit sursuz ꝛ deorsū cōpatum ad diuersa. ut predictū est.g̃ idē sibi cōtrariat:si sursū esse ꝛ deorsuz esse sunt cōtraria.ex quibus finaliter cōcludit.nō est igit̄ cōtrarietas in eo ꝙ est esse in loco.i. vbi ¶ Contra istā proprietatē argu.qz omis motus est a cōtrario in contrariuz. ex .5. phi.sed in genere vbi est motus proprie dictus per ax.ibidē ꝛc. ¶ Respon° ꝙ ad vbi ꝑz se non est motus sed ut subē naturali.ꝛ illo modo habet cōtrarietatē ꝛ quelibet duo vbi sunt formaliter opposita.sicut g̃ locus nō cōtrariat loco i quātuz est quātuz:sed inquātuz est q̄le ut predictū est.sic est etiā de vbi. ¶ Ulteriꝰ videtur ꝙ rōnes nō cogant.qz videt ibi esse fallacia ꝑz quid ad simplr̄ ꝛ ignorātia elenchi dicēdo ē sursum ad boc ꝛ deorsum ad aliud.ergo est sursuz ꝛ deorsuz.qz nō est simpliciter nec ꝑ idē sicut ꝑa.est duplū ad.b.ꝑa.nō est duplū ad.c.ergo ē duplū ꝛ nō duplū ¶ Ꝟ omia opposita inferunt cōtradictoria.ergo illa ad que nō sequūtur ꝟtradictoria non sunt opposita.sed ad premissas in quibus est respect° ad diuersa nō sequūtur cōtradictoria.sed est ignorātia elenchi ut predcz est.cuz ergo sursuz ꝛ deorsuz dicātur in respcu ad diuersa nulla oppositio sequit̄ ad tales premissas.ñ ergo sequit̄ contraria ineē eidēaut iō sibiipsi contrariū esse dato ꝙ idez sit sursuz et deorsum ad aliud ꝛ aliud sumptū. ¶ Respon° ad primū dico ꝙ predicata affirmata simpliciter sumpta sequūtur ex seipis cuz determinatione nō diuente.exemꝰ boc est duplum ad.a.ꝛ dimiꝰ ad.b.ergo est duplum ꝛ diꝰ.sed nō sequitur.ergo est duplū ꝛ nō dupluz.sed est ignorantia elenchi.similiter est in proposito hoc est sursuz ad.a.ꝛ deorsuz ad.b.ergo idē est sursuz ꝛ deorsuz.sed nō sequitur.ergo est sursuz ꝛ nō sursū ita ꝙ in omibus talibus in quibus predicata cōtrahunt̄ per additionē nō diuentez inferūt affirmatiuas in quibꝰ predicata simpliciter indicātur cōuenire subiectis.sed nō ideo iferunt negatiuā in quibus predicata simpliciter inferūtur ꝟuenire subiectis propter dictas causas. bene ergo sequitur est sursuz respectu vnius et deorsū respectu alterius.ergo simpliciter ē sursuz ꝛ deorsum sine oi fallacia. ¶ Ad zꝰ dico ꝙ rl̄a possunt predicari de seinuicē ꝛ de eodē. sed nō relatiue opposita.ꝛ ita possunt rel̄a absolute inferri ex seipis respectu diuersoꝝ. si ergo ex ipostasi sunt cōtraria.ergo cōtraria dicētur de eodē.concedo ergo nō possunt inferri opposita absolute.sed ex ipostasi.qz ꝑz aduersarium ista sunt cōtraria. valz ergo rō cōtra illū qui dicit sursum ꝛ deorsum esse contraria.ꝛ boc sufficit ad propositum auctoris.

Positio vero.

¶ Hic vt supius dictū est determiat auctor de positione vel situ ꝙ est 5ꝰ pricipiū. vbi sic procedit. ꝑ determiat de pōne quātuz ad eius essentialia ponendo eius notificationez aut descriptionez.z°:ad eius accidēta lia assignando proprietates eius ibi(suscipere autē)prima diuiditur in.z.primo ponit ꝛ ōclarat descriptionē. z°:mouet quādā dubitationē ibi(solet autē)prima in tres.primo descriptionē proponit.z°:eā exponit per exēpla ibi(sc̄ōm quā dñr).3°:quoddā dubiū excludit ibi(sedere autē)dicit ergo ꝙ positio est quidā situs partium ꝛ ordinatio generationis.idest ordo rei generate. ¶ Ulterius exponit per exempla di. ꝙ ꝑm quā.s.positionē dñr quedā stantia vel sedētia aspera vel lenia ideo ipa statio vel sessio aut asperitas aut lenitas sunt formaliter pōnes.

¶ Ex quo sequitur.3°:ibi(sedere autē)excludit dubium.qz crederet aliquis ꝙ sedere iacere ꝛc essent positiones.ꝙ negat di. ꝙ sedere vel iacere vel stare non sunt positiones. sed dñr denominatiue ab bis.s.positionibus puta a sessione dicitur sedere denominatiue ꝛc. ꝛ sic de alys. sicut ergo albedo ñ est albus nec aliqō concretū est suuz abstractum.ita nec sedere est sessio.nec stare statio. ¶ Notandum ꝙ duplex est positio ut dictū est alias.ꝛ auctor dicit in littera vna ē a natura q̄ fōrl̄ dic ordinē ptiū in toto ꝛ ē dñia

ndata nitoto nicomparatone ad partes totiꝰ ꝙ hꝫ pro termino ulaꝭ
ꝺ totiꝰ ꝙ totū ꝙpartes totiꝰ ocunt eius eptēma. Illa positio q̄ est
partiū finditᵃ inpartibꝫ totiꝰ nidpatone ad locū. ita q̄ ad terminū
eius ſb̄ꝫ ꝙ finditᵃ nctū ſſ partes ꝙ cuꝫ terminꝫ eſt locꝫ. ſ. partes ꝙ
ſſ eptēma reſtius positionis. ꝙ de iſta ultia positione procedit bator in
tꝫ ipā nō ſit proprie ꝙ formaliter positio q̄ſt ꝑmi ut hūc ordinat atoꝝ.

q̄titatis ꝼꝫ q; dr in ꝑdicamētis q; q̄dā q̄titas
bꝫ pōnez ptiū. q̄dā nō bꝫ pōnez. a natura āt p/
tes i toto ordinātᵉ. puta manꝰ iuxt̄ brachiū. ocli
circa nasū. hāc pōnez tāgit auctor cū dicit gna/
tiōis ordinatio. t de hac exēplificat cū dicit. ꝼꝫ
quā aliq̄ dr aspera vel lenia. lenitas. n. t aspe/
ritas sūt a natura: t dicunt ordinē ptiū in toto.
asperū. n. dr cꝰ vna ps supeminet alteri in toto.
lene vo cꝰ oēs ptes iacēt eq̄liter in toto. Alia
est pō q̄ formaliꝫ dicit ordinē ptiū i loco t hec fa
cit ꝑdicamētū t gꝰ distinctū. t hec pō nō ē a na/
tura. ſz ē cōiter ab actu t a ꝛsueto motu nature
ut sessio t statio t hꝰ. hāc pōꝫ tāgit auctor. cuꝫ
dicit qdā ptiū sitꝰ t illa exēplificat qñ ait ꝼ quā
aliq̄ dr sedētia vel stātia. Sed videt ꝙ posi
tio ꝑdicamētū nō sit talis ordo ptiū. pꝰ si pō ē
ordo ptiū i loco. ꝯ illud eēt ꝑdicamētū cꝰ est iste
ordo. ſz ordo ē ptiū ptes t nō totius. ꝯ ptes eēnt
posite. ꝯ ptes hois sedēt t nō hō. ꝙ ē falsuz. pꝰ
ma. illud ē ordinatū ordine cꝰ est ordo. ſz ordo ē
ptiū. ꝯ ptes sūt ordinate. ꝯ t posite R. t dico
ꝙ ꝼ vitatē pō nō ē formaliꝫ iste ordo pp arᵍ ꝑdi
ctū. ſz pō ē quedā forꝫ positi cui ꝛsequit dictus
ordo. ita ꝙ ordo ē exᵗ eēntiā suā et posterior. tñ
qz illa forꝫ ē fere ignota pp debile suū eē. iō cir/
cūloquit eā ꝑ ordinē qui ꝛsequit ad pōez. sup/
ponat ꝯ in toto isto cꝰ ꝙ pō sit ordo ptiū i loco.
intelligēdo ꝑ ordinē ipsam formā pōnis sit a.

Ex ꝑdictis oibꝰ colligit ꝙ auctor in descrip/
tōe vtrāq; tāgit pōez. ſz ꝼ principaliꝫ itēdat.
ſz iō forte de vtraq; ploquit. ut illa quā itendit
meliꝰ cognoscat. nā cognitio dre aliquoxt mlt̄ū
ꝛfert ad cognoscēdū ꝙ quid est vtriusq;. Ap
paret āt ꝙ pō vtroq; mō ē reꝰ extrisecus aduēi/
ens. qz positis extremis vtriusq; nō sequit reꝰ.
posito enī loco t positis ptibꝰ in toto non nccio
sequit ordo ptiū in loco. qz illud toꝰ nō nccio ē
i loco immo. nec simpliꝫ in loco sic iā ꝺcm̄ ē cꝰ
de vbi. siliꝫ ptes totiꝰ que sūt extrema alterius
positiōis possēt eē abinicē sepate. t tūc ñ eēt or
do illaxt ptiū i toto. His visis occurrūt duo
dubia. Primꝰ ē pō que dicit ordinē ptiū i toto
ad ꝙ gꝰ ptinebit. qz cū sit formaliꝫ reꝰ nō ꝑt pti/
nere ad gꝰ q̄titatis cꝰ ponit dria cuꝫ sit q̄titas
gꝰ absolutū. dr āt dra q̄titatis nō ꝓpa nec eēn/
tialis. qz reꝰ nō ē dra intriseca absoluta. ſz qz il
lā intrisecā absolutā circūloquit ꝑ reꝰ pōnis.
drie enī rext ut plimū sūt ignote z⁹ du⁹ ē q̄liꝫ
pō ꝑdicamentū drt ab ipo vbi cū vbi videat eē
ordo corpis in loco Ad pᵐ sic t de multis alys
ita t de pōne que ē ordo ptiū in toto opꝫ dicere
ꝙ ē i gñe ꝑ reductiōz. reducit āt ad genꝰ pōnis
cū quo bꝫ maiorē siliꝫtudinē t ꝛueniētiā. ꝑ q̄to
vtraq; pō ē ordo ptiū. ſz ad alios termios t fo/
te ꝓp hāc reductōnē t siliꝫtudinē auctor siliꝫter
minat de vtraq; Ad z⁹ dico ꝙ vbi est circun/
scriptio passiua totius locati ad totū locū mō
ꝑdicto. circūscriptio āt t ordo nō sūt idē reꝰ. ſz

ꝯ pō ñ possz eē sine ñ vbi sic ē de q̄titate t q̄litate.
qz q̄litas nō ꝑt eē sine q̄titate. t tñ ñ sūt idē. nec
q̄titas est de eēntia q̄litatis. qz vo bi respectus
bñt modicū de entitate difficile est videre eoꝝ
drās sicut t qditates Ex ꝑdictis oibꝰ pz noti
ficationē seu descriptionē ꝛueniēter eē assigna
tā. ibi enī ponit aliqd. q. loco gnis situs t ordiꝭ
ponit subcꝯ ptiū t gñationis. i. rei generate. p/
tes āt sūt extrema ꝓme pōnis. ſz sūt tm̄ subcꝯ
vel fundamētū ꝼ pōnis. t tūc supplēdus ē ter
minꝰ qui est ipse locꝰ vel ptes loci Deinde cū
dicit (solet āt qō) mouz quādā dubitationē cir
ca ꝑdcā vbi duo facit. ꝓ mouet dubitationē. zᵒ
subdit rñsionē ibi (non sūt aūt pōnes) dicit ꝯ ꝙ
qō solet ꝛduci ꝺ curuo t recto t aspero t leni tri
angulo t q̄drāgulo ⁊c. vtrū. ſ. sint pōnes vel ñ.
videt ꝙ sic. qz vñr significare quādā dispōnez
. i. pōnez ptiū ꝙ pz ex ꝑdictis ꝑ eoꝝ diffinitōes
asperū eni dr cꝰ vna ps supemiet alteri. lene cꝰ
pticule eq̄les sūt. siliꝫ āt dici ꝑt de religs. videt
ꝯ ꝙ sint pōnes. arguat ꝯ sic. quecūq; significāt
ordinē ptiū sūt pōes: ſz oia ꝑdicta ſt̄ hiꝰ. ꝯ ⁊c.
Deiñ cū dic̄ (ñ sūt āt) ponit rñsionē q̄ ē ꝙ oia
ꝑdicta ñ sūt positōes ſz q̄litates circa positōes
ꝙ āt sint q̄litates ꝓbat. qz sēsu. ſ. tactꝰ ꝓcipiūt
eē talia. ſ. aspū t lene ⁊c. ꝯ ptinēt ad tertiā spēz
q̄litatis q̄ ē sēsibilis q̄litas. dicit ꝯ ꝙ ea q̄ dicta
sūt ñ sūt positōnes ſz q̄lia. i. q̄litates exñtes cir
ca positōnes. qō stati ꝓbat. nā ex eo ꝙ ptⁱcule
sic sūt posite i toto a sēsibꝰ indicātur tales esse
. ſ. aspū ul̄ lene. t ñ eꝰ. ꝯ vnūquodq; ꝑmissoxt ñ
erit positio: ſz nascit circa positōnē Circa lit
terā occurrūt dubia Prio qz auctor videt si/
bi ꝺdicere. stati enī supra dās expositōnē ꝺ de/
scriptōe positōnis ponit exᵍ de aspo t leni. ga
ꝼ ſz positōnez dñr aliq̄ aspa vl̄ lenia. ꝯ sunt posi
tiones. ꝟ āt dicit ꝙ nō sūt positiōes ſz q̄litates
circa positionē ꝑ ari. i ꝑdicamētis cꝰ de q̄li/
tate dicit exꝑsse ꝙ rax t spissū: aspuz t lene. si/
gnificāt positōnē t nō q̄litatē. qō ꝓbat ex ꝟ: qz
dicūt ordinē ptiū ꝑ videt falsū ꝙ triāgulus
t quadrāgulus significēt q̄litatē. nā oīs figura
ē i gñe q̄titatis. qz tm̄ ꝑ se q̄titates ꝑ se conside
rāt figurā. ſz triāgulus t q̄drāgulꝰ sunt figure
ꝯ sūt q̄ntitates. R. ad ꝑmū t zᵍ patz rñsio
ex dictis supra cꝰ de actione. qz rax t spissū as/
perū t lene vno mō significāt extēsionē ptium
q̄titatiuax. t sic idē corpꝰ cōpssū t ñ cōpressuz
ꝑt eē rax t densuz. vt pz de spōgia t lana. alio
modo significant extensionem ptium materie
ꝑut rarū dicit ꝙ multū bꝫ de forma t ꝑum de
materia. densū vo eꝰ ꝓ significāt positionem
qz ordinē ptiū in toto. zᵒ significāt q̄litatez. et
sic pz ꝙ nec auctor ꝺdicit ari. nec sibyꝑi. dicūt
ēt q̄litates ex alia causa quā tāgit auctor. qz. ſ.
iferūt passionē sēsui t sēsibꝰ ꝓcipiūt. qō ē ꝓpuz
. z. spēi q̄litatⁱ Ad zᵍ āt dictū fuit i ꝑdicamē/
tis q̄daz qōne. nam bñ nomē figura vno mō si/

Dubi
ter hꝫ

gnificat ſuperficiē terminatā lineis. ꝛ ſic eſt in genere q̄ſtitatꝫ vt arguit ¶ Alio mō ſignificat ipſā clauſionē lineaꝝ ſiue terminationē. ꝛ ſic ē i tertia ſpē q̄litatis vt dicūtur q̄litates i q̄ſtitate ¶ Ad euidentiā huiꝰ. c. q̄rit vtrū poſitio ſit vnū p̄dicamētū. ar. p̄ q̄ non ſit p̄dicamētū vel generaliſſimū. nā omnis relatō ē de gñe relatōis ſz poſitio ē relatio ga ē forꝫr reſpectus. g̃ eſt de genere relationis. ꝛ p ꝓñs nō eſt generaliſſimū ¶ p illud q̄ ē dr̄ia gñis nō ē gñaliſſimū. ſz poſitio ē differētia generis q̄ſtitatis vt dicitur in p̄dicamētis. g̃ ꝛc ¶ 2º arguitur q̄ ñ ſit vnū geⁿ. poſitio ē reſpectꝰ mutuus ſic ꝛ ordo. g̃ q̄ ratiōe ordo partium locati ad partes loci facit vnum genuſ: eadez ratione eꝝ ordo ptiū loci ad ptes locati facit aliud genus. ¶ Cōfirmat. q̄ actio ꝛ paſſio faciūt. z. genera q̄ ſunt. z. reſpectꝰ oppoſiti. ergo pari ratiōe i ꝓpoſito ordo ꝛ ordo q̄ ſunt reſpectus oppoſiti i ꝓpoſito ¶ Idez argumētū valet ad p̄bandū de vbi ꝛ de quādo ꝛ de habitu q̄ ſint. z. genera. q̄ in quolibet ſunt. z. reſpectus oppoſiti ad inſtar actiōis ꝛ paſſiōis. ſ. vbi actiuū ex pte loci paſſiuū ex pte corporis locati. ſimiliter quando actiue ex pte temporis: quando paſſiue ex parte rei tēporalis. Itē hēre actiue ex parte corporis cui adiacent: ꝛ haberi paſſiue ex parte adiacētiū corpori ¶ Ad oppoſitū eſt auctoꝝ ꝛ ari. aliter eſſent plura genera q̄ſ. io. ¶ ℟. hic ſunt. z. cōcluſiones ¶ Prima cōcluſio eſt iſta. poſitio ē genus generaliſſimū. p̄. illud genus quod nō habet ſupueniēs genus ē generaliſſimū p̄ diffinitionez generaliſſimi data ā poꝝ. ſz poſitio ē hiꝰ. nā nihil habet ſupra ſe vniuocū niſi ens q̄ nō ē gⁿ. g̃ ꝛc. vbi notāduz q̄ ſicut dictū ē i poꝝ. de ratione generaliſſimi ē non habere ſupra ſe aliud genuſ. eſto q̄ paucaſ vel nullas habeat ſpecies ſub ſe ſicut eſt de q̄ⁿ. vbi poſitione habitu. q̄ paucas aut nullas hñt ſpecies ſub ſe ¶ Ita cōcluſio q̄ poſitio ē vnū gⁿ p̄. q̄ p̄dicatur de omnibus ſuis iferioribus ꝑ vnā rationē. g̃ vnū genus. vnitas eniz generis ē ex vnitate rationis p̄dicādi. ſi q̄ritur que ſit illa vna ratio. dicitur q̄ vel ē ignota nobis. vl̄ poteſt dici ratio ordinabilitatis i loco. q̄ poſitio ē formaliter ordo partiū i loco ¶ Ad priⁿ in oppoſitū dico q̄ ma. ē falſa ſic accepta vniuerſaliter. nā ſola relatio ꝛ reſpectus intrinſecus aduenies ē de genere relationis. poſitō āt non ē reſpectus itrinſecus ſz extrinſecuſ aduenies ¶ Ad 2ⁿ patet ex precedētibⁿ q̄ poſitio predicamētū non eſt differentia quantitatis vnde equiuocatur i argumēto de pōne. ¶ Ad 3ⁿ tāgit difficultatē an ens diuidaꝫ ſufficiēter p̄. io. genera. q̄ ſi nō. plana ē reſpōſio q̄ i oibuſ reſpectibus oppoſitis. ſicut vnus cōſtituit p̄dicamētū: ita ꝛ aliuſ. q̄ ſi ſic oportet fieri multas reductiones vt. ſ. reſpectus oppoſitus reducaꝫ ad genus oppoſitū. vbi gr̄a. vbi actiuū ad vbi paſſiuū. ſimilr̄ de quādo poſitione ꝛ habitu. ſz quare actio ꝛ paſſio ſunt. z. gña cū ſint reſpcūs oppoſiti potius q̄ alq reſpectus oppoſiti. ℟. quere ſi potes

Do. 14.

¶ Aſcipere autē. poſtq̄ auctoꝝ determinauit de poſitione q̄ſtū ad eius eſſētialia ponēdo eius deſcriptionē. nūc determinat de poſitione quātū ad eius accidētalia p̄prietates eius aſſignādo. vnde hec p̄s i. z. diuidit ſm q̄ aſſignat de poſitione. z. p̄petates. quarū due ſūt cōmunes. tertia vero ē p̄pria ꝛ cōuertibilis. ꝓa ponitur ibi (p̄priū vero) tertia ibi (magis autē p̄priū) cōcluſio itēta i prima parte eſt iſta q̄ poſitio non habet cōtrariū. circa quā ſic p̄cedit. p̄ cōcluſionē impugnat. 2º eā p̄bat ibi. (ponētibus) in prima parte arguit ſic. ſedere ꝛ ſtare ſūt poſitiones. patet ex precedētibⁿ. ſz ſedere ꝛ ſtare ſunt cōtraria. g̃ i poſitōe ē cōtrarietas. minoꝝ ponit i litera quā p̄bat per diffinitionē cōtrariox ſic. cōtraria ſūt que ipoſſibile ē eſſe i eodē idiuiduo ſimul. viciſſiz autē ꝛ ſucceſſiue cōuenit eſſe in eodē. ſed ſedere ꝛ ſtare ſunt biⁿ. g̃ ſunt ꝛ. p̄mi. nā ſedēs pōt illico ſtare. ꝛ eꝝ huiꝰ rationis p̄ ponit cōcluſionē (nā ſedere) 2º maio. (cōtraria eniz ſunt) 3º minorē (ſedēs eniz) quoq̄ autē. i. aliquo ſedente ipoſſibile ē ipſū ſtare ſimul ¶ Notādū q̄ hic accipit cōcretū pro abſtracto. ſ. ſedere ac ſtare p̄ ſeſſione ꝛ ſtatione. aliter cōtradiceret ſibi. nā ſupi dixit iſta ſedere ꝛ ſtare nō eē poſitiones. ſz dñr denominatiue a poſitionibus ¶ Deinde cū dic (ponētibus āt) p̄bat cōcluſionē itētā arguēs i oppoſitū p̄. z. rationes. vnā ad ipoſſibile ꝛ aliā oſtēſiuā. ꝓa ibi (āpliuſ quidā contrariox) p̄ma i. z. p̄ ponit rōnē. 2º iſtat cōtra eā ibi (fortaſſiſ) ¶ In prima parte arguitur ſic. ſedere ꝛ ſtare ſunt contraria. g̃ vnū ē cōtrariū pluriū. cōſequēs ē falſuz. q̄ vnū vni tm̄ cōtrariatur. ex. 4. meta. g̃ añs. ꝛ p cōſequēs poſitioni nihil ē contrarium p̄. cōſequētie. q̄ ꝓz cōſequentiā collectionis. i. ꝓz ꝓñaz noſtre diffinitionis. i. ſupp̄ ꝓz diffinitionē ſupra datā de cōtrarys. nō magis ē ꝓriū ſedere ad ſtare q̄ ad accūbere. quia ſicut ſedere ꝛ ſtare nūq̄ repiūtur i eodē ſimul ſz viciſſim ita nec ſtare nec accūbere ſimul repiūtur i eoꝫ ſz viciſſiz. g̃ ſedere erit ꝛriū ad ſtare ꝛ accūbeⁿ. g̃ vnū ē cōtrariū duox. huiꝰ rationis p̄ pōit cōcluſionē ibi (ponētibus āt) 2º. p̄bōez cōſequētie ibi (ſm enim collectionis) 3º infert concluſionē principaliter itētā ibi (ſm aūt hiꝰ diſpoſitionē). i. probationē q̄ poſitioni nihil ē ꝓriuz. patet autē tota littera ex p̄dictis ¶ Deide cuz dicit (fortaſſiſ aūt) iſtat contra rationē. vbiſz. facit. p̄ p̄mittit obiectionē. 2º ſubdit reſponſionē ibi (non ē autē palliduz) obycit g̃ cōtra rōz q̄ cōſequēs illatū tāq̄ icōueniēſ: non videtur inconueniēs. iō dicit q̄ fortaſſis nō putabitur

¶ Nota. q̄ dicit hic ante p̄. quere ſi potes. p̄mus difficultos ſtrm ꝓpē nimme reſpondetam dr̄. q̄ ipe abmittit. q̄ difficilius yat. q̄ nimmo facilius. ac hu ſcandi. tamē dna ſola ꝓponit. q̄ ante nō ſt vnū p̄dicū. q̄ nomē impoſitū ſuperiꝰ. poſt facit pnta. q̄ nō eſt ꝑdicū poñdo pⁿ. q̄ huiuſmodi ē. q̄ eſt. q̄ ꝑdicū ab q̄libꝫ de ſubꝫ ab vl̄ ō. principij

isolitū.i.falsū ⁊ iopinabile vnū eē cōtrariū plu riū.nā pallidū videtur eē cōtrariū ad albuz ⁊ nigrū.i.albedinē ⁊ nigredinē.qō probaī p diffi nitionē ꝺrioꝝ superius repetitā.nā cū sint sub eodē genere nūqꝫ in eodē simul inueniūtur.sz vicissiz.qr idez subiectū nūc albū nūc nigrū ē nunc pallidū.⁊ eꝰ relinquitur ḡ vnū eē cōtra riū pluribus qō i ratione inferebatur tāqꝫ icō ueniēs ¶ Deinde cū dicit(non ē autē pallidū) respondet ad obiectionē dicens ꝙ pallidū non ē contrariū ad albū ⁊ nigrū.qr vtrūqꝫ extremū ē.s.i eodē medio .pallidū eniz ⁊ aly.s.medy co lores cōficiūtur ex albo ⁊ nigro.iō sunt simul. ¶ Ex ꝟ statiz solvit ad rationē in oppositum (necessariū ē ḡ) quia si pallidū conficitur ex al bo ⁊ nigro.necessariū ē i quocūqꝫ ē pallidus in eodē eē albū ⁊ nigrū.similiter āt ⁊ de ceter]'me dys coloribus.falsa ē ergo ista minor ꝓpositio q̄ erat ꝙ pallidū ⁊ albū nūqꝫ sunt simˀ i eodē. similiter de pallido ⁊ nigro ¶ Circa lr̄az occur rūt dubia ¶ Primū qr videtur falsū ꝙ vnum tantū cōtrarietur vni.tū qr mediū vtutis mo ralis habet.z.extrema cōtraria.vñ largitati cōtrariatur ꝓdigalitas ⁊ auaricia.tū qr dicit .z.top.ꝙ amicis malefacere habet multa con traria.s.amicis benefacere ⁊ inimicis malefa cere ¶ zᵒ ꝙ videt falsuz medios colores cōfi ci ex extremis.nā ois forma ē simplex i essētia vt dictuz ē i ꝑncipio buiˢ libri.sz medy colores sunt cōdā forme.ḡ simplices nō ḡ mixti aut cō positi ex extremis ¶ Ad primū dico ꝙ sumēdo contrarietatē stricte ⁊ ꝓprie vnū tm̄ vni ꝺriat hanc cōclusionē ponit ari.io.meta.quā deducē sic.nā cōtrarietas ē maxima distātia.⁊ si maxi ma. ergo pfecta.⁊ si pfecta.ḡ nō contingit vni plura cōtraria eē.Nec ei vltio ē aliqd vlteriˢ nec distātie vniˢ plā sūt q̄z.z. vltia.vnū ḡ tm̄ vni ꝺriatur ¶ Ad zᵒ dico ꝙ i omni genere ētis ēt i q̄litatibˢ ē inuenire mediū eiusdē rationis cū extremis.pz ex.io.meta.licet autez mediuz dicatur cōponi ex extremis.vt ruboz ex albo ⁊ nigro.ista cōpositio nō ē nisi quedā cōvenien tia.q̄litates eniz medie sunt simplices.vñ ꝓp illā cōueniētiā naturalē medy cū extremis:q̄ cōueniētia nō ē extremi ad extremuz.dicūtur extrema vel q̄litates extremoꝝ eē.⁊ manere i medio.⁊ ñ dicit ꝙ extremū sit i extremo abso lute.ḡ colores forme simplices sūt medy.i.non mixte aut cōposite nisi modo dicto.⁊ ꝟ sufficit auctori ad ꝓbandū ꝙ nō cōtrariāt extremis. qr cōtraria nō habēt talē cōueniētiā ¶ Per ꝟ patet ad argumēta ¶ Ad primū de vtute mo rali ⁊ extremis dicēduz ꝙ non ē contrarietas ꝓpe ⁊ pfecta.qr nō maxima distātia.plus eniz distant auaricia ⁊ prodigalitas q̄z largitas ab vtraqꝫ eaꝝ.iō habēt se ista tria sicut extrema ⁊ mediū i genere colorū ¶ Ad zᵒ dico ꝙ in cō plexis q̄ñqꝫ ē cōtrarietas ex parte subiecti.vt amicis benefacere.inimicis bñfacere.qñqꝫ ex pte ꝑdicati vt amicis benefacere.amicis ma lefacere.quādoqꝫ ex vtroqꝫ.vt amicis be nefacere.inimicis malefacere.iō ista cōtrarie tas non ē ex idē.nec p cōsequēs ꝓpe contrarie tas ¶ Aliter potest dici ꝙ vnuz vni ꝺriari itel ligitur de ꝺrietate icōplexoꝝ.de qua etiā nūc ē sermo ¶ Ad aliud patet ex ꝑdictis q̄liter me dy colores sunt forme simplices ⁊ quō dicunt cōponi ex extremis ¶ Deinde cū dicit(amplius gdē) ꝓbat idē qō ꝓus per rationē ostēsiuaz sic. cōtraria sūt nata fieri circa idē naturaliter. sz sedere.stare.iacere.accūbere nō sunt nata fieri circa idē naturaliter.ḡ non sunt cōtraria.ꝓ mi. qr sedere habet fieri circa ratōabilia.puta ho mines.iacere āt ⁊ accūbere circa diuersa.i.cir ca irratōabilia.nō tm̄ ei homo sed equus ⁊ bos dicūtur iacere ⁊ accūbere.sedere āt nō nisi hō: iō dicit ꝙ signū buiˢ ē similitudo.i.imago eq ⁊ bouis qbus accubitus ⁊ nō sessio appropria tur vel ꝓbat.cū eniz bos vel equus pingit:non pingit ꝓpe sedens sicut homo.buiˢ rationis ꝓ ponit ma.(amplius qdē) zᵒ mi.(sedere autez) ⁊ patet littera ¶ Contra ꝑdcā arguit ⁊ videtur ꝙ positio suscipiat ꝺrietatē.nā omnis motˢ est a cōtrario i cōtrariū.ex.ϛ.ꝓbi.sz i positione ē motus.nā motˢ fit a sedere ad stare.⁊ eꝰ silr̄ ō alys.ḡ ⁊c ¶ ꝟ differentia ex speciē est cōtrarie tas.ex.io.Meta.sed i positiōe:imo in omni ge nere est differentia ex speciē.quia omne genus diuidit per.z.differētias q̄ addite generi con stituūt species.z.oppositas.ḡ ⁊c ¶ ꝟ ratio.facta superius non ē soluta.qr p diffinitionē cōtra rioꝝ ꝓbat sedere ⁊ stare eē cōtraria.qr ipossi bile ē simul ea eē i eodē idiuiduo:sz vicissiz eē possunt.ḡ sunt cōtraria p locuz a diffinitione. ¶ In oppositum est auctor. ¶ Aliter oz distin guere de ꝺrietate sicut dictū ē i ꝑdicamēt].nā cōtrarietas sumitur ꝓprie ⁊ trāsūptiue. tran sumptiue dicitur absolute.maxima distantia i genere ⁊ extēditur ad oppositionem ꝓpriā quomō ꝓpria ⁊ forma dicūtur cōtraria.ex.i. ꝓbi.ꝟ mō i omni genere ē cōtrarietas .qr ois diuisio generis ē p differētias oppositas ꝟ mō cōtrarias.sz ꝺrietas ꝓpe ē maxia distātia for marū q̄ nate sunt mutuo fieri ⁊ se expellūt cir ca idē susceptiuū.ꝟ mō negatur cōtrarietaſ a substātia ⁊ q̄titate vbi quādo ⁊ positione.dico ḡ ꝙ i positione ñ ē cōtrarietas ꝓpe sz trāsūpti ue ¶ Ad primū argumētū posset negari mi.qr motˢ nō ponitur nisi i.4.generibus.substātia. q̄titate.qualitate.⁊ vbi.vnde ⁊ iste motˢ de q̄ arguitur.s.de sedere ⁊ stare ē motˢ localis.et p cōsequēs ad vbi ¶ Aliter dato ꝙ in positione eēt motus dicēdū ē sicut de quantitate ⁊ vbi. qr ibi nō ē motus fm se sed vt subsūt naturali graue eniz mouetur ad vbi deorsū.qr ibi ē vir tus naturalis saluatiua eius ⁊ mouet ab vbi

surſũ.qz ibi ē vtus corruptiua i⁹.ſil'r ꝑt dici de
põne ¶ Ad z⁹iã pz.ꝯcludit de ℨrietatedcã trã
ſũptiue ¶ Ad 3⁹ dato ꝙ iſta eẽt diffi⁹ ℨriozum.
rñſuz ē in lr̃a i vltima rõe.qz iacere ſedere accũ
bere nõ bñt fieri circa idē naturalr̃.qz alteruz
circa rõalia alia aũt duo circa irrõalia. Segr̃
illa ps (ꝑpriũ vo) vbi ponit ſam ꝑprietatē di.
ꝙ ꝑpriũ põnis eſt nõ ſuſcipe magiſ ⁊mi⁹ ꝙ de-
clarat ꝑ ſi due ſpēs ꝯpent̃ in gñe.nã ſedere non
dr̃ magꝭ nec mi⁹ põ ꝙ accũbere.z⁰ ꝯpando duo
indidua in ſpē.nã vn⁹ ſedens nõ dr̃ magis nec
min⁹ ſedẽſ nec accũbẽſ dr̃ altero magꝭ accũbẽs.
nec vniuerſalr̃ circa aliq̃ põz aliã. ¶ Cõtra dcã
ar.nã aſpez ⁊ lene aliquo⁰ ſunt pões.⁊ tñ altez
altero dr̃ magis vel min⁹ aſpez.ſil'r õ leni. ¶ R⁰
aſperũ ⁊ lene ꝓut dicũt ordinē ꝑtiũ i toto non
ꝑtinẽt ad genuſ põnis:ſz ſũt dr̃ie aut paſſiões
q̃titatis.⁊ tamẽ nec illo⁰ dicũt̃ magis ⁊ min⁹.
qz iſte ordo ñ ē ſm magꝭ ⁊ mi⁹.ſz tñ ꝙ dicũt q̃li
tates ꝓñt ſuſcipe magꝭ ⁊ min⁹.vt vnũ dicat̃ ma
gis aſpez q̃ aliud ⁊c̃ ¶ Segtur illa ps (magis
ãt) vbi põit.3. ꝑpetatẽ. circa qõ.3. facit.ꝑ ꝑpe-
tatẽ ꝓponit.z⁰ꝓ exẽpla expõit.3⁰ eã eẽ cõuer-
tibilẽ cõcludit.ſa ibi (poſitio aũt nihil) tertia
ibi (qcqd igit̃ ꝑpe) dicit ḡ ꝙ magis ꝑpũ poſitõ
nis ē aſſiſtere ⁊ icẽ ꝓxie.i. imediate ⁊ imanẽti⁹
oib⁹ formis ſupra poſitis.i.imanẽti⁹ q̃ actõ ⁊
paſſio vbi qñ ¶ Qõ ſtati declarat ꝑ de poſitõe
q̃ ē a natura ibi (poſitio ãt) nã poſitõ nihil aliõ
ē q̃ naturalis ordinatio ꝑtiũ ipi⁹ ſubē.i.ordo
ꝑtiũ q̃ ordinatio vel ē innata a natura vt illa
q̃ ineſt aſperis ⁊ lenibus. equalibus ⁊ ieq̃lib⁹
z⁰ de poſitiõe q̃ ē ab actu noſtro vel ẽt q̃ ieſt a
cõſueto motu nature.vt ſeſſio.accubit⁹ ⁊ ſil'ia
¶ Vltimo cũ dicit (gcqd igit̃) cõcludit dictã
ꝑprietatẽ eẽ cõuertibilẽ põni di.ꝙ gcqd ꝓxie
ē aſſiſtens ſubē.illud ē neceſſario poſitio.⁊ eꝯ⁰
ois poſitio ſuſcipit ꝑdicationẽ b⁹ rationis.ſ.ꝙ
ꝓxie ē ſubē aſſiſtẽs ¶ Nõdũ ꝙ ſiue loq̃mur
de põne ꝑ⁰ſ.q̃ ieſt a natura.⁊ dicit ordinẽ ꝑtiũ
i toto ⁊ ꝑtiet ad g⁹ q̃titat⁊.ſiue ꝺ põe z⁰⁰q̃.ſ.ieſt
ab actu ⁊ cõſueto motu nature.⁊ dicit ordinẽ
ꝑtiũ i loco. ⁊ fac̃ g⁹ ⁊ ꝑdicãmẽtũ diſtictũ.vtra-
q̃ enim poſitio ieſt ſubē ſtati poſite i eẽ.ſubã.n.
ptes babẽs.puta hõ ſtati vt ẽ habet ptes ordi
natas iter ſe ⁊ i loco.qz vel ſtat vel ſedz vel ia-
cet ⁊c̃ ¶ Cõtra ꝓprietatẽ arguit̃.tũ qz q̃titas
ꝓximi⁹ adheret ſubē q̃ aliud quodcũq̃ accñs.
ꝑ enim ex natura rei ſubã ē q̃ta q̃ poſita.ḡ po-
ſitio nõ ꝓximi⁹ iherẽt.tũ qz actio ⁊ paſſio ſunt
cã põnis.vt dictũ ē ſ.c⁰ de actiõe.ſz cã ꝓcedit
effectũ.igitur imediati⁹ iherẽt ſubē q̃ poſitio.
¶ R⁰ itẽtio auctoris ē ꝙ poſitõ ꝓximi⁹ iheret
ſubē q̃ aliq̃d ꝑncipioꝝ hic determiatoꝝ. vñ i
lr̃a dicit̃ alys formis ſupra poſit⁊ ¶ Ex ꝟ patz
ad pri⁹ de q̃titate.qz vtiq̃ q̃titas imediatiuſ
iheret ſubē.ſz ipa nõ ē aliq̃d illoꝝ.6.ꝑncipioꝝ
¶ Ad z⁹ cõcedo ꝙ actio ⁊ paſſio ꝓcedũt ſuppo
ſitionē i alio ſuppoſito.ꝑuſeniz ē actio ⁊ paſſio
elemẽtoꝝ q̃ lapis ſit genitus.⁊ ꝙ ꝯñs q̃ habe-
at i ꝑtib⁹ ſitũ vel poſitionē.ſz i eodē ſuppoſito
vel ſubã ē.eꝯ⁰ꝑus eniz ex natura rei hõ habz
ſitũ.vel põnē i ꝑtib⁹.ẽt loquẽdo de vtraq̃ po-
ſitione q̃ poſſit agere vl' pati.⁊ ſit in qñ.vel ha
beat aliq̃d circa corp⁹ adiacẽs.⁊ ſaltẽ q̃tñ ad
põnẽ q̃ ē ordo ꝑtiũ in toto ꝑuſbz eã q̃ ſit i vbi
vel in loco, poſitio ergo reſpectu ſubſtãtie pre-
cedit alia.ſ.ꝑricipia ſiue predicamẽta

Habitus eſt. ¶ Vltimo determiat auctoꝝ de
.6.⁊ vltimo ꝑn⁰.ſ.de habitu.circa ꝙ.z.facit.ꝑ ei
determinat de habitu q̃tũ ad e⁹ gditatez.z⁰ ꝺ
habere oſtendens eius multitudinez ibi (dicit̃
autez habere) ꝓma pars diuiditur i.z.quia
ꝓmo agit de habitu q̃tuz ad eius eſſentialia
deſcribẽdo ⁊ diuidẽdo.z⁰ q̃tũ ad ei⁹ accñtalia
ꝑpetates eius aſſignãdo ibi (ſuſcipit autẽ) pri-
ma i.z.qz ꝑ ponit de habitu vnã notificationẽ
ſeu deſcriptionẽ.z⁰ duplicẽ diuiſionẽ ibi (ſm
ꝙ) dic̃ ḡ ꝙ habitus ē corporũ ⁊c̃ ¶ Nõduz ꝙ
ut dictũ ē i ꝓdicamẽt⁊ c⁰ de q̃litate habit⁹ dici
tur multipliciter. vno⁰ ſignificat aliquid tran
ſcẽdẽs ſ ꝙ ab eo dicit̃ habere denomiatiue ꝙ
diſtiguit̃ ꝟ i fine b⁹.c. ¶ Alio⁰ ſignificat idẽ ꝙ
for̃ poſitiua vt ſumit̃ i oppoſitione ꝑuatiua ⁊
ꝑuatio ⁊ habitus opponũt̃ ¶ Alio⁰ ſignificat q̃li-
tatẽ radicatã i ſubõ ⁊ difficil'r mobilez.⁊ ꝟ mõ
ꝑtinz ad ꝓmã ſpẽz q̃litatis q̃ ē habitus ⁊ diſpoſi
tio.nullo iſtoꝝ modoꝝ ē ꝟ ſermo de habitu ¶ Sz
4⁰⁰ſ ꝙ habit⁹ ſignificat habitudinez mediaz
iter habẽtẽ ⁊ rẽ habitaz q̃ ē velut actio media
iter agẽs ⁊ patiẽs.⁊ ſic ē decimũ gñaliſſimũ ꝙ
ꝟ deſcribit̃.⁊ ẽ ſenſus.hab⁹ ſupp̃ ē qdã reſpcũs
⁊ habitudo corpoꝝ ⁊ eorum q̃ ſũt adiacẽtia circa
corpus.ita ꝙ cor⁹ bz illa. ⁊ illa bñt̃ a corpe for
maliter ꝑ illã habitudinẽ mediã aut reſpcñ. vñ
ſicut ex adiacẽtia tẽpor⁊ ad rẽ tẽporalẽ cãt̃ qñ
ſic ex adiacẽtia aliq̃ circa corp⁹ cãt̃ iſte habituſ.
ex q̃ pz falſitas alteri⁹ expõnis q̃ ly adiacẽtia
dicit accipi ut noiatiu⁹ ſingular⁊ .ita ꝙ hab⁹ ſit
formaliter illa adiacẽtia.qõ pz eẽ flm̃.tũ qz ha
bit⁹ nõ ē adiacẽtia.ſz derelictũ ⁊ cãtum ex illa
adiacẽtia .quẽadmo⁹ ẽt qñ ñ eſt illa adiacẽtia
tp̃is.ſz gddã ex illa derelictũ.tũ qz illa adiacẽ-
tia ē i his q̃ corpi adiacẽt ſic̃ in ſubco.adiacen-
tia ei ē i adiacente.ſz hab⁹ ē in corpe cui illa ad-
iacẽt ſicut i ſubco.corp⁹ enī hz forl'iter ea q̃ ha
bet ipo habitu.ḡ forl'iter ē hab⁹ in eo.ꝟ ḡ adiacen-
tia ē noiatiu⁹ plural'.⁊ tũc pz deſcriptiõz bñ eẽ
aſſignatã.qz ꝟ ponit̃ ſub⁹ b⁹ re⁹ corpoꝝ.ponit̃
ẽt teri⁹ eoꝝ q̃ circa cor⁹ ¶ Deiñ cũ dicit (ſm ꝙ)
diuidit habitũ ⁊ ponit.z.dioneſ.q̃ꝝ ꝓma ē vocis
i ſignificatiões .z. accñtal⁊ i ſubã q̃ ponit̃ ibi (ꝟ
ãt nõ) dicit ḡ ꝙ ſz habitũ hec dñr br̃e.illa dñr br̃i
¶ Notã⁹ ꝙ ut dcz fuit ſ.c⁰ de vbi.oẽs re⁹ extri
ſec⁹ aduenientes ſũt mutui.⁊ ſunt duo oppoſiti

respectus. sicut enim ex pte corporis est vn⁹ re-
spectus. q. actiue quo corp⁹ habet ea que circa
se vel sibi adiacēt. sic ex pte adiacētiū est aliꝰ
respectus oppositꝰ. q. passiue q̄ habēt ea que
adiacēt. ista ḡ diuisio tm̄ valet ac si diceret q̄
quidā habitus ē actiuus q̄ aliq̄ dicūtur habe
re actiue. quidā ē passiu⁹ q̄ aliqua dicūtur ha-
beri passiue. ⁊ pz q̄ ista diuisio ē vocis i signifi
catiōes aut equoci i equocata. qr bit⁹ actiu⁹ cū
sit gñalissi⁹ nil realeviniuocū bz s̄ se q̄ sit cōe ei
⁊ bitui passiuo ⁊ q̄ i būc ⁊ in illū re⁹ dīdat nisi
ens de q̄ dcm ē alias in pr̄. si āt tenet q̄ aliq̄
trāscēdēs p̄ter ens sit cōe vniuocū iferioribus
posset teneri ⁊ de bitu. ⁊ tūc ista dio nō eēt equo
ci sz vniuoci i vniuocata. Bz notā⁹ q̄ qdā do
ctor dicit. videlz scot⁹. 5. metha. c⁹. de p̄dicamēt⁹
q̄ bit⁹ nō ē forl̄ bitudo media iter rē bitā ⁊ ha
bentē. sz ē q̄dā for sit. a. p quā bituat⁹ forl̄ ē ha
bituat⁹. ⁊ in illa for fundat bitudo. q̄dā ad illō
q̄ bituat puta ad tunicā. qō āt bit⁹ nō sit bitu-
do media ꝓbat. qr tūc bit⁹ eēt duo gñalissima
sicut ac⁹ ⁊ pa⁹. Sz istā opionē pateret solu⁹ ad
qōdā du⁹ s̄. c⁹. de passiōe i q̄dā. q. s. q̄ re⁹ oppositi
in qñ vbi pōne ⁊ bitu ptinēt ad g⁹ rr̄onis. Bz
p̄ter istas sūt alȳ re⁹ q̄ faciūt gñalissima. puta q̄
qñ ē q̄dā for. a. q̄ tp̄ale ē forl̄ in tp̄e ⁊ vbi ē q̄dā
for. b. q̄ forl̄ cor⁹ ē in loco ⁊ pō est q̄dā for. c. for
in q̄ positi. q̄ forl̄ ē sic positū in loco. ⁊ bitus ē
q̄dā for d. q̄lis nūc dca ē. Verūtm̄ magis te-
neo p̄mā viā. nec cogit ar⁹. qr alter reducit ad
alter. iō nō sūt duo gñalissima. sz vnū tm̄. isti ēt
re⁹ oppositi nō pñt eē de gñe relationis cū sint
extrīsec⁹ aduenientes ut possum ē de olb⁹ figil-
lati. Deiñ cū dicit (B āt nō) ponit 8az dionem
penes subiecta vbi. z. facit. p̄ ponit dionē. z⁰ re-
mouet dubitationē ibi (bis āt) dicit ḡ q̄ B. s. q̄
dcm ē s̄ q̄ fm bitū hec dñr bre. illa āt bēri non
ē fm to⁹. s. corp⁹ tm̄. sz ēt fm dionē ptiū. ex⁹ ut
armatū eē quo ad to⁹ cor⁹ ⁊ calciatū eē quo ad
ptē corpis. Postea (in bis āt) remouet du⁹. qr
exēplificat de armato eē ⁊ calciato eē q̄ nō sunt
habit⁹. sed dca denoiatiue ab bitu. iō remouet
du⁹ dans cām b⁹. s. defcm̄ noiuz di. q̄ bis ñ sūt
noia ipposita simplicia ⁊ vniuoca q̄bus appellēt
sed fiūt. i. fingunt eis noia. s. armatio ⁊ calcia-
tio ⁊ religs. similr̄ iponūtur noia ad ꝓportionē
. i. silitudinē illorū. puta caputiatio ⁊ tunicatio
⁊c. Notā⁹ q̄ bre aliquid circa cor⁹ p̄t eē du-
pliciter. Uno mō circa to⁹ corp⁹ ut armatū eē
vestitū eē dato q̄ to⁹ corp⁹ sit armatū vel vesti
tū. Alio⁰ fm ptē corpis. ut calciatum eē q̄ est
fm pedes. ex q̄bus pz q̄ ista dio est penes sub-
iecta ⁊ nō p̄ q̄as for̄les ex hoc forte qr bitus ñ
bz tales q̄as. vel si bz sūt nobis ignote. vocāt
ḡ i abstracto arma⁰. calcia⁰. caputia⁰. qr alia no-
mia nō bñr magis ꝓpria. pz. Sequtur illa ps
(suscipit) vbi determiat ō bitu q̄⁹ ad e⁹ accidē
talia ponēdo. 3. ꝓprietates. q̄rum due p̄me sūt

magis cōes. tertia vo magis ꝓpria. ꝙa ibi (habi
tui quoq̄) tertia ibi (ꝓpriū āt est h⁹) p̄ma in. z.
p̄ p̄mittit ꝓprietatē. z⁰ ostendit eā nō eē ꝓpriā nec
q̄uertibilē ibi (in quibusdā āt) dicit ḡ q̄ bitus
suscipit magis ⁊ min⁹. nā armatio. i. magis ar-
mat⁹ dr̄ eē eques pedite. ⁊ calciatio dr̄ eē. i. ma
gis calciat⁹ q̄ calciat caligis q̄ nō nisi sotu-
larib⁹. Postea ibi (i quibusdā) ostendit ꝓpriета
tē nō eē q̄uertibilē. qr nō q̄uenit oi bitui. iō dic
q̄ in q̄busdā supp̄. bitibus B nō est verū q̄ fm
magis ⁊ mi⁹ dicāt ut vestitū eē vel silia. vnū ei
cor⁹ nō dr̄ magis vel min⁹ vestitū alio. Contra
istā ꝓprietatē ar. tū qr suscipe magis ⁊ mi⁹ ⁊
suscipe ōria ꝯtūt ꝓprietates q̄uertibiles respe-
ctu cuiuscūq̄ gnis. vñ hre ōriū videt eē cā su-
sceptiōis magis ⁊ min⁹. sz bitus nō bz ōria vt
dr̄ stati infra. ḡ nec suscipit magis nec min⁹. tum
qr videt flm̄ q̄ armatior sit q̄ bz plura arma. nā
ut dicit auctor infra. fm pluralitatē nūeralem
nō dr̄ q̄lqd magis vel min⁹. ḡ armat⁹ plib⁹ ar-
mis nō erit magis armatus. nec eques magis
armat⁹ pedite. R⁰. res que adiacēt circa cor⁹
ex q̄bus bitus cātur. q̄dā sūt diuerse fm for̄z ⁊
spēm in tali gñe. quedā nō. exē⁹ p̄mi sotulares
diuersi sūt spē a caligis in gñe ornat⁹. ex⁹ scōi.
tunica a tunica. ⁊ gñalr̄ vestimētū a vestimēto
nō dr̄nt spē in gñe vestimēti. bitus ḡ cātus ex
adiacētibus dr̄ntib⁹ spē suscipit magis ⁊ mi⁹.
sz bitus cātus ex adiacētib⁹ nō dr̄ntib⁹ spē nō
suscipit magis ⁊ min⁹. sz que sit cā vtriusq̄ diffi
cile est assignare. Ad p⁹ in oppositū ne⁰. ma. fl
vl̄r accipiat. qr instātia ē in ꝓposito nec ōrietas
ē cā suscipiēdi magis ⁊ min⁹. ut inferi⁰ ondet
c⁰ sequēti. Ad z⁹ ꝯcedo q̄ fm pluralitatē nu-
meralē p̄cise nō dr̄ aliqd fm magis ⁊ min⁹. ⁊ sic
ē in ꝓposito. Deiñ cū dicit (bitui quoq̄) ponit
fam ꝓpetatē di. q̄ bitui nil est ōriū q̄ ꝓbat p
rōz sic. si habitui eēt aliquid ōrium. ḡ duo con
traria essent sil. ons est flm̄. ḡ añs ex quo sequit
ōñam ꝓbat di. q̄ armatio nō est ōria calciatio
ni. qr idē dō est calciatus ⁊ armat⁹. ḡ tūc con-
traria eēnt in eodē ma⁹ ē ēt. qñ in alys bitib⁹
nō ē ōrium. Si instet q̄ armatus ē ōrius iar
mato ⁊ vestitus nudo. ḡ bitus bz ōrium. dōz q̄
equocat de ōrietate ut se extēdit ad oppositā p̄-
uatiue. nuditas enim ⁊ inbituatitas sūt p̄uatio
nes. ōriorū āt vtrūq̄ extremū ē aliquid positm̄
iō ꝓprie loquendo nō sunt ōria ea de quib⁹ in-
stat. Deinde cū dicit (proprіū āt) ponit tertiā
ꝓprietatē que est magis ꝓpria. circa q̄. z. facit
p̄ ponit ꝓprietatē. z⁰ instat ō ea ut amplius ma
nifestet ibi (in paucis āt) dicit ḡ q̄ ꝓpriuz ē ha-
bit⁹ existere in plibus. s. in corpe ⁊ in bis q̄ sunt
circa corpus: nā sicut dcm est s̄ est quedā habi
tudo media inter corpus ⁊ ea que corpori adia
cent. ⁊ subdit q̄ sicut dictū est s̄. hoc fit 8z divi
sionē que est in partib⁹ ⁊ supra non so⁹ fm tot⁹
corpus. Deinde cū dicit (in paucis q̄ūt) instat

ꝺ dictã ꝓprietatẽ. vbi. 3. facit. ꝑ ponit instãtias. 2°. soluit ad eã ibi (sed nõ oẽs) 3°. ex dictis ꝺclu dit ꝓprietatẽ esse cõuertibilẽ cũ toto gẽe bitus ibi (ãre magis) dicit ḡ ꝙ bi⁹ ꝓprietatẽ inueniet in paucis alys principys. i. ꝑdicamentis. qz in sola q̃titate ⁊ ad aliquid. i. relatione hoc repit vbi grã. vt figuralr. i. exẽplariter dicat ad aliḡd ut silitudo ⁊ dissilitudo fũt i plib⁹. puta silitu⁹ i plib⁹ silib⁹ ⁊ diffilitu⁹ i plib⁹ dissilibus. silr q̃titas ut numerus est in plibus. qz in vnitatibus numeralibus. nã numerus semp crescit ꝑ ascẽsionẽ. i. additionez multifariã vnitatũ. numerus enĩ ut dr. 3. phi. cãtur ex dione ꝺtinui. ga ergo diuisibile in infi⁹ sequitur ꝙ numerus ẽ augmẽtabilis in infi⁹ ꝑ additionẽ vnitatũ. vñ subdit ꝙ nihil simpliciter loquẽdo inueniť posse distribui. i. diuidi tot ꝑtibus sicut numerus.

¶ Ex predictis ḡ colligiť ꝙ eẽ in plurib⁹ nõ est ꝓprium bitus cũ cõueniat q̃titati ⁊ relationi.

¶ Deinde cũ dicit (sed nõ oĩs) soluit ad istãtiã volens ꝙ ꝛ eẽ in plibus possit reperiri in aliq̃ q̃titate. s. numero ⁊ in aliq̃ relatione. non tñ in oñi. reperiť ãt in oĩ bitu. ⁊ iõ est ꝓprium bitus ⁊ nõ alicuius aliorũ. dicit ḡ ꝙ nõ omis q̃titas aut relatio est talis ꝙ. s. in plibus existat. oĩs ãt bitus nccio existit in plurib⁹. s. in corpe ⁊ in bis que circa corpus sũt ꝑm eã q̃ est in partib⁹ dionẽ. ⁊ ex⁹ illud ꝙ ꝺsistit i corpore ⁊ que circa corpus sũt sortiunť nomẽ bitus ¶ Ultimo cũ dic̃ (ãre magis) ꝺcludit ꝓprietatẽ eẽ ꝺuertibilem cũ toto genere bitus di. ꝙ magis ꝓprium ẽ habitus. magis. s. q̃ alic⁹ aliorũ existere ut i plib⁹. s. i corpe ⁊ exñtibus circa corpus ꝑm partiũ diuisiõz. sicut iã superius expositũ ẽ ¶ Circa lrãz precedentẽ occurrũt dubia. ¶ Primo qz videť ꝝm ꝙ esse in plibus nõ ꝺueniat oĩ relationi. nã oĩs rlo ⁊ respect⁹ gñaliter requirit duo extrẽa. qz forliter est bitudo b⁹ ad hoc. non so⁹ ergo silitudo. sed ẽt pñitas. imo oĩs re⁹ siue intrinsec⁹ siue extrinsec⁹ aduenies est nccio in plib⁹. ⁊ p ꝺs̃ ñ est magis ꝓpriuz bitus q̃ relatiõis ¶ 2°. videť ꝝm ꝙ numerus aut bitus aut respectus aliqs sit in plibus. nã n⁹ accñs vnũ ꝑt esse in diuersis subiectis. sed bitus numerus ⁊ oĩs respect⁹ est accñs. ḡ ꝛc̃ ¶ 3°. videť ꝝm ꝙ nil possit diuidi in tot ptes sicut numerus. qz nihil magis infinito sed conti⁹ est diuisibile in infi⁹. ergo numerus ñ põt diui in plures partes q̃ cõti⁹ ¶ R°. ad euidentiã predictor opz prius videre intentionez auctorl q̃⁹ ad istã ꝓprietatẽ. sciendum ergo ꝙ auctor nõ intẽdit ꝙ bitus sit in plurib⁹. qz regrit plura. s. subc⁹ ⁊ termi⁹. qz hoc cõe est oñi respectui ut argutũ est. oĩs enĩ respectus est inter duo extrema. nec intẽdit ꝙ sit in plurib⁹ subiectis sil. qz hoc nulli accñti ꝺuenit. impole est ei per naturã idẽ accñs simul eẽ in diuersis subiectis. sicut nec idẽ corp⁹ in diuersis locis nec intẽdit ꝙ sit in pluribus. qz põt esse in plib⁹ subiectis q̃⁹ est de se. qz hoc cõe est omni accidenti. albedo enĩ potest esse in lapide lig⁹ ferro ꝛc̃. silr de oi accñte. qz oẽ accñs potest esse in diuersis subiectis vel diuersis spẽ vel saltẽ numero diuersis. sed est inten⁹ sua. sicut pz ex lra per totũ ꝙ ꝓpriũ est bitus eẽ in plurib⁹ cũ determinatione. s. in plurib⁹ partibus corpis ut in subiecto. nõ ꝙ idẽ bitus numero sit calciatio que est i pede ⁊ capitiatio que est in capite ꝛc̃. sz absolute bitus est in corpe ⁊ in partib⁹ corpis ⁊ nõ alibi. hoc aũt nulli alỵ de ꝑncipỵ cõuenit nisi alicui q̃titati. puta numero. qz partes corpis sunt in aliq̃ numero puta. 10. vel. 100. numerus ḡ cẽtenarius vel denarius est in tot pluribus ptibus corpis. sed non oñis numerus nec oĩs q̃titas. puta numerus accidentiũ vel angloruz. sic nec oĩo nec tps ꝛc̃. silr hoc cõpetit alicui relationi equipantie. ut silitudo dissilitudo. nõ enim tm̃ corp⁹ to⁹ est sile alteri toti. sed etiã partes ptib⁹ sũt similes. ut man⁹ alba est simil alteri albe. sic ⁊ caput ꝛc̃. idẽ dico de dissilitudine. sed nõ oĩs rlo hꝫ hoc ut relationes disquipantie puta paternitas aut dñium nõ sunt in pluribus ptib⁹ corpis. sed sunt ꝑ in toto pr̃e ⁊ toto dño sicut in supposito vel subiecto. esse ergo in plurib⁹ hoc mõ. s. in corpore ꝑm dionem partiũ est ꝓprium generis bitus ⁊ nullius alterius ¶ Nõ aũt illa sit mens auctoris pz ex lr̃e textu. qz sepe repetit illud q̃ est ꝑz eã que est in pluribus partib⁹ corporis dionem ¶ Ad pri⁹ ergo du⁹ pz ex dictis. aliter enĩ respectus generalr̃ est in plibus. i. requirit plura ad sui esse. aliter bitus dr̃ esse i plurib⁹ ¶ Ad 2⁹ silr iam pz. nã numerus aut habitus aut quicunq̃ respectus nõ est in pluribus ut plura sunt. sed ut vnũ sunt. sicut enĩ albedo que est in toto corpe est in plurib⁹. imo in oĩb⁹ ptibus corpis. ita vesti⁹ in toto corpe vestito et numerus in oĩbus partibus ⁊ vnitatib⁹ q̃ numerũ cõponũt. qz oĩa simul sumpta hꝫ ⁊ ibi constituũt vnũ sub⁹ totale ¶ Utrũ aũt numerus dicat aliq̃ formã vnã ꝓter vnitates ex q̃bus cõponitur ⁊ dato ꝙ sic vtrũ illa vnitas vel forma sit ens reale. vel tm̃ ens rõnis alterius est negocy pertractare. ¶ Ad 3⁹ dico ꝙ numerus cãtur ex dione continui. ⁊ ideo tot partes habz vnũ sicut reliquũ siue sumãtur partes in actu siue i potẽtia. qz igiť conti⁹ per diones reducit ad numerũ ⁊ discretũ. iõ idẽ est iudi⁹ de vtroq̃ auctor ergo quan⁹ ad dionem loquẽs de numero non intendit excludere conti⁹. ⁊ sic patet

Dcit autem habere.

¶ Postq̃ auctor determinauit tanq̃ principaliter intentũ de habitu notificans eius ꝺditatẽ. nũc determinat de habere incidẽter. qz dicit denominatiue ab habitu sũpto transcendenter declarans hui⁹ nois multiplicitatez circa ꝙ. 2. facit. ꝑ ponit de habere gnq̃ modos vel

significata. 2° excusat se ꝺ determinatione aliox ibi (fortasse quidez) ꝑma pars diuiditur in. 5. ꝑm. 5. modos ¶ Primū ergo ponit di. ꝙ cū habere dicaꝫ multis modis. vno modo dicit̄ habere alterationē ⁊ qualitatē ꝟz quā ē alteratio vt nigredinē ⁊ albedinē ¶ 2ᵘˢ ponit ibi (et q̄titatē) qui ē habere quantitatē ⁊ longitudinez. subdit ãt quo ad vtrūq; moꝺ ꝙ nihil aliud est habere albedinē aut longitudinē q̄z esse album aut longū ¶ 3ᵘˢ ponit ibi (diatur aũt vas) dico ꝙ alio mō dicit̄ habere ut vas. s. ꝯtinens habz contentū ut modi⁹ hz triticū. subdit aũt ꝙ habere hoc mō nō est aliud q̄z cōtinere ¶ 4ᵘˢ pōit ibi (hēre aũt) di. ꝙ alio mō dicit̄ hēre aliquid i mēbro ut ānulū in digito. subdit aũt ꝙ hoc hr̄e tm̄ est dicere quā⁹ digitū esse ānulatū ¶ 5ᵘˢ ponit ibi (dicit̄ aũt vir) di. ꝙ alio mō vir dicit̄ hr̄e vxorē. ⁊ ex°. vxor reciproce hēre virū ex quo infert ꝙ iste moꝺ habendi est insolit⁹. i. improprius ꝓpter circulū in hñdo ꝙ illud ꝙ habet̄ dicit̄ hēre. ⁊ ex°. hñs dicitur haberi. ⁊ hoc nihil aliud est dicere q̄z cohabitare ¶ Ultimo ibi (q̄re modi) cōcludit di. ꝙ modi hñdi qui cōsueuerunt dici quinario numero terminant̄. ut predictus est ¶ Ultimo ibi (fortasse) excusat se de determinatione aliorū modorū di. ꝙ forte sunt alij modi hñdi ꝓter hos qui mō dicti sunt. sed q̄ sint alij diligens inquisitor inueniat. ¶ Ultimo cōcludit quā⁹ ad to⁹ precedens di. ꝙ de principijs. i. 6. predicamētis que ari. forte reliquerat hec dicta sufficiant. reliqua querātur in eo volumine qꝺ est de analeticis. i. in libro priorū ⁊ posteriox ꝙ dr̄ analetici. i. resolutory vel indicatiui. pro eo ꝙ ibi tradit̄ ars syllogizandi ⁊ demōstrandi ut cōclusiones resoluant̄ in principia ⁊ de cōclusionibus indicat̄ per principia ⁊ premissas ¶ Aduerten⁹ ꝙ li reliqua debz ꝟz aliquos referri ad ꝑncipia ista ut sit sꝫus. reliq̄ ãt determinãda ⁊ faciēda de istis. 6. principijs querātur in predictis libris. sed ubi in predictis libris aliquid a ꝓposito determiatur de istis. 6 ꝑncipijs non recolo me audisse aut vidisse aut legisse ¶ Ideo videt̄ aliter exponendū ut li reliqua referat̄ ad aliā materiā logicalē ut sit sꝫs de predicamentis dictū est per ax. in libro predicamētorū. de propositiõe vero vel enunciatione in libro ꝑyermenias. sed de. 6. predicam̄tis vel ꝑncipijs spāliter dcm̄ est sufficiēter in hoc libro. reliqua ergo. s. ars syllogizandi. demōstrādi. topice arguēdi ⁊c. querantur i volumine. i. in logica noua vbi libri analetici continentur. ¶ Notā⁹ ꝙ quotcūq; modis aliquid dicit̄ esse i alio pōt tot modis dici illud aliud hēre illud ꝙ ē in eo. sed tamē. 8. modi essendi in posito. 4. phi. ⁊ modi habēdi positi hic nō sunt idem. nec forte oēs reducibiles ad illos. nec ex°. intelligēdū aũt pro hac distinctiõe ꝙ sicut quecunq; genera accidēti⁹ equiuoce sunt in subā. ita subā equiuoce habz ea. duos igitur mōs ponit auctor. ꝑmo⁹ quibus subā dicitur hēre qualitatē ⁊ quantitatē ⁊ 4ᵘˢ moꝺ iuxta predicamentū habitus ꝙ est habere aliquid circa partes corpis. vnde hic moꝺ 4ᵘˢ est hic principaliter intentus. alij aũt ponuntur ut ille magis innotescat nec enumerat oēs modos hēre. sed illos qui aliquo mō sunt ad propositū. ax. aũt in predicamētis ponit alios. 3. mōs. s. habere mēbrum. ut manū vel pedē ⁊ possessionē ⁊ ea que sunt circa totum corpus. ⁊ etiā hic pertinet ad predicamētum habitus. reducitur aũt ad 4ᵘˢ moꝺ hic positū. Itē preter. 5. modos ponit alios duos ut febris hz hominē ⁊ colūna habet domū ¶ Notādū etiā pro 4°. modo ꝙ habitus ut est gñalissimum non habet̄ ut dicitur. 5. metha. qꝛ eēt processus i infinitū. sed est habitudo media inter habentem ⁊ adiacentia corpori que hñr per illū habitum. si enī habitus ut est gñalissimum hēretur. ℔ eēt per aliū habitū ⁊ pari rōne ille per aliū hēret̄. ⁊ sic eēnt entia infinita. ꝙ est incōueniēs. quia tunc nꝰ eēt primū ens. cuius oppoꝺ probatur 2° metha. ¶ Ad maiorē euidētiam totius cap̄li queritur de habitu. vtrū habitus sit gñalissi⁹ vel predicamētum? videt̄ ꝙ nō. oē predicamentum ē ens nature. ens enī reale naturale dīdit̄ in. 10. genera. 5. metha. sed habitus non est ens nature: sed ab actu nostro. ex hoc enī ꝙ vestis aut qōcūq; ornamētum adiacet corpori ꝙ fit p actum nostrū dicitur aliquis habituatus ¶ ℔ duplex est habitus. anime. s. ⁊ corporis. sed habitus anime nō ē predicamētum: sed pertinz ad primā spēm qualitatis. ergo nec habitus corporis ¶ Ad oppoꝺ est auctor hic ⁊ ax. in predicamētis. ¶ Respon°. hic sunt due conclusiones. ¶ Prima cōclusio est ista. habitus ē gñalissi⁹ pro°. oē genus ꝙ nō habet aliud superueniens genus est gñalissimū ꝟm diffinitionē poꝛbiri. sed habitus est bi⁹. nō ei habet super se nisi ēs ꝙ nō est genus. ergo ⁊c. ¶ Ē cōa 2°. est ista habitus est vnum genus. pro°. illud genus qꝺ ꝟz vnā rōnem de omnibus suis inferioribus predicatur est vnū genus. qꝛ vnitas generis est ab vnitate rōnis ꝟm quā de suis inferioribus predicatur. sed habitus est bi⁹. ergo ⁊c. ¶ Sed que ē ista vna rō. ¶ Respon°. difficile est hoc ⁊ plura alia de istis respectibus intelligere propter eorū modicā entitatē. illa ergo vna rō generis vocetur habitio. qꝛ formalr̄ habitus qui est predicamētum ē quidā respectus habitionis q̄ corpus et partes corporis habent ea que adiacēt eis ¶ Ad primū in oppositū dico ꝙ res cuiuslibet p̄dicamēti ē ens reale. tamē ad sui esse poss̄ sunt aliqua p̄dicamēta preexigere actū nostrū vbi gratia. actio ⁊ passio sunt actus reales. tñ ad sui esse ꝑexigunt applicationē actiui ⁊ passiui que applicatio potest fieri ab actu nostro. similiter vbi potest eē terminus motus cātus

¶ Ro°. p. rationē reale est equiuocū ad nonē ꝓtinens modū eēndi. Jn. est ꝓpria passio accidentis. Et ꝓ hi modi essendi ponunt equiuoce in ista. ꝓdicamentis ab est in ista. p. 2ª. 4ª. 6ª. Et ꝓ similiter ista ꝓdicamēta equoce recipit istos modos eēndi. Jn. p. nō.

a nobis. itē ſeſſio ꝛ omis poſitio que eſt a cōſue
to motu nature ē biꝰ. applicatio ergo extremo
rū poteſt eē ab actu noſtro. ipſe tamē reſpectus
ꝯñis eſt ex natura rei. idē dico de habitu in pro
poſito ¶ Ad zᵐ dico ꝙ equiuocatur de habitu
qꝛ habitus anime nō ē predicamētuz. ſed ē foꝛ
ma abſoluta de prima ſpecie qualitatis. habi/
tus autem coꝛporis qui eſt predicamentuz eſt
reſpectus extrinſecus aduenies.

Dicitur autez magis

Dec eſt. z. pars principalis huius libꝛi
in qua auctoꝛ determinat de quibuſdā ꝯñtibꝰ
propoſitū principale que cōi nomine dñr poſt/
principia vbi. z. facit. pmo inquirit de cauſa ſu
ſcipiendi magis ꝛ minꝰ. zᵒ de diuerſitate gene
rationis ibi (eſt aūt generatio) ¶ primū illoꝛum
pro tanto ſeruit ad propoᵐ. qꝛ in omibus. 6. pn
cipys facta eſt mentio de magꝭ ꝛ minus. zᵐ ve
ro qꝛ cᵒ de generatione ſiue actione. dcm eſt de
generatione pdicamētoꝛū. iō expediēs eſt noſſe
moᵐ gñationis eoꝛum. an. ſ. omnia generētur.
gñatione eiuſdē rōnis. prima pars diditur in
. z. p̄ enī tractat de cauſa ſuſcipiēdi magis ꝛ mi
nus ꝓm oꝑ. aliꝯū. zᵒ ꝓm oꝑ. ꝓpriā ibi (opꝛ igiꝝ
alia) pma in. z. p̄ oꝑ. recitat. zᵒ eā improbat ibi.
(a pmis igitur) dicit ꝙ ꝙ ſupp̄. ꝓm oꝑ. aliquo
aliquid dr̄ ſuſcipere magis ꝛ minꝰ tripliciter. i.
ꝓm triplicē oꝑ. quidā enī aiunt ꝛ dicunt ꝙ illa
ſuſcepᵒ eſt ꝓm augmētuz ꝛ ꝺcremētū ſubiecto/
rum que ſuſcipiunt ſcilicet ipſa accidentia vel
que ſuſcipiūt magis ꝛ minus. ut illud dicatur
magis quod eſt maius. ꝛ illud minꝰ aduerbia/
liter ꝙ eſt minus noialiter: hec eſt pma opinio.
¶ Scda opio ponitur ibi (aliter aūt) quidaz ei
alꝝ dicunt ꝙ cauſa huius ē augmētum ꝛ ꝺcre
mētuz ipſoꝝū accñtium que recipiunt̄ i ſubie/
ctis. aſſerunt enī ꝙ i ipſa ſuſceptione. ſ. i ſubcō
ipſa accñtia creſcūt ꝛ diminuūtur ut ꝓ B ſubie/
ctū habens albedinē maioꝛē extenſiue ſit ma/
gis albuz. ꝛ minoꝛē ſit minus album ¶ Tertia
oꝑ. ibi ponitur (alꝝ aūt) quidā enī dicunt ꝙ cā
huius ſuſceptiōis eſt augmētū ꝛ diminuᵒ. vtri/
uſq. ſ. tā accñtis q̄ ſubiecti ita ꝙ iſta oꝑ. tertia
eſt cōfecta ex ambabus primis ¶ Notandū ꝙ
baꝛ oꝑ. lz quelz ſit falſa intellecta mō quo po
nitur. tamē ꝓa poſſet habere ſanū intellectū. ſ.
ſi iſta maioꝛitas ꝛ minoꝛitas accñtis intelligit
intēſiue ꝛ nō extenſiue. nā certū habeo ꝙ ſubᵐ
habens plus de ꝙditate ꝛ de gradibus foꝛme
intenſiue ē magis tale ꝓ illā foꝛmaz ꝛ ꝙ minuſ
minꝰ de q̄ ꝺōz ē amplꝰ in quadā qōne ¶ Deiñ
cū dicit (a p̄mis igiꝝ) iꝑobat dictas opiniones
vbi duo facit. p̄ dat ordinē p̄cedendi. zᵒ proſeq
tur ꝓm illū ordinē ibi (nō ergo) dicit ergo ꝙ in/
choando a p̄mis. i. a pma oꝑ. manifeſtabitur q̄
ſnīa. i. oꝑ. ſit rata ꝛ firᵐ. qꝛ ſupp̄. nulla ¶ Et ſub/
dit ꝙ ſi quis deſtruxerit p̄mā ꝛ ꝓam oꝑ. ſequiꝝ
ꝙ deſtruxerit tertiaz. cuius cām reddit. qꝛ illa
tertia efficiꝝ. i. cōponiꝝ ex cōiūctione vtriuſq.
moᵐ g̊ p̄cedendi erit iſte ꝙ p̄ iꝑobaꝝ pma oꝑ. zᵒ
ꝓa. vltimo tertia. cᵐ iꝑoᵒ. ſequitur ex premiſſis.
¶ Deiñ cū dicit (nō g̊) pſequiꝝ iꝑobare oꝑ. iuxᵗ
ordinē datum. g̊ iſta ps diditur in. z. p̄ arguit ꝯ
pmā. zᵒ ꝯ ꝓam. zᵒ ꝯ tertiā. ꝓa ibi (ampliuſ neq;
ꝓm ea) tertia ibi (q̄re nec ꝓm) pma in. 4. ꝓm ꝙ
. 4. efficit rōnes. ꝓa ponit ibi (amplꝰ āt ꝛ equꝰ)
tertia ibi (dr̄ āt minoꝛ) q̄rta ibi (amplius mar/
garita) in p̄ma pte ar. ſic. ſi cā magꝭ ꝛ miᵐ ē au/
gmēᵗ ꝛ ꝺcremēᵗ ſubc̄i. g̊ bō aīal ꝛ gñaliter ſubā
dr̄ ꝓ magis ꝛ minᵐ ꝯñs ē flm̄. ꝛ ꝯ ax. in p̄dicam̄
tis q dicit ꝙ ſubā nō ſuſcipit magis ꝛ minᵐ. g̊ ꝛ
añs. ꝯña tz: qꝛ vna ſubā ē minoꝛ alia. vbi gra.
vnᵐ bō ē minoꝛ alio. ꝛ vnū aīal alio. ꝛ vna ſubā
alia. bᵐ rōnis p̄ poit ꝯcluſionez (nō g̊) zᵒ ꝯñs ꝙ
ſupponit eē flm̄ (nulla enī rō) zᵒ ꝯñam ibi (ꝯce
dentibꝰ nobiſ) ꝛ deinceps ponit totā ꝯñaz. ꝛ pz
lr̄a ¶ In ꝓa pte ar. ſic ibi (ā̄plius āt) ſi cā ſuſcipi
endi magis ꝛ minᵐ ē augmenᵐ ꝛ ꝺcremēᵐ ſub/
iecti. g̊ aliquid erit magis ꝛ minᵐ ſeip̄o. ꝯñs eſt
flm̄. g̊ ꝛ añs. ꝯña pz. qꝛ idē qñqz ē maius ſeipſo
qñz. ut vir puero equᵐ equo. qꝛ idē bō ꝛ idē equᵐ
freq̄nter ſuſcipit motū augmenti ꝛ decrementi
bᵐ rōnis vtutē tāgit ſoᵐ q̄ ē p̄. ꝯñe (ā̄pliᵐ autez
equᵐ) pz lr̄a ¶ In tertia pte (dr̄ āt) ar. ſic. ſi cau
ſa ſuſcipiēdi magis ꝛ minᵐ ē q̄ ocā ē. g̊ magis ꝛ
minᵐ nō ē vbi nō ē augm̄tuz ꝛ decrem̄tuz ſubie
ctoꝝ. ꝯñs ē flm̄. nā vnᵐ lapis dr̄ mioꝛ aᵒ ꝛ vnus
monſ maioꝛ alio: poſito ꝙ nᵐ illoꝝ patiaꝝ intē
ſionē ꝛ remiſſionē nec creſcat vel decreſcat. bᵐ
rōis ſoᵐ ponit falſitatē ꝯñtis ſupponēs ꝯñam
eē manifeſtā: ꝛ pz lr̄a ¶ Uidet āt iſta rō nō eē
ad ꝓpoᵐ. nō enī ḃ q̄riꝝ de cā ſuſcipiēdi magis ꝛ
minᵐ exteſiue qūo vnᵐ lapis ē mioꝛ aᵒ ꝛ vnᵐ mōſ
maioꝛ alio: ut arguiꝝ. ſz de eā ſuſcipiēdi magis
ꝛ minᵐ intēſiue ¶ Dōz ꝙ iſta oꝑ. vtrūq; poſuit
. ſ. ꝙ augmētū ꝛ decremētū ſubc̄i eēt cā de ma/
gis ꝛ minᵐ intēſiue ꝙ p̄ncipalr̄ q̄riꝝ. ꝛ de maiuſ
ꝛ minᵐ extēſiue. iō auctoꝛ nūc ꝯ illud nūc ꝯ iſtō
fabꝛicat argumēta ¶ In. 4. pte (ā̄pliuſ) ar. ſic.
margarita ē albioꝛ equo albo ꝓz pedē. g̊ cā eiᵐ
ꝙ ē dici ꝓz magis ꝛ minᵐ nō ē augm̄tuz ꝛ decre
mentū ſubc̄i. ꝯña pz. qꝛ margarita nō ē maioꝛ:
imo minoꝛ pede equi. ꝛ tñ ē albioꝛ. bᵐ rōis p̄ po/
nit añs ꝛ exponiꝝ qūo itelligēda ē. margarita ē
albioꝛ equo. qꝛ ille exceſſus nō ē in ſubā vl̄ eē
ita ꝙ equᵐ i eē ſupet̄ a margarita ſicut exceſſus
in albedine. ¶ zᵒ ibi (colligi) oñdit ꝯñaz bᵒ. qꝛ
ibi margarita ē albioꝛ equo: vel ḃ ē ꝓ magnitu
dinē ꝛ quitatez ſubiecti. puta ꝙ margarita ſit
maioꝛ equo. vel bz negari añs ꝙ. ſ. margarita ñ
ē albioꝛ equo. vl̄ ꝙ nihil dr̄ ꝓz magis ꝛ minus
ꝓm magnitudinē ſubiecti ꝙ ē ꝯñs ꝛ ꝯ. rōis. ſz
p̄ᵐ eſt manifeſte flm̄. qꝛ margarita ſi ē maioꝛ eq̄
zᵐ ēt ē flm̄ ꝙ margarita nō ſit albioꝛ eq̄. pz ad
ſenſū. g̊ relīquiꝝ zᵐ. ſ. ꝙ nihil dicaꝝ ꝓz magiſ ꝛ mi

Long pare. 2 de
augmentum pro
passionē q̄ quā
negetur. ſi
pro nō ne nō ſit.
negetur nā. nō nō ꝙ
augmētū ñ ꝺcmen

nus fm magnitudinē vel quitatē subiecti. ⁊ ꝟ
ē propo⁹. pz lr̄a ex p̄dictis ¶ Contra p̄dictā op.
pōt sic ar. qz si illa eēt cā. g̊ q̄titas ⁊ figure ꝯse-
quētes q̄titatē q̄to eēnt maiores tāto eēnt ma
gis. ꝯñs est flm. qz q̄titas ⁊ figura nō suscipiūt
magis ⁊ min⁹ ¶ ꝓ tunc quadratū auctū p̄ ap-
pōnez gnomonis eēt magis quadratū. cui⁹ op-
positū dicit s̄z. in p̄dicamētis. creuit quidē. sz
alteratū nō est. nec per ꝯñs bz magis ¶ Ex pre
dictis oib⁹ sequit̄ vna ꝯ⁹. s. q̄ mioritas ⁊ maiori
tas extēsiua subiecti nō est cā suscipiēdi magis
⁊ minus. ⁊ est ꝯ p̄ma op̄. ¶ Deinde cū dicit (am
plius nec z⁹) ar. ꝯ fam per. z. rōes. fa ponitur
ibi (amp̄ āt magis) in p̄ma pte ar. sic. s. f magni
tudinē ⁊ quitatē accidentis. puta albedinis. ali
quid dr̄ albius vel minus albū. g̊ equus albus
vel bō alb⁹ vel qōlibet tale albū erit albius q̄
margarita. ꝯñs est flm. ut pz ex p̄cedēti ratiōe.
ꝯña pz. qz maior q̄titas albedis accidit equo
vel boi q̄ margarite. maior. s. extēsiue. g̊ añs ē
flm q⁹ dicit cām magis ⁊ minus eē ipsaz magni
tudinē ⁊ quitatē accñtis. b⁹ rationis. p̊ ponit cō
clusionē (amp̄ in supza) dr̄ aliquid cū magis ⁊
minus fm ea que inficiunt. i. fm magnitudinē
vel quitatē acci⁹ que afficiunt ⁊ informāt sub-
iectū. z⁰ ponit ꝯñam ibi (si eniz fm magnitudi-
nē) 3⁰ p̄bationē ꝯñe ibi (eteni maior) ⁊ pz lr̄a ex
p̄dictis ¶ In scōa pte (āplius aūt) ar. sic. nil dr̄
cū magis ⁊ minus alterū altero fm crementuz
vel decrementū subiecti. g̊ nec fm augmentuz
et decrementū accñtis. añs pz ex improbatione
p̄me op̄. ꝯña p̄batur ex hoc q⁹ q̄titas extēsiua
accñtis nō extendit̄ nec p̄tendit̄ vltra subiec⁹.
vnde corp⁹ subiec⁹ ē termin⁹ q̄titatis accñtis.
vñ quitas subiecti supponit̄ q̄titati ⁊ cuilibet
accñti. ⁊ iō quitas accñtis nō potzigit̄ vltra p-
uuz subiectū. vnde q̄to subiectū est quius tan
to minoraī q̄titas quitatis accñtis. ex quibus
oībus sequitur q⁹ si nihil dicit̄ cū magis ⁊ mi⁹
p̄pter creñtuz aut decrementū subiecti. g̊ nec
accñtis. qz augmen⁹ aut decrementuz accñtis
reducitur ad augmentū ⁊ decremētū subiecti.
b⁹ rationis p̄ ponit ꝯñam (āplius aūt) ⁊ accip
maius aut parui⁹ pro magis ⁊ minus aduerbi
aliter. sepe enī auctor iste transmutat voces ut
dcz fuit s̄. z⁰ supponit añs eē vez ex p̄cedētib⁹
(qñ āt nec fz) 3⁰ p̄bat ꝯñaz (⁊ q⁹ q̄titas) ¶ Ul
timo ibi (pz vtiq̄z) ꝯcludit ꝯ vtrāq̄z op̄. q⁹ nihil
dr̄ fz magis ⁊ min⁹. nec f augmē⁹ aut decrem-
tū subiecti q̄ ad p̄ma op̄. nec accñtis q̄ ad fam
¶ Ex p̄dictis br̄ fa ꝯ⁰. s. q⁹ maiorita⁹ ⁊ miorita⁹
extēsiua accidētis non ē cā suscipiendi magis
⁊ min⁹ ¶ Deinde cū dicit (q̄re ns) ꝯcludit ex p̄-
dictis ⁊ iuz dicta in principio q⁹ tertia op̄. ē flā.
qz si nihil dr̄ scōz magis ⁊ min⁹ p̄pter augmtū
aut decrementū subiecti. nec p̄pter crementū
aut decrementū accñtis. g̊ nec p̄pter cremētuz
aut decrementū vtriusq̄ ut dicebat tertia opi
nio. ideo cōcludit (q̄ nec scōz vtraq̄z) ⁊ pz tota
lr̄a ex predictis. ¶ Et ex hoc cōcludit tertio ꝯ⁰
negatiua. s. cā suscipiendi magis ⁊ minus nō ē
magnitudo extensiua vtriusq̄z ¶ Notan⁹ circa
fam op̄. q⁹ q̄titas siue magnitudo accñtis pōt
intelligi duplex. s. vna extensiua ⁊ alia intensi-
ua. extensiua que sibi cōuenit per accñs ratōe
subiecti extensi in quo est iuz illud q⁹ dicitur ī
predicamtis. q̄ta est superficies tātā albedinē
esse dicēs. albedo enī per se indiuisibilis est ⁊ in-
extensa. sed per accñs extenditur ad extensio-
nē subiecti. alia est quantitas intensiua que vo
catur q̄titas virtutis aut perfectionis que cō
sistit in q̄daz esse intrinseco ⁊ intenso. si ergo ac
cipitur prima q̄titas accñtis fm illā non ē ma-
gis ac minus ut ista op̄. dicebat. sed fm fam. et
ratio vtriusq̄z est. qz magis ac minus dicunt ex
cessuz in intensione forme nō in extensione. sed
excessus ad extēsionē ptinet ad primaz q̄titatē. ⁊ significatur per magis ⁊ minus nominaliꝝ.
aliquid g̊ dicit̄ magis calidū aut magis albū
aut magis sciēs. qz plus ītēsiue pticipat de ta-
li forma ¶ De ista autē materia de magis ⁊ mi-
nus. dictum ē in predicamētis. c⁰ de qualitate
⁊ dicetur amplius adhuc infra statim in vna
questione.

Oportet igit̄ alia dicit ut diceba
tur: determinat auctor de causa suscipiēdi ma
gis ⁊ minus fz opinionē ppriā. vbi sic pcedit.
p̊ pfert suā determinationē. z⁰ mouet duplicē
dubitationē ibi (dubitabit) p̄ma ps diuiditur
ī. z. p̊ pponit intētū di. q⁹ (oportet alia inueni-
re). i. alias causas que. i. quare, aliq̄ dicuntur
fm magis ⁊ minus. z⁰ psequitur de intēto ibi
(huius vero sunt) vbi duo facit. p̊ causaz ō p̄-
posito assignat. z⁰ eā nominat ibi (de bis eniz)
¶ dicit g̊ q⁹ huius cause sūt ea que sunt in voce
. i. significata vocuz que. s. voces significant ea
que adueniunt. i. accidunt. i. actō qua suscipiūt
magis ⁊ minus. non fm augmentū ⁊ dīnutiōz
subiecti mobilis. i. alterabilis ⁊ transmutabil̄
scōm magis ⁊ minus. sed ideo suscipiunt. qz sūt
remotiora vel propinquiora impōni eorū que
sunt in voce. ¶ Notandū op̄. auctoris ut pate
bit ex sequentibus esse istaz. q⁹ vox imponitur
ad significunduz formaz in suo esse vltimo et
perfecto vltra quē nihil potest eē. verbi gratia.
albedo imponitur ad significandum albedinē
purissimaz aut perfectissimaz ⁊ maximaz intē
siue. subiectū ergo participans illaz sūmam al
bedinem propinquiorem illi perfectissime vel
remotiorem. vnde m⁹ est q⁹ illa opinio suppōit
gradus esse in forma scōz quos pōt intendi et
remitti. q⁹ vtrūq̄z verum est ¶ Deinde cuz dicit
de bis eniz manifestat quod dixerat duplici-
ter. p̊ per simile. z⁰ per exēpla (⁊ paruius dicit̄)
¶ dicit ergo q⁹ de bis. s. que dicunt cuz magis ⁊

minus.illa dicuntur magis talia que sunt ꝓxi
miora ei ipositioni que ē i voce.i.forme signifi
cate per vocē impositaz.ꝛ de his illa dicuntur
cū minus que sunt remotiora.vbi gratia.albū
dicitur simpliciter illud in quo ē pura albedo
.i.ꝓfectissima.quāto igitur quis accedens ad
impositionez vocis puriori albedine inficit.i.
afficitur ꝛ informatur:tanto assignabitur.i.di
cetur cādidior.i.magis albus.similiter intelli
genduz ē oppositū de minus ꝓ quo adducit
simile ¶ Deinde cū dicit(ꝛ paruius dicitur)si
mile consistit in hoc ꝙ sicut ē in q̄titate corpo
ris ꝛ extēsiua sic intelligēdū ē i quantitate for
me itensiua de q̄ nūc agitur.ibi autez sic ē ꝙ il
lud dicitur puius ꝛ minus quod in quātitate
exceditur ab alio.ergo ita ē hic ꝙ illud ē min⁹
tale quod minus habz de ꝓfectione forme.ꝛ il
lud ē ꝙ remotius ē ab impositione vocis.dic̄
ergo ꝙ puius dicitur illud quod cōpatū alys
stāte diminutiōe vel dimēsione.i.q̄titate vin
cit̄.i:superat̄ ab i⁰ i q̄titate gcqd igr̄ ē ꝙ ab a⁰
supat̄ i mēsura q̄titatis illud cōtinuo ꝓnūcia
tur puius.i.min⁹ dicitur.similiter aūt ē ō alys
.s. de magis et min⁹ i formis ¶ Deinde cū di
cit(dubitabit autez)mouet circa ꝓdicta duas
dubitationes.ſa ponitur ibi(addit̄ āt)ꝑma di
uidit̄ i.z.ꝓ ꝓponit.q.z⁰ subdit solutionē ibi(ꝟ
autē cōtingit)dicit ḡ ꝙ aliquis dubitabit q̄re
aliqua dicunt̄ cū magis ꝛ minus.puta albedo
ꝛ alia accidentia.aliqua vo minime sic dr̄ vt
subē q̄ nō suscipiūt magis et minus ¶ z⁰ ibi(ꝟ
āt cōtingit)respōdit dicēs ꝙ boc contingit eo
ꝙ impositio subiectoꝝ.i.subāz q̄ subiacēt oi
bus accidentib⁹ facta ē i termino vltra quem
ipossibile ē transgredi ¶ Notādū itētionē au
ctoris eē istaz ꝙ substantia in essentia sua nō
habet aliquaz latitudinē graduū:sed consistit
in quodaz indiuisibili.vox autem imponitur
ad significādū illud esse substātie indiuisibile
vltra qō ꝛ citra qō nō ē possibile transgredi.ꝛ
ideo nihil i subā pōt dici cū magis ꝛ minus ꝓ
accessū ꝛ recessū. qz i indisibili nō ē aligs acces
sus vel recessus possibilis ¶ Utrū aurez vera
sit ista opinio.ꝙ substātia nō suscipit magis
ꝛ minus.inquisituz est in predicamētis.nec ꝟ
adducitur nisi per accidēs.ideo quo ad presēs
supersedeo de huiusmodi questione ¶ Deinde
cū dicit(additur āt)monet secūdā dubitatio
nez vbi duo facit.primo questionez premittit.
z⁰ responsionē subdit ibi(contingit autē)dicit
ergo ꝙ additur alia questio de accidētib⁹ q̄re
.s.aliqua dicuntur sine magis ꝛ min⁹.vt qua
drangulus triangulus ꝛ similia.nā vnus triā
gulus non dicit̄ magis nec minus triangulus
alio.ꝛ tamen aliqua.s.accidētia dicuntur ſm
magis ꝛ minus ¶ z⁰ ibi(contingit autē) ponit
responsionē.vbi .z.facit.primo solutionē ma

nifestat.z⁰ eaz per simile cōfirmat ibi(quēad
modū in suplatiuis)ꝑma in.z.ſm.z.solutiōes
quas adducit.primā apparentē. ſaz veraz ibi
(que vero in superioribꝰ)dicit ḡ ꝙ hoc ideo cō
tingit quoniaz supp̄. tale accidens accipitur i
designatione subiectoꝝ.i.substantiaꝝ.vult di
cere ꝙ talia accidentia sumūtur in dsignatio
ne.i.dispositione vel ꝓpositione substātie.qō
patet.qz quadrangulus dicit̄ qualitas.ꝛ cor
pus dicitur quadrāgulatū.qz igit̄ talia accidē
tia sic sūt dispositōes substātie.iō nō dicūtur
cū magis ꝛ minus sicut nec substātie. hec aūt
ē solutio apparēs .qz in rei veritate nihil valz.
oē enī accns alicuo⁰ est dispō subē.ḡ pari rōne
nullū accns deberet dici cū magis ꝛ minꝰ ꝙ est
ꝓpoꝑ ¶ Jō ibi(q̄ vo in supioribꝰ)ponit soluti
onē verā di.ꝙ illa eadē rō q̄ dcā est in supiori
bꝰ.s.q̄ꝑ ad subāz.illa eadē vetat.i.ꝓhibet boc
ne.s.talia accntia dicant̄ cū magis ꝛ minus eo
.s.ꝙ impō taliū fcā ē in termio vltra quē transi
gredi nō lz.sicut ēt de subā dicebat̄. hec ē ḡ cā
q̄re talia cū magis ꝛ minꝰ ñ dr̄ ¶ Deinde cū dic̄
(quēadmoꝑ)cfirmat dictā solutionē ꝑ silē vbi
.z.facit.ꝓ ponit silē ad ꝓpoꝑ.z⁰ ꝓbat qōdā dcz
ibi(pole enī si ctingit(dicit ḡ ꝙ de ipōne facta
in terio sic supp̄.ē quēadmoꝑ in suplatiuis.naz
albissimꝰ ꝛ nigerrimus sunt sine magis ꝛ minꝰ.
vnꝰ enī albissimus nō ē magis albissimꝰ alio al
bissimo.silr nec nigerrimꝰ alio.eo.s.ꝙ in biꝰ fcā
ē impō in termio vltra quē ipole ē transgredi.
¶ Qō stati ꝓbat(pole eī)vbi intēdit sic arguer̄
si dicas ꝙ ipole nō est vltra iꝰ terꝰ transgredi
da oppoꝑ ꝙ sit pole si ctigit.i.si ponat̄ in eē nꝰ
sequit̄ ipole.ḡ illud nō ē pole. ḡ ē ipole. ꝓ⁰ mi.
qz terius stat i indisibili.vltra ät indisibile nō
ē addi⁰ aut trāsgressus.ꝙ pz in ex⁰.qz si oēs punc
ti ponant̄.i.iungant̄ nullā faciunt magnitu
dinē.i.nihil augēt.iō subdit ꝙ pūctꝰ addit⁹ pū
cto nihil auget.rō bꝰ ē indisibilitas puncti.bꝰ
rōis.ꝓ ponit mi.(pole eī)z⁰ ꝓbationē mi.(q̄ꝑ
ꝛ si oēs)sicut ḡ est de suplatiuis ita ē ꝛ de q̄cū
q̄ ipōne fcā in terino.qz ibi nō ē polis accessus
vel recessus addi⁰ vel dinu⁰.ḡ nec magis nec mi
nus.ꝛ sic pz ad duas dubitatiōes supra motas
¶ Contra oꝑ.auctor] de cā suscipiēdi magis et
minus.s. ꝙ causa sit accessus ꝛ recessus ad
impositionē nominis.ar.qz si sic. ergo nihil erit
album albedine nisi sit albissimū.consequens
ē falsū.qz tunc albū remissū nō ē albū. ꝓ⁰ cōse
quentie. cui non conuenit significatū nomis
nec conuenit ipsū nomē.sed per te albū ipōni
tur ad significandū puraz albedinē que.s.ē in
sūmo gradu.ergo nihil erit albū nisi habeat il
lā albedinē in sūmo gradu. ¶ Si dicis ꝙ non
intelligit per impositionē nominis albedinē i
summo gradu sed albedinē purā que.s.nihil
contrarietatis habet admixtuz ¶ Cōtra.quia

ide inconueniens sequitur. qz tūc nihil erit albuz nisi sit purū albū. qō ē falsum. ¶ ꝑ videt falsuz qꝫ indiuisibile additū indiuisibili nihil auget. nā vnitas addita vnitati auget z facit numerū: cū tamen sit indiuisibile ¶ R°. ppositio ē intelligenda de additione per modū continui. vnitas autē non sic additur vnitati. sed per mo⁹ discreti. cui⁹ signū est. quia vnitas cū vnitate ꝓprie loquendo non facit maius: sed facit plus. nā sicut maius ē i cōtinuis. ita plus ē ꝓprie in discretis ¶ Ad maiorē autē euidentiaz ꝓdictoꝝ queritur vtꝝ i essētia forme accidētalis sit dare gradus intrinsecos z eēntiales ꝑ quos ipsa possit suscipere magis z min⁹. videt qꝫ non. qz forma ē simplici z inuariabili essentia consistēs. sz illud qō habet gradus ñ ē bi⁹. g̃ zc. ¶ ꝑ. 8. meta. forme sunt vt numeri. z sic numerus stat in idiuisibili ita qꝫ nihil põt sibi addi vel minui quin mutet speciez. sic ē ō forma. ergo forma non habet gradus. g̃ zc ¶ ꝑ si sic. ergo vna albedo erit magis albedo qꝫ alia. consequens est falsuz. ergo antecedens. p⁹ cōsequentie. qz tūc albedo intēsa habebit aliquē gradū quez non habebit remissa. ergo erit magis albedo. vt videt ¶ Contra. impossibile est aliquā formā se cōmunicare alicui ꝑm magis z minus nisi in sua essentia habeat gradus. aliter secundū eundez gradū ꝓticiparet a q̄cūqꝫ subiecto. sed forma accidentalis cōmunicat se alicui subiecto ꝑm magis z minus. patet de albedine. g̃ in sua essentia habz gradus. ¶ R°. qz iam de ista questione aliquid dixi in ꝑdicamētis c°. de qualitate. z multo plixius determiani in quadaz questione ordinaria. ideo hic breuiter ꝓtransibo aliqua replicando que iaz dixi vbi supra ¶ Ad p⁹i°. g̃ ꝯ aliquas opiniones. q̄sdaz conclusiones ōclarabo ¶ Ad z°. ad questionē breuiter respōdebo ¶ Quantuz ad primū ex iprobatione ꝑdictaꝝ opinionū suppono. 4. conclusiones. s. tres ꝯ. z. opiones ꝓ auctorē reprobatas. quia neqꝫ augmētū neqꝫ decremētum subiecti aut accidentis vel vtriusqꝫ ē causa suscipiēdi magis z minus ¶ Quartā vero ꝯ opinionem auctoris. s. qꝫ accessus aut recessus ad impositionē vocis non est causa. be. 4. conclusiōes patent ex predcis ¶ Quinta cōclusio ē ista. forma accidentalis non suscipit magis z min⁹ secundū dispositionē in subiecto aut ꝑ eē i subiecto remanente eius essentia imutata. hanc p⁹ sic. illud. s. dispositio aut esse in subiecto vel ē idē cū essentia forme vel non. si idez habeat ꝓpositum. qz cū illa dispositio sit maior vel minor. g̃ essentia forme cui ponitur esse idē. si non ē idē quero de illo alio vtrū ꝑm suaz essentiaz participet magis aut minus vel non. si sic habeat ꝓpositū. si non. ergo erit ꝓcessus infinitus. ¶ ꝑ habito termino ꝑm rationē q̄, terminus cessat motus. qz habitibus ꝓsentibus cessat motus z generatio. ex. p. ō generatione. sed per te i ꝓncipio calefactionis habetur tota caliditas ꝑm rationē que est terminus calefactionis. ergo in principio cessat motus ille qō est manifeste falsuz. p⁹mi. oē qō mouet aliqd bz de termino a q̄. z aliqd bz ō termino ad quē. ex. 6. phi. g̃ i ꝓncipio calefactiōis in ipo calefactibili ē aliqd ō essentia caloris. si g̃ eēntia caloris non suscipit mag⁹ aut min⁹. seqt qꝫ in ꝓncipio erit calor perfectissimus. ꝓz quē mo⁹ ē termin⁹ mot⁹ ¶ Ad sexta p⁹. ē ista. radicatio forme i materia ñ ē cā suscipiēdi magis z min⁹. hāc āt ostēdo sic. illa radicatio vel ē aliqd distinctū ab ipsa forma radicata. vel nō. si ñ. habeo ꝓpo⁹. qz cū illa radicatio sit maior l' mior. g̃ z forī. si ē aliqd distictū. l' ē forī absoluta l' respectiua. si absoluta. sil'r habetur ꝓpo⁹. si respectiua. habetur etiaz ꝓpositum qꝫ forma ꝑm suaz eēntiā recipit magis z min⁹ ¶ ꝑ si sic. g̃ vbi forma erit mag⁹ radicata ibi subcm̃ erit magis tale. cōsis ē falsū. ꝓz. n. medicos febris et bica est mag⁹ radicata qꝫ tertiana. z tñ tertiana ē itēsior. z eā patiēs ē mag⁹ febricitās. sil'r verecūdus ē quādoqꝫ rubicūdior z tamen rubor ē min⁹ i eo radicat⁹ qꝫ i alio mi⁹ rubeo. vt ē sanguineus natural'r ¶ Quā⁹ ad z⁹ dico ad qōnē ꝓtē affirmatiuā. s. qꝫ forī accñtal' ō q̄ queritur bz tales gradus. ¶ Dico ēt qꝫ ratio ꝓcisa suscipiēdi mag⁹ z minus ē latitudo graduū i forī. siue qꝫ idē ē illimitatio forme q̄ ꝓticipatur. p⁹ b⁹. ipossibile ē forz ꝓticipe ꝑz mag⁹ z min⁹ nisi i se sit aliq̄liter illimitata. oppo⁹ ꝑdicati īfert oppo⁹ subiecti. da enī qꝫ ñ sit illimitata. qūo g̃ ꝓticipat' ꝑ alitū z aliū graduz. ¶ Si queritur isti. grad⁹ qd sūt. assigno talē rōz. grad⁹ forme de quo nūc logmur ē por⁹ ꝓfectional' forme specifice ex⁹ gditatiuū cōceptū. sz ipsā formā specificā infra suū cōceptū eēntial'r includēs icluſa realiter intra cōceptū idiuidui vagi vage z signati signate por⁹. qz ñ tota forī ꝑ oēs grad⁹ ex cōceptū gditatiuū. qz species abstrahit ab oi tali gradu. tñ de oib⁹ ꝑdicat' sic̄ supi⁹ ō iferiori icluſa real'r. qz oē ididuū talis forme icludit aliquē gradū illius forme eo mō q̄ accipit ididuū vagū vel determiatū ¶ Ad p⁹i⁹ oppo⁹ dictū ē i ꝓncipio b⁹ libri qꝫ dicit essentia forme simplex ꝓ oppositū ad cōpo⁹ ex materia z forma. tñ habere dictos grad⁹ sue simplicitati non repugnat ¶ Ad aliud dico qꝫ logtur de forma ꝑ suū eē specificū q̄ abstrahit ab oi gradu de gditate. s. forme ꝑ qꝫ exp̄mit ꝓ diffinitionem. ¶ Ad z⁹ nego consequentiam. ad pbationem dico qꝫ bene sequitur. erit maior albedo non magis. quia mag⁹ dicit de ꝓticipātibus formam. nō āt de ipsa forma q̄ ꝓticipat'.

¶ Stautē generatio.

Postq̄ auctor determinauit de causa suscipiendi magis z minus. hic determinat de

diuersitate generationis qđ ē 2ᵐ postpn⁹.nō
eniz eadez generatione generatur substantia
z accidens vt dicet. qz substātia generatur ge-
neratione simpliciter. accidens vero generati
one fm quid.hec igitur pars diuiditur in.2.p
eniz ōterminat ō vtraqz generatōe seorsū z ab-
solute.2°comparando inuicem secundum dif
ferentiaz ibi.nunc autē hominis.pma ī.2.pmo
ostēdit que sit generatio simpliciter.2°que sit
generatio fm quid ibi(musicus bō corruptus)
prima ī.2.fm qp generatio simpliciter dupliciter accipitur. vno mō vt substantia diuiditur contra accidens. alio mō vt substantia nobilior z pfectior diuiditur contra iperfectiorē.p°
ergo agit de generatione simpliciter iuxta primū modū.2°iuxta 2ᵐ ibi(fz veritatē simpliciter dicitur)circa primū.2.facit.p̄ ꝓponit intē
tū.2° exponit suū dictū ibi(ī subiecto eniz vo)
¶ dicē ergo qp generatio simpliciter z similr corru
ptio simpliciter non ē ex congregatione z segre
gatione vt dixerūt quidā antiqui.sed quando
totū transmutatur in totū. vnde quando ex to
to aere specifico .i.existente i sua specie fit alid totū.puta.ignis vel alia substantia compo
sita. ¶ Notandum qp sicut patet ex p̄ pbi. z .i.de
generatione.de modo generationis rerū fuer
inter pbilosophos varie opiniones .quidā.n.
vt democrit⁹ z eleucippus dixerunt oia entia
esse composita ex atbomis.i.quibusdā paruis
corporib⁹ z indiuisibilibus.ex quoꝝ congrega
tione res generabantur z componebantur. et
segregatione.i.diuisione corrūpebanr.hec aūt
opinio improbatur.i.ō generatione.z ponitur
vera opinio hec que hic recitatur.s.qp genera
tio simpliciter q̄ ē generatō substātie ñ fit illo°
sed quando totuz mutar ī totū.puta si ex aere
generetur ignis.totus ignis generatur z totus
aer corrumpir.ideo hec ē corruptio simpliciter
aeris z generatio simpliciter ignis. ¶ Sed tūc
occurrit dubiū.quia materia est incorruptibil
z manet eadē numero sub generato z corrupto
ergo totū corruptū non transit in totū genera
tum.sz aliquid.s.materia manet cōmunis sub
vtroqz ¶ Dicendū qp hoc qđ dico totuz sumit
dupliꝛ.s.catbegreumatice z sincatbegreumatice.p̄ modo significat idē qp integrū ex partibus
quomō dicimus qp totus homo ē risibilis vel
rationalis.non qp quelibet eius pars sit risibil
vel rationalis sz ipsuz totū integrū ex partib⁹
non babēdo respectū ad partes singulas ¶ 2°
modo ē dispositio subiecti z ē signū distributi
uum pro omnibus partibus toti⁹.quomō dicimus totus paries ē albus.quia sequit ergo
quelibet eius pars. ¶ Dico ergo ad propositū
qp cū dicit qp in generatione simpliciter totum
mutar ī totū. li totū tenet catbegreumatice ñ
sincatbegreumatice aut distributiue vt sit sēs
non qp quelibet pars mutetur ī quālibet.quia
vt ārguitur materia eadē manet cōmunis sub
vtroqz terminoꝝ.sed est sensus qp totus aer.i.
qp totū cōpositū z integrū corrūpitur.qz aer ñ
manet z totus ignis generatur.i.hoc totū inte
grū z cōpositū qp ē ignis.z sic patet quid dicēduz ad argumētū ¶ Deinde cū dicit(in subiecto enī)exponit qđ dixerat.s.quomō totū mutatur in totū dicens qp in subiecto.i.in cōposito generāli z corruptibilisūt.2.ī.materia z forma.quoddā qp ē species.s. fm ratōnez.i.formā
B autē.i.aliud fm materiā.i.ipsa materia.qñ
igitur fit transmutatio ī bis duob⁹ ē geneatio
z corruptio simpliciter ¶ Notādū qp li .in bis
duobus non ē intelligendum distributiue q̄si
vtrūqz seorsū.s. materia z forma transmuter.
sed est intelligendū modo p̄dicto.vt pro tanto
dicatur fieri transmutatio in bis duobus q̄tenus fit transmutatio ī ipso toto qđ ex bis duobus cōponitur.aliter eniz exponēdo fm qp littera videtur sonare magis auctor diceret māifestū falsuz.materia.n. icorruptibilis ē z nūq̄
trāsmutatur nisi subiectiue transeūdo.s.de forma ad formā.z manet eadē sub vtraqz ¶ Deiñ
cū dicit(fm veritatē)agit de generatione simplititer dicta alio mō dicens qp fm veritatem
alio modo dicitur generatio simpliciter in bis
.s.subiectis que generantur z cōrūpuntur.nā
magis dicitur generari B aliquid z species.i.
substātia nobilior z formalior q̄ terra.i.q̄ substantia materialior z ignobilior.que est terra
¶ Notanduz qp vt iam ē tactū.z babet p̄ ō generatione.generatio simpliciter dupliciter accipitur.i.distingitur contra generationē scōm
quid. vno modo vt substātia diuiditur contra
accns. nā substantia dicit generari simpliciter z accidens fm quid.z in generatōne subē
totū mutatur in to⁹ modo preexpositō.in gene
ratione accidentis nō.qz compositū ex acciden
te z subiecto.sicut non est vere ens:sed ens per
accidens ita nec est vere totuz.ideo proprie loquendo nō potest dici to⁹ mutari in to⁹ ¶ Alio
modo ut subā nobilior z perfectior distīguit ꝫ
imperfectionē.verbi grā. si ex terra generetur
ignis est generatio simpliciter z corrup° fm quid.
qz generatur perfectior subā que est magis B
aliquid .z spēs.s.ignis. corrūpitur subā iperfectior.s.terra.si aūt e ꝫ°.ex igne generetur terra:
erit corruptio simpliciter z gñatio fm quid p
pter eandez causaz ¶ Deinde cuz dicit(music⁹
homo)determinat de generatione fm quid cō
tra primū mo⁹ generationis simpliciter di. qp
quando subiectū mutatur in accidente.puta si
homo perdat musicaz tunc musicus homo est
corruptus.z homo immusicus gñatus est.non
qp homo corrumpatur simpliciter.qz homo ma
net idez.z fit tantū transmutatio in passione.i.
accidente qp statiz probat.qz si musica vel imu
sica ñ eēt.s.pa°ī bis sbys.sz supp̄.eēt de eēntia

*.s.removetq. eleucippum.

Dubiū.

hominis.tunc in his generatio huiusmodi.ſ. imuſice eſſet generatio hominis ꝛ corruptō ſimpliter.quoꝝ vtrūq; eſt falſuꝫ.ideo concḋit dicens ꝙ hec.ſ.muſica vel imuſica ſunt paſſiones hominis ꝛ muſici homis ẽ corruptio q̄dā .i. ſm quid.ꝛ hominis imuſici generatio q̄daꝫ .i. ſm quid ¶ Notāduꝫ ꝙ ꝓut ꝓbat ari.7.meta.materia vel forma non generatur:ſꝫ compoſitū.per ſe eniꝫ generatur compoſitum:forma autē per accidens.ꝛ dicit vlterius ꝙ ħ ẽ verū non tantuꝫ i ſubſtantia ſꝫ etiam in omni generatione.vt ẽ generatio aut motus vt non generatur quantū ſꝫ quantū lignū.nec generaṫ albuꝫ ſed albū lignuꝫ.ꝛ ſic de alijs ita in propoſito non generatur imuſicū.ſꝫ hō imuſicus.nec corrumpitur muſicū ſed homo imuſicus.ideo dicit auctor in littera ꝙ muſicus homo corruptus ẽ ꝛ homo imuſicus generatus.qꝛ igiṫ tālis trāſmutatio ñ eſt in eſſētia ſubſtantie:ſꝫ in paſſione.i. i accidente.ideo eſt generatio ſꝫ qd ¶ Quomō autē muſica ſit paſſio ꝛ accidēs hominis manifeſtū ẽ.ſed de imuſica videtur dubiū cū dicat preciſe negationē ¶ ꝓ cuꝫ generatio ſit trāſmutatto poſitiua.qꝛ terminatur ad eſſe non videtur ꝙ trāſmutatio ad imuſicam ſit generatio.qꝛ tunc generatio eſſet ad non eē ¶ Dicendū ꝙ imuſica ſicut ꝛ iniuſtitia poteſt teneri dupliciter. vno mō priuatiue:ꝛ tunc dicṫ m̄ carentiaꝫ muſice ꝛ puram negationē.alio modo poteſt teneri contrarie.vt ſicut iiuſtitia hoc mō dicit aliquē habitū poſitiuuꝫ contrarium iuſtitie.ſic imuſicā dicṫ aliquē habitū poſitiuuꝫ cotrariū muſice.ꝛ hoc modo ad imuſicū poteſt eſſe generatio ꝛ trāſmutatio poſitiua.et hoc modo accipiēda ẽ i ꝓpoſito imuſica ¶ Deiñ cū dicit (nūc autē hominis) aſſignat iter generationē ſimpliciter ꝛ generationē ſm quid.z. differentias.vna eſt ex parte ſubiecti.alia eſt ex parte termini.ħa ponitur ibi (ſed quare nō dicitur generari) differentia ergo ſtat in hoc ꝙ ſubiectū generationis ſm quid ẽ aliq̄d compoſitū manēs actu.ſubiectū autez generationis ſimpliciter ẽ yle.i.prima materia que ẽ ens in potentia.dicit ergo ꝙ nūc.i.in ꝓpoſito muſica ꝛ imuſica ẽ paſſio hois manētis.ita ꝙ ſubcñ talis tranſmutatiōis ẽ homo manēs actu ſub vtroq; terminoꝝ ex quo concludit ꝙ ideo eſt alteratio taliuꝫ ꝛ non ſupp̄. generatio ſimpliciter que nō habet tale ſubiectū. vnde ſubdit.ē autē yle.i.prima materia maxie ꝓpriū ſubcñ ſuſceptibilis generatōis ꝛ corruptōis ſimpliciter. ¶ Notandū ꝙ tenēdo i eodē eſſe plures formas ſubſtantiales ſicut credo ſic ꝙ habita prima.ꝛ per cōſequēs iā materia exiſtente in actu ſimpliciter poſſit alia acquiri per generationē.dubiū ẽ quomō yle.i.prima materia ẽ ſubiectū talis generationis. ¶ Dicēduꝫ ꝙ ſm hoc yle non ẽ imediate ſubiectū omnis generationis ſimplr ſꝫ ẽ mḋtaꝝ. ꝛ ħ ſuffic̄ ad propoꝝ ꝙ ſubꝝ gñatōis ſimplr ſaltē alicꝝ ẽ yle nullius autē ſic generationis ħꝫ quid ẽ ſubiectū yle.ſꝫ aliquod compoſituꝫ ſemper.ex quo concludit ꝙ iſta generatio non ẽ illa.poteſt tamē dici ꝙ ſubiectū generationis ſimpliciter ẽ yle media te ꝛ imediate.qꝛ vltima reſolutio formaꝝ ſubſtātialiū ſtat ad yle.non ſic de formis accidentalibuſ ſꝫ eaꝝ vltima reſolutio ſtat ad ſubiecꝝ compoſitū ex materia ꝛ forma ¶ Deinde cū dicit (ſed quare non dicit̄) ponitur ħa differētia que ẽ ex parte termini.naꝫ generatio ſimpliciter terminatur ad ſubſtantiam.generatio ſm quid terminatur ad accidens.circa qō.z.facit ꝑ ponit differētiā.z°.ponit quoddam notabile circa ipſaꝫ ibi (eſt autē quod inē) differentia ḡ ħa ſtat in hoc ꝙ generatio ſimpliciter teriatur ad ſubſtantiaꝫ.generatio autē ħꝫ quid termiatur ad accidēs.hanc autē differētiaꝫ declarat mouēs queſtionē ꝛ ſoluēs.dicit ergo ſubdens queſtionē quare ñ dicitur generari ſimplciter ſed diſciplinaliter.i.ſm quid quando ſ.generatur muſica vel alia diſciplina.vt accidēſ.remouet dicens ꝙ hec determinata ſūt in p̄dicamētis.i.diuiſa.nā hoc ens ſignificat ſubiectum.i. ſubſtātiaꝫ.hoc autē quale.i.qualitateꝫ.hocꝝ quantū.i.quantitatē ⁊c̄.concludit ḡ ꝙ q̄cunq; non ſignificant ſubſtantiaꝫ.ſed ſupp̄.accidenſ non dicuntur ſimpliciter generari.ſꝫ ſupp̄ ſm quid ¶ Notādū ꝙ i predicamētiſ ẽ poſita vna diuiſio generū.ſ.ꝙ eoꝝ que ſm nullā cōplexionēꝫ dicūtur ſingulū aut ſignificat ſubſtātiam aut quantitatē.aut qualitateꝫ ⁊c̄.ſola ergo generatio ſubſtantie eſt generatio ſimpliciter.generatio ꝝo alioꝝ ẽ ħ gd.et ħ ẽ ꝙ auctor dicit i littera.vnde iſta differētia ẽ penes terminuꝫ. quia generatio ſimpliciter terminaṫ ad ſubſtātiā.generatio āt ſm quid terminaṫ ad rē alioꝝ .9.generū accidentiū ¶ Ultimo cū dicit (ē āt) ponit quoddā notabile circa dicta qō ẽ ꝙ eoꝝ que ſunt accidentia.aliq̄ iſunt ſubſtātie a natura.vt moueri ſurſū igni. ¶ Notandum ꝙ accidentiū.quedā iſūt q̄i a caſu ꝛ ſeparabiliter.vt eſſe albū homini vel equo.quedam iſunt a natura. vt moueri deorſū terre ꝛ ſurſuꝫ igni. oē eniꝫ graue mouetur naturaliṛ deorſum ꝛ leue ſurſuꝫ.ꝛ hoc eſt qō vult auctor dicere in his vltimis verbis huius libri.quedā eniꝫ accidentia eueniūt ſubſtantie ſeparabiliṛ:quedā iſepabiliter.i.a natura ſm ꝙ dicṫ vel poſſit ille q̄ oīa creauit in numero pondere ꝛ menſura qui eſt deus trinus ꝛ vnꝰ benedictus in eternū. Āmē.

¶ Explicit ſcriptum ſuper.6.principia editum a fratre Antonio Andrea ordinis fratꝝ mioꝝ.

Sup libro

per hermeias

Incip scriptū antony andree sr libr yermēias

Ergo Baltha

sar interpretationē narra festin⁹. Dañ.4.fz boe⁹ i ꝺmē.liber iste ē de interptatiōe ꝙ qūo intēdit boc patebit magis infra.ꝛ iō pro introductione ad būc librū pt accipi ver⁹ presēs.ut nos bāc sciaz appetentes dicamus aristoteli auctori huius libri(tu g ꝛc) vbi describitur perfectio huius libri qua⁹ ad q̄ttuoꝝ gña cārum.si enī ꝺstōres principium originale ecce psonam dignioꝛmē. si sub⁹ materiale ecce loquelam pulchrioꝛmē. si formalem mo⁹ ecce affatum regularem. si finalē fructum ecce thesaurum salutarem.

¶ Pri⁹ pbat designatio figuralis(tu g) tu inq̄ totius sapie būane doctoꝛ eximius.scriptoꝛ cō spicu⁹.cōtēplatoꝛ pspicu⁹ seu precipuus.vnde ꝛ figuraliter dicitur baltasar ꝙ interpretatur absoꝛbens diuitias.ꝛ reuera ipse ē ari.qui diui tias philosophie q̄maxime absoꝛbuit intra se ꝛ distribuit alys quibuscunq; vt de illo possit intelligi illō ꝺani.ʒ.baltbasar rex fecit grāde conuiuiū optimatibus suis mille(cōuiuium) .s.sapiētie intellectū perficiēs(mille).i.gbus cunq; generaliter.quia numerus millenarius est numerus pfectus ¶ z⁹ pbat expositio exē plaris(interptationē) interpretari aūt idez est ꝙ exponere.ꝛ liber iste est de interpretatiōe: q̄ si sumat p enunciatione est de ipsa vt ō subō quia de ipsa hic agit q̄tū ad suā constructiōz puta de nomine ꝛ uerbo ex quibus constat vt ex partibus integralibus q̄tū ad suaz diffini tionē.q̄tū ad suā oppositionē ꝛ habitudinem ꝛc.vnde de libro isto potest intelligi illud.ꝺa ni.ʒ. intelligentia ꝛ interpretatio somniozum ostensio secretoꝝ ac solutio ligatoꝝ inuēta sūt in eo.reuera in hoc libro inuenitur(intelligē tia)de icōplexis.s.nomine ꝛ verbo(interpreta tio)de cōplexis.s.oratione ꝛ enunciatōe(ostē sio secretoꝝ)q̄tū ad veritatē conclusionū(so lutio ligatoꝝ)ad declarationē dubioruz ¶ z⁹ probat cōpositio ordinata(narra).s.distincte ꝛ ordinate q̄tum ad vtrāq; formā artis que ē forma tractatus ꝛ foꝝ tractādi. narrauit ergo ari.librū istū veraciter vt itellectū doceat sub tiliter vt intellectū erigat.ordinaliter vt itel lectū attrabat.allicitur enīz animus ex ordie determinato scientie vt dicat ari.illud psalmi vespere ꝛ mane ꝛ meridie narrabo ꝛ annuncia bo(vespere)qꝛ in subtilitate(mane)qꝛ cū veri tate(meridie)qꝛ cū ordinabilitate 4⁹ pbat appreciatio inflammata(festinus) vbi nota ꝙ huius libri triplex ē finis. vnus propinquus qui est notitia ō enūciatione ꝛ propositōe.ali⁹ remotus qui est notitia de sillogismo.ʒ⁹ vlti m⁹ qui est celestis beatitudo.ergo tu ari,narra

banc scientiam festinus vt intellectus intelli gat veritatē de propositionibus.veritatez de sillogizationibus.veritatē de eternis promis sionibus.vnde ꝑuer.6. discurre festina.susci ta amicū tuū.non dederis somnū oculis tuis. suscita.s.ad intelligendū.g vt dicitur habebit .s.festinationez ingredi ad illā requiem .s.eter nam ad quā ois scientia ordinatur ꝛc. ¶ Uia noticia subiecti presupponit i scie tia.de subiecto eni oportet precognosce re quid ē ꝛ quia est.ex p̄ poste.ideo ante exposi tionē huius libri vnā moueo questionē.vtrū liber iste sit de enūciatione vt ō subiecto.vide tur ꝙ non.qꝛ subiectū debet esse cōe omnibus que determinātur i scientia. sed enūciatio nō est huiusmodi.quia hic determinatur ō nomi ne ꝛ verbo de quibus non predicatur enūcia tio ¶ p̄ auctoritas boecy est in contrariū qui dicit būc librū eē de interpretatiōe cui astruit intitulatio libri.qꝛ perye:dicitur a peri ꝙ ē de ꝛ armenias ꝙ est interpretatio. quasi liber de interpretatione ¶ Contra.ga de enūciatōe agi tur principaliter in isto libro. vt ex sequētibus apparebit.ergo est subiectū in hoc libro ¶ R: Dic oportet supponere p̄ conditiones scientie subiecti de quibus dictuz est in principio poꝛ .q.prima ¶ z⁹ de enūciatione quid sit.qꝛ hoc patet in littera infra ¶ Tunc ad questionez di co.4.conclusiones. ¶ Prima conclusio est ista loica aut aliqua pars loice non est ō voce tāq; de subiecto. p⁹ huius.illud de quo agitur in li bro predicamētoꝝ est per se pars subiecti in ꝺ libro perye. ꝛ illō pars eius ꝙ cōsiꝺratur i li bro priozū ꝛ alys libris loice noue ꝙ ē sillogis mus.sed sillogismus omnes passiones suas ꝺz sibi inherentes vt māifestū ē:nulla voce existē te nec possibile esse.sicut enunciatio suas.ergo vtrūq; illoꝝ est prius naturaliter voce signifi catiua vt subiectū quod consideratur in predi camentis est prius naturaliter vtroq; illoꝝ sic pars integralis toto.g ꝛ pri⁹ naturaliter voce significatiua quacunq;.ergo nec hic nec ibi est subiectū vox significatiua. p⁹ mino.qꝛ aut sil logismus in mente ē sillogismus.ꝛ enunciatio in mēte ē enunciatio.aut non.si sic.ergo habēt passiones sillogismi ꝛ enunciationis absq; hoc ꝙ proferantur.si non.ergo habēs demōstratio nez in mente non habet demonstrationez nisi proferat.ꝛ non ē coueniens nisi proferat qō est falsuz ¶ Contra conclusionē arguitur qꝛ ꝑz bo ecium in commen. liber predicamētoꝝ ē de.io. vocibus rerum genera significātibus i.ō.io.ge neribus significat) per.io.voces.nulla ergo pars loice est de voce.qꝛ omnes passiones sillogismi ꝛ enūciatōis ꝛ ptiū e⁹ possūt sibi ieē ꝑ eē qō ha bēt i mēte.ēt si nō pferāt. vt ꝑz iductie.ꝑz tota logica ꝛ q̄libz ps ei⁹ ē de aliquo priozi ꝙ respe-

¶ Q. 1 pma dr. cū dato sit sb. mate pdicabile

¶ 2. dr. ꝺ formar.

¶ s. enūciatiō...

¶ Respondeo.1.dc.10

etu vocis significatiue habet tm̃ rō3 significati

¶ Secūda cōclusio est ista. liber iste nō est de interpretatōne tanq̃ de subiecto. pro° huius. nulla pars logice est de voce ut de subiecto: pat3 ex p̃mo. sed interpretatio est vox. ergo liber iste q̃ est pars logice non est de interpretatione tanq̃ de subiecto. p°. huius mi. qz fm oēm rationem nominis interpretatio est vox. vna eni ratō ponitur. hec interpretatio est vox articulata prolata cum imaginatione significandi. z tamē interpretatio dr̄ de ꝯplexis. z nō ē subc9 b° libri. tū qz ē vox. tū qz liber iste tenet mediū ordinē inter librū predicamētoꝝ z librū prioꝝ: q̃ꝝ alter ē de bis q̃ pertinēt ad p̃maz opationē intellectus. alter de bis que ad sec̄ūdā. iste autez liber ē tm̃ de bis q̃ ptinēt ad mediā. nō q̃ est de ic̄ōplexis nec de omnib9 cōplexis. ¶ Tertia rō nominis ponit̄. hec interpretatio ē vox articulata plata cū imagie significandi eē aliquid: vl nō esse. z p3 q9 vtroq3 mō ē vox. ¶ Tōn9 vo circa B q9 duaꝝ diffōnū fa est spālioz z pp̃a. nā p̃ma ē cois voci ꝯplexe z ic̄ōplexe. sz qz interp̃tans vult aliqd expōere z nihil pp̃e expōi posset p simplicē dictōz. iō noia z vba magis sūt ptes interp̃tatōis: q̃z interp̃tatiōes: z dictōes ēt sincathegorice nō habēt rōz interp̃tatiōis. qz nō sūt voces p se aliqd significātes. interp̃tatio q̃ pp̃e ē vox exponēs simplr aliqd eē vel ñ eē. z illud ē idē q9 enūciatio simplex ī voce plata. qz alie oīones nō exponūt simplr aliqd eē vel nō esse

¶ Tertia p°ē ista. liber iste ē de enūciatōe vt ō subō. p°. d°. illud ē h̄ subm̃ pp qō oia determinat̄ h̄. sz enūciatō ē bi°. q̃ z̄c. mi. p3. qz pp enūciatōz ōtermiat̄ h̄ p̃ de ptib9 e9 integralib9 noie z vbo. z°. de e9 gñe qō ē oro. deiñ qd ipm ē. z ō diuisiōe e9 i suas p̃mas spēs z ꝯñr de e9 pp̃etatibus. s. oppōne z habitudie. z ceteris bi°. ¶ Quarta p°ē ista. enūciatō i mēte nō i voce ē h̄ subm̃. h̄ pbatur p rōz p̃cedēt̄. qz oia determinat̄ h̄ pp ipaz. vñ si dicte pp̃etates isūt enūciatōi in voce. h̄ nō ē p̃: sz ic̄tū illa ē significatiua e9 q̃ ē in mēte. ¶ Cōtra istā rōz arguit̄. illa enūciatio ē hic subiectū cui9 nomē z vbū sunt ptes. sz enūciatio i mēte nō ē bi°. qz vtrūq3. s. nomē z vbū sūt vox. qō p3. qz i diffinitiōe ei9 pōit̄ vox. ¶ R°. q9 sicut nomē z vb̄ sūt ptes enūciatōis in voce: sic ipa i mēte sūt ptes enūciatōis in mēte. q̃ eniz pcipiūtur ab itellcū i p̃ma e9 opatione cōponūtur i fa: sz nō hec vel illa exp̃mātur. cū q̃ dicit̄ q9 tā nomē q̃z verbū ē vox. vel idez ē verū fm q9 nobis magis inotescūt. qz sic debuer̄t eoꝝ descriptiones assignari. per illas p3 descriptiones eoꝝ vt sunt i mēte. vel aliud est dicere nomen esse vocē vel nomē eē in voce. qz vox pt eē forte eēntialr nō i voce. hoc ē non exp̃ssā sic z ipsuz exp̃ssuz. puta vox cōcepta i intellcū z nō prolata extra. z primo mō. s. vox in mente ponitur in diffinitione nominis z vbi ¶ Ad euidē-

tiaz p̃dictoꝝ notandus est q9 sicut dicit ari. z. de anima. duplex est operatio intellectus. vna q̃ dicitur indiuisibiliū itelligentia fm quā intellectus formar cōceptiones simplices. s. alia que dicitur compositio z diuisio fm quā intellect9 formar conceptiones cōplexas. cōponendo et diuidendo adinuicē simplices cōcept9. ¶ Addit̄ tertia operatio que est discurrere ab vno ad aliud. s. a notis ad ignota. de simplicibus q̃ que pertinent ad primā operationez intellect9 est liber predicamētoꝝ non de ipa operatione. quia determinare de ipsa pertinet ad determinantem ō anima. cuius enim est determinare de substantia eius est deteminare de eius opatione. de complexis autem que spectant ad secundam operationē intellectus est liber p̃yer. et nō de prima. intellectus enim componens vel diuidens formar enūciationē de qua agit̄ in hoc libro. de complexis autez que pertinēt ad tertiaz operationē intellectus est liber loice noue in quo docetur ars sillogizandi. vbi p̃ceditur a notꝫ ad ignota. qz igitur ista que cadunt sub prima operatione itellectus sūt partes illoꝝ que cadūt sub secūda. ideo ad hūc librū per se ordinatur liber predicamētoꝝ. illa aūt que cadūt sub secūda operatione sunt partes illoꝝ que cadūt sub tertia. iō liber iste ordinatur ad libros loice noue: sz principaliter ad librū prioꝝ: z mediāte illo ad alios. quia sillogismus est ex propositionibus. ¶ Ex dictis patet quid est subiectū z quē ordinez tenet iste liber inter libros loice noue. qz etiā sic intitulat̄ z propter quā necessitatez sit. quia propter necessitatē habēdi artē de sillogismo. ¶ Ad p̃m i oppositū dico q9 maioz rationis intelligitur ō vniuersalitate p̃dicatōnis qualis est toti° vlis ad suas partes falsa est. in omni eniz sciētia c° subiectū est eōpositū necesse ē determinare de partibus subiecti. z de quibus tamen subiec9 nō predicatur. sed si aliquo modo eēt va maioz debet sic intelligi subiectū sic esse cōmune. qz e9 cognitio p̃ncipaliter queritur in scientia in cognitione omniū alioꝝ inq̃tū illa alia determinātur p̃pter cognitionē principalis subieti. ¶ Ad z9 dico q9 de multis dicitur esse scientia quoꝝ non quodlibet est principale subiec9. ut dictum est in poz° quandoq3 etiaz liber aliquis intitulatur ab eo q9 non est subiectum e9. verbi gratia. dicitur liber porphirij qui tamen non est de poz° ut de subiecto. sed est de vniuersali. ut ibidem prolixius quesitum et determinatum fuit in prima questione.

PRimuz oportz. Dicturus determinare de tribus partes. primo eniz aristo. premittit probemiuz in quo enunciat ea de quibus tractaturus est. secundo addit quoddam preambulum. vnum scilicet breuem tractatum de

PRimū oportz ꝺstituere quid sit nomē. et quid sit vbū. postea qd sit negatio z affirmatio z enūciatio z oratio.

vocib⁹ significatiuis ꝛ signis ꝛ significat⁹.z⁰ ſu
uz ꝓſeq̄t tractatū ꝑncipalr̄ ītētū ꝓa ibi (ſt̄ g̃ ea)
tertia ibi (nomē g̃ eſt vox) dic̄ g̃ qꝫ ꝑ⁹.i.ꝑ oz ꝛſti
tuere.i. diffinire ꝛ ꝓmonē facere qd ſit nomen
ſit ꝛ qd vbū.q̄ ſt̄ ꝓtes itegrale ſſubcī libzi b⁹.poſt
ea oz ſupp̄.oñdere qd ſit nega⁰ ꝛ affirma⁰.q̄.ſ.ſt̄
ꝓtes ſubiectiue enūciatiōis q̄ eſt ſubiec⁹ libzi.
enūcia⁰.n.didit̄ ī affirmatōz ꝛ negatōz ſic̄ g⁹ ī
ſpēs.itē dōz ē qd ſit b̄ enūcia⁰ q̄ eſt b̄ ſubiec⁹ ꝛ
g⁹ ad affirmationē ꝛ negationez. vltimo qd ſit
oratio q̄ ē g⁹ enūciationis Circa lr̄az occur
rūt q̄dā dubia ꝓ⁹ qre bic agitur de noie ꝛ
verboxū i li⁰ ꝑdicamēto⁊ determinatuz ſit de
oib⁹ ſimplicibus z⁹ q̄re de ſolo nomie ꝛ vbo
determiat neglectis alys ꝓtib⁹ orationis 3⁹
cū enūciatio diuidat̄ ī catbegozicā ꝛ ipotheti
cam qr̄ de iſtis nō ꝓmiſit ſe dictu⁊ ſic̄ de affir
tōne ꝛ negatōe. 4⁹ q̄ ordo enūciatōīs ꝑzitat
nā affir⁰.ē ꝑ negatōe.ex.4.meta. Itē enūcia⁰
ē ꝑ iſtis: ꝛ oro ꝑ enūciatiōe. ſic̄ g⁹ ē ꝑus ſpe
cieb⁹.bic autē enūciat̄ ex⁰. 5⁹ qz de ſubcō oz
ꝑcognoſcere quid ꝛ qz.ex ꝑ poſte. enūcia⁰ ē bic
ſubiectū. g̃ nō oz ꝛſtituere nec igrere qd. ſed ꝑ
ſupponere Ad ꝑ⁹ dō qꝫ alr̄ bic alr̄ ibi agit̄ de
noie ꝛ vbo. ſimplicia ei ꝛ icōplexa triplr̄ ꝛſide
rāt̄. vno⁰ abſolute ꝛ in ſe: ut ſunt qdā ſimplices
ꝛceptus. ꝛ b⁰⁰ ꝓtinēt ad li⁹ ꝑdicamēto⁊.a⁰⁰ ut
ſunt ꝓtes enūciatiōis. ꝛ ſic ꝓtinent ad būc li⁹
gñalr̄ ei oīs ſcia. c⁹ ſubm̄ ē aliqđ ꝛpo⁹ deteriat đ
ꝓtib⁹ ꝛponētib⁹ iꝑz.a⁰⁰ ut ꝛſtituūt ſill'o⁹. ꝛ ſic
dñr termi. oīs ei ꝓfect⁹ ſill'o⁹ ꝛſtat ex trib⁹ teris.
b̄ ät mō ꝓtinēt ad lib⁊ ꝑo⁊. đ eođ g̃ diuerſimo
de ſūpto agit̄ in diuerſis libzis. Ad z⁹ dō qꝫ
ꝑb̄s ītēdit b̄ de ſimplici enūciatiōe q̄.ſ. ſimplr̄
enūciat eē vl' nō eē q̄lis ē enūcia⁰ idicatiua ꝛ ꝑ
ſent tꝑis. alie ei orōes ut ipatiua optatiua ꝛc̄.
magis ſignificant mētis effcm̄ q̄ enūciēt verū
aut flm̄. ſufficit g̃ ari. ut deteriet de illis ſol' ꝓti
b⁹ orōis: q̄ nccio ad ſimplicē enūciatiōz requi
runt̄. bi⁹ ät ſūt nom̄ ꝛ ver⁹. qz ex ſolo noie ꝛ vꝫ
bo ꝑt ꝛſtare enūciatio ſine alys. ut bō ē aīal. ñ
ät ex alys ꝓtibus oīonis ſine nomie ꝛ vbo. Ad
nomē ꝑt reduci ꝓnomē qꝫ ſignificat ſubām et
certā deteriatā ꝑſonā. ad vbū ät reducit̄ ꝓti⁹
qꝫ tꝑs ſignificat ſicut ver⁹. alie ät ꝓtes orōis
ſincbategorice ſt̄ q̄ ñ niſi cū alys ſignificāt ꝑꝑe
loq̄ndo Ad 3⁹ dr̄ qꝫ enūcia⁰ ipotbetica. ꝑōit̄
ex ꝑlib⁹ catbegoric⁊. nec ſignificat aliqđ ſimplr̄
ſz ex ſuppōne. ut ſi ſortes currit ſortes mouet̄.
iō vl' reducit̄ ad catbego. de qua b̄ agit̄. vel nō
agit̄ de ipotbe⁰ qz nō ſignificat abſolutā ꝛ ſim
plicē vitatē. enūcia⁰ ät de q̄ intēdit b̄ ē illa q̄ ſi
gnificat abſolutā ꝛ ſimplicē vitatē. iō ax. ōter
miare b̄ ō ipotbetica ꝓtermittit Ad 4⁹ dōm
qꝫ de ordie ꝑponēdi nō ē vis faciēda. tm̄ b̄ ꝑōit
qꝫ qz de ꝓtib⁹ ꝛcepat nūerare. ſ. noie ꝛ vbo. ideo
ꝛñr ꝓcedit ānumerare a ꝓtib⁹ ad to⁹. affirtio
ei ꝛ negatio ꝓtes ſūt enūciatiōis. enūciatio ät
ꝑs ē orōis ut ꝑdictū ē. Qđ ät negationē ꝑenūe
rat affirmatiōi ñ ē vis. qz ſūt ſpēs enūciatiōis.
ſpēs ät eq̄ didētes g⁹ lz iter ſe poſſent br̄e ordi
nē. ſicut b̄. qz affirtio ꝑ oz ē negatiōe. tm̄ ī ꝓpati
one ad g⁹ ſil' ſt nā. iō n⁹ icōuēiēs ē ſi idr̄nter al
ter alteri enarrādo ꝑꝑōatur Ad 5⁹ dōz qꝫ ꝑ
cognitō quid ē ſubc⁹ intelligit̄ q̄⁹ ad ſciam de
mōſtratiuā. n⁹ enī demōſtrare ꝓt paſſionem de
ſubćo de quo ignorat qd ſit. ꝛ ſic ibi ax. ītēdit.
ſcia ät q̄ ē de ipo ſubcō bz vtiqꝫ iquirere qd ſit
illud ſubiec⁹ niſi alias eēt ꝑ ſe notū. vel ex alia
ſcia ſuppo⁹ ꝛ acceptū. qz igit̄ enūcia⁰ ē b̄ ſubc⁹
ōz iquirere enūciatō qd ē qditatiue Sequit̄
illa ꝑs (ſunt g̃) vbi addit qđā pābulū: vnuz.ſ.
breuē tractatū de vocib⁹ ſignificatiuis ꝛ ſignis
ꝛ ſignatis. circa qꝫ.z. facit. ꝑ exponit ordinē eo
rū ꝓm ſignificare ꝛ ſignificari. z⁰ ꝓpat ea adin
uicē ibi (ꝛ quēadmodū) Ad euidētiā ꝓme p
tis notā⁹ qꝫ iſta. 4. lr̄e. voceſ. paſſioneſ anime. ꝛ
res. ſunt adinuicē ordīata ꝓm rationē ſigni ꝛ ſi
gnificati. qz lr̄e ſignificant ipſas voces ꝛ voces
aīe paſſiones. paſſiones ät aīe ſignificant ipſas
reſ ex quib⁹ appet euidēter qꝫ aliqđ bz tm̄ rōez
ſignificati. puta res aliqđ rōz ſigni ꝛ ſignificati
ad aliud ꝛ aliud ꝓpatū. puta ipſe voces ī lr̄a. ſuđz
qꝫ ea que ſunt in voce. i. iꝑe voces ſignificatiue
que proferuntur ſūt note. i. ſigna eaꝝ paſſionū
que ſunt in aīa. ꝛ ſimiliter ea que ſcribunt̄. i. lit
tere ſunt ſupp̄. ſigna eoꝝ que ſunt in voce. i. vo
cū ſignificatiuaꝝ que proferunt̄. Notan⁹ qꝫ
ari. vtitur hoc mō loquendi ea que ſunt ī voce
ꝛ nō dicit ipſe voces ad oñdenduz qꝫ nomen et
ver⁹ enūciatio ꝛ oratio de quibus prędixit b̄nt
multiplex eſſe. vno mō in ſcripto. alio modo in
mente. alio mō in voce ꝛ prolatione. eſt ergo ſē
ſus qꝫ nomē ꝛ verbuz ꝛ cetera prędicta ut ſunt
voces prolate ſignificant anie paſſiones. ſicut
lr̄e ſunt ſigna vocū. per bec autē tria dat intelli
gere. 4. ſ. res que ſunt cauſe paſſionū aīe. ꝛ a re
bus in aīa imꝓmūtur ut ſuppleatur qꝫ etiam
ipſe paſſiones ſunt ſigna rerū. quid autē intelli
gitur per paſſiones aīe patebit inferius paulo
poſt in quadaz queſtione Deinde cuz dicit (ꝛ
quēadmoduz) compat prędicta adinuicez vbi
duo facit. ꝑmo ponit vnaz dr̄az inter ipſa. ſcđo
quandaz conuenientiaz ibi (eſt autē quēadmo
dū) ꝓma diuiditur in duas. ꝑmo facit qꝫ dćz
eſt. z⁰ excuſat ſe de illorū ampliori inquiſitione
ibi (de bis autē) differentiā ergo aſſignat inter
litteras ꝛ voces ex vna parte. ꝛ paſſiones ꝛ res
ex alia parte. que eſt iſta. qꝫ voces ꝛ littere ñ ſūt
eedem apud omnes. res autez ꝛ paſſiones ſunt
eedez apud omnes. dicit ergo qꝫ quēadmmodū
nec littere ſunt eedez omnibus. i. apud omnes.
ſic nec voces ſunt eedem apud omnes. ecce vna
pars differentie. paſſiones autē anime quoꝝz

p̃mox.i.q̃x p̃max.ſ. voces.i.ſigna.ille inq̃b pas
ſiões ſũt eedẽ oĩb⁹.i.apud oẽs.ſiĩr ꝛ reſq̃x.i.q̃
rũ.he.ſ.paſſiões ſũt ſilitudines.i.ſigna aut no/
te ſũt ẽt eeꝺ apud oẽs.ecce alia ps ꝺřie ¶ Ulte
ri⁹cũ ꝺicit(ꝺe his ãt)excuſat ſe ꝺe his ꝺi.ſ.q̃leſ
ſint aĩe paſſiões ꝛ quo ſũt rex ſigna. ſiue note ꝛ
ceteris hi⁹ ꝺčm ẽ in his q̃ p̃ꝺcã ſũt ꝺe aia.i.in li
br ꝺe aia.alteri⁹ei ẽ negocy ſupp̃.q̃ logici talia
pſcrutari ¶ Ad euidẽtiã h⁹ꝺčce ꝺře q̃rit̃.vtx ſit
ꝺueniẽter ꝺata videt̃ q̃ nõ:qz ſi paſſiões ſt eeꝺ
apud oẽs.g̃ cũ ꝺucãt i cognitionẽ rex.ſequr q̃
apud oẽs ſũt eeꝺ res cognite.g̃ oẽs ſũt eq̃ ſcien
tes.q̃ ẽ flm̃ ¶ p̃ alĩq̃ ſũt res apud aliq̃s q̃ ñ ſt
eedẽ nũero apud aliq̃s.nec ẽt ſpẽ.pz ꝺe multis
g̃ flm̃ ẽ q̃ eedẽ res ſũt apud oẽs ¶ p̃ ad ꝺiuer
ſos vtentes non ꝺiuerſificat aliq̃ ꝼm ſe.g̃ lr̃e
ꝛ voces apud q̃ſcũq̃ vtẽtes ſũt eedẽ naturalr̃.
c⁹ oppo⁹ ꝺř i lr̃a. ¶ p̃ illud q̃ ẽ in natura ẽ idẽ
apud omẽs.ſz vox ſignificatiua ẽ ſig⁹ naturale
a natura.g̃ iꝺ ſignificat̃ apꝺ oẽs. p⁹mi.cuiuſlz
vtutis naturalis eſt aliq̃ ꝺ inſtr̃m naturale. ſed
vt⁹ iterp̃tatiua ẽ vt⁹ natrualis ut ẽ bõ ẽ aĩal ſo
ciale volẽs aly exp̃meř q̃ ẽ apud ſe.g̃ vox ſigni
ficatiua q̃ ẽ inſtr̃m i⁹ vtutis ẽ ſignũ naturale. g̃
naturalr̃ ſignificat ¶ In oppo.ẽ ax.i lr̃a ¶ R⁹
ꝺřa ẽ ꝺueniẽs ſi ſane itelligit̃ b⁹.qz oẽs paſſiões
inq̃⁹ ſunt ſigna rex ꝺñr in aĩa repñtare apud
q̃ſcũq̃ rẽ eanꝺ.qz eaꝺ ſilitudo i aĩa ſp ẽ rõ repñ
tatiua eiuſꝺ.ſicut ſilitudo ſꝓibilis in ſꝓu.ſic res
nõ ſimplr.ſz ic⁹ ſignificat̃ p paſſionẽ ẽ eaꝺ apꝺ
oẽs.ſz nec eaꝺ lr̃a apud oẽs repñtat eanꝺ vocẽ
ſz vel aliã vel nullã;nec eaꝺ vox apud oẽs ſigni
ficat eandẽ paſſionẽ.ſz vel aliã vel nullã.ꝺřia g̃
ĩtelligẽꝺa ẽ ꝺe iſtis nõ ut ſũt in ſe aliq̃ ꝺ tale ſim
plr ꝛ abſolute.ſz ſub rõe q̃ ſũt ſignificatiua vel
ſignata.ex quo pz mãifeſte q̃ res ꝛ paſſiões ſũt
ſigna vel ſignificata naturalr̃.qz apud oẽs vni/
formiter ſignificãt ꝛ ſignificãt̃.illud ãt q̃ eſt a
natura ẽ iꝺ apud oẽs.lr̃a ãt ꝛ vox nõ ſunt ſigna
a natura pp oppoſitã cãm.qz nõ ſũt eedẽ apud
oẽs inq̃⁹ ſignificãt aut ſignificant̃.ax.ãt ut ꝺi
ctũ ẽ nõ intẽꝺit hic aſſignare eox ꝺřam niſi in/
q̃⁹ ſunt ſigna ꝛ ſignificata ¶ Ad p̃⁹ in oppo⁹ ꝺř
a quibuſꝺã q̃ lz oẽs eoꝺẽ mõ ſimplicia cogno/
ſcant.tñ nõ eoꝺ⁹ ꝺponũt ꝛ ꝺidunt.vñ.z⁹ ꝺe aia.
ꝺř q̃ itellect⁹ circa q̃ gd ẽ nõ ꝺecipit̃.niſi ꝼz ac
cidẽs.i.ꝼ q̃⁹ nõ in abſoluta ap̃pꝺenſiõe. ſed in
ꝺponẽꝺo gd gd ẽ cũ aliq̃ altero.ꝛ iõ ꝺ z⁹:ñ
erũt oẽs eq̃ ſciẽtes ¶ Cõtra qz ſaltẽ ſeq̃t̃ q̃ oẽs
erũt eq̃ ſciẽtes q̃⁹ ad ap̃pẽſionẽ ſimpliciũ. et
ita erũt eq̃ ſciẽtes ꝺiffinitiue. qz ꝺiffi⁹ ẽ via co/
gnoſcẽꝺi ſimplex.ſz ꝺ ẽ mãifeſte flm̃.multi enĩ
aliq̃ ſimplicia ſciũt ꝺe gb⁹ aly nihil ap̃pẽꝺũt.
¶ Qꝺ ãt aꝺꝺucit̃ ꝺe z⁹ ꝺe aĩa nõ ẽ aꝺ ꝓpo⁹.eſt
enĩ ibi inte⁹ ax.iſte.ut pz in fi.9.metha.vbi lo/
quit̃ ꝺe eaꝺ materia q̃ inte⁹ oĩo ꝺcipit q̃ gd eſt
vel nil̃ e⁹.ꝛ ita nõ ꝺecipit̃ circa ip̃z.qz ꝺ p̃ſuppo
nit aliquã cognitionẽ ꝛ aliquẽ errorẽ.nõ autez
intelligit q̃ inte⁹ ꝺcipiat oẽ q̃ gd ẽ cuz ꝺtingat
alicui⁹ q̃ gd ẽ nil̃ ꝺcipe ¶ Alr̃ g̃ ꝺõ ut ꝺčm eſt i
rñſiõe q̃ſtiõis q̃ paſſiões nõ ſunt eedẽ apꝺ oẽs
in ſe.ſz inq̃⁹ ſũt ſigna rex.ois ei pa⁹ eaꝺẽ in ſe
apud cuiuſcũq̃ mẽtẽ fuerit rẽ eanꝺ repñtat.et
tũc nil̃ mali ſequit̃ ¶ Ad z⁹ iã ẽ ꝺčm.q⁹ res eſt
ſimplr.ſz inq̃⁹ ſignificat̃ p paſſionẽ ẽ apꝺ oẽs
eaꝺ ¶ Ad z⁹ ꝺcedo q̃ eedẽ lr̃e manẽt eedẽ in ſe
i ꝺpatiõe ad quoſcũq̃ vtẽtes.ſz ñ manẽt ſigna
earũ ꝺ vocũ apud oẽs.qz nõ eaꝺ ſignificãt apꝺ
oẽs.nec ẽ incõueniẽs ea ſic variari apud ꝺiuer
ſos ponẽtes cũ fiãt ſigna ex ĩpoq̃ apꝺ ꝺiuerſos
ẽ ꝺiuerſa ¶ Ad 4⁹ ꝺico q̃ vox ſignificatiua nõ
ẽ inſtr̃m vtutis iterp̃tatiue i boie.ſed guttur ẽt
pulmo q̃ ꝺcurrũt ad forꝺõz vocl.ſilr ſi natura
liter velit fugere nociua nõ ſequit̃ oẽ illud eſſe
inſtr̃z naturale quo fugit nociua.puta veſtimẽ
ta ꝛ aquã ꝛ bi⁹ p artẽ p̃pare.ſic ẽt p rõz ꝛ inſtr̃a
naturalia formãꝺi vocẽ p̃t bõ aliq̃ ponere que
ſũt ſigna aꝺ placitũ ꝛ nõ a natura ¶ Deiꝺe cuz
ꝺicit(ẽ ãt)poſt q̃ꝺã ꝺueniẽtiã iter paſſiões aĩe
ꝛ voces q̃ ſunt ſigna paſſionũ.vbi.z.facit.p intẽ
tũ p̃ponit.z⁹ p̃bat ꝛ expoſt ibi(circa ꝺpõnem)
¶ Ad euidẽtiã notan⁹ q̃ ſicut ſupi⁹ ẽ ꝺčz ꝺu/
plex ẽ opa⁹ inte⁹.in p̃ma nõ inuenit̃ veruz aut
flm̃.in ꝼa inuenit̃ vex aut flm̃.qz igit̃ paſſiones
mẽtis ſũt p̃ores vocib⁹ ſicut ſignificatuz ẽ p̃us
ſig⁹ vñ voces p̃ferunt̃ aꝺ paſſiões aĩe exprimẽ
ꝺas.iõ ex ꝺ q̃ inuenit̃ circa inte⁹ oñꝺit̃ ſilr ſe
hr̃e circa voces.ſicut g̃ aliquis inte⁹.ſ. incõple
x⁹ ꝛ ſimplex ẽ ſine vero ꝛ flõ. aliquis vo.ſ.ꝺple
xus ꝛ ꝺpoſit⁹ ẽ cũ vero ꝛ flõ.ita ẽ ꝺe voce.ꝛ ꝺ eſt
q̃ ꝺicit quẽaꝺmo⁹ ẽ in aĩa q̃ aliquotiẽs ẽ ite⁹
ſine vero ꝛ flõ.aliquotiẽs ãt cũ iaz ncce ẽ box
alterũ ineẽ.ſ. vex ꝛ flm̃.ſic ẽt eſt in voce ¶ Deiñ
cũ ꝺicit(circa ꝺpõnez)exponit ꝛ p̃bat q̃ ꝺixe/
rat.circa q̃.z.facit.p̃ p̃bat q̃ ꝺixerat ꝺe intelle
ctu.z⁹ q̃ ꝺixerat ꝺe voce ibi(noĩa igit̃)in p̃ma
pte inuit talẽ ꝺñam circa ꝺpõem ꝛ ꝺionẽ.inte⁹
ẽ veritas ꝛ falſitas. qz ꝼa opera⁹ inte⁹.g̃ non eſt
circa p̃mã opationẽ que eſt intelligẽtia ſimpli/
ciũ. ex quo ſequit̃ intentũ q̃ aliquis inte⁹ ẽ ſiñ
vero ꝛ flõ.ſ.ite⁹ ſimplex ꝛ aliquis cũ vero ꝛ flõ
ſ.ꝺpoſit⁹.b⁹ rõis tm̃ ponit añs vbi ꝺſiſtit virt⁹
argumẽti.pz lr̃a ¶ Deinꝺe cũ ꝺicit(noĩa igit̃)
p̃bat q̃ ꝺixerat ꝺe voce vbi.z.facit. p̃ p̃ponit
qõz.z⁹ ſubꝺit p̃bõz ibi(b⁹ ãt ſig⁹)ꝺicit g̃ q̃ ꝺ/
ba ꝛ noĩa.ſ.ſũpta ſimplr ꝛ ſeoꝛſuz ſunt ſilia in/
tellectui qui ẽ ſine ꝺpõne ꝛ ꝺione.i. intellectui
ſimplici in quo nõ ẽ vex nec flm̃. verbi gr̃a bõ
vel albũ q̃ñ aliquiꝺ nõ aꝺꝺit̃ ſed ſumit̃ ſic ſe/
oꝛſuz aꝺhuc nec eſt verũ nec flm̃. ſed ſupp̃.ſi aꝺ
inuicẽ ꝺponantur aut ꝺiuiꝺant̃. ut ꝺõo.bõ eſt
albus bõ nõ eſt albus.tunc enĩ eſt verũ aut fal
ſuz ſicut in intellectu ꝺponẽte ꝛ ꝺidẽte. poſtea
ibi(b⁹ ãt ſig⁹) p̃bat q̃ ꝺixerat per ſig⁹ arguẽs
a minori ſic.ſi aliq̃ nomẽ ſeoꝛſuz acceptũ ſigni
caret verũ aut flm̃ magl videret̃ ꝺ noĩe ꝺpoſito

* Text⁹.: Eſt autẽ quẽaꝺmoꝺũ ꝛ
aĩa alicuiens quiꝺz intellectus
ſine vero.ſ. falſo. alicuiens aũt
cũ là neceſſe eſt hoz alterz eſſe.
ſic etiã ꝛ noce ⁊ circa cõpoſitiõez
.n. ⁊ ꝺiviſiõez ⁊ falſitas ⁊ itꝺ.

ſz illō nō ſignificat vex aut falſū. g nullū nomen ¶ Similr itelligēdū ē de vbo. mi. ponit littera di. p ſigq̄ h. ſ. qō dictū ē h. qz bircocervus p ē nomē cōpoq̄ ex birco z cervus vtiq̄ aliqd ſignificat ſz nūdū ſignificat verū aut falſū niſi addat eē vel nō eē. vel ſimpliciter. i. ſm tēpus pñs qō iō dicit tēpus ſimpliciter. qz eſt i actu vel ſz tēpus. i. ſ gd. i. ſz tps p̄teritū vel futux vt fuiſſe vel fore q̄ dicit tps ſ gd pp oppoſitā cauſā. qz. ſ. nō ē i actu ¶ Ex p̄dicta cōuenietia inter voces z anime paſſiōes pz ēt vna dr̄ia cuiuſlibet eoꝝ iter ſe cōplexū z icōplexū. qz i p̄ ē verū vel falſū. i. z. nō. ſimilis dr̄ia ē iter vocē ꝯplexā z icōplexā. ad hoc eni vt nomen ſignificet verū aut falſū. oz addi vbū vel ſubitelligi. z ſilr ex⁹ cū verq̄ ſolū p̄fert ¶ Ad maiorē euidētiā p̄dcōꝝ qrit vtꝝ vitas vl falſitas ſit tm̄ circa cōpoſitionē z diſionē. videt q̄ nō. qz diſio termiat ad ſimplicia. qz ē ſepatio cōpoſitoꝝ. ſz p ſimplicia cū vnica cōpoſitiōe ñ deſignat veritas vel falſitas. g circa diſionē ñ eſt vitas vel falſitas ¶ Ꝑ dici⁹ vex aux z aurical cū eē falſū aurū. vbi tm̄ nulla ē cōpoſitio vl diuiſio. g ꝛc ¶ Ꝑ ens z vr̄ū cōuertūtur. ſic vnūquodq̄ ſe habet ad eē ſic ad verū. ex. z. meta. g oē ens ēt ſimplex ē verū ¶ Ꝑ. z. ō aia dicit q̄ ſ⁹ ſp ē alic⁹ p̄dcy obiecti. ſilr itellcūs itelligēs q̄ gd ē rei ſēper ē verus z nūq̄ decipit. ſed hic nulla ē ꝯpoſitio vel diuiſio. g ꝛc ¶ Cōtra ē ari. h z. 6. meta. vbi dic̄ q̄ verū z falſū nō ſūt in rebus ſic̄ bonū z malū. ſz i intellectu ñ oi ſz cōponēte z diuidēte ¶ R⁹ magna equocatio ē ō vo. z iō diſtiguēdū eſt de vo. ſciēdū g q̄ ē veritas i reb⁹ z vitas i itellectu. g p̄ vidēdū ē de p̄ma. z⁹ de ſa. z⁹ ex his ad qōnē. ¶ Quā⁹ ad p̄mū dico q̄ vitas i reb⁹ dicit in genere duplr ¶ Uno⁹ p cōpatōꝝ ad pducētē. alio⁹ p cōpatōꝝ ad intelligētē ¶ Primo⁹ diat tripliciter. qz vel diatur vitas abſolute: ipſa conformitas pducti ad producēs. aut determiate talis cōformitas. z hoc dupliciter. vel cōformitas ſ adequatōꝝ. l̄ determiate cōformitas ſ imitationē ¶ Primus modꝰ iuēit gñalr i oi pducto ¶ Zꝰ modꝰ iuēit i filio dicit g ē vitas ſ Augu. z ſūma ſilitudo. hec eni ē cōformitas cū adequatione. qz ds pater eql̄ ſibi filiū pducit. 3⁹ modꝰ iuēit i creatura reſpectu di q̄ imitat exēplar diuinū cui aliq̄ mō aſſimilat ¶ z⁹. ſ. p cōpationē ad itelligētē dicit etiaz res va tripliciter. p̄ qz ſui manifeſtatia q̄tū ē ō ſe cuicūq̄ itellectui potēti mānifeſtatōꝝ cognoſcere. ¶ Zꝰ qz ē aſſimilatiua itellcūs. qz aſſimilabilis g ñ ē niſi itellcūs creatus. ¶ 3⁹ qz facta manifeſtatōe vel aſſimilatōe res ē i intellectu ſic̄ cognitū i cognoſcēte. p iſtis g. 6. cōceptibus exp̄mēdis p̄t accipi equoce vitas i re. pz eniz q̄ bi. 3. mōi diſtiguūt a tribus alys. qz bitudo ad pducētē z itelligētē ē alia z alia: lz idem ſit pducēs z itelligēs. nā ſi ds p impoſſibile eſſet p

ductiuus: ſilis et eql̄is ac ſilis imitatiꝰ z ſi eēt itelligēs eēt p̄m⁹ mo⁹ triplic⁹ ſiñ ¶ Quā⁹ ad zꝰ reſtat videre de vō itellectu. vbi dico q̄ verū in itellcū duplex ē ſ intelletus duplicez operatōꝝ ſz quax vtrāq̄ nat⁹ ē itellect⁹ cōformari obiecto. vt mēſuratū mēſure. ex. ſ. meta. c⁹ de ad aliqd ē āt duplex dr̄ia iter iſtas veritates. vna qz p̄me vitati ñ opponit falſitas ſz ignorantia tm̄. z ſic itelligit illud. z. de aīa. q̄ itellectus circa q̄ gd ē ſēper ē verus ſ̄t ſenſus circa p̄p̄ū ſēſibile. z ℔ itelligēdū ē p̄ciſe circa cōceptū ſimplr ſimplicē nā ite⁹ ſimplex. circa ꝯceptū ñ ſimplr ſimplicem lz nō poſſit eē forlr falſus: pōt tm̄ vtualr eē falſus app̄bendēdo. ſ. aliqd ſub determiatiōe ſibi nō cōueniēte. z ℔ ſ. meta. dicit. c. de flō q̄ ē aliqua ratio i ſe falſa. z tm̄ rō illa i ſe falſa ſimplici apprehēſione intelligibilis ē ¶ Ꝑe āt vitati oppōit ignorātia p̄uatiue z falſitas ꝟie qñ. ſ. vniūt q̄ i re ñ ſūt vnita. vt cū enūciat eē qō nō ē vel ex⁹ ¶ Ꝑa dr̄ia eſt i mō eēndi vitat⁹ i hac opatione z i illa. lz eni in vtraq̄ opatōe ſit veritas p̄p̄a ñ obiectiue ſed tm̄ i ꝑa nā neutra veritas ē i itellcū obiectiue niſi reflectēte ſe ſup actū ſuū cōpando iſtuz ad obc⁹ q̄ reflexio in cogſcendo. ſ. q̄ act⁹ talis ē ſimilis z diſſimilis obiecto nō ē ſine ꝯpōne z dione pz āt diſtictio illoꝝ mōꝝ eēndi vitatē in intellectu. ſ. formalr̄ z obiectiue q̄⁹ ad ꝯpationem. ¶ Quo ad ꝑam opationē declarat. qz inte⁹ mlitas formatꝝ p̄pōnes z app̄bendit actu ſ̄t q̄ tm̄ ſūt ſibi neutre ex p̄ topi. lz igit i i⁹ intellectu ſit formaliter veritas vel falſitas. aut qz eſt cōformis rei ex̄. aut nō: tm̄ nō ē ibi obiectiue. qz ñ app̄bendit illa ꝯformitas ¶ Ubi ē notā⁹ q̄ vitas incōplexa ē forlr habitudo ꝯformitat⁹ aut ſilitudinis actꝰ ſimplicis ad obc⁹ ſimplex itelligibile. vitas aūt cōplexa ad obiectū cōplexū. p̄ma veritas obiectiue eſt in actu ſimplici. ſcōa aūt in actu cōplexo que eſt compō vel dio. neutra tm̄ ē in intellectu obiectiue niſi in intellectu reflectente ſe ſup actū ſuū z compante ipſum ad obiectū vtrū ſit ſibi ſilis vel cōformis aut nō: z ſic cognoſcit illā ꝯformitatē aut ſilitudinem que eſt formalr̄ ipſa veritas. hec aūt reflexio z ꝯpatio non eſt ſine ꝯpōne z dione. quare i ſola opatione cōplexa eſt veritas obiectiue ut predictū eſt ¶ Quan⁹ ad zꝰ pz ex predictis q̄ veritas vel falſitas ℔ vltimo⁹ tm̄ eſt circa ꝯpōz z diſionē z de hac tm̄ ax. loquitur in hoc loco. ¶ Ꝑer hoc pz ad oia argumenta p̄terq̄ ad p⁹. ad qō rñ⁹ q̄ paſſiones vel ſilitudines q̄ ſt apud aiam p̄ñt dupl̄r ꝯſiderari ¶ Uno⁹ ꝟz q̄ aia vera ſilitudinē alteri ꝯpat. z hoc⁹ ſp ē ꝯpō ſiue aliquid velit affirre vel negare. z hoc⁹ nūq̄ ē dio i intellectu. a⁹⁹ ut referunt ad res. z tūc vno⁹ dr̄ ꝯpō. a⁹⁹ dio. ꝯpō quidē qñ inte⁹ ꝯpat vnū ꝯceptū alteri et app̄bendit rex diuerſitatē. z tunc eſt negatio. z vtrūq̄ p̄t fieri vo mō vel flō mō.

¶ Dextro. / Nota igit ipſa et vbā ſimilia ſūt ſine ꝯpoſitiōe. l. diuiſiōe intellectui. ut hō. l albū. ſpi nō addit aliqd. neq; n. addit hūc vū l falſū ē. huiꝰ quidē ſignū hoc ē. hyrcocervus. n. ſignificat aliqd ſd qd nō dicit vū l falſum ſit

ſit. ſi ēē. l. nō q̄ē addatur ſimplicater. l. ſecundū tps.

abeq; cō. ℔. ſ ſēm mutationē ꝑs

¶ Dextro. de ſecunda mutatione.

¶ Dextro. de ſecunda mutatione

¶ Dextro. de ſecunda mutatione

¶ Dextro. de ſecunda mutatione

¶ Ad alia argumenta pz ex dictis in corpore qstiõis ¶ Circa illud precedẽs ca⁹ ō significatione vocis restãt qões q̃ ordinarie ꝓponũtur

Nomen est vox. ¶ finito prohemio ⁊ pãbulo ꝓsequẽt ari. tractatũ vbi. ꝯ. fac iux ꝓmissa in ꝓhemio. ꝑ eni determiat de partib⁹ itegralib⁹ enũciatõis nomie. ſ. ⁊ vbo. z⁰ de ei⁹ gñe q ẽ oro ibi (oro ãt ẽ) 3⁰ ō ipsa enũciatõe qd est (enũciatiua vo nõ ois) 4⁰ de divisiõe e⁹ i suas ꝑmas spẽs (ẽ ãt vna ꝑma) 5⁰ de ꝓpetatib⁹ enũciationis (qñ ãt ẽ enũciare) alio⁰ diuidit sic. qz ꝑ determiat de ꝓncipijs enũciatiõis. z⁰ de enũciatione ibi (enũciatia vero) ꝑma diuidit in. z. ꝑ eni determiat de ꝓncipijs enũciatõis ꝟz rez .i. de ꝓtibus enũciationis. z⁰ de principijs ꝟm rationẽ. i. de genere ⁊ dria ex qb⁹ cõstat rõ diffinitiua rei ibi (oro aũt ẽ) ꝑma i. z. ꝑ determiat de nomine. z⁰ de vbo ibi (vbũ) circa ꝑmũ duo facit. ꝑ diffinit qd sit nomẽ. z⁰ ex ꝑdictis excludit q̃dã a ꝓpa rõne nominis ibi (ñ bõ vo) ꝑma i. z. ꝑ diffinitionẽ nomis ꝓponit. z⁰ eã exponit ibi (i nomie eni) dicit ꝯ q nomẽ ẽ vox ⁊c ¶ Notãdũ q i hac diffinitiõe ꝑ põit vox ꝓ gñe. vox ãt vt dicit. z. de aia. ẽ sonus ab ore aialis platus cũ imagie q̃dã: ex ꝟ ꝯ q nomẽ ẽ vox distinguit a sonis q ñ sũt voces. vt fragor arborum ſtrepitus pedũ. vox etiaz vt dictũ fuit supra q̃ diffinit nomẽ ⁊ vbũ ẽ vox cõcepta nõ q̃ ꝓfert actualiter. aliud eniz ẽ eẽ vocẽ aliud ẽ eẽ i voce ¶ z⁰ ponit ꝑma dria (significatiua) ad differẽtiã vocũ nõ significatiuaꝝ siue sit vox litterata vel articulata. vt bupb bapb. siue illiterata ⁊ articulata vt sibilus frustra fact⁹ ¶ 3⁰ ponit ꝟa differẽtia (ad placitũ). i. ꝟz impositionẽ ⁊ institutõz humanã beneplacito hois factaz. ⁊ q hoc distiguit nomẽ a vocib⁹ q̃ significãt a natura. puta voces brutoꝝ ⁊ gemit⁹ infirmoꝝ ¶ Tertia dria ẽ (sine tẽpore) ad driam vbi qõ ẽ cũ tẽpe ¶ Quarta dria ẽ cui⁹ nulla ꝑs significat sepata. i. distincta a toto nomie. ⁊ ꝟ⁰ nomẽ distiguit ab oratiõe q̃ etsi qñz significet sine tẽpore vt dicẽdo hõ albus. tamẽ seorsũ ꝑtes accepte aliqd significãt. pz ꝯ ex ꝑdicta diffinitionẽ bene assignatã. qz nihil superfluuz nec aliqd cõtinet diminutũ ¶ Circa lram sunt. z. dubia ¶ Primũ qz cũ vox sit ens nature. nomẽ aũt ens artis. qz ad placitũ nõ videt q ꝯ⁹ debeat poni ipa vox nominis. ¶ z⁰ qz nõ videt verũ q nom̃ significet sin̄ tẽpe ⁊ pp ꝟ differat a vbo. nã mlta nomia significãt tẽpus. vt dies mẽsis ãnus ¶ Ad ꝑmũ dicẽdũ q nomẽ vtiq ẽ qd artificiale. artificilia ãt ex ꝑte materie sunt a natura ex ꝑte forme sunt accidẽtia cãta ab arte. nã forme artificialium sũt accñtia. ex. 8. meta: ¶ Ulteri⁹ sciẽdũ q i diffinitõe accñtiũ oz ponj materiã vel subm̃. ex. 7. meta. sed differẽter qñ diffiniũt i abstracto ⁊ qñ i cõcreto. qz ꝑ⁰ ponit subm̃ i obliq ⁊ loco drie. ex⁹ similitas ẽ nasi curuitas vbi curuitas tenz locũ gñis. nasi vo locũ drie ¶ z⁰ qñ accñs diffinit i ꝯcreto ẽ. e⁹⁰ q sub⁹ põit i recto loco gñis. ex⁹ sim⁹ ẽ nasus curuus. ibi nasus tenet locuz gñis ⁊ curuus locũ drie. qz igit nomẽ ẽ accñs cõcretũ ꝟz artificiale ⁊c materia vel subm̃ ẽ vox ꝟz sit ens naturale. iõ vox loco gñis ponit i e⁹ diffinitõe dicendo. nomẽ ẽ vox ¶ Ad z⁹ dicẽdũ q aliud ẽ significare ꝑs aliõ significare cũ tẽpe. q ẽ cõsignificare tẽps. ꝑ eni mõ nomẽ significat tẽpus. vt arguit z⁰ ñ. ſz ⁹. c⁹ rõ ẽ. qz nom̃ significat p mo⁹ getj ⁊ bitus. vbũ ãt p mo⁹ fieri ⁊ fluxꝰ. qz igit tẽpus ẽ ꝓpe ⁊ p se mẽsura mot⁹ ⁊ fluxus ⁊ ñ p se getj iõ ẽ q vbũ significat tẽps vel significat cũ tẽpe ⁊ nõ nomẽ ¶ Deiñ cũ dic (i nomie eni) exponit dictã diffinitõz. vbi sciẽduz q. z. ꝑme ꝓticule .ſ. q nomẽ sit vox ⁊ significatiã satj patẽt ex dictis supra vbi positũ est ca⁹ de vocibus significatiuis. q̃rta ãt. ſ. sin̄ tẽpe patebit p oppo⁹ infra c⁰ de vbo. solũ ꝯ restãt. z. ſ. tertia ⁊ qrta. ꝑ ergo exponit qrtã. z⁰ tertiã ibi (ꝟz placitũ) circa ꝑ⁹ .z. facit. ꝑ ꝓbat intẽtũ arguẽdo a mi. in nominibus cõpositis. z⁰ oñdit drias circa hoc iter nomia simplicia ⁊ ꝯposita ibi (at vo nõ quẽadmodũ) i ꝑma ꝓte arguit sic. nomẽ cõpositũ ō quo magj videt ẽ illud c⁹ ptes ñ significant sepate ꝯmlto min⁹ ptes nois simplicj bui⁹ ẽthimematis ponit tantũ añs i q̃ stat vtus argumẽti di. q i hoc nomie cõposito egferus cõpõit ex eq̃ ⁊ fero. li ferus q ẽ altera ꝑs nois nihil significat quẽadmodũ ptes oronis significãt. nam si dicat equus ferus ista oratio tunc q̃libet parj aliquid significat seorsũ ¶ Si queritur rõ b⁹ q̃re pars nominis cõpositi nõ significat sepata dicit a quodã q ratio huius ẽ. qz vnũ nomen ponitur ad significãduz vnũ simplicẽ conceptũ. ꝟz illõ ꝟ illa a qb⁹ ipõit ñ significẽt vnũ ꝯceptũ. ex⁹ de nomine lapis qõ ponit a lesiõe pedis q̃ non significat vnũ simplicẽ cõceptũ. ⁊ tñ ipsuz nomẽ lapis significat vnũ simplicẽ cõceptũ. similiter vt dicit ẽ de nomie quod omitto ⁊ hinc ẽ q ptes nominis cõpositi qõ ponitur ad significãdũ simplicẽ cõceptũ nõ significat ptẽ simplicis conceptus a qua ponit ad significãduz. sicut oratio significat ꝯpositũ ꝯceptũ. ⁊ iõ pars orationis significat partẽ cõpositi cõceptus ¶ Contra. tũ qz cõceptus nominis cõpositi si est simplex per te vel ẽ simpliciter simplex vel nõ simplr simplex ꝑmũ non ꝑt dari. qz resolubilis est in duos ꝯceptus ex quib⁹ cõponit. ꝯ sequit z⁹ q ẽ ꝯceptus non simpliciter simplex. sed resolubilis in duos. tunc sic. sicut se bz to⁹ nomen ꝯpo⁹ ad to⁹ ꝯceptum significatũ. sic partes nomis ad partes ꝯceptus. ſz to⁹ nomen significat to⁹ ꝯceptũ. ergo pars significabit partẽ. tũ qz totus ꝯceptus oronis ẽ vnus aliqua vnitate. ꝯpo⁹ eni nõ repugnat vnitati.

*) Textus. In noĩe .n. qđ ⁊ equi ferus: ferus nihil p se significat quẽ admodũ in oratiõe q ẽ equus ferus.

Sic se hꝫ in cõpositis. In nullis .n. nullo mõ pars significatiua est. In hys aũt vult qdz significatiua esse sed nullus ꝫ sepatatim m eo qđ equiferus.

vñ ꝫ ꝓpo⁹ ex materia ꝫ forma est per se vnum ꝫ tamẽ ñ obstante illa vnitate vere ptes oro⁹ aliquid significant sepate. g̃ simil̃r de noie ꝓposito ꝑt dici ¶ Alr̃ g̃ dꝛz qꝫ ptes nois ꝓpositi dupl̃r pñt sumi. vno⁹ per se ꝫ absolute. alio⁹ cũ reduplicatione inq̃⁹. s. sũt ptes. p⁹ vtiqꝫ aliquid significant sepate. qꝛ tũc sũt quedã oro ut equ⁹ ferus. z⁰⁹ non. qꝛ ps inq̃⁹ ps sicut non bz eẽ in actu. sed tm̃ eẽ in põ ex. 7. metba. sic non aliqd significant actualiter seorsuz. ¶ Postea ibi (at uero) dat dr̃am q̃⁹ ad hoc inter noia simplicia ꝫ ꝓposita di. qꝫ non sic se bz in nomib⁹ ꝓpositis quẽadmodũ in simplicibus. qa i illis. s. simplicibus nullo⁹ pꝛs est significatiua. nec appenter. in bis aũt. s. ꝓpositis ps supp̃. vl̃r quidẽ appet sic fm appentiã qꝫ aliquid significet. sed fm veritatẽ nulli⁹. s. rei est significatiua sepati sũpta ut in eo noie qꝫ ẽ equiferus. rõ b⁹ ꝑt eẽ. qꝛ ptes nomis ꝓpositi aliquid significant añ ꝓpõem. non ãt ptes nois simplicis. iõ maiorẽ appentiã bñt ut sũt in ꝓpõne qꝫ significẽt aliquid q̃ ptes nomis simplicis ¶ Deinde cũ dicit (fz placitũ) exponit ꝫ ꝓbat tertiã ptĩculã vbi duo facit. p̃ ꝓponit ꝓclusionẽ. z⁰ ꝓbat eã ibi (sed qñ fit) dicit g̃ qꝫ iõ dcm ẽ nomẽ significare ad placitũ. qꝛ n⁹ significat naturalr̃. q. d. vel significat naturalr̃ vel ad placitũ. sed non significat naturalr̃. ut ꝓbabit̃. g̃ ꝛc̃. ¶ Uñ ibi (sed qñ fit) ꝓbat dupl̃r qꝫ nomẽ non significat naturalr̃. tũ qꝛ significat ex ipõne qñ fit nota. i. iponit̃. ad significandũ illud ãt qꝫ significat naturalr̃ nõ significat ex ipõe. nec fit nõ. i. sig⁹. sed naturalr̃ significat tũ qꝛ soni illr̃ati ut feraꝫ. puta rugit⁹ leonũ latrat⁹ canũ aliquid designãt. i. significant naturaliter. puta irã vel famẽ. quoꝫ tñ nihil est nomẽ. g̃ sig⁹ẽ qꝫ nomẽ non significat naturaliter. ¶ Sciẽdũ g̃ qꝫ cũ ait qꝫ soni feraꝫ ñ sunt noia nõ est intelligendũ qꝫ soni illi non bẽant noia. noiant̃ enĩ suis noib⁹ ut sibil⁹ fpentũ latratus canũ. sed vult aꝫ. qꝫ tales soni non sunt noia qꝫ m⁹ẽ verũ eẽ ¶ Deinde cũ dicit (nõ bõ) excludit q̃dã a ꝓpria rõe nois. vbi. z. facit. p̃ remouz nomen infinitũ. z⁰ ca⁹ noium ibi (catbois aũt) dic̃ g̃ qꝫ nõ bõ ꝫ sillia non ẽ nomẽ. nec. n. ẽ ꝓpriũ nomẽ impo⁹ quo talia nominent̃. pz ei qꝛ nõ oro affirmatiua vel nega⁹ negatiua sit g̃. i. appellet̃ nomẽ infinitum. Notandũ qꝫ ideo nomen infinitum negatur esse nomen ut dicit quidam qꝫ nomẽ significat naturã alic̃ determinataz. ut lapis ꝛc̃. aut ꝓpriã determinatã. ut pronomen. aut vtrunq̃ ut sor. ꝫ alia noia singularia. sz nomen infi⁹. puta nõ bõ n⁹ borũ significat. imponit̃ enĩ a negatione bois. vñ equalr̃ cõuenit tã enti q̃ non enti. vnde chimera que est nõ ens vel ens prohibitũ põt dici non bõ. equus autẽ aut lapis ẽt est non bõ que tamẽ sunt entia. igt̃ ꝑe aꝫ. non erat nomẽ impositũ talibus. ideo imponitur eis nomẽ. ut dñtur nomia infinita.

¶ Sed ꝛtra. cuicũq̃ ꝓuenit diffi⁹ ꝫ diffinitum. sed diffi⁹ nomis conuenit huic qꝫ est nõ bõ: ꝫ similib⁹. pz. g̃ nõ bõ est nomẽ. ¶ Rñ⁹ dicit̃ qꝫ diffi⁹ nomis non simpliciter ꝓuenit istis. nomẽ enim infi⁹ nihil significat determiate. iõ ꝓprie loq̃ndo non est vox significatiua. restringit ergo ax. hic nomẽ ad rationẽ valde strictã. ut. s. nomen sit vox significatiua alicui⁹ nature determiate ¶ Deinde cũ dicit (catbõis) excludit ca⁹ noiuz a rõne nomis vbi. z. facit. p̃ remouet ca⁹ nominũ. z⁰ compat eos ad nomẽ ꝓprie sumptuz ꝫ superius diffinitũ ibi (ratio aũt) dicit ergo qꝫ catbonis vel catbonẽ ꝫ quecũq̃ talia sunt. s. obliqui ꝫ ca⁹ noiuz non sunt nomia. sz casus noium ¶ Notandũ qꝫ noiatiu⁹ dr̃ ꝓprie nomẽ. qꝛ i ipõ fit impõ. vnde ꝫ vocat̃ rect⁹. qꝛ recte ꝫ imediate ordinatur a mẽte ꝫ ꝓceptu interiori. obliqui ãt dñr ca⁹. qꝛ cadunt a noiatiuo. ipse aũt noiatiuus vocat̃ ca⁹ pro quãto cadit. ut dcm ẽ a cõceptu rõnis ꝫ non ab alio casu ¶ Ulterius cuz dicit (rõ autẽ) cõpat ca⁹ nominũ ad nomẽ supius diffinitũ. p̃ penes ꝓuenientiã. z⁰ penes dr̃az ibi (sed dr̃t) dicit g̃ qꝫ ratio. i. diffi⁹ ei⁹. s. nomis data superius ẽ eadẽ in alys. i. in casib⁹ ꝫ obliquis. ¶ Sed dupl̃r videt̃ aꝫ. dicere ꝺdictoria. p̃ enĩ dicit ca⁹ nominũ non eẽ nomina. hic dicit diffinitionẽ nois ꝓuenire eis. sed cuicũq̃ cõuenit diffinitio ꝫ diffinitũ. g̃ ca⁹ noiuz sunt nomia ¶ Rñ⁹ dicit̃ qꝫ ca⁹ noium vtiqꝫ sunt nomia. sz non stricte loquẽdo. hic autẽ aꝫ. rõez nominis restringit. vnde illa particula (ad placitũ) non conuenit ꝓprie obliquo. nã impõ noium fit i noiatiuo casu. ꝫ non in alys casibus. vnde stricte loquẽdo noiatiu⁹ significat ad placitũ ꝫ nõ obliqui ¶ Postea ibi (sed dr̃t) ponit dr̃am di. qꝫ ca⁹ noiuz adiũctus cũ est vel cũ fuit vel erit. i. cũ verbo pñtis tꝑis vel p̃teriti vel futuri nõ significat verũ aut flm̃. ut si dicat̃ catboni est vel non ẽ non dicit̃ aliquid verũ vel flm̃. nomẽ vo semper significat verũ vel falsuz si supp̃. verbo cuiuscunq̃ tẽporis adiũgat̃. vt cato est vel fuit ¶ Notandũ qꝫ signanter inducit̃ exẽpluz i hoc verbo ẽ. qꝛ sunt quedã alia verba vt ipsonalia que verũ signifcãt cũ obliquis. vt penitet me tedet me. vbi actus verbi intellgit̃ ferri ꝫ cadere sup obliquũ. nã est sẽsus penitet me. i. penitẽtia habet me ¶ Circa p̃dicta querit̃ vtꝫ nomẽ significet rẽ vel passionẽ i anima. videt̃ qꝫ speciez. naz hic i littera dicit ari. qꝫ ea q̃ sunt i voce sunt note. i. signa passionuz i anima. sed ille passiones non sunt res que res non sunt in anima. ergo ꝛc̃ ¶ P veritas ꝫ falsitas sunt i sermone tantũ sicut in signo. ergo enũciatio plata illud significat i quo ẽ veritas vel falsitas. sz illud ẽ cõpositio vel diuisio intellectus fz ari. hic in littera. g̃ enũciatio plata cõposita significat illud quod ẽ in itellectu cõponẽte tãtum. ergo ꝫ ptes enũciatõis significãt ea que sunt i

Texto. Secundũ ꝙo placitũ ꝙm naturaliter nõuz nihil ẽ sed fit nota. nã dsignãt fz illitterati soni ut feraꝫ. Quoꝫ nihil ẽ nomẽ. Nõ homo ꝙo nõ ẽ nomẽ. At ꝙo nec impositũ nomẽ est ei quo illud oporteat appellari. Nec .n. otatio aut negatio est sed fit nomẽ infinitũ.

Texto. Cat
V. catoni f
talia sũt
mina sed
minum.

Tex. Ratio
in alijs qui

Tex. Sed d
cum ẽ. l. fu
adiunctũ ne
falsũ ẽ. Nom
ut catonis
nõdũ. n. al
dicit ꝙũ neg
falsum.

Quo ꝙ nõ sit
rem. l. passionẽ. l
ꝙm. qꝫ idẽ est

itellectu simplici cuiusmõi sunt spẽs. ¶ ꝓ hic manifeste dicit boeci⁹ ī cõmẽto q voces significant similitudines. ⁊ dicit hãc esse opiniones ari. ¶ ꝓ priscianus dicit q omis ps orationis significat mẽtis cõceptuz. ille ãt conceptus nõ est res sed similitudo in anima. g̃ ⁊c ¶ ꝓ arguitur p rationẽ. illud nomẽ significat quod intelligitur. sed qõ intelligitur non res ẽ. ꝓmino. omne intelligibile ẽ in itellectu: sed res non est in itellectu. qz lapis non ẽ ī anima: sed species lapidis. ex. z. de anima. g̃ ⁊c. ¶ ꝓ nihil intelligitur nisi p speciẽ. g̃ nihil significatur p aliquã vocẽ nisi per speciẽ. g̃ species magis significat ¶ In oppositũ. significare ẽ alicuius itellectũ cõstituere. vnde infra cº de verbo. verꝰ significat aliquid. cõstituit enim itellectũ qui dicit. illud g̃ significat cuius itellectus p vocẽ constituitur. sed plata voce non constitnit itellectꝰ speciei sed rei. vt patet in quocũq audiẽte vocẽ significatiuã ¶ ꝓ pelen. dicit ari. q nominibus pro rebꝰ vtitur nonfinatis. qz nobiscũ non possumus ferre res ad disputationez. ⁊ paulo post q res sunt infinite, nomina autẽ finita. iõ necesse est vnũ nomẽ ⁊ vnã orationez plures res significare. g̃ voces nõ sunt note spẽz sz rez ¶ ꝓ. 4º metha. rõ quã significat nomẽ ẽ diffiº sed diffinitio idicat verã essentiã rei. ergo illa essentia p nomẽ significatur ¶ Qõ autẽ species non significetur videt sic. qz si sic omne nomen significaret accidẽs. qz illa spẽs ẽ in anima sic accidẽs ī subiecto ¶ ꝓ omnis ꝓpositio affirtiua erit falsa ī qua predicatum ⁊ subiectum cognoscũtur per intellectum p diuersas species. vt ista. homo ẽ animal. qz alia est speciesbois p quã intelligitur ⁊ alia aĩmalis. ¶ ꝓ manifeste omnes ꝓpositiones essẽt falsẽ ī quibꝰ ãnũciat actus realis de aliquo subiecto. vt homo currit ⁊c. cuz talis actus non insit speciei ¶ ꝓ ista propositio. lapis nõ ẽ in anima sed lapidis spẽs. includeret cõtradctoria. qz p remouetur a specie eẽ in anima. si species significatur p hõ nomẽ lapis cum dicit lapis non est in anima. sed postea idẽ ꝑdicatũ attribuitur eidẽ subcõ cũ subdit. sed spẽs lapidis. g̃ spẽs ẽ in anima ⁊ non ẽ ī anima. ¶ ꝓ tũc omnis ꝓpositio esset vera in qua ꝑdicatur ẽẽ ꝑm adiacẽs. vt hõ fozest. antixps ẽ. qz species cuiuscũq de quo enũciatur ẽ ¶ ꝓ nihil significatur nisi q itelligit. sed species itelligibilis nõ intelligitur. ergo ⁊c ꝓmi. tũ qz species visibilis non videtur. g̃ nec species itelligibilis intelligit. tũ qz in oĩbus citra primũ differt quo ẽ ⁊ qõ ẽ ꝑm boeciũ. sz species intelligibilis ẽ illud quo intelligibile itelligit. g̃ non ẽ qõ intelligitur. tũ qz si species itelligibilis itelligeret ꝑ aliã speciẽ itelligeretur. qz itellectus cũ sit virtus passiua nihil cognoscit nisi fit in actu p speciẽ sui obiecti. g̃ speciei eẽt species in ifinitũ ¶ R.º Dic p exponã qstionis titulũ. zº ptractabo duplicez opinionẽ. zº dicã aliter ad questionẽ ¶ Quantũ ad primuz cũ queritꝰ vtrũ nomẽ ꝑ nomẽ intelligo omnez vocẽ significatiuã. qz de omnibꝰ est eadẽ difficultas. significet rẽ vel speciẽ. questio non itelligitur de nominibus positis ad significãduz similitudines vel species: sz ỏ quocũq alio nomine cuicũq īponitur. vt de isto nomĩe homo animal ⁊ huiusmõi. vtrũ. s. significet naturaz hũanã: voco autẽ speciẽ itelligibilẽ siꝯitudinẽ rei itelligibilis q̃ est in intellectu vt ī subiecto sit spẽs sensibilis ẽ similitudo rei sensibilis q̃ ẽ ī sẽu ut ī subõ significaret. s. ĩmediate. ¶ Quãtum ad zꝯ ẽ vna opꝰ. q species intelligibilis ĩmediate significatur p vocẽ. moꝰ ponẽdi ẽ iste qz ista species dupliciter cõsideratꝰ. vnoº iq̃tũ est quid in se accidens. s. iformãs animã. alioº iquantũ repzesentat rez. ꝑ modo non significatur per vocẽ ꝓpter rationes ad oppositũ. sed zº mõ. cũ autẽ omne signũ signi sit etiã signuz signati. sequitur q vox significans similitudinẽ iq̃tũ ẽ signũ rei significet ipsã rẽ: sz mediate. qz. s. ĩmediate illud quod ẽ signũ rei iq̃tũ ẽ signũ ¶ Sz arguit contra. qz substantie ⁊ accidẽti nulla est ratio substantialis eadẽ. cuz nec etiam habeãt idem genus generalissimum. sz rei q̃ est substãtia similitudo eius ẽ accidens. g̃ si hec significãtur p quodlibet nomẽ istis duobus erit solũ. nomẽ cõmune ⁊ rõ substantie diuersa. g̃ omne nomẽ erit equiuocũ ¶ Cõfirmatur per ari. ī predicamẽtis. vbi exẽplificat de equiuocis. vt animal homo. ⁊ qõ pingitur volẽs q si aliquod nomẽ significet rẽ ⁊ similitudinẽ eius esset equiuocũ ¶ Ad hoc dicit q equiuocũ diuersis actibꝰ significandi significat diuersa. sed vox rẽ ⁊ similitudinẽ eodẽ actu. s. aliquod signũ signi ⁊ signati. ¶ Ad confirmatõz ari. dicendũ q itelligit si diuersis actibꝰ significãdi significaret vtrũq ⁊ diuersa impositõe. hoc patet ī simili. qz non oĩs dictio scripta ẽ equiuoca. ⁊ tamẽ vt ari. dicit. illa significat dictõz ī voce. ⁊ cũ hoc etiã rẽ. ideo nõ est equiuocatio qz primũ significatur iq̃tuz ẽ signum signati. ¶ Nunc dicitur ad rationes principales contra banc opinionẽ. cõcedũtur autẽ oẽs pbantes rẽ significari ¶ Ad rationes autẽ que probãt speciẽ nõ significari. Ad primaz dicitur q non ẽ iconuenies omne nomẽ significare accidẽs ĩmediate nõ iq̃tũ ẽ quid in se sed vt ẽ signũ rei. ⁊ ita alique voces significãt substãtiã vt alterũ significatũ. ⁊ illa dicũtur significare absolute substãtiã. aliquid enim põt absolute significari lz non ĩmediate. vt patet de dictõe scripta q̃ aliqua dicitur simpliciter significare subãz lz oĩa illa scripta ĩmediate significẽt vocẽ p ari. ¶ Ad zꝯ dicẽdꝯ q veritas ⁊ falsitas nõ sunt in signo nisi p significatũ. veritas enim in signo ẽ conformitas ad significatũ. ⁊ diffozmi-

mitas ẽ falsitas. cõpositio g̃ speciei adinuicez
iq̃tũ ille sunt signa rerũ nõ est iudicanda va
vel falsa nisi ex significatis. i. ex reb⁹ vel a re
bus omnibus. g̃ veritas cuiuscũq; propositio
nis referẽda ẽ ad res. qz ille sunt vltimo signi
ficate. ꝛ ñ ẽ aliquoz alioz. hoc pz in exẽplo. ℏ
propositio scripta. homo ẽ animal non ẽ falsa.
licet hec vox homo non sit hec vox animal. et
hoc ẽ. qz littere ñ significãt voces vt sunt ali
quid i se sed vt sunt signa alioz. ꝛ ita semper in
omnib⁹ bis oportet recurrere ad vltimũ signi
ficatũ ¶ Per idẽ patet ad omnes propositões
ad veritatẽ ꝛ falsitatẽ cõpositionũ. qz veritas
ñ est iudicãda nisi penes ultima significata q̃
. s. sũt res ¶ Ad ultimã propositionẽ dicitur q̃
species itelligitur lz ñ primo sed per reflexio
nẽ. ꝛ quia ipõ ẽ ad placitu: potest vox imponi
ad significãdũ illud mediãte intellectu p refle
xionẽ sicut ꝛ illud p̃ intellectũ ¶ Ad primã pro
bationẽ dico q̃ negatur similitudo. sensus eni
cũ sit uirtus materialis nõ potest se reflectere
super actũ suũ nec super illud quo cognoscit ꝛ
ẽt supra se ipsũ. ꝛ ita omnia alia a suo primo ob
iecto potest cognoscere per reflexionẽ ¶ Ad se
cũdã cõcedo spẽz aliõ eẽ ab illo quod cognosci
tur per ipsã. i. a primo obiecto. qz illi⁹ ẽ species
sed cũ hoc stat ipsã speciez esse aliquid itelligi
bile. aliud a primo obiecto. omne g̃ qõ differt
ab illo respectu e⁹ ẽ q̃. sed in se potest esse quod
¶ Ad tertiaz dico q̃ species non cognoscitur
per aliam speciez. qz solũ illud quod p̃ cogno
scitur ab intellectu. s. primũ obiectũ itellectus
qõ ẽ q̃ quid ẽ rei materialis p statu isto cogno
scitur p speciẽ i itellectu. oia autẽ alia cognita
p reflexionẽ ꝛ discursuz cognoscũt propter se
¶ Hanc opinionẽ ñ teneo. unde aliter arguo
cõ eũ sic. ¶ Res p̃ itelligit. species autẽ p reflexionẽ. g̃ in illo priori põt itellectus ei nomen
iponere qõ nomẽ tñ rẽ significat. g̃ ñ ẽ necesse
omne nomẽ significare speciẽ ¶ Ꝑ cõtra hanc
opinionẽ ẽ ius de nominib⁹ ipositis ad signi
ficãdum singularia. qz singularia vt sic nullo
modo faciũt speciẽ i itellectu. qz p statu isto ñ
possunt intelligi sub ratione singularitatis vt
alias ostensuz ẽ super. 7. meta. in q̃dã q̃stione.
ergo nomina eis impposita nullo mõ significant
species eis itelligibiles imediate ¶ Consimili
ter arguit de nominib⁹ ipositis ad significan
dũ figmẽta. qz taz illa q̃z singularia lz faciant
species i virtute imaginatiua: nõ tamen i itel
lectu. qz itellectus tñ natus est recipe speciez
sui obiecti qõ ẽ q̃ qd ẽ rei materialis. alioz ãt
nõ: cũ vna potẽtia ñ sit receptiua formaz eiusdẽ
generis ¶ Secũda opinio ẽ q̃ ponit q̃ res pri
mo significatur: nõ tamen sm q̃ existit. qz nec
sic p se itelligit sz s q̃ p se cõcipit ab intellectu
ℏ est ipsa eẽntia rei significata p diffinitõz q̃ ẽ
p̃mũ obiectũ intellectus vt vult illa auctoritas

¶ Ad .4. meta. ratio quã significat nomẽ ẽ diffinitio
ñec tamẽ hic totũ cõpositũ significat q̃ est
res vt itelligitur qz illud ẽ ens p accñs et oia
nomina q̃ significãt res alicuius generis signi
ficãt ens p se. solũ enim ens p se est in gñe ¶ Ad
oẽs auctoritates in ꝯriũ dicit q̃ per spẽm vel
passionẽ vel qõcũq; aliud in alys auctoribus si
gnificat res. ut intelligit ad denotandũ q̃ res
ut existit nõ significat. si ãt aliquis dicat aliqd
manifesti⁹ p hac lr̃a q̃z a. ponit: negat. qz in ℏ
nõ exponit a. q̃ dico pp boe⁹ ¶ Ad z⁹ de cõ
põne ꝛ dione inte⁹ dico q̃ ꝯpõ ẽ illaz rerũ. non
tñ ut existunt. sed ut intelligũt ꝛ iõ vitas ꝛ falsi
tas dr̃ circa ꝯpõz ꝛ diuisionẽ inte⁹. qz illa ꝯpõ
ab itellectu cãtur. ꝛ ẽ i intellectu sicut cognitũ
in cognoscẽte. ꝛ illo⁹ sunt res in itellectu ꝛ ñ spe
cies sole ¶ Ad z⁹ dico q̃ res intelligitur p̃ ꝛ non
spẽs nisi p reflexionẽ ¶ Ad vlti⁹ p̃t negari hec
ꝯña nil intelligit nisi p spẽm. g̃ nil significat ni
si p spẽz si ei li. p. vtrobiq; sumat cãliter. sm̃ ẽ.
qz intelligere ꝛ significare nõ ordinãt adiuicez
sicut cã nccia ꝛ effect⁹. sed significare p̃suppõit
intelligere sicut illud sine quo nõ. q̃ ãt ẽ cã sic
p̃supposiri nõ oz q̃ sit cã sic p̃supponẽs. sed tñ
p̃supponit ei sicut aliud c⁹ ẽ cã. sic spẽs p̃suppo
nit significationi. ꝯcessa ãt ꝑpõe q̃ nihil signifi
cat nisi p spẽm ſẽũ li. p. sumat cãliter sine p̃sup
positiue. nõ sequit vlteri⁹ spẽm significari. qz il
la ꝑpõ pp q̃ vnũqõq; ꝛc. intelligit de cã efficiẽ
te ꝛ vniuoca ꝛ p se ꝛ totali cuiusmodi nõ est spe
cies respectu significatiõis. ¶ Dãc opionem ñ
teneo pp banc rõz. qz si sic ois ꝑpõ erit flã vbi
denotat ineſſe subiecto aliquis act⁹ realis. p⁹.
qz si nomẽ significaret rẽ ut intelligit. tũc tale
p̃dicatũ attribueret ei ut itelligit. sed B⁹. ñ iest
ei aliquis act⁹ realis. g̃ ꝑpõ erit flã. p⁹ mi. quia
rei ut intelligit insunt p̃dicata intẽtionalia. et
mediũ ꝯpatũ ad p̃dicata itẽtiõalia ꝛ realia sa
mit sub eẽneis rõib⁹. qz sic sumẽdo me⁹ i silo
si ꝯcludat aliq̃ ꝯ. fiet fallacia accñtis ¶ Quan
tũ ad z⁹ dico aliter ad questionem. ꝛ dico breui
ter q̃ illud quod proprie significatur per vocez
est res. nõ res vt itelligit. nec res vt existẽs. nec
ut ñ exñs. sz res absolute ut abstrahit ab istis.
ꝛ est eẽneũ illi qõlibet illoz. ꝛ tñ aduertenduz
pp actões ꝛ rões factas superi⁹ hic ide. q̃ c⁹ dr̃
significatũ. s. rei sunt signa ordinata lr̃a vox et
ꝯceptio siue passio aie sicut sũt multi effect⁹ or
dinati eiusdẽ eẽ: quoz n⁹ est cã alterius. ut pz ꝺ
sole illuminãte multas ptes aeris medy: q̃ruz
q̃libet imediate illuminat a sole. sz ordine q̃dã
qz remotioz mediãte ppinquiore. ꝛ vbi est talis
ordo cãtorum absq; hoc q̃ vnus sit cã alterius
ibi ẽ imediatus cuiusl̃z respectu eiusdẽ esse exclu
dẽdo aliud in rõe esse vel effectus imediatõis.
ꝛ tunc posset cõcedi aliquo mõ effectũ ppinqui
orẽ eẽ cãm effectus remotionis nõ ppie. sz pp
prioritatẽ illã que ẽ inter tales effect⁹ ad cãm.

¶ Sco. q̃ dicit hic doctor q̃ vna potentia nõ est
receptiua diuersaz specieꝝ cuiusdam generis.
Et vt hoc melius intelligat. nõ q̃ in gene quanti est
calor. frigus q̃ color. Et visus est vna p̃. q̃ ob⁹
est color. q̃ visus est receptiuus coloꝝ. nõ tñ est recep⁹
calorꝝ nec frigoꝝ qz nõ sũt obiecta sua. q̃ nõ visus
nõ est receptiua diuersaꝝ specieꝝ cuiusdem generis. q̃ nõ.

¶ Sco. q̃ dr̃ hic
q̃ immediate
cõsiderau. s. im
mediatione
causę. immediatu
tione ordi
immediatũ im
causę. sic dico
me sit ne q̃
Simile. sim
mee ordinis. s
mto sit
bt pz me

ista in ꝓposito pōt ꝓcedi de multis signis ordinatis eiusdez signati. qz vnū aliq̄ mō est signū alterius. qz dat intellectū ipm. puta q̄ littera est signū vocis ⁊ vox signū passionis. qz remotius ñ significaret nisi pri⁹ signū aliquo mō imediatius significaret. ⁊ tñ ꝓp hoc nomē ñ ē ꝓprie signū alterius sicut ex alia pte est dictū de causa ⁊ cātl. ꝑ hoc pz ad oēs auctoritates ari. ⁊ silr ꝑ vtraq̄ pte oꝑ. ad rationes factas.

Verbum. ¶ Determiato de nomine discutit nūc ari. de vbo. vbi. z. facit. ꝑ ondit vbū qd sit. z°. cōparat ipm ad nomē ibi (ipsa qdē ꝑm se) ꝓma i. z. primo ꝑmittit diffinitionē vbi. z°. excludit q̄dā a ꝓpria ⁊ secreta rōne vbi ibi (nō currit vero) prima i. z. ꝑ diffinitionē ꝓponit. z°. eā exponit ibi. (dico āt) dicit q̄ q̄ vbū ē qđ significat tēpus ⁊c ¶ Notādū q̄ i ista diffinitione ponūt. 3. ptic̄le. ꝓma (cū significat tēpus) ꝑ hoc distinguitur a nomie qđ significat tēpus. ꝟa (cui⁹ ptes nihil extra significāt) ⁊ ꝑ hoc distinguitur ab oīone sicut nomē. tertia (⁊ sēper eoꝝ q̄ de altero ꝑdicātur ē nō) ⁊ ꝑ hoc distinguit nō solū a nomie. sz ēt a ꝑticipio qđ ꝛsignificat tēpus. qz nomē ⁊ ꝑtic̄i piū possūt poni a pte subiecti ⁊ predicati. vbuz āt semp a pte predicati ¶ Circa litterā sunt aliqua dubia ¶ primū q̄re i diffinitōe vbi ñ ponūtur ille ptic̄le. vox significatiua. ad placitū sicut i diffinitōe nominis. qz eq̄ cōueniūt vbo sicut nomini ¶ z⁹ qz videt falsuz q̄ semp verbū sit nō eoꝝ q̄ de altero ꝑdicant. i. semper ponat a parte ꝑdicati. nā vbū ifinitiui mōi ponitur a pte subiecti. vt dicēdo. currere ē mouerī similiter ⁊ alia vba possunt poni a pte subiecti. vt curro ē vbū ¶ ℞ nō rei nō ē res. sī g̃ vbuz est nō ꝑdicati nō ē ꝑdicatū. g̃ verbū nūq̄ ꝑdicat. qđ ē falsū. ¶ Ad ꝑ⁹ dicēdū q̄ ꝓpter breuitatē ari. i diffinitōe verbi nō posuit ea q̄ cōmuniter cōueniūt nomini ⁊ verbo. qz patēt ex his que dicta sunt i diffinitiōe nominis. hec āt sūt illa tria vox significatiua ad placitū ¶ Contra. qz tūc eadē rōe debuit omittere illā ꝑticulā. c⁹ ps ⁊c. qz illa eadē posita ē in diffinitione nois ⁊ est cōis noi ⁊ vbo ¶ ℞. vno. dicit q̄ in diffinitiōe nois illud positū ē vt nomē distīguit ab oīone q̄ ꝓponit ex noib⁹. vt hō alb⁹ music⁹. in diffinitione āt vbi ad distīguēdū verbū ab oīone q̄ cō ponit ex vbis. vt mouere est agere ¶ Alio. dr q̄ v⁹ ipoꝛtat ꝓpōz q̄dā q̄ multū declinat ad oīonē. iō vbuz maioꝛē bz cū oīone ꝓuenietiā q̄dā nomē. qz nomē ē q̄i materia ⁊ sub⁹ oīonis. verbū āt q̄si foꝛ cū sp sit a pte ꝑdicati. ⁊ iō in diffinitione vbi vtile fuit illā ꝑticulā iplicare. ¶ Ad z⁹ dō q̄ q̄cūq̄ vba ponūt a pte subcī hñt vim nois vñ ⁊ recipiūt adiectionē alioꝝ. vt hic ābulare ē mouert tūc. n. ac⁹ vel pa⁹ significata ꝑ vbū infinitiui significāt noialr. s. ꝑ mo⁹ bi⁹ ⁊ getis. ⁊ vt sūt quedā res in se. ver⁹ āt significat actiōz ⁊ passionē ꝑ mo⁹ fieri ⁊ fluxus ⁊ vt egredientis ab aliq̄ supposito. silr cū dico. curro ē v⁹. li curro accipit materialr ⁊ ꝑ voce tñ. ⁊ tē ēt tz mo⁹ nois. qz ē sps. hec vox curro ē ver⁹ ¶ Ad aliud de nō dōm q̄ nō rei nō ē illa res c⁹ ē nō. qñ ergo verbū notat aliqd ꝑdicari de subcō vt q̄dā copula. ⁊ ē 3⁹ adiacens nō illud ꝑdicatū c⁹ est nō tñ tz se ex pte ꝑdicati. vbi gra. hō ē alb⁹. li ē ñ ē alb⁹ qđ ꝑdicat. sed nō q̄ alb⁹ ꝑdicat. tz ēt se ex pte ꝑdicati. vñ ēt oia q̄ pñr ꝑ naturā verbi pñr ¶ Deinde cū dicit (dico āt) exponit diffinitōez ūbi vbi. z. facit. ꝑ. n. exponit illā ptē. significat tps. z°. istā sp est nō eoꝝ que de altero pñr ibi (et sp eoꝝ) istā āt ptē (c⁹ ps) nō ōclarat. qz sat) pz ex dictis c°. de noie. dicit q̄ q̄ ver⁹ ꝛsignificat tps. qz nō significat ꝑ mo⁹ ꝑ se stantis ⁊ ꝑ mo⁹ habitus ⁊ quiet). currit eni verbū ē q̄ cōsignificat nūc. i. tps pñs ¶ Notan⁹ q̄ ut ōctm est s. c°. de noie. aliud est significare tps ⁊ aliud ꝛsignificare. significare ei tps ē ipoꝛtare tps vt q̄dā rē i se vt dies tps. sz ꝛsignificare tps ē significare rē vt tpe mēsurātā. qz q̄ verbū ⁊ ptic⁹ significant actionē ⁊ passionē ꝑ mo⁹ fieri et fluxus q̄ ꝓpe tpe mēsurat. iō ꝛsignificāt tpus. sz res significata ꝑ nomē l' ꝑ ꝓnomē ipoꝛtat ꝑ mo⁹ ꝑ se stantis. ⁊ iō nō tpe mēsurat. qz tps nō mensurat ꝓpe nisi mo⁹. idcirco nomē ⁊ ꝓnomē non ꝛsignificāt tps. currit vo ē verbū ⁊ ꝛsignificat tps ¶ Deinde cū dicit (⁊ sp eoꝝ) exponit aliaz ptic̄lā di. q̄ verbū ēt est nō sp eoꝝ q̄ de altero pñr. i. que dñr de subō q̄⁹ ad ꝑdicata eēntialia vt hō ē aial vel sunt in subiecto q̄⁹ ad ꝑdicata accidentalia. vt hō est alb⁹ ¶ Notan⁹ q̄ sub⁹ ꝓpōnis ē illud circa q̄ inest. ꝑdicatū āt illud q̄ alteri iest aut inberet. qz g̃ vbū significat rē ꝑ mo⁹ iberētis. qz actionē vel passiōz c⁹ ē inberere. iō sp ponit a pte ꝑdicati nisi accipiatur vt bz vi nois sicut ꝑdcm ē. g̃ ver⁹ ē nō sp eoꝝ q̄ de altero ꝑdicant. tū qz vbū sēp significat illud q̄ ꝑdicat. tū qz in oi ꝑdicatiōe oz vbū eē eo q̄ verbū significat q̄dā compōez cū cōponit subcō. quā. s. ꝓpōz sine ꝓpositis nō cōtingit itelligere ut dr infra. ⁊ ℔ siue sit ꝑdicatio eēntial' vt supioꝛis de inferiori. siū accñtalis vt accñt] de subiecto q̄ duo modi predicandi designant. ꝑ dici de ⁊ eē in ut dcm ē in poꝛ. ⁊ in ꝑdicamētis ¶ (nō currit) excludit q̄dā astricta rōe vbi. vbi. z. facit ꝑ excludit verbū infi⁹. z°. casus vbozuz ibi. silr āt vel curret) in ꝓma pte tāgit duo. ꝑ ei facit exclusionē di. q̄ nō currit nō laboꝛat ⁊ bi⁹. ñ sūt verba. z°. facit ꝓpationē ꝟm cōuenientiā di. q̄ lz ñ sit ver⁹ tñ ꝛsignificat tps ⁊ sp est. i. ꝑdicat de aliq̄ sicut ⁊ ver⁹. subdit āt q̄ huic oīe ideſt huic tali q̄ nō ē vbū nō ē ꝓpriū nomen ipositū sed sit. i. dicat vbū infi⁹. silr dcm ē s de nomie infinito: ⁊ subdit cām talis nomis di. qñ silr q̄ iq̄libet ē vel q̄ ē vel q̄ nō ē q̄si argueret sic. illud q̄ repit tā in ente q̄⁹ in nō ente est qđā infi⁹ ⁊

¶ Nota. Non currit vo ꝑ nō laborat nec vbum dico. consignificat q̄z tps. vt semp ꝺ aliq̄ est nota. differentie aūt huic nomē nō est imposituꝫ sed sit infinituꝫ vbum. Q̄m similiter in q̄libz ē. l. qđ est. l. qđ non est.

Differt aut a vbo qm hic pre/
sens significat tps illa vbo qd cōplec/
titur.

vex ei ēdre q ebimera ñ currit t q lapis ñ cur/
rit. g rōnabilr dr v9 infi9 ¶ Gz ꝫ b arg. qz cui/
cūq3 ꝯuēit diffini: t diffinitū. sz diffi: vbi ꝯuēit
vbo infinito. g ē vbū. mi. pz i lra ¶ R: q iō nō
currit nō laborat nō dr vba. qz nō significāt
actionē vel passionē determiatā sicut vbū. ve/
rūtm ꝯsignificāt tps sicut alia vba. qz sicut ac: t
pa: tpe mēsurāt q significant p vba ita t pua:
box q significat p vba ifita. vñ t ges q ē pua:
mo9 mēsurat tpe sicut mo9 vehp accñs. t hic ē
q vba ifinita ꝯsignificāt tps. iō ponunt ex pte
p̄dicati sicut alia vba significāt actōz t passiōz
p motū inherētis alteri ut subiecto ita t vba i/
finita significant actionē t passiōz vel puatiōz
actionis t passionis p eundē mo9. iō ponunt a
pte p̄dicati ¶ Ad argu9 g dico q ista descriptio
dat de vbo ꝯmuniter sūpto largo mō. sz vba i/
finita deficiūt a ppa rōe vbi p eo q nō signifi/
cāt determiatā actionē vl passionē. t iō simplr
ñ sūt vba. hic ax. coartat significationē t acce/
ptionē vbi. ¶ Notan9 āt q vbuz infi9 ꝯuenit
cū puatiōe p eo q forlr ñ ponit in, suo signifi/
cato. sic nec pua: sz differt. quia pua: ē negatio
apti nati. iō p̄supponit nccio aliqd sub9. qz p̄t
ꝯuenire tā enti q3 ñ enti. ut dr in lra ¶ Jtē vbū
infi9 ꝯuenit cum vbo negato in eo q vnūqd q3
forlr negat aliqd agere vel pati. sz drt. qz vbuz
infi9 hz vi tm vnl9 dictionis, t hz vim orōis, saltē
ipfecte ¶ Deiñ cū dicit (sllr āt) excludit casus
vbox di. q sllr curret q ē ver9 futuri tpis. vel
currebat q ē p̄teriti. ñ ē ver9. sz casus vbi. vñ
t differt a vbo. qñ b. s. ver9 simplr significat p/
sens tps. illa vo. s. casus vbox significāt tps q
. s. tps ꝯplectit supp̄. ipm pñs ¶ Notan9 q tps
pñs ꝯplectit p̄teritū t futux. nā pñs dr cui9 ps
p̄terut. ps q3 futura ē t ita pñs ꝯplectit vtrūq3
illox. vñ tā p̄teritū q3 futux terminat ad pñs.
accipit āt hic pñs tps q mēsurat aliq3 actiōz q
icipit t nō ōtermiata est p q excludit nūc indi
uisibile q nec ē tps nec ps tpis nec mēsurat ali
quē motū aut actionē ¶ Si ar. ꝫ b. qz diffi: vbi
ꝯuenit casib9 vbi. g sūt vba. ¶ R: ut p9 de vbo
infinito. t sic s. de noie ifinito t casib9 noiuz. c:
de noie. qz ei vbū significat agere vel pati illud
ē vbū simplr q significat actiōz vel passionem
simplr. cuiusmodi ē ac: vl pa: in actu. vbū aūt
p̄teritū vel futux significāt actionē vel passiōz
q nō ē i actu. sed q fuit vel q ē i pō ut. s. iō nō st
vbuz simplr ¶ Sequit illa ps (ipa qdē) vbi cō
pat vbū ad nomē penes ꝯueniētiā. vbi. z. facit.
p̄pponit itētū. z: pbat ibi (nec si b ipz ē) ¶ No
tan9 hāc ꝯueniētiā stare in b q tā nomē q3 v9
seorsū t p se sūptū significat aliqd simplex icō/
plexū. qz ꝯstituūt i audiēte inte9. s. simplicē. sz
nō significant aliqd eē vel ñ eē. i. ꝯceptū cōpūsi
tū nā vbū p̄m se sūptū nō ē sig9 eē vel ñ esse rei
. i. nō significat affirtive vel negative. dicit g q
ipa vba dcā p se. i. seorsū ex orōez noia sūt. i. bñt

se sic noia. qz significāt aliqd. s. inte9 icōplexū
q pbat. q q dicit. i. pfert ver9 inte9. s. simplicē
ꝯstituit in audiēte. vñ t q audit gescit q3 9. s. ad
inte9 simplicē. sz si ē aut nō ē nōdū significat. i.
ñ significat affirtōnē aut negationē faciēdo in/
te9 aliquē ꝯplexū. vñ subdit. nz enī supp̄. ipsuz
ver9 sicut nec nomē ē signū eē rei aut nō esse. i.
affirtiōis aut negatiois. affirtio enī aut nega:
ꝯstituit ex noie t ver: t ex uer: seorsū ¶ Deiñ cū
dicit (nec si b ipz) pbat q dixerat arguēs a ma
iori sic. si illud q magis videt inesse ñiē. nec q
mi9. sed si aliqō ver9 significaret eē vel ñ eē ma
gis videret de b ver: ē. illud ñ significat rē eē
vl ñ eē. g n9 aliud. b9 rōis mi. ponit in lra di. q
nec supp̄. si ē p̄dicatū dixeris. i. p se sine aliq ad/
iūcto ipm qdē nil ē. i. ñ ē negatio vel affirm: qz ñ
significat rē eē l ñ eē. tm cōsignificat q3dā ꝯpoz
quā sine ꝯpositis. i. extrēis ñ ē. i. ñ ꝯtingit itelli
gere. ex q arg. q magis videt q significaret rē
eē aut nō eē cū sit q3i radix oiz verbox t ꝯsigni
ficat talē ꝯpoz circa quā ꝯsistit veritas vl falsi
tas ¶ Notā9 q b v9 ē qñ ponit i orōne 3: adia/
cēs ē copla p̄dicati cū subō. t ñ ppe p̄dicatū aut
ps p̄dicati. ut statim dicet i. q. et ideo significat
ꝯpoz. i. copulatiōz t bitudinē subci t p̄dicati. q
ꝯpō aut copulatio cū sit forlr rela: ñ p̄t itelligi
sine extrēis sic nec aliq rela: ¶ Dicit āt q banc
ꝯpoz ñ significat sz ꝯsignificat. qz li vbū ē sz se
sūptū significat actū eēndi. eē enī ē act9 entis. sz
qñ ponit i orōe mō p̄dicto cōsignificat ex ꝯnōti
dictā ꝯpoz aut copulatōez ¶ Ad euidētiā g b9
dicti q3it vtz vbū sit copla tm p̄dicati cū subō
vel sit p̄dicatū aut ps p̄dicati sic dō. bō albus.
videt de b vbo ē q ñ sit tm copula. nā b ver9 ē
idez predicat qñ predicat z: t qñ predicatur z:
adiacēs. qz nō mutat significatū suū ppter ap/
po9. sz qñ predicat per se t z: adiacens. tūc res
e9 est predicatuz ut dō. bō est. g similr qñ sibi
aliquid apponit t predicat z: adiacēs. qz tunc
videt res verbi specificd. p aliqd aliō ¶ Confir
mat. qz qñ sic dr. bō ē. itelligit res b9 vbi ē vni/
ri cū supposito per mo9 significādi verbalē que
ē ꝯpō. g cū sic dr homo ē alb9 intelliget p b res
verbi vniri per eunō mo9. qz appo9 non mutat
p se modos significādi. sicut ergo prius ē p̄dica
tuz sic hic ¶ ꝫ boecius dicit q ppositio cathe
gorica diuidit in. z. p se ptes orationis. dicēdo
homo ē albus. qz tūc ia ppositio haberz. z. ptes.
sed esse aliquid vnius ptis ē sic aliquid propo/
sitionis: t non est aliquid subiecti. qz cōpositio
rationabilius se tenet ex pte p̄dicati. t hz ppo/
sitū. s. quod ē p̄dicatū vel ps ei9 ¶ ꝫ eē ē actus
alitas omnis entis. ergo cum dico. homo ē aial.
designo hominē eē animal actu. t non tantum
enūcio animal: sed animal sub actu. t per cōse/
quens li ē, ē ps predicati ¶ ꝫ ari. dicit infra q
ē predicatur. z. adiacēs. ergo non ē copula: sed
p̄dicatum aut pars predicati. ¶ Cōtra. ē signi

ficat compositionē quandā ꝛc: vt hic dicit. sed cōpositio non est ipsa cōposita nec pars eoꝝ. g̃ non ē subiectū nec predicatū aut ps eoꝝ ¶ R°. Dic ꝑ premittā aliqua necessaria ¶ 2°. dicā ad questionē ¶ Quantū ad primū notandum ꝙ hoc verbū. ē quandoq; predicatur z^ꝯ. vt dicēdo lapis ē. quandoq; 3^ꝯ vt dicendo homo est albus. ꝛ tūc dicitur .3. adiacēs. qz adiacet predicato. q. 3°. in propositione. naz subiectū ē primū. predicatuz. z^ꝯ ē 3^ꝯ quod adiacet predicato. qz tenet se ex parte predicati. vt postea dicet ¶ 2° notādū ꝙ omne itellectū intelligitur per mo^ꝯ actus. quodlibet enī intelligitur ex hoc ꝙ aliq modo habet actum. actus autē vniuscuiusq; ē illud ſm ꝙ queritur propria ratio eius. hoc ēt modo potentia dicit esse in actu. naz aliqua est ꝓpa ratio potētie ſm quā differt a nō potētia sic etiā priuatō ē in actu ¶ 3°. ē notanduz ꝙ eē significat actualitatē entis. vnde cū volum^ aliqd significare eē i actu dicim^ ꝙ hoc ꝑpter hoc. qz act^ non facit cōpositionez cū eo cui^ ē ideo esse non facit quādā cōpositionē cū eo qō apponitur sibi: ōsignat enīz illud qō sibi apponitur esse idē alteri. s. subiecto ſm actū. ideo dicendo. homerus ē poeta significatur ꝙ poeta ſ suū actū est idē homero. qz ratio essendi rei et res nō faciūt cōpositionē. vñ non intelligitur predicatū esse cōpo^ꝯ ex duob^. s. ex apposito et verbo essendi ¶ 4°. notandū ꝙ duplex ē cōpositio. vna que ē mo^ significandi in verbo ſm quā actus verbi inclinat ad supponendum illa cōpositio ē cōmuniter in omni verbo psonali que a quodā vocatur predicatio ¶ Alia est compositio que designatur per ꝟ verbuz ē et non est mo^ significandi. sz ē res verbaliter significata aut cōsignificata. que cōpositio differt a ꝓma. quia prima non facit ꝓpositionē affirmatiuaz vel negatiuaz. sed ē in omni verbo personali. ſa autē propter qō designat aliquid eē vel nō esse de aliquo facit affirmatiuā propositionez vel negatiuā. nam ab hac cōpositione dicitur propositio affirmatiua vel negatiua. ꝛ ē alia in affirmatiua alia i negatiua. prima autē nō. sed secunda intelligit in omni verbo ſm ꝙ ē pars enunciationis ¶ Quantū ad secunduz dico. 2°. conclusiones. prima conclusio est ista. quando ē predicatur z^ꝯ adiacēs est predicatū. hoc patet ꝛ probatur stati. qz cuz in omni enūciatiōe ꝛ propositione sit subiectū ꝛ p̄dicatuz. dicendo lapis est. non potest poni p̄dicatū nisi ipsuz est ¶ Secūda conclusio. quando est predicatur. 3. adiacens. ē tantū copula predicati cū subiecto ꝛ non ē predicatū nec pars predicati. hāc probo sic. qz si esset pars predicati nulla ꝓpositio conuerteretur in eisdē terminis. quod est falsuz. ꝓbatio consequentie. qz dicēdo. homo est albus per te. res verbi ē pars predicati. ergo si debet conuerti in eisdē terminis oportet rē verbi inconuersā eē ptē subiecti. qō falsū ē ¶ Cō firmatur. qz tūc omnis sillogismus in ꝑma figura esset ex. 4. terminis. probatio. qz mediū in maiori accipituz absolute. ita ꝙ eē non ē e^ pars cū mediū sit ibi subiectū. sed i minori qñ predicatur. ē esse est pars eius. s. medy. ergo ꝛc ¶ ꝓ si esset pars predicati. hic eēt nugatio. hō ē animal. qz si ens predicatur ꝛ ens intelligit i animali. tūc ex eadē parte orationis bis dicit idē. quod patet reddēdo rationē pro nomib^. quia est sensus. homo ē ens animal ¶ ꝓ dicit boecius super z^ꝯ eius ꝙ. ē positū. 3. adiacens non quasi quedā pars propositionis. sed sicut demonstratio qualitatis in propositōe. demonstrat enī qualis sit propositio qñ affirmatiua. ꝛ nō cōstituit propositionē tanq; ps eius. g̃ est tantū copula. ¶ Dicit etiā boecius ꝙ quando ē predicatur. 3. nō predicatur sed adiacet predicato ¶ Aduertēdum tamē ꝙ hoc nō obstante magis se tenet ex parte predicati. ꝑpter qō semper ē nota eoꝝ q̄ de altero dicūtur. vñ aduertendū ꝙ esse vt dictū est ē actualitas entis. vnde cū dicitur. homo ē albus significatur in eē subiecto sub ratione actus ipsi^ subiecti. puta ꝙ albedo actu iest homini. ꝛ hoc mediante actu essendi. sicut ei oñdit dicendo. soz. ē. significatur actualitas entitatis in sorte. sic cū dicit soz. est albus. significatur sortē esse sub predicato sicut sub actu. vñ quod ait boecius. ipsuz est esse demonstrationē qualitatis in ꝓpositione. dico ꝙ hoc dicit de ipō ratione compositionis quā iportat. quodlibet enim verbū. z. iportat .s. rē verbi que ē de essentiali intellectu nisi inquātū significat rē que cōcipitur a ratione. et iportat cōpositionē que est ipsi^ iquātū vbuz vnde rationē rei quā importat hoc vbū ē cuz illa sit actualitas est ratio sub qua predicatur quodlibet qō de alio predicat ¶ Ad primū in oppositū dico ꝙ si huic verbo ē apponeretur aliquid per modū quo apponit aliqd ei ꝙ est hō. cū dico soz. ē hō. puta dicēdo. soz. ē hō alb^. teneret cōsequentia. ꝛ hoc vbū ē eēt ps p̄dicati. sz ñ ē ita. qz qñ p se p̄dicat: p̄dicatur act^ essendi absolute. qñ autē absolute p̄dicatur. p̄dicat alterū p̄ncipale ꝛ ipsū secūdario iquātuz designat alterū. s. p̄dicatū de. z°. actū ei^ de. ps. s. de subiecto ¶ Ad cōfirmationē dico ꝙ qñ ē predicatur p se ꝓpositio q̄. mo^ significādi verbal est mo^ vniēdi predicatū cū subiecto. sz non ē principiū significandi verū vel falsū. de ista cōpositione nihil ad loicū sz ad grāmaticū ptinz. sz cōpositio quā iportat verbuz ex sua significatione verbali ē cōpositio q̄ significat veruz vel falsuz i q̄ res ipsa verbalis apud grāmaticū ē cōpositio. apud loicū in vbo ē quando p̄dicat .3. vñ illa cōpositio non ē mo^ ſgnificādi vbalis sicut rō supponit. ꝛ ideo ratio tātū oñdit ꝙ cōpositio q̄ ē mo^ significādi sit ꝙd aliud a re

designata i eē quod vtiq; verū ē ¶ Ad boeciū dico q; ꝓpositio catbegorica bz. z. ptes p̄ncipales. s. p̄dicatū ⁊ subcm̄. sz ꝓpter boc nō excluditur copula verbalis q̄ magl declīat ad partem p̄dicati. ⁊ coīcidit in idem ¶ Ad aliud pz ex dictis. cū enī dicitur bō ē aīal tm̄ animal denunciaī ō boīe. sz p copulā ō̄signaī aīal ineē actualiter subiecto ¶ Ad ari. dico q; ꝓ tanto. ē. dicīt p̄dicari. z. adiacēs. qz plus declinat ad p̄dicatū. vt. q. pars p̄dicati videaī sed nō est. ¶ Uñ g̈ ait ari. q; ē significat q̄dā cōpositionē quam sine cōpositis nō cōtigit intelligere mlta alia querēda restāt circa capl̄z de verbo. sz itendo in posterū diffinire ¶ Nunc autez redeo ad illā q̄stionē. vtrū. s. facta trāsmutatiōe circa rez q̄ significaī fiat trāsmutatio i significatōe vocis. videī q; sic. boeci⁹ i libro diuisionuz. si nulla sit res subiecta quā significat vox significatiua eē nō dicīt. sz illa vox fuit p̄i⁹ significatiua q̄ rēs fuit. q̄re ¶ Ad i trāsmutatiōe substātiali res amittit nomē ⁊ diffinitōz. g̈ res transmutata ñ habet nomē qō pri⁹ habuit. g̈ nomen qō significauit ipsā pri⁹ ñ significat ipsaz ¶ Ad destructo vno correl'oz destruitur reliquuz ꝑ ari. i p̄dicamētis. sz signū ⁊ signatū sunt correlatia g̈ destructa re que ē signata destruiī vox que ē signū ¶ Ad qō nō itelligiī ñ significaī. sz nō ens ñ itelligiī. g̈ non significaī. p°ma. significare p̄supponit itelligere. p°mi. oē itelligibile faī speciē i intellectu. sz ñ ēs ñ faī. tū qz destructa cā destruiī effectus. res āt ē cā spēi. g̈ ōstructa re destruiī spēs ¶ Ad oppo⁹. quia o°. q̄ñq; ē vera q̄ñq; ē falsa. vt dicīt i p̄dicamētis c° de substātia. g̈ diffiones oīonis idē significāt q̄ñ ē vera ⁊ q̄ñ ē falsa. ⁊ tm̄ i re q̄ significaī p ipas diffiones ē trāsmutatō. vt pz ō hac. soz. sedet. soz. ñ sedz. qz q̄ñ ē vera vel falsa ē trāsmutatio circa sedere. g̈ i significando ñ mutaī facta mutatōne in re ¶ Ad mlti sūt actus. vt currere. dormire ⁊c. g̈ q̄ñq; sunt q̄ñq; ñ sūt. si g̈ vox illa mutareī ꝓp mutatiōez i istis. vox iposita istis multotiens eēt non significatiua. ⁊ ꝓ ꝯs oporteret ipsaz eē multotiēs ipositā ad significādū. ¶ Ad currēte nō esset falsa illa. aliq̄d currit. qz currere ñ significat idē q; q̄ñ cursus ē ¶ Ad māifestū ē ex modo loq̄ndi q; eūdē itellectū cōstituit i nobis vox plata q̄ñ significata ē ⁊ q̄ñ nō ē. aliogn nō dicerem⁹ bāt eē falsā. soz. ē. soz. ñ exñte. sz significare ē itellectū cōstituere p vocem. g̈ ⁊c ¶ Ad ari. z. post. nō ētia cōtingit significare ⁊ itelligere. g̈ nō ētitas rei ñ ifert ñ ētitatē significatis ¶ R°. dico q; facta transmutatōe i re ꝑ q; exīstit: ñ fit trāsmutatio i significatione vocis c° cā ē. qz res ñ significaī vt exīstit sz vt itelligiī ꝑm vnā opionem. vel ipsa spēs itelligibilis ꝑm aliā. vel ipsa res absolute vt abstrahit ab illis ⁊ suis oppositis ꝑm aliā opionez de gbus dām ē supza. sz sive sic sive sic cū taz res vt itelligiī q̄z

spēs itelligibilis q̄z ēt ipa res absolute sumpta maneat itrāsmutata fcā trāsmutatione i re vt exīstit. qz p eādē spēz cognoscim⁹ essētiā ⁊ eandē sciētiā bēm⁹ ō ea q̄ñ exīstit ⁊ q̄ñ nō exīstit. qz ari. p̄ post. de bis q̄ freq̄nter sunt possumus bēre demōstratōz ēt q̄ñ ñ sūt. ⁊ p eandē sciētiā sīc ⁊ q̄ñ sūt. seq̄ī q; res vt significaī p vocē nō transmutaī q̄licūq; fcā trāsmutatione i re vt exīstit. ⁊ p ꝯs neq; vox significās transmutabiī i significādo ¶ Contra banc solutōz ar. qz si vox idē significaret re exñte ⁊ ñ exñte. g̈ quod significaī ē idē. ꝯs pz q; actia vera pōt transferri i passiuā verā. sz p⁹ significaī exñs vno exñs. ergo idē. g̈ idē erit exīstēs ⁊ ñ exñs ¶ R°. facilis ē ad b̄. qz nec p⁹ significabaī p vocem res exñs sz res absolute cui extraneū ē exīstere ⁊ ñ exīstere ꝑ q; p vocem significaī ¶ Ad pri⁹ dico q; i auctoritate boecy sumiī res ñ p exñti b⁹ aut ñ exñtib⁹ sz p re vt itelligiī vel absolute sumpta. vt abstrahit ab vtroq;. q. d. si nil' significet per vocē vox ñ dr̄ significatiua ¶ Ad z⁹ ite⁹ illius auctor p̄t esse talis i trāsmutatione subāli rei singl'aris i q̄. s. abycitur forī subāl' res singularis transmutata amittit nomen ⁊ diffinitōz spēi. qz ñ māet i spē i q̄ fuit pri⁹. sz non seq̄tur. g̈ nomē spēi amittit suuz significatū. qz illud nomē nullūz suppo⁹ significat nec ēt nomen idīdui ꝑ q; ei erat p̄p̄uz i positū amittit suū p̄p̄ū significatū. sz singulāre ē trāsmutatū tm̄ forma spēi i q̄ pus fuit ¶ Ad rōz p̄mam cōcedo q; destructo significato destruiī signū sz lz res vt exīstit destruaī ñ tm̄ res vt ē significatū vocl ¶ Ad p̄mū p̄t negari ma. ad p̄batōz dico q; significare p̄supponit itelligere q; oē significatū p̄us itelligebaī al'r. ⁊ vox ñ fuisz ipposita. sz postq̄ ipposita ē p̄t ita significare illō ad q̄ō ipposita ē: lz a nullo itelligaī ¶ Ulteri⁹ pōt negari mi. i°. rōnis si itelligaī sermo fieri de ñ exñte p̄t negari. qz si exñs p̄t itelligi p spēz non quā facit sz quā fecit i intellectu. qz illa spēs p̄t manere eadē q̄ p⁹ cū obycit q; nō. qz destructa cā destruiī effectus. dico q; illa ꝓpositio itelligēda ē ō cā i fieri ⁊ i ēe. res aūt ꝑz q; exñs tm̄ ē cā spēi i fieri ⁊ nō i eē. cū z°. dr̄ destructo significato destruiī signū. dico q; res ꝑz q; exīstit non ē significatū per speciem intelligibilem in anima. sed res secundū q; itelligiī. vel ꝑm se absolute dicta ⁊ illo mō non destruitur sed manet.

ORatio ē vox. ¶ postq̄ ari. determinauit ō p̄ncipijs enūciatōis ꝑz rē. s. de noie ⁊ vbo q̄ sūt ptes integrales. nūc determinat ō p̄ncipijs eius ꝑz rationē. i. de gñe ⁊ dīa ex q̄bus cōstat rō diffinitiua ēi. vñ ista pl̄ didiī i. z. p̄ ei ōtermiat ō oīone q̄ ē g⁹. z°. ō dīa vbi sil' cōcludit diffinitōz totā enūciatiōis oñdit qd sit diffinitiue ibi (enūciatiua vo) p̄ma i. z. p°. diffinitōz ꝓponit. z°. exponit ibi (dico autē vt bō) pim̄o. n.

ponit vox per quā oratio distinguitur a sonis q
nō sūt voces vt de nomie ⁊ vbo dcz ē supza nō pla
ta sz ꝯcepta. aliud enī ē eē vocē aliud eē i voce.
⁊ sic ēt illa pticula cōuenit oroni q̄ ē i mēte. z°
ponit significatiua p qđ oro distīguit a voce nō
significatiua. sīc de nomie ⁊ vbo dcm ē. ¶ Sed
tūc occurrit dubiū q̄re ista repetit i diffinitōe
oronis cū posita sint i diffinitōe nomis. vñ et i
diffinitiōe vbi noluit ea ponere pp breuitatez
eo q̄ coīa sūt nomini ⁊ vbo. ⁊ iō sufficiebat in
diffinitiōe nominis ea posuisse. g̃ eađ rōne nec
debuerūt poni hic i diffinitōe oronis. ¶ Rn̄°: b
iterat ⁊ nō ibi ex ista causa. qz significatio ora-
tiōis differt a significatōe noīs ⁊ vbi. qz nomē
⁊ vbū significāt simplicē ꝯceptū. oro vo ꝯposi-
tū cōceptū. oportuit g̃ b iterare vox significa-
tiua ne aliq̄s crederet q̄ oro vnifozmiter signi
ficaret sicut nomē ⁊ vbū ¶ z°: ponit c° ptiū. ⁊ p
hoc oro distinguit a nomie ⁊ vbo. qz eox ptes nō
significāt sepate. vt supi° dictū fuit. ¶ Notā°
q̄ signāter dic b c° ptiū aliq̄d ⁊ nō c° ptes gñalr
qz q̄dā ponūt q̄nq̄ i orone. puta orones ⁊ alia
sin catbegozica q̄ ꝓpe nō significāt aliq̄d fz se
⁊ absolute sz i bitudie vni° ad alterū. vl aliter
li aliq̄d pōt cōstrui cū li significatū. vt sit sēsus
q̄ ptes oronis sepate. i. seozsuz accepte signifi-
cāt aliq̄d p se. qđ verū ē aliq̄° đ oi pte oronis. vñ
negatio aut alia sincbategozica nil significant
cū sint voces sincbategozice ¶ 4°: ponit vt di-
ctio: nō affirō: qđ exponit duplr. vno°: sic. duplex
ē significa°: vocl vna icōplexa q̄lis ē significa°
dictiōis. alia cōplexa. q̄lis ē significa°: affirtio-
nis vel negatiōis. ad oñdēdū g̃ q̄ ptes oronis
sepate nō significāt cōceptū cōplexū sz ꝯplexū
dic q̄ significat vt dictio nō vt affirō: aut supp
nega°: ¶ Si istet ꝯ b. qz q̄dā orōes sūt c° ptes si
gnificāt separe ēt vt affirō: vt orōes ipothetice.
vbi gra. vt si sor. ē bō. sor. ē aial. Rn̄dēdū q̄ b
diffinit oro i coi q̄ ꝯuenit oi oroni taz simplici
q̄z cōposite. debuit g̃ poni i diffinitōe oronis il-
lud qđ ē cōe oi oroni taz simplici q̄z cōposite. oi
āt oroni cōuenit q̄ ptes e° significēt vt dictō.
qz ad orones stat vltia resolutio cuiuscūq̄ ora-
tiōis. nō āt oi oroni cōuenit q̄ e° ptes significent
vt affirō: vel nega°: vt isti. bō currit ⁊ alys oro-
nib° cbategozicl ⁊ simplicib° ¶ 2lio°: exponit
qz. n. sēp i b libzo ari. accipit dicere p affirare
ne aliq̄s putaret cū dr ps oronis sepata signifi
care aliq̄d vt dictō. q̄ dictō sumeret p affirtō
ne ptin° addit. nō vt affirtio. aduertēdū aūt q̄
ista diffinitō cōuenit oi oroni tā pfecte q̄z imp
fecte. qz ois oro cōponit ex plurib° vocib°. q̄z
q̄libet aliq̄d significat p se seozsuz ¶ Deiñ cuz
dicit (dico āt) exponit datā diffinitōz. vbi. z. fa
cit. p đclarat ⁊ expōit q̄rtā pticulā ⁊ vltimā. z°
tertiā ⁊ mediā ibi (fz nō vna nominis) z°: pmā sil
⁊ faz ibi (ē aūt oro) dic g̃. dico āt. i. q̄ ps oronis
significat vt dictō nō vt affirō: qđ pz p exēplū vt

bō aliq̄d significat vt dictō. sz nō q̄n ē aut nō est
. i. nō sic affirō: aut nega°: sz erit nega°: aut affirō:
si q̄d addat̄. i. si addat vbū: vt bō currit vl bō
nō currit ¶ Deiñ (sz nō vna) expōit pmā pticulā
c° ptes significatiuū ē aliq̄d sepate. vbi. z. fac.
p exponit illā pticlaz. z° circa b assignat q̄ndaz
drīaz iter noīa ꝯposita ⁊ simplicia ibi (in dupli-
cib° vo) dicit g̃ q̄ vna ps oronis significat sepa
ta: sz nō oīs. pz. qz vna nominis sillaba nihil signi-
ficat lz sit ps oronis. qđ ꝓbat p sillabaz q̄ q̄nq̄ p
se ē aliq̄d significās. qz vlz i b noīe sozex li rex
aliq̄d significat fm q̄ ē sillaba b° noīs sozex. sed nō
. s. b° nomis nihil significat. ⁊ ē sola vox. ¶ Ex
p̄dcis pz q̄liter illa pticula sit itelligēda. qz in-
telligit de ptib° oronis ꝓpinqs ⁊ imediatl. vt
sūt nomē ⁊ vbū ⁊ cetere oronis ptes. nō āt ē itel
ligēda de ptib° remotl q̄ sūt ptes ptiū. vt sillē
ex qb° dictio cōponit ¶ Postea ibi (in duplici
bus vo) assignat circa b q̄ndā drīaz di. q̄ in du-
plicib°. i. cōpositl nominib° q̄ cōponūt ex dictō
nib° sillē qđē significāt fm. s. apparētiā: sz nō fz
se. i. nō fz rei vitatē quēadmodū dictū ē. s. c°: de
nomie. s. q̄ i simplicib° nomīb° nullo mō ps ē
significatiua sz in cōpositis vultū. i. apparētiā
ptēdūt. q̄ ptes eius aliq̄d significēt. sz tñ nō est
sic i rei veritate. aliter exponit ⁊ redit i idez q̄
sillē nominis cōpositi significāt qđē. s. i ipo cō
posito. ⁊ fz q̄ sūt dictōes: nō āt significant ali-
qd fm se put. s. sunt ptes nominis q̄ ad cōposi
tionē ¶ Deiñ (ē aūt oro) declarat qualr intelli
gende sūt due pticule ꝓme. s. vox significatiua.
qz. s. ad placitū non naturalr. dicit g̃ q̄ ois oro
est vox significatiua. nō sicut instrz. s. naturale.
sz fm placitū quēadmo° dcm est s̄ de partibus
oronis ¶ Notan° q̄ sicut dictū est in quadam
questione: virtutl iterptatio q̄ ē vt° naturalis ē
aliquod instrz naturale. s. pulmo ⁊ gutt: vox āt
non ē instrz. lz sit illud q̄ iterpretatio pfert l cāt
a virtute interpretatiua. nomē ergo ⁊ verbū et
oro non significant naturalr q̄i instra naturalia
sed ad placitū. i. ab humana impositione ¶ Se
quitur illa pars (enūciatiua vero) vbi ax. po-
nit drām specificā enūciationis includēs ex il-
la ⁊ genere q̄ est oro totā enūciationis diffiniti
onē. vñ hic incipit agere de ipsa enūciatione qđ
ipsa sit. ⁊ hec pars diuiditur in. z. ꝓmo determi
nat de enūciatione quātū ad eius eēntialia dif
finiēdo. s. quid sit. ⁊ diuidendo in suas species.
z° quātum ad eius accīdentalia assignando ⁊ dēter
minando de eius ꝓprietatibus. puta de oppo-
sitione ⁊ habitudīe. fa ibi (quoniā autē est) pri
ma in. z. ꝓmo ponit enūciationis diffinitionem
z° eius diuisionē. secūda ibi (est autē vna) ꝓma
in. z. ꝓmo enūciationem diffinit. z° eam elicit p
sua determinatione ibi (⁊ cetere quidez) prima
in duas. primo facit q̄ dcm est. z°: ex differētia
addita ⁊ diffōne assignata oñdit enūciationez
distingui ab alys orationibus ibi (nō āt i oib°)

Syllaba neq; in hoc q̄dz qđ e
sorex rex significat aliq̄d. sed
non ē nūc sola. In duplicabo
significat q̄dz sz. nō sz se. sz. ꝯm ad modū dcm

Dn.

Li
ppā exp. Q. homo ē
tal ē. li. ho nō dr ab.
ni hītudine ad aial.
ē esse ī ppō. ppō.
ē nō bi dr. aliter
ppō. ꝯ ptes scrafī
cepte ad ꝓ se sign.

cāut ut ho
t aliq̄d. sed
est aut nō
cit affirma
egatio siq̄d

q dz ⁊ ff oratio ⁊ſt. ſed nelz vera nelz falſa eſt.

dicit ergo q enũciatiua oratio nõ ẽ omnis oro ſz illa in qua ẽ verũ ⁊ falſuz. ¶ Notãdũ q in iſtis paucis verbis ari. iplicat enũciatiõis dif ferentiã ſpecificã ⁊ eius ꝓpriã diffinitionez. et itẽ 3ª quandã enũciationis diuiſionẽ. ꝑmuz in hoc qõ ait (ſed in qua verũ) hec eniz differẽtia que diuidit orationẽ ab alys' oronib⁹ ẽ iſta. qz iſta ſignificat verũ aut falſũ. alie non. ſignifica re ergo verũ vel falſuz ẽ differẽtia que addita orationi facit ſeu conſtituit enũciationẽ. vnde q̃tuz ad z⁹ hec eſt diffinitio enũciationis. oro ſignificans verũ aut falſuz. 3⁹ in hoc quod ait (non ois). q. d. quedã oratio ſignificat vez vel falſũ. quedã ñ. i enũciatiõe ergo ẽ verũ vel fal ſum ſicut in ſigno. in mẽte ſicut in ſubiecto. vt dicit. 6. meta. ſed in re ſicut in cauſa. ¶ (Nõ ãt) oſtendit ex dicta diffinitiõe enũciationẽ diſtin gui ab alys orõib⁹ dicẽs q ñ in oib⁹. ſ. orationi bus ẽ ſupp̃. verũ vel falſũ vt patz i oro̅ne ôpre catiua. ex quo patet q ſignificare verũ vel fal ſum ẽ differentia diſtinguẽs enũciationem ab alys orationib⁹. ¶ Notãdũ q oro quedaz eſt ꝑfecta quedã iperfecta. ꝑfecta autẽ diuidit in .5. ſ. enũciatiuã deprecatiuã ad quã reducitur optatiua ⁊ interrogatiua ad quã reducit dubi tatiua vocatiua. iſta3 ãt enũciatiua tantũ eſt i qua verũ vel falſũ. qz cõſtituit ſenſũ in animo audiẽtis. alie aũt. 4. non. ſignificatiua vero cõ ceptus mẽtis i qua ẽ verũ vel falſũ. ſz quedaz orationum vel affectum mẽtis excitat vt vo catiua ad attendendũ mẽte. interrogatiua ad reſpondẽdũ voce. impatiua ad exequẽdũ ope. ⁊ hoc q̃tũ ad inferiores. deprecatiua q̃tuz ad ſupiores. ſola ĝ enũciatiua ſiꝑ̃r ſignificat vez vel falſũ. ¶ Deinde ibi (cetere gdẽ) illaz eligit dicẽs q cetere orationes relinquãt. ſ. pro nũc. qz eo3 cõſideratio cõueniẽtior ẽ rhetorice vel poetice ſcientie. ſola autẽ oro enũciatiua ẽ pre ſentis conſideratiõis ¶ Notãdũ q dictas. 4. orationes dicit eẽ rhetorice ⁊ poetice ſciẽtie. qz rhetor nititur ꝑſuadere: ſz hõ poteſt ſemp p ra tionẽ. ⁊ tũc vtit deprecatiue ¶ ꝯ finis poete ẽ facere ⁊ log omnia i quib⁹ hõ audiẽs delectet. homines ãt delectantur i varietate orationuz .i. poeta vtitur oratione nũc deprecatiua: nũc imperatiua. nunc optatiua. rhetor aũt ⁊ poeta plerũq; nitũtur mouere auditores ꝓuocando eos ad aliquas paſſiones ꝙ ari. i rhetorica ſua ideo dicte conſiderationes ptinẽt ad rationes rhetorice ⁊ poetice ſcientie q̃tenus faciunt ad aliquã ordinationẽ ⁊ iductionez audiẽtis mõ preexpoſito. ¶ Circa capl'uz de nomine ⁊ circa illaz pticulaz diffinitionis quero hanc q̃ſtio nẽ quã ſuperius ꝑtermiſi. vtrũ terminus cois impoſitus ad ſignificandũ veã naturã cuius aliqua ſuppoſita eſſent aliqua nõ eſſẽt. dicatur. vniuoce de exñtibus ⁊ non exñtibus. videtur q nõ. qz que equiuocantur in ſupiori non vni uocantur in inferiori. ſed ſuppoſita exñtia ⁊ ñ exñtia equiuocantur in ente quod ẽ ſuperiuſ. ĝ ⁊ in termino cõmuni ĝ ſignificat inferiuſ ad ens. maior patz. qz de ĝbuſcũq; dicit ſuperius vninoce. dicit iferius. miq; exiſtentia ſunt en tia i põ. ¶ Predicatio vniuoca ẽ ꝑdicatio eſſẽ tialis. aliter nõ diſtingueret a predicatiõe de nominatiua. ſed terminuſ cõmunis nõ ꝑdica tur eẽntialiter de bis ⁊ de illis. ĝ nõ vniuoce. ꝑ minoris. qz ꝑdicatio eẽntialis veriſſime fit cũ hoc verbo ẽ. ſz illo mõ nõ ꝑdicat de ñ exiſtẽ tibus. vt dicit prius. ĝ ⁊c ¶ ꝯ enti ⁊ nõ ẽti nil ẽ cõmune vniuocũ. qõ patet ꝑ locũ a ma. quia non omnib⁹ ẽ cõmune aliquid vniuocum. q̃re ⁊c ¶ Contra. illud qõ dicitur ſm idẽ nomẽ ⁊ ſz eandẽ rationẽ dicit vniuoce. ſed terminus cõ munis dicit de bis ⁊ de illis ⁊ ſm eandem ra tionẽ. ꝑmi. qz talis terminus cõmunis nõ bz niſi vnã diffinitionẽ cũ ſit vniuocũ i ſe. ergo ꝺ omnibus de quibus dicit: dicitur ſz illã ¶ R⁹. ⁊ dico q terminus cõmunis ĝ nõ ẽ equiuocus ex ipoſitione ad diuerſas nãturas: ſed tantuz ad ſignificãdũ vnã naturã de quibuſcũq; dici tur ſimpliciter dicitur vniuoce ſiue exiſtentia ſiue nõ. qõ ꝓbatur ꝑ ſic. qz ſi termin⁹ ẽ i ſe vni uocus. ĝ habet vnã diffinitionẽ i ſe exprimẽtẽ illud ſignificatũ cui iponit. ĝ de q̃cũq; dicitur ſimpliciter dicitur ſz illã diffinitõez. qz dat̃ op poſitũ cõſeq̃nti q dicit de aliquib⁹ ſz illã diffi nitionẽ. de alys ſz aliã. cũ ois diffinitio exꝑi mat ſignificatũ nominis iuxta illud. 4. meta. ratio quã ſignificat nomẽ ẽ e⁹ diffinitio. ſequit̃ q illud nomẽ bẽat. z. ſignificata. q ẽ oppoſitũ añcedẽtis. ¶ ꝯ ꝺ null⁹ termin⁹ cois ponitur ad ſignificãdũ aliquod ſuppoſitũ vel aliq̃ equoca tio aũt ẽ diuerſitas ſignificato3. ĝ ꝑter qua lẽcũq; diuerſitatẽ i ſuppoſitis nũq; erit termi nus cõmunis equiuocus. quia nunq; fit varia tio i e⁹ ꝑ ſe ſignificato. ſi ĝ ꝺ omnibus ſuppoſiti dicatur ſimpliciter. ſequitur q de omnib⁹ di catur vniuoce. ¶ ꝯ ꝺ q ſignificat omnẽ diffe rentiã temporis ad ſuppoſita nullius tẽporis determinat̃. ſed talis ẽ terminus cõmunis no minalis. ĝ ⁊c. ⁊ per cõſequens dicitur vniuoce de quibuſcunq; dicitur. ¶ ꝯ ꝺ. 4. differẽtie ac cidentales ſignificato termini nõ faciunt ter minum equiuocũ. ſed eſſe fuiſſe fore vel exiſte re vel preſens vel futuruz ſunt differẽtie acci dentales ſignificato termini. ĝ ⁊c. minor patz. quia ſi terminus ſignificaret aggregatũ exiſtẽ tie vel eſſe vl' fuiſſe ſignificaret ens per accidẽs ⁊ illa que ſignificarẽtur ꝑ iꝑm non eſſent i ge nere ¶ Ad pri⁹ i oppo⁹ dico q ẽs vt ẽs ẽ nom̃ ñ ẽ equocũ ad illõ qõ exiſtit: ſz forte ꝙ q ẽ pti⁹ ſit equocũ ad illa. ſz ẽs vt ẽ pti⁹ nõ ẽ ſupi⁹ ad hominẽ ¶ Ũñ aduertẽdũ q ſolz ãtiqt⁹ dici q ẽs ꝑt eẽ pti⁹ vl' ẽs pti⁹ ſignificat idẽ q exi ſtẽs. qz tenz ſignificatõz ⁊bi a q̃ deſcendit. ſed

Ex ceteteqdz relinquat. Rhetorice .n. ⁊ poetice cõuenientior cõſideratio eſt enũciatiue preſentis eſt ſpeculatiue.

ens nomẽ significat forte habẽs essẽtiã. ⁊ illud diuiditur i. io. genera q̃ vniuoce dicit̃ de existẽte ⁊ ō ñ existẽte ¶ Ad z^m dico q̃ mi. ẽ falsa quia cõe potest predicari de supposito cũ hoc verbo est. siue illud suppo^m existat siue ñ ¶ Ad z^m cuz dicit̃ enti ⁊ ñ ẽti ⁊c̃. dico q̃ si itelligitur de istis ſm q̃ habẽt ratiõz cõtradictoriox̃ sic forte nil̃ est eis cõe uniuocum. si autẽz ut sũt suppositа diſpata ⁊ significatã̄ suppo^m existẽs ⁊ ñ existẽs possunt habere aliquid cõe uniuocuz. ⁊ sic est i proposito. unde tẽto p̃mo dicto si arg. ulterius sor. est existẽs. sor. ñ est existẽs uel cesar. g̃ eis ñ est aliquid cõmũe uniuocum est fallacia accidẽtis. qz me^m existẽtie ut uni extremo iquãtuz ad aliũ compatur. qz duobus suppositis. quox alteruz est existẽs alteruz ñ eis est aliquid cõe uniuocũ iquãtum includunt aliquid unum p se idẽ: lz accidat vni esse existens. quia ſm illa accidẽtia eis si habẽt aliquid cõe tale ¶ Quod ãt forma arguẽdi nihil valeat ar. sic i simili. albo ⁊ ñ albo nihil est cõmũe uniuocum cuz sint cõtradictoria. ut ille est albus ille nõ est albus ergo isti homĩ ⁊ illi nihil est eis cõe uniuocum nihil ualet ꝯſa. qz hoc predicatũ nihil habere uniuocum i est ratõe affirmatõis ⁊ negatiõis. sicut ⁊ hoc q̃ est cõtradictoria ⁊ nõ ratõe eorũ que subsũt forme ⁊ i mi. sumũtur sub illa. quẽ subsũt istis formis. ¶ Cuz probatur ista propõ enti nihil est uniuocũ per hoc q̃ nõ omibus entibus ẽ aliquod cõe uniuocum. negãda est illa ꝯſa. qz nihil idẽ inte^m cõceptũ apud itellectuz icluditur i cõceptu omiuz entiũ ꝯ aliquid idez cõceptum apud itellectum potest esse de intellectu eius cui accidit existere ⁊ ei^o cui accidit nõ existere ¶ Ex solutione dicte questionis pz una alia cõclusio. ſ. q̃ aliqua sunt simpliciter suppositа termi cois significãtis uerã naturã preter existẽtia. q̃ ẽclaratur sic. qz ratio cois uel suppositi. nõ attribuitur ei ut existit: sed ut cõcipitur apud itellectum. qz ponere aliq̃d existere ſm q̃ ei attribuitur ratõ cois hoc est põere ideas ſm q̃ plo posuit. igitur cõe ſm hoc q̃ habet rationẽ cois est natura prout cõcipitur sub ratione dicibilis de pluribus. ⁊ suppositus est natura cõcepta apud itellectuz sub ratione ñ dicibilis de plibus. sed plo est apud intellectum eodẽ modo ꝯcipere naturã. vt est dicibil̃ de pluribus: ⁊ eandẽ ut nõ est dicibilis de plurib^o: siue utraq̃ existat siue neutra: siue illa q̃ concipitur ut nõ dicibilis de pluribus nõ existat. ⁊ illa que concipit̃ vt dicibilis ō pluribus existat i alus suppositis. semp enĩ i natura cõcepta vt hic: itelligitur per se natura cõcepta absolute. ergo alia ab existẽtibus sunt simplr suppositа termini cois. assumptũ. ſ. q̃ res existens eodẽ modo cõcipiatur. sicut quando nõ est existens pz. qz de bis que frequenter fiunt ⁊ quãdo non existunt possũt fieri demonstratiões. ex p̃ poste. ergo ⁊ illa possunt sciri diffinitiue. qz cognitio demõstratiua presupponit diffinitiuã. ergo possunt simpliciter cõcipi apud intellectũ per eandẽ speciẽ. est ergo vis rationis i hoc q̃ natura humana cõcepta ut hic. eodez modo se habet ad naturã humanã ꝯceptam sub rõne dicibilis de pluribus siue natura ꝯcepta ut hic existat siue non. ergo equaliter habet rationez suppositi quãdo existit ⁊ quãdo nõ existit. ¶ p̃ ad eandẽ conclusionẽ arg. sic. omẽ illud p̃ quo res simpliciter potest supponere ⁊ verificare p̃ põnem: est simpliciter suppo^m eius. sed huiusmodi sũt alia ab existẽtibus. ut pz in his propositionib^o. hõ fuit hõ. erit sumẽdo fuisse pro actu terminato ⁊ forte pro actu nõ inchoato. ¶ p̃ participare ſm aptitudinẽ sufficit ad rationez cõmũis. ergo participare ſm aptitudinẽ suffic ad rationẽ suppositi. antecedẽs pz. qz vle est aptũ natum predicari de pluribus. ꝯsequentia pz. qz non maior actualitas requiritur ad suppo^m ut dicit̃ in participando actiue: q̃ ad esse passiue. sed alia ab existentibus sũt apta naturã cõmũis. quare ⁊c̃ ¶ p̃ inter suppo^m ⁊ cõmũe est ordo. non aũt in rebus ſm q̃ sũt. sed tantũmõ inquan^m compãtur ad intellectũ. ergo ratio cõmũis ⁊ suppositi potest esse eadez circa res siue existẽtes. qz exneũ ẽ ei q̃ cõsiderat̃ ab intellcũ iquan^m tale existere siue ñ existere. g̃ tã suppo^m q̃ cõmune eodẽ modo se habet ad existentiã et non existentiam. qz significatum nomis abstrahit ab utroq̃. ergo nomẽ significat sine tẽpore.

¶ Sz autez vna prima oratio) ꝓ postq̃ ax. diffiniuit enunciationẽ. nunc ponit eius multiplicẽ diuisionez circa quod. z. facit. primo proponit. z^o exponit ibi (necesse est) dicit ergo. est autem vna p̃ma oratio ⁊c̃ ¶ Notandum q̃ ari. subtiliter satis ꝓcedens per illam litteram intendit. 3. diuisiones de enunciatione. ¶ Prima ẽ q̃ enũciatio q̃dã est vna. quedaz est plures. banc tangit ibi (est autez vna) p hoc autem q̃ dicit vna dat intelligere plures ¶ Secunda est q̃ enũciatiõ quedaz est affirmatiua; quedaz negatiua. banc ãt p̃ncipaliter intẽdit. ⁊ qz enũciationi primo conuenit affirmatio ⁊ negatio. que. ſ. enunciatio est vna q̃ ea que est plures. ideo banc ſam tangit ⁊ ponit quasi subdiuisionẽ prime dicẽs. ⁊ hec vna enunciatio prima oratio enunciatia est affirmatio. deinde negatio. ideo dicit hic q̃ p̃ma est affirmatio deide negatio ¶ Tertia ẽ q̃ enunciatio vna. quedã est vna simplex q̃dã coniunctione vna. banc tangit dicens. alie vo cõiũctiõe. q. d. enũciatiões q̃ sũt vne. q̃dã sunt vne siplices. q̃dã ꝯiũctõe vne. qd ãt fit vnaq̃q illaruz patebit ex sequẽtibus. aduertẽdũ ẽt q̃

x Dx Est aũt vna p̃ma oratio enũciatiua affirmatio & ind negatio alicuo coneũctione une.

sumēdo.z.mēbra bax diuisionū br enūciatio
ꝓncipalr itēta i hoc libro.cꝰ ēt dionē ꝓncipalr
itēdit.s.enunciationū vna affirmatia simplex
que prior est composita et negatiua.et sic vna
simplex affirmatiua habet triplicē priozitatez
respectu eius que est plures.z respectu eꝰ que
est negatiua.z respectu vnius ꝯiuncte.i. cōpo-
site.qz qđ est cōiūctū est compoꝰ.vnde cū sup-
latiuū dicat excessuz compatiui ad denotanꝰ
triplicē excesuz aut priozitatē dicit ꝑma z non
prioz ¶ Circa ꝑam dionem que ē ꝓncipaliter in
tenta occurrit duꝰ.qz non videt ee generis in
spēs.qz z genꝰ vniuoce predicaꝝ z equaliter de
suis spēbus ꝟm pozꝰ.non ꝑius z posteriꝰ sed hic
dicit ꝙ ꝑma oro enūciatiua est affirmaꝰ poste-
rioz negatio zc. ¶ Rnꝺ dico ꝙ dentia aliqđ
cōe dupliciter ꝑt compari.vnoꝰ in se ꝟm suas
proprias rōnes.alioꝰ in cōi ꝙ dicunt.ꝑmoꝰ nō
repugnat duabus spēbus sub genere ꝙ vna sit
perfectioz z ꝑ oz alia:sicut bō perfectioz ē asino
sub aīali:z sic est in ꝓposito de affirmatione et
negatione.ut dicit ax.zꝰ:repugnat.ꝙuis ergo
affirmatio sit perfectioz z ꝑ oz negatione in sua
forma specifica.tamē equalr z vniuoce partici
pant suū genꝰ ꝙ est enūciatio ¶ Deinde cū dic
(necē)manifestat z exponit dictas dionꝫ.ꝑmo
ꝑmaz.zꝰ ꝟam.scōa ibi(harū aūt)tertia ibi(sim
plex enūciatio)circa primū.z.facit.ꝑ premittit
quedā necessaria ad ꝓpositū.zꝰ ostendit itētū
ibi (est autē vna)prima diuidit in.z.ꝟ ꝙ.z.ne
cessaria ꝑmittit.zꝰ ponit ibi(quare autē)ꝑma
in.z.ꝑ proponit dictū.zꝰ ꝓbat per argumētuz
ibi(z eniz hominis) arguens a maiori sic .ma
gis videretur ꝙ diffinitio tota hois vel alte-
rius sine verbo faceret oratiōē ꝙꝫ vnū soluz
nomē.sed illa nō facit.ḡ zc.huius rōnis ponit
mi.in lra di.eteni rōi.i.diffinitioni hois si non
addaī est aut fuit aut erit.est inꝙꝫ ꝙ est vꝰ erit
vel fuit que sunt casus aut aliqđ biꝰ.i.aliquod
aliud verꝰ aut casus verbi nōdū est oro enūci
atiua ¶ Circa lraz occurrūt duo dubia ¶ priꝰ
ꝙre nō facit mētionē de verbo infinito cū ꝓa-
tur in enūciatione z cū eo possit eē enunciatio.
¶ zꝰ est cū enūciatio ꝟstet ex noie z verbo quaī
tm facit mentionē de verbo z nō de noie ¶ Ad
priꝰ dicit ꝙ verbū infiꝰ in enūciatione idez offi
ciū hz sicut verbū negatū de quo quereī infra
in zꝰ libro.z iō per illud intelligit istō. ¶ Ad zꝰ
daī triplex rnꝰ:tacet eni de noie z nō de verbo.
aliq̄ āt est sine noie ut currere est moueri .tū qz
ꝑdicatū ē ps principalioz in enūciatione.qz foz
male.verbū āt tenet se ex parte ꝑdicati magis
cū sit sp nota eozum que de altero ꝑdicanī. iō
potius facit mentionē de verbo ꝙꝫ de nomīe tā
ꝙꝫ de ꝓncipalioz.tū zꝰ qz ex hoc remouet duꝰ.
dixerat.n.ꝙ quedā enūciatio ē vna simplex q̄-
dā ꝟiūctione vna.crederet ḡ aliqs ꝙ illa q̄ est

n. Ex Necesse ē aūt ōez enunciaz e
nūciatiuam ex xbo ee ℔. ex ass
sii xbi. Eteni hois cuiā: si nō
aut est. aut fuit. aut erit aut
aliqđ huiꝰmodi addatur nōdū
est oratio enūciatiua. qz sigfi
cat unū ee vnius rei.

simplex omi ꝟpōe ꝙ excludit ex ℔ ꝙ ibi nccio
ē verbū ꝙ iportat ꝙꝫdā ꝟpōz quā sine ꝟpositis
nō ꝟtingit intelligere.nomē vero nō importat
talē ꝟpōz.ḡ zc. ¶ Deinde cū dicit(qm̄ āt)pōit
zꝰ nccium preābulū ꝙ ē ꝙ diffiꝰ hois z ꝙcūꝙ
alia faciunt vnū z nō multa.cuiꝰ cāz assignare
dicit alteriꝰ ꝟsideratiōis.z cū ℔ excludit ꝙꝫdā
cām illius.nitatis.qz oia illa aīal gressibile bi-
pes nō oio sunt vnū.qz ꝓpinque proferunī sine
aliqua diuisiōctione seu puncti seu coniūctionis
alicuius ut aliqui dixerunt.dicit ergo ꝙ q̄ꝝ ꝟ. vnū.
qđā ē z nō multa aīal gressibile bipes ut sup-
ponitur alterius est negocy tractare.nec enim
in eo.i.ex hoc ꝙ partes huius.s.diffinitionis ꝓ
pinque due dīr vnuz erit.sed supp ex aliq̄ alia
causa ¶ Notādū ꝙ sicut pz:7.metha.cꝰ de vni-
tate diffinitionis.iō diffinitio ē vnum z ñ mul
ta.qz ex dīa per se que aduenit generi sicut foz
ma materie z actus proprius z per se pōte.sic
igitur ex materia z forma fit vnum per se sic ex
genere z differētia.quare autē vlterius ex ma-
teria z forma fit vnū per se.nulla alia cā vlteri-
oz potest dari nisi qz hoc est potētia z illud ē ac
tus ut ibidē dicitur.z ideo ad designanduz ta-
lem vnitatē partes diffinitionis z tota diffiniꝰ
debet proferri sine aliqua moza aut interpositi
one ut nō talis moza videretur notare aliquā
diuersitatem ¶ (Est autē)ex predictis exponit
primaz diuisionē. vbi duo facit.ꝑmo eniz facit
ꝙ dictum ē.zꝰ concludit cozꝝ ꝟsequens ex pre-
dictis ibi(nomen ergo z verbum) dicit ergo ꝙ
oratio enunciatiua vna est illa q̄ vnum ō vno
significat vel coniunctione.exemꝰ primi ut ho-
mo est animal.hic.n.predicatur vnum de vno
z quantū ad vocē z quantuz ad significatū. ex-
emplū secūdi.animal gressibile bipes est aīal.
hic etiā vnum de vno predicatur quantū ad si-
gnificatum.qz tota diffinitio significat vnum z
non multa ut predictuz est. dicitur cuz coniun
ctione vna ꝓ quanto in subiecto multe dicti-
ones loco vnius coniungūtur.postea addit zꝰ
mēbrum diuisionis di.plures autem.i.enunci
atio plures est que plura significat z non vnuz
vel coniuncte vel inconiuncte.exēplum primi.
homo et equus currunt.vel canis currit.exē-
plum secundi.homo legit z equus currit i pri-
ma ponuntur plura.sed coniuncte. in secunda
vero plura sed incōiuncte ¶ patet ergo ex pre
dictis.prima diuisio ꝙ enunciatio quedaz est
vna quedaz plures.z ꝙ vtrunꝙ mēbrum ē bi-
partitum.qz sicut vna enunciatio aut est sim-
plex vna aut coniunctione vna.ita z enuncia-
plures per oppositum quedaz est plures cōiū-
cte quedam inconiuncte ¶ Unde ex predictis
possumus accipere.4.modos enunciatiōis iu
xta primaz diuisionez.nam quedā est enūcia-
vna simplex illa.s.q̄ tm ꝟstat ex noie z vꝰ.q̄ vꝰ

De aliquo - Negatio vo ℰ enunciatio alicuius ab aliquo.

ſignificāt ut cum dico.homo eſt animal.homo currit.quedaz coniunctione vna illa.ſ.q vnuz de vno ſignificat.tamē ꝺſtat ex plib⁹ vocibus. vt cū dico animal greſſibile bipes.ꝛ eniz ē enūcia⁹ iudicāda.vna ñ ex vnitate vocis ſz ſignificati q̄dā ē plures.ſz cōiūctione vel cōiūcte vt ſi ſubyciē aut p̄dicaē aliquod multiplex equocū plura ſignificans.vt cum dico canis currit. ¶ q̄dā ē plures ſz icōiuncte ille.ſ.i qb⁹ ponūtur multa nomia vel multe enūciatōes ſine cōiūctione.ex⁹ p̄mi homo muſic⁹ albus currit.ex⁹ ꝑi.ſi ſoz.currit.ſoz. diſputat.ꝛ itē homo currit lapis quieſcit.ita q vſicut manifeſtū eſt p⁹ mo⁹ pluralitatis opponitur p mō vnitatis.ꝛ z⁹ z⁹ ¶ Deiñ (nomen ǧ ꝛ ꝟbum) cōcludit quoddā corrlm̄ ſequens ex dictis.qz eni vna enūciatio ē que vnū de vno ſignificat.iō ois enunciatio aliquid de aliquo ſignificat.ſequiē q nomen ꝛ ꝟbū ſunt ſola dictio ꝛ nō ſupp̄.aliqua enūcia⁹ qm̄ ſic aliquid ſignificāt ē.i. ꝓferētem.ſ.nomē aut ver⁹ non ē.i. non ꝺtingit dicere ipſū ſupp̄ voce aliqd enūciare ꝛ boc vel aliquo iterrogāte ſi reſpondeat vel ñ interrogāte ſz ipſo ꝓferēte.ſ.p ſe ſine aliqua iterrogatione ¶ Notandū q bic ari.inuit duos modos vtēdi enūciatōe qñq eni ea vtūē reſpondētes iterrogatōi vt ſi q̄riē qd fit i mari dicimus q naute nauigant. qñq eni vtūē ea ſp̄te ſine iterrogatōe.vt dicendo abſolute.homo ē aial.q ergo ꝓnunciat nomē tm̄ ꝛ ꝟbū nullo⁹ aliqd enūciat.qz non ſignificat aliqd de aliquo qō oz fieri i oi q̄licūq enūciatione.vt pz ex p̄dictis ¶ Deiñ cum dicit (baxz ār) exponit ꝛaz diuiſionē q ē ſubdiuiſio p̄me.dicit ǧ q baxz.ſ.enūciationū i qb⁹ vnū dicit de alio.bec qdē ē ſimplex enūciatio vbi.ſ. aliqd vnū enūciatur de aliq̄ q̄tū ad affirmatiuā.vel aliqd ab aliq̄.ſ.remouet q̄⁹ ad negatiuā.bec ār.i.alia enūciatio ē iūcta ex bis.ſ.ſimplicib⁹ velut q̄dā oro cōpoſita ¶ Notāduz q ſic i rebus unū dicit i ſimplex ꝛ cōpoſitū.ſic i enūciatiōib⁹.q̄dā eni enūciatio ē una ſimplex i q̄.ſ.ponit unū nomē ꝛ unū ꝟbum.ut cū dico bō ē aial ꝛ bō currit.q̄dā ār una cōiūctiōe.i. cōpoſitōe i q̄.ſ.plura ſubyciūē aut p̄dicātur.q tm̄ ſignificāt vnū.vt cuz dico aial greſſibile bipes currit.vm̄ pz q bec tertia diuiſio ē ſubdiuiſio p̄me ꝛ ipſa ꝟtualr tacta ē ſtati ſupza cū dicebaē q vna oro enūciatia eſt q̄ vnū ō vno ſignificat vel cōiūctiōe vna ¶ (Eſt ār ſimplex) māifeſtat ꝛ exponit tertiā diuiſionē.vbi.z.facz qz p̄ iueſtigat ōrias ſpecificas illi⁹ diſionis.z⁹ diffinit mēbra ibi (affirtio vo eſt) ¶ Aduertendū ār q diſio iſta.ſ.q enūciatio.alia ē affirmatiua. alia ē negatiua.p⁹ ꝺuenit oroni ſimplici. poſtea oroni cōpoſite.ad exponēdā ǧ rōz illi⁹ diuiſiōis dic q ſimplex enunciatio ē vox ſignificatiua ō eo qō ē aliqd q̄tū ad affirmatōz vel nō ē q̄tū ad negatōz.ꝛ boc quēadmodū tp̄e diuiſa ſūt.i.p̄terito ꝛ futuro ſic i p̄ſti. ¶ Notā⁹ q aliqd ē eē aliqd ē ñ eē ſūt ōre enūciatōis diuiſiue ꝛ cōſtitutiē ſpēz.ſ.affirmationis ꝛ negatiōis.enūciatio ār ē g⁹.bñ ea vtiē ari.tāq̄z gñe diffiniēdo affirmatōz ꝛ negatiōz.dicit ǧ g⁹ in ſuas ōrias vt ex B eliciat diffinitōes q̄s itēdit ¶ Unde poſtea ibi (affirmatio vo) oñdit diffinitie qd mēbra illi⁹ diſiōis ſint di.q affirma⁹ ē enūciatio alic⁹ de aliq̄.ſ.p modū cōpoſitōis negatio ār ē alic⁹ ab aliq̄.ſ.p mo⁹ diſiōis.ex⁹ p̄mi.bō ē aial.ex⁹ ꝑi bō ñ ē lapis ¶ Circa p̄dca ꝛ circa .c.de enūciatiōe q̄ro vnā qōz.vtz ſubō ñ exñte tales ꝓpoſitōes ſint ve.ceſar eſt bō.ceſar ē aial.videē q ſint falſe.qz ens ve ñ pt p̄dicari de ñ ente ſz ceſare ñ exñte.adhuc bō ē ve ens faltē i alys ſuppoſitis.qz alia ſuppoſita ſt entia in qb⁹ ipm ens ſimplr eſt. ǧ ꝛc. ¶ Cōſilr ar. de boie ꝛ aiali. ¶ p̄ z⁹ b⁹ oī q qñ nō ē oppō in adiecto in p̄dicato ꝛ nō p̄dicaē eē ꝑz accñs.tūc tz ꝺñia a ꝺiūctis ad diſa.ſz ħ ceſar ē bō tēto caſu.nō eſt oppō in adiecto.nec p̄dicaē eē ꝑ accñs cū p̄dicēē eē ſubē ve ēnti g eſſe ē verilſi⁹ eſſe. ǧ ſequiē ceſar ē.ꝺñs eſt flm̄.ǧ ꝛ añs. ¶ p̄ tēto caſu bec eſt va.ceſar ē bō mortu⁹ ꝛ ſequiē.ǧ nō eſt bō.qz q cū deteriatiōe repugnāte p̄dicatur de aliquo ve nature ab eoō.añs ꝓbaē.tū qz bec eſt va ceſar fuit bō ꝛ li fuit ꝺicit actū teriatū.ex q̄ ſequiē q ſit bō mortu⁹.tū qz ceſar nō eſt bō vius.nō ei viuit.ǧ eſt bō mortu⁹.qz mortuuz ꝛ viuū circa boiem ſūt imediate oppoſita. ¶ p̄ i tranſmutatiōe ſubāli res aittit nomē ꝛ diffinitionē q dcm eſt s in q̄dā qōe verū eē de ſuppoſito in ꝺpatiōe ad ſpēz.ǧ in corruptione q̄ ē trāſmutatio ſubālis ſuppo⁹ amittit nomen ſpēi. ǧ tēto caſu ceſar non eſt bō ¶ Ad oppo⁹ bec ꝺñia eſt nccia.ceſar currit.ǧ bō currit.ergo me⁹ virtute cuius tz eſt nccium.illud eſt ceſar ē bō.ne ceſſitas ꝺñe ꝓbatur.qz aliqñ ſequebaē ꝛ nunc manet idē inte⁹ añcedentis ꝛ ꝺñtis q ꝛ tunc.et ex eoꝝ intellectu dependet ꝺña. ergo et nunc ſequitur ¶ p̄ ſequiē ceſar eſt ceſar.ergo ceſar ē homo. añs patet eſſe vez.ergo ꝛ ꝺſequens.ꝺña pz.qz ꝺſequens eſt de intellectu añtis. ¶ Rñ: hic duo ſunt videnda.p̄mo de ꝓpoſito.vtrum tento caſu ille ſint vere.ceſar eſt homo ceſar eſt animal.z⁹ an etiā tento caſu ille ſint vere.ceſar eſt ceſar homo ē homo.q tangit vltimū arg⁹. ¶ Quantū ad p̄i⁹ dico q tales ꝓpoſitiones poſſunt cōcedi eſſe vere.q ꝓbatur etiā ſic.ad veritatez ꝓpoſitionis affirmatiue ſuffic vnio extremoꝝ.boc eniz ſo⁹ ſignificat ꝓpoſitio affirmatiua.ſed talis eſt in ꝓpoſito.in intellectu eniz ſubiecti includitur per ſe intellect⁹ predicati.qz ceſar ꝛ huiuſmodi nō imponūtur ad ſignificādū ſuppoſita bois ¶ p̄ p̄ poſte. de oi ē ꝛc.ut de omi homine animal.ſi enim verum ē

-1. ℔homo p̄t de ſ. animal de eo etiā p̄t.
℔ Sortes eſt hō ꝙ Sortes eſt animal.

vicere hominē verū ē vicere aial si nanc alterū
nī alterū. ex qua auctoritate bētur q̄ ad vitatē
q̄pōnis sufficit nccia ꝯcoitātia extrēoꝝ ita q̄
posito vno pōat alterꝝ. lz neutr nccio existat.
¶ Ꝑ qz si nō tunc nulla eēt ppō de inēē simplr
i q̄ p̄dicat cōmune de suppositō suo. qz nō eēt
ꝺ vera. qz nihil aliud p̄t sumi sub medio i ma-
iori ō nccio nisi suppoⁱ cōis: sequit qz nulla mi
nor de iesse posset sub maiori de nccio regl q̄ ē
ꝺ ax. ꝑ poste. ¶ Quanᵈ ad zᵐ silr q̄ ꝯcedēde sī
oēs tales soz. est soz. soz. est bō. bō est bō. ēt tēto
casu. pᵒ bᵒ. nulla ppō viozin q̄ idē p̄dicat de se
sed ille sunt tales. g̃ rc. ¶ Ꝺ ex zᵒ bᵒ. ois negati
ua est p̄ accns vera. ꝛ ꝺ qz reducit ad aliā affir
matiuā p̄orē verā. ꝛ maxime illā in q̄ p̄dicatur
idē de se. g̃ vitalisi. boᵈ nō est malū. reducit ad
veritatē iᵒ. boᵈ ē boᵈ. g̃ cū hec sit vera. cesar nō
est asinᵘ ꝛ multa alia sic ꝯtingit remouere a ce-
sare. sequit q̄ ꝯtingat ipꝫ vere affirmari de se-
ipso ¶ Ꝺ p rōꝫ si negat ista soz. est soz. ꝯceditur
ista soz. nō est soz. g̃ sequit vlteriᵘ. soz. est nō soz.
g̃ nō soz. est soz. p ꝯuersionē. et vlteriᵘ ex cōuer-
tente ꝛ ꝯuersa que ꝯcedunt arguat sillogistice
sic. nō soz. est soz. soz. ē nō soz. g̃ soz. est soz. p̄misse
sūt vere. g̃ ꝛ cᵒ. ¶ Ꝺ in oi sillo ex oppositis cᵒ est
impoⁱis ex zᵒ poꝫ. sed sive res sit sive nō sit hic
est sillo ex oppositis in 3° secūde. nullus hō est
albᵘ. aliquis hō ē albus. g̃ sequit. aliquis hō nī
est hō. g̃ ista cᵒ est ipoⁱis sive res sit sive non sit
¶ Contra illā ꝯclusionē ar. qz qñ affirmatiua ē
vera oꝫ eē vnionē in re qualis significat p̄ p
pōnem. sed hic cesar ē cesar nulla est vnio in re
cū subᵒ sicut ꝛ p̄dicatū nō sint alique res. g̃ rc.
¶ R. sicut res bꝫ eē sic oꝫ ad veritatē talis p̄-
pōis eē vnionē in re talēq̄lis significat p sermo
nē. natura āt significatā per hoc nomen soz. est
ens apud inteᵒ. alioquī inteᵒ nō faceret de ea
ꝯpōnem. ꝛ sic est ꝯpō eiusdē exñtis apud inteᵒ
cū seipso. ꝛ talis ꝯpō sufficit ad veritatē vbi res
nō ē exñs. ut pꝫ in istis. chimera ē chimera. nō
ens est nō ens. ¶ Ad p̄ᵐ in oppoᵐ dicoⁱ q̄ hic ce
sar est hō nō p̄dicat exñs de nō exñte. sed būa-
na natura cōcepta ut dicibilis de plibᵘ de eadē
natura ꝯcepta ut hec. existere enī ꝛ non existere
cū sint exñnea nature ut significat p terminū nī
faciunt equiuocationē in terio. mi. g̃ rōis ē flā
qz p̄dicat ens de ente. lz nō p̄dicet exñs de non
exñte aut exñte ¶ Ad zᵐ dico q̄ ꝺ cesar est bō
p̄dicat eē ꝑ accns. q̄ duplr intelligit. vel sic. i.
ꝑm aliquid exñneū. vel sic. i. ꝑm aliquid cᵘ eē de
subiecto nō p̄t eē simplr de subcō. ꝛ vtroq̄ mō
est in ppōsito. nā eē hois de cesare exñneū ē ei q̄
est eē qñ p̄dicat ꝑm. tñ illud eē q̄ dicit p̄dicati-
onē hois de suo suppositō eodē mō se bꝫ q̄licū-
qz transmutatione facta circa eē qñ p̄dicat zᵐ.
silr zᵒ. ē ꝑm accns. nā eē hois ut dicit de sorte nī
nccio p̄t eē ¶ Contra. qz sequit cesar est albus.
accns ei reale p accns cuiusmodi est albū nulli

subiecto inest. nisi existi. g̃ eᵐ eē de subiecto ne-
cessario p̄t eē absolute cū pbat ꝯña q̄ esse subē
est veriᵘ verū est eē subē exñtis. sed nō eē speci
ficū per accns. eē ei qñ p̄dicatur zᵐ p̄dicat vni-
onē extremoꝝ que nccia est subē ad subām sīl
exñtia extremoꝝ. non aūt accns ad subām nō
exñtē ¶ Ad zᵐ principale dico q̄ mortuū ꝛ vi-
uum p̄t accipi actualiter ꝛ aptitudinaliter. p̄:
sunt accñtia eēntie hois significate per hoc no
men hō. ꝛ sic p̄t ꝯcedi q̄ cesar nō est hō viuus:
sed mortuᵘ. ꝛ q̄ mōtuū ꝑ mō non diuit ab ho
mine nec infert non hominē. nā diutō alicuiᵘ
per aliud oꝫ esse ratione significatoꝝ sicut et
compō inter illa. hō autē non includit in suo si
gnificato oppoᵐ mortui hocᵒ sūpti. sed si sumāt
hec aptitudialr forte sic sunt drie i genere subē
eedē istis aiatum ꝛ inanimatū. ꝛ sic mortuū di-
minuit ab hoie. ꝛ hec est falsa. cesar ē homo mō
tuus. hec aūt vera. cesar ē hō viuus. nec sequit
g̃ viuit. sicut nec sequitur. ē risibilis. ergo ridet
¶ Cū p̄obat q̄ cesar est mortuus. qz fuit p̄t fuit
bꝫ vel dicit actū terminatū vel completū. nego
hoc si fuit p̄dicatur 3°. adiacens tunc pōt con
cedi q̄ ipe homo fuit. qz in eo existere ē termia
tū ¶ Ad scdaᵐ p̄bationē pꝫ qualiter sequitur ē
viuus. ergo viuit. distinctio autē predicta pꝫ.
ꝛ similiter de bipede quo frequēter vtitur ax.
p̄o differentia specifica hominis cū tamen dicat
ꝟ. topi. q̄ non est omis homo habens duos pe-
des. ergo ꝑm aptitudinē est differentia homis
vel ad minus dicit de omni homie. ꝑm actum
autē non ¶ Contra hoc si cesar non viuit ꝛ viue
re viuentibus sit esse ex zᵒ de anima. ergo cesar
non est. ꝛ si non est. ergo non ē ens. eē enī quan-
do predicatur zᵐ predicat q̄ in re est esse. ꝛ si
non est ens. ergo non ē homo. per locū a supiori
ad inferius negādo. ¶ Respon: concedēda est
hec propō non viuit. ꝛ hec similiter cesar non ē
de eē existere ꝛ vlterius. ergo est non existens.
qz illud ens p̄batur per eē quando predicat
zᵐ. sed ens sumptū p̄o existēte non est superiᵘ
ad hominē. vnde sicut dictū fuit supra ens po
test eē partiᵐ vel nomen. ens partiᵐ significat
idez q̄ existens. qz tenet significationez verbi a
quo dñdit. sed ens nomen significat forte bīs
eēntiaz. ꝛ illud diuiditur per. io. genera. ꝛ con-
cedendum ē q̄ cesar est ens de illo ente non de
ente pti: ¶ Ad 4.ᵐ dico q̄ transmutatio nō ca-
dit circa rē nisi p̄out existit. sic autē non habz
rationē suppositi. sed ut cōcipitur apud inteᵐ
per moᵐ nō dicibilis de pluribus. vult ergo au
ctoritas q̄ res ꝑm q̄ existit in transmutatione
subāli non habet formā quaz p̄ius habuit. sz
ex hoc non sequitur q̄ prius fuit suppositum
alicuius cōmunis. ꝛ nūc non est suppoᵐ eius.
qz circa illud nulla facta est transmutatio sub-
stantialis. intelligitur ergo auctoritas tantum
de re que transmutatur que ē res ut existit.

Oniam autez. ¶ Postq̄ ax. diter miauit de enūciatōe q̄ p̄ ad ei⁹ subālia. diffiniēdo. ſ. ꝛ dicendo. ꝟ determiat de ipa q̄ p̄ ad e⁹ accñtalia ꝑpetates e⁹ assignādo. vbi sic p cedit. ꝑ deteriat de oppōne q̄ ꝛuenit enūciatōi simplr sūpte. z⁰ de alia bitudine eax. puta ꝛña egpolētia ꝛ bi⁹. q̄ ꝛpetūt enūciatiōi ꝟ q̄ ei aliq̄ addunt. ꝛ ℬ facit in z⁰ libro ibi (qm̄ āt) p̄ma ps didit in. z. ꝑ deteriat de oppōne q̄ cōuenit omi enūciationi generalr. z⁰ de oppōe que so⁹ ꝛuenit enūciatiōi in q̄ subȳcit termin⁹ cois ibi (qm̄ āt sūt hec) in p̄ma pte intēdit hāc ꝛclusionē. q̄ oi affirtioni ē negatō opposita. ꝛ ex⁰ vbi sic pce dit. p̄ oñdit illā ꝛclōz. z⁰ exponit qd sit talis op pō ibi (ꝛ est ꝯdictio) ad oñendā ꝛclusionē pre mittit vnā dionem enūciatois q̄drimēbrem q̄ sumit ꝑ ꝛpationē ad rē a q̄ ē veritas ꝛ falsitas enunciationis. dicit g̃ q̄ est. i. ꝛtingit enūciare vno⁰ eē q̄ est. ꝛ tūc ē affirtiua ꝙa ut ſor. curren te si dicat ſor. currit ¶ A⁰⁰ q̄ ē nō eē. ꝛ tūc ē ne gatiua ſlā ut ſor. currēte si dicat ſor. non currit A lio⁰ q̄ nō est eē. ꝛ tūc est affirmatiua ſlā ut ſor nō currēte si dicat ſor. currit. ¶ Alio mō ꝛ. 4⁰ q̄ nō est nō eē. ꝛ tūc est negatiua ꝙa ut ſor. non currēte si dicat ſor. nō currit ¶ Iste igit. 4. dre enūciationū repiūtur in ꝓpōnib⁹ nō tm̄ in qui b⁹ ꝑdicat ver⁹ pñtis tp̄is. ſed vbi ꝑdicat ver⁹ ꝑteriti vel futuri tp̄is. dc̄m eni est ꝫ q̄ oēz enū ciationē nec̄e est ꝛstare ex verbo vel ex casu vbi ꝛ pp̄ ℬ subdit ꝛ circa ea que sūt ex̄ pñs tp̄us ut tp̄s ꝑteritū vel futuꝛ q̄ ió dñr ex̄ pñs. qꝛ ipsuz circūstant vnū a pte aī aliud a pte p⁹. ip̄z pñs ē. q. positū in me⁰ ābox. ex bis g̃ ꝛcludit ꝓpo⁹. qm̄ igit sic est silr q̄ ꝛtingit eē q̄ quis affirma uerit negare. ꝛ ex⁰ eē q̄ qs negauerit affirmare q̄re m⁹ ē q̄ oi affirmatiōi ē negatio opposita. ꝛ ex⁰ oi negationi affirmatio opposita. ¶ Notā⁹ q̄ ax. ad oñendū ꝛclusionē intentā supponit vnā dionem supius positā que attendit penes form enūciandi. ſ. q̄ q̄dā est enūciatio ē enūci atio affirmatiua quedā negatiua. be ei sūt due p̄me spēs enūciationis. ꝛ accipit ℬ aliā dionem que accipit penes rē ut dc̄m est. ex quib⁹ sequi tur ꝓpos⁹. nā nō ꝛtingit affirmare nisi du⁹. ſ. eē q̄ est ꝛ eē qō nō est ex quo sequit q̄ eē qō cō tingit affirre ꝛtingit negare. ꝛ ex⁰ qr̄ sequit vl teri⁹ q̄ oi affirmatiōi est negatio opposita ¶ De inde (ꝛ est ꝯdictio) exponit quid sit talis oppō affirmationis ꝛ negationis. vbi duo facit. ꝑ eā exponit q̄ ꝑ ad nomē. z⁰ q̄ ad diffinitiōz (dico āt oppōi) g̃ ait q̄ affirtio ꝛ negatio oppōite est ꝯdictio. q. d. q̄ illa oppō que oi affirmationi est opposita nega⁰ ꝛ ex⁰ vocat ꝯdictio. ¶ Ulteri⁹ ibi (dico āt) ostēdit qd sit ꝯdictio diffinitionem dans di. q̄ est oppō eiusō. ſ. p̄dicati de eodez. ſ. de subiecto. nō āt equiuoce sed supp̄. vniuoce ꝛ q̄ cūq̄ cetera taliū. i. ꝙz alias ꝙditiones q̄s deter minauim⁹ ꝯ sophisticas ipoꝛtunitates. i. litigio sas oppōnes argumētoꝛ. sicut pz ꝑ elēchorum ¶ Notan⁹ q̄ ꝑ elēchoꝛ in diffinitione elenchi describunt ꝙditiones ꝯdictionis. diffinit enim ibi sic elēchus. elēchus est ꝯdictio vni⁹ ꝛ eiusō nō vocis sed rei ꝛ nois nō synonomi sed eiusdē ad idē ꝙz idē. silr. ꝛ in eodē tp̄e. vbi aduertendū q̄ qꝛ ꝯdictio ē oppō affirmationis ꝛ negatois oꝛ illa eē in ꝯdictione que ad talē oppōnē affir mationis ꝛ negatiōis requirunt. oꝛ āt oppō eē circa idē. cū g̃ enūciatio ꝙstet ex ſubcō ꝛ p̄dica to. oꝛ q̄ ꝯdictio. i. affirmatio ꝛ negatio sint eiusdē p̄dicati. alr̄ nō eēt ꝯdictio ut dō⁹ plo currit plo nō disputat. z⁰ q̄ sint de eodē ſubcō. alr̄ nō eēt ꝯdictio ut dō⁹. hō currit asin⁹ nō currit. 3⁰ requirit identitas vtriusq̄. non tm̄ ꝙz nomen: sed ēt ꝟ rē. alr̄ nō ē ꝯdictio vbi altera identitas deficit. iō dicit nō equiuoce. qꝛ nō sufficit iden titas nois cū diuersitate rei que facit equiuo cationē. 4⁰ requirit ꝙz idē. alr̄ non eēt ꝯdictio. ut dō⁹. ſor. est crispus ꝙm caput nō est crisp⁹ ꝙz manus. ſ. q̄ sint ad idē. alr̄ non esset ꝯdictio. ut dicēdo ſor. est silis ad. a. ꝛ non est silis ad. b. 6. q̄ sint silr̄ q̄ ad locū. alr̄ non esset ꝯdictio. ut dō⁹ currit in cāpo nō currit in theat⁰. 7⁰ q̄ sint i eoō tp̄e. alr̄ nō est ꝯdictio. ut dō⁹. dormit de nocte. nō dormit de die ꝛc̄. ¶ Deinde (qm̄ āt sunt) hic determinat de oppōne que so⁹ ꝛuenit enūciati oni in q̄ subȳcit termin⁹ cois. vbi aduertendu q̄ illa oppō non so⁹ hz oꝛtū ab affirmatione et negatione sicut oppō p̄mo⁰ sūpta. sed ēt a q̄ztita te. ꝛ ió duo facit. ꝑ dicit res penes q̄ztitatez. z⁰ determinat de hac oppōne ibi (si g̃ vlr̄) p̄ma di uidit in. z. ꝑ eni ponit vnā diuisionē rex. z⁰ ex illa ꝛcludit dionem enūciationū. ſcōa ibi (nec̄e est āt) dicit g̃ q̄ rex be sūt vlia. ille vo singlaria ¶ Et stati exponit quid dr̄ per nomē. dico āt vle q̄ aptū natū est ō plurib⁹ p̄dicari. singulare vo q̄ nō ē aptū natū de plurib⁹ p̄dicari. verbi gra ut bō qui ē vle. plo vero ē de numero eoꝛ que sunt singularia ¶ Qm̄ g̃ sic est ex pte rerum ꝙñr cōcludit ex pte enūciationū ibi (necesse ē) ꝛ di cit q̄ necesse ē enūciare qm̄ ies aliqd aut nō. i. affirmatiue aut negatiue aliq̄tiēs qdez alicui eoꝛ q̄ sūt vlia. vt cū a pte subiecti ponit terio singlar ex⁹ p̄mi. bō ē aial ul plois bō ē aial. ex⁹ ſi ſor. ē aial. vel aliqs bō ē aial. qō magis ex se quētibus patebit ¶ Notā⁹ q̄ prius ari. ponit vnā diuisionē ibi inter. 3. p̄ncipalr̄ intēta q̄ ē ꝙz q̄litatē qsī dictū ē q̄ enūciatio quedā ē affirma tiua quedā negatia. diuisio eni enūciatōis i af firmationē ꝛ negationē ē diuisio gn̄is in spēs q̄ dicit ptinere ad q̄litatē. q̄tenus dr̄ia eēntialis dicit q̄litas. ex. ſ. meta. vñ si q̄rit q̄lis ē enūcia tio: respōdet q̄ affirmatia vel negatia. hec aūt diuisio q̄ hic ponit ꝛ q̄ sumit ꝙz dr̄iam subti qō

¶ Qm̄ aūt sūt qdz tres hec vnīlia: illa vo singularia: dico aūt vnīle qd de⁹ plurib⁹ natū est predicari: singulare vo qd nō: ut bō qdz vnīle. plato vero cost que sunt singularia. Neces se ē n. enūciare qm̄ iest aliqd: aut nō m est: aliqtiēs qdz ali cost

Si ergo vniuersalis enūciatio
ni vtli ꝙm est aut nō est: ejus
cōtrarie enuntiatioēs. Dico aut
in vtli fieri a nūtioēz uni⁹ltz utōis
hō est albus: nullꝰ hō est albus.

ꝑdicatur de pluribus aut ō vño solo dicit̄ pti-
nere ad quātitatē enūciationis. vnde si q̄ritur
quanta sit enūciatio: respondet̄ ꝙ vniuersalis
vl̄ particularis idefinita vel singularis. ¶ Utrū
autez vniuersale sit aliquid i rebus pro eo ꝙ
ibi diuiditur res i vniuersalē ⁊ singularē. dēz
ē in principio poz. ⁊ plus. 7. meta. vtrū aūt vni
uersale requirat plura suppōsita in actu pro eo
quod hic dicitur aptū natū ꝑdicari de plurib⁹
etiā dictū est in poz. c. de genere. vbi quesitū ē
vtrū genus requirat necessario plures spēs. ℔
ergo dimittātur cā breuitatis. ⁊ querātur ibi.
signāter autē dicit de vniuersali qō ē aptū na
tuz ⁊ non qō actū ponit̄. q̄ actu predicari acci
dit sibi ⁊ nō semper actu predicat̄: sed aptitu-
do predicādi per se ⁊ iseparabiliter inē sibi. ¶ Dei-
de (si ergo) data diuisione penes q̄titatē reruz
hic deteriat de oppositione causata a q̄titate.
vbi sic procedit. ꝑ declarat de oppositiōe enū-
ciationū. z⁰. de legibus oppositionū. 3⁰. de impe
dimētis circa oppositiones ⁊ ea q̄ leges. ℞a ibi
(contrarie vero) tertia ibi (manifestū est autē)
¶ Ad euidentiā prime partis notādū ꝙ quia
vniuersale ℞m boeciū habet esse i anima ⁊ ha-
bet esse in re extra. ſ. in singularib⁹. ideo iuen-
te sunt quedā determinationes que notāt ipz
vniuersale accipi nūc sic nūc sic. q̄ igit̄ aliq̄d
predicatū attribuit̄ q̄ñcq̄ vniuersali ℞m totuz
suū ambitū ⁊ capacitatē suoq̄ cōtentoruz ad
significādū hoc iuētū ē hoc signū omnis. q̄ñcq̄
āt predicatū remouet̄ ab eo eodē mō sumpto
ſ. ℞m totū ambitū sue cōtinētie. ad quod desi-
gnādū iuētū ē hoc signum null⁹. q̄ñcq̄ āt attri-
buit̄ vniuersali aliquod ꝑdicatū. nō ꝑ oibus
cōtētis: sed tm̄ ꝑ aliquo particulari ad qō desi
gnādū iuētū ē ℔ signū q̄dā. aut aliquis. ex quo
pz ꝙ de vniuersali tripliciter possum⁹ enūcia-
re. q̄ aliquādo cū signo vniuersali. ⁊ tūc enun
ciatio dicitur vniuersalis. aliq̄ñ cuz signo pti-
culari. ⁊ tūc enūciatio dicit̄ particularis. aliq̄ñ
sine signo ideterminate. ⁊ tunc enūciatio dicit̄
indefinita. exēplū primi. omnis homo currit.
vel nullus homo currit. exēplū ſi. aliquis hō
currit aliquis homo non currit. exemplum ter
ty. homo currit homo nō currit. de termino āt
singulari semper enūciamus. ſ. vno modo ppter
rationē singularitatis. ⁊ ideo nūcq̄ addit̄ sibi
signū. sunt ergo. 4. modi enūciādi. ſ. vniuersa-
liter. particulariter indefinite. singl̄ariter. vt
dicēdo. ſoz. currit. vnde ℞m hos modos enun
ciandi diuersificat hic ari. oppositiones enun-
ciationū. diuiditur ergo ista pars i. 3. ꝑ eni de-
terminat de oppositione enūciationū cōtrarla
rū. z⁰. de oppositione subcōtrariarū. 3⁰. ō oppo
sitione contradictoriaꝝ. ℞a ibi (quando aūt i
vniuersali) tertia ibi (opponi autez) dicit ergo
ꝙ si aliquis enūciet de vniuersali vniuersal̄r
. i. cū signo vniuersali: quoniaz ē aut non est. i.
affirmatiue aut negatiue. tūc erūt enūciatio-
nes contrarie. qō statiz exponit per exēpla. di-
co autē i vniuersali vniuersalē enūciationem
vt omnis homo albus. nullus homo alb⁹. idē
itelligendū ē de cōsimilibus. ¶ Notādum ꝙ
vniuersalis affirmatiua ⁊ vniuersalis negati-
ua dicūtur cōtrarie ex hoc q̄ cōtraria dicunt̄
que maxīe a se distant. ex ꝑ meta. vñ maxīa di-
stantia videt̄ rō formalis cōtrarietatis. de qua
dictū ē i ꝑdicamētis. c. de oppositis. ita aut̄ est
hic. q̄ illud quod affirmat̄ ꝑ hanc. omnis hō ē
albus. tollit̄ ꝑ hanc. nullus hō ē albus q̄tum
ad totalē remotionē ⁊ maximā que pōt eē. hec
eniz. nō omnis ē albus bene tollit hanc. omnis
homo ē albus. sed non totaliter. q̄ potest stare
cū illa: aliquis hō ē albus: sed illa. nullus hō ē
albus tollit eaz totaliter. q̄ qcqd ista affirmat
negat illa. ⁊ iō hanc oppositionem rationabil̄r
vocat cōtrarietatē. ¶ Deinde cuz dicit (qñ vo)
determinat de oppositōne subcōtraria. vbi sic
ꝓcedit. ꝑ declarat itētū. z⁰. remouz duplex du-
biū ibi (omnis eniz) dicit g̃ ꝙ qñ i vniuersali. ſ.
fit affirmatio vel negatio ñ vniuersal̄r. i. sin̄ si-
gno vniuersali ñ. sunt ɔrie enūciationes. q̄ aūt
signāt̄. i. ipe res q̄ signāt̄ ꝑ tales enūciatōes ē. i.
cōtingit eē contraria. ⁊ statiz ꝑ exēpla exponit
quod dixerat. dico aūt ñ vniuersal̄r enūciare i
his q̄ sūt vl̄ia. vt homo ē alb⁹: hō ñ ē alb⁹. cū
eniz hō sit vl̄e ℞ diffinitōz ꝑdictā. ñ vtitur pas-
siue. i. ñ vtit̄ eo vniuersal̄r i enūciatōe. q̄ supp̄
ñ addit̄ ad hoiez signū vl̄e. ¶ Notādū ꝙ he. z.
idefinite. hō ē albus. hō nō ē albus: dicūt̄ ñ eē
ɔrie. q̄ possūt simul eē vere. ɔrie autez nūcq̄. sz
ɔria mutuo se expellūt. dñr āt subcōtrarie. q̄
cōtinēt̄ sub illis q̄ sūt ɔrie. hec eniz hō ē albus
sub hac nullus hō ē albus. ¶ Dubiū āt ē quod
ait. q̄ āt significātur cōtigit eē ɔria. ¶ Uno mō
exponit̄ sic. q̄ lz ābe ille fil̄ possint eē vere. ɔtin
git āt q̄ñz vnā eē verā alterā falsā. ⁊ tūc rōe b⁹
diuersitatis vñr sibi eē ɔria. ¶ Ista expō impu
gnat̄. q̄ adhuc hic ax. nō loquit̄ de vitate ⁊ fal
sitate enūciationū. sed tm̄ de oppōne. ¶ Alio:
exponit̄ referēdo ℔ ad ɔrietatē ꝑdicati. vt. ſ. il
le dicant̄ ɔrie. hō ē alb⁹. hō ñ ē alb⁹. q̄ ɔtingit
ꝙ hoc ꝙ ē ñ alb⁹. dicat̄ de ℔ ꝙ ē niger. lz nō sit
ncce. q̄ nō alb⁹ pallidus. q̄ igit̄ alb⁹ ⁊ niger sūt
ɔria. iō ɔtingit eē ɔrias bas idefinitas. ¶ Ista
expō ipugnat̄ dupl̄r. tū q̄ in fine ℞i but⁹ dr ꝙ
enūciationes q̄ sūt de ɔrys ꝑdicatis ñ sūt ɔrie
vt ille aliq̄d ē bo⁹ aliq̄d ē malū. g̃ nec ille hō ē
alb⁹. hō ē niger. tū q̄ albū ⁊ nigꝝ sūt ɔria icō-
plexa. hic āt loquit̄ aꝝ. de ɔrys ɔplexis. ¶ Alr̄
g̃ exponit̄ ꝙ ille idefinite nō sūt ɔtrarie q̄ ad
mo⁹. sed tm̄ ɔtingit eē ɔtrarias q̄tū ad signifi-
catū. vt si ꝑdicatū attribuat̄ subcō, rōe, forme
vl̄is. vt in naturali materia. hō ē aial. hō non
ē aial. nā rōe significati vl̄is tm̄ valz. hō ē aial
q̄ ⁹. ois hō ē aial. ⁊ hō ñ ē aial. q̄ ⁹. n⁹ hō ē aial

Dex
Quando aū
nō ult̄ nō
que signifi
ē contrar
nō ult̄ ⁊ n
q̄ sūt ul̄ia
nō est alb⁹
sūt hō ult̄
anōe.

nag; no ule e. sedm ulr ꝓficat. i eo xp quod
utut d ꝑ ẽt ule ꝑdicari vlr nõ ẽt xp̃i. nulla
matio erit xa in qua de uniuersali pre
uniuersaliter prędicetur ut omnis hõ
ne dial.

ñ sũt ḡ ɔrie rõe modi ꝛ forme enũciatiois. lz ra
tione rei significate mõ ꝑexpositto ¶ Deide (ois
ei) remouet duplex du⁹. z⁹ ibi (in eo vo q vle)
qz ei dixit q ꝑpõ vlis ẽ in q̃ subycit teri⁹ ɔis cũ
b signo. ois. crederet aliqs q ois eẽt vle. b rmo
uet di. q ois ñ ẽ vle. sed ɔsignificat vlr. i. est solũ
dispõ vlis. nã addi⁹ terio vli i subcõ significat
q ꝑdicatũ dr̃ de subcõ. ¶ z⁹ du⁹ remouet ibi (i
eo) qz. n. posuit diuersitatẽ oppõnũ inter enun
ciatões ex b q ex pte subci sumit vlr vle. vel ñ
vlr crederet aligs q silis diuersitas negaret ex
pte ꝑdicati ex b q vle posset ꝑdicari vlr ꝛ ñ vlr.
b remouet. di. q in eo q vle ꝑdicat de b q est
vle ꝑdicari vlr. ñ ẽ vex. i. i eo q ꝑdicat aliqõ vle
ñ verũ q vle ꝑdicat vlr. nulla eni affir⁹. erit i q õ
vli ꝑdicato vlr ꝑdicet. i. in q̃ vlr ꝑdicato vtitur
aliqd vlr ꝑdicãdũ. ut si diceret ois hõ ẽ oẽ ani
mal. hec ei flã ẽ. qũo ãt sig⁹ possit vel ñ possit po
ni a pte ꝑdicati dicet i qõne stati ¶ Deide (op
poni ãt) determiat de oppõne ɔdictoria i q̃ etiã
subycit teri⁹ ɔis di. q affirtione dico oppõi ne
gationi ɔdictorie. affirtionẽ inc̃z que significat
vlr ei. s. negatõi q̃ significat ñ vlr. vt ois hõ ẽ al
b⁹ ñ ois hõ ẽ alb⁹ q̃ eqpolẽt isti. qdã hõ ñ ẽ alb⁹
¶ Silr ɔ⁰ pticularis affirtiua ꝛ vlis negatiua
opponunt ɔdictorie. ut qdã hõ ẽ alb⁹. null⁹ hõ
ẽ alb⁹. vult ḡ ax. q vlis affirtiua ꝛ pticularis
negatiua opponũt ɔdictorie. silr pticularis af
firtiua ꝛ vlis negatiua. c⁹ rõ assignat. qz ɔdictio
ɔsistit i sola remotione affirtiois p negationez.
vel ɔ⁰ sed vlis affirtiua remouet p solã pticu
larẽ negatiuã. nec aliqd aliud requrit de nccita
te. silr pticularis affirtiua ñ pt remoueri nisi p
vlem negatiuaz. qz pticularis affirtiua ñ ꝓpe
opponit pticulari negatiue. nã oppõ attendit
circa idẽ sub⁹. sed sub⁹ pticularis enũciatiois
ẽ vle pticulariter sũptũ. ñ p aliquo determiato
singulari. sed ideteriate p quocũc̃z. ꝛ ideo cũ de
vli pticulariter sũpto aliqd affirtur ꝛ negatur
ipe mo⁹ enũciãdi ñ bz q affir⁹. ꝛ negatio sint de
eodẽ q requirit ad verã oppõz affirtiois ꝛ ne
gatiois. vñ relingt ex ꝑdictis. q vlis affirtiua
ꝛ pticularis negatiua. it⁹ vlis negatiua ꝛ pticu
laris affirtiua ɔdictorie opponũt. ¶ ꝑz ex di
ctis q cũ sint. 4. modi enũciãdi. s. idefinite. vlr.
singulr. ꝛ pticulariter. vt ꝑdc̃z ẽ. so⁹ circa. z. mo
dos. s. vlez pticularẽ idefinitã assignat ax. spe
cies oppõnis. qz circa. 4. mo⁹ ñ pt ꝓpe intelligi
oppõ. pp cãz dictã. qz. s. ñ ẽ idem sub⁹ affirtiue
ꝛ negatiue singularis. vt soz. currit. plo ñ currit
¶ Ad maiorẽ euidẽtiã ꝑdictoꝝ q̃rit. s. vtꝝ sig⁹
possit põi ex pte ꝑdicati. videt q ñ. nã ꝑdicatũ
se bz p mo⁹ forme ꝛ sub⁹ p mo⁹ materie. dio ãt
congruit materie magis ex forme. sed sig⁹ ipoz
tat diõnẽ. ḡ ñ dz addi ꝑdicato sed subõ. ¶ ꝓ si
addant ꝑdicato. eẽt ꝓpõ flã. vt dño. ois hõ est
oẽ aial. qz ad hãc sequit q hõ sit qõlz aimal. s.
asin⁹ equus ꝛc̃ ¶ Confirtur p ax. b i lra. g dicit

q ñ est verũ vle vlr ꝑdicari. ¶ Ad oppo⁹. qz b
sig⁹ õe dispõ termi vlis. sed teri⁹ vlis qñz po
nit in ꝑdicato. ḡ ꝛ sig⁹ ¶ R⁹ b sũt. z. ɔclusiones
¶ prima ɔ⁰ ẽ q sig⁹ vle aut pticulare ɔueniẽ
ti⁹ ponit in subõ. c⁹ cã aliqualr̃ iã tacta ẽ. sig⁹
eni additũ terio coi. vel distribuit ipz vt signũ
vle. vel restringit vt sig⁹ pticulare. sed dimidi.
aut restringi subõ poti⁹ ɔuenit p eo q bz rõem
materie in enũciatione c̃z ꝑdicato q magis bz
rõz forme. subyci eni ẽ materie. ꝛ iberere aut i
esse ẽ forme. ḡ ꝛc̃. ¶ Scda ɔ⁰ ẽ q sig⁹ ɔueniẽter
ẽt ponit in ꝑdicato. q ꝓbat. nã ax. sp vtit sig⁹
in ꝑdicato. vt z⁰ de aia. vbi dr̃ q aia ẽ act⁹ gdã
¶ ꝛ in ꝑdicato ꝓt poni qcqd ñ ipedit vitatem
ꝓpõnis. sed sig⁹ ñ ipedit. imo sp ɔfert ad vita
tẽ ꝓpõnis. ḡ ꝛc̃. p⁰ mi. qz hec ẽ va. ois hõ est n⁹
asin⁹. it⁹ ista. ois hõ ẽ aliqs hõ. ẽ va. p⁰ qz sua ɔ
dictoria ẽ ipolis. aliqs hõ ñ ẽ aliquis hõ. tũ qz
q̃lz singularis ẽ va. pz ḡ q aliqs homo ve ꝑdi
cat de oi boie. ¶ Sed qz non sp sig⁹ ꝓt poni in
ꝑdicato. du⁹ ẽ qñ ꝓt poni. ꝛ qñ non. ¶ R⁹ q sp
ꝓt poni qñ ñ ipedit vitatẽ ꝓpõnis. vbi distiguẽ
dũ ẽ de sig̃. q qõdã ẽ vle. qõdã pticulare. ꝛ it⁹
qõlz hoc̃z. aut ẽ affirtm̃ aut negatm̃. de sig̃ vli
negatiuo ñ ẽ du⁹ qn possit poni qñ ꝑdicatũ i re
remouet vlr a subõ. vbi grã. ois hõ ẽ n⁹ asinus.
de sig̃ pticulari tã affirtiuo q̃z negatiuo. dico ẽt
q ꝓt addi ꝑm q ꝑdicatũ vle pticulariter inest.
vel non iest in subõ. vbi grã. ois hõ ẽ aliqs hõ.
ois hõ ẽ non aliqõ albũ. de sig̃ aũt vli affirtiuo
idẽ dico. si ꝑdicatũ vlr iest subõ. vñ ḃ distiguẽ
dũ ẽ de ꝑdicato. qz vel ẽ supi⁹ ad sub⁹. vl eq̃le.
vel iferi⁹ aũt in mi⁹. p⁰ nũc̃z tale sig⁹ ve ꝓt addi
ꝑdicato: sic̃ pz in ex⁰ pbi. qz ẽ flã hec. ois hõ est
oẽ aial. z⁰ ãt mõ ꝛ z⁰ ẽt ꝓt poni sig⁹ in ꝑdicato. si
tñ ñ sit positũ in subõ. vbi grã. hõ ẽ ois hõ. vel
hõ ẽ oẽ risibile. vbi sub⁹ ꝛ ꝑdicatũ st eq̃lia. silr
hec ẽ va. aial ẽ ois hõ. vbi ꝑdicatũ est in mi⁹ c̃z
sub⁹. si ãt sig⁹ eẽt in subõ oes iste eẽnt falsę. ois
hõ ẽ ois homo. ꝛ ois homo ẽ oẽ risibile. oẽ aial
ẽ ois homo. pz ¶ Tertia ɔ⁰ ẽ ista sig⁹ ꝛ gñalr̃ oẽ
sincathegoricũ positũ in ꝑdicato cedit in ideti
tatez ꝑdicati. ꝛ ẽ ps ꝑdicati. hãc ꝓbo duplr. ꝑ p
ipolẽ. qz alr̃ ex vis seq̃ret flm̃. vbi grã. nullus homo
ẽ ois homo. ille homo ẽ homo si sig⁹ in maiori
ñ eẽt ps ꝑdicati posset inferri in ɔclusione. ḡ
iste ñ ẽ homo. qz ad hñdũ idẽptitatẽ maior extremitatis non oporteret ipã sumi i maiori et ɔclusione cũ eodẽ signo. si illud non eẽt ps ꝓ
dicati. sic m⁹ ẽ in z⁰⁰ fe figure. qz maior extre
mitas ñ sumit in eodẽ signo cũ ɔclusione et ma
iori. ꝛ ita pz q ex vis seq̃ret flm̃ ¶ z⁰ ꝓbat idez
ostẽsiue ꝛ magis pp qd. qz sincbategoricũ nũc̃z
bz respectũ ad ꝓcedẽs. alr̃ negatio subsequens
appositionẽ posset facere ꝓpositionẽ negatiuaz
sicut ꝛ negatio ꝓcedẽs. ḡ sincbategoricũ addi⁹
ꝑdicato non determiat ipz i ɔpatione ad sub⁹.
ꝛ ita non inc̃z⁹ extremuz. qz inc̃z⁹ ẽ extremum

respicit aliud extremū. sed eē finchategoricus determiat extremū. ḡ nō additū terio i p̄dicato ē finchategoricū. sed ps extremi cū determinet absolutū inter termi cui addit̄. ꝛ ita ē finchategoricū respectu ptis. non respectu p̄dicati. qz ipm ē altera ps p̄dicati. sz finchategoricū addi tū subiecto non ē ps subi. qz deteriat illud cui addit̄ i ꝯpatiõe ad p̄dicatū. ¶ Contra istā conclusionē ar. q; ois ppositio va ꝟuertit̄. ꝛ tūc q; ē p̄dicatū fit sub. si igit̄ sig. ē ps p̄dicati. erit et subi i ꝟuersa. ¶ Respon. q; verū ē non i ratione signi. sz vt materialiter terminat. vt ois homo ē ois homo. ꝟuertit̄ oē ens. ois homo ē ois homo. ¶ Ad p̄. in oppo. dico q; facit p p̄ma ꝯclusione. qz ꝟueniēti addit̄ subiecto ḡ p̄dicato. ¶ Ad aliud q; si itelligo q; vl̄r possit addi oi p̄dicato. qz tūc multe ppōnes eēnt false. sic̄ nec potest addi omni subiecto. ¶ Ad ꝯfirmatiōz dico q; idē. ax. n. non intēdit illud vl̄r negare.

¶ Contrarie vero. Post ḡ ari. determiauit de oppositionib. enūciationū. h deteriat q̄sdā leges ꝛ regulas oppōnū p̄dictax vbi sic̄ pcedit. p̄ facit q; dēm ē. z°. repetit ō lege subālriax. vt eā pbet ibi (q̄cūq; ãt) p̄ma in. z. p deteriat legē ālriax. z°. subālriax. z°. ālictoriax fa ibi (bis ãt) tertia ibi (q̄cūq; igit̄ ālictiones) p°. ḡ repetēs q̄ sint ālrie stari subdit suā legē et regulā. dicit ḡ q; ālrie vo supple dico oppōi vniuersalē affirmatiuā ꝛ vl̄em negatiuā. ut ois bō est iust. n. bō ē inst. ex quo stati infert regulam et legē q; ipole ē bas sil̄ eē vas. ¶ Notā. q; ex h q; be enūciatiões sūt ālrie. ꝯcludit ax. q. ex cā q; nō p̄nt sil̄ eē ve. ālria ḡ mutuo se expellūt. sic̄ ḡ in re duo ālria nō p̄nt sil̄ eē. ut albū ꝛ nigrum. sic nec due enūciatiões ālrie p̄nt simul eē ve. ¶ z°. ibi (bis ãt) pōit legē ꝛ regulā subālriax di. q; oppositas bis. i. subālrias oppositas ālrys. ꝯcingit in eoꝺ. i. sil̄ eē veras. ut nō ois. i. aliqs hō ē alb. aliquis hō nō ē alb. ¶ Notā. q; subālrie p̄nt intelligi dupl̄r esse oppositē ālrys. vno. ꝯpando pticularē ad suā vl̄z. vt ois hō est alb. quidā hō est alb. hec. n. opponunt̄ sicut pticulare et vl̄e. i. sz mo. eēndi. alio. ꝯpando vnā pticularē ad vl̄z ālriā sue vl̄is. sic ãt opponunt̄ ālictorie ut ois hō est alb. aliquis hō nō est alb. n. hō est alb. aliquis hō est alb. due ḡ subālrie simul̄ p̄nt eē vere. qz subcā eax p̄nt. supponere p diuersis. ¶ Deide cū dicit (q̄cūq; igit̄) ponit regulā ꝛ legē ālictoriax. q̄ ē q; sp altera ē vera altera est flā. dicit ḡ q; q̄cūq; ālictiões sūt vl̄iū. puta q̄ñ particularis opponit vl̄i. ncce est alterā eē verā ꝛ alterā eē falsaz. vt si sumunt̄ iste. ois hō est alb. quidā hō nō est alb. ꝛ n. hō est albus. quidā hō est alb. ꝛ subdit q; sil̄r se hñt enūciatiões ālictorie quecūq; in singularib. sunt. q; .s. altera est vera altera est flā. ut sor. ē alb. sor. nō est alb. ¶ Notan. q; in ālictiõe ne. nō pl.

facit nisi q; remouet affirmationē. B ãt ꝯingit fieri dupl̄r. vno. q; altera est vl̄is altera particularis. alio. q̄ñ vtraq; est singularis. qz tunc vna nccio refert ad idē. ad. q; altera q; nō est nccius i particularibus ꝛ indefinitis. ꝛ iō supposita idētitate subcī ꝛ p̄dicati sp particularis affirmativa ꝛ negativa que sunt ālictorie. de vtrisq; ḡ ālictorys intelligēda est ista regula. ut dicit ax. i ifra.

¶ Deiñ cū dicit (quecūq; ãt) repetit legē subālriax. ut eā pbet. nō. n. vñr eē oppositē p̄pe loquēdo. cū sil̄ possint eē vere. aduertendū ãt q; subālrie p̄nt dupl̄r sumi. vl̄ particulares. vel due indefinite. p°. de eis ē locut. ē. hic accipit eas z°. mō. vbi. z. facit. p̄ intētū p̄ponit. z°. pbat. z°. remouendo. fa ibi (si ei turpis) tertia ibi (videbit̄ aũt) dicit ḡ q; quecūq; .s. affirmative ꝛ negative oñr in termis vl̄ib. nō vl̄r. ut sūt due oppositē indefinite. nō sp vna est va ꝛ altera est flā. qz sil̄ p̄nt eē vere. sil̄. n. vex ē dicere. bō ē alb. bō non est alb. ꝛ bō est pb. bō non est pb. ¶ Postea (si ei turpis) pbat q; dixerat. ꝛ accipit v. ꝯir ꝯcessū .s. q; indefinita affirmativa verificat̄. si particularis sit vera. ꝯingit ãt duas affirmativas indefinitas veras accipe. q̄ vna includit negatōz alterius. ut quādo sūt oppositē predicate. que quidē oppositio dupliciter potest attēdi. vno. ꝑm perfectā contrarietatē. sicut turpis ꝛ inbonestus opponitur probo. ꝛ honesto. ꝛ fedus. i. deformis ꝑm corpus opponit̄ pulchro. sed pari ratione qua ista affirmativa ē vera. bō est probus q̄dā homie exīte probo. ꝛ ista est vera. homo est turpis quodam homie exīte turpi. sunt ergo simul iste vere. homo est probus. ꝛ homo ē turpis. sequitur ista. homo non est probus. ergo iste due sunt simul vere. homo est pulcher. ꝛ homo non est pulcher. qz si est fedus. sequitur q; nō est pulcher. ꝛ tunc vt supra. ¶ Alio modo argu. oppō ꝑ ipfectā contrarietatē qūo pfectū ꝛ imperfectum opponitur. ut moueri opponitur ad motū esse. ꝛ fieri ad factū esse. sicut ergo ista est vera. homo est albus quodā homie existēte albo. pari ratione ħ. homo fit albus. qz quidam homo fit albus. ad quā sequitur. homo non est albus. ergo iste due sunt simul vere. homo ē albus. homo nō est albus. ꝛ ideo ait. ꝛ si fit aliqō non est. ¶ Notan. q; aliter permanētia. aliter successiua. permanentia. n. sunt tota simul. ꝛ iō non sunt dū fiunt. successiua vero habēt esse in fieri. ꝛ fluxu partis post partē. ꝛ ideo duz fiunt sunt ꝛ non aliter. q; ergo ait ax. dic. q; si fit aliquod non est. intelligendū est de rebus permanentibus que dū fiunt non sunt. sed duz facta sunt. sunt. ¶ Deinde cū dicit (videbitur autez) remouet du. crederet aliquis falsuz q; dēz est q; ista. homo non est albus. videtur significare idē q; hec. nemo est albus. sicut ergo iste ñ possunt esse vere. homo est albus. ꝛ nemo est albus sic nec iste. homo est albus. ꝛ homo nō est alb.

ad hoc rñdet di.q̄ videbitur subito.i. p̄ma facie illi.s.qui nō aspicit cū veritate.ꝛ deliberatione.sed falso ꝛ subito videt̄ inq̄ inconueniēs eē q̄ dc̄m est. Idcirco q̄ videtur idē significare h̄. homo non ē albus.ꝛ nemo ē albus.qō remouet cū subdit.hec autē nec idem signtficant nec sil necessario.i.nec idez sunt iste.z. enūciationes. nec vna sequitur ad aliaz ¶ Sequit illa pars. (manifestū ē autē) vbi ari.determinat quedaz īpedimēta circa oppositionē enūciationū ꝛ ea ꝛ legem.circa q̄ ō.z. facit.p̄ determinat de impedimēto contra oppositionē.z°.de impedimēto contra legē datā.fa ibi (in bis). ¶ Ad euidentiā primi notandū q̄ omnes predicte oppositiones reducūtur ad vnā generalr.s.q̄ vni affirmationi ē opposita vna nega°. hoc āt impedr si affirmatio vel negatio accipit plures ꝛ ñ vna q̄ vni affirmatiōi nō opponit negatio q̄ ē plures.nec e°.sed nega°.que est vna opponit affirmationi vni ꝛ e°.de illo q̄ impedimento determinat a ꝛ .in hoc loco. vñ ista pars diditur in.z.p̄ q̄ circa hoc ponit duo documēta ¶ Pri° est p̄z q̄ subycit̄ vel predicat̄ termin° vniuocus.ꝛ est q̄ vna affirmatio est opposita vni negatiōi pur subycit̄ aut predicat̄ termin° vniuocus.ꝛ ē q̄ tunc affirmatio ꝛ negatio nō opponunt̄ ¶ Secūda ibi (vna āt est affirmatio) Prima pars diuidit̄ in.3.p̄ proponit intentū.z°.probat ip̄m.3°. epilogat circa p̄dicta.fa ibi (hoc eni idē) tertia ibi (m° est) dicit ergo q̄ manifestū est quoniam vna negatio est supp̄.opposita vnius affirmationis ¶ Sed videt̄ hoc eē falsuz.qz huic affirmatiue.omis hō est albus.opponit̄ hec negatiua. nullus hō est albus.ꝛ hec.quidā hō non est albus.ergo vnius affirmatiue sunt opposite due negatiue.s. vna ctraria ꝛ alia ꝯdictoria. ¶ Ad hoc rñdent quidā q̄ huius affirmatiue. omis hō est albus.negatio est sola.quidā homo non est albus.que so° remouet ipsam. ut p̄z ex sua equipollenti. que ē .non ois hō est albus. vl̄is ergo negatiua includit in suo intellectu negationē vl̄is affirmatiue inq̄° icludit particularē negatiuā.nec supra hoc addit aliqd. nisi inq̄° .s.impor̄t non so° rē vl̄em.sed rē quālibet eius partē.ꝛ sic p̄z q̄ tantū est vna negatio vnius affirmationis. ¶ Istā remotionē non capio q̄ sit vera.qz qō plus tollit plus opponit̄.sed per te vl̄is negatiua plus tollit ꝛ remouet de vl̄i q̄ particulari negatiua.ergo ꝛc̄.tū qz omne ctrarium opponit̄ suo ctrario.sed vl̄is negatiua est ctraria vl̄i affirmatiue.ergo ꝛc̄.tū qz omis negatiua affirmatiuā habet aliquā adequate oppositā. quero ergo vl̄is negatiua cui affirmatiue opponitur. si dicas q̄ particulari affirmatiue concedo:sz arguā ut prius.q̄ etiā opponitur vl̄i affirmatiue.qz illi particulari ñ opponitur adeq̄te. tū qz illa nō videtur saluare ari.superius enim postq̄ cōclusit q̄ omni affirmationi est negatō opposita statim subdidit ostendens quō vl̄is affirmatiua ꝛ vl̄is negatiua opponunt̄ ut ctrarie ¶ Aliter ergo dōz q̄ ari.nō intendit negare qui vnius affirmatiōis possint eē plures negationes seorsum.quarū quelz est vna.sed vult q̄ affirmationis que ē vna ꝛ nō plures est opposita negatio que ē vna ꝛ nō plures.qz affirmatōi que ē vna ñ opponitur negatio que ē plures loquēdo ō vnitate ꝛ pluralitate.ut superius. vbi posite sunt dīones de enūciatione.q̄ etiā patebit magis ex sequētibus. ¶ Deinde cū dicit (h̄ eni idez) probat dupliciter illud q̄ dixerat. primo per rōem.z°.per exēpla ibi (dico aūt ut est) ¶ In p̄ma parte arg. sic.oz negatōnē negare predicatū qō affirmatio affirmauit ꝛ de eodē subiecto. siue idē subiec° sit aliqō singulare vel aliqō vl̄e sumptū vl̄r vel non vl̄r.sed hoc nō ctingit nisi negatio sit vna. sicut ꝛ affirmatio. q̄ ꝛc̄. huius ratiōis ma.ponitur in l̄ra.ꝛ probatur ex quodā superius dicto.s.q̄ cōtingit opposita affirmatiōi esse eiusdē predicati ō eoō subiecto. mi.satis p̄z.qz si affirmatio ē vna.ꝛ negatio plures: vel e°.negatio nō negaret idē q̄ affirma°. affirmauerit.vel plus negaret.ꝛ vtroq̄ mō nō est eiusdē de eodē.ut oz in oppōne ¶ Ulterius (dico aūt) declarat propo° per exēpla. p̄mo in singularibus.qz iste.socrates ē albus.socrates nō ē albus .nō sūt oppōite. si autē esset aliud predicatū. vel illud de alio subiecto:nō ē opposita.qz sic vnius affirmatiois ñ esset vna nega°. nec e°.sz eēt omnio diuersa ꝛ disperata. vt ista sor.ē albus.ñ opponitur isti.sor.ñ est musicus. nec ista.pl'o ñ est albus.qz p̄ma ē ō alio predicato.fa de alio subcō ¶ z°.declarat idē in vl̄ibus vt hec que ē.omis hō est albus.opponitur isti: ñ omis.i.quidam hō ñ est albus.ꝛ ista. aliquis hō ē albus.opponitur isti.n° hō ē albus ¶ Tertio ostendit idē in indefinitis. qz illi que ē.hō ē albus.opponitur illa.hō ñ est albus ¶ Contra hoc vlti° instatur.qz dictū ē supra q̄ affirmatiua ꝛ negatiua indefinite simul possunt esse ve. sed affirmatō ꝛ negatio opposite ñ possunt simł esse vere.qz ñ cōtingit idez simł affirmare et negare ¶ R°.q̄ hoc q̄ hic dicit̄ intelligendum est quādo negatio refert̄ ad idez ad q̄ affirmatio. tūc eni proprie opponūtur.et ñ cōtingit eas sil esse veras.p̄mū autē dictū supra intelligendū est quādo affirmatiua ꝛ negatiua verificantur ꝛ supponunt pro alio ꝛ alio subiecto ¶ Ultimo cū dicit (m° est aūt) exemplificat circa predcā p̄mo quan° ad dictū imediate.qz m° est q̄ vni affirmationi est vna negatio opposita.in omnibus enim exemplis adductis tam affirmatio q̄ negatio est vna.ꝛ ñ plures.z°.epilogat quātum ad superius dicta q̄ m° est etiā q̄ enūciatiōes alie sunt cōtrarie.alie cōtradictorie.et que sūt ille dictū est quādo etiā altera est vera.altera ē falsa ¶ Notā° q̄ in vna cōtradictione semper

est aūt quo negatio vnig ē.

a plg opponit

.d. Dico aūt ē Socra. alb°: nō est Socra: alb°. Si aūt alid aliquid ē. de alio idez: ñ est opposita: sz ab eo diuersa. Hinc xp̄o q̄ ē ois hō alb° est: illa q̄ est: nō ois hō alb° est: illi aūt h̄ est: aliq̄s hō alb° ē: illa que est: nlly hō alb° est: illi q̄ est: hō alb° est: illa q̄ est ñ ē hō alb°.

.m. Dex Manifestū ē ergo q̄m uni negatiōi una affirmatio ē opposita. Q̄m aūt alie sūt ctrarie: alie aūt cōtradictorie: q̄ sūt hec dictū ē: l'. q̄ndo nō ois xp̄a l'. falsa cōtradictio: sz quare s. q̄m xp̄a l'. falsa est.

vnū de uno sig̃ficat. ℓ cū sig̃ vl̃ vl̃. ℓ nō vl̃r. ut oīs hō alb⁹ ē: nōis hō alb⁹ est. nl̃g hō alb⁹ ē: qđ hō alb⁹ ē. Si albū vnū sig̃ficat.

altera ē vera altera ē falsa. sz i definiti ābe possant eē sil̃ vere. i ℑrys ät ambe pñt eē sil̃ flē salt̃ē i pte. vt ois hō ē albus. nullus hō est albus.

Deide cū dicit (vna ē) ponit z⁹ documē⁹ p ut subycit. aut p̃dicat̃ teri⁹ equoc⁹. qz tūc affirma⁹ z nega⁹ nō opponunt̃. vt patebit. vbi. z. facit. p̃ diffinit enūciationē vnā affirm̃tiuā aut negatiuā. z⁹ penes illā ostendit defectū z impedimentū. ℔a ibi (si ℘o duob⁹) dicit ḡ ꝙ affirma⁹ vna z negatio vna ē que vnum de vno significat. siue subyciat̃ teri⁹ vl̃is vl̃r. siue nō vl̃r. sed supp̃. ptim culariter sūpt⁹. vl̃ idefinite aut ēt si subc⁹ sit singulare. z exēplificat de oib⁹. ut ois hō est albus. nō ois. i. qdā hō nō est albus z c̄. patent i lr̃a exēpla z addit i fine. si albuz vnū significat hec. n. ℑditio req̃rit̃ ad hoc ut quelibet illaruz sit vna. Notā⁹ ꝙ iā superius dcm̃ est ꝙ vna enunciatio est que vnū de vno significat. qz ℘o termi⁹ vl̃is multa sub se cōtinet. crederet aliqs ꝙ illa cōtinentia multitudis impediret vnitatē enūciatōis. c⁹ oppo⁹ hic ostendit. qz multitudo suppositoꝝ qual̃ est sub vl̃i non impedit vnitatē sed multitudo significatoꝝ qualis ē sub termio equoco. q̃uis ergo hō z albū ℑtineāt sub̄ se multa: tm̃ neutrū impedit enūciationē eē vnaz. si hō z albū vnū significāt. qz multitudo significatoꝝ i subō vel p̃dicato impedit vnitatē enūciatiōis: z p ℑm̃s oppōem ut dicet̃ stati. Deinde cū dicit (si ℘o) oñdit defectū z impedimē⁹ ꝙ euēit ex equocatōe termini. vbi tria facit. p̃ ppōit in tētū. z⁹ pbat ip̄m. 3⁹ infert ex p̃dcis corre⁹. scōa ibi (nil̃. n. differt) tertia ibi. q̃re nz in his. ait ḡ ꝙ si duob⁹ ē vnū nomē ipositū ex gb⁹ nō fit vnū. s. p se cuiusmodi ē nomē equocū. nō ē tūc vna affirmatio sed supp̃. plures. sil̃r intelligēdū ē de negatiōe. vbi gr̃a. ut si quis ponat B nomē tunicā boi z equo. z dicat hāc ppōez. tunica ē alba. hec nō ē vna affirmatio nec sil̃r ē vna nega⁹ si dicat̃ tunica nō ē alba. Ex B z⁹ pbat ibi (nihil enim dr̃t) vbi ar. sic tēto casu. nil̃ dr̃t hic dicere .s. tunica ē alba q̃ dicere. hō ē albus z equ⁹ ē albus. qz i re idē ē B z illud. sed he due enūciationes multa significāt z sunt plures z nō vna. sequit̃ ḡ ꝙ z ꝑma. s. tūica ē alba multa significat vel nil̃ significat. z p ℑm̃s ē plures z nō vna. nec eni hō z equ⁹ ē aliqd vnuz. ḡ sequit̃ ꝙ tunica q̃ vtrūq̃ significat multa significat. aut nil̃. z per ℑm̃s ē plres z nō vna. nec. n. hō z equ⁹ ē aliquod vnū. qz ex boie z equo nō fit vnū z⁹ p se. Ultimo ibi (q̃re nec in his) ex p̃dict̄ ℑcludit corre⁹ di. (q̃re nec i bis). s. affirmatiōib⁹ z negatiōib⁹ q̃ accipiūt teri⁹ equocū. in his inq̃z nō ē necesse hāc ℑdictionē esse verā. i. alterā pt̄ ℑdictionis verā eē alterā falsam. qz ibi nō ē vera ℑdictio. nec ois oppō. qz nec pōt aliqd negare ꝙ affir⁹ ñ affirmat. Patet ḡ pri⁹ impedimentū ℑ oppōz enūciationū. si affirmatio nō sit vna aut nega⁹ ꝙ ℑtingit vno mō q̃n termi⁹ equocus subycit aut predicat̃. Notā⁹ ꝙ illud dcm̃ cū ait ax. ꝙ nō dr̃t dicere tunicā eē albā z boiem eē albū z equū eē albū nō ē intelligendū q̃⁹ ad veritatē z falsitatē. nā hec copulativa. hō est albus z equus ē alb⁹ nō pōt eē vra. nisi vtraq̃ pars sit vera. sz ista tunica ē alba tēta suppōe predicta pōt esse vra altero exīte vero. ꝙ pz. qz alr non expediret distīguere multiplicia ad soluendu3 palogismos: est ḡ intelligendū illud dictū q̃tū ad veritatē z falsitatē. z sicut dño. hō est albus z equus est albus nō est vera res cui predicatū attribuit̃. nz per ℑm̃s vna enūciatio sed plures. sic ēt cū dr̃. tunica ē alba z hoc facit ad propo⁹ oñendū. Ad euidentiā predictoꝝ z circa .c. de noie querit̃. vtrū termin⁹ cōis supponēs verbo de presenti supponat tātū p presentib⁹. videt̃ ꝙ sic. qz alr hec eēt vera. albū est nigrum z ista sedens potest ambulare in sensu ℑpōnis. qz posset habere hanc cāz veritatis ꝙ fuit. albū ē nigrum. z sil̃r de alio exē⁹. hec est polis sedens ambulat. sed ista ℑm̃s est flā. album est nigrum tū qz ex hac. albū est nigrū. sequit̃ ꝙ album nō est album z ℑdictoria illi⁹. s. oē albū est album est vera. qz idē predicat̃ de se. tū qz ppōnes de ℑrys predicatis eēnt vere be. s. albuz est albuz z albū est nigrū. de alio exemplo pz per ax. qui dicit ꝙ ſ̄s cōpōnis est falsus. ℘ predicatuz in tali propōne restringit̃ tm̃ ad standū pro bis que sunt. ergo z sub⁹. pro⁹ ℑm̃s. qz aliter nō posset esse cōuersio sine figura dictionis. p⁹ a ſ̄tis qz aliter non sequeret̃. homo ē albus. ergo hō ē nā si albus a parte predicati potest stare pro eo ꝙ existit. z pro eo ꝙ nō existit indr̃nter ſm ꝙ p̃batur. ergo ſm ꝙ p̃bat̃ indr̃nter se hz ad existere z nō existere. ergo ſm ꝙ p̃bat̃ neutruz pt. z pari ratione eēt ℑm̃s neganda a cōiunctis ad diuisa ut videt̃. qz vbicq̃ predicaret̃ eē ſz accn̄s ergo frustra doceret̃ z⁹ huius in quo tenet. z in quibus non. ℘ compō nō intelligitur sīn extremis. ut supra. c⁹ de verbo. ergo pro eodē tempore intelliguntur compō z extrema. ḡ vtrūq̃ extremū restringitur ad illud tēpus ꝙ ℑpositō mensurat. ℘ compō est forma extremoꝝ. sed forma est p̃ncipiū intelligendi aliud ſm ei⁹ rōnē. ergo extrema intelliguntur secunduz rationē compōnis. et habet̃ propo⁹. qz verbum ꝙ illam compōem importat est presentis tēporis. In oppo⁹. si i illa de presenti tantum staret pro presentibus duo cōtradictoria eēnt simul falsa. pro⁹ ℑm̃s. ponatur verum hominē esse. tūc hec est falsa. omnis homo est. z ista. aliquis homo nō ē. si ergo signū stat pro ente tantum ꝙ significatur: aliquis homo qui est non ē. Ad ℑm̃s hic videndum ē p̃ de proposito. z iuxta B vtruz in propositione de preterito z propōne de futuro. subc⁹ stet pro illis tātū qui fuerunt z erunt reddendo singula singulis. vnde ar⁹ continet duas questiones. z⁹ vtrum in oi propositiōe

K 3

Si ℘o duob⁹ vnū nōmē potuī ē ex qb⁹ ñ est vnū: nō ē vna affirmatio nec vna negat⁹: ut siqs ponat hoc nomē tunicā hāc ſ equo: ſ dicat: est tunica alba: hic ñ ē vna affirmat⁹ nec vna negat⁹: nihil. n. differt dicere ꝙ equus ē alb⁹ ſ̄ē hō albus. Si ergo hec multa sig̃ficāt ſ sint plures. manifestū ē ꝙm ſ p̃ma multa sig̃ficat: vl̃ nihil sig̃ficat. Neq̃ n. aliqd ē hō equus.

Quare nec in his necesse est hāc qđz cōtradictoriaz esse: illam uero falsam

ad hoc rñdet di.q̄ videbitur subito.i. p̄ma facie illi.s.qui nō aspicit cū veritate.ꝛ deliberatione.sed falso ꝛ subito videt̄ inēz incōueniēs eē q̄ dām est. ideirco q̄ videtur idē significare h̄. homo non ē albus.ꝛ nemo ē albus.qō remouet cū subdit.hec autē nec idem signtficant nec sil̄ necessario.i.nec idez sunt iste.z. enūciationes. nec vna sequitur ad aliaz ¶ Sequit̄ illa pars. (manifestū ē autē) vbi ari.determinat quedaz īpedimēta circa oppositionē enūciationū ꝛ eaꝝ legem.circa q̄ō.z. facit.p̄ determinat de impedimēto contra oppositionē.z°.de impedimēto contra legē datā.ꝓa ibi(in bis). ¶ Ad euidentiā primi notanduz q̄ omnes predicte oppositiones reducūtur ad vnā generalr.s.q̄ vni affirmationi ē opposita vna nega°. hoc āt impedīt si affirmatio vel negatio accipiāt plures ꝛ ñ vna qz vni affirmatiōi nō opponit̄ negatio q̄ ē plures.nec eꝯ°.sed nega°.que est vna opponit̄ affirmationi vni ꝛ eꝯ°.de illo q̄ impedimēto determinat aꝝ .in hoc loco. vñ ista pars diditur in.z.p̄ q̄ circa hoc ponit duo documēta ¶ Pri⁹ est p̄z q̄ subijcit̄ vel predicat̄ termin⁹ vniuocus.ꝛ est q̄ vna affirmatio est opposita vni negatiōi pur subijcit̄ aut predicat̄ termin⁹ vniuocus. ꝛ ē q̄ tunc affirmatio ꝛ negatio nō opponunt̄ ¶ Secūda ibi(vna āt est affirmatio) ꝓ prima pars diuidit̄ in.3.p̄ proponit intentū.z°.probat ipm.3°. epilogat circa p̄dicta.ꝓa ibi (hoc eni idē) tertia ibi (m⁹ est) dicit ergo q̄ manifestū est quoniam vna negatio est supp̄.opposita vnius affirmationis ¶ Sed videt̄ hoc eē falsuz.qz huic affirmatiue.omis hō est albus.opponit̄ hec negatiua. nullus hō est albus.ꝛ hec.quidā hō non est albus.ergo vnius affirmatiue sunt oppōite due negatiue.s. vna ↄtraria ꝛ alia ↄdictoria. ¶ Ad hoc rñdent quidā q̄ huius affirmatiue. omis hō est albus.negatio est sola.quidā homo non est albus.que so⁹ remouet ipsam. ut p̄z ex sua equipollenti. que ē .non omis hō est albus. vl̄is ergo negatiua includit in suo intellectu negationē vl̄is affirmatiue inq̄⁹ icludit particularē negatiuā.nec supra hoc addit aliqd. nisi inq̄⁹ .s.impoꝛt non so⁹ rē vl̄em.sed rē quālibet eius partē.ꝛ sic p̄z q̄ tantū est vna negatio vnius affirmationis. ¶ Istā remotionē non capio q̄ sit vera.qz qō plus tollit plus opponit̄.sed per te vl̄is negatiua plus tollit ꝛ remouet de vl̄i q̄ticular negatiua.ergo ꝛc̄.tū qz omne ↄtrarium opponit̄ suo ↄtrario.sed vl̄is negatiua est ↄtraria vl̄i affirmatiue.ergo ꝛc̄.tū qz omis negatiua affirmatiuā habet aliquā adequate oppositā. quero ergo vl̄is negatiua cui affirmatiue opponitur. si dicas q̄ particulari affirmatiue concedo:sz arguā ut p̄ius.q̄ etiā opponitur vl̄i affirmatiue.qz illi particulari ñ opponitur adeq̄te. tū qz illa nō videtur saluare ari.superius eniz posteq̄z cōclusit q̄ omni affirmationi est negatō opposita statim subdidit ostendens quō vl̄is affirmatiua ꝛ vl̄is negatiua opponunt̄ ut ↄtrarie ¶ Aliter ergo dōz q̄ ari.nō intendit negare qui vnius affirmatiōis possint eē plures negatiōes sed ↄsum.quārū quelz est vna.sed vult q̄ affirmationis que ē vna ꝛ nō plures est oppositā negatio que ē vna ꝛ nō plures.qz affirmatōi que ē vna ñ opponitur negatio que ē plures loquēdo ō vnitate ꝛ pluralitate.ut superius. vbi posite sunt dīones de enūciatione.q̄ etiā patebit magis ex sequētibus. ¶ Deinde cū dicit (h̄ eni idez) probat dupliciter illud q̄ dixerat. primo per rōem.z°.per exēpla ibi (dico aūt ut est) ¶ In p̄ma parte arg. sic.oz negatōnē negare predicatū qō affirmatio affirmauit ꝛ de eodē subiecto.siue idē subiec⁹ sit aliqō singulare vel aliqō vl̄e sumptū vl̄r vel non vl̄r.sed hoc nō ↄtingit nisi negatio sit vna. sicut ꝛ affirmatio. q̄ ꝛc̄. huius ratiōis ma.ponitur in lr̄a.ꝛ probatur ex quodā superius dicto.s.q̄ cōtingit opposita affirmatiōi esse eiusdē predicati ō eoō subiecto. mi.satis p̄z.qz si affirmatio ē vna.ꝛ negatio plures: vel eꝯ°.negatio nō negaret idē q̄ affirma°. affirmauerit. vel plus negaret.ꝛ vtroq̄z mō nō est eiusdē de eodē.ut oz in oppōne ¶ Ulterius (dico aūt) declarat propo⁹ per exēpla. p̄mo in singularibus.qz iste.socrates ē albus.socrates nō ē albus .nō sūt oppōite. si autē esset aliud predicatū. vel illud de alio subiecto:nō ē oppositā.qz sic vnius affirmatiōis ñ esset vna nega°. nec eꝯ°.sz eēt omnio diuersa ꝛ disperata. vt ista soz.ē albus.ñ opponitur isti.soz.ñ est musicus. nec ista.pl̄o ñ est albus.qz p̄ma ē ō alio predicato.ꝓa de alio subcō ¶ z°.declarat idē in vl̄ibus vt hec que ē.omis hō est albus.opponitur isti: ñ omis.i.quidam hō ñ est albus.ꝛ ista. aliquis hō ē albus.opponitur isti.n⁹ hō ē albus ¶ Tertio ostendit idē in indefinitis. qz illi que ē.hō ē albus.opponitur illa.hō ñ est albus ¶ Contra hoc vlti⁹ instatur.qz dictū ē supra q̄ affirmatiua ꝛ negatiua indefinite simul possunt esse ve. sed affirmatō ꝛ negatio oppōite ñ possunt simt̄ esse vere.qz ñ cōtingit idez simt̄ affirmare et negare ¶ R°.q̄ hoc q̄ hic dicit̄ intelligendum est quādo negatio refert̄ ad idez ad q̄ affirmatio. tūc eni proprie opponūtur.et ñ cōtingit eas sil̄ esse veras.p̄mū autē dictū supra intelligendū est quādo affirmatiua ꝛ negatiua verificantur ꝛ supponunt pro alio ꝛ alio subiecto ¶ Ultimo cū dicit (m⁹ est aūt) exemplificat circa predcā p̄mo quan⁹ ad dictū imediate.qz m⁹ est q̄ vni affirmationi est vna negatio opposita.in omnibus eniz exemplis adductis tam affirmatio q̄z negatio est vna.ꝛ ñ plures.z°.epilogat quātum ad superius dicta q̄ m⁹ est etiā q̄ enūciatiōes alie sunt cōtrarie.alie cōtradictorie.et que sūt ille dictū est quādo etiā altera est vera.altera ē falsa ¶ Notā⁹ q̄ in vna cōtradictione semper

est aūt quo negatio vnig ẽt.

a plo opponit

d. Bo Dico aūt ē Socra. alb⁹: nō est Socra. alb⁹. Se aūt alid aliquid ꝛ de alio idez: ñ est opposita: sz ab eo diuersa. Hinc ꝛo q̄ ē omis hō alb⁹ est: illa q̄ est: nō omis hō alb⁹ est: illi āt q̄ est: aliq̄s hō albꝰ ē: m. Exx illa que est: nlli hō alb⁹ est: illi q̄ est: hō alb⁹ est: illa q̄ est ñ ē hō alb⁹. Manifestū ē ergo q̄m uni negatiōi: una affirmatio ē opposita. Q̄m aūt alie sūt ↄtrarie: alie aūt cōtradictorie: sciendū sūt hec dictū ē: l. q̄ndo nō omis ꝺa. l. falsa cōtradictio: sz quare sz q̄m ꝺa. l. falsa est.

vnū de uno sig̃ficat. ℓ cū sig̃ vle vlr. ℓ nō vlr. ut oīs hō alb⁹ē: sīgs hō alb⁹ est. nllg hō alb⁹ē: qdā hō alb⁹ ē. Si albū vnū sig̃ficat.

altera ē vera altera ē falsa. sz i definiti ābe possant eē sil'vere. i ɔrys ät ambe pñt eē sil'ſlē saltē i pte. vt ois bō ē albus. nullus bō est albus.

Deide cū dicit (vna ē) ponit z⁹ oocumē⁹ p⁹ ut subycit. autp̃dicat terī⁹ equoc⁹. qz tūc affirma⁹ negā⁹ nō opponunt. vt patebit. vbi. z. facit. p̃ diffinit enūciationē vnā affirm̃tiuā aut negatiuā. z⁹ penes illā ofidit defectū ipedimentū. ſa ibi (si vo duob⁹) dicit g̃ q⁹ affirma⁹ vna negatio vna ē que vnum de vno significat. siue subyciat terī⁹ vlis vlr. siue nō vlr. sed supp̃. ptīculariter sūpt⁹. vl' ideffinite aut ēt si subc⁹ sit singulare. ɔ exēplificat de oib⁹. ut ois bō est albus. nō ois. i. qdā bō nō est albus ɔc. patent i lr̃a exēpla ɔ addit i fine. si albus vnū significat hec. n. ɔditio regrit ad hoc ut quelibet illarus sit vna.

Notā⁹ q⁹ iā superius dcm̃ est q⁹ vna enunciatio est que vnū de vno significat. qz vo termi⁹ vlis multa sub se cōtinet. crederet aligs q⁹ illa cōtinentia multitudis ipediret vnitatē enūciatōis. c⁹ oppo⁹ hic ostendit. qz multitudo suppositoꝝ qual'est sub vli non ipedit vnitatē. sed multitudo significatoꝝ qualis ē sub termio equoco. q̃uis ergo bō ɔ albū ɔtineāt sub'se multa: tm̃ neutrū ipedit enūciationē eē vnaz. si bō ɔ albū vnū significāt. qz multitudo significatoꝝ i subō vel p̃dicato ipedit vnitatē enūciatiōis: ɔ p ɔñs oppōem ut dicet stati.

Deinde cū dicit (si vo) oñdit defectū ipedimē⁹ q⁹ euēit ex equocatōe terminī. vbi tria facit. p̃ ppōit in tētū. z⁹ pbat ip̃m. 3⁹ infert ex p̃dcis corre⁹. scōa ibi (nil'. n. differt) tertia ibi. q̃re nz in bis. ait g̃ q⁹ si duob⁹ ē vnū nomē ipositū ex gb⁹ nō fit vnū. s. p se cuiusmodi ē nomē equocū. nō ē tūc vna affirmatio sed supp̃. plures. sil'r intelligēdū ē de negatiōe. vbi gr̃a. ut si quis ponat bō nomē tunicā boi ɔ equo. ɔ dicat hāc ppōez. tunica ē alba. hec nō ē vna affirmatio nec sil'r ē vna nega⁹: si dicat tunica nō ē alba. ex bō z⁹ pbat ibi (nihil enim dñt) vbi ar. sic tēto casu. nil' dñt hic dicere. s. tunica ē alba q̃ dicere. bō ē albus ɔ equ⁹ ē albus. qz i re idē ē bō ɔ illud. sed he due enūciationes multa significāt ɔ sunt plures ɔ nō vna. sequit g̃ q⁹ ɔ p̃ma. s. tūica ē alba multa significat vel nil' significat. ɔ p ɔñs ē plures ɔ nō vna. nec eni bō ɔ equ⁹ ē aliqd vnuz. g̃ sequit q⁹ tunica q̃ vtrūq; significat multa significat. aut nil'. ɔ per ɔñs ē plres ɔ nō vna. nec. n. bō ɔ equ⁹ ē aliquod vnū. qz ex boie ɔ equo nō fit vnū. 3⁹ p se

Ultimo ibi (q̃re nec in bis) ex p̃dict⁹ ɔcludit corre⁹ di. (q̃re nec i bis). s. affirmatiōib⁹ ɔ negatiōib⁹ q̃ accipiūt terī⁹ equocū. in bis inq̃ nō ē necesse hāc ɔdictionē esse verā. i. alterā p̃tē ɔdictionis verā eē alterā falsam. qz ibi nō ē vera ɔdictio. nec oio oppō. qz nec pōt aligd negare q⁹ affir⁹. nō affirmat. ꝓbatet g̃ p⁹ impedimentū ɔ oppōz enūciationū. si affirmatio nō sit vna aut nega⁹ q⁹ ɔtingit vno mō q̃n termi⁹ equocus subycit aut predicāt.

Notā⁹ q⁹ illud dcm̃ cū ait ax. q⁹ nō dñt dicere tunicā eē albā ɔ boiem eē albū ɔ equū eē albū nō ē intelligendū q̃⁹ ad veritatē ɔ falsitatē. nā hec copulativa. bō est albus ɔ equus ē alb⁹ nō pōt eē vra. nisi vtraq; pars sit vera. sz ista tunica ē alba tēta suppōe predicta pōt esse vra altero exīte vero. q⁹ p⁹. qz al'r non expediret distinguere multiplicia ad soluendu⁹ palogismos. est g̃ intelligendū illud dictū q̃tū ad veritatē ɔ falsitatē. ɔ sicut dño. bō est albus ɔ equus est albus nō est vera res cui predicatū attribuit. nz per ɔñs vna enūciatio sed plures. sic ēt cū dr̃. tunica ē alba ɔ hoc facit ad propo⁹ oñendū.

Ad euidentiā predictoꝝ ɔ circa. c. de noīe querit. vtrū termin⁹ cōis supponēs verbo de presenti supponat tātū p̃ presentib⁹. videt q⁹ sic. qz al'r hec eēt vera. albū est nigrum ɔ ista sedens potest ambulare in sensu ɔpōnis. qz posset habere banc cāz veritatis q⁹ fuit. albū ē nigrum. ɔ sil'r de alio exē: hec est pōtis sedens ambulat. sed ista ɔñs est fla. album est nigrum tū qz ex hac. albū est nigrū. sequit q⁹ album nō est album ɔ ɔdictoria illi⁹. s. oē albū est album est vera. qz idē predicat de se. tū qz ppōnes de ɔrys predicatis eēnt vere be. s. albus est albus ɔ albū est nigrū. de alio exemplo pz per ax. qui dicit q⁹ sīs cōpōnis est falsus.

Ꝑs predicatus in tali propōne restringit tm̃ ad standū pro his que sunt. ergo ɔ sub⁹. pro⁹ ɔñe. qz aliter nō posset esse cōuersio sine figura dictionis. p⁹ a sīlis qz aliter non sequeret. homo ē albus. ergo hō ē. nā si albus a parte predicati potest stare pro eo q⁹ existit. ɔ pro eo q⁹ nō existit indr̃nter sm q⁹ ꝓbatur. ergo sm q⁹ ꝓbat indr̃nter se hz ad existere ɔ nō existere. ergo sm q⁹ p̃bat neutruz pt. ɔ pari ratione eēt ɔña neganda a cōiunctis ad diuisa ut videt. qz vbiq; predicaret eē sz accñs ergo frustra doceret z⁹ huius in quo tenet. ɔ in quibus non

Ꝑs compō nō intelligitur sīm extremis. ut supra. c⁹ de verbo. ergo pro eodē tempore intelliguntur compō ɔ extrema. g̃ vtrūq; extremū restringitur ad illud tēpus q⁹ ɔpositō mensurat.

Ꝑs compō est forma extremoꝝ. sed forma est p̃ncipiū intelligendi aliud sm ei⁹ rōnē. ergo extrema intelliguntur secundu⁹ rationē compōnis. et habet propo⁹. qz verbum q⁹ illam compōem importat est presentis tēporis

In oppo⁹. si i illa de presenti tantum staret pro presentibus duo cōtradictoria eēnt simul falsa. pro⁹ ɔñe. ponatur verum hominē esse. tūc hec est falsa. omnis homo est. ɔ ista. aliquis homo nō ē. si ergo signū stat pro ente tantum q⁹ significatur: aliquis homo qui est non ē

Nō⁹ hic videndum ē p̃ de proposito. ɔ iuxta hoc vtruz in propositione de preterito ɔ propōne de futuro. subc⁹ stet pro illis tātū qui fuerunt ɔ erunt reddendo singula singulis. vnde ar⁹ continet duas questiones. z⁹ vtrum in oi propositiōe

Si vo duob⁹ vnū nōmē potiū ē ex gb⁹ nō est vnū: nō ē vna affirmatio nec vna nega⁹: ut sigs ponat hoc nomē tunicā hāc ſ equo: ſ dicat: est tunica alba: hic nō ē vna affit ma⁹ nec vna nega⁹: nihil. n. differt dicere q⁹ equus ē alb⁹ ſ ē hō albus. Si ergo hec multa sig̃ficāt ſ sint plures. manifestū ē q̃m ſ p̃ma multa sig̃ficat: ℓ nihil sig̃ficat. nega. n. aliqd ē hō equ⁹.

Quare nec in bis necesse est hāc qdz cōtradictoꝝ tm esse: illam uero falsam

in qua ñ additur termio cõi aliquid cõtrabẽs imediate distribuatur termi⁹ ꝙ quibuscunqꝫ eius suppositis simplr ¶ Quã⁹ ad primũ dõm ad istas duas questiões ꝙ termi⁹ cõis in quaeũqꝫ propõe. siue de psẽti siue de futuro aut preterito supponit pro quibuscũqꝫ suppositis. siue existẽtib⁹ siue nõ existẽtibus. quãdo sibi ñ additur imediate aliqua determiatio cõtrabẽs ad supposita vnius dñie tẽporis. ¶ Pro ista cõclusiõe arg. sic. qz si q̃tum ad primã. q. termi⁹ cõis tãtum staret pro psẽtibus sequeretur ꝙ oẽs tales essẽt falsę. domus fit homo gñatur. qz significaretur idẽ fieri ꝙ est. ꝙ falsum ẽ. ga fieri est via añ eẽ ad eẽ. ꝛ per cõsequẽs ꝙ ẽ nũc nõ fit. si autẽ oñes tales essẽt falsę sequeretur ꝙ oẽs iste essẽt falsę. domus est fcã homo est generatus. qz fieri ꝛ fcm eẽ sũt eadẽ. ꝛ ita ista propositio est vera. quicquid est. ẽ ñ factum ¶ ꝑ sequitur. antixps currit. ergo hõ currit. qz minor virtute cuiuscũqꝫ tenet ꝫña est necessaria. s. hec antixps est homo ut dictum est supra in alia q̃stione. g̃ hõ in ꝫñte potest stare pro antixpo. g̃ ꝓ eo ꝙ ñ existit ¶ ꝑ termi⁹ ꝑmo suppõit suum significatum in oi propõe ꝛ ñ pro supposito nisi qz suppo⁹ est idẽ significato. alioquĩ nulla vlis eẽt vera. ergo equaliter suppõit pro suppositis que equaliter se habẽt ad significatum cõis. sz huiusmodi sunt tam exñtia q̃ ñ exñtia. sicut ꝑ us ostẽsum fuit in alia questiõe. ergo pro oib⁹ fit equaliter suppõ. he due rõnes cõcludunt ꝓ vtraqꝫ cõclusiõe ¶ Quã⁹ ad z⁹ dico ꝙ ꝓ oib⁹ distribuitur in quacũqꝫ propõne in qua absolute sumitur. ergo probatur ex hoc. qz qõcũqꝫ suppositũ infert suum ꝫẽ respectu cuiuscũqꝫ predicati. ꝛ infertur ex suo cõi distributo. qz vtrobiqꝫ minor intellecta in qua. s. cõe predicatur de suo supposito cum hoc verbo est. ẽ necessaria ergo cõe pro quocũqꝫ supposito supponit ꝛ distribuit. cã autẽ precipue est. qz cõe quãdo ñ specificatur ꝓ aliquid imediate additum supponit absolute suum significatum. ergo equaliter ꝓ oĩbus que equaliter se habẽt ad suum significatum. buiusmodi autẽ sunt tã exñtia q̃ non existentia. g̃ pro oĩbus equaliter suponit. ꝛ ꝓ ꝫña distribuit. nz aliqõ predicatum ipm cõtrahit. qz cõtrabẽs ꝛ cõtractũ tẽdunt in idẽ extremũ. sub⁹ autẽ ꝛ predicatũ nõ sunt idẽ extremũ pro positionis. ꝛ qz cõtingit intelligere predicatuz sub quacũqꝫ rõe sumptum in eẽ supposito aut subiecto pro quibuscũqꝫ suppositis cuiuscũqꝫ dñie tpis vel pro oĩbus simul. g̃ ꝛ cõtingit significare. g̃ predicatũ nullã rõnem supponẽdi tribuit subcõ ¶ Ulterius ad euidentiã dictoruz notandũ ꝙ suppõ dr respective ad suppo⁹. iõo propꝛie termin⁹ a parte subi supponitur. sed si dicatur a ꝑte ꝑdicati supponere. hoc est impꝛo prie. sed dz dici copulatio nõ suppõ. ¶ Est aũt triplex respectus suppõnis termini cõis. s. ad predicatũ cui supponit ꝛ ad cõtẽta pro quibus ꝛ ipoñ contẽtoꝝ ad idẽ ipm predicatũ. sed hoc nõ significat noie suppõnis. cũ dr termin⁹ cõmunis supponere: sz tñ ꝑmuz cũ dr ꝑ aliquib⁹ .i. võt. re⁹ ad contẽta ꝛ ille respectus ꝓprie dicit appellatio. ꝛ ex hoc sequit respect⁹ z⁹. s. ipoꝛum cõtentoꝝ ad predicatũ cui supponit terminus cois ꝑ ipis. quia ipa contẽta in ipo termino cõi supponũt eidẽ ꝑdicato ¶ Iste triplex respectus pz in isto sillo fz ordinẽ ppõnum. ois hõ currit soꝛ. ẽ hõ. g̃ soꝛ. currit. qz ex duob⁹ primis sequit 3⁹. qz. n. hõ supponit ei ꝙ ẽ currit ꝛ appellat soꝛtẽ. iõ sequit soꝛtẽ supponere eidẽ. põt tñ termi⁹ cõis sub duplici statu suppõere. vno⁹ sic. ga segtur ad q̃libet pro quo supponit. ꝛ sic ẽ in ꝓpositione indefinita. ꝛ dicit põlis suppõ ꝑ tanto. ga nihil actu ifert. alio⁹ sic. ꝙ q̃dlibet sequitur ad ipm. ut ẽ in ꝓpõne vbi distribuit. ut dõo. ois hõ currit. sic ad. q. ¶ Ad primũ in oppo⁹ dõm: ꝛ ẽt notandũ ꝙ forme accidẽtalis significate ĩ cõcreto. aliud ẽ suppo⁹ aliud ẽ sub⁹. ga cõe ẽ idẽ eẽntialr suo supposito ꝛ nõ suo subcõ. licet igitur concedat cõe tantũ stare pro suppositis exñtib⁹ ꝛ nõ exñtibus. nõ tñ hoc cõceditur de subcõ ꝙ aliquãdo habuit formã. ꝛ ꝑ ꝫñs hec ñ ẽ vera. album ẽ nigrum. sz ei subc⁹ ꝙ aliquãdo fuit albũ. nunc sit nigrum. nõ tñ suppo⁹ albi ꝙ suppo⁹ fuit aliquãdo ẽ nigrum. ga de illo supposito ẽt quando nõ existit predicat suum cõe cũ hoc verbo ẽ. ꝛ ꝑ ꝫñs oppo⁹ sui cõis pro nullo tpe vere ꝑdicatur de ipo ¶ ꝑ hoc ẽt pz ad aliud exem⁹. qui enĩ dicunt tales propõnes ĩ quibus subyciuntur cõcreta eẽ distinctas fm ꝫpõnem ꝛ diuisionẽ. nõ intelligunt ꝙ significata cõis vel eius per se suppo⁹ posset accipi pro eodẽ tpe vl pro diuerso cũ ꝑdicato. sed hoc itelligunt de subcõ forme accidẽtalis. ꝛ ita hec est falsa in sensu composito sedẽs põt ãbulare pro quocũqꝫ per se supposito. supponat sedẽs. ꝛ silr pro subcõ cũ intelligatur informari forma sessionis pro illo tpe pro quo ꝑdicatum sibi vnit. ¶ Ad z⁹ põt dici ꝙ equaliter indr̃nter stat ꝑdicatũ in propõe. sicut ꝛ sub⁹. ga silis rõ ꝓbat vtrũqꝫ. ꝓtigit. n. iferri ꝑdicatũ ꝑ qbuscũqꝫ suppositis siue omnibus siue alĩbus. ꝛ attribuit subõ pro qbuscũqꝫ supposit) subiecti siue oib⁹ siue plib⁹: etiam hoc mediante quacũqꝫ cõpositione. ergo ꝛ cõtigit significare. ergo quecũqꝫ compositio nullã determinationem pro suppositis ponit circa exẽpla nec circa subiectum. ¶ Ad probationẽ. cõcesso ꝙ nunqꝫ ab eẽ predicato 3° sequatur eẽ predica⁹ z°. saltez quando i antecedente specificatur ꝑ terminũ nominalẽ. non sequitur ex hoc ꝙ frustra determinat ari. z° buius a quibus cõiũctis tenet consequẽtia ad diuisa ꝛ a quibus non. quia in alys coniunctis ab esse quandoqꝫ sequitur diuisim. vt iste est homo currẽs. ergo iste ẽ homo. in alys non: vt

suppõũ

non

sic dicit. s. oẽs ho. no est. ꝙ homo fuit. s. ho preterito est.

Hic monet quãdã cautelã.

iste ē bon⁹ citbaredus. ergo iste ē bonus. ꝛ istud ē magis ad propositū ari. q̄z de eē. dicitur enīz sic in littera quare i quantiscūq; predicat nec ulla oppositio inest ꝛ secūdū se predicantur ꝛ nō secundū accidēs. i. non secūduz aliquid extraneum sue rationi proprie in his. ꝛ simpliciter verum erit dicere vbi nulla fit specialis intentio de eē ꝛ specificare magis q̄z de alys predicatis compositis. Ad 3⁹ concedo ꝙ extrema intelliguntur pro eod ē tēpore pro quo compositio. sed hoc non sequitur qō tantum pro suppotis. Ad 4⁹ similiter concedo ꝙ sic ē principiū intelligēdi extrema quo ad aliquē modū cum extremis: sed non de totali acceptione pro suppositis. quia possibile ē intelligere terminū ꝑ quibuscūq; suppositis sub ratione p̄sentialitatis vel preteritionis. ꝛ secuduz hoc solet dici ꝙ cōcedēda ē restrictio modalis nō realis.

¶ In his ergo que sūt.

Postq̄z ari. dēterminauit dē quodam impēdimēto contra oppositionē ēnūciationuz hic determinat ō impēdimēto contra legē oppositionū. vbi aduertēdū ꝙ de oppositiōe cōtradictoria data fuit vna lex vel regula. s. ꝙ sē per altēra ē vera altera ē falsa. ꝛ hoc necessario dēterminat. hēc autē lex ꝛ regula impēditur ꝛ habet instātiā de affirmatiua ꝛ negatiua q̄ sūt ō aliquo futuro singulari ꝛ ↄtingēti. qꝛ ibi neutra ē vera aut falsa determiate. sed vtraq; indeterminate ꝛ ↄtingenter se bz ad vitatē ꝛ falsitatez vt hic. cras erit nauale bellū. cras nō erit nauale bellū. hic ḡ aꝛ. inquit hāc qōem vtrū in futuris ↄtingentib⁹ sit determinata vitas aut falsitas. ꝛ finalr determiat ꝙ nō. circa ꝙ sic ꝓcedit. ꝑ ꝓponit intentā ↄclusionē. zᵒ subdit determiatā ꝓbōez. secūda ibi. nā si ois affirmatō. Ad euidentiā prime partis notandū ꝙ de enūciatiōe p̄t assignari. ʒ. diuisiōes. Prima sumitur penes eᵒ quiditatē p̄m ꝙ enūciatio quedā ē vna. quedā est plures in sua eēntia. Secūda penes eᵒ qualitatē p̄m ꝙ enūciatio quedā ē affirmatiua quedā negatiua. Tertia penes eᵒ q̄titatē p̄m ꝙ enūciatio quedā est vlis quedā pticularis quedā indefinita quedā singularis. be. z. diuisiones posite sunt superi⁹. Quarta autē tāgit hic que superi⁹ p̄z tp̄s aut mēsurā. p̄ ꝙ enūciatio quedā est de p̄ti q̄dam de preterito q̄dā de futuro. dictū est. n. s̄ ꝙ ois enūciatio. vel est ex vbo vel ex casu verbi. Quīta sumit penes materiā que attendit penes bitudinem p̄dicati ad sub⁹. nā si p̄dicatū inest per se subcō talis enūciatio dicit eē in materia nccia aut naturali. ut hō est aial. hō est risibilis. si āt predicatuz repugnet per se subō diceī enunciatio in materia impō ꝛ remota. ut hō est asin⁹. hō ē binibil. sed si predicatū se bēat ad sub⁹ medio mō. puta ꝙ nō insit per se. nec ēt repugnet. dr eē enūciatio in materia poli ꝛ ↄtingenti. ut hō est albus. hō ē bicubitus ꝛc. Ulterius sciendū ꝙ vitas ꝛ falsitas nō similr se bñt in oīb⁹ ōrys enūciatiōis supradictis. sicut aꝛ. hic ꝓponit ad bñdū ↄclusionē hic intēdā. vnde ↄcludēs ex predictis ait ꝙ in his que sūt ꝛ que fr̄ā sūt ꝛ in enūciatioīb⁹ de p̄nti ꝛ de p̄terito ncce ē affirmationē vel negationē eē verā vel falsā supp̄. deteriate. sed diuersimode p̄z diuersaz q̄ntitatē enūciatiois. qꝛ in vlib⁹ vlr. i. de subiect vlib⁹ aliqd vlr p̄dicat. sp ncce ē hāc qdē verā. illā vero falsā eē. i. affirmatiuā vel negatiuā. q̄ sibi opponit. ꝙ maxie vez ē in ↄdictorys. qa in ↄrys lz impole sit ābas eē vas. ↄtigit tñ ābas eē falsas. silr i his ē q̄ sūt singularia quēadmodū dcm ē. s. ꝙ deteriate altera ē va. altera falsa. qꝛ be ↄdictorie opponūtur. ut s̄dcm ē. In his vo q̄ in vlib⁹ nō vlr dñr. ut sūt indefinite. ñ ncce ē. s. alterā eē verā alteram falsā. qꝛ p̄t silr eē vere. ut p̄dcm est. ꝛ B in materia ↄtingēti. iō subdit ꝙ dcm ē de his. ꝛ hoc ꝙ dcz ē intelligēdū ē in q̄cūq; materia q̄z⁹ ad ↄdictorias. silr B intelligēdū ē ꝙ sic se bz q̄tuz ad enūciatiōes q̄ sūt de p̄terito ꝛ p̄nti. sed si accipiam⁹ enūciationes q̄ sūt de futuro. ēt silr se bñt q̄z⁹ ad oppōnes q̄ sūt de vlib⁹ vlr vl ñ vlr sūpti. nā in materia nccia oēs affirmatiue sūt vere. et negatiue falsе. ita in futuris sic in p̄teritis ꝛ p̄sentib⁹. sed in materia ipoli e ↄ. negatiue vles ve ꝛ affirmatiue falsе. ita in futuris sic in p̄teritis et p̄ntib⁹. sed in singularib⁹ ꝛ futuris ē alia diuersitas. ga q̄z⁹ ad materiā nccīam ꝛ ipolem similr rō in futuris sic in p̄ntib⁹ ꝛ p̄teritis. sed q̄z⁹ ad materiā ↄtingentē ñ. ga ñ est ncce alterā determiate eē verā alterā falsā. In indefinitis vero silr ↄtingit veras in futuris sicut in p̄teritis et p̄ntib⁹. ꝛ hec ē ↄ. quā intēdit. iō dicit ꝙ i singularib⁹ ꝛ futuris ñ silr ē ꝙ. s. altera deteriate sit vera. altera flā. Aduertendū āt ꝙ aꝛ. ñ facit mentionē de materia ↄtingēti. ga illa p̄pe ↄuenit singularib⁹ q̄ eueniūt ↄtingēter. nā p̄dicata q̄ per se insunt vel repugnāt ↄueniūt singularib⁹ q̄z rōz vlium. circa B ḡ versat tota intentio p̄ns. q̄n enūciatiōib⁹ singularib⁹ de futuro in materia ↄtingēti ñ est ncce alterā oppositā determiate eē verā alterā falsā. ꝛ hāc ↄclusionem intēdit p bare ḡ est ipedimētū spālr legis ac regule ↄdictoria aꝛ. Deide (nā si ois) p bat ↄclusionē dcam: ut ab B loco vsq; ad finē b⁹ p̄mi libri. intēdit vnū tale entbimema. si ois affirma: vel nega: ē vera vl falsa determiate i singulari b⁹ ꝛ futuris sicut i alys. ḡ oia eueniūt ex necessitate. ↄns ē flm. ḡ ꝛ añs. ḡ oppo⁹ añtis ē verus. s. ꝙ in illis singularib⁹ ꝛ futuris ñ ē determiate altera vā altera flā. circa hāc rōz sic ꝓcedit. ꝑ ponit ꝛ p bat ↄñam. zᵒ oñdit ↄñtis falsitatem. zᵒ ex dictis ↄcludit oppo⁹ añtis eē verā. Sa ibi. (si hec ñ sunt polia) tertia ibi (igit eē ꝙ ē) p̄ma ps dicit in. z. p ↄñam ꝓponit. zᵒ eᵒ p bationem

adducit ibi stati(si ℔ quidē) dicit ḡ q; si ois af
firmatio aut negatio ē supp. determiate vera ℓ
flā. ita in singularib⁹ futuris sicut in alys seq̄r
q; oē ncce ē eē vel si eē ℓ postea (si ℔ quidē) p-
bat ꝓñam. circa q. 2. facit. p̄ pbat ꝓñam q̄ duc
ad icōueniens predcm. 2° repetit ut addat q̄dā
alia incōueniēt̄ia que sequūtur ibi (que ḡ ꝓtin-
gūt) p̄ma ps dicit in. 2. p̄ pbat suū intētū. 2° cō
cludit qōdā flm̄ intentū ibi (at vero qm̄) p̄ma i
duas ℔z q; duas adducit rōnes ibi (ampli⁹ si ē
albū) in p̄ma pte intēdit talē rōem si ois affir
matio vel negatio ē determiate vera. ḡ necesse
ē illa determiata in re eē. q; oro nō p̄t eē vera vel
flā. nisi q; sic ē aut si est. in re. ḡ ncce ē oia deter-
minate eē vel nō eē. ⁊ de necessitate oia eueni-
re. dicit ergo. pone q; sint duo homines: ⁊ ℔ qui-
dem vnus dicat aliquid futurum. puta q; cras
erit nauale bellū: vl̄ sor. curret cras. ille vero. i.
alter non dicat ℔ ipsū: ꝛz neget illud. puta cras
non erit nauale bellū. vel sor. nō curret cras. ma
nifestū ē qm̄ necesse ē aliquē ipsoꝝ verū dicere
. s. determinate. ⁊ hoc posita ipōstasi q; in singla
ribus ⁊ futuris sit determinate veritas vel fal
sitas sic̄ i alys. vtrūq; n. ñ erit verū i talibus sil̄
. s. singularib⁹. q; forte i indefinitis p̄ōt eē vtraq;
vera. ¶ Ulterius si verū ē dicere. i. enunciare:
qm̄ ē albū vel nō albū. seq̄r q; i re verū ē albuz
eē vel nō albū eē. ⁊ ꝰ si i re ē albū vel nō albū.
verus ē hoc affirre vel negare. hec. n. conuerti-
biliter se hñt ad verū vel falsū. q; sic̄ ē i re: ita ē
i enūciatione. ⁊ ꝰ. eadē ār conuertibilitas pa-
tet i falso. q; si nō sic ār i re vt enūciatur: ℓ nō sic
ē i re. cōcludit ergo supi⁹ ex prēdcis q; si necesse
ē oia determinate eē vel non eē. nihil. ergo nec ē
q̄tū ad eē factū rerū. nec fit q̄tū ad fieri earuz
nec a casu q̄tū ad ꝓtigēs. vt raro ⁊ i paucioꝛib⁹
nec ad vtrūlibet q̄tū ad contigēs. qō se bz eq̄li
ter ad vtrūlibet. s. eē vel non eē. ⁊ ad nullū horꝝ
ē determinate. vñ subdit nec erit nec nō erit. i.
cōtingēs ad vtrūlibet ñ magis erit q̄ non erit.
vē ḡ ꝓtigēs tollitur. vnde subdit: ꝛz ex necessitate
. s. erūt oia ⁊ nō vtrūlibet. s. si illud cōtra qō ar-
guit eē tm̄. iō subdit. aut. n. ḡ dic̄. i. q; affirmat
vius ē. s. determinate. aut q; negat: sed vtrūlibz
nihil magis sic se bz vl̄ nō sic se bz. aut habebit.
ponere. ḡ oia eē aut non esse determinate tollit
cōtingētiā a reb⁹. ¶ Notādū q; distinguit tri-
plex genus cōtingētis. quoddā. n. ē cōtingens
raro ⁊ i paucioꝛib⁹. vt illud quod euenit a casu
⁊ fortuna. ℔z. z. phi. vt si alīq; fodiēs inueniat
thesaurū p̄ter itentionē: quoddā ē cōtingēs ad
vtrūlibet. q̄. s. nō magis se bz ad vnā p̄tē q̄ ad
aliā: vt sunt illa q̄ fiūt ex mera electione. vt bo
minē currere aut legere. quoddā ē cōtingēs vt
frequēter vt i plurib⁹. vt hominē canescere in
senectute q̄ hoc euenit a natura q̄ vniformiter
opatur vel semper vel frequēter. si autē omnia
eēnt de necessitate omne cōtingēs tollit. ari.
autē non excludit hic cōingens i pluribus. nec
facit de eo mētionē. tū q̄ tale contingens non
tollit qn possimus dicere determinate alteraz
ptē eē verā alterā falsam. vbi gratia. medicus
de cōualescēte vere dicit. ille sanabit: ꝛz ex ali-
quo accidēte illa sanitas possit ipediri. vñ z°ō
generatione dicitur secūdū ℔. q; futurus ince-
dit: nō incedet. si. n. habet ppositū determina-
te ad incedēdū vere pōt dici q; incedet. ⁊ tm̄ p
aliquod acccidēs pōt ipediri nō incedet. tū q̄
excluso cōtingēti qō ē i paucioꝛib⁹ ⁊ a casu: ex-
cluditur consequenter cōtigēs vt i plib⁹ ab eo
qō ē semper de necessitate. q; deficit in minori
parte. ⁊ illud eueniēs i minori pte ē cōtingens
i paucioꝛibus. iō dicit. 6. meta. q; contingēs in
paucioꝛib⁹ cātur ex cōtigēti i pluribus. Deinde
cū dicit (ăplius si albū) ponit secūdā rationem
q̄ quasi redit i idē cū p̄ma. dicit ergo q; ampli⁹
supp. veritas ⁊ falsitas ē simil̄r in p̄tibus ⁊ fu
turis. seq̄r q; si aliq̄d ē nūc albū de p̄ti. verū
erat dicere p̄ qm̄ erit albū p futuro: eo. s. mō q̄ ē
verū dicere de p̄ti. i. determinate. q̄re seq̄r q;
sēper verū fuit dicere q̄dlibz eoꝝ que facta sūt
qm̄ erit. eadē. n. ratio de ppinquo tp̄e ⁊ remoto
ē q; si sēp verū ē dicere determinate. qm̄ ē ℓ erit
reddēdo singula singl̄is de p̄ti qō ē ⁊ de futu-
ro qō erit. seq̄r q; pōt hoc nō eē q̄ ad p̄ñs: vl̄ nō
futurū eē q̄ ad futuꝝ. hec ꝓña pz. q; vt prēdcm
ē cōuertibiliter se hñt veritas in oīone. ⁊ sic eē i
re si ergo verū ē determinate aliq̄d enūciare ñ
pōt nō eē i re. qō ār nō pōt nō fieri ipoſe ē ñ fie-
ri. ⁊ qō ipossibile ē ñ fieri necesse ē fieri ⁊ vltra.
ḡ nihil fit ad vtrūlz. nec a casu. q; si a casu ali-
quid fieret: non fieret ex necessitate. ¶ Notādū
q; ari. lz p̄ncipaℓr itēdat pbare falsitatē huius
ꝓñtis oia eē ⁊ fieri de necessitate infra i illa pte
q; si hec nō sunt cū hoc i vtraq; rōne ēt ostendit
illud ꝓñs eē falsū: iferēdo ex illo aliq̄d ma-
nifesti⁹ falsū. q; si oia fiūt de necessitate. ḡ nihil
ē cōtingēs i reb⁹: nec a casu nec ad vtrūlibz. qō
ē manifeste falsū. Deide cū dicit (at vero) ex-
cludit quoddā falsū itellectū circa cōclusionē
itētā. q; eni probauerat qō in singularib⁹ futu-
ris non ē veritas aut falsitas determinate. cre
deret aliq̄s q; tales enūciationes carerēt tota-
liter veritate ⁊ falsitate. c° oppositū pbat hic q;
licet i talib⁹ enūciationib⁹ ñ sit veritas aut fal-
sitas determiate. ē tm̄ i aliquo mō. s. indetermia
te. vbi sic p̄cedit. p̄ pponit itētū. z° pbat ibi (pri
mū enim) dicit ḡ at vero sicut supp. nō ē verum
dicere q; i talib⁹ sit verū determinate alterum
oppositoꝝ. sic nec cōtigit dicere qm̄ ē neq; non
ē. ita q; ñ vtrūq; sit verū aut falsū aliq̄ mō. ¶ Po
stea ibi (p̄mū. n.) pbat qō dixerat p duas rōnes
quaꝝ ℔a ponitur ibi (adhuc si verū) dicit ḡ qm̄
p̄mū. i. p̄ sic pbaℓ qō dictū ē. q; cum sit affirma-

negatur nō sic esse nisi re//

a

p

q

tio falsa ꝛ negatio nō vera ꝛ cū hec. s. negatō sit falsa cōtingit affirmationē eē nō verā. qō supp̄ ē icōueniēs qō segt ex illa positione. g̃ ipsa ē falsa ¶ Notādū rationē eē bāc. affirmatio ꝛ negatio diuidūt verū ꝛ falsū. q̄ pz ex diffinitione veri ꝛ falsi. qz verū ē eē qō ē vel non eē qō non est, falsū aūt nō eē q̄ ē vel eē qō nō ē affirmatio ꝛ negatō g̃ diuidūt vex ꝛ falsū hoc modo: q̄ si affirmatio ē vera. negatio ē falsa. vel eꝯ. pz dictā positionē q̄ tales enūciationes careant omni modā veritate. affirmatio ē falsa ꝛ negatio non erit vera. ꝛ similiter eꝯ. qō ē inconueniēs ꝛ falsum ¶ Secundā rationē ponit ibi (adhuc si verū) que ē ista. si verū ē dicere aliqd. puta quoniam ē albū aut nīgrū: oportet vtrūq; eē. s. nīgrū ꝛ albū. ꝛ ita de futuro sicut de pñti. vt si verū ē dicere de aliquo qō erit cras oportebit eē cras. si autē ꝫm p̄dictā positionē neq; erit cras nec nō erit cras. ergo non erit vtrūlibet. qz nō oportebit nec fieri nec non fieri. puta nauale bellum. oportebit enim nauale bellū nec fieri nec non fieri. q̄ ē rationē contingētis ad vtrūlibet: q̄le ē nauale bellū fieri cras. ē ét contra primū p̄ncipiū q̄ de quolibet ente ē vera vel affirmatio vl negatio ¶ Sequit illa pars. (q̄ ergo cōtingūt) repetit iconueniētia superi⁹ dcā vt alia addat. circa qō. z. facit. p̄ illa icōueniētia repetit ꝛ addit aliqua. z°. p̄bat illa sequi ex illa positōe ibi (nihil enim p̄hibet) dicit ergo q̄ si omnis affirmationis ꝛ negationis oppositax necesse ē bāc q̄ dē eē verā: illā vero falsam supp̄. determinate ita in his que sunt singularia sic in his. s. enunciationib⁹ q̄ sunt de subis vniuersalibus aliter dictis. si inq; ita ē vt ponit illa opinio. hec sunt iconueniētia que contingūt. i. sequuntur que. s. dicta sunt: ꝛ quedā alia huiusmodi que addunt ur. qz nihil contingit esse ad vtrunlibet in his que fiūt. sed oīa oportet eē vl̄ nō eē ex necessitate q̄ superi⁹ oñsum ē. ꝛ vlteri⁹ sequit q̄ si hoc ē q̄ nō oportebit ꝯsiliari. ecce p̄⁹ incōueniēs. nec negociari. puta q̄ si hoc faci⁹ erit B. si non B non erit. qz oīa eēnt de nccitate. ecce z⁹ incōueniēs ¶ Notā⁹ q̄ ut p̄bat z. ꝛ dic. ꝯsiliū nō est de his q̄ sūt ex nccitate. puta de eternis ꝛ sempiternis sed so⁹ ē de cōtingētib⁹. que pñt eē ꝛ nō eē. sīl negociatio est de cōtingentib⁹. puta de cōgregatione diuitiax. hic. n. videt finis negociationis. si g̃ oīa eueniunt de nccitate q̄ sequit ad illā pōnem. sequit q̄ tā ꝯsiliū q̄ negociatio erūt frustra. q̄ est incōueniēs ꝛ ꝯ oēm intellectionē siue finē quē in talib⁹ intēdūt. ut si sic fiat. hoc erit. ꝛ si hoc aliud fiat nō erit. qz oīa nccio eueniret ¶ Deinde (nihil. n. p̄hibet) p̄bat dcā icōueniētia sequi ex illa pōne. ꝛ repetit idē q̄ s. q̄ facit duplr. p̄ posito quodā poli. z°. q̄ ēt sequūt icōueniētia illo poli ñ posito ibi (At vero nihil dīt) dicit g̃ q̄ nil̄ p̄hibet. i. nō est impole in mil

lesimum annum. i. ante mille annos. quando nihil erat p̄recognitum de aliquo q̄ nunc fuit. hoc quidem dicere hoc futurum esse. puta nauale bellum erit. hunc vero ideſt alium. dicere ideſt. negare tale nauale bellum non erit positio ℔ possibili. sequit q̄ deerit qōlz eox. q̄ vex erat tūc dicere. si supp̄. dcā pō sit vera. q̄ veritas vl falsitas sit determiate in singularib⁹ futuris. sicut in alys. oīa g̃ de nccitate euēire sequit ex dcā pōne ¶ Deinde cū dicit (at vero nil̄ dīt) p̄bat idē sequi. esto q̄ n⁹ ℔ dixisset. qz pp nīm affirmare vel negare nil̄ mutatur in re. dicit ergo q̄ nihil dīt ad p̄po⁹. si aliquis dixerit affirmationē aut negationē. vel nō dixerit. s. ātē q̄ res fiant. qz manifestū est q̄ res sic se habēt. siue aliqs affirmauerit aliquid esse futurū. ille vero negauerit vel nō. qz p̄pter affirmare vel negare erit res aut nō erit. ut in millesimo annum magis q̄ in q̄tolibet tēpore. i. q̄ q̄tum ad euentum alicuius q̄ nunc fit vel futurū est. nō dīt q̄ fuerit affirmatū vel negatū prius in tēpore remoto vl p̄pinquo. quare si in omni tēpe sic se habebit. s. veritas vel falsitas enūciationū. ut verum. i. ut pars ōdictionis vere diceret. sequitur q̄ necesse erit hoc fieri. ꝛ gñaliter vnūq̄q; eorum q̄ fiunt. fient ex necessitate. qz q̄ñ aliquis vere dicit quoniā aliquid futurū erit. illud vero ñ. pōt nō fieri. ꝛ eꝯ. q̄ factū est verū erat dicere. q̄niā erit. vnde oīa siue semper siue nō semp sequit ex illa pōne q̄ oīa eueniāt de necessitate ¶ Notandum q̄ veritas enunciationis nō est exītia rerum. sed magis eꝯ. qz ex eo q̄ res est vel ñ est oīo vera vel falsa dicit. propter ergo nostrum affirmare vel negare nihil mutatur in re. ꝛ ideo siue aliquis p̄dixerit aliq̄ futurū siue non. ꝛ hoc siue ante millesimum annum siue quocūq; alio tempore. sequitur omnia euenire de necessitate. si in illis futuris singularibus contingentibus sit veritas aut falsitas determinate. eadez enim habitudo est eorum que nunc enunciantur ad ea que ventura sunt que erat prius eorum que tunc dicebantur ad ea que nūc sunt presentia vel preterita. ꝛ per consequēs omnia de necessitate eueniunt. quia de omni verum fuit prius dicere q̄ erit secundū illam positionem ¶ Ad euidentiam p̄dictorum notandū q̄ totum istud disiunctum necessarium vel contigēs est passio entis circunloquens passionem conuertibilē. sicut sunt talia multa illimitata i entibus. passiones autem entis conuertibiles. ut plurimum dicuntur immediate de ente. quia ens habet conceptum simpliciter simplicem. ꝛ ideo non potest esse me⁹ inter ipsum ꝛ suam passionem. quia neutrius est diffinitio que posset esse me⁹. ¶ Si etiam est aliqua passio non p̄pria entis difficile est videre per quam p̄riorē ut p me⁹ possit ꝛcludi de ente. qz nō ē facile videre

actu sunt ꝛc ℓ nō ꝛc pōt. ſ. ut
m qᵗ utrūq; cōtingit fr ꝛc ſ nō
ꝛc. Quare ſ. fieri ſr nō fieri

ſrdinē passionum entis. ꝛ si iste ordo cognosceret
ppōnes sumpte ab eis pro premissis ñ vñr esse
multū euidētes cōclusionibus. in passionibus
autē diuisiuctis lz illud toᵗ diuisiunctū ñ possit
demonstrari de ente. tamē cōiter supposito isto
extremo qꝺ ē minus nobile. de ente aliquo pōt
cōcludi aliud extremuz qꝺ est nobilius de alio
ente. nam sequitur si aliqō ens ē finitum. ergo
aliud ē infinitum. ꝛ si aliquod ens ē contingēs
ergo aliud ē necessariū. qz in talibus nō posset
enti particulariter ineſſe imperfectius extre-
mum: nisi alicui ineſſet perfectius extremum.
a quo dependet. ¶ Dz nec isto modo videt posse
ostēdi extremū impfectius talis diſiunctiōis.
nō. n. si pfectius ineſt alicui ēnti necesse ē imp
fectius eē in alio ente. ꝛ hoc nisi illa extrēa dis-
iuncta ēnt correlatiua. sicut causa ꝛ causatuz.
si ergo nō potest ostēdi p aliud de ente priᵐ me-
diū hꝫ diſiunctū nccium vel contingēs. nec ēt
illa pars diſiuncti. que ē contingēs posset ostē-
di de aliquo supposito necessario de aliquo. et
ideo videtur ista aliqō ens ē contingēs eē vna
pma: ꝛ nō demonstrabilis ꝓpter quid. vñ ax.
in loco isto arguēs cōtra nccitatē futurorū nō
inducit ad aliquid impossibiliᵐ ipostasi. sed ad
impoſe manifestius nobis. ſ. qꝺ nō opz nec cōsi
liari nec negociari. ꝛ ideo negantes talia mani
festa indigēt pēna vel sēsu. qz ſm Auic. primo
metha. negantes priᵐ prinᵐ ſt vapulādi ꝛ expo
liādi q̄ſcq; cōcedant qꝺ nō est idē cōburi ꝛ nō
cōburi. vapulare ꝛ nō vapulare. ꝛ isti q negāt
aliqō ens eē contingens exponēdi sūt tormētis
quousq; concedant. qꝺ possibile est eos torque-
ri sicut non torqueri.

¶ Quod si hec non sūt
possibilia) Postq; ax. probauit vnam ꝯñam. ſ.
qꝺ si in futuris contingētibus ꝛ singularibus
affirmatio ꝛ negatio ē determinate vera vl̄ fal
sa. sequit̄ qꝺ omnia eueniūt de necessitate. nūc
ꝓbat illud cōsequēs eē falsū. ꝛ hoc duplicīter
p̄ per rationē. zᵒ p exēpla manifesta ibi (ꝛ mul
ta) p̄ma ī duas. p̄ ostendit ꝓpositū in rebus que
fiunt a ꝓposito. zᵒ in rebᵗ que fiūt a naura ibi.
(ꝛ qm̄ est omnino) ¶ In parte pria arguitur sic
si omnia fiūt de necessitate. ergo nō sumus p̄n
cipia aliquoꝝ futuroꝝ. consequens ē falsuz. q̄
antecedēs. huius rationis p̄ ponit ītētam con
clusionē. ſ. qꝺ hec dicta sunt impossibilia. dicēs
qꝺ si hec non sunt possibilia. si ꝓ qz. ergo sūt im-
possibilia, zᵒ ꝓbationē falsitatis consequentis.
qz videmꝰ eē ꝓncipia taliū futuroꝝ. et ab eo
qō consiliamur ꝛ aliqd agimus. ¶ Notāduz qꝺ
homo habz in sua potestate agere vel nō agere
ꝛ ideo ē ꝓncipiū contigētiū futuroꝝ ꝓ hoc qō
consiliatur ꝛ si aliquid: si āt hoc negeᵗ qō opz
si oīa eueniūt de necessitate tollitur totus ordo
cōuersationis ꝛ pollitie humane ꝛ p̄ncipia phi

losophie moralis. qz tunc nō oporteret psuade
re aliquid nec cōminari: nec ꝓmittere ac remu
nerare ꝓ que homines iducuntur ad bona ꝛ re
trahuntur a malis. qō ē iconueniēs manifestū
¶ In secunda pte arguit̄ sic ibi (ꝛ quoniam est
omnis) si omnia essēt de necessitate. ergo in his
que non semper actu sunt: sed supp̄. in potentia
vt sūt multe res naturales nō cōtingeret esse
vel non eē. qz semper eēnt vel semper nō eēnt.
consequens ē manifeste falsuz. ergo ꝛ añcedēs
bᵒ rōnis ponit tantū falsitatē consequentis. qz
oppositū ē verum: dicēs qꝺ omnino ē veruz qꝺ i
bis que non semper actu sunt ē possibile eē ꝛ nō
necesse eē. vt sunt illa ī quibus vtrūq; contigit
.ſ. eē ꝛ non eē. ꝛ per consequens fieri ꝛ non fieri
¶ Deinde cū dicit (ꝛ multa nobis) ostēdit idez
per exēpla sensui manifesta dicēs qꝺ multa no-
bis manifesta sūt sic se habētia. ſ. qꝺ possunt eē
ꝛ non eē. verbi gratia. sit aliqua vestis noua. pos
sibile ē hāc vestē icidi. qō probat accipiēdo du
as īdefinitas: ī quaꝝ vna includitur negatō al
terius: ꝛ ambe possunt eē vere. quia sicut possi
bile ē hāc vestē incidi. ita ē possibile qꝺ p̄ſ exte
ratur. i. consumetur vetustate. ꝛ si exterit̄. seq̄t̄
qꝺ non inciditur. quia nō posset prius exteri ni
si possibile eēt nō incidi. si ergo possibile ē talez
tunicam incidi ꝛ exteri. ergo incidi ꝛ nō incidi.
ꝛ habetur propositū quia ñ omnia fiunt de ne
cessitate. ¶ Unde postea ibi (q̄re ꝛ ī alys) cōclu
dit ari. vniuersaliter qꝺ ī alys futuris que dicū
tur ſm potētiam ꝛ nō sunt semꝓ actu. manife-
stū ē qꝺ omnia nō fiunt vel sunt de necessitate.
sed alia sūt ad vtrūlibet: ita qꝺ non magis ē ve-
ra affirmatio vel negatio. alia vero fiunt vbi al
terū euenit ī pluribus: licet cōtingat fieri alte-
rū. alterū vero minime. i. qꝺ ī cōtigētib⁹ vt ī plu
ribus altera ꝑs fit freq̄nter. sz tñ cū hoc cōtin-
git qꝺ alia ꝑs fit. ſ. ī paucioꝝib⁹. ꝛ tunc altera nō
fit. q̄. ſ. ē ī plurib⁹ ¶ Tūc seq̄t̄ illa ꝑs (igit̄ esse)
ī qua oppositō ꝯñis p̄stenso infert opposituz
añtis qꝺ ē ꝯclusio p̄ncipaliᵗ ꝟ itēta. circa qō. z.
facit. p̄ premittit quedā necessaria. zᵒ ex illis cō
cludit propositū intentum ibi (quare manife-
stum ē) prima pars diuiditur in duas. p̄ ostēn-
dit quomodo veritas ē in rebus. zᵒ ex hoc quo
mō ē ī enūciationibᵒ ibi (q̄re qm̄ enūciatiōes)
ꝟ enī fuat ordinē ꝓpriū ad p̄us. qz argumēto
s. ꝛ deducit̄ ad īpossibilia. ꝓcessit ab enūciatio
nibᵒ ad res. ꝟ āt ꝓcedit ex. qz res ꝛ oro cōuerti
biliᵗ se hñt circa vnuz ꝛ falsū. p̄ma adhuc in. z. p̄
ostēdit quō vita sē ī re ꝯpta ad ipsam sub cōdi
tiōe. zᵃ nō ē ī re comparata ad oppositum sub
diſiunctōne. secūda ibi (ꝛ in contradictione) p̄-
ma in duas. p̄ quādā ꝓpositiōz ꝓponit. zᵒ ipaz
exponit (sz non qō ē) dic ergo. q. concludens ex
predict. igitur quia predicta sic supp̄ inconue
nientia. oz ꝟ scire qꝺ oē quod est qñ est nccē est
esse. siliᵗ qꝺ quando non est necesse ē non esse

ſr. Et multa alia nobis manifesta sūt sic se hbnta ut q̄m hāc
uctē pole ē incidi ⁊ nō ꝛcidit: sz ꝓ exteriť. Sz āt ⁊ nō
incidi pole ē. nō. n. eēt ꝓ eā exteri ni eēt pole nō ꝛadi
q. Quare ꝛ alijs futuris ꝛc ſm potētiā dicūt hmōi mā festu
ē q̄m nota oīa ex ñcitate ul̄. sūt ℓ fiūt. Sz alia qdz ad utrubz.
ſr nō magis ℓ affirō ℓ negō vera ē. alia vo magis qdz hmōi ī
plrib⁹ alterꝙ. sz cōtigit fieri alterꝙ. alterꝙ āt minime.
ꝛ ¶ Cui ēe qd est q̄m ēt ſr nō esse qd nō est q̄m nō ē necesse
est

non est necesse ℂ nō esse · nō n· idez ℂ
oē qđ est ēe necessario ſ necessario qm
ē simplr ēe ex necessitate · Subdit ſi-
teo qđ nō est ·

oēs affirmatiōes ℓ negatiōes opp
hāc quidz metā illā āt falsaz
n· quēad modū ℂ his que sūt
et in his que non sūt: pos
tū esse a
ſz quēad m
Dictū

1 Q Postea ibi (sed nō) exponit dictā ppositionē. ℂ vult qđ illa ppositio ē vera nō simpliciter: ſz ſ quid ℂ ex suppositiōe. vñ nō licet iferre oē qđ ē quādo ē ℂ. ergo qđ ē necesse ē eē. ſz fit fallacia ſz quid ad simpliciter: ℓ cōpositionis ℂ diuisionis. dicit ḡ sed nō sequit. s. simpliciter qđ ē necce ē eē: nec qđ ñ ē necesse est nō esse. qz non est idez omne qđ ē quando ē necesse est esse. ℂ esse simpliciter ex necessitate. similiter autē est ℂ in eo qđ non est. quia non ē idem oē quod non ē quādo non est necesse ē non esse: ℂ non esse simpliciter ex necessitate Q Notāduz qđ ista ppositio oē qđ ē ℂ. ℂ omne quod non ē ℂ. tenet ex pricipio cōplexo. s. ipossibile est idez simul esse ℂ ñ eē. quia si aliquid ē non est possibile simul ipsum nō eē. ergo impossibile ē non esse. ergo necesse est esse be enim equipolēt ℂ consequuntur se. vt dr z° b°. similiter si aliquid non ē: ſi ē possibile simul ipsū esse. ḡ ipossibile ē esse. ergo necesse ē non eē. Q Aduertēdū ēt qđ ille propositiones vere sūt i sensu compositionis. quod notatur per illō qñ ē vel quando non. false autē in sensu diuisionis quia contingens nunqz ē contingens nisi quando ē. cōtingentia eniz sic ℂ necessitas non ē passio non entis: sed entis. si ergo contingenter lego dū lego cōtingenter lego. ℂ per consequēs p eo instanti quo lego possuz non legere. ℂ hoc est in sensu diuisionis. ita etiā intelligēdū ē de esse ℂ non eē. si enim contingēter sū dū sum: possum non eē in sensu diuisionis. i. habeo possibilitatem ad non essenduz Q Deinde (i cōtradictione) ostendit quomodo ē veritas in re comparata ad suuz oppositū sub disiūctione. dicit ergo qđ in ☞dictione eadē ratio ē. qz sic ibi illō qđ ñ ē ncciuz simplr fit ncciuz ex suppositiōe. ita ☞ cū disiūctione. quia omne necesse est eē vel non esse ℂ futurū eē vel futurū nō eē. quod statī exponit qđ non contnigit diuidētē dicere alterū necessario. i. diuisim accipiēdo necessariū est necessariū. verbi gratia. necesse est nauale belluz futurū eē cras vel non futurū eē cras cū disiūctōe: sed ñ ē ncce absolute nauale bellū eē futurū vel non eē futurū accipiēdo vtrūqz diuisim. sed futurū eē vel non eē sub disiūctione necesse ē Q Notādū qđ ista propositio tenet per illud pricipiuz de quolibet affirmatio vel negat°. vera de nullo autē simul. quia licet non de omnibus altera pars sit determiate vera aut falsa. tamē sub disiūctione de quolibet ē vera hec: vel falsa hec vel illa Q Deinde cū dicit (quare quoniam) ex predictis ostendit quomodo veritas est in enūciationibus dicēs qđ sicut res: sic similr enūciationes sunt vere. vnde manifestū ē qđ in reb° que sic se habēt qđ sunt cōtingentia ad vtrūlibet. ℂ sunt talia qđ cōtraria. i. opposita ipsorū possunt cotingere necesse eē similiter se habere ad cōtradictionē supp̄. i oīone qđ contingit i his que non semper fiūt ℂ non sēper non fiunt. bi° autē sunt contingentia que neqz semper fiunt vt necessaria nec semper non sunt vt impossibilia. horū enim. s. contigentium necesse ē alterā partem contradictionis eē veram vel falsaz cū disiunctione: non tamen qđ determinate sit vera aut falsa. hec aut ista seorsum aut distinctiz. sed vtrūlibet indifferenter: vel magis alteraz veram quantum ad contingens vt i pluribus. non tamen veram vel falsam. s. determinate. sz hec vℓ illa sub disiunctione. sic etiaz se habet ℂ i enunciationibus: ℂ hoc siue sint contingentia ad vtrūlibet siue vt in pluribus vel quouisalio modo Q Ultimo cum dicit (quare manifestuz est) concludit ex dictis ppositum et conclusionem intentam que est oppositum p̄antecedentis. s. qđ i singularibus futur et contingentib° neutra oppositarum ē determinate vera: sz tñ sub disiunctione. ℂ hoc ē vnum impedimentū cuiusdā legis ℂ regule supradicte qua dicebat̄ qđ contradictoriorum: necesse ē alteram determinate eē veram alteram falsam. dicit ergo qđ ex predictis manifestum est qđ non est necesse omnes affirmationes vel negationes oppositarum banc quidem esse veraz: illam vero falsaz supp̄. determinate. quia non sic se habet in his que sunt. i. in enūciationib° de presenti: sicut in his que non sunt possibilia. tamen eē vel nō eē: vt sunt contingentia: quemadmodum dictum ē. quia. s. in his que sunt: oportet alteram determinate eē veram aut falsam. qđ non contingit in futuris singularibus que possunt eē ℂ nō eē qualia sunt omnia cōtingentia futura Q Ab illo ergo loco (in singularibus vero) vsqz ad hūc patet eē completa vna totalis ratio ētimeticba ad probandū qđ in singularibus futuris ℂ contingentibus non est veritas aut falsitas determinate. que talis ē. quia si sic. ergo omnia euenirent de necessitate. ℂ non oporteret consiliari aut negociari. ℂ per consequens tota humana politia tolleretur ℂ eēt frustra. consequēs ē falsum ℂ inconueniens manifestum. ergo ℂ antecedens. ergo oppositum antecedentis est verum. s. qđ in illis enunciationibus singularibus de futuro non ē determiate altera vera altera falsa Q Ad maiorem euidentiā predictorū adhuc repeto. vtrum propositio de futuro sit determinate vera vel falsa. videtur qđ falsa. quia oīs talis propositio significat aliter eē q̄ sit in re. ergo ē falsa. consequentia patet. quia hic in littera dicitur qđ orationes sic ℂ res. in predicamentis: ab eo qđ res ē vel non ē ℂ. antecedens patz quia propositio de futuro significat nūc qđ res habebit esse determinatum qđ eē ideterminatū. ergo aliter q̄ eē Q Preterea boecius hic in comento dicit qđ bic nauale belluz erit cras. q. necesse sit futurum pronūciat. qđ si euenerit non nūc ver° ē q dicit. qz qđ cōtigēter euenit dic de necessitate euenire. vnde non in eueutu rei est

In contradictiōe eadz ratio ē esse quidz ℓ nō eē oē necesse ē ſz futuz eē ℓ nō e
ē diuidentē dicere alterz necessario Dico āt ut necesse est qđez futuz eē be
uale cras ℓ nō eē futuz ſz nō futuz eē cras nauale bellum necesse ē ℓ nō
futuz · futuz āt eē ℓ nō esse necesse est.

Quare qm orationes ſz uere sūt quēadmodū et res se habent manifestū ē qm
se habēt ut ad utrūlibz sint ſz contraria ipsoz contigere qđ ut necesse ē
hre cōfdictoz qđ cōtigit illis q nō ſēmp sūt ſz nō ſēmp nō sūt. hoc n· ne
alteraz partē cōtradictionis uerā eē ℓ falsam · nō tñ hoc aut illd: ſz utrū
magis qđz alteraz vaz nō tñ tam vez ℓ falsam.

falsitas: sed ī predicationis modo. hec boecius
¶ ꝓ ois ꝓpositio significat se eē verā. sic ꝯ dicē
do tu curres ī a significaī ꝙ te eē cursurū ī a sit
verū. hoc āt ē determinate verū vel falsuz. qz
significaī vex ieē p tpe qō nūc ē. ꝯ z hec tu cur
res ī a determinate ē vera vel falsa ¶ In oppo
sitū ē ari. ī littera ꝯ dicit ꝙ ī bis q̄ sunt ad vtrū
libz: ñ magis ē oro vera vel falsa ¶ R. ꝓ tria
sūt videda. ꝑ de ꝓposito an .s. absolute loqn:
ꝓpositio de futuro sit determiate va vel flā. z°.
supposito ꝙ illō futux fit a. eueniat postea: an
hec sit determinate vera. a. erit ¶ z°. iuxta ꝓ an
possibile sit neutrā ptē cōtradictōis esse veraz
¶ Quātū ad primū ꝓmitto. 4. necessaria ¶ vnū
ē ꝙ verū significat esse qō ē affirmatiue vel ne
gatiue. falsū āt eodē modo eē ꝙ nō ē. ex q̄ segt
ꝙ sic res se habet ad eē. ita ad veritatez. quod
āt ē actualiter ī pñti: ī se ipso habet ꝙ sit verū.
sic z bz se per se. quod āt futurū ē nō est ī seipo
sed ī cā. quod ꝓtīgit tripliciter. ¶ vno mō ē ali
qd ī cā quod necessario eueniet ex illa. ¶ alio°
ꝙ bz icliationē ꝙ ꝓducaī a cā. pōt tñ impediri
¶ 3°. mō ꝙ ñ magis se bz ad eē q̄ ad ñ eē: ist ergo
trib⁹ modis se bñt res ī futuro ad eē. ꝑz ¶ Sed
notādū ꝙ oīones sūt vere sic res se bñt ad esse.
nā oīo enūciās de re fz ꝙ se bz ad eē va est. alr
enūciās falsa ē ¶ z⁹ ē ꝙ oīo ō futuro ex suo si
gnificato vel mō significādi eq̄liter significat
determinate eē de q̄libz. qz eē rei ñ mutat signi
ficatiōz ꝟ mōis. qz dictio z oīo idē significāt re
exñte z ñ exñte. ¶ z⁹ ē ꝙ ꝓpositio ō futuro ꝑt ī
telligi dupl'r. significare aliqd ō futuro: l'ita ꝙ
ꝓpositio de futuro significet nc̄ v⁹ eē qō aliqd
ī futuro eē bēbit. vbi gra. hec tu curres ī. a. cur
res. vl' ꝑt itelligi ꝙ significet nc̄ ꝙ tu curres tc̄. l'
significet nūc eē ī re: ita ꝙ tu in tpe. a. curres. z
differt z⁹ a ꝑ. qz significare nūc eē ꝙ tu curres
ī. a. est plus significare q̄ tu curres in. a. ¶ Ex
bis dico z°. ad questionē ꝙ hec. tu curres in. a.
vel tu eris albus ī. a. absolute enūciata: si illa
significēt nūc rē sic se hēre ad eē vt ī. a. debeas
eē alb⁹. hec ꝓpositio ē determiate falsa. qz oīo-
nes sūt ve sic res se bñt ad eē ex z°. ꝓmisso. sz res
talis enūciata ñ sic se bz nc̄ ī sua cā vt tc̄ ōbeat
hēre eē. qz tc̄ iā foret ex neccitate: z eēt nūc deter
miatū verū. z sic ꝓcedūt. z. ꝓme rōnes ari. sub
B. n. itelltū significat ꝓpositō ō futuro aliqd eē
nūc determiatū ad eē ꝑ tpe ō futuro qō ñ est ō-
termiatū. si autē ꝓpositio de futuro nō signifi-
cat nisi quodcūq̄ futux ꝑ quo significat fuerit
ꝑns. ꝙ tunc verum erit dicere quoniaz illud
tunc quod nūc enūciatur futurū ꝓpositō de fu
turo ē ideteriateva l' flā. c⁹ rō ē. qz ꝓpositio ō fu
turo sic enūcians non enunciat de eo quod nūc
est esse vel nō esse vt aliqd determinatū. quia ꝑ
istum inte⁹ non enūciatur esse quod habet res
in sua causa per ꝓpositiones de futuro. propter
quod licet res nūc habeat esse determinatum ī
sua causa. z enūcietur eē de re ꝙ aliquo futuro
non dicetur nunc ꝓpositio vera vel falsa. qz nō
enunciatur hoc nūc eē determinatuz vt sit pro
aliquo futuro. sed enūciatur nūc ꝙ sic se habe-
bit. z non enūciatur nūc rem sic se habere vt tc̄
debeat eē. ideo dicit ari. ꝙ in illis que nūc sunt
ad vtrūlibet: non magis ē affirmatio vera q̄z ne
gatio. vnde non contigit dīdentem dicere diffi-
nite. ꝙ hoc erit nūc diffinite ꝙ hoc non erit dif
finite. dicit autē hoc forte quando enunciat sic
eē nūc vt aliquid habeat eē in futuro. ¶ patet
ergo ex predictis ꝙ ꝓpositio singularis de fu
turo cōtingēter sumpto hoc z°. modo. sicut etiā
ari. accipit similiter ē vera z falsa. nūc determi
nate vera nūc determinate falsa ¶ Quantū ad
secundum idē dicendū est ꝙ ꝓpositio ō futu
ro non est determinate vera. et posito casu. s. ꝙ
illud eueniat sic. ꝑz ex predictis ¶ Cōtra. nulla
propositio iudicatur vera vel falsa nisi pro tē-
pore ꝑ quo predicatuz potest inesse subiecto. vt
patet de preteritis ꝓpositionibus que non indi
cantur secundū dispositionē rei quam nunc ha
bent: sed secūdū illam quam habuerūt. ergo si-
militer erit in illis de futuro. sic autē dicendo
tu eris albus in. a. non significatur aliquid de
re nunc esse vel non eē: sed significatur ꝙ in .a.
verū erit dicere ꝙ tu es albus. si ergo sic se ha-
beat res in a. sicut nc̄ enūciat ꝓpositio rē se ha
bere in. a. hec nūc erit determinate vera. ¶ ꝓ
propositio singularis de futuro enūciat res fo
re eo modo quo eueniēt. nam enūciat rē fore ꝑ
determinato tēpore sic ꝙ possit non eē. sed nūc
res se habet sic ad eē cras ꝙ possit non eē. ergo
z c̄ ¶ ꝓ sequitur. futurū est futux. ergo futux
erit. antecedens est determinate verum. ergo z
consequens ¶ R°. ad primū dico ꝙ propositio
de futuro contingenti non enūciat nōn eē sicut
res se habet ad esse nec enūciat nūc non eē alr
q̄z res se habet. sed dico ꝙ pro isto tēpore enūci
at determinate eē rei pro futuro tēpore. ꝓpter
quod cū pro illo tempore non sit nūc determia
tum aut non determinatū propositio nūc enū-
cians determinatū eē pro illo tempore dicetur
nec nūc determinate vera nec nūc determina
te falsa ¶ Ad z⁹ dico ꝙ propositio de futuro si
gnificat nūc ꝙ determinate illa ē in re qō tunc
erit. ideo non stāt simul ꝙ ipsa nūc sit determi
nate. z nūc possit res non fore cras. non stant ꝯ
simul ꝙ hec nūc sit determinate vera. hoc erit
z ꝙ hoc potest non fore. quia si hec sic nūc de-
terminate vera: tu eris albus cras. sicut nunc
ñ stant. tu es alb⁹ nūc. z tu posses nūc non esse
albus. sic non stant simul ꝙ nunc sit verum ꝙ
tu sis albus cras z ꝙ possis non esse alb⁹ cras
qō intelligendm est in sēsu cōpositōis. quia oē
ꝙ ē quādo est necesse ē ¶ Ad z⁹ dico ꝙ in cōse-
qntia mutaī qd ī q̄le. iō peccat ꝑ figurā dictio
nis. qz sic dicēdo oē futux ē futux oē ō presenti

erit ¶ Si tamen supponit̃ q̃ hec sit determiate vera futurũ erit adhuc non sequitur ꝓpter hoc q̃ ꝓpositio de futuro cõtingenti singulari sit determinate vera. nã si sic arguit̃. omne futurũ erit. ſz hic. tu eris presens. ẽ futurũ. ergo hoc erit ẽ figura dictionis. qz ī maiori fit distributio ꝑ suppositis. quoꝝ quiditatẽ dicit distributũ. sed in minori ꝑdicatur futuꝝ de quodaz vt li de. dicit eius qualitatẽ. ideo cõmutat̃ qd in quale sicut hic. qõ scriptũ ẽ scripsit qs. figura ẽ oratio scripta. q̃ ꝛc̃ ¶ Si autẽ descendat̃ sic omne futurũ erit. sed hoc erit futuꝝ. tu eris si ẽ futurũ ẽ futurũ. q̃ futurũ erit. sequit̃ conclusio. sed minor implicat falsũ ¶ Quãtũ ad 3ꝝ dicendũ q̃ si ꝓpositio de futuro enũciet nũc esse determinatũ q̃ res enũciata ꝺ futuro habeat eẽ vtraq̃ ꝑs contradictionis in illis de futuro falsa ẽ. qz vna pars enũciat eẽ diffinitũ qõ erit alia eẽ diffinitũ quod non erit. ꝛ vtrũq̃ patet eẽ falsuz cũ neutrũ sit determinatũ sed vtrũq̃ ideterminatũ. si autẽ propositio ꝺ futuro enũciet tantũ rez eẽ pro futuro ꝛ non determinet̃ eẽ quod nũc habet res in sua causa. vtraq̃ ꝑs ẽ ideterminate vera vel falsa ¶ Contra. qz tunc non de quolibet affirmatio vel negatio vera. ſz vtraq̃ potest eẽ falsa ¶ R̃. illud pricipiũ itelligendũ ẽ de quolibet sũpto absolute ꝛ sine ꝑcisione ꝛ determinatione. aliter nõ ꝟz. vtraq̃. n. istarũ erit falsa. homo iq̃tum homo ẽ albus. ꝛ homo iq̃tum homo nõ ẽ albus. qz sequeret̃ q̃ omnis homo necessario esset albus rõne reduplicationis. similiter ẽ hic. qz sumit̃ propositõ de futuro cũ illa precisione aut determinatõe qõ enũciatur nũc eẽ determinatũ ꝑ futuro vl̃ non esse. cõcedit̃ q̃ ī talibus vtraq̃ pars cõtradictionis eẽ falsa ratione modi essendi que in neutra cotradictoriaꝝ ne̊patur ¶ Ad p̃muz in oppositũ dico q̃ propositio de futuro contingẽti si significet nũc esse ita q̃ res in futuro bẽbit eẽ. tũc significat esse aliter q̃z ẽ. ꝛ ẽ falsa: q̃uis eueniat res que enũciatur euenire non ꝓpter euentũ rei. sed propter mo9 enũciandi. enũciatur enī aliter euenire q̃z eueniat. si ãt itelligat̃ 2º mõ q̃ enũciet determinate esse de re pro tẽpore indeteriato futuro. propositio nẽ nec erit vera nec falsa. qz nũc est ideterminatũ q̃ contradictoriaꝝ bẽbit esse ꝑ illo tp̃e ¶ Ad boeciuz dico q̃ ratio ꝓcedit supposito intellectu ꝓpositionis de futuro ¶ Ad 3m dico q̃ hec. te foze albũ ẽ verum. ẽ distinguenda ꝟz compositionẽ ꝛ diuisionẽ. ī sensu cõpositionis ẽ falsa. ꝛ significatur q̃ verũ insit huic dicto ꝑ p̃ti te foze albũ. nec sic sequit̃ ex p̃ma. alio mõ accipit ī sensu diuisionis ꝛ non significatur tũc nisi q̃ te verũ ẽ foze albũ. ꝛ hec ẽ ideteriate vera sic̃ ꝛ pria

¶ Explicit scriptũ sup primũ libꝝ peryar. editum a fratre antonio andrea ordi. minorum.

¶ Incipit scriptũ eiusdẽ super 2m librũ ꝑyer.

¶ Quoniam autem.

postq̃z ari. ī p̊ libro determinauit de oppositione q̃ conuenit enunciatiõi sumpte simpliciter et sine additione. hic ī 2º determinat de habitudie oppositionis consequẽtie aut eqpollẽtie ꝛc̃. q̃ conueniũt enũciationi sumpte cũ aliqua additõe iuxta enī diuersã additionẽ possibilẽ fieri in enũciatione multiplicat hic ari. enũciationes ꝛ eaꝝ habitudinẽ. circa quod. z. facit. p̃ fac̃ qõ dictũ ẽ. 2º circa ꝑdicta mouet quãda questiõz secunda ibi ¶ ultra mediũ huius (vtrum aũt cõtraria ẽ) p̃ma ꝑs diuiditur in. z. p̊ determinat multitudinẽ enũciationũ ꝛ oppositionũ ꝛ eaꝝ habitudinẽ ī ꝓpositionib9 de ineẽ. 2º deteriat idez in propositionibus de modo ibi (his vero determinatis) p̃ma in. z. p̊ ꝺterminat multitudinẽ oppositionũ ꝛ earuz consequetiã in ꝓpositionibus simplicib9. 2º inquirit de eodẽ ī ꝓpositionibus q̃ sunt plures. ibi (at vero vnuz de pluribus) p̃ma ī. z. primo facit quod dictũ est ī enũciationib9 simplicibus in quib9 addito. ſ. nomen finitũ vel infinitũ ponit̃ tm̃ a pte subiecti. 2º in quibus ponitur a parte vtriusq̃. scilicz subiecti ꝛ predicati ibi (quando autẽ ẽ 3ꝝ) pria in. z. p̊ resumit q̃daz necessaria. 2º in ꝛta illa cõcludit ordinẽ ꝛ distinctionẽ enũciationum ibi. (quare prima ẽ affirmatio) p̃ma ī. z. p̊ facit qõ dictũ ẽ. 2º remouet dubiũ circa dicta ibi (ꝑter autẽ verbũ) circa primũ. 3. fac̃. p̊ quedaz predicta resumit. 2º quoddã dictũ exponit. 3º intentũ concludit. ꝟa ibi (nomen autẽ dictũ ẽ) tertia ibi (erit ergo omnis) in p̃ma q̃ pte p̊ resumit qõ supza dictũ ẽ de diffinitiõe affirmationis. ſ. q̃ ẽ enũcia9 affirmãs aliquid de aliq̃. ī. p̃dicatuz ꝺ subiecto. 2º resumit quod dictũ ẽ supza de subiecto enũciatõis. qz enī ꝓpe loquẽdo ver9 est nota sẽper eoꝝ que de altero dñr. iõ subiectũ ꝺ q̃ aliud dicit̃ ẽ nom̃ qõ ẽ fini9 vl̃ infi9. iõ dic̃ q̃ ꝟ de q̃. ſ. aliꝺ dr̃ vl̃ ẽ nomẽ. ſ. finitũ vl̃ inomiabile. ſ. infinitũ. supza enī. c. de noie dcm̃ ẽ q̃ nomẽ finitũ ẽ ꝓpe nomẽ. nomẽ autẽ infinitũ ñ ẽ nomen sz dr̃ infi9 nom̃. ī. ideteriatũ. qz nullã nãz ꝺteriatã significat. sz dr̃ de ente ꝛ de nõ ẽte. 3º iuxta ꝟ excludit falsũ ite9. forte eĩ crederet aliqs q̃ subm̃ affirmationis eẽt sil̃ nomẽ ꝛ inoiabile. ī. nomẽ infi9. ꝟ excludit di. q̃ ī affirmatiõe vnuz oz eẽ. ſ. p̃dicatũ. ꝛ de vno. ſ. subõ. ꝟ enī ẽ ꝟmo de affirmatiõe vna. iõ subm̃ oz eẽ finitũ nomẽ tm̃ l̃ infinitũ tm̃. ¶ 2º ibi (nomẽ ãt dcm̃ ẽ) exponit qõ dixit di. q̃ dcz ẽ s̃ qd ẽ nom̃. ſ. fi9 ꝛ qd inoiabile. ī. nomẽ infinitũ. qz nõ bõ nõ ẽ nomen. sz nomen infinitũ. ꝛ dicit q̃ nomẽ infinitũ significat q̃dam modo vnum. dicit q̃dãmodo. quia non significat vnũ simpl̃r sic̃ nomẽ fi9 qõ significat vnã naturaz ī genere determinato. nomen autẽ infinitum non. sed negationẽ q̃ potest cõuenire

enti ⁊ non enti generū diuersoꝝ. vlteriusꝙ redit ad ꝓpositū ꝙ .ſ. non homo non ē nomē: ſz ifinitū nomē quēadmodū ⁊ non erit non ē verbū ſz v̄bū ifiniꝝ ⁊ de his dc̄m ē p̄us. c. de nomie et .c. de v̄bo ¶ Ex p̄dc̄is pz ꝙ nomē ifinitū ⁊ v̄bū infiniꝝ ñ impedit vnitatē enūciatōis. qz vtrūqz vnuz ſignificat ⁊ nō plura ¶ Tertio ibi (erit g̃ omnis) cōcludit ex dc̄is itēruz. ſ. ꝙ duplex eſt moꝰ affirmatiōis. qz ois affir°. vel ē ex nomine ⁊ verbo. ⁊ tūc vnus moꝰ. vel ex infinito nomie ⁊ v̄bo. ⁊ tūc alius moꝰ. hec 2ª pz ex dc̄is. qz. n. affir°. ſignificat aliqd de aliq̃: ⁊ illō ō q̃. ſ. ē nom̄ finitū vel ifinitū ⁊c. eadē aūt dr̄ia p̄t accipi ex pte negationis. ꝙ. ſ. vel ē ex nomine ⁊ v̄bo vel ex ifinito noie ⁊ v̄bo. qz de qbuſcūqz cōueīt affirmare cōueīt negare: vt dc̄m ē i p̄ libro ¶ Dei de cū dic̄ (p̄ter āt v̄bū) remouz q̃ddā duꝰ circa dicta. qz eni dr̄ia enūciationū ſūpta eſt ex pte nomīs ꝑ ꝙ p̄t eē finitū ſ ifinitū. crederet forte aliqs ꝙ ſimilis dr̄ia ſumi poſſz ex pte v̄bi. B remouet dicēſ ꝙ p̄ter v̄bū finitū. ſ. qz ifiniꝝ v̄buz ñ ē v̄bū. g̃ p̄ter v̄bū finitū nulla ē affirmatio ſ negatio. ⁊ ſubdit. ē eniz v ſ fuit v ſ erit. ⁊ q̃cūqz bi° v̄ba ex bis ſūt q̃ ſūt poſita. cōſignāt. n. tp̄s vult dicere ꝙ i oib° v̄bis p̄ter dr̄iaz finiti ⁊ ifiniti ē dr̄ia recti ⁊ oblīq. ſz oblīq noīm ēt cū v̄bo ñ cōſtituūt oro; vſ enūciationē ſignificātē v̄uz aut falſū. vt i p̄ libro dc̄m ē. qz i obliqs nomia ñ ſic icludit ipe rectus. ſz in caſib° ſiue obliqs v̄bi icludit ipz v̄bū p̄ſtis tp̄is. p̄teritū eni ⁊ futurū. q̃ dr̄ caſus v̄bi dr̄ p respectuz ad p̄ſs. dicēdo eni. B erit. idē ē ꝙ ſi dicat. B ē futuruz. ⁊ ſi dicat. B fuit. idē ē dicere vt ſi dicat hoc eſt p̄terituz. ⁊ iō ex caſu verbi ⁊ noie p̄t cōſtitui enūciatio. iō dic̄ ꝙ ē vel fuit vel erit. ſ q̃cunqz alia v̄ba bi° ſūt de numero p̄dc̄oꝝ v̄bozuz ſine qb° enūciatio fieri ñ p̄t. qz cōſignāt tp̄s ſic̄ p̄ſ et dicuntur etiam per respectum ad preſens. vt p̄dc̄m ē. q̃re āt v̄bū ifinitū ñ p̄t poni i enūciatione. ⁊ ſi ponat an maneat ifinitū patebit ex ſeq̃nti q̃ſtione ¶ Ultio cū dicit (q̃re p̄ma ē) ex p̄dc̄is cōcludit ordinē ⁊ diſtictionē enūciationū. qz eni ſubiectū p̄t eē nomē finituz vel ifinitū. q̃z vtrūqz p̄t accipi v ſ r vel idefinite. iō ꝑ affirmationē ⁊ negationē poſſūt accipi. ſ. enūciationes i qb° p̄dicat. ſ. ē z^ꝰ. ⁊ B ꝑ. 4. cōbinationes. ¶ Ūñ q̃ñ ſubycit nomē finitum ſine ſigno vſ. ⁊ ſic ſunt. z. quas tangit ari. di. ꝙ p̄ria affirmatō ⁊ negatō ē iſta. ſ. homo ē. homo ñ ē. ⁊ dicit p̄ma. qz nomē finitū p̄us ē natural r nomine ifinito ¶ Secūda cōbiatio ē quādo ſubycit nomē ifinitū ſ r ſine ſigno. ⁊ ſic ſūt etiaz. z. quas tāgit dicēs rurſus. non homo ē. ñ hō ñ ē. ¶ Tertia cōbinatio ē quādo ſubycit nomē ifinitū cū ſigno vniuerſali. ⁊ ſic ſūt alie. z. quas tāgit dicēs. omnis nō homo ē. ois non homo ñ eſt. ⁊ addit ꝙ in tēporibus extrinſecus. alia ratio eſt. i. in p̄terito ⁊ futuro q̃ ſūt tēpora ex

p̄ſſ. poſſunt ſami p̄dicte 2binationes ſic̄ i p̄ſti ¶ Aduertēdū ꝙ dicte. 4. diffinitōes q̃ ſūt. 4. enūciationes diſtinguuntur ſm triplicē dr̄iaz que ē in enūciationib°. vna ſm affirmationez ⁊ negationē. alia ſm ſubiectū finitū v ſ ifinitū. tertia ſ ſubiectū vniuerſaliter ſūptū vel ñ vniuerſaliter ſūptū ¶ Notā^ꝝ etiā ꝙ ari. ꝓtermiſit ponere exēpla ō enūciationib° i quib° ſubycit ſingulare. vt plato ē. plato ñ ē. qz terminis ſingularib° ñ addit aliquod ſignū. vñ i hi° enunciatōib° nō poteſt ois dr̄ia inueniri. Itē ꝓtermiſit ponere exēplū i enūciationib° ꝑticularibus i quibus ſubycit termin° vniuerſalis cū ſigno ꝑticulari. qz taleſ habēt talē vim quodāmō cū ſubiecto vniuerſal r vel ñ vniuerſal r ſūpto. ¶ Ad euidētiā cuiuſdā dicti parū ante querit. vtrū verbū infinitū maneat infinitū in oro̅ne. videtur ꝙ ſic. qz ari. dicit ſupra. c. de verbo. ꝙ verbū ifinitū ſimiliter dicit de eo quod non ē: ſed non dicit de aliquo niſi in oratiōe. g̃ ⁊c ¶ Ꝓ ibidē. c. de verbo. dicit ꝙ verbū infinitū ē nota dicēdi de altero. ſed hoc non ē niſi in oratione. g̃ ⁊c ¶ Ꝓ verbū infinitū ē vna dictio cuiuſ ſūt modi ſignificandi que ſ t principia cōſtruendi ipſuz cū alia dictione. cū ergo habeat ꝑ ſe mōs ſignificādi per quos cū a°conſtrui poteſt. ſeq̃t. ꝙ poteſt manere in oratione ifinitū ¶ Ꝓ incōueniēs videt eſſe ꝙ dictio ꝓpter ſolaz ordinationē eius in oratione amittat ſuaz rationez ꝙ eius ſignificatū non maneat: ſed fiāt. z. dictiones. ¶ Ꝓ boecius ſic arguit ꝙ niſi hoc eſſet ſequeretur vnū ſillogiſmuz poſituz a platone fieri ex omnibus negatiuis. arguit eni plato ſillogice v̄bi ī mi. i p̄ma figura poneret v̄bū ifiniꝝ a parte predicati. qō ſi illud eſſet negati eſſet ſuus ſillogiſmꝰ habens minorē negatiuaz i prima figura. quod tamen eſt impoſſibile ¶ In oppoſituz ē ari. hic in littera. vbi dicit ꝙ ꝑter v ſ. ſ. finitū nulla eſt. ſ. affirmatio vel negatio. qz ſi per verbū infinitū eſſet affirmatio vel negatio ſequeretur ꝙ oppoſitiones tot mōis poſſēt variari quando eſt predicatur zꝰ. ſicut quādo predicatur 3ꝝ adiacens. quod ē falſuz. vt patebit infra ¶ R°. dico ſimiliter ꝙ verbuz infinitū poſitū in oratione non differt a verbo pure negatiuo. p̄batio huius. tuz per boeciū qui dicit. ꝙ verbū infinitū poſitū in oratione vim nō retinet. ſed eſt verbuz pure negatiuū. ait enim ꝙ verba infinita tunc ſunt ifinita cuz ſola ſint. cuz autez alicui nomini iuncta ſunt: iaz finita ſunt. ſed tamen cū negatione in tota ꝓpoſitiōe intelliguntur. qz in oratione affirmatiua aliqd affirmatur de aliquo. ſed nihil de homine affirmatur cum dicitur. homo non currit. ratio hꝰ dicti eſt. quia verbum aggregatur ex duobus. ex re et cōpoſitione. qua ſignat aliquid eē aut ñ eē. verbū āt ifinitū fit p additionē ꝑticle negatiue q̃ remouet v̄bū ꝑz ſe. cū igitur addit

Q°. 12.

de eo qꝰ eſt

manet infinitum in oro̅ne

manet infinitum in oro̅ne

Hec alber

homo eſt. non homo non eſt

noī posito in subiecto remouet qō significaī per
vbū eē. ō aī nō āt ob aliud ē propositio negatia
nisi qz remouetur aliqd eē aliud; verbū. g̃ ifini
tū ē verbū itellectū cū negatione quod ñ admit
tit ex pte nominis. cū enī dicī non homo cur-
rit. nō remouet aliqd eē ab aliq̄: sed verbū in-
finitū extra oronez itelligit vt vna dictio. z in
oronе non. qz verba ifinita cū sint sola itelligū
tur vt nomia: nec remouet aliquid ab aliq̄. si tñ
itelligeretur negatio infinitans referri ad rem
vbi. ɔñs esset dicere q̄ verbū infinitū manez
ifini9 i oronе sic verbū priuatuz manet priua9
i oratione. vt hic. ille excecaī. z hoc ē q̄ i verbis
affirmatis p̃uatis cōpositio intelligit tm̃ p̃ua
tio rei. sz non ē sic de verbo infinito. qz vt dicit
boecius q dic̄. homo non currit nihil de homie
affirmat. sed magl ab hoīe aliqd tollit. tū qz si
sic idez esset dicere. homo ñ currit. z hō ē ñ cur
rēs. sed ex ꝟa. sequitur igitur non currēs ē ho-
mo p conuersionē. ergo idez sequitur ex prima
qō ē falsuz. qz añs potest esse verū consequēte
existēte falso. vt posito q̄ nullus hō sit. qz tūc
hec ē falsa. homo currit. ergo hec ē vera. homo
non currit. hec autē falsa. ñ currēs ē homo. vt
posito q̄ ñ currēs sit lup9. qz tūc ḧ ē ꝟa vl̄ p̄t eē
ꝟa. hō ñ currit. hec falsa. non currēs ē homo. qz
valet istaz. lupus ē hō ¶ Ad p̃mū in opposituz
dico q̄ vbū ifinitū iō ē infinitū. qz res signifi-
cata p ipsū similiter cōuenit ei qō ē z ei quod ñ
ē: vnde ex hoc sequitur q̄ vbū infinituz signifi-
cat aliquē cōceptū determiatū. sic nec nomen
ifinitū. sed ex hoc ñ segī vbuz ifinitū iɔ̄tum ē
ifinitū dici de aliquo. sz solū sequiī conceptuz
vbi ifiniti non esse distinctū nec determinatuz
¶ Ad aliud dico q̄ verbuz infinitum est nota
dicēdi de altero i p se accepto. sed qñ cū alio po
nit denotaī aliqd remoueri ab aliquo. puta ñ
esse ābulare verū de homie. vt dicēdo homo ñ
ābulat. qz cōpositio q̄ significat aliqd eē vel ñ
eē de rōe verbi. z ñ ē tm̃ mo9 significādi. et iō
negatio non tm̃ referī ad rē vbi sed ad cōposi-
tionē. iō vbi ponit vbū ifinitum i oronе: illa ē
ppositio negatiua simpliciter. vñ lz in se sit no
ta dicēdi de altero. non tamē manet nota dicē
di i oronе. ¶ Ad 3m dico q̄ vbi ifiniti ñ sūt mōi
significādi quibus ordinari p̃t cū alia dictiōe i
oronе. rc̄. ita q̄ rō verbi ifiniti maneat. qz si sic
iā non significaret eē alic9 remoueri ab aliquo
sz tm̃ negatōz alteri9 eē ab alio ¶ Ad 4m dico
q̄ ncē ē de vbo ifinito ex oronē fieri. z. dictio-
nes i oronе. qz cū vbū significet aliqd eē ō aliq̄
negatiua pticula aduenies verbo iɔ̄tū vbū ē
remouebit eē alic9 ab aliq̄. z hoc ē facere pposi
tionē negatiuā simpliciter. ita q̄ in nullo reali
aut rōis differt ppō negatia a ppōne vbi po-
nit vbū infinitū ¶ Ad vlti9 dico ꝺz q̄ dic̄ boe
cius q̄ i mi. talis silli si vbū infinitū itelligitur
vt vna dictio negatio tm̃ itelligit referri ad ac-
tū vt sit sensus ñ currit. i. ñ ē currēs. qō obdit
boeci9. qdē ē dicere sor. currit z sor. ē currens
sz negatia pticula cū hoc vbo ē sic dicēdo. sor.
ñ ē currēs. stati facit ppositionē negatiuā. cuz
igit̄ i hoc vbo currit p̄. ē. vbū cōtinebaī sic. dicē
do. sor. ñ currit remouet ē currēs. qz totū vbuz
ita q̄ i toto vbo itelligit ñ cursus. boc ēt dicit
boecius paulo āte. q̄ cū dico sor. nō ābulat. ñ
de boie aut sorte aliqd affirmo: sz potius aliqd
tollo. qō si eēt affirmatio. i. si vbū esset ifinituz
aliqd de aliq̄ eē affirmaret. vult g̃ q̄ si manez
ifinitū cōpositio eēt affirmatia. z ita ñ esset ver
bum infinitū. sed res verbi tantum.

¶ Quando autē. rc̄. postquā ari. distīxit
z multiplicauit enūciatōes i quib9 nomē fini9
vel ifinitū ponit tātuz a pte subiecti. z ē p̄dica
tur z9 h̄ multiplicat enūciationes i qb9 nom̃ fi
ni9 vl̄ ifini9 ponit a pte subi z p̄dicati. z p̄dica
tur. 3. adiacēs. vbi sic p̄cedit. p̄. s. fac̄ qō dc̄m ē.
2o exponit quoddā dubiū circa dictas enūcia-
tiōes ibi (qm̃ vero ɔria) p̄ma i. z. p̄ multiplicat
enūciatōes i qb9 ponit nomē cū hoc verbo. est.
substātio. 2o illas i qb9 ponit alia vba adiectia
ibi (i hiis vo) p̄ma i. 3. p̄ distinguit enūciatiōes
i qb9 subycit nomē ifinitū nō vl̄r sumptū. 2o
illas i qb9 subycit nomē finitū vl̄r sūptū. 3o il-
las i qb9 subycit nomē ifinitū ñ vl̄r sumptuz.
ꝺa ibi (simpliciter āt se habet) tertia ibi (alie āt
ad illud) p̄ma i. 3. p̄ p̄ponit taliuz enūciationū
oppositionē. i. diuersitatē. 2o cōcludit ea q̄ ha-
bitudinē z nūerositatē. 3o exēplificat in figura
ꝺa ibi (q̄re q̄ttuor) tertia ibi itelligim9 ¶ Circa
p̄m. z. tāgit. qz p̄ p̄ponit itētū dicēs q̄ qñ ē p̄di
cat 3m adiacēs. dupl̄r dñr oppositiones. i. sunt
duplo plēs q̄ p̄m. i p̄missis ei enūciatōib9 i qb9
ponit tm̃ nomē ex pte subiecti. ꝺ qōlibz subem̃
ē vna cōpositio vel ɔbiatio oppositoq̄. vbi gr̄a
si subiectū ē nomē ñ vl̄r sūptū ē vna tm̃ cōbia
tio. vt hō ē: hō ñ ē. sz qñ ē p̄dicat 3m adiacens
oz eē. z. oppositiōes eodē subiecto exñte. ꝺm q̄
nomē p̄dicatū p̄t eē fini9 l̄ ifini9. vbi gr̄a. hec ē
vna oppositio. hō ē iust9. hō ñ ē iust9. z hec est
alia. hō ē ñ iust9. hō ñ ē ñ iust9. sil̄r g̃ ō alys cū
g̃ p̄me esset. s. ꝺ. 4. cōbiatiōes vt p̄dcz ē. segī q̄
ille erūt oēs cōgregate. iō ꝺ. 4. cōbiatiōes aut
oppositōes vt ex seq̄ntib9 apparebit 2o ibi (di
co āt) expōit qō dixerat. s. q̄o ē itelligit. 3. adia-
cēs. qz cū dico. hō ē iustus. aut hō ñ ē iust9. li ē
dico adiacere p̄dicato 3m nomē l̄ vbū i affirtōe
¶ Nōn q̄ hō vbū ē. qñz p̄dicat 3m. qñz. 3. adia-
cēs p̄o qñ p̄dicat p se. vt dicēdo. hō ē. hō ñ ē. z tc̄
p̄dicat eē exñtie q̄ ē eē simpl̄r. qz p hāc enūcia
tionē dat̄ itelligi q̄ hō ē exñs i rez natura. vel
ñ exñs 2o. p̄dicat. 2o. qñ ñ p̄dicat p se. q. p̄nci-
pale p̄dicatū vt pri9. sz q̄i coniūctum principa
li predicato ad copulandum ipsuz subiecto vl̄
remouendū. vt dicendo. homo est albus hō ñ

ē albus vbi eē nō attribuit subcō cū li est. non
sit p̄dicatū nec ps p̄dicati: sed tm̄ copula ut oñ
sum fuit s̄. i quadā qōe. vñ sequit hō ē animal.
g̊ est simpl'r exñs. sed attribuit aīal subiecto me
diante ꝟ vbo est. vñ hic res b⁹ verbi est nō spe
cificat illud qō subsequit. s. ip̄m aīal ad stāduz
p exñtib⁹ tm̄. sed ex⁹ aīal specificat illd. qz qñ ē
p̄dicat. z. p̄dicat q̄ in a⁹ est. ꝛ ita ens sūptuz pro
aīali est ita indr̄ns ad suppoſita. sicut aīal. s. tā
ad exñtia q̄ ad nō exñtia. dr̄ g̊ z⁹ adiacens non
q̄ sit p̄dicatū aut ps predicati. sed qz est tertia
dictio i enunciatiōe adiacens p̄dicato siue illō
sit nomē vt qñ nomē predicat siue illud sit ver
bū ut qñ vbum predicatur. ¶ Uel aliter ut ait
quidā siue est nomē siue verbū vbi notat q̄ li
est pōt dici nomē: prout quelibz dictio pōt dici
nomē. ꝛ fic est z⁹ nomē. i. tertia dictio. sed qz dic
tio significans tp̄s magis prop̄e dicit verbuz
q̄ nomē. iō addit vel verbuz. q̄si dicat ad b̄ q̄
sit. z. adiacens nomē refert vtrū dicatur nomē l'
verbū. ¶ Deide cū dicit (quare q̄ttuor) ꝯcludit
eo⁹ numerū videlz ꝛ bitudinez: vbi. z. facit. p̄
ꝯcludit numer⁹. z⁹ expōit ea⁹ bitudinē ibi (qr̄
due) ꝯcludit g̊ q̄ quattuor erunt ille enūciati
ones in q̄bus. s. est predicat. z. adiacens de sub
iecto finito nō vl'r sūpto. dcm est q̄ due sunt op
positiōes. qñ est predicat. z. adiacēs. cū ergo oīs
oppō sit inter duo sequit q̄ sunt q̄ttuor enūci
ationes in quib⁹ subcō nō vl'r sumpto exñte fi
nito predicat est. z. adiacens. ¶ Deide cū dicit
(quare due) exponit ea⁹ habitudinē di. q̄ due
ea⁹ se bñt ad affirmationē ꝛ negationē ꝟ ꝯnaz
sicut p̄uationes alie due minīe. subdit ār statiz
exponēs qōdā dcm (dico ār qm̄) dixerat eni q̄
sunt q̄ttuor enūciatiōes. qō p̄z. qz loquit hic de
enūciationib⁹ in quib⁹ hoc verbum est adiacet
alicui nomi finito vel infinito. puta q̄ adiacet
iusto aut nō iusto. ex⁹ primi dōo. hō est iustus.
ex⁹ scōi. hō est non iustus. ꝛ he due sunt affirma
tiue. qz i neurra apponit negatio ad verbū. qz
igit oī affirmationi opponit nega⁹ ut i primo li
bro dcm est. sequit q̄ eis rñdent due enūciati
ones. ergo sunt q̄ttuor ille. s. hō ē iustus. hō ñ ē
iust⁹. hō ē ñ iust⁹. ꝛ hō ñ ē. ñ iustus ¶ Ad expo
nendū p̄i⁹ dcm multi multa dicunt. eo q̄ a⁹.
loquit occulte. eligendo tñ expōnem quā puto
veriorē sciendū q̄ tripl'r nom̄ potest i istis enū
ciationib⁹ p̄dicari. qñz ei predicat nomē finitū.
ꝛ tūc est vna oppō hñs duas. vnā affirmatiuā
ꝛ aliā negatiuā. ut hō est iustus. hō non est iu
stus. que dr̄ simplices. qñz predicat nomē in
finitū. ꝛ tunc est alia oppō hñs duas vnā affir
matiuā et aliā negatiuā. ut hō ē non iustus. hō
non ē non iustus que dr̄ infinite. qñz ēt predi
cat nomē p̄uatm̄. ꝛ tunc est alia oppō habēs
alias duas vnā affirmatiuā aliā negatiuā. vt
hō est iiustus. hō non est iiustus que dr̄ p̄ua
tiue ¶ Dis visis exponit l̄ra q̄ q̄ttuor p⁹ di
cta⁹. s. enūciationū. due quid affirmatiue. q̄⁹
vna ē simplex de p̄dicato finito. alia infinita.
de p̄dicato ifinito se bñt ꝟz ꝯnam ad affirmationē
ꝛ negationē. ut. s. ad vnā affirmatiuā sequatur
alia negatiua. nā ad affirmatiuā simplicē seq̄t
negatiua ifinita. ut si hō ē iustus. g̊ hō non est
non iustus ¶ Due vero. s. negatiue minore. i. ñ
ita se bñt ad affirmatiuas. vt ex negatiuis se
quant ex⁹ affirmatiue sicut ex affirmatiuis se
quebant negatiue. ꝛ q̄⁹ ad vtrunq; istor⁹ sil'r se
bñt p̄uatiue sicut infinite. iō dicit q̄ due istarū
. q. se bñt ad ꝯntiā. sicut p̄uationes. i. p̄uatiue.
sicut g̊ ad affirmatiuā simplicē de p̄dicato fini
to sequit negatiua de p̄dicato infinito. ꝛ nō ex⁹
ita ét seq̄tur negatiua de p̄dicato p̄uato. ꝛ non
ex⁹ ut si hō est iustus. g̊ hō nō ē iniustus. ꝛ hō ñ
est non iustus. ꝛ ex⁹ sil'r seq̄tur. si hō ē non iust⁹
g̊ hō nō ē iustus. ꝛ hō nō ē iniust⁹. ꝛ nō ex⁹ q̄re
ār sic ꝯsequāt ꝛ nō ex⁹ dicet infra ¶ Deide cū di
cit (intelligim⁹ vo) exēplificat qō dixerat i q̄dā
descriptiōe figurali. dicit g̊ q̄ illud qō dcm ē in
telligim⁹ ex his que subscripta sūt. ē iust⁹ homo
ꝛc. fiat vna figura in q̄ in p̄mo angulo qui sit a.
pōtur affirmatiua de p̄dicato finito. hec. s. hō ē
iust⁹. in z⁹ angulo a latere qui sit. b. pōtur nega
tiua ō predicato finito. hec. s. hō nō est iust⁹. in
z⁹ angulo sub. b. qui dicat. e. pōtur affirmatiua
de predicato ifinito. vt hō ē nō iust⁹. in 4⁹ an
gulo sub. a. q̄ dicatur. d. pōtur negatiua de pre
dicato infinito. ut hō nō ē nō iust⁹. addit ēt q̄
in. 5. angulo sub. e. q̄ dicat. e. ponat affirmatiua
ō predicato p̄uatiuo. vt hō ē iniust⁹. in. 6. anglo
sub. d. q̄ dicat. f. ponat negatiua de predicato p̄
uato. vt hō nō ē iniust⁹. ꝛ qm̄ ad. 4. p̄mas dicit
a⁹. q̄ in hoc loco ē. ꝛ nō ē. adiacet iusto. ñ sil'r in
negatiua finita. in affirmatiua ār ifinita ꝛ nega
tiua adiacet nō iusto. dicit q̄ hec fm dictā figu
rā sūt dispoſita. quē admo⁹ dcm est in resoluto
rys. i. in libro po⁹ in⁹ fine p̄mi ¶ Qō ār ad. c. se
quat. b. p̄bat a⁹. in libro po⁹. vbi s. sic de. q̄lz
est ve⁹. a. aut. b. ꝛ de nullo siml'r cū sint oppoſita
ꝯdictorie. g̊ alterū est ve⁹ de. c. sed non. a. qz esse
iust⁹ non ineſt ei qō ē eē nō iustū. ergo. b. sequit
ad. c. s. nō eē iustū ad esse nō iustū. vt si hō ē nō
iust⁹. ergo hō nō ē iust⁹ eadem rōe. sequit si hō
ē iust⁹. ergo hō nō ē nō iust⁹. qz ille nō iustuz ꝛ
nō eē nō iustū sūt oppō ꝯdictorie. de eo ār q̄ eē
iustū nō potest dici esse nō iustū. ergo erit verū
dicere non eē ñ iustū. g̊ sequit q̄ si homo sit iu
stus q̄ homo nō ē non iustus. sed vt p̄dictū est
ñ sequit ex⁹ qz ad negatiua de p̄dicato finito nō
sequit semper affirmatiua de p̄dicato infinito
vt si homo nō ē iustus nō sequit. ergo homo est
non iustus. qz. s. hec hō non est iustus. habet. z.
causas veritatis. banc. s. homo nō ē. ꝛ banc. hō
q̄ ē. non habz habitū iustitie. sed hec. homo ē ñ
iustus. non habet nisi vnā causaz veritatl. quia
hec ponit hominē eē a quo negat bitum iustitie

ꝛ ita nō ſequit̄ bō nō ē iuſtus. g̊ bō ē nō iuſtus niſi ſuppoſito ꝙ bō ſit. ꝛ b ē ꝙ ⁊ſuenit dici ꝙ ñ ⁊ſequit̄ ex⁹: niſi cū cōſtātia ſubiecti. Silr ū ſeq̄t bō nō ē nō iuſtus. g̊ bō ē iuſtus. qꝛ ꝑma bz duas cauſas veritatis. qꝛ de eo ꝙ nō ē bō. verū ē dicere ꝙ nō ē nō iuſtū. Jt⁹ de eo ꝙ ē bō verū ē dicere ꝙ nō ē nō iuſtū. puta ſi bz bituz iuſticie ſcōa ām ponit boiem eē. qꝛ eē iuſtū ſo⁹ ineſt boi exiſti. g̊ nō ſequit̄ ex⁹: niſi ut s cū ⁊ſtātia ſubiecti. ſilr ēt ē in ꝑuatiuis. nā ſi bō ē iniuſt⁹. ſequit̄ g̊ nō ē iuſtus. ꝛ nō ex⁹ ꝓp eandē cām. ſilr ſi bō ē iuſt⁹. ſequit̄ g̊ bō nō ē iniuſtus. ꝛ ñ ex⁹ bñ g̊ dic̄ ax̄. ꝙ due illax̄. 4. ſe bñt ad affirmatiōnē ꝛ negationē ſm ⁊ñam. ſicut ꝑuationes due priuatiue due vero mime. i. nō ex⁹ ſicut expoſitum eſt

Ad maiorē euidētiā ꝓdcōx q̄rit̄ vtrū ad negatiuā de ꝓdicato finito ſequatur affirmatiua de ꝓdicato ifinito. vt hoc nō ē iuſtū. ergo hoc ē nō iuſtū. videt̄ ꝙ non. ꝓ ari. i lr̄a qui dicit ꝙ quatuor ꝓpoſitionū. duax̄. ſ. ō ꝓdicato finito ꝛ duarū ō ꝓdicato ifinito: due affirmatiue ſe habent ad negatiuas: qꝛ ex vnius affirmatione ſeq̄tur alteriuſ negatō. ſz due affirmatiue nō ſimilr ſe bñt ad negatiuas. Dicitur ꝙ ari. nō ītēdit cō ſequētiā valere i terminis cōpoſitis. Contra. quia dicit̄ i lr̄a. dico ām eſt hoc loco adiacere iuſto vel non iuſto. ſed iuſtū ꝛ nō iuſtuz ſunt termini ſimplices. g̃ de iſtis intendit. ꝓ ad ꝓncipale ꝓ ꝓox dr̄ ꝙ dr̄t ⁊ſtruendo ꝛ ōſtruēdo eē ñ b ꝛ ñ eē b. vbi ēt dicit ꝙ ex negatiua ō ꝓdicato finito non ſeq̄t negatiua de ꝓdicato infinito. qꝛ eē non albū ꝛ nō eē albū ſic ſe bñt ſic̄ poſſe non ambulare ꝛ nō poſſe ambulare. ſic̄ g̊ ex ſecūda illax̄ non ſeq̄t ꝓor. ſic g̊ non ſeq̄tur nō eē albū. g̊ ē non albū. ꝓ negatiua pōt bēre duas cās veritatis affirmatiua nō. vt dcm̄ ē exponendo lr̄az. g̊ a negatiua ad affirmatiuā ē fallā conſequētis. ſic̄ a diſiūctiua ad alterā ꝑtez. In oppoſitū. iuſtū ꝛ non iuſtū dicūtur de q̄libet. ſi g̊ de illo non dr̄ iuſtū. ſi iuſtū erit verū de ipo. vl̄ ⁊dictoria erūt ſimul. ꝓ ari. dicit ifra ꝙ ſi verū ē ſterrogatū negare: verū ē affirmare ꝓdicatū ifinitū. vt ſi q̄rit̄ an ſoz. ſit ſapiēs. ſi dicat̄ nō. ſeq̄t ergo ē nō ſapiēs. g̊ ⁊c. ꝓ b ifra i lr̄a dr̄ qō ſeq̄t. nō omnis bō ē ſi iuſtus. nā ſilr ſe bz vtraq; negatiua ad vtrāq; affirmatiuā. R⁹ ꝛ dico ꝙ exiſtib⁹ ꝓpoſitionib⁹ de eodē ſubiecto ꝓdicatl variatis ſm finitum ꝛ ifinitū affirmatiue vel negatie terminis ſumptis ſingl̄arib⁹ vl̄ cōpoſitis cōpoſitiōe exiſte de ꝑſenti ꝓterito vel futuro ſi duo ꝓdicata affirmati ꝓpoſitionū dicantur de q̄libet. ex negatiuis ſequuntur affirmatiue. ſicut ex⁹: ſi āt nō. nō. ꝛ ſm hoc ſunt due cōcluſiones i q̄ſtione. Cui⁹ ratio ē quā ponit ari. in ꝓ ꝓox. accipiātur enim termini ſimplices. puta. ſor. ē bon⁹. ſoz. ē nō bonus. ſoz. nō ē bonus. ſoz. nō ē nō bonus. ſi eē bonū ꝛ eē non bonū de q̄libet dicant̄. ꝛ ō nullo eodē ābo. ex affirmatiuis ſequūtur negatiue. ꝛ ex⁹: cōnertibiliter. qꝛ ſi nō: cōtradictoria ſimul ſtabūt. qꝛ ſi ſoz. non ſit bonus ſeqtur ꝙ ſit non bonus. ꝛ tūc bonuz ꝛ non bonū dicunt̄ de quolibz ꝓ poſitū. tunc ſor. erit bonus. ſimul. g̊ eſt bonus ꝛ nō bon⁹. ꝛ ex⁹: tenet ꝓp idē. In terminis ēt cōpoſitis ē eadē ratio. qꝛ ſi eē albū lignuz ꝛ non eē albū lignū diceret̄ de q̄libet. ſequeret̄. nō ē albū lignū. g̊ ē non albū lignū vel ⁊dictoriū ſtaret. ꝛ tūc ⁊dictoria ſit̄. Sed ī gbuſdā de eodē vtrūq; ꝑdicatoꝝ negatur cōpoſitoꝝ. ꝛ non dicūtur de q̄libet. vt b. bō ē albū lignū. bō ē non albū lignū. vtrūq; enim falſū ē de boie. iō nō tenēt ⁊ña. ꝛ iō dictum ari. itelligitur eē verū i terminis ꝛ ꝑdicatis cōpoſitis q̄ nō nccio dicūtur de q̄libet. vt ē dictū. ex his ꝑz ad argumēta hinc inde. Ad ꝑmū cū ari. dic̄ duo vo minime. dico ꝙ itelligit negatiuas non inferre affirmatiuas. qꝛ nō vliter iferūt. ſic̄ ex⁹: qꝛ non niſi q̄n ꝑdicata affirmatiuax̄ dicūtur ō q̄libet ꝛ de nullo eodē ambo q̄ nō cōtingit in ꝑdicatis cōpoſitis. Ad aliud de libro ꝓox dico ꝙ differt q̄ꝫtū ad mo⁹ enūciandi. i gbuſdam tñ ñ differt realiter. vbi gr̄a: q̄ꝫtū ad mo⁹ enūciandi ſoz. non currere ē verū: ꝛ ſoz currere nō eſt verū. ꝛ tñ q̄ꝫtū ad veritatē non differūt. Cum autē dicitur ibidē ꝙ ex negatiua de ꝓdicato finito nō ſeq̄t affirmatiua ō ꝓdicato ifinito. dico ꝙ ē verū mō ꝓdicto ſuppoſito. ſed ꝙ ꝓdicata affirmatiuax̄ non dicantur de q̄libet. q̄ manifeſtū ē de ꝓdicatis cōpoſitis. Ad vltimuz dico ꝙ affirmatiua tot modis verificari pōt de ꝓdicato ifinito quot modis negatia ō ꝓdicato ifinito. eē eni non boie nō plus ponit q̄ꝫ non eē boie: ſz eē ſimpliciter plus ponat. poſita g̊ ipoſtaſi ꝓdicta ꝛē cū cōſtantia ſubiecti conuertibiliter ſe bñt. ꝛ eq̄les bñt cās veritatis. Ad ꝓ ꝓ alia ꝑte ꝑz ꝙ bō ꝛ ens non bō non dr̄ ō q̄libet. vtrūq; ei falſū ē ō chimera. ſic̄ dico ꝙ iuſtū ꝛ ens nō iuſtū nō dicunt̄ de quolibet. nō iuſtū āt: vt ē terminus vnus infinitus ē idē ꝙ ens ſi iuſtū. qꝛ non dr̄ niſi de ente. Ad zm dico ꝙ orationes ſunt ordiate vt cōpoſita ꝑſupponit ſimplicē. vñ q querit aliqd adiacēs huic ꝝbo ē ꝑſupponit ipſū eē. vñ querēdo an ſoz. ſit ſapiēs. ſupponit ſoz. eē. ꝛ ſi ſoz. ē. ꝛ nō ē ſapiēs. qꝛ tñ negatia pōt dici de nō ente. iō ad ipſam nō ſēp ſeq̄t affirmatiua. Ad aliud dico ſimilr ꝙ i illa illatōne ꝑſupponit boiez eē. ꝛ ſic cū cōſtātia ſubiecti ad negatiuā ꝑt ſeq affirmatiua. ſic̄ ex⁹:.

Similiter aūt ſe bz.

poſtq̄ ari. mltiplicauit oppoſitiōes vbi ſubycitur terminus vlis non vniuerſalr ſumptus. hic facit idē: niſi qꝛ ſubycit̄ terminus vlis vniuerſaliter ſūptus. circa qō duo facit. ꝓ facit qō dictū ē. z⁹ cōpat bas ad precedētes ibi (ſz non ſimiliter) dicit g̊ ꝙ ſmiliter ſe bz affirma⁹ ſupp. ꝛ nega⁹ ſi ſit nominis. i. ſubiecti vniuerſalr vlr

l

sūptī. vt oīs bō ē iustus. oīs homo nō ē iustus. q̄ sunt affirmatiua ꝛ negatiua ꝺ p̄dicato finito

¶ Itē oīs homo ē non iustus. oīs homo non ē nō iustus ¶ Disponātur i figura hoc modo. i p̀mo angulo sit a. ponat affirmatiua de p̄dicato finito. in secūdo angulo a latere oppositō sit. b. ponatur sua negatiua de p̄dicato finito. i. 3°. āgulo sub. b. q dicatur. c. ponat affirmatiua de p̄dicato ifinito. in 4°. angulo sub. a. q dicat. d. ponat negatiua de p̄dicato ifinito. ꝛ possūt addi affirmatiua ꝛ negatiua de predicato p̀uatiuo sicut p̀us ¶ Postea ibi (sz nō similiter) compat istas ad p̄cedētes dicēs q̄ non similiter cōtigit āgulares eē veras i istis sicut in illis. qꝛ ille sūt idefinite ꝛ i idefinitis angulares possūt simul esse vere. vt hō ē iustus. hō non ē iustus. ꝛ similiter ista. hō ē non iustus potest simul eē vera cū ista. homo ē iustus. cuius ratio ē. qꝛ subiectū pōt esse p diuersis ¶ Sz iste vniuersales. oīs hō ē iustus oīs hō non ē iustus possūt simul eē vere cū sint ꝯrie. qđ significat cū subdit. be igit due oppositē sunt. iterponit āt quoddā ad remouēdū dubiū. cōtigit āt aliq̄s. s. āgulares simul eē veras fm. s. q̄ se cōsequūtur. vt vl̄is affirmatiua de p̄dicato ifinito et vl̄is negatiua de p̄dicato finito possūt simul eē vere. vt oīs hō ē non iustus. ꝛ oīs hō nō ē iustus. ꝛ sil̄r vl̄is affirmatiua ꝺ p̄dicato finito. ꝛ vl̄is negatiua de p̄dicato infinito. vt oīs hō ē iustus. ꝛ oīs hō ñ ē nō iustus possūt simul eē vere ¶ Segt illa ps (alie aūt ad illud) vbi distinguit ꝛ multiplicat oppositiones. vbi subiuncit nomē ifinitū ñ vl̄r sūptū: vbi duo facit. p̀. n. facit qđ dictū ē. zus cōpat has duas ad eas de subiecto finito. ꝛ in ꝟ ponit hītudinē earum inter se. ffa ibi (be aūt extra illas) dicit ꝯ q̄ alie enūciationes hñt aliq̄d additū. s. ex pte p̄dicati alias non hō. q. ad subiectum. vt non hō ē iust⁹ nō hō ñ ē iust⁹. ecce due ꝺ p̄dicato ifinito ¶ Itez ñ hō ē non iustus. non hō ñ ē ñ instus. ecce due de p̄dicato ifinito. ꝛ subdit cōcludēs numerum eaꝝ dicēs q̄ ñ erūt oppositiones plures magis istis. i. non erūt plures q̄ 4. q̄ subiuncit nomen ifinitū nō vl̄r sūptū. ꝛ p̄dicat 3⁹ adiacēs p̄dicato variato fm finitū ꝛ infinitū ¶ Notādum q̄ nomē infinitū debz subiuci. q. subiectū. ꝛ nō dicit absolute subiectū. qꝛ subiectū enūciationis p̀pe sūptū: cū sit nomē debz significare aliquā rē determinatā. qđ ñ facit nomē ifinituz. iō ꝛc. ¶ Postea ibi (be āt) cōpat has ad p̄dcās dicēs q̄ be. s. enūciatiōes ꝺ subiecto ifinito sūt extra illas de subiecto finito. i. nō hñt oppositionē cuz eis. nec ēt cū illis cōsequūtur. sz ipe fm se idest iter se hñt supp̄. cōsequentiā ꝛ oppositionē. ꝛ erūt vtētes. s. i oppositiōe ꝛ ꝟña: eo q̄ ē nō hō vtere tur. s. p subiecto ¶ Notāduz q̄ ari. h p̄termisit multiplices oppositiones vbi subiuncit nomē ifinitū vniuersaliter sumptū. qꝛ sil̄r possūt variari quēadmodū dictū ē supi⁹ in vl̄i⁹ de subō finito. possunt ei accipi alie. 4. sic. oīs non hō est iustus. oīs non homo nō ē iustus. oīs ñ hō ē nō iustus. oīs nō hō non ē non iustus. ꝛ sic a p̀mo vsq̄ ad vltimū hñtur. i6. enūciatiōes q̄ñ ē p̄dicatur 3⁹ adiacēs. cōputando illas. 4. qꝛ. 4. sūt de subiecto finito vl̄i nō vl̄r sūpto. ꝛ. 4. de subō ifinito non vl̄r sūpto. ꝛ. 4. de eodez vl̄r sumpto.

¶ Segt illa ps (in his ꝺo) vbi postq̄z multiplicauit oppositiones vbi p̄dicat hoc ꝺbū ē. quod ē verbū substantiuū. hic multiplicat oppositiones i q̄ b⁹ predicatur aliud verbū adiectiuū. vbi sic p̀cedit. p̀ facit qđ dictū ēst. z°. remouet dubium ibi (non eniz dicēdū) dicit ꝯ q̄ i his. s. enunciationibus i q̄ b⁹ non contingit. i. non ponit est sed aliud verbū. vt in eo q̄ ē currere vel ambulare idē faciūt. s. illa verba q̄ ad multiplicatōz enūciationū oppositionū sic posita. s. cū subō finito vl̄ ifinito: ac si adderet ē. vt oīs hō currit. oīs hō non currit. ecce duas de subiecto finito

¶ Notandū q̄ hic solū diuersificātur oppositiones penes subiectū finitū vel ifinitū q̄ñ predicat ꝺbū adiectiuū. ꝛ non penes p̄dicatū finitū vl̄ ifinitū. qꝛ p̄dicatū cū sit verbū: non p̀t ifinitari. ostēsū ē enim supra i quadā questione q̄ ꝺbū infinitū nō manet ifinitū i oīone ¶ Deinꝺ cū dicit (non eni ꝺō) remouet dubiū. qꝛ eniz ponit negationē infinitātē ad hūc terminū hō: ꝛ non ad hoc signū omnis. crederet aliq̄s q̄ etiā possz addi ad hoc signū oīs. ꝛ sic possz vlterius multiplicari oppositio. hoc remouet dicēs talē rationē. oē illud qđ debz ifinitari: oportet q̄ significet rē finitā. qꝛ ifinitū non pōt infinitari. sed hoc signū omnis ñ significat aliquā rē finite. ꝯ non poterit ifinitari. bus rationis p̀ ponit cōclusionē dicēs q̄ non ē dicēduz non oīs homo: sed negatio addenda ad illud q̄ est homo. z°. ponit mi. qꝛ oīs non significat vniuersalē. i. aliquā rē p̄dicamētalē finitā vniuersalē aut particularem: sed ꝟ significat q̄ñ vl̄r. ¶ 3°. ibi (manifestū ē) pbat mi. sic. hec ꝓpositio. oīs hō currit. nō differt ab illa. hō currit: nisi qꝛ vna consignificat vl̄r. alia non. ꝯ manifestū ē q̄ oīs soluz significat vl̄r. ꝛ sic mo⁹ rei ꝛ nō rē. ideo dicit q̄ hec. s. sine signo vl̄i differunt ab illis. s. vniuersalibus: eo q̄ non significāt vniuersaliter. ergo oīs ul̄ nullus aliud nō significat nisi q̄ñ de hoie affirmat vel negat vl̄r. ex quo cōcludit. ꝯ ꝛc̄ eaꝺ oportet cōponi. i. q̄ tā in vl̄i⁹ q̄z ideſinit] oz ce tera eē eadē p̄ter signuz. si eniz nō differūt nisi in ñ hēre ꝛ habere signū vniuersale. segt q̄ cetera oīa: p̄ter signū. erūt eadem hic ꝛ ibi ¶ Ad euidentiā p̄dcō ꝛ q̄ro vnā questionē. vtrū nomen ifinitū aliq̄d ponat. ita q̄ ad p̄dicationē eius ꝺ aliquo seq̄tur p̄dicatio entis de eodē. videt q̄ sic. naz p̀ poꝛ i fine. dicit q̄ ei qđ ē ñ eq̄le: aliq̄d subiacet. s. ieq̄le. sed ieq̄le aliq̄d ponit. ꝯ ꝛc̄. ꝛ nō eq̄le ¶ ℞ negatio alicuius ē remotio alicuius de aliquo. ꝯ negatio aduenies bomini remouz

aligd ab eo.ḡ aligd tollit ꝛ aligd derelingt.nā ablatio totius non ē alicuius ab aliquo ¶ p̄ si nihil ponat. ḡ ad negatiuā ō p̄dicato finito seq tur affirmatiua de p̄dicato ifinito. vt si bō nō ē iustus.ergo bō est non iustus.qō tam̄ aꝛ.ne/ gat ¶ p̄ boecius dicit ꝙ termin⁹ ifinit⁹ p̄dican tē speciē p̄uat:sz alia infinita derelingt.ergo ꝛc ¶ Contra. illud quod equaliter ē verū ō eo qō ē ꝛ de eo quod non ē nihil ponit.sz talis ē termi nus ifinitus.nā eq̄liter ē bos non bō ꝛ chime/ ra ¶ p̄ terminus infinitus īponit a negatione forme.sed p̄uata forma alic⁹ nō remanet aligd qō ē p illā formā.ergo ꝛc ¶ R.ꝛ dico p̄ ꝙ q̄rere an termi⁹ ifinit⁹ aligd ponat:ē q̄rere an de rōe eēntiali termini ifiniti sit ꝙ exigat aliquaz na/ turā subyci sibi ad hoc vt ꝓpositio sit vera in q̄ subycit.nā hoc ꝙ ē terminū infinitū aligd po/ nere: pōt habere duplicē itellectum: vel ꝙ de suo itellectu eēntiali sit aligd ei subiectū vl̄ ꝙ exigat de sua natura rē vel naturā ¶ ꝛ⁰ notan dus ꝙ aligd multipl̄r accipit.ſ. ꝓ re ꝛ natura q̄ existit vel ꝓ oi eo ꝙ ꝓ voce pōt significari. ¶ Ex his ꝫ⁰ dico ad.q.ꝙ nomē infi⁹ nō ponit aliquid ita ꝙ in suo itellectu eēntiali icludat aliqō ens ſz naturā.icludit tm̄ aligd indeteriatū ad ens. ꝛ ens intentiōale. sic.n.dō.non homo quicqd possit intelligi sub negatione bois pōt dici non bō. vñ dicit boeci⁹ ꝙ indr̄nter ē in quolz ꝙ est sil̄r. ꝛ ꝙ nō ē sil̄r.sed ens tm̄ in oꝑ.ut chimera ē nō bō.nega⁹n.aduenies terio finito p̄uat form finitaz significatā ꝓ termi⁹ ꝛ relinquit ens ide/ terminatū ad qōcūqz intelligibile ꝛ appb̄ēsibi/ le sub rōe q̄litatis determiate.ꝛ iō nō bō cōue nit cuilz cui ꝟuenit q̄litercūqz ens nature l̄ ens itelligibile. put intelligit sub p̄uatiōe q̄litat⁹ fi nite īporte ꝓ b̄ nom̄ ñ bō significat ens signifi/ cabile.qz si nō bō nil̄ significaret ꝓ plato nō bō. nō magis geseeret aimus audient⁹q̄ plata hac voce buf.ex quo ꝓz ꝙ nomen infi⁹ aligd ponit ut ens significabile.tm̄ nō ponit aligd deteria/ tū ¶ Ad p⁹ in oppo⁹ dico ꝙ ei ꝙ ē nō eq̄le ali/ quid subiacet ut ineq̄le tā id de q̄ dr̄ sed ꝙ ine quale sit positū ex vi significati ꝓ nō eq̄le ¶ Ad ꝫ⁰ dico ꝙ negatio aduenies termino reliquit aligd nō priuatū ꝙ ē ens itelligibile ꝛ significa bile.sed nil̄ nature relinquit ꝙ p̄fuit. ¶ Ad ꝫ⁰ dr̄ vno⁰ ꝙ hoc verbum est tm̄ est vnio siue mo⁹ vniēdi extrema.sed ēt ē res quedā vnita cui ap ponit p̄dicatū.ꝛ in b̄ verbo duo sūt.ſ. ꝟpō ꝛ res. ꝛ iō nō sequit b̄ nō est iustū.ḡ est nō iustū.qz in ista hoc est nō iustū affirmat res verbi.sed i hac b̄ nō ē iustū.negat res vbi ꝛ vtrobiqz negat iu/ sticia. vñ sicut ex negatione rei vbi nō sequit af firm̄tio eiusdē:sic nec sequit. b̄ nō est iustū.ḡ ē nō iustū. ¶ Alr̄ dr̄ ꝙ siue verbū sit copulatm̄ siue ps p̄dicati.ut dicit illa p̄ma rō.tm̄ certū est ꝙ in stū dat itelligere sub⁹.cū sit accñs ꝟcretiue si/ gnificatū.qz sic dō.bō ē iust⁹.significat ꝙ bō ē aligd cui iest iusticia.iō p̄dicatū bz vitatē du oꝛ termioꝛ.iō sic. nō sequit nō ē albū lignū.ḡ ē nō albū lig⁹.sic nō sequit.nō ē iustū.ḡ ē ñ iu/ stū. vñ ꝛ dcm aꝛ.de hac ꝟclusione itelligēdū ē de p̄dicat⁹ ꝟpositi⁹.ut iā sat⁹ dcz ē in.q. p̄cedenti ¶ Ad boe⁹ dico ꝙ lr̄a e⁹ sic itelligit.negat⁹ adue niēs terio finito remouet forz termi ñ remouē/ do forz alicui⁹ alteri⁹.ut ñ bō.qz li nō aduenies boi remouet spēz bois nō remouēdo spēz asini vl̄ eq.sz relingt spēs aliq̄s nō remotas:sz boe⁹ nō itelligit ꝙ nomē infi⁹ ponat i itellectu spēs istas:q̄ nō remouent ꝑ negatōz aduēiētē terio

¶ Ꝟoniam vero con

traia) ꝓstq̄z aꝛ. distinxit et ml̄tiplica/ uit oppōes ꝛ enūciatōes mō p̄exposito.nc̄ expo nit q̄daz dubia circa dc̄a.ꝛ ps ista dixit in.z. in p̄ncipalē ꝛ icidētalē.ꝛ vtrobiqz rēouet dub⁹.ſa ibi (trāsposita vo noia) p̄ma i.z. p̄ expōit qōdaz du⁹ circa enūciatiōes de subcō finito .z⁰ circa illas de subcō ifinito.ſa ibi (ille vo q̄ fz) p̄ma in duas.p̄ facit ꝙ dcz ē.z⁰ ꝟpat vl̄es enūciatiōes ad singulares ſ ꝟñaz.ſa ibi (mani⁹ ē āt) p̄ma i .z.fz ꝙ duo dubia ponit circa p̄dcā.p⁹ circa b̄ ꝙ dixit nō ꝟuenit angulares sil̄ ee vas.z⁹ circa b̄ ꝙ dixit. ꝟtigit āt aliqñ.ſa ibi (segr̄ vo) ¶ Ad euidētiā p̄mi notā⁹ ꝙ oēs enūciatiōes q̄ erāt i angul̄ suprapositę figure dñr angulares.ñ ꝟti/ git ḡ i vl̄ib⁹ angulares ee vas.ut oē aial ē iustū oē aial nō ē iustū.q̄ egpollet isti.nullū aial ē iu/ stū.iō dicit ꝙ qñ illa nega⁹ q̄ significat nullum aial ē iustū. ē ꝟria ei affirm̄tiōi q̄ ē.oē aial ē iustū iō segr̄ ꝙ nūqz erūt sil̄ ve de eod̄.ꝟria.n.mutuo se expellūt.ꝛ subdit.his vo opposite erūt aliqñ sil̄ ve.ſ.due subꝟrie.ut nō oē aial ē iustū q̄ eg/ pollet isti.qōdā aial nō ē iustū.ꝛ qōdā aial ē iu/ stū.p̄ñt.n.supponere ꝓ diuers ꝛ sil̄ ee ve q̄re āt subꝟrie pticulares dñr opposite ꝟrus vl̄ib⁹ dcz fuit s ¶ Postea cū dic̄ (segr̄ vo eā) ꝓbat z⁹ dcz .ſ. ꝙ qñqz cōtigit ag̃lares sil̄ ee vas.ſ.ꝑ ꝙ se cō/ sequūt vt vl̄is affirmatia de p̄dicato ifinito .ꝛ vl̄is negatia de p̄dicato finito p̄ñt: sil̄ ee vere.ꝛ sil̄r vl̄is affr̄tia de p̄dicato finito ꝛ vl̄is negatia de p̄dicato ifinito .iō dic̄ ꝙ ad illā q̄ ē.null⁹ bō ē iust⁹ segr̄ illa q̄ ē.ois bō ē ñ iust⁹.qō ꝓbat ibi (illa vo q̄ ē) qz si ad illā.nullus bō ē iust⁹ ñ seq/ tur illa.ois bo ē ñ iust⁹.da e⁹ oppositā q̄ ē illa. ñ ois bō ē ñ iust⁹.ſz ad illā segr̄.ñ ois bō ē ñ iu stus .q̄ egpolet isti .aliqs bō ē iust⁹ .ſz illa ñ p̄t star̄ cū p̄ma:cū sit e⁹ ꝟdictoria .iō dic̄ ꝙ illa q̄ ē aligſ bō ē iust⁹ ē opposita illi⁹ .ſ. p̄me q̄ ē.null⁹ bō ē iust⁹ qñ.ſ. egpollet isti.ñ ois bō ñ ē ñ iust⁹ ad quā segr̄ ꝙ ncc̄e ē aliquē .ſ. ee iustū. valet ḡ ista p̄ma ꝟña.null⁹ bō ē iust⁹.ḡ ois bō ē nō iu/ st⁹ ¶ Deiñ cū dic̄ (mānifestū ē ār) cōpat circa di cta vl̄es ad singl̄ares.mānifestauit.n. p⁹ ꝟñaz i vl̄ibus.qz hanc ꝟñaz non determiauit.iō b̄ re mouz dcās dr̄ias iter ꝟñaz i singl̄arib⁹ ꝛ vl̄ib⁹

dic̄ ḡmani⁹ eē q; ī singl'arib⁹ sī ē vuz iterroga-
tū negare.s.de p̄dicato finito vuz ē ꝛ affirre.s.ō
p̄dicato ifinito. vt si q̄rit̄ putas ne.socr.ē sapiēs.
si vuz ē dicere ñ ē sapiēs negādo.ꝛ vuz erit af-
firre dicēdo.igit̄.socr.ē ñ sapiēs.ad negatiuā.n.
de p̄dicato finito bñ segt̄ affirtia de p̄dicato ifi
nito ī talib⁹ terminis ꝛ cū cōstātia subcī.in vl'i-
b⁹ vo ñ ē vna affir.q̄ sil'r dicat̄ī sil'b⁹ terminis.
nega⁹ ātē va: vt si q̄rit̄.putasne:ois bō ē sapi-
ēs.si vuz ē dicere q; ñ ē sapiēs.B tñ ē flm̄ affirre:
dicēdo. ḡ ois bō ē ñ sapiēs:sz bñ ad illā:ois bō
ñ ē sapiēs:seq̄t̄ illa va.ḡ ñ ois bō ē sapiēs.qz B
ē oppō .i.ↄdictoria p̄me illius q̄ q̄rebat̄ an ois
bō eēt sapiēs illa vo.s.ois bō ē nō sapiēs ē ↄria
eiusō.qz eqpolet isti .nullus bō ē sapiēs ¶ Dei
de cū dic̄ (illa vo) manifestat q̄daz dubia circa
enūciatiōes de subō ifinito.ꝛ sūt duo p̄ rōz.zᵒ
ibi (significat āt) p̄mū dubiū ē istō.qz.n.locut⁹
ē de noib⁹ ifinit] ꝛ vbis.ꝛ dcz ē q; ñ sūt noia vl'
vba.crederz aliqs q; eēnt affirtōes ꝛ negatōes.
B remouz B, vbi p̄ pponit ↄclusionez .d.q; ille
enūciatōes ↄia cetes .s.nomib⁹ finit] p̄ finita no
mia l' vba. vt ñ bō ñ iust⁹ videbūt̄.q.negatio-
nes.i.oīones negatie sīñ noie q̄ztū ad vbū infi
nitū. vt ñ currit: l' sīñ vbo q̄ztū ad nomē ifinitū
vt ñ iust⁹. videbūt̄ icz̄ sz ñ sūt ¶ zᵒ pbat ibi (sp
.n.) vbi arguit sic.ois negatō ē va l' falsa.sz no-
men aut vbū ifinitū ñ sūt hi⁹.q.n.dic̄ ñ bō: nil'
magl dicit vuz aut falsuz:sz minⁿ q̄z q dicit bō
p se nisi aliqd addat̄ .ḡ ꝛc.b⁹ rōnis p̄ ponit ma.
ibi (sēp.n.) zᵒ mi. (q vo dixit) pz lr̄a. ¶ Notā⁹
q; vt expōit bo.pp B dicit minⁿ q dic̄ ñ bō q̄z q
dic̄ bō.qz q dic̄ bō aliquā rē determiatā dic̄.sz
q dic̄ ñ bō: ñ ↄstituit itellcm̄ ō aliq̄ re ōteriata
ꝛ iō minⁿ ē vus aut falsus.i.minⁿ dic̄ vuz aut
flm̄ q̄z q dic̄ bō. ¶ Deinde cū dic̄ (signat āt) remo
uet duⁿ zᵐ.qz.n.dixit p⁹ q; negatia de p̄dicato
finito seq̄t̄ ad affirmatiaz de p̄dicato ifinito.cre
deret aliqs q; sil'r eēt xᵒ. B remouz B. l' al'r me
li⁹ dixerat s q; enūciatiōes de subō ifinito sūt
ex illas de subō finito.boc declarat B.qz forte
dubiū videret̄. vbi.z.facit. p̄ oñdit q; enuncia
tiōes de subcō ifinito ñ sequūt̄ ad illas ō subō
finito. zᵒ. oñdit ↄñaz iter se ibi (illa vo q̄ ē) dic̄
ḡ q; illa.ois ñ bō ē iust⁹ q̄ est affirtia ō subō ifi
nito nulli illa zz.s.de subō finito significat idez
nec ē oppsita isti q̄ ē ois bō ē ñ iust⁹ negatia
de subō finito. sil'r itelligēdū ē de oib⁹ alys.cᵒ
rō p̄t eē.qz subm̄ ñ ē idē ī ist] ꝛ ī illis. ꝛ iō nec se-
quūt̄ nec opponūt̄ iter se. ↄña .n. ꝛ oppō vidēt̄
eē circa iō ꝛ supponūt identitatē subcī zᵒ (ista
vo) oñdit q; enūciatiōes de subcō infinito bñt
ↄñaz iter se.d.q; illa q̄ ē.ois ñ bō ē ñ iust⁹ q̄ ē af
firtia: tā de subō q̄z de p̄dicato infinito signifi-
cat iō q; ista.nullus ñ bō ē iust⁹.q̄ ē negatia de
subō ifinito tm̄. sil'r de alys vñ possz figura fie
ri ō ist] sic̄ de illis. ꝛ eēnt.4.ō subō vl'i ñ vl'r sū-
pto. vt nō bō ē iustus: ñ bō ñ est iust⁹.ecce.z.
de p̄dicato finito. ñ bō ē ñ iust⁹: ñ bō ñ ē nō iu-
st⁹.ecce.z.de p̄dicato ifinito.ois nō bō ē nō iu
st⁹.ois ñ bō nō ē nō iust⁹: ꝛ sūt ābe de p̄dicato
ifinito iter q̄s possūt ēt assignari oppōnes ꝛ cō
seq̄ntie quēadmodū ī illis de subō finito q̄ sūt
supi⁹ assignate ¶ Segt̄ ps icidētalis (trāspōsita
vo noīa) vbi ēt remouet duⁿ q; posset oriri ex p̄
dcīs añ.nā imediate fecit axx. vi ī p̄ponēdo ne-
gatiōz ꝛ postponēdo.sepe āt trāsposuit noīa et
vba.qñz p̄ponēdo adiectiua substātiuis.ut est
alb⁹ bō.ꝛ eᵓ.ē bō alb⁹.qñz p̄ponēdo vba noī-
b⁹.ut currit bō.ꝛ eᵓ.bō currit.ne ḡ crederz ali-
qs q; B faceret sil'r diuersitatez.sicut ī negatio-
ne.bᵒ.remouet p̄bās p rōz q; noīa ꝛ vba trāspo
sita bᵒ.ꝛ dcō iō significāt.vbi sic p̄cedit. p̄ ponit
ↄclusionē.zᵒ.addit p̄bōz ibi (nā si bᵒ.) dicit ḡ q;
noīa ꝛ vba trāsposita idē significāt.ut dō.ē bō
alb⁹.vel eᵓ.ē alb⁹ bō ¶ In ba p̄te (nā si bᵒ.) pro
bat p̄ talē rōz.qz si nō. ḡ eiusdē affirtiōis erunt
plures negatiōes.ↄñs ē flm̄.ḡ añs.ḡ oppo⁹ est
vexx.b⁹ rōis p̄ pōit ↄñaz.d.nā si boc q̄ dcz ē ñ
ē vexx. ḡ eiusdē.s.affirtiōis erūt multe negatio-
nes ¶ zᵒ ibi (sed oñsū) destruit ↄñs.qz oñsum ē
ē q; vna negaᵒ ē vni⁹ affirtiōis.zᵒ ibi (eᵓ.n.) pro
bat ↄñam.nā b⁹ affirtiōis q̄ ē alb⁹ bō .ē B nega
tō.ñ ē alb⁹ bō. ḡ si ista.ē bō alb⁹.differrz ab ista
p̄ma.ē alb⁹ bō. bēbit alicz negatiōz. ḡ vel banc.
ñ ē bō alb⁹. vel bāc nō ē nō bō alb⁹.ñ pōt esse
eᵓ negaᵒ altera illaxx hec.s.nō ē nō bō albus.qa
iā ē negaᵒ eᵓ affirtiōis.q̄ ē nō hō ē alb⁹. ḡ alia q̄
restat nō ē bō alb⁹ .ē eᵓ negaᵒ sz hec eadē ē ne-
gaᵒ b⁹ ē alb⁹ bō.qz idē negat.ꝛ de eoō q; altera
affirt hec.s.ē alb⁹ bō .q̄re erit vna negaᵒ duaxx
affrtiaxx.hec.s.ñ ē bō alb⁹.q̄re ꝛ sil'r mlte nega-
tōes erūt eiusō affirtōis.s. vt illi⁹ est albus bō
erit negatō illa .ñ ē alb⁹ bō ꝛ hec. nō ē bō alb⁹.
¶ 4ᵒ cōcludit cōclusionē p̄ncipalē ibi (qm̄ igi-
tur) di.māifestū ē ex p̄missis q; eaō ē affirtio ꝛ
negatō: ēt trāsposito noīe l' vbo ¶ Loz rō p̄b vi
det̄ petere.nā diceret aliqs q; negaᵒ b⁹.ē albus
bō ē.tm̄ illa.ñ ē alb⁹ bō.ꝛ ñ illa ñ ē bō alb⁹.sed
illa.ñ ē bō alb⁹ est negaᵒ b⁹ ē bō alb⁹.ari.āt sup
pōit ī rōne q; illa ñ ē bō alb⁹ sit negaᵒ b⁹.ē alb⁹
bō.qō ñ p̄bat.ḡ petit ¶ Rᵒ dicēdū p̄ boeᵐ q; p
illā.ñ ē bō alb⁹: tm̄ negat̄ q̄ztū affirtur p bāc ē
alb⁹ bō.ꝛ iō ari. suppōit sic māifestū q; sit eius
negaᵒ. nec curauit p̄bare ¶ Lōtra cōclusionez
ari.īstat̄.tū qz dicēdo.ñ ois bō currit.ꝛ ois bō ñ
currit: ñ significat̄ iō.tū qz dicēdo q; oīuz oppo
sitoxx eadē ē disciplīa: ꝛ eadē disciplīa ē oīuz op
positoxx.ñ iō significat̄.qz p̄ma ē va.p̄a est falsa.
significat̄.n. q; aliq̄ disciplīa p̄ticl'ar] ē oīuz op
positoxx.qō ē falsū.sil'r ē p̄ cuiuslibz bois.asinⁿ
currit: ꝛ asinⁿ cuiuslibz bois currit.qz p̄ma ē va
p̄a ē falsa ¶ Rᵒ ad p̄mū dr̄ q; ari. logt̄ tm̄ de no
minib⁹ ꝛ vbis. vt pz ī lr̄a. p̄ āt īstat̄ de dictōne
sincathegori. q̄ ē ois ¶ Ad zᵐ ꝛ zᵐ dr̄ q; vtraq;
ē va.nā tā subm̄ q̄z p̄dicatū stat p aliq̄ disciplī
na p̄ticl'ari.sz ideterminate ꝛ ñ p bac l' illa ōter
mīate. ꝛ sil'r de illa cuiuslibz bois asinⁿ ꝛc. iō.n.

significat hec ꝛ illa. alia rō ē grāmatical' ad illa ꝛ ad q̄ſcūq; iſtātias alias: ſi q̄ fiāt: qđ ari. itelligit cōclusionē đ significato termi ꝛ nō orōis. termi⁹ ātꝫ vbicūq; ponat' ſp idē significat. lz qnz ex trāſpōne terioꝝ possit significa⁹ orōis variari

¶ Quicqd sit de ista rnſiōe i ſe: tn nō ē ad mētē pbi. ipſe. n. itēdit remouere errorē circa orōes ne crederet' ꝙ nō idē significēt orōes i gb⁹ noia ꝛ vba trāſponūt' ¶ Dico g̊ alr ꝙ ꝛ⁰ aꝝ. nō ē itelligēda vl'r. lz tn q̄ ꝑ⁹ ad exēpla q̄ p⁹ posuit vl' ad sil'ia. vt ꝙ idē significat. ē bō alb⁹. ē alb⁹ bō. et currit bō. ꝛ bō currit ꝛc. ꝙ ꝟ. n. remouet' errorꝝ polis icidere circa dca. ꝛ sil'ia. qcqd sit de alys gbuscūq; ¶ Notan⁹ ēt ꝙ eiusdē affirtiōis esse plures negatiōes ꝛcessū ē ſ ee pole. ut i⁹. ois bō ē alb⁹ ē negatia hec. nullus bō ē alb⁹. ꝛ hec. ali qs bō n ē alb⁹. lz tn n i eađ q̄titate. qr ꝟ ē ipole ꝙ vni opponāt' vl' ples vles diuerse: ꝛ n eq pol lētes. ꝛ sic itelligēdū ē dcz ari. ꝟ. sed n videt' qn vnius vl'is sint. z. oppoſite i alia q̄titate. p ita vna vl'is alia pticl'aris. ꝛ sil'r e⁰: vni⁹ pticl'aris sint due oppoſite. vna vl'is alia pticl'ar. ¶ Ad maiorē euidētiā pdcōꝝ q̄rit' vtrū vbū de pnti copl'et nūc qđ istat vl' idifferēter q̊dlibz pns. et arguit' ꝙ n copl'et nc qđ istat. qr hec ēa. curro qn curro: lz sedeā. sed si curro copl'aret ꝑ tpe qđ nc istat falsa eēt ꝓpō. g̊ ꝛc ¶ ꝟ si tps pns copularet ꝑ nūc qđ istat ꝟ eēt repugnātia itellectuū sor. sēp ē. ¶ ꝟ si sic q̄libz ꝓpositio de pnti eēt necessaria. sil'r. qr ꝙ ē vl' n ē i ꝟ istāti nccē ē eē vl' n eē i ꝟ istāti ¶ Ad oppo⁹. qr si n copl'et nūc ꝙ instat. g̊ ꝟ eēt falsa. oē qđ ē: ē i ꝟ istāti. ꝛ ita aliqd eēt ꝛ n eēt i ꝟ istāti ¶ ꝟ nisi pns copl'aret ꝟ pns determiatuꝝ. hec. bō currit. possz esse va ꝑ boie currēte cras. qr vt⁹ ꝓmonis n artaret ad ꝟ pns magl q̄ ad illud ¶ K. ꝑ pmittā aliq̄ nccia. z⁰: dicā ad qōnē ⁊. ¶ Quā⁹ ad ꝑmū notā⁹ ꝙ vbum pns ꝑ se acceptū ꝛsignificat pns. significat āt vbū đ pnti rē suā: n put aliqd ē bns eē i ꝑterito ꝛ futuro. sz sub mō eēndi pntl rē suā đnotat. qr ꝑteriti nulla ps istat ꝛ futuri. sz pns istat ꝛ vbū pntis tpis significat rē suā ꝑ modū istantl. ꝛ est q̊dām mō simile de noie respcū suoꝝ suppositoꝝ. ꝛ de vbo de pnti. qr bō significat formā bois. l' boiez i actu. n boiez i pō. vl' boiez q fuit sub ill' cōditōib⁹: sz boiez ꝟ actū suū: ꝛ q̊dlibz vt itelligit'. vt actū bns bois itelligit' bō. sic ēt vbū de pnti đnotat rē suā vt bz actū pntl. ꝛ q̊dlibz tpr cum intelligitur vt actū bns pntis ꝛsignificat' ꝑ vbū de pnti. dria tn ē i ꝟ. naz qr termin⁹ cois significat sin tpe nil' pbibz ipz itelligi sil' cōuēit' plurib⁹. q̊ꝝ q̊dlibz itelligit' bēre actū e⁹. sz đ tē porib⁹ pntibus q̄ mlta sunt ꝓm ordinem ꝛ successionē n pt itelligi ꝙ mlta sint sil' gb⁹ ꝛueiat pns i actu. pp qđ dissimilitudo in noie ē ad suppoſita ꝛ de vbo pntl tpis ¶ z⁰ ē sciēdū ꝙ vbuz de pnti ꝑ eođ tpe copulat extremū extremo qđ significat vn sic ꝛsignificat pns tps discretū. vt .s. distīguit' a ꝑterito ꝛ futuro. sic sub tali tpe copulat. vn n pt itelligi ꝙ copulet ꝑ ꝟ nūc significato. qr tc trāſacto ꝟ nūc n significarz vbū pntl tpis vt pargutū ē. sed nūc copulat pns cōe ad pns qđ erit. ꝛ ad ꝑteritū qđ fuit. ꝛ qđ ē put nomē cōe significat. nā tūc ista. tu eris alb⁹. posset istā verificare. tu es alb⁹. copl'at g̊ pro q̊libz tpe pnti cū fuerit actu pns ¶ Quā⁹ ad z⁹ pz ex dictis qđ vđ. ad. q. qr v⁹ de pnti copulat nūc sub tpe de pnti discreto. ut. s. distīguūt' a ꝑterito ꝛ futuro nūc. ꝙ cōe ē ad qđcūq; pns. ꝟ sic declarat'. dicit' eni ꝙ v⁹ de pnti copulat ꝑ tpe de ꝑterito. ꝙ istat cū isteterit. ut nūc ꝑ illo. ꝙ ē nūc ꝛ alias ꝑ alio cū isteterit. vbi gra. posito ꝙ aliq̄ porta sit angusta quā nō posset nisi vn⁹ bō trāsire. et ꝙ qđlz i porta ens. cū fuerit i porta vocet'. a. tc a. stabit sp ꝑ ente i porta. sz nūc ꝑ ioanne nūc ꝑ petro. sil'r ꝟ bō ē. li ē. copulat ꝑ i⁰ nūc ꝛ cras cū dico bō ē copulat ꝑ illo nūc ꝙ ē tūc sub rōne ꝑsēt ꝛ n ꝑ ꝟ singulari nūc. vn sic copl'at v⁹ đ pnti ꝑ q̊lz pnti q̊uscūq; bz rōz pntis. ꝛ n ꝑ istāti significato ¶ ꝓ⁰ i⁰. qr si copularet tn ꝑ illo nūc ꝙ istat. signet' ꝛ vocet'. a. tc dđo sic. bō ē. sꝟs ē ꝙ bō ē i. a. transeat. a. ꝛ dicat' bō est. ista ē flā. qr bō n ē i. a. cū. a. n sit. g̊ si ista ꝓpō sit va. nūc ut ꝑ⁹ opz nccio ꝙ n ad istās significatū copulet' nūc. ꝛ ꝑ⁹ vel oporteret dicere ꝙ multotiēs ipōeret' ꝟ v⁹ ē ut significaret sub nouo tpe ¶ ꝟ nulla determia⁹ sub q̄ itelligit' deterīabile coartat đteriabile vltra suā form. qr si đđo. bō ē alb⁹. albū n artat boiez. nisi ut stet ꝑ albo. ꝛ n artat'. ut stet magl ꝑ aliq̄ ꝛcte q̄ sit albū vtute albi. nec ad alia nisi ad albū. vbū āt ꝑ itelligit' significatuꝝ absolute. put ē qđ i se. deīde addit' sibi mo⁹ significādi sub tpe de pnti sub q̄ significatū ꝑ⁹ itelligit'. nūc āt rōei⁹ ꝙ ē tps pns. n magl respic nūc q̄ tūc. si de pnti đr inq̄⁹ bz rōz pntis. g̊ significa⁹ vbi itelle⁹ sub illa pntialitate. ut mo⁹ ē n magl itelligit' sub illa pntialitate ente q̄ n ente ¶ Ex bis pz ad arg. hic ꝛ ide. ¶ Ad ꝑ⁹ di⁰ ꝙ i ꝛditiō alib⁹ n copulat' ad pns absolute. sed ponit' pns vni⁹ sub bitudie ad alteꝝ ita ꝙ significatur. ꝙ cum hoc habeat esse pntiale. ꝛ illud bēbit. vn ibi copulat' pns ꝛfusū. qr sic se bz ad alteꝝ. sz nūc logt' de vbo copulāte aliqd absolute ¶ Ad z⁹ dico ꝙ lz ꝟ v⁹ ē copulet tps ꝙ istat sub rōe q̄ istat: n tn ē rpugnātia itellectuū cū đr. sor. sp ē. qr ꝟ copulat' extremū extrēo sub tpe pnti. put distīguit' a rōe ꝑteriti ꝛ futuri. nā ꝙ ꝑteritū ē. n ē sil'r. ꝛ futuꝝ n ē sil'r. qr li sp ē determiatn b⁹ vbi ē. ꝛ nō rpugnat ei. ut itelligit'. distictū a ꝑterito ꝛ futuro. n eni ē repugnantia itellectuū sic dđo. sor. sp ē. qr copulat' ꝑ q̊lz tpe ut distīguit' a ꝑterito ꝛ futuro. ¶ Ad z⁹ dico ꝙ nō seqt' eē nccē talis ppōis. nisi i sꝟu ꝛpōis. sic eni ē va illa ppō. oē ꝙ ē qn ē ꝛc. ut expositū fuit s. ¶ Ad ꝑ⁹ i oppo⁹ dico ꝙ vbicq; copulat nūc ꝙ istat. sz n illud sp. sz pns cōe sūptū absolute.

Ad 2^m^ dicendo q̄ hec. hō currit. ēvera p̄ hoc currente nunc q̄ instat vel cum insteterit. ꝛ sic p̄o currente cras quando currit p̄sentialr̄.

Et vero vnuz de plu

ribus) Postq̄ ari. multiplicauit oppositiones ꝛ ea^s^ consequentiam in p̄positionibus simplicibus. hic inquit de eodē i enūciationibus que sunt plures. ꝛ hec pars diuiditur in principalē ꝛ incidentalem ibi (quando vero hoc patitur) prima in duas. primo facit quod dictum est. secundo concludit cor̄lm ex dictis ibi (si ergo dialetica) Ad euidētiam primi notādū q̄ qr̄ determinauit mr̄tiplicitatē oppositionū ꝛ ea^s^ consequentiā in enūciationibus simplicib^9^ forte videretur diminutus. qr̄ non determinat idē i enūciationibus que sunt plures. ꝛ iō ostēdit hic q̄ non ē oppositio nec consequentia p̄prie i his que sunt plures. quare nec est iudicandus diminutus. qr̄ hic in illis ñ determinat. Intendit g̃ sic arguere. omnis oppositio ē affirma^o^ ꝛ nega^o^ vni^9^ de eoḍ. sz enūcia^o^ pr̄es affr̄ia vr̄ negatiua ñ ē vnius ḍ eodez. g̃ ꝛc. huius rationis tantuz ponit minorē in qua stat virtus rationis. circa quā sic p̄cedit. qr̄ primo ostēdit que sit p̄positō plures. 2° quod dixerat manifestat magis ibi. (dico autē) dicit ergo affirmare vel negare vnū de pluribus aut plura de vno. ex q̄b^9^ pluribus non fit vnuz. non ē affirmatio vel negatio vna sed plures. ꝛ multo magis supp̄. si enūciēt plura de pluribus. ex^9^ p̄mi. albus music^9^ currit ex^9^ 9i. sor. ē music^9^ alb^9^. ex^9^ tertij. alb^9^ music^9^ currit ꝛ disputat. 2° ibi (dico autem) manifestat magis p̄positū. vbi duo facit. p̄ q̄ sola vnitas nominis non sufficit ad vnitatē enūciationis. 2° q̄ nec sola pr̄alitas nominuz impedit vnitatē. vtrūq̄ .n. requiritur hic ꝛ ibi. dico autem vnū. nā si vnum nomen sit positū ad significādū plura. ꝛ ex illis non fit vnū. qr̄ si sic: nō impediret vnitatez. vt homo ē fortasse ꝛ animal ꝛ mansuetū ꝛ bipes. sz ex his fit vnū. tota enī diffinitō vnū per se significat. ꝛ dicit fortasse. qr̄ illa non ē p̄pria diffinitio hominis. sed quādo ex plurib^9^ non fit vnū: nō fit enūciatio vna. vt ex homine ꝛ ex albo. ꝛ ambulare ñ fit vna enūciatio supp̄. q̄re si de istis affirmat̄ vnuz aliqd nō erit affirmatio vna: sz erit vna quiḍ vox supp̄. cōtinua ꝛ continue p̄lata sine interceptione. vt dicēdo. homo albus ambulans currit. sz affirmationes erūt multe. nec similiter e2^o^. si oia illa enūciētur de vno erit ennuciatio vna: sed plures. vt dicēdo sor. ē hō alb^9^ ambulās. ꝛ ō similib^9^ idē iudiciū habeat̄ 2° deinde cum dicit (si g̃ dialetica) concludit quoddaz cor̄lm ex dictis: vbi duo facit. p̄ facit quod dictum ē. 2° remouet dubiū ibi (similiter autē manifestū) dic g̃ q̄ sic ē de enūciatiōe plures. g̃ iterroga^o^ pr̄es

ñ ē iterroga^o^ vna. quod p̄bat. quia interrogatio dialetica petit vnam respōsionē dari sibi. sz interrogatō plures non ē bi^9^. ergo ꝛc. dato etiā q̄ illa interrogatio plures esset vna in vtroq̄ sensu nō haberet vnā rñsionē nec eēt iterroga^o^ dialetica. dicit g̃ q̄ si p̄. qr̄ interrogatio dialetica ē petitio vnius rñsionis. puta vel p̄positionis .i. partis affirmatiue vel alterius partis cōtradictionis. i. ptis negatiue. p̄positio enuz. i. affirmatio ē vnius contradictionis. i. vnius partis contradictionis. qr̄ inq̄ sic ē seqūt q̄ bi^9^ interrogationis que ē plures non erit vna respōsio. qr̄ nec vna interrogatio. nec etiam si sit vna in vtroq̄ sēsu. vt dato q̄ sor. ꝛ plō sint i theatro. si queritur sunt ne sor. ꝛ plō. in theatro. nec ē vna interrogatio: nec ē danda vna responsio. g̃ interrogatio plures ñ ē dialetica interrogatio: ꝛ addit quod de his dictū ē in thopicis. i. in 2° elenchoꝝ. Postea ibi (sic autē) remouet dubium qr̄ enim ostendit q̄ interrogatio plures non est dialetica crederet aliquis q̄ ois īterroga^o^ vna esset dialetica. qō nō ē verū. qr̄ interrogatio qd est. nec ē interrogatio dialetica. iō dicit q̄ similiter manifestū ē quoniam nec hoc ipsum quid est ē dialetica interrogatio. vt si querit̄ de aliq̄ quid est. quod p̄bat. qr̄ ex interrogatione dialetica data opz respondentem eligere vtranq̄ p̄tem contradictionis quam velit. i. potest respō dere. vel altera partem quaz velit. quā oportet interrogātē. s. dialetice determinare. i. distinguere. vt sequitur. vtrū animal. puta sor. vr̄ plato sit homo. vel non potest ei respondere q̄ sic vel q̄ ñ qr̄ supp̄. i qōe q̄ q̄rit̄ qd ē. puta qd ē homo. non potest eligi vtraq̄ pars. qr̄ non potest responderi sic aut non. s. q̄ animal rationale mortale. g̃ talis interrogatio. ñ ē dialetica. nō ē ergo interroga^o^ dialetica. qr̄ non querit alterā p̄tē cōtradictiōis qō opz in dialetica interrogatione. sz potest dici interrogatio demōstratiua querens ō qō qd ē rei qō est medium in ōmonstratione.

Sequitur pars incidentalis (quoniam vero) quia enim dixit affirmationē eē plures vbi plura subyciūtur aut p̄dicantur. ex quibus nō fit vnū. ideo hic incidētaliter ostendit ex q̄b^9^ pr̄ib^9^ fit v^9^. ꝛ ex quibus non. mouens questionē ex quibus pluribus diuisis licet inferre cōiunctū vnum. ꝛ 2°. ex quibus coniunctis diuisa vbi duo facit: primo p̄sequitur primā partem ex quibus. s. diuisis fit inferre coniunctuz 2° eam ex quibus coniunctis diuisa ibi (verū ē autem) prima in tres. primo qōz p̄opōit. ꝛ 2° eam pertractat. 3° eam ōterminat. secunda ibi. (si enim quando alterum) tertia ibi (eorum igitur que p̄dicantur) circa primum duo facit. primo questionem mouet ostendens eaz dubitabilem dicens q̄ eorum que p̄dicantur hec idest aliqua p̄dicantur copulata idest coniū-

eta. vt omne predicatū ideſt totum predicatuz ſit vnum eorum que extra: ideſt diuiſim predi cantur. ita q̄ ex diuiſis fit vnum coniunctum. alia vero non ſic. quia ex diuiſis non ſequitur coniunctum. queritur ergo que eſt differentia inter hec ⁊ illa vt appareat ex quibus ſequit̄: ⁊ ex quibuſ non. ¶ Vbi (de homine eniz) explicat quod dixerat per exempla. de homie enī verū eſt dicere. i. diuiſim. q̄ eſt animal ⁊ extra qđ eſt bipes. ⁊ ſimiliter vt vnum coniunctū. quia ſequitur. homo ē animal ⁊ eſt bipes. ergo ē animal bipes. ſimiliter verū eſt dicere diuiſiz. ſoz. eē animal. ⁊ diuiſiz eſſe albuz ⁊ etiam homo vt vnum coniunctum. ſequitur enim. ſoz. ē homo ⁊ eſt albus. g̃ eſt homo albus. ecce ergo ex qbuſ ſequitur. ſed non ſequitur. ſoz. eſt cytharedus ⁊ ē bonus. ergo eſt cytharedus bonus. probatur ergo q̄ in aliquibus ſequitur. in aliquibus nō

¶ Deinde cū dicit (ſi enim) pertractat. q. arguēs dupliciter q̄ non ex quibuſcunq; diuiſis ſequitur coniunctū. p̄ ducens ad nugationē manifeſtam. 2°. ad implicitā ⁊ occultaz ibi (amplius ſi enim) dicit q̄ ſi ita eſſet q̄ quādo dicitur. i. predicatur alterū predicatorū. ſ. diuiſiz dicetur. i. predicaretur vtrūq; ſimul ⁊ coniunctī. multa inconuenientia ſequentur. de aliquo ei homine verū eſt dicere eſſe hominem ⁊ eſſe albū. ergo expoſito ⁊ coniunctim eē hominem albū. puta. ſoz. eſt homo albus: quare ex°. ſi cōiunctim verum eſt dicere hominē ⁊ album. g̃ ⁊ diuiſim rurſum vt prius. quare ſequitur nugatio. ſoz. eſt homo albus albus homo ⁊ hoc in infinitum. ¶ Rurſum verum eſt dicere de aliquo vt de ſorte q̄ eſt muſicus albus ambulāſ. ⁊ ſimiliter diuiſim q̄ ē muſicus ⁊ q̄ ē albus et q̄ eſt ambulans. ſi ergo ex quibuſcunq; diuiſis ſequitur coniunctū erunt hec eadem implicita frequenter. puta q̄ eſt albus albus muſicus. muſicus ambulans ambulans. ⁊ ſic in infinitum ¶ Notandū banc rationē ſtare in boc. qz poſita ipoſtaſi ex quibuſcunq; diuiſis ſequitur coniunctū. ſequitur q̄ ſi ſoz. eſt homo ⁊ ē albuſ ergo eſt homo albuſ. ⁊ ex°. a coniūcto ad diuiſa. habeo ergo tres ꝓpoſitiones. vnam coniunctā ⁊ duas diuiſas que omnes inter ſe ſunt diuiſe qz tres. ſi ergo ex omnibus diſiſ poſſit fieri coniūctum coniungantur predicata triuz. ⁊ ſtatim ſequitur nugatio manifeſta. qz ſequitur. g̃ ſoz. eſt homo. homo albus albus. rurſum tota illa accipiatur vt vna diuiſa ab illis tribus ex quibuſ componitur. ⁊ tunc erunt quattuoz diuiſe. ſi ergo ex eis ſequitur coniunctuz: erit vlterioz nugatio. vt ſoz. ē homo. homo homo albus. albus albus. ⁊ ſic in ifinitū. ſimiliter intelligendū eſt de alio exemplo. ſoz. eſt homo albus muſicus. qz poteſt accipi coniūctim ⁊ diuiſiz. ⁊ tūc idem q̄ prius ¶ In alia parte (ibi ampliuſ) ducit ad nugationē implicitā dicens q̄ ſi illud eſt verū q̄ ex omnibus diuiſis poteſt inferri cōiūctum. ſequitur q̄ ſi ſoz. ē homo ⁊ ē bipes diſtūctim. ergo ē homo bipes coniuctim. ſed cum bipes includatur in homine ſicut eius differētia tantū valet dicere homo bipes quantuz homo bipes bipes. ergo dicere homo bipes eſt dicere nugationē implicitā ⁊ occultā ¶ Ulterius concludit manifeſtuz eſſe q̄ plura inconuenientia contingunt ſi quis ponat ſimpliciter. i. vniuerſaliter fieri complexiones. q̄. ſ. ex quibuſcunq; diuiſis ſequitur coniunctū: ⁊ ideo an hic ſit ponēdum quod ſequitur vel nō dicemus ſtatim ¶ Deinde cum dicit (eorum igitur) determinat queſtionem ponens duas regulas. ex quibus diuiſis non ſequitur coniunctū innuens ex biſ q̄ in omnibus alys ſequitur. ſecunda ponitur ibi (amplius nec). ¶ Prima regula eſt iſta q̄ quando plura predicantur per accidens. ex illis diuiſis non ſequitur coniunctuz. dicit ergo q̄ eorum que predicantur ⁊ de quibus predicātur. per q̄ intelligit multitudinez predicatorū ⁊ ſubiectorum que predicantur ſecūdū accidēſ vel ambo de eodez ſubiecto. vel alterum de altero. hoc non erit vnuz. i. ex talibus diuiſis nō ſequitur coniunctuz. vt ſi homo eſt albus ⁊ eſt muſicus. non ſequitur. ergo idez eſt muſicꝰ albus coniunctiz. ga vtraq;. ſ. muſicuz et album ſūt accidentia eidez ſubiecto. ſ. homini. ⁊ addit ad remotionez duby. nec ſi album ⁊ muſicum vꝰ eſt dicere. ſ. q̃uis vnum illorum predicetur de altero. non tamen erit vnuz aliquid album muſicum coniunctiz. Quocirca. q. per eādem rationez. nec citharedus bonus erit ſimpliciter. i. non fit vnū predicatū coniunctim. ſicut pātet per oppoſitum. ga animal bipes ſupp̄. ſunt vnum predicatū coniunctiz. ga non predicantur de homine ſecundum accidens. ſed per ſe. ¶ Secunda regula ponitur ibi (amplius) que eſt iſta q̄ quando aliqua duo predicantur de 3°. ita q̄ in vno illorum duorum includitur alteruz ex talibus diuiſis non ſequitnr coniunctuz. ga eſſz nugatio. ut non ſequitur. ſoz. eſt homo ⁊ bipes. ergo eſt homo bipes. ga in homine includitur bipes. ſicut dīa in ſpecie. ideo q̄ amplius nec ſupp̄. ſequuntur coniunctiz quecūq; in aliquo inſunt. i. vnum includitur in reliquo quare ſimiliter nec licet inferre alteruz freq̄nter. ſed ſupp̄. ſemel tantum. vt dicendo. ſoz. eſt homo ⁊ albus. ergo eſt homo albus. ſed non vltra. ſoz. eſt homo albus. ⁊ eſt albus. ergo eſt homo albus alb⁹. ga in prima cum dicitur. homo albus includitur albus. ideo ⁊c. ſimiliter non ſequitur. homo animal vel bipes. puta ſi ſoz. ē homo ⁊ eſt animal bipes. non ſequitur. ergo eſt homo animal bipes. ga animal bipes includit̄ in homine. ⁊ eſt idem q̄ homo. ergo dicere. ē homo animal bipeſ. eſt dicere. homo animal bipes aial bipes ¶ Deinde cum dicit (verum eſt aũt)

hic prosequitur secundam partem.q. determinans ex quibus coniunctis sequuntur diuisa vbi sic procedit.primo pertractat questionem secundo ex predictis infert solutionem totam ibi (quare in quantiscunq;)prima in duas. primo ostendit q; ex quibusdam coniūctis sequūtur diuisa.in 2o q; ex quibusdam non ibi (non semper autē) dicit ergo q; verum est dicere de aliquo supp̄.coniunctim ⁊ simpliciter.i. diuisim.vt quēdaz hominem. puta soz.est. verum dicere esse hominem ⁊ esse albuz ⁊ eē cōiunctim hominem album.ita q; a coniunctis sequitur diuisim.⁊ 2o. Secundo (in quibusdaz autē) ostendit in quibus non sequitur dās duas.regulas circa hoc.secunda ponitur ibi. (quando autē non inest) ¶ Prima ergo regla est ista.qz quando aliqua duo coniuncti de aliquo predicantur sic q; si alterū inferatur segt oppositum in adiecto.i.in determinatione addita.vel ad verbū ex parte predicati quando .est predicatz 3m adiacens.que .s.opposita sequitur contradictio non est verū sed falsum.s. dividere ⁊ in coniunctim proferre.vt hominem mortuum dicere hominez. verbi gratia.non sequitur.soz.est homo mortuus.ergo ē homo.qz .ly. mortuus distrabit hominē.nā homo mortuus non est homo.si ergo inferatur q; est homo est oppositū in adiecto:⁊ sequitur contradictō .s.q; est homo ⁊ non est homo.est mortuū ⁊ nō est mortuū.⁊ subdit (quando autez non ineſt) .s.oppositū in adiecto. verū est.s. exconiunctis inferre diuisa.⁊ statim corrigit se.quia hoc nō ē verū vniuersaliter. vt patet ex secunda regula dicens. vel etiam supp̄.dico q; quando ineſt .s.oppositum in adiecto semper falsum est.s.inferre diuisa ex coniunctis.sed quando non inē non semper verum ē inferre. vt dicit secunda regula ¶ Ideo ibi (quando autez non) ponit secundam regulā que est ista quando aliqua p̄dicantur de aliquo secundū accidens ex coniunctis non sequitur diuisum. vt homerus est aliquid vt poeta.ergo ē. non sequit .qz esse predicatur de homero secūdū accidēs.quoniā ⁊ poeta ē.sed esse non predicatur de homero secūdū se.quoniā homerus est.sed per accidens ratōe poete a quo specificatur. ¶ Notandū q; vt dictum ē in primo libro.quando est predicat 3m adiacens res verbi non specificat illud qō subsegtur ipsum cui adiacet.sed 2o.et ita dicēdo. homerus ē aliquid vt poeta.ly est non specificat poetam ad standū pro existentibus tantuz: sed poeta specificat esse. quia quando ē predicat.3.predicat q; in alio est .nunc autē eē specificatū per poetaz ita est indifferens ad suppositā sicut poeta vt non magis stet pro existente q̄ pro non existente. vnde hic eē predicatur p accidens.qō dupliciter intelligitur. vel per accidens.i.per aliquid extraneū.nam esse poete de homero extraneū ē ei q; est esse quando predicatur 2m. vel per accidens.i.secundū aligd. tamen eē de subō nō pōt eē sīlr de subiecto.nā eē poete vt dicitur de homero ñ necc̄io pōit eē. qz g̃ sic ē nō sequit̄.homerus est poeta.g̃ homerus.ē ¶ Deinde cū dicit (q̄re i q̄tiscunq;) ex regulis datis infert solutionē qōnis dicens q; in q̄tiscūq; p̄dicatis.i.i oib9 p̄dicatis qñ ibi non ē aliqua oppositio.qō p3 si reddant̄ diffinitiōes pro nominibus ⁊ p̄dicant̄ fm se ⁊ non fm accidens.i. nō fm aligd extraneū sue p̄pe ratiōis ī bis sīpliciter erit verū dicere .i.diuisiz. ⁊ exēplificat de parte negatiua.qñ illud qō ñ ē:est opinabile.⁊ ideo non ē.verū dicere diuisiz ipm ē.qz opio ñ ē e9 causa q; sit:sz magl q; ñ sit.eē ei opinabile diminuit vel distrabit eē simpliciter sic̄ mortuū distrabit boiez simpliciter.sic̄ enim non sequitur.ē bō mortuus.g̃ homo ē.pp̄ ipsam citā oppositionē in adiecto .ita ñ segt ē opiabile .g̃ ē.sz fit fallacia fz qd ad simpliciter ¶ Advertēdū etiā q; illa oppositio ē implicatio contradictionis.p3 si reddit diffinitio p nomie.nā diffinitio boīs ē aial rōnale ⁊c̄.si aial.g̃ animatū.differt igitur boiez mortuū dicere hominē. qz ē dicere boiez ñ aial non animatū.⁊ p consequens boiez non boiez. ¶ Notā9 ēt q; sic̄ p̄dictū ē qñ hoc verbū ē predicatur 3m ⁊ alteri adiacēs.p̄ p̄dicat eē illius cui adiacet de subō.vt sic dicēdo.homerus ē poeta.p̄dicat eē poete ō homero.⁊ ñ eē simplr.iō dic̄ boeci9 q; h̄. homerus ē poeta sūt duo p̄dicata.s.poeta p̄ncipalr ⁊ ē.secūdario.predicat g̃ eē qō ī alio ē.qz predicat eē q; subiectū habet nō fm se sz fm qd aliud vt eē qō conuenit homero fm q; poeta.sz qñ p̄dicat 2m ic̄ p̄dicat eē simpliciter ⁊ actu ī exñtia ¶ Ex q̄ segt q; nūq; ab eē p̄dicato 3m.segt esse p̄dicatū 2m .saltē qñ in añte specificat p terminū noiale.vt hō ē aial.g̃ ē.vel hō ē albus.g̃ ē.vel soz. ē poeta.g̃ ē.⁊ si i aliquib9 tenet hoc ē gr̄a materie non gratia forme.qz ē predicatū 3o.semper predicatur secundū accidens modo preexpositō.nec sequitur q; propter hoc frustra determinet dicari.a quibus coniunctis tenet cōsequētia ad diuisa.⁊ a quibus non.qz in alys coniunctis ab esse quando sequitur diuisum.ut iste ē homo currens.ergo iste est, in alys non.ut iste est bonus citbaredus,ergo est bonus.⁊ hoc est magis ad propositū ari. h̄ q̄ de esse. vnde hic nulla fit specialis mentio de esse.⁊ suo specificatiuo magis q̄ de alys oppositis predicat ¶ Notandum etiam quantū ad primaz partem questionis.q; duo predicata diuisim sumpta tripliciter se habent respectu vnius subiecti. vel qa vtrūq; est subāle vel vtrūq; accidentale. vl̄ alterū subāle ⁊ alterum accidentale.si hoc vltimo modo semper tenebit consequētia a diuisis

ad coniunctum. at sor. est homo ⁊ est albus. ergo est homo albus. si vero vtrūq; sit subāle. ℞ non contingit nisi vnuz in alio includatur. aut ergo precedit magis cōmune. ⁊ tunc tenet ꝯña. ut sor. est animal ⁊ est homo. ergo est animal homo. aut ecōuerso. ⁊ tūc non tenet propter nugationem. vt sor. est homo ⁊ est animal. ergo est homo animal: tamen dubium est si tenet primo modo. quia secundū aliquos nugatio est dicere animal homo. sicut animal sēsibile. vt patet reddendo diffinitiones pro nominibus. vnde ari. generaliter negat consequentiaz tenere qñ vnū includitur in alio quōcunq; ordinentur. si autez vtrunq; sit accidentale. hoc contingit dupliciter. aut ita q; vtrūq; respectu subiecti sit accidentale. ⁊ tamen ad inuicem vnum alteri sit substantiale. aut ita q; vtrunq; respectu subiecti sit accidentale ⁊ ad inuicē. si ꝑ modo adhuc dupliciter. aut enim precedit communius. ⁊ tenet consequentia. vt sor. est coloratus ⁊ est alb⁹ ergo est coloratus albus. tamen hic dubium ē sicut prius ⁊ propter easdem causas. si aūt ex⁰ non tenet propter nugationē. vt sor. est albus ⁊ coloratus. ergo est albus coloratus. vt patz nugatio est. si z⁰ modo nunq; tenet consequentia vt sor. est albus ⁊ est musicus. ergo est albus musicus ⁊ sor. est cytharedus ⁊ est bonus. ergo cytharedus bonus ¶ Ad maiorē euidentiaz p̄dictorū queritur vtrū hec propositio sit vna. sor. ē hō albus. ⁊ hec. ois homo alb⁹ currit. ⁊ videtur q; non per boeciuz qui dicit sic. si ex illis q̄ subycis aut predicas non fiat vnū sicut ex substantia animata sensibili non erit vna propositio. sed ex homine ⁊ albo non fit ita vnū ergo ⁊c ¶ ℞ si sic eadē ratione hec tota propositio erit vna. homo albus ambulās currit. quod negat ari. in littera ¶ ℞ secundū ari. in littera duoz que predicantur de z⁰ per accidens. vel alterū de altero predicatur per accidens non fit ex illis vnū ō quo. ut de vno possit aliquid affirmari vel negari. sed albū dicitur de homine per accidens. ergo dō) sor. est homo albus. non erit propositio vna. ¶ ℞ cuiuslibet affirmationis vniuſ est negatio vna. sed hui⁹. omis hō albus currit. non est vna negatio. qz si sic ista essz hec. ſ. hō albus nō currit. q; non ꝯtingit. qz ambe sūt simul falſe. posito q; nullus hō sit albus. qz ⁊ in vtraq; implicatur qui est me⁹ inter hominez ⁊ albū. sicut inter exigens ⁊ exactuz. vtraq; ergo implicat hominez esse albū. ergo vtraq; ē falsa. propter implicationē falsi ¶ Contra in illa propositione est vna veritas. ē ergo vna. nō enim ē idez dicere. ois hō albus currit. ⁊ ois homo est albus. ⁊ ois hō currit. si enim sic esset propositio plures. hō in vtraq; eēt subm̄ absolute. ⁊ sequeretur. ois hō albus currit. ergo ois hō currit. qz albū ē predicatū in vna. ⁊ currere in alia. ¶ ℞ ax. inquirens que predicata diuisiz. ut duo possint predicari ut vnū dicit q; sor. ē hō ⁊ alb⁹ et hoc erit vt vnū ¶ ℞ ari. dicit expresse banc esse vnā. sor. ē hō albus. ¶ R⁰ ad maiorē euidentiam qōnis. ꝑ inquirā de principali. z⁰ iuxta hoc an hec sit vna. albū ē musicū. 3⁰ iuxta ℞ an hec sit vna. hō alb⁹ ē hō musicus. 4⁰ iuxta ℞ an hec sit vna. hō qui ē alb⁹ currit. ¶ Quā⁹ ad primū dico q; hec ē vna. hō alb⁹ currit. ſil'r ⁊ ista sor. ē hō alb⁹. idē. n. iudiciū de vtraq;. vñ ex homie ⁊ albo fit vnū extremū respectu ꝯpōnis. nō tamen vnū simpl'r ¶ Ad qō sciendū ē q; vnitas ipp̄oe est proportionalis vnitati in reb⁹. in reb⁹ aūt q̄dā bñt vnitatē simpl'r. sicut que sunt entia simpliciter. quedā dñr vnū ꝑ quid. ut que ex talib⁹ ꝯponūtur. sicut dom⁹. ſil'r ē in propōnib⁹. vñ h̄ est simpl'r vna. hō est aīal. vbi penit⁹ simplex p̄dicatū enūciatur ō simplici subō. hec aūt. hō albus currit. nō est simpl'r vna. sicut prior. qz propositio dr̄ ab vnitate extremoz vna. sz currere nō ita enūciatur de vno ꝑ ceptuz. cū dr̄. hō albus currit. sicut sic dō. hō est aīal ¶ Est tamē prima vna. qz sibi ꝯpetunt passiones propōnis vnius que sunt opposita ꝯria ⁊ ꝯdictoria ⁊ diuidi per affirmationē ⁊ negationē ⁊ esse sillogizabile. ⁊ z⁹ illorū pz. qz ꝑ huius non diuidit ari. aliquā propōnem in affirmatiuā ⁊ negatiuam nisi vnā ¶ Quantū ad z⁹ idē dico q; hec. albū ē musicū. est vna. qz tamen albū subycit se per accidens. ido ſil'r non est vna sicut nec hec. homo albus est musicus. vnuz enim subycitur et vnū predicatur. nisi enim vnitas termini ꝯcreti sufficeret ad vnitatē extremi. propositio vna conuerteretur in plures. qa hec est vna. sor. est albus. que conuertitur in banc album est sor. ¶ ℞ pro ista conclusione arg. naz propositio ē vna in qua predicatur vnum de vno. eadē aūt vnitas extremi sufficit ad subiectū que ad predicatū. sed hec est vna sor. est musicus. ⁊ hec similiter sor. est albus. ergo ⁊ hec album est musicum. qz vtrūq; extremū est vnum. ¶ Contra cōclusionem instatur. tum qz musicum predicat̄ de albo ratione alicuius tertij. puta sortis. ergo idē est dicere. ac si diceretur sor. qui est albus ē musicus. sed hec est plures ſm ax. qui dicit in littera q; quando duo accipiuntur. quorū vnū de altero predicatur per accidens. vel ambo ō tertio per accidens ex bis non fit vnum. tūz qz tot compositiones implicite sunt h⁹ album est musicum. quot huius sor. est albus musicus. sed propter compositiones iplicitas est hec plures. sor. est albus musicus. ergo ⁊ hec erit plures. album est musicum. nam cuz dicitur. albū est musicum due sunt compositiones implicite. ſ. sor. est albus qui est musicus. ⁊ ee dē ꝯpōnes implicite sūt h̄. sor. est albus musicus. assūptū patet. nam cum dicimus album est musicum

dico ibi cui ineſt album eſſe muſicū de virtute ſermonis ¶ Reſpon⁹ ad primum dico q̄ ratio oſtēdit extremū propoſitionis non eſſe ſimpliciter vnū: eſt tamen vnuz quantū ſufficit ad vnitatem veritatis ⁊ falſitatis. ⁊ ad vnitatez affirmationis ⁊ negationis. ⁊ ut ſufficit ad rationē ſillogiſticā ¶ Ad z⁹ dico q̄ cum dicitur album eſt muſicū. compoſitio implicita in ſubiecto eſt compoſitio actus ⁊ potentie. propter qđ ex ſūptis in ſubiecto fit vnuz. ⁊ ſimilr̄ ex ſumptis in predicato. ſed cū dicitur. homo eſt albus. muſicus. albū ⁊ muſicū ſunt duo. quoruz neutrum ē: ut potentia reſpectu alterius. ſed vtrūq̄ eſt actus. ideo per modū vnius non poſſunt p̄dicari de eodē. ſed cum vtrūq̄ ſumatur. ut predicatū neceſſe ē vtrunq̄ per ſe predicari. ideo eſt propoſitio plures. vbi duo accid̄tia predicantur vel ſubyciūtur ¶ Quantū ad 3⁹ dicendū ſimiliter q̄ hec eſt vna. homo albus eſt hō muſicus. propter rationem dictā. qz album ad hominem ſe habet. ſicut actus ad pōz ⁊ muſicū ſimiliter. ideo ex homine ⁊ albo fit vnum extremum. ex homine ⁊ muſico aliud extremū. ideo predicatur vnuz de vno. ens autē ſubintellectū īter adiectiuū ⁊ ſubſtantiuū non deſignat aliquid eſſe vel non eſſe. ſicut compoſitio propoſitionis affirmatiue vel negatiue. ſed deſignat cōformitatez q̄dam adiectiui ad ſubſtantiuū. ſm q̄ B habet rationem diſponibilis. ⁊ illud rationem diſponētis. vnde magis eſt mo⁹ intelligendi q̄ copula verbalis deſignans aliquid eſſe ¶ Pro hac cōcluſione arg. ſic. hec eſt vna. homo albus currit. ut oſtenſuz eſt. vnitas ergo hominis albi ſufficit ad vnitatem extremi. ⁊ eadem rōe iſtud eſt v⁹. homo muſicus. ergo huius propoſitōis. homo albus eſt homo muſicus. vtrūq̄ extre⁹ eſt vnum. ergo ⁊ propoſitio ē vna ¶ P̄ ex homine ⁊ albo fit vnū. ſicut ex actu ⁊ potentia. ſimilr̄ ex homine ⁊ muſico eadez ratione. ergo vtrūq̄ extremū ē vnuz. ergo ⁊c ¶ Sed contra. ſecūdū ax. eoruz que ſubyciuntur ⁊ predicantur q̄cūq̄ duo vel plura dñr de z⁰. per accidens. ⁊ alterum de altero dicitur per accidens. ex bis non fit v⁹ extremū. nec eſt affirmatio vel negatio vna. ſed ſic ē in propoſito. qa homo ⁊ muſicus dicuntur de homine albo per accidens. ⁊ alterū de altero per accidens. ergo hec non erit vna. ſicut hec. ſor. eſt homo albus ¶ Reſpon⁹ q̄ quāuis predicentur duo. quorū vtrūq̄ accidit z⁰. ⁊ alteruz alteri non eſt propoſitō plures. ſed ſi duo predicētur. quoruz vnum accidat. tunc erit alteri per qōdam z⁹ cui inſunt ⁊ cuius ſunt actus propō plures. qz ſi duo accid̄tia ſibi inuicem ex hoc q̄ ſunt actus cuiuſdaz tertij predicentur. ex bis non fit vnuz. ſicut ex actu ⁊ potentia. ex alys āt fieri poteſt. vnde pz q̄ ratio procedit ex inſufficienti. qz omittit vltimā partez poſitaz ¶ Quā⁹ ad 4⁹ dico q̄ hec eſt ſimpliciter plures. homo qui eſt albus currit. qa duo act⁹ per duas compoſitiones formales homini attribuūtur. nam album attribuitur homini per hoc verbū ē importans formalez compoſitionē. ita ei formaliter attribuitur album homini. lz per qui referatur homo. ſicut ſi diceretur. homo eſt albus. qz formalis attributio accipit ſpeciez a compōne verbali. ſed hoc q̄ eſt qui eſt homini relato: denotat album attribui. cui etiaz attribuitur currere. nec attribuitur currere homini qui albus ita ut hoc totuz accipiatur. ut vnuz ſubiectum Nunq̄ eniz reſpectu tertij accipitur. ut vnum ſubiectū q̄ de alio ſignificat formaliter eſſe vel non eſſe. ħ autem q̄ eſt qui eſt albus. lz ratione relationis importate per li qui ſuſpendat̄ animus audientis. ut hoc inte⁹ ad aliud referat̄ tamen aliquid de alio ſignificatur eſſe. alioquī nullo homine exiſtēte albo non hec eſſet falſa. aliquis homo qui eſt albus non currit. ſicut ſi dicatur. qa tu curris verū vel falſuz ſignificat̄. ſuſpenſus eſt tamen animus vſq̄ aliquid addatur. nā añs ipotbetice. ut eſt pars propſitionis verum vel falſum ſignificat Si tamen intelligatur q̄ li. q eſt eſſz quidam mo⁹ intelligendi īter ſubſtantiuū ⁊ adiectiuū: tunc eſſet propoſitio vna. ſicut hec. homo albus currit. ⁊ eius cō tradictoria eſſet hec. homo qui eſt albus nō currit ¶ Contra hanc concluſionez primo ar. ſic. relatū ſubſtantie refert vnū numero cuz ſuo antecedente. ſed qui eſt relz ſubſtantie. ergo ſic dicendo. homo qui eſt albus currit. denotat̄ homo replicari. ita q̄ homo ſemel acceptus videt̄ ſubyci actui currendi. ⁊ iteratur ei qđ eſt ee albū. ex homine autez iterato reſpectu diuerſorū predicatorum non poteſt eſſe vnuz ſubiectū propoſitionis. ergo ⁊c ¶ P̄ intellect⁹ cuiuſcūq̄ propoſitiōis categorice reſoluitur in duos intellectus ſimplices ſine vero ⁊ falſo. ſed hec propoſitō non ſic reſoluitur. nā ſic dicendo. homo qui eſt albus ſine additione alterius ſignificatur verū vel falſū. quia denotatur q̄ homo ſit albus. ſed qz homo refertur ⁊ relatio eſt ad aliū actū: ideo animus audientis ſuſpenſus eſt donec aliquid aliud addatur de hoīne. ſicut ſi dicatur. homo qui currit. verū vel falſuz ſignificatur per ipſaz propoſitionē. ſed adhuc depēdet animus audientis quid debeat vlteri⁹ dici. ¶ Sed contra principale arguitur. qa vnitas ſubiecti diſtributionis ſufficit ad vnitatē ſubiecti actus. ſed hoc totū. homo qui eſt albus ē vnū ſubiectum diſtributionis. quia ex illa cōuenit ſillogizare ſic. ſed ille eſt homo qui eſt albus. ergo ille currit. in ſillogiſmo autez totum medium ē id quod in vtraq̄ propoſitione accipit̄ ⁊ īmaioriſ̄ totū vt vnū diſpōibile cadit ſignū. ¶ P̄ B q̄ ē hmo q ē alb⁹ ſufficit ad vni-

tatē medy syllogistici. g̃ t extremi in ꝓpositione qz ex ꝓpositionibus plures nō fit syllogismus ꝑ quando ꝓpositio ē plures necesse ē eē plura extrema. qz ad minus. 4. cū cuiuslibet ꝓpositionis sint duo extrema. accipiō. aliō q̄ ꝑdicatū nō artat subiectū. si ergo ī hac. homo qui ē albus currit. ꝑdicetur currere de homine sicut ō suo subiecto. t albū ō homine sicut de suo subō non coartaretur homo per li albus. ergo sequeretur omnis homo qui ē albus currit. g̃ omnis homo currit. qō ē falsum. Ad primū dico q̄ absolute. t primo ñ distribuit totū hoc. homo q ē albus. sed homo ꝑ se: tamē in habitudie ad ꝑ qō ē qui est albus. qz quodāmodo homo accipitur coartatus. eo q̄ simul accipit vt ei inest albū t currere. Ad z̄m dico q̄ hoc qō est. qui est albus ꝑ se non ē ps medy syllogistici nec debēt tales determinationes addi ad subiecta. sic nec alie determinationes. vt si sic syllogizetur. oīs homo t duo boīes sunt tres. ille ē homo. ergo ille t duo homines sunt. 3. sic ergo debet syllogizari in ꝓposito. omnis homo qui ē albus currit ille ē homo. ergo ille qui est albus currit. Aliter potest dici q̄ simpliciter ñ ē syllogistica illa omis homo qui ē albus currit. qz simpliciter est. plures. cū ergo dicit q̄ homo albus ē vnus distribuibile negādū ē. Ad vltimū dico q̄ sunt quattuor extrema. homo currere. homo relat⁹ t albū sibi denotatū ineē. ergo ꝓpositio est plures. Ad principalia. ad primū dico q̄ boeci⁹ intelligit q̄ non est propositio simpliciter vna. nisi ex ꝑdicat subiect fiat v⁹ quēad⁹ spēs vna t verū ē. tamē aliquo modo potest ꝓpositio dici esse vna. licet extremū non fit vnus simpliciter nam vnū fit ex actu t potentia. t albus quodāmodo est actus hominis. 3 non simpliciter. est tamē ut ipse dicit actus superficialis. propter q̄ ex homine t albo fit quodāmodo vnū. Ad aliud dico q̄ non est eadē ratio. qz ambulans t album sunt duo. quorum vtrūq; accidit alteri. t neutrū est actus respectu alterius nec potentia. propter q̄ homo alb⁹ accipitur. ut vnus subiectū respectu predicati. t homo ambulans accipitur ut aliud subiectū respectu predicati. vnde ex homine t albo t ambulante nō fit vnū 3 ex homine t vtroq; illorum diuisim fiat vnū. sed hec forte est vna substantia superficiata alba currit. qz substātia superficiata est potentia respectu albi. t ideo ex illis fit vnū sicut ex homine t albo. nam substātie adueniunt accītia ſm ordinē. ita q̄ vnum accidens est dispositio ad aliud. Ad 3̄m dico q̄ quando duo accidētia quorum vtrūq; accidit 3°. predicant̄ de illo. aut subyciuntur illi. tunc non est propositio vna. sic non est in proposito. homo enim t album nō accidunt 3°. ut sorti. 3 album accidat homi. Ad 4̄m t vltimū dico q̄ hec est sua contradictoria. aliquis homo albus non currit. t cum dicitur q̄ vtraq; est falsa. posito q̄ nullus homo sit albus. dico q̄ non. qz hec aliquis homo. albus ñ currit. non ponit hominē esse album. Cum dicitur q̄ qui est: ēme⁹. dico q̄ li qui est non significat ibi aliquid esse vel nō esse. sed designat cō formitatē adiectiui t substantiui tāq; quidam mo⁹ intelligendi vel significandi. propter q̄ dic⁹ q̄ li ens vel qui est hic subintellectū'. cum dicitur. homo albus currit. non asserit album ō homine esse vel non eē: sed manet adhuc simplex intellectus sīñ vero t falso. relinquitur ergo q̄ hec. homo albus currit. non ponit hominē esse albus. 3. sicut t hec. animal rationale non currit. nō ponit aīal eē rationale. sed est tantum vnus conceptus simplex.

Quis vero determinatis) postq̄ ax. determinauit multitudinē enūciationū t earū oppositionē. atq; ꝯnas in propositionibus de ineſſe. hic determinat idem in propositionibus de modo. prima diuersitas aduenit ex additione facta ad predicā⁹ t ad subiectum ſ3 finitus t infinitus. vel ſig⁹ vniuersale vel particulare. secūda diuersitas aduenit ex additione facta ad totas compositionē ſm aliquē modus. ut possibile vel īpossibile contingēs vel necessariū. que addita compositioni constituunt modalem propositionē. circa q̄ sic procedit. primo cōtinuando dicta dicendis proponit intentus. 2°. prosequitur de intento ibi (nas si eorum) dicit ergo q̄ determinatis his. s. que dicta sunt de propositionibus de ineſſe. videndum est quō se habent negationes t affirmationes. i. oppositiones adinuicē be. s. que sunt in propositionibus de modo ut de possibili t non possibili contingenti t non contingenti impossibili t necessario. cuius causas subdit. habēt. n. aliquas dubitationes. t ideo oportet inquirere de eis. Deinde cum dicit (nam si eorum) prosequitur de intento. vbi sic procedit. primo determinat de earum oppositione. 2°. de earus habitudine consequentia aūt equipollentia ibi. (ꝯñe vero) primus vero prosequitur modo dubitatiuo de oppositione modaliū. vtrum. s. fiat earum oppositio per negationē modi vel verbi. circa q̄ tria facit. prīo questionē pertractat 2°. eas determinat. 3°. determinatā epilogat. secunda ibi (est ergo negatio) tertia ibi (vniuersaliter quidē) prima in. 2. primo arguit ad partē affirmatiuas probans q̄ negatio debet pōi ad verbū. 2°. ad partē negatiuam. s. q̄ debet poni ad mo⁹ ibi (videtur autem idem). In prima parte ar. sic. sicut se habet in propositionib⁹ de ineſſe. sic t in propositionibus de modo. sed in illis sequitur oppositio vel contradictio apponendo negationem ad verbum. ergo similiter erit hic. mi. tripliciter declaratur. primo qñ ē ꝑdicatur 2⁹. ut e⁹ q̄ est eē hominē nega°. ē ñ eē

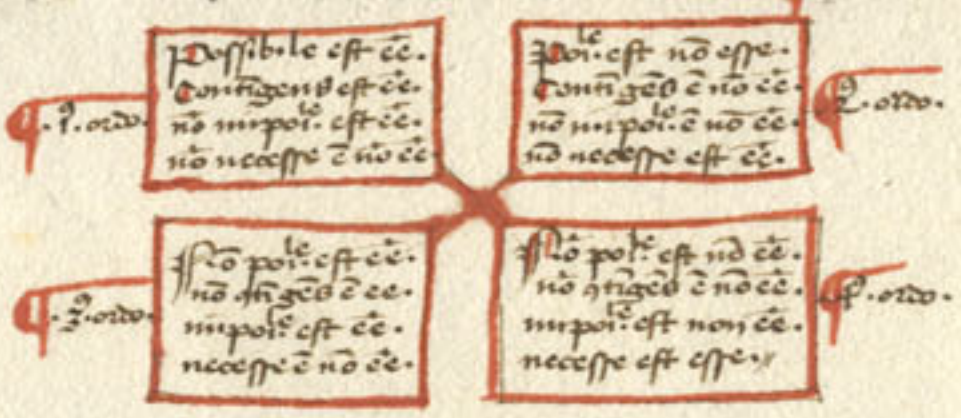
boiez ꝓponẽdo negaõz ꝟbo ꝛ ñ illa q̃ ẽ.eẽ ñ bo/
minẽ ¶ z°.qñ ẽ ꝑdicaꝫ 3ꝯ adiacẽs.qz bꝰ affirm̃tie
q̃ ẽ eẽ albũ boiez.negatio ẽ illa q̃ ẽ.nõ eẽ albuz
boiez.ꝛ ñ illa q̃ ẽ eẽ nõ albũ boiez.qõ ꝓbat.qz
de oibꝰ ẽ vna dictio.i.affirº.aut negaº.sed de lig̃
flm̃ ẽ dicere ipm eẽ albũ boiez.g̃ ꝟz te erit verũ
dicere de ligno eẽ nõ albũ boiez.si illa eẽt nega
tioꝫ.qꝫ tñ flm̃ ẽ.bec. n.ẽ flã.lignũ ẽ bõ ñ albꝰ.
negaº.g̃ oz poni ad ꝟbũ.ꝛ erit ꝟa.ut lignũ ñ est
albꝰ bõ ¶ z°.qñ ꝑdicaꝫ aliud ꝟbũ adiectm̃.qz si
bº.ẽ qñ ꝑdicaꝫ ẽ.idẽ erit ī q̃ntiscũq̃ nõ addit
eẽ.sz aliud ꝟbũ loco eẽ.ut affirm̃tiue q̃ ẽ.ãbulat
bõ.negaº.ẽ.nõ illa ãbulat nõ bõ.sz illa nõ ãbu
lat bõ.qꝫ ꝓbat.qz nil'oꝛt dicere boiez ãbulare.
ꝛ ãbulãtẽ eẽ.sic g̃ sumit negaº.ꝑ negatõz eẽ ꝟbi
ꝑdicaꝫ ẽ.ita sumeꝫ ꝑ negatõz adiectiui ꝟbi ꝟbi
ꝑdicaꝫ.bꝰ rõis ꝑ ponit mi.cũ sua declaratõe.qz
eoꝝ q̃ ↄplectunt.i.ↄponũt ꝟz eẽ ꝛ nõ eẽ.i.ī ꝓpo
sitõibꝰ de ieẽ ꝛc.z°ma.cũ ↄclusõe ibi(qꝛ si bº.)
ita ī modalibꝰ sic ī illis de ieẽ.segt qꝫ eꝰ affirma
tiue q̃ ẽ.poꝛe eẽ. negaº.erit.poꝛe nõ eẽ.ponendo
negationẽ adꝟꝯ.ꝛ nõ alia.q̃ ẽ.nõ poꝛe eẽ ¶ De/
inde cũ dicit(videt ãt)arguit ad oppoꝯ ꝟbi.z.
facit.ꝑ rõz foꝛt.z°eã replicat.ut magꝛeã firmz
ibi(ↄtĩgit.n.) ¶ In ꝑma ꝑte ar. sic.īpoꝛe ẽ duas
dictiões oppositas.i.affirm̃tiõz ꝛ negatiõz eẽ sil'
ꝟas.sz apponẽdo negatiõz adꝟꝯ ī ꝓpõne de
mõ ↄtĩgit eas sil' eẽ ꝟas.g̃ talis nõ ẽ negaº i°.ñ
g̃ ẽ ponẽda negaº ad verꝯ.pº mi.qz idẽ ẽ poꝛe eẽ
ꝛ poꝛe nõ eẽ.ꝟbi gr̃a.oẽ qꝫ est poꝛe dici vel poꝛe
ãbulare.ẽ poꝛe ñ dici.ꝛ poꝛe ñ ãbulare.cꝰ rõ ẽ.
qz oẽ qꝫ sic ẽ poꝛe.nõ sꝑ ẽ ī actu.g̃ põt nõ ineẽ ei.
g̃ cui ieſt affirº ierit negaº.qꝫ g̃ ẽ ãbulare.i.poꝛe
ãbulare põt ꝛ ñ ãbulare.ꝛ qꝫ ẽ visibile põt ñ viõri
ex q̃ seqt qꝫ hiº.poꝛe eẽ. nõ ẽ negaº poꝛe ñ eẽ.cũ
sil' possint eẽ ꝟe.illiꝰ rõis ꝑ ponit mi.(videt ãt)
z°ma.(at ꝟo īpoꝛe)3°ↄclusiõz(ñ ẽ)g̃ ꝛc ¶ z°.ibi
(ↄtĩgit.n.)replicat rõz.ut magꝛeã firmet di.qꝫ
vnũ ex duobꝰ ↄtĩgit.i.oz ↄcedere.vl' iõ de eodẽ
sil' ↄtĩgat dicere.i.affirm̃re ꝛ negare.qꝫ ẽ oppositũ
ꝑmi ꝑncipu.aut nõ fieri affirm̃tiões ꝛ negatiões
q̃ opponũt ꝟ eẽ ꝛ nõ eẽ.apponẽdo negatiõez ꝟº
si igit ꝑꝯ ẽ ipoꝛius.qz negaꝫ ꝑnꝯ ꝑ se notuz.g̃ ℔
zꝯ ẽ magꝛeligendũ qꝫ.s.ī ꝓpõibꝰ de mõ nõ sit ac
cipiẽda negatiua ꝑ negationẽ ꝟbi.g̃ ꝑ negatiõz
mõi.ut. s.bꝰ affirm̃tiue.poꝛe eẽ sit negatiua ñ pos
sibile eẽ.ꝛ nõ illa.poꝛe nõ eẽ.sil'r de alys modis
ẽ dõm ¶ Deide cũ dicit(ẽ g̃ negaº)ỏteriat qõz
ꝟbi.3.facꝫ.ꝑ ex dcis ifert qõis ↄclusionẽ.z°.ↄfir
mat eã ꝑ rõz.3°.ꝑ exẽploꝝ iductõz.ꝟa ibi (fiũt
ei)terria ibi(eꝰ ꝟo q̃ ẽ)dicꝫ g̃ qꝫ qz ī.ẽ.g̃ negaº.eꝰ q̃
ẽ poꝛe ẽ eẽ.ẽ ista.ñ poꝛe ẽ eẽ.ꝛ sil'r ỏ ill'ỏ ↄtigẽti.
qz bꝰ affirm̃tõis ↄtĩgit eẽ.negaº.ẽ.ñ ↄtĩgit eẽ.sil'r ꝛ
ī illis de īpoꝛi ꝛ nccio. ¶ z°.ibi(fiũt enī) ꝓbat ꝑ
rõz.ꝟbi sic ar.sicut se bz eẽ ī illis de ieẽ.sic se bz
modus ī illis de mõ.sz ꝑ negatiõz eẽ in illis de
ieẽ fit ↄdictio ꝛ oppõ.g̃ ꝑ negationẽ modi ī istis
de mõ.dicit g̃ qꝫ quẽadmoꝯ in illis de ineẽ.li eẽ
ꝛ nõ eẽ sũt appões.i.ꝑdicata.qz tenent se ex pte
ꝑdicati.ꝛ ipsi eẽ addit negaº.res vero.i.noia sũt
subiectiue.i.subiecta.ut ℔ qdẽ albũ q̃ꝯ ad pre
dicatũ.illud vero bõ q̃ꝯ ad subꝯ.ut cũ dr̃.bõ
ẽ albꝰ.eodẽº in ℔ loco. i.ī modalibꝰ eẽ qdẽ subꝯ
ẽ qꝫ ẽ dcm ꝓpõis modalis.modus vero ut ↄtin
gere ꝛ posse ꝛc.sũt appões .s.ex pte ꝑdicati de/
teriantes ꝟitatẽ ꝛ falsitatẽ.quẽadmoꝯ de illis
eẽ ꝛ nõ eẽ.vult dicere qꝫ modus ẽ q̃daz appõ
deterians ↄpõz.circa quã ↄsistit ꝟitas vel falsi
tas.sicut ī illis de ieẽ ↄsistit circa eẽ.siue ↄpõz.
¶ Notãꝯ qꝫ in oi ꝓpõe modali distĩguit dcm ꝛ
modus.dcm ẽ ipm eẽ cũ subõ de q̃ aliqd affirm̃t
aut negaꝫ.ꝛõ ponendũ ẽ sꝑa ꝑte subī.modꝰ ãt ẽ
ipa deteriatio addita.q̃ lz deteriet totã ↄpõez.
tñ tenet se ex pte ꝑdicati.verbi gr̃a.soꝛ.currere
ẽ poꝛe.soꝛ.currere ẽ dcm ꝛ subꝯ.li ẽ poꝛe ẽ ꝑdica
tũ.sicut g̃ in ꝓpõibꝰ ỏ ieẽ.li eẽ põit a pte ꝑdicati
ꝛ ei addẽda ẽ negaº ad hñdã ↄdictionẽ.sic in ꝓ/
põnibꝰ modalibꝰ modus ponit a pte ꝑdicati.et
ei addẽda ẽ negaº.qz sicut se bz eẽ in illis de ieẽ
sic se bz modus ī illis de mõ.ꝛ ex ℔ soluit rõ fcã
ad oppoꝯ.qz nõ sil'r se bz eẽ ī istis de mõ sicut in
illis de ieẽ.sed sic se bz ℔ modus.sic ibi eẽ.ꝛ iõ
sicut ibi addit negatio ad verbũ.ita ℔ ad moꝯ
ꝛ hr̃ ↄ intẽta ¶ 3°.ibi(eꝰ ꝟo que ẽ)declarat con/
clusionẽ ꝑ exẽpla.ꝑ ī ꝓpõnibꝰ de poss.qz negaº
bꝰ affirmatiue que ẽ.poꝛe eẽ.negaº.ẽ.nõ poꝛe eẽ.
ꝛ nõ illa.possibile nõ eẽ.qz bec ꝛ illa possunt sil'
ẽ vere.vt ꝑdictum est.similiter huius affirm̃ti/
ue de mõ .possibile ẽ non eẽ.negatiua ẽ.nõ pos
sibile ẽ ñ eẽ.que nunq̃ simul sunt vere ¶ z°. in
ꝓpositionibus ỏ necessario .qz huiꝰ affirmatie
que ẽ.necessariũ est eẽ non ẽ negatiua que ẽ ne
cessariũ ẽ non eẽ.sed non necessariũ ẽ esse.ꝛ hu/
ius que ẽ necessariũ non eẽ ẽ negatiua bec.non
necessariũ non eẽ ¶ 3°.ī ꝓpõnibꝰ de ipossibili.qz
huius affirmatuie.impossibile eẽ.non est nega
tiua.īpossibile non esse.sed nõ impossibile esse.
sil'r huiꝰ q̃ ẽ.īpossibile ñ eẽ.negatỏ ẽ.ñ.īpossibile
ñ eẽ.ita qꝫ negatio sꝑ ponẽda ẽ ad moꝯ ¶ Ultio
cũ dic̃ (vl'r)epilogat ỏtermiatõz datã.d.qꝫ vl'r
sic dcz ẽ oz ī ꝓpõnibꝰ ỏ mõ oẽ ponere vt subã.sz
ad affirm̃tõz ꝛ negatõz ad vnũ.i.ad moꝯ q̃ se te/
net a pte ꝑdicati vñ ille sũt oppoſite poꝛe ꝛ non
poꝛe.ↄtĩgẽs ꝛ ñ cõtĩgẽs.īpoꝛe ñ ipoꝛe.nccĩuz ñ
nccĩuz.ꝟuz ñ ꝟuz.vt sic g̃ ñal'r addaꝫ negaº ad
moꝯ ¶ Ad euidẽtiã ꝑdcõꝝ q̃rit vtrũ moꝯ ꝑdi
ceꝫ ī ꝓpõnibꝰ modalibꝰ.videt qꝫ non.qz illud
qỏ determiat totã cõpõnẽ ñ ẽ alterũ extremũ
cõpõnis.sed moꝯ determinat cõpõnez .ergo ꝛc.
pdicatũ ãt ẽ alterũ extremũ. ¶ Sꝫ sic.ſ.g̃ dictũ
eẽt.ons est falsuz.g̃ antecedens. consequentia
patet.qz nihil aliud potest poni subiectum.vt
cũ dr̃.soz.currere est poꝛe.falsitas ↄnti ꝓbaꝫ.
qz dictum cõstat ex ꝟbo ꝛ nomine.sed verbum
ponitur a parte subiecti. quia est nota semper
eoꝝum que de altero predicantur secũdũ ari.s̃

.c. de vbo. ¶ Jn oppo9 ē ari. ℔ i lra ¶ R°. in ista qstiõe. primo ꝓmittaz aliq̃ nccia. z° dicam ad qõnē ¶ Quā9 ad ꝑmū nondū ꝑ qd eoz q̃ ponū tur i ꝓpositione vl' enūciatiõe: q̃dā sūt res ꝓdi cate l' subiecte. vt hõ equus currit ābulat ꝛc̄. q̃dā sūt dispões subci l' ꝓdicati. ꝛ ℔ dupl'r. l' ei9 qd ē subm̃ l' ꝓdicatū. vl' subci iq̃tū subm̃. l' ꝓdi cati iq̃tū ꝓdicatū. ꝛ dr̄t ℔ ab illo. sic dr̄t pr̄. ꝛ illud qđ ē pr̄. qz p9 ē vl'm. z9 ē absolutū. sil'r sb̃iectū iq̃tū subm̃. ꝛ ꝓdicatū iq̃9 ꝓdicatū dicūtur mutuo vl'arie. sz id qđ est sb̃m̃ ꝛ id qđ ē ꝓdicatū sumūt ꝑ se ꝛ absolute. dispões g̃ e9 qd ē ꝓdicatū ꝛ e9 qd ē sub9 sūt coiter noia adiectia ut alb9 ni ger: ꝛ sil'r aduerbia: ut bñ male ꝛ bi9: vnde tal' dispõ subucit cū subcõ: ꝛ ꝓdicat cū ꝓdicato in q̃9 ē sub9 vel ꝓdicatū: aut ps alteri9 ipsoz: ut hõ alb9 currit bñ. iõ tales dispões dicūt deter miare aut disponere extre9 vl' extrēa. dispões āt subi inq̃9 sub9 vl' ꝓdicati inq̃9 ꝓdica9. i. al teri9 illoz i ꝯpatõe ad altez sic bec. tm̃ so9 nccio ꝯtigēter ipol'e ꝛ bi9. ō q̃z. 4. ꝑncipalib9 agit azz. spāl'r i ℔ lib°. s. de poli ipoli nccio cõtigēti. quia bec sūt spāl'r q̃ faciūt ꝓpões modales. iste aūt dispositiões ꝓpe loq̃ndo nec subuciūt nec ꝓdi cant. qz sī ipi9 subcī i ꝯpatõe ad ꝓdicatū. ꝛ e9° iõ determiat totā cõpõnē. tm̃ sic dcm ē i ꝑ lib°. q vbū i enūciatiõe lz sit tm̃ copla ꝛ ñ ꝓdicatū: nec ps ꝓdicati: tm̃ se tenet q̃maxie ex pte ꝓdica ti. ita dico ℔ de mõ. vt dicēdo. hõ nccio ē aīal. li nccio determiat totā cõpõnē: sz magl determi nat ad ptē ꝓdicati. qz determiat ꝓdicatū iq̃tm̃ ꝓdicatū. i. ꝑ cõpatōz ad subm̃ ¶ z°. notā9 q in ꝓpositiõe modali dicēdo sic. sor. currere ē polle ē duplex cõpositio. vna iplicita i ꝑ dcõ posito a pte subiecti. vt sor. currere. qz ℔ iplicat cursū ieē sor. qz tm̃ valz sor. currere q̃tū sor. ē currēs. ℔a cõpõ ē ꝓncipal' ꝓdicati cū subõ q̃ iportat ꝑ li ē. sz ñ determiat aut disponit ꝑ li polle. qz mo dus ñ determiat ℔ illā ℔az cõpõnē ꝓncipalē sz illā q̃ ē ipi9 dci istā. s. iportatā ꝑ sor. currere z° notā9 q i ꝓpositõe modali est duplex subm̃. s. subm̃ enūciatõis ꝛ subm̃ locutiõis. voco subm̃ enūciationis ipm totū dcm̃. vt sor. currere. sed subm̃ locutõis dr̄ illō de q̃ ē ℔mo. s. ꝓma ps dci vt ly sor. ¶ Quā9 ad z9 dico q i ꝓpõnibus de mõ ipz dcm̃ subucit. ita q ēt vbū ē pl' subci. pu ta sor. currere. ꝛ modus ꝓdicat mediāte tm̃ ver bo ē. vt ē polle. ℔ āt qđ dixi vbū ōbere subuci ē itelligēdū qñ mod9 pōit noial'r. ꝛ vbū dci ē infi nitiui mōi. vt i exēplo. ꝓdcō. aliogn nō ē sic. vt dicendo. hō nccio ē aīal. qz ℔ ly hō tm̃ subucit. ly aīal tm̃ ꝓdicat. ly ē ē copla ꝛ z9 adiacēs. ly ne cessario ē dispositio determinās totā cõpositōz q̃ tm̃ magl ōcliat ad ptē ꝓdicati. sic ipa cõpositō iportata ꝑ ly ē l' positū l' subintellectū qđ dico ꝓp ꝯpositōz iplicitā in dcō ¶ Ad p9 i opp9 dico q ma. ē va de cõpositiõe quā determiat. mo9 aūt vt dcz ē ñ determiat cõpositōz ꝑncipalē: c9 est extremū mō ꝑexposito. sz determiat cõpositiōz iplicitā. i dcō c9 ñ ē extremum. ¶ Ad z9 dico q dcz tal' ꝯpositiōis ē subm̃. ꝛ vbū ibi positū ñ est nō ꝓdicati. qz vt ibi hz vim nois ℔ q dcz ē i ꝑ li. ꝑt. n. vbū ponit a pte subci qñ iduit vim nois. vt currere ē moueri. ꝛ curro ē v9. sil'r i ꝓposito dico

¶ Consequentie vero

Postq̃ ari. determiauit de oppõne ꝓpo positionū modaliū. ℔ determiat eaz bitudies ssiue ꝯñas aut eqpollētias. vbi sic ꝓcedit. ꝑ fac qđ dcz ē. z°. circa q̃dā ꝓdcā mouz q̃dā. q. ℔a ibi (dubitabit āt) ꝓma ps dicit i. z. ꝑ determiat ō ꝯña modaliū ℔ opinionē alioz. z°. ℔ vitatē ꝛ opi nionē ꝓpā. ℔a ibi (g̃ ipol'e) ꝓma i. z. ꝑ alioz opi nionē recitat. z°. eā ꝑ figurā explicat. ℔a ibi (con sideraī āt) ¶ Ad euidētiā ꝓme ꝓ notā9 q cū sit .4. ꝓpões de mō sic sūt. 4. mōi de q9 agitur i ℔ lib°. q̃ libz eaz ꝑt q̃drupl'r variari. ꝛ sic i vni uerso erūt. 16. vno qdē mō ꝑñt accipi affirtie tā de dcō q̃z de mō. ꝛ tūc sūt iste. 4. pol'e ē eē. cōti gēs ē eē. ipol'e ē eē. ncce ē eē. ali°. ꝑñt sumi nega tiue tā de dcō q̃z de mō. ꝛ tc̄ sūt iste. 4. ñ pol'e ē ñ eē. ñ ꝯtigēs ē ñ eē. ñ ipossibile ē ñ eē. ñ ncce ē ñ eē 3°. mō ꝑñt sumi affirtie de dcō sz negatie de mō. ꝛ tc̄ sūt ille. 4. ñ pol'e ē eē. ñ ꝯtigēs ē eē. ñ ipol'e ē eē. ñ ncce ē esse. 4°. ꝑñt accipi e9°. s. ne gatie de dcō ꝛ affirmatie ō mō. ꝛ tc̄ sūt ille. 4. pol'e ē ñ eē cōtigēs ē ñ eē. ipol'e ē ñ eē ncce ē ñ eē. ꝯñe g̃ ꝛ eqpollentie eaz a qbusdā ponētib9. i. opinātib9 fiūt ℔ talē ordinē ꝛ cōbiatōz. qz illi p positiōi q̃ ē. pol'e ē eē. cōuertit illa q̃ ē. cōtigēs ē eē. ꝛ e9°. bec illi. ꝛ sil'r ille due ñ ipol'e ē eē ñ ncce ē eē. ꝛ q̃tū ad istā vltiaz errāt. vt ptēbit ifra. si mil'r illi ꝓpōni q̃ ē. pol'e ē ñ eē cōuertūt ꝛ eqpol lēt ille. cōtigēs ē ñ eē. ñ ipol'e ē nō eē. ñ ncce est ñ eē. ꝛ i ℔ vltio sil'r errauerūt. vt ptēbit ifra. illi vo q̃ ē. nō pol'e ē eē. eqpollēt. ille ñ cōtigēs ē eē. ipol'e ē eē. ncce ē ñ ee. illi āt q̃ ē ñ. pol'e ē ñ eē. eq pollēt ille: ñ cōtigēs ē ñ eē. ipol'e ē ñ eē. ncce ē eē ¶ z°. ibi (cōsiderāt) explicat qđ dixerat i figu ra. fiat g̃ vna figura q̃drāgl'aris: ita q i ꝑ angl'o sit a ponāt. 4. ꝓme. i z°. sit. b. ponant. 4. ℔e. i 3°. sit. c. ponāt alie. 4. i 4°. sit. d. ponant alie. 4. sic iā ꝓdcē sūt: ꝛ nc̄ i lra ite repetūt. ꝑz. ¶ Deīde cū dic̄ (g̃ ipol'e) determiat de ꝯña modaliū ℔m opinionē ꝓpā. circa qđ. z. facit. ꝑ ꝓdcām opinio nem examiat oñdēs i qb9 bñ ꝛ i qb9 male. z°. ex bis cōcludit ꝛ cōfirmat suā opinionē verā ibi. (aut certe) ꝓma i. z. ꝑ oñdit i qb9 bñ dic̄. z°. in q̃ b9 errauit ibi (nccius vo) dic̄ g̃ q ꝓpões ē pos sibili ꝛ ipoli bñ sīt dispolite. nā ad affirtiaz vni9 seq̃t negatia alteri9. ꝛ e9°. ꝛ sic posuerūt ipi. dicit g̃ q ipol'e ꝛ ñ ipol'e sequūt ad pol'e ꝛ ñ pol'e: con tigēs ꝛ ñ ꝯtigēs: sz ꝺdcōrie ꝛ cōuersim. qz ad af firtiuam de poli aut cōtigēti sequit negatia de ipoli vt ad illud qđ ē pol'e eē sequit ñ ipol'e ē eē q̃ ē nega° ipolis. sil'r ad negatiōz de poli sequtur

affir°: de ipoli. ut ad ñ pole eẽ segt ipole eẽ. ꝛ pz ꝙ ipole eẽ ẽ affir°: ꝛ ñ pole nega°: qz ḥ põit nega tio ad mo⁹. ibi nõ ¶ (Tlccĩũ vo) oñdit vbi erra uit. qz i ill' de nccio q̃ ⁹ ad p⁹ ãgulũ ꝛ z⁹. vlt. n. ꝙ ille de nccio nõ sil'r sequũt ad illas ỏ poli. sic ille de ipoli. puta ꝙ ad affirtõz seqt nega°: ꝛ ad negatiõz affir° sic ipsi ponebãt. duo g̃ fac. p oñdit itentũ. z°: reddit cãz itenti ibi (cã vo est) dic g̃ ꝙ nccĩuz. i. ppõ de nccio qũo se bz ꝯsiderãdũ ẽ. qz supp. ñ sic se bñt vt illi dicebãt. vñ subdit mãifestũ eẽ qm̃ ñ eoỏ mõ supp. segt ad illã de possibili sic illa de ipoli p negatõz ppositaz. vt dicẽdo: ñ nccẽ ẽ ñ eẽ. vt patebit magl. sz ꝑ eorũ põnẽ ꝯdictorie sũt ex̃. i. ex̃ locũ suũ. nã ppões i p angulo ꝛ iz°: angulo debẽt põi ꝯdictorie. ipsi ãt i p angulo aut ordie ponũt bãc. ñ nccẽ est esse ꝛ iz°: bãc. nccẽ est non esse. q̃ due. s. ꝑdicte nõ sũt ꝯdictorie. bñ g̃ dr̃ ꝙ ꝯdictõie sunt ex̃ locũ suuz vñ statim ꝓbat ꝙ ille nccẽ est non esse ꝛ nõ ne cesse est esse. non inquam est negatio eius que est necesse nõ eẽ illa que ẽ non necesse eẽ. ꝓba°: ipossibile ẽ duas ꝯdictorias simul eẽ veras. sz ꝯtingit vtraq̃ illas in eodez. s. tp̃e. i. simul esse veras. qz illud idẽ qỏ ẽ necessariũ nõ eẽ ẽ non necessariũ eẽ. pz ergo ꝙ vna illaꝝ nõ ẽ negatio alterius. mi. pz i exẽplo. bec enim ẽ va. asinum necesse ẽ non eẽ hominẽ. ꝛ similr̃ hec ẽ vera. asinũ non necesse ẽ eẽ hominẽ. g̃ ꝑm ordinẽ ꝑdcm̃ ꝯdictorie sunt extra locũ suũ. qz non ponuntur vbi debẽt poni. s. i p ꝛ z°: angulo aut ordine. sed ponũtur extra i alys angulis. ¶ z°: ibi (cã vero ẽ) assignat causam dicti illius. q̃re illa ꝓpositõ de necesse non segtur eodem modo ad illam de possibili. sicut illa ỏ ipossibili cõtrarie sumpta necessario idẽ reddit valẽs. i. eqpolẽs ad illaz de necesse. ꝛ similiter e⁹: nã ad impossibile ẽ eẽ segtur necesse ẽ non eẽ. ꝛ ad ipossibile ẽ nõ eẽ. segtur necesse ẽ eẽ. ita ꝙ ad illã de ipossibili affirmatiuaz de modo ꝛ de dcõ. segt illa de necesse affirmatiua de modo: sz negatiua ỏ dicto. ꝛ ad illã de impossibili affirmatiuã de modo: sz negatiuaz de dicto segt illa de necesse affirmatiua de vtroq̃. ꝯrie ergo de dicto bñt ad inuicẽ consequẽtiã. q̃re. qz sic ẽ ꝙ illa de necesse ꝯrie dcã vel sm̃pta sequatur ad possibile sicut ipossibile. i. ꝙ similiter se babz ad possibile tã ipossibile ẽ eẽ q̃ necesse ẽ non eẽ. nã idẽ significant necessariũ ꝛ ipossibile. s. si contrarie sumantur. manifestũ etiaz ꝙ non simil'r. s. absolute loquẽdo: sed quẽadmodũ dictũ ẽ. si. s. contraris sumantur. ꝛ iõ sic impossibile p negationẽ ꝓpositã eqpollet ad possibile. vt ꝓñsum ẽ. g̃ ꝛ illa de necesse sũpta ꝯrie p negatõz postpositã. s. necesse ẽ non eẽ eqpolet ꝛ cõsegt ad possibile p negatõz ꝓpositã vt dicẽdo. nõ necesse ẽ ñ eẽ. bec. n. segt ad possibile ẽ esse ¶ Deide cũ dicit (ac certe) ex dcis cõcludit opinionẽ ꝓpriã ꝓbans ꝙ ad possibile eẽ segt non necesse ẽ non eẽ. ꝛ arguit sic ad possibile eẽ vel segt non necesse ẽ eẽ vel necesse ẽ eẽ: vl necesse ẽ non eẽ. vel non necesse ẽ nõ eẽ. nõ. n. ẽ dare plures ꝓpositiones ỏ necesse. sed non segt aliqua ꝓmaꝝ triuz. g̃ relinquitur ꝙ sequit q̃r ta bec. s. non necesse ẽ non nccẽ. illius rationis ꝓ ponit mi. z°: cõclusionẽ ibi (relingt ergo) circa mi. sic ꝓcedit. ꝑ ꝓbat ꝙ ad possibile eẽ non segt non nccẽ ẽ eẽ. ꝛ hoc p talẽ ratõnẽ. ad illã nccẽ ẽ eẽ. segt possibile ẽ eẽ. qz si non da oppositũ. non possibile ẽ eẽ ad quã segt. ipossibile est eẽ ex dictis. sz hec. impossibile ẽ eẽ non põt stare cũ pzima. s. cũ hac necesse ẽ eẽ. pz. ergo ad illam ꝓmã segt possibile eẽ. tũc vltra ad possibile ẽ eẽ segt non ipossibile ẽ eẽ. ꝛ ad hãc vt ipsi ponũt i p ordine segt non nccẽ ẽ eẽ. ergo a primo ad vltimũ ad neẽe eẽ sequitur non nccẽ ẽ esse. q̃ est sua contradictoria p negationẽ ꝓpositam modo: quod est inconueniens manifestũ. pz ergo ꝙ ad possibile eẽ non sequitur non necesse ẽ eẽ. ideo dic ꝙ impole ẽ sic poni ꝯdictiones nccy. sic ipsi ponebant. nã ad ℞ ꝙ ẽ ncessariũ eẽ. segt ꝙ pole ẽ eẽ. nã si ñ segt e⁹ nega°: s. ñ pole ẽ eẽ. qz ỏ q̃libz nccẽ ẽ: aut dicere. i. affirmare aut negare p ꝑ⁹ ꝓnci⁹. q̃re si ẽ ñ pole eẽ segt ꝙ ipossibile ẽ eẽ: ꝛ ꝙ nccẽ ẽ eẽ. i. si ad nccẽ eẽ segt ñ pole. g̃ ꝛ ipole. qỏ ẽ icõueniẽs. p°: qz ad pole eẽ segt ñ ipole esse. hec ỏ. i. ad ipole eẽ segt ñ nccẽ eẽ. q̃re a p̃ ad vlti⁹ cõtigit ꝙ ad nccĩũ eẽ segt ñ nccĩuz eẽ. qỏ ẽ icõueniẽs mãifestũ. g̃ ꝛc ¶ z°: ꝓbat sil' ꝙ ad possibile eẽ ñ sequũt alie due. s. nccẽ ẽ eẽ ꝛ nccẽ ẽ ñ eẽ. ibi (at vero neq) ꝛ ℞ p talẽ rõz i oi bona ꝯña. cõ seqns põt stare cũ ante. sz ille. z. ñ pñt stare cuz illa pole ẽ eẽ. g̃ ñ sequũt ad eã. p°mi. qz pole se bz ad eẽ ꝛ ñ eẽ. sz altera illaꝝ duaꝝ. s. nccẽ eẽ se bz tm̃ ad eẽ. altera vo. s. nccẽ ñ eẽ ad ñ eẽ tm̃. g̃ ꝛc. dicit g̃ ꝙ nec nccĩũ eẽ nec nccĩũ nõ eẽ. sequitur ad possibile esse. illi enim scilicz possibile est se contingit vtrũq̃ accidere. s. esse ꝛ nõ eẽ. p°: ꝑmi. qz sil' aligd ẽ pole eẽ ꝛ nõ eẽ. p°: ꝛi. qz si aligd ẽ nccẽ eẽ vl nõ eẽ. ñ erit pole vtrũq̃. s. eẽ vl ñ eẽ. qz altera se bz deteriate ad eẽ. altera ad ñ eẽ. ut ẽ dcz ¶ Deide cũ dicit (relingt g̃) infert ꝯclusiõz di. ꝙ relingt ut ei q̃ ẽ pole eẽ eqpolleat ñ nccĩũ nõ eẽ. qz illa sola restat de nccẽ. ꝛ ℞ verum ẽ. et subdit ꝙ ẽt verũ ẽ de nccẽ ẽ nõ eẽ. ꝙ. s. nõ segt ad illã pole ẽ eẽ. sz hec. s. de nccio q̃ segt ad pole eẽ fit ꝯdictio. i. ꝯdictoria e⁹ q̃ segt ad nõ pole ẽ eẽ. illỏ. n. i. ad nõ pole eẽ ℞ ꝙ ẽ ipole ẽ eẽ. ꝛ nccẽ ẽ nõ esse. c⁹ nega°: ẽ ñ nccẽ. g̃ a p̃ ad vlti⁹ ad pole eẽ segt nõ nccẽ ẽ nõ esse. ꝛ nõ aliq̃ aliaꝝ ỏ nccẽ eẽ ¶ Ultio ibi (sequũt) epilogat circa deteriata di. ꝙ ꝯdictiões. i. affirtiões ꝛ negatões sequũt se ꝑ ꝑdcz modũ. ꝛ nil' ipole ꝯtigit sic positis. i. sic ordiatis ꝑdcis ppõnib⁹. ut ẽ dcz ¶ In p g̃ ordie vel angulo sint ille ppões. pole ẽ esse ꝯtigens ẽ esse. non ipole est esse. non necesse est non esse. ¶ In z°: ille. possibile ẽ nõ eẽ. contingẽs ẽ nõ eẽ nõ ipossibile ẽ non eẽ. ñ necesse ẽ eẽ. ¶ In 3°: ille

non possibile ē eē. non ꝯtingēs ē eē. ipossibile ē eē. ncce ē non eē. ¶ In 4°. ille nō possibile ē non eē. ñ cōtingens ē non eē. ipossibile ē non eē. necesse ē eē. ¶ Ad euidētiā p̄dictoꝝ notandum q̄ ꝓpositionū modaliū alie sunt ꝯrie. alie contradictorie. alie subcōtrarie. alie subalterne. 4° ordo 3° cōtrariātur. p̄mus ät 2° subcōtrariantur. sed p̄mus 3°. 7 similiter 2° 7 4° contradictoriantur. 4° ordo subalternatur p̄ 3°. 2°. qō pz in figura. ¶ Notan⁹ ét q̄ consequētie 7 eq̄polentie p̄dicte patent per bas quattuor regulas

7 Prima pcta.

¶ Prima regula ē ista. cuicūq; dicto affirmato attribuit pole; idē attribuitur cōtingens: et ab eodē remouet ipossibile 7 ab eius ꝯdictorio oppositio remouet necesse. 7 p̄ banc regulā eq̄polent 7 conuertūtur inter se ꝓpositiones p̄mi ordinis. ¶ Secūda regula ē ista. cuicūq; dicto negato attribuit: possibile eidē attribuit cōtingēs 7 ab eodē remouetur ipossibile. 7 ab e⁹ contradictorio oppositio remouet necesse. 7 p̄ banc regulā conuertuntur 7 eq̄polēt circa se ꝓpositiones secundi ordinis. ¶ Tertia regula est ista. a q̄cūq; dicto affirmato remouetur possibile. ab eodē remouet cōtingēs 7 eidē attribuit impossibile. 7 e⁹ ꝯdictorio oppositio attribuit necesse. 7 p̄ bāc regulā conuertuntur 7 eq̄polent ꝓpositiones inter se terty ordinis. ¶ Quarta regula ē ista. a q̄cūq; dicto negato remouet possibile. ab eodē remouet contingens: 7 eidē attribuit ipossibile. 7 e⁹ contradictorio oppositio attribuitur necesse. 7 p̄ banc regulā conuertuntur 7 eq̄polent ꝓpositiones quarti ordinis. vt pz ituēti p̄dictā dispositionē i figura. ¶ Queritur circa bāc materiā de ꝓpositionib⁹ modalibus. vtrū ꝓpositiōes de modo 7 ꝓpositiōes de ineē sint distincte specie, videt q̄ nō. nā differētius specie ynū non fit aliud maxie q̄n nihil eorum p̄dicat i trāsmutato. sz ꝓpositio de ieē fit ꝓpositio modalis p̄ solā additionē modi remanente qcqd erat i illa de ieē. vbi gra. bō ē aial. hec ē ō ieē. addit ncce 7 fit modalis. vt dicēdo. homo ncce ē aial. 7 tñ rēanet tota pria. ḡ 7c. ma. pz. qz nūq; ynū oppositū fit aliud oppositū sīn corruptione p̄mi: sz q̄ differūt specie sūt opposita. qz oppositis differētys constituūtur. ¶ Si differūt spē: vna ñ seq̄ret aliā: sz ad ꝓpositionē ō ineē seq̄t q̄ñq; aliqua modalis vt ad illaz. bō currit. seq̄t illa. bō cōtigēter currit. ¶ Ad oppo⁹. qz ꝓpositiōes aliter se bñtes ad oppositōz 7 ꝯñaz vident specie differre. sz sic se bñt ꝓpositiones modales 7 de ieē. ḡ 7c. mi. pz ex p̄dcis i hoc 2°. libro. ¶ Ri in ista questiōe. p̄mo videndum ē qd modus sit 7 quot modis dr. ¶ 2°. qd sit ꝓpositō modalis 7 ꝓpositio de ieē. ¶ 3°. ad. q. an hec ab illa spē distiguat. ¶ Quātum ad p̄mū dr q⁹ mo⁹ est adiacēs rei determiatio: q̄: vt dr: bz fieri per adiectiuū: sed adiectiuū ē duplex. quoddaz nominis, vt albū nigrū. q̄ddā vbi. vt fortiter agit

Q. vtr. ꝓpositiones de modo 7 de ineē sint distincte

7 p̄cās de aq. trāsmutata in ignē. p. cē.

Ad 1m q. ē ꝓpositio modalis

velociter currit. aduerbium enim dr vbi vbi adiectiuū. q̄ duplex ē modus. nomialis 7 aduerbialis q̄ patēt i hac ꝓpositiōe. hō albus currit velociter. ¶ Aduerbio ꝝ ät. q̄dā determināt vbū gra cōpositōis. vt illa. 6. possibiliter ipoliter ncce. cōtīgēter vero falso. q̄dā determināt vbuz gra rei verbi. vt fortiter agit velociter currit. 7 sic ō alys. ¶ Dimissis ät oīb⁹ alys modis ō illis qui determināt cōpositionē itēdit in hoc libro. 7 illi tm̄ sunt q̄ faciūt ꝓpositiones modales. cū enim dicit. hō necessario currit: significat q̄ illa compositō sit necessaria. cū ät dicit. homo currit bene, significat q̄ cursus hominis sit bon⁹. ¶ Sciendū ēt q̄ isti. 6. modi q̄ ꝓpositiōz faciūt modalez q̄ñq; sumūtur aduerbialr vt ponitur necessario 7c. q̄ñq; nominaliter. vt possibile ipossibile necessariū 7c. ¶ Sed aduertēdū q̄ ꝓpositiones q̄ modificāt bis modis. s. vo 7 falso ñ determinātur h. c⁹ ratio ē. qz ī eis sumitur oppositio eodē mō 7 similis ꝯria sicut i illis de ineē. ñ sic ät in bis de possibili 7 ipossibili necessario contigēti. sicut pz ex p̄dcis. ¶ Quātū ad 2^m dico q̄ ꝓpositio modalis ē q̄ modificat aliq̄ istoruz. 6. modoꝝ p̄dcōꝝ. vt fortē currere ē vuz 7c. sic q̄ i talib⁹ ꝓpositiōib⁹ de mō verbū imo totū dcm̄ debet subuci 7 modus p̄dicari. oēs alie ꝓpositōnes dicunt de ieē i gb⁹. s. ñ ponit aliqs modoꝝ p̄dcōꝝ. ¶ Quā⁹ ad 3^m lz ientib⁹ rōis ñ sit ꝓpe spēs aut g⁹. qz ñ sūt i p̄dicamēto. vt ostēsū ē in libro p̄dicamēntoꝝ i q̄dā cōe. tñ eo mō q̄ iprope loq̄ndo imaginamur g⁹ 7 drias 7 spēs. dico q̄ ꝓpositiōes de ieē 7 ō mō distinguuntur spē. qō pbat sic magis differunt ꝓpositiōes de ineē 7 de modo q̄z affirmatio 7 negatō. sed affirmatio 7 negatō differūt specie. vt ostensuz ē i primo huius. ḡ 7c. ma. pbat: qz magis dr ꝓpositio modalis a ꝓpositiōe ō ineē q̄z vna ō ieē ab alia de ieē. i vna modalis ab alia modali. sed affirmatio 7 negatio possunt ambe esse de inesse. vel ambe de modo pz. ergo 7c. ¶ Ad q̄ differunt i forma differunt i spē. qz dria ꝑ spēz ē dria ꝑ formā. sz ꝓpositio de ineē 7 de mō dr i for. qz fora i illis. de ineē videt eē simplex iberētia. 7 ipa cōpositio p̄dicati ad subiectū. forma ät i ill⁹ de mō ē ipa determinatio ꝓpositiōis p quaz be ab illis cēnialr distiguūtur. ḡ 7c. ¶ Ad p̄mū i oppo⁹ dico q̄ mi. ē falsa. ꝓpositio. n. de ineē ñ fit modalis manens formalr de ieē. sz bñ materialr. sic ē q̄n ex aqua fit ignis. qz destructa forma aq̄ manz materia eius sub forma ignis. ita hic. forma enim de ineē non manet sicut prius. ¶ Ad 2^m dico q̄ consequentia ē falsa. nam ad aliquaz affirmatiuā sequitur negatiua. cū tamen affirmatio 7 negatio sint opposita 7 specifice distiguātur. ad hāc enim. homo est animal sequitur homo non ē lapis. et ad affirmatiuā de predicato finito sequitur negatiua de predicato infinito. vt ostensuz fuit supra, ergo in proposito similiter ē dicēdū.

Ad 1m q. ē ꝓpositio modalis

Dubitabit autez. ¶ Hic vt dicebat. mouet ax. q̄dam qōnē circa p̄dcā dixit pax añ q; ad nc̄ce eē sequit̄ pōe eē. ⁊ ga hoc ñ ē vl̄r verū. iō inquirit vbi sit verū. ⁊ vbi nō. ⁊ hec ps diuidit̄ in. z. in p̄cipalē vbi inquirit̄ de intēto ⁊ incidēntalē. vbi ꝯpat ppōnes de necesse ad aliquas modales. ſa ibi (iest qdem) ¶ prima in. z. p̄ qōnē pertractat. z°. eā determiat ibi (manife⁹ ē āt) prima in. z. p̄mo arguit ad p̄tē affirmatiuā. z°. ad negatiuam. ſa ibi (at vero rursus) pponit q̄ qōz di. q; dubitabit aliquis si ad id q; ē nc̄cium. i. ad nc̄ce eē. sequit̄ pōe eē Et ar. q; sic. qz si nō: seq̄ture⁹ ꝯ dictoria. ſ. ñ pōe eē. de quolz. n. ē affirmatio vel negatio vera. q; si aliquis dicat q; ꝯ dictoria e⁹ q̄ ē pōe eē nō est illa nō pōe eē. nc̄ce ē dicere q; ē ista pōe nō eē. lz flm̄ sit. ut s̄ est probatum. sed ¦ siue sic siue sic: vterq; sunt false ⁊ incōpōes cū ista prima que ē nc̄ce eē. nā ad nc̄ce ē eē. nō. pōt sequi non pōe eē. qz hec equipollet isti. impōe est eē. que stare nō pōt cū ista necesse est esse. sil̄r ad nc̄ce est esse nō sequitur alia. ſ. pōe ē nō eē. imo videt̄ eē cōtradictoria e⁹. qz equipollet isti nō nc̄ce est esse. relinquit̄ g̊ q; ad nc̄ce est esse. sequit̄ alia. ſ. p̄ia pōe est eē ¶ z°. ibi (at vero rursus) ar. ad oppo⁹ per hanc rōem. illud qō est pōe pōt eē ⁊ non eē. idē. n. ē pōe incidi ⁊ nō incidi. ⁊ eē ⁊ non esse. q; ſ. est pōe. si g̊ ad nc̄cium sequitur pōe g̊ nc̄ce eē erit contingere nō eē. hoc āt est flm̄. g̊ ⁊ illud ex quo sequit̄. ſ. q; ad nc̄ce eē sequit̄ pōe eē. falsitas ꝯñtis p̄z. qz ctingit non eē. vel pōe nō eē est ꝯdictoriū de nc̄ce eē. g̊ non sequitur nec equipollet ei. ¶ deide cū dicit (mani⁹ est āt) determiat qōz vbi sic p̄cedit. p̄ premittit duplicē distinctionē. z°. pro solutione infert duplicē ꝯclusionē ibi (si g̊ pōe) prima ī duas. flm duas distinctiones. ſa ibi (q̄dā vo ptātes) p̄ma adhuc ī. z. p̄ pōit p̄ncipalē distictēz. z°. addit alteri⁹ mēbri subdiuisionē ibi (irrōnabiles vero) prima diuisio est ista qōdā pōe est ad oppōsita. ut pōe flm pōs rōales. qōdā nō est ad oppō. ut pōe flm pōs irrōales. vel sic ⁊ meli⁹. duplex est pō. q̄daz rationalis que valet ad oppō. quedam irrational̄ que nō valet ad oppō. sed est ōterminata ad alterū oppositoꝝ. dicit ergo q; non oē pōe. puta pōe eē vel pōe ambulare valz ad oppō: sed est in quibusdā non sic verum. ſ. q; sint ad oppō. q; p̄z p̄ in his que p̄ñt. i. bñt pōm. nō flm rōem. ut ignis est calefactibilis. i. calefactiuus: ⁊ hz vim. i. pōm irrōnalem. vnde sic ¦ pōt calefacere q; ñ possit in oppo⁹. sed ptātes flm rōz ipse eedē sī. plurimoꝝ ꝯrioꝝ. puta hō potest dormire ⁊ vigilare. ⁊ e⁹°. qz hoc pōt flm pōm rōnalē. ¶ z°. ibi. (irrōnales vero) subdiuidit alterum mēbrum ⁊ ē subdiuisio ista q; pō ēt irrōnabilis. nō oīs determinata ad vnū ē. nec oīs ad oppōsita: sed quedā sic: q̄dam sic. ideo ait q; irrōnales potentie nō oēs. ſ. se bñt ad oppōsita: sed quēadmōz dc̄m est. aliq̄ sunt ad vnum oppo⁹ determinate Ignē eni nō est pōe nō calefacere. ⁊ sil̄r q̄cūq; alia q̄ semper agunt. ſ. vniformiter. alie vero sī q̄ flm irrōnales ptātes p̄ñt sil̄ q̄dam opposita ponit ex⁹ ut ptās asini vel bouis valet ad ambulandū ⁊ non ambulandū. ⁊ subdit q; ꝟ dc̄m est. idcirco q; nō oīs ptās est oppositoꝝ: nec q̄cūq; ēt dñr sub eadē spē vult dicere q; ēt pōtū irrōnalium q̄ quantum ad eē irrōnabilis sunt eiusdē spēi. i. eiusdē rōnis nō oēs sunt ad oppōsita: sed quedā sic q̄dam non: ut p̄z ex p̄dictis. ¶ Notandū q; hec eadē snia ponitur. 9. metha. ſ. q; potētie rōnales sunt ad oppōsita. pō vero irrōalis non. potētie āt rōnales dñr que sūt rationales vel per eēntiam ut intellectus ⁊ volūtas q̄ pertinent ad aīam intellectiuā ut distinguit ꝯ sensitiuā vel sunt rōnales p̄ticipatiōz. puta q̄ subsūt iudicio intellectus ⁊ imperio voluntatis: ut pō motiua ⁊ pō sensitiua in boie. qz flm imperiū p̄tis intellectiue p̄ñt boies ambulare: ⁊ nō ābulare videre ⁊ non videre ⁊c. vl̄ sī rōnales. q. denoīatiue aut nuncupatiue ut habitus inte⁹ ⁊ voluntatis. vñ ⁊ scia in intellectu dr̄ oppositoꝝ ⁊ virtus moralis in volūtate dr̄ ēt oppositoꝝ ¶ Oppō dr̄ dupl̄r vel priuatiue l ꝯrie: ⁊ vtroq; mō intelligit̄ pōm rōnalem eē oppositoꝝ. ex⁹ ambulare ⁊ non ābulare. sed ñ ambulare non dicit aliud preter negationē aut p̄uationē talis actus. ex⁹ secundi possum ascendere ⁊ descendere. qui sunt duo actus positiui ꝯry. Ex⁹ primi. possuz amare ⁊ non amare. ex⁹ secundi: possum amare ⁊ odire qui est act⁹ ꝯri⁹ ⁊ positiuus ¶ pō āt irrationalis pōt accipi tot modis per oppo⁹. qz quot modis dr̄ vnū oppo⁹ ⁊ reliquū. ex p̄ topi. tñ ut hic distinguitur ꝯ pōz rōnalē per non valere ad oppō accipit̄ ut opposita oīb⁹ modis ill̄. ⁊ b°. ñ est ad oppōsita: sz ad alterū determinate. ut pō ignis ad calefacere vel ignire ¶ Dō aūt hic dr̄ aliqua pō irrōnalis eē ad oppōsita non est sic proprie dc̄m. nisi forte q̄tenus aliqua talis pō ut motiua in bruto pōt in hoc ⁊ in oppo⁹ ut ambulare ⁊ non ambulare. ut relata ad diuersas ap̄bensiones sēsus vel diuersos actus appetitus. nā appetit⁹ mouet ut p̄z ex z°. de aīa. tñ sicut appetit⁹ sensitiu⁹ magis agit̄ q̄ agat sic q; non hz perfecte dñiuz sui actus. sz cogit̄ ⁊ trahit̄ ab oppōsito. sic ⁊ ipse mot⁹ causat⁹. ⁊ iō magis ¦ p̄prie dr̄ eē ad vnum oppositoꝝ q̄ ad alterū eoꝝ indr̄nter. ō ista materia plura recolo me dixisse super. 9. metha. iō hec hic sufficiant reliqua querātur ibi ¶ deinde cū dicit (quedā vero ptātes) ponit secūdā diuisionē p̄incipalē vbi duo facit. p̄ distinguit pōm. z°. assignat in quibus mēbra diuidentia reperiantur. ſa ibi (⁊ hec quidē) ſa g̊ diuisio est ista q; pōe aut pō quedā est coniuncta actui. quedā est precedens actum. dicit ergo ptātes

¶ Et volentes p̄mo. que potuerit ꝟ nō velle ꝟ velle. ꝟ nō velle.

.i.potētie sunt.i.dicunt̄ eg noce.i.nōtis modis qz possibile nō dicit simpliciter.i. vno modo ſz qdē vnū ē vt in actu.i.quoddā ē cōiūctum cū actu vt aligd possibile ē ambulare qñ actu ābulat:ꝛ omnino.i. vl̄r aligd ē pot̄e eē qñ iam ē i actu id quod dr̄ pot̄e.id vero.i.aliud dicit pot̄e ꝛ alio mō. ꝙ forsitan aget i futuro.i.ꝙ p̄cedit.ꝛ ē ante actū.vt si aligd dicit pot̄e ambulare.qñ alñ ābulabit ¶ z°.ibi(ꝛ hec qdē)ostēdit i quib⁹ inuenitur potentia hec ꝛ illa vi.ꝙ hec.ſ.potentia ante actū ē in solis mobilib⁹.i. generabilib⁹ ꝛ corruptibilib⁹.illa vero que.ſ. simul ē cū actu:ñ tm̄ ē in istis sed etiam in immobilib⁹ ꝛ incorruptibilib⁹.qz i vtrisq; verū ē dicere ħ qō ē.non ipossibile.i. pot̄e siue ante actū siué simul cū actu.vt possibile ambulare ꝙ actu ambulat.ꝛ eē ābulabile.i.ꝙ non actu ambulat sed ambulabit i futuro.pot̄e enim ꝛ ñ ipossibile egpollēt.vt pz ex predictis ¶ Aliter potest exponi littera sic licet redeat i idē.quia hec qdē potestas q̄.ſ.ē añ actū in solis mobilibus reperitur q prius possūt eē q̄ sint.sed illa q̄ simul é cū actu non tm̄ in mobilibus ſz etiaz in imobilibus reperitur ꝛ addit.ꝙ vtroq; modo videtur possibile sed ante actū ꝛ cū actu.qz in vtrisq; verū est dicere aligd non ipossibile .i.possibile esse.vt qō actu agit ꝛ ambulat ꝛ ꝙ aliqñ ambulabit.ꝛ tunc ista littera in vtrisq; refertur ad declarādū diuisionē p̄missā q̄ ē secūda principalis ¶ Deinde cū dicit(si ergo possibile) vel hoc(igitur impot̄e) ex dictis respondet ad questionem ꝓm duas conclusiones vbi duo facit.p̄ solutionē premittit.z° ad cōfirmationē eius arguit ibi(quare quōniā) solutio q̄ stat in duabus conclusionib⁹.p̄ma ē ꝙ possibile qō valet ad opposita i quo potētia precedit actū non sequitur ad necesse eē.ꝛ hoc probat ratio superi⁹ facta p parte negatiua. ¶ Secūda conclusio est ꝙ possibile qō non valet ad opposita i quo potētia simul ē cū actu sequit̄ ad necesse esse.ꝛ hoc concludit ratio prius facta ad partē affirmatiuam.dicit ergo ꝙ igitur possibile qō.ſ. valet ad opposita vbi potētia sil̄ ē cum actu.verūz ē.i.sequitur ad necesse eē.ꝛ hoc quantū ad secundā conclusionez ¶ z°.ibi(q̄re qñ) arg.ad cōfirmādū solutionē q̄tū ad ꝓmaz cōclusionē.ꝛ hoc sic.vl̄e sequitur esse partē.i.omne vl̄e sequitur suū particulare.ut si hō est.aīal ē.sed nc̄ce eē est qōdā particulare respectu pot̄is esse ꝙ dicit pro tanto.qz pot̄e se hz ad eē ꝛ non eē.ſz nc̄ce se hz tm̄ ad eē.ꝛ iō pot̄e esse est in plus ꝛ cōius ꝛ .q.vl̄e.nc̄ce ām esse est in minus ꝛ.q.particl̄are. q̄ ad nc̄ce esse sequitur pot̄e eē.sed non oio. qz ñ illud pot̄e ꝙ valet ad opposita, vbi pō precedit actū.ut pz ex p̄dictis ¶ Sequitur pars incidēs talis (ꝛ est quidē forsitasse) vbi ponit nouū ordinē modaliū propōnum cōpando illas de nc̄ce ad alias modales vbi sic procedit.p̄ facit ꝙ dcz est.z°.iuxta predicta cōcludit q̄dam dionē enūciationū ibi(ꝛ hoc quidē ptāte) prima in duas. p̄ ponit intentū.z°.pbat ibi(manifeꝰ est ām) In p̄ma parte intendit istā cōclusionē.ꝙ ppōnes de nc̄cio sunt priores.ꝛ debēt precedere omnes alias.iō dicit ꝙ illud qō nc̄cim est.i. ppōes de nc̄cio q̄tum ad affirmatiuas.ꝛ ꝙ non nc̄ciuz est q̄tum ad negatiuas.est forsitasse prinꝰ oim vl̄ eē vel non eē.i.oīm aliaꝝ tā affirmatiuaꝝ q̄ negatiuaꝝ reddendo singula singulis.qz nc̄ce eē est prinꝰ.i.primus omnibus affirmatiuis ꝛ non necesse esse omnibus negatiuis.vñ subdit ꝙ alia ꝛsiderare oz quēadꝰ harum ꝛñtias.i.ſz ꝛñtiā haꝝ de nc̄ce eē.ꝛ non nc̄ce eē.qz oēs alie ordinātur ſz istas.ꝛ iste de nc̄ce eē debent oībus alys p̄poni. ¶ z°.ibi(manifeꝰ est ām) ꝓbat hoc per talē rōz illa que sunt actu sunt priora illis que sunt ptāte.qz ut dr̄.9.metha.lz i eodem generabili ꝛ corruptibili pō precedat actū.sicut ēt stati hic dc̄m est.tū sil̄r actus precedit pōm.qz alr̄ nūq; pō reduceretur ad actū nisi per aliqō ens actu. sed nc̄cia cū sint sempiterna sp sunt actu.oīa ām alia sunt in pō.ḡ nc̄cia sunt priora illis.Rcē p̄ores ḡ sunt ppōes ō nc̄cio oib⁹ alys.bꝰ rōnis p̄ ponit mi.di.manifeꝰ eē ex bis que dcā sūt.qñ ꝙ est de nc̄citate ē sp ꝓm actū.z°.ma.di.ꝙ sēpiterna ꝛ que actu sunt priora sunt bis que sūt ptāte .i.in pō.Ex quibus sequitur ꝛ°.intenta.ſ.ꝙ propōnes de nc̄ce sunt oībus alys priores.qz ꝓ ordinē rerū iudicandū est de ordine ppōnum.et pp hoc aliqui bñt ħ figurā vbi in quolz angulo ꝛ ordine ponit̄ ppō de nc̄ce eē bꝰ. ¶ In p̄ angulo sunt iste.non nc̄ce est nō eē.pot̄e est eē.contingens est eē.non impot̄e est eē ¶ In z°. angulo sūt iste.nō nc̄ce est eē.pot̄e est nō eē.contingens est non eē.nō impot̄e est nō eē ¶ In z°.angulo sunt iste.nc̄ce est nō eē.nō pot̄e est esse.nō contingēs est eē.impot̄e est eē ¶ In 4.angulo sunt iste.necesse est eē.non pot̄e est nō eē.nō contingēs est non eē.impot̄e est nō esse. ¶ Deinde cū dicit(et hoc quidē sine ptāte) ꝛcludit iuxt̄ predicta q̄dā enunciationū dionem.que est ista.eoꝝ que sūt quēdā tm̄ sunt in actu ꝛ in pō p̄cedente actum ut omnia generabilia ꝛ corruptibilia.alia vero nūq; sunt in actu.sed soꝰ in potentia. ut multa pot̄ia fieri.que nūq; fient.ꝛ ut quidam dicunt: pz exemꝰ in contiꝰ ꝙ est in potentia ad diuidi i infinitum.ꝛ tamen nūq; est diuisum actu in īfinitum.dicit ergo ꝙ hec quidem.i.aliqua entia sunt actu sine ptāte.ut prime subē.puta intelligentie.que ꝓm ari.sunt eterne.alia vero sunt actu cum potestate.i.cū potentia.qō exponit subdens ꝙ natura priora sunt.tempore vero poste riora.vult dicere ꝙ talia que sunt in potentia

ꝛ actu. non ẽ itelligẽdũ simul sꝫ sũt priora natura. i. ī potẽtia. tm̃ vero posteriora. i. posteriꝰ sũt in actu. biꝰ. n. omne prius ẽ ī potẽtia ꝛ postea ī actu accipiendo etiam prius ꝛ posterius nñ tantum natura sed etiaꝫ duratione. qꝛ talia entia que sunt generabilia ꝛ corruptibilia. etiam ꝑꝫ ari. non fuerunt ab initio. ideo etiam potẽtia tempore poterunt esse cꝫ fuerint in actu. ꝛ subdit ȝꝰ mẽbrum dicens. alia vero nucꝫ sunt actu sed solũ potestate. ¶ Notandum circa dicta qꝫ distinguitur in genere duplex potẽtia. ſ. subiectiua ꝛ obiectiua. potentia subiectiua sumit̃ in re per comparationem ad materiam de qua fit. materia enim ẽ subiectũ omniũ formarum ꝛ in potentia ad ens. sed potentia obiectiua attenditur in re per comparationem ad agẽs qđ potest ipsaꝫ producere ad esse. ꝛ ꝑm hoc dicimꝰ qꝫ aliquid estī in potẽtia passiua materie ſ ī potentia actiua agentis ꝓducentis. si ergo sit sermo de potentia subiectiua patet qꝫ sempiterna ꝛ immaterialia non sunt in tali potentia sed in actu oppositio tali potentie vt sunt substantie prime. i. intelligentie. sed si sit sermo de potentia obiectiua sic omnia citra primũ fuerunt in potentia etiam precedente actũ tempore vſ natura. ari. autem videt̃ hic loqui de potẽtia subiectiua ꝛ de precessione secundũ tempꝰ ꝛ duratione. vt patet eius intentionẽ intuẽti

Vtrũ autem contraria) hec ẽ vltima pars ꝛ vltimum capitulum huius libri vbi ari. mouet quandaꝫ questionẽ. circa predicta fuit sepe locutus. ꝛ. q. ꝑ totuꝫ ꝺ enunciationũ oppositione. ꝛ quãtũ ad hoc posset esse vna questio. vtrũ enunciationes sint cõtrarie vel oppositi qué sunt de contrarys subiectis aut predicatis. qđ potest eẽ dupliciter vſ qꝫ ambe sint affirmatiue. vel ambe negatiue. exꝰ primi. bonũ est boꝰ. bonum est malũ. exemplũ secundi. bonũ non ẽ bonum bonum non ẽ malum. vel enunciationes sunt cõtrarie que sunt de eodẽ predicato affirmato vel negato ꝺ eoꝺ subõ. vt dño. boꝰ ẽ boꝰ. boꝰ ñ ẽ boꝰ. ꝛ hec ẽ questio quam ari. hic pertractat. vbi sic ꝓcedit. ꝑ questionẽ proponit. zº prosequitur ꝺ ipa ibi (nam si ea que sunt) dicit ergo qꝫ dubitatio ẽ vtrũ affirmatio sit contraria negationi ꝛ oño oronationi. illa. ſ. que dicit. omnis homo ẽ iustus sit contraria ei que ẽ. nullus homo ẽ iustus. vſ qꝫ illa affirmatiua. oīs homo ẽ iustus sit contraria isti affirmatiue. omnis homo ẽ iniustus que est de contrario predicato. ¶ Postea exẽplificat in terminis singularibus ꝙ put iste sint cõtrarie. callias ẽ iustus. callias non ẽ iustꝰ que sunt affirmatiua ꝛ negatiua eiusdeꝫ predicati de eoꝺ subiecto. vel ille. callias ẽ iustus. callias ẽ iniustus. que sunt affirmatiue de contrarys predicatis. questio ergo ẽ q̃ earuꝫ ei sit opposita ¶ Notandũ qꝫ hic ari. accipit contrarietatẽ largo modo. vt se extẽdit ad omnẽ oppositionẽ signanter ad cõtradictoriã. vnde nunc ꝺ cõtrarys ut ꝑꝫ in ꝑ exº oīs hõ. nullus hõ. nunc de cõtradictorys. ut ꝑꝫ in zº callias est. callias nõ est. nunc de subcõtrarys ponit exẽpla. ut ꝑꝫ infra. bonũ est. bonum nõ est ꝛc. ¶ Aduertẽdũ etiã qꝫ iniustum sicut iniustitia dupliciter põt sumi. ut dcm est in predicamẽtis. ſ. contrarie ꝛ priuatiue. ut accipitur priuatiue nihil ponit. qꝛ priuatio formaliter est negatio. ut autẽ accipit̃ cõtrarie ponit hitum cõtrarium vitiosum positiuũ. ꝛ hoc zº. ponitur hic iniustuꝫ aliter nõ essent enunciationes de predicatis cõtrarys. sed priuatiuis. est ꝯ qõ. vtrũ ille enunciatiões sint iudicande contrarie que sunt de contrarys ꝑdicatis vel subiectis. vel ille que enunciant̃ modo contrario. ſ. affirmatio ꝛ negatio eiusdẽ ꝑdicati de eodẽ subcõ ¶ Deinde cuꝫ dicit (nã si ea) prosequitur questionẽ ꝛ intẽdit istã conclusionẽ qꝫ enunciationes que enunciant modo contrario sunt contrarie. ꝛ non ille que sunt de cõtrarys predicatis. vbi duo facit. ꝑ probat ꝛclusionẽ. zº cuiusdã dicti subiungit probationẽ ibi iuxta finẽ (mãifestũ est autẽ) ¶ In tota prima parte intẽdit talẽ vnã rationẽ. sicut se habet in opinionibus ꝛ cõceptibus anime: sic se habꝫ in voce ī enunciationibus prolatis. qꝛ voces sunt signa harum q̃ sunt in anima passionum. ꝛ sicr se habet hic ꝛ ibi. sed in opinionibus anime sic se habet qꝫ ille opiniones sunt contrarie: q̃ opinãtur modo contrario. ꝛ nõ ille q̃ sunt vel q̃ opinantur de contrarys ꝑdicatis. ergo similiter se habebit in enunciationibus. ꝛ hec est ꝯ intẽta. huius rationis primo ponit ma. zº probat mi. ȝº infert cõclusionẽ. ꝓa ibi (nã arbitrari) tertia ibi (quare. ſ. in opinionibus) dicit ergo qꝫ q̃ sũt in voce sequuntur ea q̃ sunt in aĩma. utpote. qꝛ similiter se habet hic ꝛ ibi. ꝛ quãtum ad veritatẽ ꝛ falsitatẽ. ꝛ quãtum ad oppositionẽ. iõ si illic. ſ. in anima opinio est contraria q̃ est cõtrary predicati: ut hec. omnis homo est iustus sit cõtraria isti. omnis homo est iniustus. ꝛ similiter se habebit in his affirmationibus que sũt in voce. qꝫ si nõ est sic in anima. utpote opinio cõtrary ꝑdicati ẽ contraria. ergo neꝫ in voce ẽ contraria affirmatio affirmationi. ille. n. que sunt de contrarys predicatis. pñt ambe simul eẽ affirmatiue. ut predictum ẽ. sed ea que est negatiua erit contraria affirmationi. quare considerãdum est cui opinioni false que opinio vera contraria sit. vtrum. ſ. affirmatio sit contraria negatiõi. aut ei que opinatur eẽ. i. affirmatiue cõtrarium. ſ. predicatum. qꝛ sicut in anima est. sic erit in voce. ꝛ hec fuit ma. rationis. ꝛ subdit exẽpla. est. n. quedã opinio vera de bono. puta que opinatur de bono. quoniã bonum ẽ. ut bonum est bonũ. alia ẽ opinio falsa que. ſ. opinatur de

bono.quoniã bonum nõ ẽ. ut bonum non ẽ bo
num.ꝛ hec ẽ negatiua ꝓme. ẽ autẽ alia opinio
falsa de bono que.ſ.opinatur.qm̃ malum eſt ut
bonũ ẽ malũ.ꝛ hec ẽ affirmatiua ſicut ꝓma.ſz
de contrario ꝑdicato.ẽ ergo videndum que ba
duaꝝ falſaꝝ ẽ ȝria illi vere q̃ dicit.bonũ ẽ bo
ꝛ ſi ẽ vna ȝria ꝛ nõ ãbe.ſz quã ẽ ȝria.ꝛ q̃ illarũ
ẽ ȝria.an illa boꝝ nõ eſt boꝝ.vel illa.bonum ẽ
malũ. ¶ Deinde cũ dicit(nã arbitrari)ꝓbat
mi.iſtiꝰ rõis p̃ncipalis.vbi duo facit.ſz q̃ illa
minor bz duas ꝓtes.p̃ ꝓbat p̃mã.ſ.q̃ ille opini
ones nõ ſunt ȝrie.q̃ opinãtur mõ ȝrio.zº ſam
.ſ.q̃ ille opiones ſunt ȝrie.q̃ opinãtur mõ ȝrio
ſa ibi(ſed in quibꝰ ẽ flã)p̃ma in.z.ſz q̃ p̃ma ꝓ
mi.duplr p̃t itelligi.p̃.n.ꝓbat q̃ opiones que
opinant ȝria p̃dicata de ȝrys ſubis ñ ſũt ȝrie.
zº q̃ nec ille q̃ opinant ȝria p̃dicata de eodem
ſubcõ.ſa ibi(ſi g̃ boni) ¶ In ꝓma ꝓte arg.ſic.
vꝰ ñ ȝriat vni.qꝛ ȝria ñ p̃t ſil stare vꝰ ſil stat
cuz vno.ſed opiones q̃ opinant ȝria de ȝrys ſil
p̃t ee vere.ut boꝰ ẽ boꝰ.malũ ẽ malũ. vtraq; ẽ
vera.bꝰ rõis p̃ ponit ȝcluſionez di.q̃ arbitrari
ȝrias opiones diffiniri.i.ee veteriate.eo q̃ ſũt
ȝrioꝝ.ſ.p̃dicatoꝝ ꝛ ſubiectoꝝ ſim̃ eſt.zº mi.di.
q̃ opinio boni qm̃ boꝰ eſt.ꝛ mali.qm̃ malũ eſt.
eadẽ forte ẽ opio ꝛ vera eadẽ.ſ. ſpecifice. q̃ꝰ ad
ee vꝰ ꝛ addit q̃ idẽ ẽ.ſiue ſit vna ſiue pluresſ.qꝛ
dato q̃ eent diuerſa ſpẽ adhuc ãbe eſſent vere.
vñ ȝcludit vltra q̃ illa nõ fiũt ȝria.eo q̃ ſunt
ȝtrarioꝝ.ſed magis eo q̃ ȝrie.i.mõ ȝrio opinã
tur ¶ zº ibi(ſi g̃ boni) ꝓbat q̃ nec ille opiones
ſunt ȝrie.que opinãtur ȝria p̃dicata de eodem
ſubiecto.vbi ſic ar.tm̃ vnũ vni opponit q̃ vtiq;
vez ẽ in eodẽ genere oppõnis.ſed illa que opi
nãtur ȝria p̃dicata de eodẽ ſubiecto ſũt plures
ꝛ.q.infinite g̃ ꝛc̃.dicit.g̃ q̃ hꝰ op̃.que eſt bõi.qm̃
bonũ eſt.ẽ vna opio ȝria.ſ.boni qm̃ nõ eſt bonũ
ꝛ illa opinat ȝrie.eſt vero.i.contingit alias eſſe
opiones que opinãtur de bono aliquid q̃ ñ eſt.
nec põt ee.puta ut boꝰ ẽ malũ.bonũ eſt inutile
bonũ eſt inboneſtũ ꝛc̃.nulla ãt aliaꝝ illarũ po
nẽda eſt ȝria ꝓme.nec illa que opinat ee q̃ nõ
eſt.nec illa que opinat nõ ee q̃ eſt.exꝰ ꝓmi bo
nũ eſt malũ.exꝰ ſecũdi.bonũ nõ eſt iuſtũ.bonũ
nõ eſt boneſtũ ꝛc̃.nã vtraq; ſunt infinita.ſiue q̃
opinat ee qđ nõ eſt.ſiue que opinat nõ ee q̃ ẽ.
hec fuit minor.ma.ãt ſupponit ex p̃ libꝰ ꝛ tanq;
ꝓbabilis de ſe.q̃ vnũ vni opponit ¶ Deinde cũ
dicit(ſed in quibꝰ eſt flã) ꝓbat aliã partez mi.ſ.
q̃ ille opiones ſunt ȝrie que mõ ȝrio opinant
ꝛ hoc per.6.rões.ſa ponit ibi(ſi g̃ q̃ bonũ(ter
tia ibi(falſus ãt)q̃rta ibi(illa vero que eſt)qnta
ibi(amplꝰ ſi in alys)ſexta ibi(amplꝰ ſilr ſe bz)
¶ In ꝓma ꝓte ar. ſic.ille opiones ſunt ȝrie i q
bꝰ eſt p̃ma fallacia.i.p̃ma falſitas.ſz p̃ma falſi
tas eſt in illis que opinãtur mõ ȝrio.g̃ ꝛc̃. huiꝰ
rõis p̃ ponit ma.di.q̃ nõ ſupp̃.in p̃dictiſ ẽ ȝrie
tas.ſed in quibꝰ eſt ꝓma fallacia.zº mi.di.hec

ãt eſt ex quibꝰ fiũt generatiões.generatiões ãt
fiũt ex oppoſitis.zº ȝcluſionẽ di.quare ẽt falſa
.i.ꝓma falſitas erit in oppoſitis.ſed ſupp̃. ille
que cõtrario mõ opinãtur.ſunt ex his ex quꝫ
fiũt gñatiões ꝛc̃. ¶ Notãꝰ q̃ ut dr p̃ phi.duplr
aliqd fit ex aꝰ ex oppoſito ꝛ ex ſubõ.ex oppoſito
vel ȝrie.ut ex albo fit nigrũ.vel ȝdictorie ſiue
priuatiue.ut ex nõ albo fit albũ.ꝛ ꝫ eſt dictum
ꝓpius.qꝛ ex nigro nõ fit albũ.niſi q̃tenꝰ in ni
gro intelligit nõ albũ.qꝛ igr illud ex quo gene
rat ꝛ q̃ generat ſe bñt ſicut affirmatio ꝛ negaꝰ
iõ dicit q̃ ꝓma falſa ꝛ ȝrietas ſunt in his ex
quibꝰ ſunt generationes.i.inter opionẽ affirma
tiuã ꝛ negatiuã.que opinantur mõ ȝrio de eoꝺ
¶ In ſecũda ꝓte(ſi g̃)ar.ſic.magis vere magis ¶ ij. pars.
falſa eſt ȝria.ſed illa.bonũ eſt bonũ.eſt magꝭ ve
ra.qꝛ per ſe eſt vera:q̃ꝫ illa bonũ nõ eſt malũ.q̃
eſt vera per accñs.hec.n.bonũ nõ eſt malũ.re
ducit ad illã bonũ eſt bonuz.iõ.n.bonũ non eſt
malũ.qꝛ bonũ eſt bonũ.ergo ꝛ illa bonũ non eſt
bonũ.erit magis falſa q̃ꝫ illa.bonũ eſt malũ.qꝛ
illa eſt flã per ſe.iſta per accñs.g̃ ille erũt ȝrie.
bonũ eſt boꝰ.boꝰ nõ eſt boꝰ.ꝛ nõ iſta.boꝰ ẽ ma
lũ.que eſt de ȝrio p̃dicato.dicit g̃ q̃ ſi verus eſt ¶ Expoſitio textꝰ.
q̃ boꝰ ẽ boꝰ.ꝛ q̃ bonũ nõ eſt malũ.tm̃ hec.i.ꝓ
ma ẽ vera ſz ſe.illud vero.i.ſa p̃ accñs. accidit
.n.ſ. q̃ eſt bonum non eſſe malum.magis ãt eſt
vera.que ſm ſe eſt vera ꝛ etiam falſa ſecunduz
ſe eſt magis falſa.ſicut dcm eſt de vera.ꝛ per cõ
ſequens tales inuicẽ opponũt.ergo illa que di
cit q̃ bonũ nõ eſt boꝰ.eſt falſa ſm ſe.illa autez
que dicit qm̃ bonũ eſt malũ eſt flã.ſm accidẽs
quare ſequitur zº q̃ magis eſt cõtraria ꝛ falſa
de bono ea que eſt opinio negationis q̃ꝫ ea que
eſt contrarij predicati.ꝛ pz q̃ dicit ¶ In tertia ¶ iij. pars.
parte ibi(falſus autem)arguitur ſic.ille ẽ ma
gis falſus qui habet cõtrariam opinionẽ circa
ſingula.ſed ille qui opinatur modo contrario
habet magis cõtrariã opinionẽ circa ſingula.
ergo ille opiniones que opinãtur contrario mo
do ſunt cotrarie.quia magis falſe.huius ratio
nis p̃ ponit maiorẽ dicens q̃ falſus magis ha
bet contrariã opinionẽ circa ſingula .qđ ꝓbat
quia cõtraria ſunt de numero eorum que circa
idez plurimũ diſtant.quare ſequitur q̃ ſi ba
.ſ.bonũ non eſt bonũ ꝛ bonũ eſt malum.altera
ẽ contraria.magis autem contraria illa que ẽ
contradictionis.i.negatiua.ſ.bonum non ẽ bo
num.manifeſtũ eſt q̃ hec erit contraria ꝛ non
iſta que ẽ de contrario predicato. ¶ In quarta ¶ iiij. pars.
parte ibi(illa vo)ar.ſic.magis eſt contraria il
la que contrariatur explicite q̃ꝫ illa que impli
cite.ſed iſta bonũ ẽ malũ de contrario p̃dicato
ẽ implicita.alia vero,ſ.bonũ non ẽ bonũ eſt ex
plicita.ergo ꝛc̃.mi.patet ex predictis.qꝛ illa bo
nũ eſt malũ eſt implicite falſa ꝛ p accidens.illa
autem boꝰ non ẽ bonum ẽ falſa explicite ꝛ per
ſe contraria.ergo ꝛc̃.qꝛ illud quod ẽ per ſe tale

é magis tale q̄ illud quod ē per accidens tale. huius rationis ponit minorē dicēs q̄ illa que é.bonū é malus.implicita ē.ꝛ illa quoniam bo. nū non ē.necessariū ē idez ipsum opīnari.i.illa bonū é malū reducit̄ ꝛ implicatur in illa.bonū non é bonū .ergo ꝛc ¶ Notandū istam rationē in hoc stare.q̄ qō vnū qōq; ꝛ illud magis.sed il la.bonum est matū que est de ℑrio predicato. ñ ℑriatur isti:bo⁹ est bo⁹.nisi in virtute b⁹.bonū nō est bonū in qua implicite continet̄.ergo illa bonū nō est bo⁹.que est de mō contrario.é ma/ gis cōtraria ¶ ℑn.5.parte(Amplius si in alys) ar.sic.sicut est in opionib⁹ in quib⁹ p̄dicata non bñt ℑria.ita dz eē in illis in quib⁹ p̄dicata bñt ℑria.sed in illis sunt ℑrie que mō ℑrio opinant̄ g̃ ꝛ in istis.dicit ergo q̄ si in alys que silr bñt cō traria oz silr se bēre q̄.s.ille opiones sint ℑrie. que opinant̄ mō ℑrio.ꝛ hic.s.vbi nō est ℑrietas videt̄ bñ esse dcm.q̄.s.ille sunt cōtrarie.q̄ con trario mō opinant̄.aut.n.vbiq; est cōtraria il/ la que est cōtradictionis.i.negatiua aut nusq̄. sed in illis in quib⁹ nō est eē contraria.ista é flā ꝛ cōtraria que est opposita vere.ut ille qui opia tur hominē ñ eē hominē flm̄ opinat̄.si ergo be .s.ℑtrarie.hō est bō.ꝛ bō nō est bō.g̃ ꝛ alie que sunt cōtradictionis.i. que bñt se ℑdictorie sc̄z affirmatio ꝛ negatio de eodē. ¶ Deinde cū dicit. (amplius silr) ponit. 6.rōem vbi duo facit.p̄ foz mat rōem.2o.remouet dubitationē ibi(manifō g̃) ¶ ℑn prima pte ar. a petmutata ꝓportione sic.sicut se hz illa ñ bo⁹ nō est bo⁹.ad illā.bo⁹ est bonū.ita se hz ista.nō bo⁹ est bo⁹.ad istā bo num nō est bo⁹.ꝛ hec silitudo pz.qz sicut prime due sunt vere.ita alie due falsе.ergo permutatī sicut se habēt hō bonum:nō est bonum. ad hāc nō bonum est bonum.ita ista.bonum est bonū. ad hanc bonum nō est bonum.sed ista.nō bo⁹ nō ē bonum.est cōtraria illius.nō bonum ē bo num.ergo ꝛ ista bonum ē bonum.ē cōtraria b⁹ bonum nō ē bonum.ꝛ bētur propo⁹ qz ille due sunt ō modo ℑrio affirmatiua ꝛ negatiua. hui⁹ rōis primo ponit ma.di.qm̄ silr se bñt.s.opi/ niones boni qm̄ bonum est ꝛ nō boni qm̄ nō bo num est.ꝛ silr bas.i.sicut ille vltra.boni.q̄niā nō est bonum.ꝛ nō boni.qm̄ bonum ē. 2o.ponit mi.di.q̄ illi que est nō boni.qm̄ nō ē bonū que é vera opio ē cōtraria.nō illa que dicit.qm̄ non bo⁹ é malū.que ē de ℑrio predicato quod ꝓbat qz pñt eē simul vere.illud.n.q̄ ē non bonus ꝑt esse malum.ꝛ nūq̄ vera est ℑria vere.nec est cō/ traria illa que est nō malum.i.hec non bonum non é malum.non ē ℑria huius nō bonum non ē bonum.sicut nec prima propter eandē cāz.qz qm̄z erunt silr vere.qz aliq̄ non bonus.puta pu er infra annos non é malum ℑrie.ergo relingt̄ q̄ ei opinioni que é.nō bonum qm̄ non ē bonū ē contraria ista que ē, non boni qm̄ ē bonus.ut dicendo: nō bonum nō é bonum.non bonū est bonū.qz enunciat mō ℑrio.sicut affirmatio et negatio oppositе pz. ¶ Deinde cū dicit(manifō ergo)remouet dn⁹.qz.n.s posuit ex⁹ in ꝓpōni/ bus indefinitis.puta bonum ē bonum.bonus non est bo⁹.crederet aliquis q̄ non silr esset in vlibus.hoc remouet di. manifō esse.qm̄ nil iter- est si dicam⁹ ēt vlr fieri affirmationem.qz ℑria erit ei vlis negatio.ut opinioni que opinat̄.oē bonum est bonum.est ℑria hec nihil eoz̄ que sūt bona est bonum.i.nullum bonum est bonus.qz hec bonum est bonū.si bonus accipitur vlr.pu ta dicendo.omne bonum est bonum.eadem est ei que opinatur:quicquid est bonum est bonū. vnde tātum valet dicere.omne bonum est bo⁹ nullum bonum est bonum.sicut dicere.quicqd est bonum est bonum.ꝛ nihil eorum que sūt bo na est bonum.ꝛ addit q̄ silr est ꝛ in non bono.i. si non bo⁹ subyciatur.qz ille erunt cōtrarie.oē non bonum est bonum.omne non bonum nō ē bo⁹.non bo⁹ est bo⁹.non bonū non est bo⁹.ita q̄ semper erunt contrarie que modo ℑrio enun ciant.ut pz ex predictis. ¶ Sequitur illa pars (quare si in op̄.) vbi ex predictis infert conclu sionem principalem di.q̄ qz sic se habet in op̄. ut dcm est.s.q̄ opiniones sunt contrarie que ℑ/ rio modo opinantur.ꝛ ea que sunt affirmatōes ꝛ negationes.s.in voce sunt note eorum que sūt in anima:ut simil̄ se habeant hic ꝛ ibi.qz inq̄ sic est.sequitur qm̄ negatio est contraria affirmti oni circa illud idem sub⁹ vlr sumptū.ut hic.oē bonum est bonum.nullum bonum est bonū.ꝛ omnis homo est bonus.nullus homo est bon⁹. que sunt contrarie proprie loquendo de cōtra/ rietate.ꝛ simil̄ est in cōtradictorys.vnde sub/ dit.cōtradictorie autē aut non omnis homo ē bonus.que est cōtradictoria illius.omnis hō est bonus aut non oē bonum est bonum que est contradictoria illius.omne bonum est bonus. non omnis valet tm̄ q̄⁹ quida non.pz ergo ex oibus predictis:q̄ in oi genere oppositōnis il/ le enunciationes sunt iudicande oppositе.que enunciant modo opposito.s.affirmatio ꝛ nega: ꝛ non que sunt de oppositis predicatis respcū eiusdem subiecti.s.vel oppositoz̄ subiectorus ¶ Ultimo cū dicit(manifestū ē autem) ꝓbat quoddam supius dictū suppositū.s.q̄ ꝓpositō vera non est contraria vere.hoc enim in supe/ rioribus dictū ē.vbi.2o.facit. p̄ ꝓponit conclu/ sionē.2o.addit ꝓbationē ibi(contraria enī sūt) dicit ergo manifestū eē ex dictis ꝛ dicēdis qm̄ nec opinionē verā nec contradictionē.i.contra dictoriam enūciationē verā non cotingit eē cō trariam vere alteri.s.opinioni vel contradic/ torie enunciationi ¶ 2o.ibi(contraria enī sūt) ꝓbat intentum per talē rationē.contraria nō possunt circa idem simul eē.sz quecūq; opinio

¶ Nō q̄ristas mihi q̄ dicit notarista.

nes aut enũciationes vere possunt simꝫ eẽ. ergo vna opinio vel enũciatio vera non erit contraria alteri vere. huius rationis ꝓponit ma. i sua ꝓbatõe dicẽs: ꝙ ↄrta circa idẽ sũt opposita. i. incompossibilia. 2mi. dicẽs ꝙ circa idem contingit verũ dicere eundem. i. ꝙ omnes vere simul possunt eẽ: ꝛ addit ad maiorẽ declarationẽ ꝙ eidem non contingit sil' contraria ieẽ: ex quo sequitur ꝙ nulla vera opinio aut enũciatio contrariat alteri vere opinioni aut enũciationi singula singulis reddẽdo ¶ Circa vnã rationẽ factã a ꝓmutata ꝓportione. notandũ ꝙ proportio ẽ habitudo vnius ꝗtitatis ad aliaꝫ ſm euclidẽ. sic. 8. ad. 4. se habet in dupla proportione. ꝓportiõabilitas vero ẽ habitudo duaꝝ ꝓportionũ q̃ simul sumpte habent quattuor terminos vt sicut se habet quattuor ad octo. sic ꝙcꝫ ad decẽ. modus autẽ arguendi a commutata ꝓportione accipitur ab enclide libro .5. conclusione. 15. ꝛ. 16. ꝙ quecũcꝫ quantitates ꝓportiõabiles fuerint permutati ꝓportiõabiles erũt: ꝛ transfertur ad argumenta vt patet ꝑ ꝓoꝫ in duabus regulis si. a. ꝛ. b. conuertunt ꝛ. c. ꝛ d. conuertuntur si a ꝛ c contradicũt. ꝛ b ꝛ d contradicunt. vt sicut se habet primũ ad 3ꝰ sic se habet 2ꝰ ad 4ꝰ. cõsequentia ari. ẽ necessaria ꝙ alterũ contradictoriоꝫ dicitur de q̃libet ꝛ conuertibile cũ vno contradictorio ñ recipit ꝑdicationẽ alterius: nec ex ideo conuertetur cũ reliquo contradictorio: vꝛ ergo tenꝫ argumentum a commutata ꝓportione ꝗtuꝫ ad cõtradicere ꝛ cõuerti ꝛ vbicũcꝫ potest hꝛi aliq̃ ꝓportio corrẽdens. 15. ↄclusioni euclidis. ꝛ qñ ñ non tenet. sed nunꝗ tenet quantũ ad contradicere. ꝛ sequi. sed fit semper fallacia consequentis. verbi gratia. quando fit talis permutatio cõparando superius ꝛ inferiꝰ. vt sic̃ se habꝫ homo ad non hominẽ secundũ consequentiam sic animal ad non animal secũdum cõsequentiaꝫ ergo permutati sicut homo ad animal. sic non homo ad ñ animal. sed omnis homo ẽ animal. ergo omne non homo ẽ non animal. falsum est quia aliquid non homo. vt asinus ñ ẽ ñ animal similiter hic. sicut se habet supficies ad hãc superficiẽ sic color ad hunc colorẽ. q̃ permutando sicut superficies ad colorem. ꝙ non potest eẽ sine colore. ergo hec superficies ad hunc colorem qõ non potest esse sine hoc colore. falsuꝫ est. similiter hic. sicut corpus ad hoc corpus sic locus ad hunc locũ. ergo permutãdo sic̃ corpꝰ ad locum. sic hoc corpus ad hunc locum. sed corpus non potest esse sine loco. ergo nec ℔ corpus sine hoc loco. falsũ ẽ. similiter ℔ sicut se habet ens ad non ens. sic possibile ad impossibile. ergo permutando sicut ens ad possibile sic non ens ad impossibile. sd omne ens est possibile vt distinguitur contra impossibile. ergo omne nõ ens est impossibile. falsũ est. qꝛ antixp̃us est nõ ens. non tamen est impossibilis. ¶ In talibus enim extrema duarum conditionum. vt in primo ꝛ in quarto exemplo adinuicez comparata habent proportionẽ conuersam inferendo. ꝛ ñ eandem. oppositum enim consequentis infert oppositũ antecedentis. ꝛ non ex ideo sic arguendo in inferendo sicut primuꝫ ad 3ꝰ. sic 2ꝰ ad 4ꝰ fit fallatia ↄñtis. sed ex doꝫ argui sicut priꝰ ad 3ꝰ sic 4ꝰ ad 2ꝰ. sic ẽ in ꝓposito. sed omnis homo est animal. ergo omne non animal est nõ homo. ꝛ itẽ. sed omne ens est possibile. ergo oẽ impossibile est non ens ¶ Similiter quantum ad duo alia exempla consequẽtia non tenet qñ cõmune determinat sibi aliquod cõmune inferiꝰ sub cõmuni nõ deteriando sibi aliq̃d inferius sub alio communi: licet ergo superficies sibi determinet colorẽ ꝛ corpus locum. non tñ hec superficies hũc colorem: nec hoc corpus hunc locũ. in multis ergo non tenet permutatio nisi intelligatur modo supradicto. sic enim voluit ꝛ disposuit illis pater luminũ qui ẽ benedictus in secula seculorum ¶ Amen.

¶ Explicit scriptum fratris Antony andree ↄ ordine fratꝝ minoruꝫ super libꝝ piarmenias.

¶ Incipit scriptū super libꝝ diuisionū boecy editū a fratre antōio andree ordis fratꝝ mioꝝ

Ai diuisit mare

Rubrū in diuisiones psal. ixv. De boecio auctore bⁱ libri pōt intelligi pñs verbū vbi describit pfecta cōditio bⁱ libri diuisionū quātum ad quadruplex genus cause. ostenditur nāq. auctoritas reuerēda in causa efficiēte ꝓfunditas ingrenda in materia ꝑiacēte iocūditas appetēda in fine subsequēte ꝑclaritas āplectēda in foꝛ appente

¶ Primā ꝓbat iplicaꝰ rla (qui diuisit) ille ē boecius q sciam tradidit de dione. ipse ꝯ tractauit de diuisione vtilitatē demōstrando. vt ꝓz i ꝓlogo. veritatē per tractando. falsitatē retractādo. vt ꝓz i toto tractatu vt de eo possit dici illō geneſis ꝑ. vidit lucē q eēt bona ⁊ diuisit lucē a tenebris. apellauitq; lucem diē ⁊ tenebras noctē. lucē. s. veritatis de arte dionis q eēt bona. i. vtilis. iō diuisit eā a tenebris falsitatis. q. diē a nocte. qz vitas quodāꝰ dies est. ⁊ falsitas nox

¶ 2ᵃ ꝓbat pᵹnetratio excessiua (mare) congrue. materia quidē ⁊ subꝰ bⁱ libri ꝯpat mari. qz. q. mare bz ꝓfunditatē in sꝛu. nō. n. est facile nosse reruꝫ diones. vñ psalmus. q dñdunt mare in nauibꝰ. sequit. ipsi viderūt mirabilia eⁱ in profundo. nobilitatē in vsu. oēs. n. scie vtuntur dione. eccle. ꝑ. oīa flumina intrāt mare. ⁊ mare nō redundat. ꝓbēnitatē in statu. qz magna veritas ⁊ ꝑualet. vñ psal. Ꝺ mare mag ⁊ spaciosuꝫ manibꝰ ibi reptilia. quoꝝ nō est nūerus. reptilia. i. varietas ꝯclusionū. q̄ ꝑ oēs scias reptāt.

¶ 3ᵃ ꝓbat ꝯtēpla ꝰ obiectiua (rubrū) rubedo eī est colꝛ mediꝰ declinās ad nigredinē. iō ē congregatiuꝰ magis. vñ amorē ⁊ cōcordiā ꝰsignat. finis ār Ꝺ itentꝰ ē cōcordia vitat ad exercitium dīendi. ⁊ hic est finis ītra notitia. s. de dīsione ad exercitiū diffiniēdi. ⁊ hic est finis ex̄. sed ꝓpi quꝰ. via. n. dīsiua valꝫ ad diffinito nes. ut ꝓz. 7. metba. ⁊ hic ifra ad exercitiū sillogizādi. ⁊ hic ē remotiꝛ notitia. s. sillogizādi ⁊ totiꝰ logice. ad exercitiū fruēdi ⁊ vidēdi deū qui ē finis vltius ad quē oēs scie ordinant math. i6. rubicundū ē ceꝰ. vbi. s. videt ille ō quo can, vꝰ dilectꝰ meꝰ cādidus ⁊ rubicūdus electꝰ ex milibꝰ. ⁊ videt ab illis de qbꝰ Ere. 4. candidioꝛes nazarei eiꝰ niue nitidioꝛes lacte rubicūdioꝛes eboꝛe antiquo saphiro pulchꝛioꝛes

¶ 4ᵃ ꝓbat explicaꝰ distincti ua (in dīones) q spectat spāliꝫ ad formā tractatus q̄ ē dīo libi. dīdit. n. libꝝ in capitla. capitula i paragrapha. paragrapha in parasilla. ut sic tota dīo a toto libꝰ vsq; ād ptes minias ordiate opleat. ꝑ multas ⁊ varias dīones. ꝑ q̄ itelligi ꝑt illud geñ. iꝭ. appuit lāpas ignis trāsiens inter dīones. lāpas. s. vitatis explicatiua iter dīones multipharias bⁱ libi. ut sic per hanc creatam veritatem agnitam ad veritatem increatam finaliter pertingamus. ¶ Amen.

¶ Ꝺ sō q bonū ꝑt arp dupliciter. si. tūsdentes. i. ītte. Ꝺ tūsdeūdeter ose q̄ezntur cū ente. ꝓsit loquit ⁊ dē primo de aīa. in glosa vbi dic. honoꝝ honoꝛabilū honorā opiantes. Ꝺ ītte ꝓ oppoī mallo. et sic diuisio nō est bonū. ꝓ ꝰ.

¶ Ois scia hꝫ sbm̄ ista scia ꝑ dio nō ē sᵹ dīsio mista scia. Nullū ens multiplū ꝑ dio dz multiplū ꝑ dio nō ē ꝓ ꝑ ꝓbo q̄ dicit libro ꝓ dicit multis modis ꝰ ꝰ.

¶ Ois scia hꝫ sbm̄ ista scia ꝑ dio nō ē sᵹ dīsio mista scia. Nullū ens multiplū ꝑ dio dz multiplū ꝑ dio nō ē ꝓ ꝑ ꝓbo q̄ dicit libro ꝓ dicit multis modis ꝰ ꝰ.

¶ Ꝺ

tes integrales ꝛ conducit ad malum ꝛ non ad eē totius de qua boeci⁹ non tractat. ꝟa ē in partes ſubiectiuas que realiter non dīdit ſz docet diuidere ꝟm ꝓprias rex differentias q̄ non conducit ad malū aut non eē. ſed magis cōfert ad cognitionē ꝛ diffinitionē rerū. ꝛ de hac tractat boecius. non tamē video quin de vtraq; poſſit eē ſcientia. qz vtraq; eſt ens. ꝛ per conſequens bonū. qz bonū conuertit cū ente ¶ Ad ſecūdā nego mi. qz diuiſio ē qd aptū natū p̄dicari de pluribus. cū arguitur q̄ non: qz eſt equiuocū. dico q̄ falſū ē. qz predicat ꝟm idē nomen ꝛ ꝟm eandē rationē. ¶ Ad p̄bationē. qz dicitur multis modis dico q̄ verū ē multitudine ſuppoſitorum. ſicut ꝛ quodcūq; vl̄e. non vero multitudie ſignatorum q̄ ſola facit equiuocationez ¶ Ad tertiam dico ꝟm ari. 6. top. q̄ q bene diffinit ꝫria ſignificat. poſito ꝯ vno oppoſito cōſequēter ponit aliud. ꝛ cognoſcit vnū reliquo cognito. determinādo ꝯ de diuiſiōe, determiat aliquo mō de ꝫpōne. vñ ꝛ dīones nō ſunt niſi aliq̄ mō cōpoſitorum ¶ Secūda ꝛ. eſt iſta. de diuiſiōe eſt vna ſcia. bāc p̄bo ſic. vni⁹ ſubiecti ut vnū. eſt tm̄ vna ſcia. ſed dīo ſimpl'r ſumpta eſt bi⁹. qz ut ſic ꝟz vnā cōem rōem dr̄ de omi diuiſione. ꝯ ꝛc. ¶ Cōfirmat per boe⁹ qui de oī dīone tradit v⁹ libꝝ ꝛ vnā tm̄ ſciam. ¶ Ex his pz ad z⁹ ar⁹ q̄ eſt ꝫ iſtā concluſiōz. dico. n. q̄ añs eſt flm̄. Ad p̄bationē primā ia pz ex p̄dcīs. qz nō dr̄ multis modis niſi multitudine ſuppoſitorum que nō tollit vnitatē requiſitā ad ſubc⁹. ¶ Ad ꝟam dico q̄ oīs diuiſio eſt formal'r accīdentalis. qz eſt qōdā accīs. tm̄ materialiter p̄t eſſe ſubſtātialis aut accīdentalis. ꝟz q̄ diuidit ſubām vel accīs. illā ēt ꝓpōnē q̄ ſubē ꝛ accīti nihil eſt cōe vniuocū. ñ puto eē verā q̄ pz tenēdo q̄ ens eſt cōe vniuocū oīb⁹ de quib⁹ p̄dicatur. q̄ credo eē verum. ut iā dixi in poꝛ. ¶ Tertia ꝛ. eſt iſta. ſciētia de dīone eſt ſcia rōnalis nō real'. bāc p̄bo ſic. ſcia logical' nō eſt realis ſed rōalis. de diuiſiōe eſt ſcientia logicalis. ꝯ ꝛc. ex his pz ad z⁹ ar⁹ q̄ eſt ꝫ iſtam cōcluſionē. dico. n. q̄ añs eſt flm̄. ¶ Ad primam p̄bationē dico q̄ duplex eſt res quedā ītra intellectū tm̄. quedā extra. diuiſio āt de qua hic agit. eſt tm̄ res ꝛ ens rōis ꝛ nō res extra. ꝛ talis res nō denotat ſciam realē. ſed tm̄ res ꝛ. ¶ Ad ſecūdam dico q̄ maior nō eſt vl'r vera. qz nō oē vl'e eſt ens reale. ab intētionib⁹. n. p̄t abſtrahi aliqua intentio cōis ꝛ vl'is. ſicut a reb⁹ ¶ Quarta ꝛ. eſt iſta. liber iſte eſt ō diuiſione ut ō ſubō bāc p̄bo ſic. illud eſt ſub⁹ in hoc libꝝ de quo ħ agit q̄⁹ ad ſe ꝛ ſuas ꝑtes ꝛ paſſiones. hec. n. eſt rō ſubci. ſed diuiſio eſt bi⁹. ꝯ ꝛc. mi. pz. qz ħ agit de oī diuiſione que eſt ꝑs ſubiectiua diuiſionis abſolute ¶ Et⁹ de ꝓprietatib⁹ eius que ſunt p ſe ꝛ per accīs. ut in expoſitione ampli⁹ apparebit. ¶ Sed circa dicta eſt vnū dū⁹ que diuiſio eſt hic ſubiec⁹. ꝛ dicit q̄ diuiſio ꝓut ſignificatur p ſermonē vel que fit per vocē ſignificatiuā. i. diuiſio plata per vocē ¶ Contra oīſum eſt in principio predicamentorum ꝛ periarmenias q̄ nulla pars logice eſt de voce. alioquin ſillogiſmus in mente nō eſſet ſillogiſm⁹. nec enūciatio in mente eſſet enūciatio. eodē mō dico de diuiſiōe. ¶ Aliter ergo dīm q̄ diuiſio in mente eſt hic ſubc⁹. qz ſic cōſiderata habet partes ꝛ paſſiōes. q̄ āt voce ꝓferat accidit ſibi. ut eſt ſub⁹ ¶ ꝛ⁹ dū⁹ ē quare ari. nō tradidit ſciētiā de diuiſione. dicit q̄ duplex eſt diuiſio. vna eſt de eſſe logice. ut ē diuiſio generis in ſpecies. ꝛ de tali determinat ari. libꝝ poſterio⁹. qz illa valet ad diffinitiōez ꝛ ꝫñr ad demonſtratiōz. alie oēs diuiſiones ſt de bene eſſe de quibus omnibus agit boeci⁹ in hoc libꝝ. ex his patet ad 4⁹ arg⁹ q̄ eſt contra iſtam concluſionem. dico ergo q̄ maior ſic eſt intelligenda q̄ ſubiec⁹ debet continere determinata in ſciētia que. ſ. in ea per ſe ꝛ principalr̄ conſiderantur. ut ſunt partes ꝛ paſſiōes. hic āt agitur de diffinitione nō principaliter. ſed incidentaliter. ut inferius patebit in expoſitione. ¶ Ad 5⁹ dico q̄ equinocatur de partibus. ſubiectū eniz oportet q̄ habeat partes ſubiectiuas nō neceſſario integrales. forma autē ſimplex ꝛ ſi nō habet partes integrales: poteſt tamen habere ſubiectiuas. ꝛ hoc ſufficit ad ſubiectuz ſcientie. ſic autem eſt in propoſito de diuiſione. ut patet ſatis bene ex predictis.

Vaz magnos ſtudioſis) Liber iſte in duas partes diuidit principales. in probemiū ꝛ tractatū ibi (diuiſionāq;) prima in tres ꝟm q̄ tripliciter trahit auditores ad amorē huius ſciērie. primo eniz reddit auditores attentos ex doctrine vtilitate. 2⁰ dociles ex doctrīe facilitate. 3⁰ beniuolos ex doctoribus humilitate. ꝟa ibi (quare qz maxim⁹) tertia ibi (nec vllus liuoꝝ) ¶ In prima parte intendit talem rationē. omnis ſcientia honorata fructuoſa ꝛ vtilis eſt attente ſpeculanda. ſz ſciētia de diuiſione eſt huiuſmodi. ergo ꝛc. hui⁹ rationis mi. ponit in littera. quā probat auctoritate andronici p̄hi diligentiſſimi ſenis qui ī lib⁹ quē edidit de diuiſione docet q̄z magnos fruct⁹ affirmat ſcientia diuidendi hominibus ſtudioſis. i. ingenioſis. ꝛ etiam quan⁹ hec ſciētia diuidendi fuerit ī honore ſemp apud ꝓpatheticā diſciplinam. i. apud ſectam ꝛ diſciplinam ari. ꝛ ſequacium ſuorum. ꝛ auctoritate plotini p̄hi grauiſſimi. i. valde autentici. hoc idem probatur auctoritate etiā porphiry a quo iſte liber eſt repetitus in cōmentarys. i. in cōmento qō feē ſup libꝝ porphonis qui intitulatur ſophiſtes. a quo eodem po⁹ vniuerſalitas introductionis in cathegorias. i. in libꝝ predicamentorum ē laudata per hanc. ſ. ſcientiā diuidendi. dicit enim po⁹ in libro ſuo introductorio in predicamēta

necessariam esse peritiam .i.notitiaz.ꝟ.ꝑdicabi lium.ſ. generis speciei proprij ꝛc.tum propter alia multa.ſ.ad ꝑdicamẽta ari.ꝛ ad demõſtra tionẽ ꝛ diffinitionẽ .tum etiam propter vtilita tem partiendi .i.diuidendi que eſt maxia inter omnes.hec autez omnia dicta de porphirio pa tent euidẽter in principio libri ſui.Cũ ſit neceſ ſariũ ꝛc.vbi notitiã illoꝝ.ꝟ.ꝑdicabiliũ dic̃ esse neceſſariam inter alia ad diuiſionẽ faciendam ex quib⁹ omnib⁹ patet mi.rationis.ꝛ etiam pa tet littera ex predictis ¶Notandũ ꝙ tempore ari.athenis dicũt fuiſſe tres ſcole ſiue ſecte phi loſophoꝝ.vna epicurreoꝝ.alia ſtoycoꝝ.tertia peripateticoꝝ q̃ fuit ari.ꝛ ſuoꝝ ſequaciũ apud quam ſciẽtia de diuiſione fuit in honore rõne vtilitatis ꝛ fructus inde conſequẽtis ĩ tota phi loſophia ¶Deide cũ dicit(q̃re qz maxim⁹) red dit auctores dociles ex doctrie facilitate atq; breuitate.vñ hic dat talez rationem.omis ſcia faciliter ꝛ ꝑ modũ introductoriũ atq; breuiter tradita oz reddere dociles auditores.ſz ſcia de dione tradita i ℔ li⁹.eſt bi⁹.g̃ ꝛc.huius rationis mi.ponit ĩ littera dans duplicẽ modũ procedẽ di cum ſua cauſa .prius ẽ ꝙ hanc ſcientiam tra det modo facili ꝛ introductorio:licet habuerit circa hanc materiã competẽtẽ ꝛ ſubtilẽ tracta tionẽ ꝛ ſtudiũ.cuius cauſam ſubdit ibi(vt nec anxietas)qz ſubtilitas deciſe oõnis ꝛ ſnie ñ ꝑ fecte ingerit anxietatẽ mentib⁹ audientiuz.vt qñ doctrina nimis ſubtiliter ꝛ truncate tradit̃ ¶ z⁹ modus procedendi ẽ ꝙ hãc ſcientiaz tra det ꝛ perſcribet cũ moderata breuitate. c⁹ cãm ſubdit ibi(nec ſupuacua)qz ſuperuacua loq̃ci tas haꝝ reꝝ no debet habere.i.occupare men tes rudiũ ꝛ iſoletiũ g nouiter audiũt doctrinã. hoc enim nõ eſt bonum nec iuſtuz .dicit g̃ ꝙ qz de diuiſione ẽ maximus vſus.omnes ſcientie nãq; vtuntur diuiſionib⁹.eſtq; de ea facillima doctrina.ideo ego.ſ.boeci⁹ ſicut plura alia tra didi romãis aurib⁹.i.latinis.ita ꝛ id.i. librum iſtũ perſcripſi ꝛ tradidi ĩtroductorie ꝛ cũ mode rata veritate ꝛ breuitate.pz lĩa ex ꝑdcis ¶No tandũ ꝙ boeti⁹ multa tradidit latiniſ:ſiue trãſ ferẽdo de greco ĩ latinũ.totã enim philoſophiã naturalẽ ꝛ metaphiſicã ꝛ logicam ꝛ plura alia oĩ trãſtuliſſe .ſiue ẽt ſcribẽdo.nã mꝝtos libros ipe compoſuit:ĩter quos ẽ liber iſte vnus õ di uiſione quẽ modo ĩtroductorio ꝛ cũ moderata breuitate compoſuit ꝛ ſcripſit. ꝛ hic modus ꝓ cedendi ẽ qui reddit dociles auditores. ¶Dei de cũ dicit (nec vllus liuor) reddit auditores beniuolos ex ſua humilitate. ꝛ intẽdit talez ra tionẽ.oĩs doctor qui rẽ arduã naturalr ꝛ igno tam tradit cũ magno labore ꝛ legẽtium vtilita te mereꝝ̃ habere beniuolos auditores.ſz ego ſũ bi⁹ quãtũ ad hũc libꝛũ de diuiſiõe ergo ꝛc.mi norẽ ponit in littera dicẽs ꝙ nullus liuor inui die debet obfuſcare obligs morſib⁹ detractio nis illud qõ arduũ ẽ in natura ꝛ digeſtũ eſt ad legentiũ vtilitatẽ vt auditores dent potius vi am ſtudys nũc cognoſcẽdo quãtũ ad maledcã ſi qua ſint.nũc cõponẽdo q̃ꝫtũ ad benedcã. po tius inquam q̃ſ ſtringãt ſuper eã bonis artib⁹. ſupp̃.per ſuam detractionẽ dũ q̃cqd nouũ ẽ re pudiãt ĩpudenti obſtinatione.qs enim nõ vide at .i.quilibet debet cognoſcere tãq̃ notũ ꝙ mꝝ tũ valet ad defc̃z ꝛ deſtructionem bonaꝝ artiũ ꝛ ſcientiaꝝ ſi apõ mẽtes hominũ q̃ſq̃ſ ſit deſpe ratio diſciplinãdi .ſ.qñ homo ſperat ꝛ opiatur ſe ex ſuis operibus ꝛ doctrinis alys diſplicere. retrabit̃ eniz homo ſepe a benefaciẽdo quãdo ſperat ꝙ alꝝ de ſuo bono opere offẽduntur.oz ergo auditores eẽ beniuolos vt ex hoc magis doctores inducantur ꝛ trabantur ad docẽdũ. ¶Ultimo cũ dicit(ſed hec hactenus)ĩponit fi nẽ dictis ꝛ continuat ſe ad dicẽda dicẽs ꝙ hec dicta ſunt hactenus ꝛ dimittãtur.ſed nunc no men ipſius diuiſionis dicendũ ẽ oſtendẽdo q̃t modis dicit̃ diuiſio.ꝛ ſm vnũquodq; vocabu lum ꝛ mẽbrũ diuiſionis proprietates ꝛ partes vniuſcuiuſq; oppoſiti ſunt pertractande ſupp̃. iuxta predictũ modũ procedendi.

¶Diuiſionanq; finito ꝓhe mio ꝓſequit̃ auctor tractatũ intentum. vbi ſic procedit.ꝑ di uidit diuiſionẽ in ſuas ſpecies ꝛ manifeſtat per exẽpla.z⁹.proſequit̃ de eis determinando de ea rum proprietatib⁹ ibi (quibus autẽ ſũmope) ꝑma diuidit̃ in duas.primo diuiſionẽ diuidit. z⁹.mẽbra per exempla exponit ibi(ſed horum omnium) ¶Ad euidentiaz prime partis notã dum ꝙ diones quedã dicunt̃ p ſe.q̃dã per acci dẽs vt magis iferius patebit.ꝑ g̃ ponit dionẽ p ſe.z⁹.p accñs ibi(p̃ter has autẽ) dicit ergo ꝙ diuiſio dicitur multis modis.qz tripliciter ĩtel ligedo.vt ſupra dictũ ẽ de multitudine ſuppo ſitoꝝ nõ ſignificatoꝝ:ẽ enim vna diuiſio gene ris ĩ ſpecies.alia totius in partes.tertia vocis ĩ ꝑpas ſignificationes.haꝝ ãt quelibet dr̃ diui ſio per ſe ¶Secũda ibi(preter has)ponit dini onẽ per accidens dicens ꝙ preter has diuiſio nes p ſe que dicte ſunt.ẽ alia diuiſio q̃ dicit̃ per accñs fieri.ꝛ ẽ triplex.vna ẽ cũ ſubm̃ didit̃ ĩ ac cidẽtia.alia cũ accñs didit̃ ĩ ſubcã.tertia cũ ac cidẽs didit̃ ĩ accñtia.expõit ãt illũ mo⁹.d.ꝙ ℔ fit qñ vtraq; accñtia.ſ.diſũ ꝛ alterꝝ dicentium ĩſũt eiõ ſubõ.℔ ipe boeci⁹ iferi⁹ õclarat.ꝛ p̃t hoc ſtati patere p ex⁹ vt dicẽdo.albꝝ q̃dã ſũt dul cia.puta lac.q̃dã amara.puta ſal.tã albũ ei ꝙ ẽ diſũ q̃ſ dr̃ce qõ ẽ dicẽs iſũt eidez ſubõ.ſ.lacti. ſitr ex alia pte albũ ꝛ amaꝝ ĩſũt ſali ¶Ex ꝑdcis g̃ ꝓz ꝙ ĩ vniuerſo ſũt.6.ſpẽs dionis.3.p ſe ꝛ.3.p accñs ¶Deiñ cũ dic̃(ſz horꝝ oĩuz)expõit ꝑdcas diones p exẽpla.vbi.z.facit.ꝑ exẽplificat õ di uiſionib⁹ p ſe.z⁹.de diuiſionibus p accidẽs ibi (eoꝝ vero q̃ ſz accñs)ꝑma ĩ.3.ꝑ expõit dionem ſ gñis.z⁹.dionẽ toti⁹.3⁹ diuiſionẽ vocis .ſecũda

ibi(totū vo)tertia ibi(vocis vo)p̄ma in.z.p̄io faict qō dictū ē.z°. exponit quoddam notabile circa diuīsionē generis ibi(oportet autē)continuat ergo se ad dicēda dicēs q̄ subdenda sunt exēpla omniū mēbroꝝ.i.oiuz dionū p̄dcā q̄te nus ratio totius diuisionis dicte eluceſcat.exē pla enī elucidant itētū .ꝛ statim subdit ei.qz de dione generis p̄ in genere substātie .nā g° diui dit in spēs dicēdo sic.aialiū alia sunt rationa lia alia sunt irrationalia.iterū rōnaliū alia sūt mortalia alia imortalia.z°. in genere accident vt sic dicēdo.colorꝝ alia sūt alba.i.albedo. alia nigra.i.nigredo.alia media. ¶ Et subdit quod daz notabile circa hoc q̄ oz omnē dionē generi ī spēs fieri ad minus ī duas partes aut in plu res.sz nō in infinitas.qz nec sunt infinite spēs eiusdem generis.nec minus duabus.sz cur hoc eueniat postea ostendendū ē. ¶ Circa istaz litte ram posſūt duo queri.p̄mū vtrum mortale sit dīa diuisiua aīalis ꝛ cōstitutiua hominis.qz h videtur velle boecius qñ diuidit aial ratiōale per mortale ꝛ imortale ¶ z° vtrū genus reqrat necessario plures species:ad min° duas.sed qz he questiones iam tractate sunt s̄ ī poꝛ.iō nunc p̄termitto eas.querātur g̃ ibi ¶ z°.ibi(to° vero) exponit per exēpla diuisionē totius ī p̄tes vbi duo facit.p̄ facit qō dictū ē.z°. reducit ad diui siōez totius quandam aliā dīsionē ibi(cūq; bo minis)dicit ergo q̄ tūc totū diuidit in p̄tes qñ vnūquodq; diuidit ī eas p̄tes ex quib° cōponi tur.vt dicendo sic.domus aliud tectū aliud pa rietes aliud fūdamētū.ꝛ iterū dicēdo hominē cōponi ex aīa ꝛ corpore.qz aīa ꝛ corpus sūt par tes eētiales hominis. sīc pies .tectuz. funda mentū sunt partes itegrales domus ¶ postea ibi(cūq; hominis)diuisionē quādā.s.speciei in indiuidua reducit.s.ad diuisionē toti° ī partes dicens q̄ cū dicimus.ciceronē virgiliū ꝛ cete ros particulares homines eē partes hois.cōis ē diuisio.q.toti° in partes. qz isti cū sint p̄ticu lares homines iungūt ꝛ componūt vim.i.ratō nem totius hominis.i.homis in cōmuni.q.cu iusdam totius.ꝛ ne crederet q̄ talis diuisio eēt generis in species.subdit q̄ nec homo ē genus nec singuli.i.singulares hoies sūt,spēs sz magl sunt partes quibus coniungitur totus homo.i. communis homo qui ē species ¶ Notādum q̄ diuisio specierū in singularia magis videt con uenire cum diuisione generis in species. tuz qz vtrobiq; est diuisio totius vniuersalis ī partes subiectiuas.tum quia vtrobiq; diuisum dīdit ꝛ contrabitur in diuidentia per differentias cō stitutiuas.nam sicut genus per differētias spe cificas sic species per differētias indiuiduales quecunq; ille sint.tamen p̄o quanto idiuidua sunt partes.ꝛ species ē quoddam totuz diuisio speciei in indiuidua reducit ad diuisionē toti° in partes.immo hoc modo generaliter oīs diui sio est totius in partes, qz omne diuisū ē quod dā totum.ꝛ didentia sunt partes eius aliquo°. ad hunc ergo modū generalē respiciens boeci° reducit diuisionē speciei ad diuisionē totius in hoc loco. qz sicut generaliter totū constituitur ex partibus.ita species ex indiuiduis nō imtrī sece ꝛ fōrīter.sed p̄o quāto a pluribus particu laribus abstrabitur natura speciei ¶ z°.ibi(vo cis āt)exponit per exempla diuisionē vocis in significationes vbi sic procedit.p̄ facit q̄ dictū est.z°.subdiuidit hanc diuisionē assignans eius duos modos ibi(sed huius diuisionis)dicit g̃ q̄ diuisio vocis in p̄prias significationes fit qñ vna vox multa significans exponitur oñdē do pluralitatē sue significatiōis.ut dicēdo sic. canis q̄ est qōdam nomen ꝛ vox.qōdaz est ani mal quadrupes latrabile.qōdam celeste sidus q̄.s.micat ꝛ splendet ad pedem morbidū orio nis.i.cuiusdā signi aut stelle sic dicte.qōdaz est piscis marinus qui crescens in magnitudinē corporis īmoderatam.i.nigra.nam valde āpli atur piscis ceruleus.talis ergo est diuisio vocis in significationes ¶ Notandū q̄ canis qui est stella dicitur micare ad pedem morbidum ori onis quatenus in climate illo.siue regione vbi dominatur influit morbos ꝛ corruptionem. vn de ꝛ dies caniculares ꝛ periculosi ꝛ pestilentes sunt plus ceteris diebus ¶ Postea ibi(sed hu ius diuisionis)ponit b° dionis duos mōs di.q̄ b° dionis duplex est modus ſm q̄ vox multa significans potest esse nom̄ vel ōro ꝯpō ex plu ribus noib°.ex° de noie positū est s̄. ut canis. ex° de ōrone.ut cū aio.i.dico te eacidā romāos posse vicere. hec.n. ōro p̄t brē duplicē ſm. vel q̄ eacida vincat romanos. vel e°.q̄ romāi vi cant ipsum.similiter ē hic canē comedere panē ꝛ subdit nomina illoꝝ dicēs q̄ diuisio talis no minis ē diuisio equiuoci.ꝛ diuisio talis oratio nis ē diuisio ambigui seu ambiguitatis quam greci vocāt ampbibologiā. vnde nomē multa significans dicit equiuocū.ꝛ ideo talis diuisio ē equiuoci ī equiuocata.oratio autem multa si gnificans dicit ampbibola.i. ambigua. ꝛ ideo talis diuisio dicitur diuisio ampbiboli in āpbi bolata ¶ Deinde cū dicit(eorum vero) exēpli ficat de diuisionib° per accīs. vbi sic procedit. p̄ facit quod dictum ē .z°.exp̄it quoddā supe rius dictū circa bas diuisiōes.secūda ibi(acci dens vero ī subiecto)tertia ibi(accidentium in accidentia)dicit ergo q̄ eoꝝ que dicūtur ſz ac cidens.i. diuisio subiecti in accidentia fit hoc modo. vt cū dicimus.omnium hominum alq sunt nigri alq candidi alq medq colores.hec ēt .s.nigrū albū ꝛc̄ sunt accidentia hominū ꝛ non species.ꝛ homo ē eorum subiectū ꝛ nō genus.ꝛ ideo talis diuisio ē subiecti in accidētia ꝛ non generis in spēcies.z°.ibi(accidens vero)exēpli ficat ō alia dione d.q̄ sectio.i.diſio fit accīs in subcā sic dicēdo.oīuz q̄ expetūt.i.q̄ sunt bona qz bonū ē q̄ oia appetūt.ex p̄cbi.alia sūt ī aīa

¶ De ista diuisione ō nō. q̄ nunc ex exēplificatia manzeo tractatum q̄ in quid resoluti officiabilibꝫ multa pte ꝓsup nōīs est q̄ quia ꝓpie usus sit cum q̄ ad. ꝑ. pte. ſ. ꝓsup nōīs tunc ubris diuisio ꝓ

alia ſunt in corpe. illud. n. q̄ expetit̄. i. bonū eſt accīs aie ⁊ corpi. ⁊ nō g⁹. ⁊ ania ⁊ corpus ſunt ſubcā boni ⁊ nō ſpēs. ⁊ iō talis dio eſt accītis i ſubcā. ⁊ nō gnīs in ſpēs ¶ 3°. ibi (accītiū) exēplificat de tertia dione. ⁊ dīdit̄ in. 2. ptes. p̄ fac̄ q̄ dčm eſt. 2°. ponit q̄dā p̄petatē b⁹ dionis ibi (ſz b⁹ dio) dicit g̃ q̄ dio accītiū in accītia fit b⁹. ut cū dicim⁹ oīm cādidoꝝ. i. alboꝝ. alia ſunt dura ut margarita. alia liq̄ntia. ut lac. q̄ āt talis dio ſit accītis in accītia p̄bat. qz liquor ⁊ albedo ⁊ duricies ſunt accītia. cū g̃ albū ⁊ duꝝ ⁊ liq̄duꝝ ſepatū ē. i. diſum. ſequit̄ q̄ q̄ñ ſic dicim⁹ accīs in accītia ſepam⁹. i. diuidim⁹ ¶ poſtea ibi (ſed b⁹ dio) ponit q̄dā p̄petatē b⁹ dionis. ⁊ dīdit̄ in duas. p̄ facit q̄ dčm eſt. 2°. ex hac p̄petate ifert dr̄iam b⁹ dionis ad aliq̄s s̄dictas ibi (dr̄t aūt) dicit g̃ q̄ b⁹ dio viciſim in alterutrā ↄmutetur puta q̄ diuiſum fiat dīdens. ⁊ 2°. ut p̄z in exē. poſſum⁹. n. dicere eoꝝ q̄ q̄ ſūt dura. alia ſūt alba alia nigra. ⁊ itē eoꝝ q̄ q̄ ſūt ligda: alia ſunt alba alia nigra ⁊ 2°. ſīlr eoꝝ q̄ q̄ ſunt nigra. alia ſ̄t dura alia liquida. ⁊ it⁹ eoꝝ q̄ q̄ ſūt alba. alia ſunt liquida alia dura. vbi idez nūc eſt dīdens. ut p̄z intuēti ¶ poſtea ibi (dr̄t aūt) ex hac p̄prietate dat dr̄iam b⁹ dionis ad alias s̄dictas di. q̄ ex hoc hec dio dr̄t ab oībus s̄dictis. nā cū diffinit̄. i. dīditur vox in p̄prias ſignificatiōes. nō p̄t fieri 2°. q̄ ſignificatio diuidat̄ in voces. ſic q̄ñ g⁹ dīditur in ſpēs. nō p̄ōt fieri 2°. q̄ ſpēs dīdatur in genera. nec ēt ptes p̄ñt dīdi in to⁹ q̄uis to⁹ diuidat̄ in ptes. p̄ ergo dio accītis in accidentia differt ab oībus dionib⁹ p̄ ſe. non autez ab alys dionib⁹ p̄ accīs. qz ibi ēt eſt aliq̄ viciſſitudo. nā ſicut ſub⁹ dīditur i accītia. ita 2°. accidēs i ſubcā. ut p̄z ex p̄dcīs ¶ Ultio ibi (q̄ vo ſupius) exponit q̄dā ſupi⁹ dčm. ſ. q̄ hec diſio accīt̄ i accītia. ita fit q̄ vtrūq̄. ſ. tā accīs diuidēs q̄ diuiſū contingit eidem ieē ſubiecto. liq̄t. i. manifeſtū ē ita eē ſi attentius perſpicit̄. vaz ſic dicendo. eoꝝ que ſūt dura alia ſūt alba alia nigra. vt lapis ē albus. puta margarita. ⁊ hebanus ē niger. manifeſtū ē q̄ hebano iſūt vtraq̄ accidentia. ſ. duricies ⁊ nigredo. q̄ alterū ē diuidens alterū diuiſū. ſīlr ex alia p̄te lapidi inē duricies ⁊ albedo. ⁊ addit q̄ etiam i ceteris ſimilibus diuiſionibus idez inueniet diligēs lector

¶ Circa iſtam lectionem mouētur duo dubia.

¶ p̄rimū ē ō diuiſiōe i cōi. vtrū. ſ. notificet diuiſum l̄ diuidētia ¶ Ad q̄ breuiter dici p̄ōt q̄ notificatio rei duplex ē. vna ē intrinſeca idicans q̄d res ſit. ⁊ hec habet fieri per p̄ora. ⁊ pertinet ad diffinitionē. diffinitio enī ē oro idicans q̄d ē rei. alia ē extriſeca. oīs. ſ. notificatio q̄ nō eſt de q̄ditate ſed de accidentē rei: accipiendo accīs largo modo p̄ extraneo oē illud. ſ. q̄ō eſt extra eēntiam rei. ⁊ hec p̄ōt fieri p̄ diuiſionē ⁊ per poſteriora. diuiſio enim notificat diuiſū: nō q̄d ſit ſed quantū ſua contīētia ſe extēdit. diuiſio ergo notificat diuiſū hoc 2° modo. notificat ēt 2°. mō ipſa diuidētia oſtendendo ⁊ explicādo q̄ ipa ſub tali diuiſo cōtinētur. ¶ 2°. ē de ordine partiū diuiſionis an boecius conueniēter eas ordinet ¶ Ad q̄ō breuiter dici poteſt q̄ ſic. ⁊ hoc mō. diuiſiones enim per ſe ordinantur ante diuiſiones per accīs. tū qz oī p̄ accīs p̄ius ē aliquid per ſe ⁊ per ↄñs abſolute. ⁊ ſimpliciter p̄ ſe prius ē illo quod eſt per accidens. tū qz cognita diuiſione p̄ ſe facilius cognoſcitur diuiſio per accidēs tanq̄ illud quod oritur ex illo. omne enī per accidens reducit̄ ad per ſe ¶ Inter diuiſiones autē p̄ ſe primo ponitur diuiſio generis in ſpecies ſicut illa que per ſe intenditur i logica. vnde ⁊ illa diuiſio dicitur ō eē logice. 2°. pōitur diuiſio totius in partes ante diuiſiones vocis eo q̄ ipſa ē principalis ad quam aliquo mō oēs alie reducūtur. qz omne diuiſum aliquo modo ē totū ⁊ diuidētia partes. vltimo ergo reſtat diuiſio vocis i ſignificationes ¶ Inter diuiſiōes vero per accidens. qz ſubiectū ē prius accidente. iō illa ē prima que ē ſubiecti i accītia. 2°. illa que ē accidentis i ſubcā. qz ibi aliquo modo cadit ſubiectū. ſ. vt diuidens. vltimo illa que eſt pure p̄ accidēs tam ex parte diuiſi q̄ ex parte diuidentium que. ſ. ē accidentiſ in accītia. ⁊ ſic patet totus ordo vt rationalis.

¶ Vibus autem poſtq̄ boecius diuiſit diuiſionem i ſuas partes ⁊ expoſuit per exempla. nūc p̄ſequitur de eis determinando earuz p̄prietates. circa quod duo facit. primo determinat de eis comparatiue aſſignando adinuicem earum differentias. 2°. determinat de eis abſolute ⁊ ſecundum ſe aſſignando earum proprietates. ſecūda ibi (nunc ergo) prima i duas. primo continuat ſe ad dicenda. 2°. p̄ſequitur ō intento ibi ſtatim (omnis enī vocis) dicit ergo q̄ illis quibus. i. a quibus inquiritur ſummopere. i. diligenter. ſ. ſtudiū ⁊ ratio veritatis itelligenda ⁊ conſideranda ē prius que ſit proprietas omniū horum. i. diuiſionū a quibus differentys inter ſe ſigillatim ſegregentur. i. diſtinguantur. proprietas enī rei qua vna reſ ab alia diſtinguitur ducit in magnam noticiam q̄ quid eſt rei. ¶ poſtea ibi (omnis enim) proſequitur de intento. vbi duo facit. primo enī breuiter ſe expedit de differentia diuiſionum per ſe ⁊ per accidens. ⁊ be dicuntur per ſe ⁊ be per accidens. 2°. aſſignat differentias inter diuiſiones p̄ ſe ibi (ſecundum ſe autem) dicit ergo q̄ omnis diuiſio vocis generis ⁊ totius vocatur diuiſio per ſe. alie vero tres. ſ. ſubiecti in accidentia. accidentis in ſubiecta. accidentis in accidentia ponuntur in diſtributionē. i. diuiſionem accidentis ideſt vocantur diuiſiones p̄ accīs ¶ Notādū q̄ ex nūc dictis ⁊ ſupi⁹ p̄z q̄ ſūt i vniuerſo. 6. ſpecies diuiſionis. 3. p̄ ſe ⁊ 3. p̄

accidēs .quaꝛ sufficientia colligit̄ ꝑ hūc mo⁹ quia omnis diuisio sicut ens vel est ꝑ se vel ꝑ accidens. ꝛ voco diuisionē per accidens non illā que fit per alteruz .qꝛ sic oīs diuisio eēt ꝑ acc̄s nihil enim diuidit̄ nisi per alterū. idē enim non diuidit seip̄m. sed dicit̄ diuisio ꝑ accidens in q̄ ponitur accidens vel diuidēs vel diuisum vt sit diuisio ꝑ accidens materialiter non formaliter. qꝛ forte formaliter loquendo omnis diuisio ē ꝑ se. qꝛ per se species diuisionis in cōmuni talis ergo accidētalitas non tollit perfectatem formalē diuisionis sꝛ tantū perfectatē materialē. ¶ Tunc ad propositū si ē diuisio ꝑ se. aut est diuisio rei in rem aut vocis in rem. si zᵒ modo sic ē diuisio vocis i significationes. si p̄ mō hoc cotingit dupliciter. aut enim illa res diuisa p̄t saluari in qualibet re diuidente. ꝛ sic ē diuisio gn̄is in sp̄es. aut nō potest saluari in q̄libet. sꝛ i omnibus simul. ꝛ sic ē diuisio totius. si autez sit diuisio per accidens vel vtrūq; ē accidens taz diuidens q̄z diuisum. vel alterū tantuz. si p̄ mō sic ē diuisio aeq̄tis i acc̄tia. si zᵒ modo hoc ē dupliciter vel diuisum ē accidēs. ꝛ sic est accidentis i subcā. vel dīdētia sunt accidentia. ꝛ sic ē subiecti in accidentia. ¶ Sed tūc occurrit dubiuz an sint tm̄. 3. diuisiones ꝑ se ꝛ tm̄. 3. ꝑ acc̄s. videt̄ ꝙ nō. tū qꝛ species componitur ex genere ꝛ dīa. g̊ pōt dici i gᵘ ꝛ dīaz ō qua dione nō fit hic ꝓmo. tū qꝛ sp̄es dīdit̄ in indiuidua. ꝛ hec diuisio nō ē aliq̄ illaꝝ. tū qꝛ sic̄ contingit diuidere gᵘ. ita ꝛ alia predicamēta lia. s. sp̄ez differentiam ꝓpriū ꝛ accidēs. de qua diuisione nil dicitur in hoc loco. tū qꝛ sic̄ contingit diuidere voces i significationes. ita eᵖ significatiōz in voces. vt q̄m vna res significat̄ pluribus vocibus pꝛ i noīb⁹ sinonimis. q̄ dio nō erit aliqua istaꝝ. tū qꝛ gcgd dīdit̄ ē quoddā totū. g̊ oīs diuisio ē totius i partes. ꝛ per cōs ē vna tm̄ diuisio. ¶ Ad p̄mū rn̄deo ꝙ diuisio sp̄ei i gᵘ ꝛ dīaz reducit̄ ad diuisionē totiᵘ i ptes. q̄tenus sūt eiᵘ ptes eēntiales. nec hoc ē cōtra dictū s̄ ꝙ sp̄es non dīdit̄ i gn̄a. qꝛ illud intelligendū ē ꝙ sp̄es non diuidit̄ i gn̄a sic̄ i ptes subiectiales. quēadmodū eᵖ gᵘ diuidit̄ i sp̄es. ꝛ ideo non ē ibi vicissitudo sꝛ hoc q̄ dict̄ hic intelligendū ē ꝙ sp̄es diuidit̄ i gᵘ sic̄ in ptē eēntialē. iō talis diuisio reducit̄ ad diuisionē totiᵘ i ptes. ¶ Ad zᵐ dictū fuit supra in littera qꝛ diuisio speciei i indiuidua reducit̄ ad diuisionē totiᵘ in partes. ¶ Ad 3ᵐ dico ꝙ si sp̄es diuidit̄ i sp̄es. ꝛ dīa i differentias et ꝓprium in propria illa est diuisio generis i species. qꝛ omnes species continent̄ sub specie in cōmuni sicut i genere. sicut ꝛ oīa genera sub genere. quomodo autē non sit inconueniens idem ēe speciem ꝛ genus secūdū aliā ꝛ aliā rationez dictū ē in poꝛ. in quadā .q. quēadmodū etiam est verū dicere ꝙ plurale ē singulare. ¶ Ad 4ᵐ dicendū ꝙ si illa diuisio rei i voces possit aliq̄ modo tollerari. licet sit propria. tunc reducēda est ad diuisionē conuersam que est vocis in significationes. ¶ Ad vltimū cōcedo ꝙ oē diuisuz ē q̄dā totū n̄ tm̄ totū q̄ḋ h̄ facit dīsionē seorsū ꝛ ꝑ se que. s. ē diuisio totiᵘ i ptes integrales ꝛ q̄titatiuas. ¶ Deinde cū dicit (ꝑm se aūt) assignat dīas inter diuisiones ꝑ se. ꝛ diuidit̄ in .3. p̄ ponit dīas inter eas diuisiones generis ꝛ vocis. zᵒ inter diuisiones generis ꝛ totiᵘ. 3ᵒ inter diuisiones vocis ꝛ totiᵘ. ꝓa ibi (totius q̄z sectio) tertia ibi (restat vocis) p̄ma i. 4. ꝓz ꝙ assignat. 4. differētias. ¶ Prima attēdit̄ penes diuersitatem dīdētium quā assignat ꝯtinuādo se ad dōa di. ꝙ bᵘ sunt dīe dionis ꝓz se. nā dio gn̄is dīt a diuisione vocis. qꝛ vox diditur in ꝓprias significationes. gᵘ vero nō. sꝛ in quasdaz quodāᵒ a se creationes. ¶ Notāᵘ ꝙ sp̄es ꝯcreatur ꝛ cātur ex genere. qꝛ ꝯstat intrīsece ex gn̄e ꝛ dīa nō sic̄ res significata cōstat ex voce significāte. iō dīt q̄ᵘ ad hoc bec dio ab illa. qꝛ igit̄ dio gn̄is fit in sp̄es. iō gᵘ dīt diuidi in quasdā a se creationes. ꝛ bn̄ dicit quodāᵒ eo ꝙ gᵘ tm̄ nō facit sp̄em. sꝛ ēt ꝯcurrit dīa cū gn̄e ad ꝯstitutionē sp̄ei. ¶ Scōa bn̄ vox est vl̄ior re significata q̄ᵘ ad significare qꝛ plura significat. vl̄ior. n. ē nom̄ canis. q̄ animal latrabile. sed hoc nō ē ꝑ naturā. sed ex impōne. ꝛ sil̄r si ē toᵘ nō ē a natura. vtrūq; āt ē tū ꝛ priᵘ aliquoᵒ ꝙ pꝛ. qꝛ ab eis nō ꝯuertitur esse diuisa ꝯña eo mō quo ibi est ꝯñtia. ꝙ dico ꝑ tāto. qꝛ in equocis nō ē ꝓprie ꝯñtia. ¶ Tertia dīa ponit̄ ibi (illa q̄z) que attēditur penes cōitatē vtriusq; ꝛ ē ꝙ illa. s. dio gn̄is dīt a dione vocis qꝛ illa hic que sunt sub voce nil̄ bnt cōe preter nomē soᵘ ꝙ pꝛ ex diffinitione equocoꝝ in p̄dicamētis. sp̄es āt que collocant̄ sub gn̄e. ꝛ i quibus gᵘ diuiditur suscipiunt nomē gn̄is ꝛ diffinitionē. gᵘ. n. p̄dicat̄ de sp̄ebus vniuoce. ꝛ ꝑ ꝯse quēs secundū nomē ꝛ diffinitionez. ¶ Quarta dīa ponit̄ ibi (ap̄liᵘ q̄z) que attēdit̄ penes gn̄alitatē apud oēs. vbi. z. facit. p̄ dīam expōit. zᵒ ex illa cōcluditᵘ ꝯcludit ꝛ epilogat circa dicta ibi. (vñ fit) dicit g̊ ꝙ amp̄ supp̄. dīt bec dio ab illa. qꝛ dio vocis nō ē eadē apud oēs. vbi gn̄a. h̄ nomē canis ꝙ apud nos in latina ꝛ romana lingua bꝛ pluresᵉ significatiōes. fortasse sil̄r. i. vno mō ꝓbat̄ i ligua barbara si vnū tm̄ significat. qꝛ illa plura q̄ apud nos vno noīe significanᵗ. ipsi forte pl̄ibᵘ noibᵘ significāt. g̊ dio vocis ñ ē eadē apud oēs. sꝛ oīs dio gn̄is ē eadē apud oēs. ¶ Ex quibᵘ infert cōcluᵈ ibi. vñ fit. qꝛ sequit̄ ex p̄dictis ꝙ dio vocis ptinet ad p̄ōnem ꝛ ꝯsuetudinē. ꝙ nō est idem apud omnes. sed apud alios permutatur. ¶ Ultimo epilogat di. ꝙ be sit differentie distributionis .i. diuisionis generis in species ꝛ vocis in significationes. ¶ Deinde cum dicit (totius quoq;) assignat dīas inter

A ꝓ ꝙ dicit hic antonys ꝓz tūc occurrit dubiū. an sint tm̄ tres diuisiones ꝑ se. in tertio. tū. vbi dicit ita ꝙ alia ꝓdicabilia. nō ꝙ ꝓz ꝙ dicit predicatu. vbi nō ꝙ ē magna dīa inter ꝑta ꝙ ꝓdicabilia. qꝛ indiuidua ſſ ꝓdicabilia ꝙ tamē nō ſſ ꝑta. ꝙ hoc ꝓbatur canonici in ꝓ. phi. in ꝯsone in corpe cōis vbi dicit de primo articlo ponit̄ diffinitiones. ꝙ ꝑta tm̄ dnā ꝙ ꝑtē. ꝙ nō ꝓdicabilia et hec est ca. si. qꝛ nō ponit̄ diffinite in ꝓdicto. sicut ge. et spēs q̄ dicit ꝑta ꝙ etiā ꝓdicabilia eo qꝛ ponit̄ in recta linea ꝓdicabiliū. eo nō.

diuisionē generis ⁊ diuisionē totius. ⁊ diuidit in .5. secūdū q̄. 5. differentias assignat ¶ Dria attenditur penes conditionem diuidentium. ⁊ ē q̄ sectio. i. diuisio totiꝰ ē q̄titatīa. q̄ partes q̄titatiue ꝯponētes actu aliq̄ꝺ toꝝ sepant. i. diuidunt 5z rōz aut cogitatiōz. puta dōo. domꝰ aliud est tectū aliud pies aliud fundamentū. hic. n. dīdit domꝰ nō realr. sz 5m inteꝝ. sz distributio. i. gnis dio fit q̄litate. i. dria que ē quedā q̄litas. ut pz. 5. metha. cº de q̄litate. nā cū boiez collocauero. s. p dionem sub aīali. q̄ pz. q̄ aliq̄s interrogatꝰ q̄le aīal sit hō. rñdebit q̄ ē rōnale aut mortale ⁊c. ¶ Notāꝝ q̄ ut pz. 5. metha. vbi s ex dictis ēt in poº. q̄litas est nomē equiuocū vno. n. mō significat gꝰ accītis. ⁊ ēꝝ p̄dicamētū de. 9. ⁊ sic dicit q̄litas accītalis de qua mō non ē sermo. alio mō significat drāz eēntialez rei que ē actus eēntialis rei ⁊ formalis. illa dicit qualitas eēntialis a qua sumitur modus p̄dicandi drie que dicit p̄dicare in quale eēntiale. hoc viso pz drīa hic assignata inter hanc ⁊ illam diuisionē. q̄ diuisio totiꝰ fit p partes habentes modū quantitat. ⁊ diuisio gnis fit per drīas habentes modum q̄litatis. ¶ Secunda drīa ponit ibi (amplius) q̄ attēdit penes ordinē diuisi ad diuidentia. ⁊ ē q̄ genus ē priꝰ naturaliter suis speciebus in quas diuidit. totū vero ē posterius ptibus. cuiꝰ cāz subdit. quia ptes iungūt ⁊ cōponūt intrinsece totū. ⁊ iō antecedūt pfectionē. i. cōpletū eē sui totius. aliaſ. i. q̄nq̄ natura tm̄. q̄nq̄ tempore ⁊ natura. exꝝ p̄mi. aīa respectu boīs. exꝝ 2i. fundameꝝ ⁊ pies respectu domꝰ. ex q̄ infert q̄ gꝰ solvit. i. diditur in posteriora. toꝝ vo in p̄ora pz. ¶ Sed ꝯ B q̄ b drī q̄ gꝰ ē pꝰ suis spēbꝰ ar. tū qz vle aut nil ē aut posteriº est ex p̄ de aīa. sed gꝰ ē vle. ⁊ nō ē nihil. q̄ est posteriº ⁊ nō prius. tū qz id q̄ ex alio procedit posterius ē eo. sed gꝰ p̄cedit ex spēbꝰ. qz ois vlitas a singularitate procedit 5m auctorem .6. principio ⁊ spēs sūt qꝺā singulare respū generl. q̄ ⁊c. ¶ Rº. hic oz scire. q̄ ut dīm ē supiꝰ i poº. vle ē sic nomē ꝯcretū ex re ⁊ intentōe vel p̄ōt accipi p re tm̄. vel p intētione tm̄. vl p toto ꝯiuncto. q̄ est qꝺā ens p accīs ¶ Et ē notanꝝ q̄ pꝰ drī multiplr. ut pz. 5. metha. cº. ō p̄ori. vnoº drī priꝰ illud a q̄ ñ cōuertit eēndi ꝯña. aº illud q̄ est ppinquiꝰ p̄. aºº illud qꝺ p̄ōt eē sine altero. ⁊ ñ eꝯ. ⁊c. ¶ Ad oppoꝝ q̄ sunt due cōclusiones. vna q̄ gꝰ ⁊ qꝺlz vle. ut dic mihi precise intentiōz. ē posteriº q̄lz inferiori. ⁊ B cōcludūt rōes in oppoꝝ. qz sic vlitas a singularitate pcedit. ⁊ ē silr posteriº re ¶ Scōa q̄ gꝰ ut dicit rē sine p̄mā intentiōz. ē priꝰ ⁊ oē supiꝰ. est priꝰ iferioribꝰ. q̄ pz. qz ab ipso nō ꝯuertit eēndi ꝯñtia. ⁊ ē ppinquiꝰ p̄. i. gnalissimo i illa coordinatiōe. ⁊ qz p̄ōt eē sine quolz inferiori disiūctiz. ut aīal sine boie. qz saluaret in asino ⁊c. ¶ Probat ēt p rōz. qz oīe diffinitm̄ est priꝰ diffinito. maxie in diffinitione q̄ ñ est p additamentū. sed spēs diffinit p genꝰ ⁊ drīam tali diffinitiōe. g̃ ⁊c. ¶ Tertia drīa ē ibi (hunc q̄z) q̄ attendit penes coexistīa. ⁊ ē q̄ si gꝰ interimit. ⁊ oēs spēs interimunt. ⁊ nō eꝯ. ut ñ ē aīal. ñ est hō. ⁊ ñ eꝯ. sed interēpto toto nō nccio interimunt ptes. exꝝ si ꝺ domo integra qs absulerit tectū. iā nō ē domꝰ. qz tota domꝰ interimit. sed pēpta domo posset adhuc stare pies tectuz ⁊ fundameꝝ. ⁊ illud ē exꝝ totiꝰ integral. eꝯ. est, ut dīm ē de gne ¶ Notāꝝ q̄ ut iā dīm est in. 6. p̄ncipijs toꝝ pōt sumi dupl̄r. vnoº cathegorice. ⁊ tunc significat idē q̄ integr ex ptibꝰ quō drī p de gnatiōe q̄ i gnatōe simpl̄r toꝝ pmutat i toꝝ ¶ Alioº pt sumi sic categorice. ⁊ ē sigꝝ distributꝝ significās aliq̄ꝺ ꝯpoꝝ ex ptibꝰ accipi p oibꝰ pribꝰ. ut dōo. totꝰ hō est frigidus. qz q̄lz ps boīs ē frigida. cū g̃ dicit boeꝰ q̄ ꝺstructo tecto tota domꝰ interimit. ⁊ ñ eꝯ. accipit toꝝ categorice. alio quī flm̄ eēt dīm. ut pz ex p̄dcis. intellecto qd drī p nomē ¶ Quarta drīa ponit ibi (ālisꝰ) que attēdr penes diuersitatē disi. i rspū ad didētia ⁊ ē q̄ gꝰ ē. q. mā suaꝝ spēꝝ. l respū suaꝝ spēꝝ. q̄ pz p silē. qz sicut es accepta forr trāsit i statuam. ita genus accepta drīa transit in speciē. sed eꝯ. est de toto ⁊ partibus. qz tota multitudo ptium est materia totius. cōpositio vero compositi est forma partiū. q̄ pz. qz sicut species ꝯstat ex genere ⁊ differētia. q. ex materia ⁊ forma. ita totū constat ex partibus ut materia. ⁊ compositione ut forma. ex quo etiam sequitur. q̄ totū differt a qualibet sui parte compositione. sicut species differt a genere coniunctione differētie. compositio enim est totius non partis. sicut differentia est speciei non generis. ut pz ex dictis. ¶ Quinta ponitur ibi (amplius quoq̄) que attenditur penes diuisi ⁊ diuidentium predicationē. vbi duo facit. primo differentiā proponit. 2º. eam exponit ibi (⁊ in bis quidem) dicit ergo q̄ amplius supp̄. differt hec diuisio ab illa. qa species idem est q̄ genus. i. genus predicatur ꝺ specie predicatione identica dīte. hoc est hoc. homo est animal. ⁊ virtus est habitꝰ. partes vero non sunt idem cum toto. i. non sic recipiūt p̄dicationē totius. non enim verum est dicere. manus est homo. paries est domus ¶ Quod exponit statim ibi (⁊ in bis) di. q̄ hoc est clarum. in totis etherogeneis que habent ptes diuisibiles. i. alterius rationis. ut homo domus. sed ñ eodem modo. videtur se habere in totl hōgeneis que habent partes similes ⁊ eiusdez rationis. patet in regula eris cuius partes quia sunt cōtinue ⁊ eiusdem modi videntur suscipere predicationem totius. qz quelibet pars eris est es sed hoc remouet dicēs q̄ falsuz est. sed fortasse tales partes sunt idem q̄ totū in substantia ñ quantitate. ⁊ sic semper stat q̄ totum integrale non p̄dicat de ptibꝰ ¶ Notāꝝ q̄ duplex ē totū integrale vnū etherogeneū qꝺ. s. cōstat ex ptibꝰ

alterī rōis. ut hō ex manu pede corpe ⁊c. ⁊ ī bis
claꝛ ē ꝙ totū nō p̄dicaī de ꝓtib⁹ ¶ Aliud ē to⁹
hōge⁹ ꝙ. ſ. cōſtat ex ꝓtib⁹ eiuſdē rōis ⁊ ſpēi. ut
aq̄ ⁊ es. qꝛ q̄lz ps aque ē aq̄. qꝛ aq̄ ſpēs p̄dicaī ō
tota aq̄. ⁊ de q̄lz ei⁹ ꝓte ꝑ eo ꝙ natura ſpecifica
aq̄ in ſua rōe abſtrahit a rōe toti⁹ ⁊ ꝓtis. tñ hec
aq̄ nō p̄dicaī de ſuis ꝓtib⁹. ⁊ B vult dicere boe
ti⁹ ꝙ to⁹ ⁊ ꝓtes ſunt idē in ſubā. ſ. ſpecifica. ſed
nō in q̄ꝫtitaté ⁊ in ꝑꝑa rōe q̄ ſunt ꝓtes ⁊ totum.
¶ Deinde cū dicit (reſtat vocis) aſſignat dr̄iaz
inter dionē vocis ⁊ toti⁹. ⁊ ponit. z. dr̄ias. q̄ruz
vna ſequiī ex altera. ꝓtinuās g̃ ſe ad dicenda
ponit ꝓmā dr̄iam q̄ eſt ꝙ to⁹ ꝯſtat ex ꝓtib⁹ in
q̄s vidiī. vox vo nō ꝯſtat ex bis q̄ ſignificāī in
q̄ vidiī ¶ Scōa q̄ ſequiī ex illa ponīt ibi (⁊ ſic
qdē) ⁊ ē ꝙ dio toti⁹ fit in ꝓtes. ſed dio vocis nō
fit in ꝓtes. ſz in res q̄s ſignificat q̄ nō ſunt ꝓtes
vocis ſignificātis ¶ Tertia q̄ ſequiī ex p̄dictis
ponīt ibi (vñ fit) ⁊ eſt ꝙ ſublata ꝓte to⁹ deſtru
itur. ſz ſublata vna re ſignificata ꝑ vocē q̄ ſigni
ficat plura adhuc illa vox poteſt manere. qꝛ ſi-
gnificabit aliquas res que reſtāt

¶ Hanc ergo quoniaz

ꝑ ſe) Poſtq̄z boecius cōpauit vel determiauit ō
ſpeciebus dīſionis compatine aſſignando dif-
ferētias eoꝝ iter ſe: nūc determiat de eis abſo-
lute ⁊ ſeoꝛſū aſſignādo ⁊ ꝓtractādo eaꝝ ꝓꝑeta
tes. circa qō. z. facit. ꝑ determiat de diſionibuſ
ꝑ ſe. z°. de diuiſionibns per accñs. ꝟa ibi (nunc
autē de his) ꝓma diuidiī i. z. ꝑ determinat ō di
uiſione gñis. z°. de diuiſione totius. z°. de diſio
ne vocis. ꝟa ibi (nūc de ea) tertia ibi (reſtat igi
tur) ꝓma habet duas ꝓtes. vnā ꝓncipalē i qua
agit de dīſione gñis. aliā icidentalē i q̄ agit de
diffinitione ꝑ eo ꝙ diſio gñis per ſe ordiaī ad
diffinitōz. ꝟa ibi (hāc igitur) ꝓma in. z. ꝑ facit
qō dictū ē. z°. declarat quedā notabilia circa di
uiſionē gñis. ꝟa ibi (fit āt gñis eiuſdem) ꝓma ī
. z. ꝑ ꝓmittit q̄dā nccia ad itētū. z°. ꝓſeqr̄ ō itē
to. ꝟa ibi (dr̄ āt g⁹) ꝓma in. z. ꝑ cōtinuat ſe ad di
cēda. z°. ꝓſeqr̄ itētū ibi (ꝓmū qd g⁹ ſit) dicit g̃
ꝙ qꝛ nunc dicte ſunt dr̄ie diſiōis ꝑ ſe. reſtat vt
ipa diſtributio. i. diuiſio gñis ꝓtractetur ſm ſe
⁊ ſimiliter diſio toti⁹ ⁊ vocis ¶ Deinde cū dicit
(ꝓmū qd g⁹ ſit) ꝓſeqr̄ itētū ꝓmittēs q̄daz ne-
ceſſaria ad ꝓncipalē intētū. ſ. diffinitiōes gñis
⁊ ſpēi ⁊ dr̄ie q̄ date ſūt a poꝛ. vbi. z. facit. ꝑ illas
diffinitiones recitat. z°. q̄ddā ibi poſitū ꝓbat
⁊ declarat ibi (⁊ ē qdē g⁹) dicit ergo ꝙ ꝑ diffini
endū ē qd ſit g⁹ ⁊ ſuppō. ſiī qd ſpēs ⁊ qd dr̄ia. ⁊
ſtatim ponit eoꝝ diffinitiōes vi. g⁹ ē qō p̄dicaī
de plurib⁹ dr̄ntib⁹ ſpē in qd ¶ Spēs vero eſt q̄
ſub gñe collocaī ſuppō. imediate ad dr̄iam idiui
duoꝝ q̄ ſub gñe ꝯtinētur. ſz mediate ¶ Dr̄ia vo
ē qua aliud ab alio ꝓponim⁹ diſtare ⁊ differre.
¶ Notādū ꝙ circa diffinitionē gñis plura poſ
ſent q̄ri. vtruz g⁹ poſſz diffiniri. vtrū diffinitur
prima intētio vel ꝟa. ⁊ ſiī de ꝓtib⁹ diffinitiōis
vtrū couenienter ponātur. ſimiliter circa diffi
nitōnē ſpēi ⁊ dr̄ie plura poſſunt queri. ſz qꝛ hec
ꝓtractata ſunt ī poꝛ. iō nūc pretermitto. ⁊ q̄rāī
ibi. vnde ⁊ diffinitiōes iſte non ponūtur hic ni
ſi icidentaliter ꝑ quanto. ſ. valēt ad diuiſiones
gñis. ⁊ accepte ſunt de poꝛ. qꝛ eniz hic agitur de
diuiſione gñis q̄ quādoq̄z fit ī ſpēs q̄ñq̄z fit ī dif
ferentias. vt dicēī. ideo neceſſariū eſt noſce qd
ſit genus qd ſpecies ⁊ quid dr̄ia ¶ Qꝛ ibi (⁊ ē qō
genus) ꝓbat ⁊ declarat quoddā dictuz. ſ. ꝙ ge
nus p̄dicaī in quid. ⁊ iuxta hoc ꝙ differentia
p̄dicatur in quale: vbi intēdit talē rationē. illō
p̄dicaī in quale ad qō conueniēter reſpōdetur
ad interrogationē ꝑ quale. ſz dr̄ia ē bi⁹. g̃ ⁊c. ſi-
militer de gñe. qꝛ conuenienter reſpōdēī ad in-
terrogationē ꝑ quid. vt qd ē homo. reſpōdetur
ꝙ animal. boꝝ duoꝝ ſillogiſmoꝝ ꝓ ponit ma.
vtriuſq̄ (⁊ ē qdē genus) z°. mi. vtriuſq̄ (nā cuz
interrogamur) ⁊c. ꝑz lr̄a ¶ Deinde cū dicit (di-
cīt āt genus) exequiī de diuiſione generiſ ōter
miare. vbi ſic ꝓcedit. ꝓ determiat de cōditione
hui⁹ diſionis quō fit. z°. de cōditione diuiden-
tiū q̄lia ſūt ⁊ qualia debēt eē ibi (ſūt autē dr̄ie)
ꝓma ī. z. ꝓ facit quod dcm̄ ē. z°. ifert quoddam
corr̄ m ex dcis ibi. (vñ fit) ꝓma ī. z. ꝑ ꝓponit; ī-
tētā veritatē. z°. ipaz expōit ibi (ſi ſpēs) dicit g̃
ꝙ g⁹ vidiī alias. i. q̄ñq̄ ī ſpēs q̄ñq̄ ī dr̄ias. ¶ z°.
ibi (ſi ſpēs) expōit. ⁊ ꝑ z⁹ mēbrū. z°. ꝓmū ibi (cū
āt ꝓꝑys) ꝓma i. z. ꝓ facit qō dictuz ē. z°. ifert
corr̄ m ex dictis ibi (vnde fit vt materia) dicit
g̃ ꝙ ſi ſpēs i q̄s debet diuidi g⁹ carēt ꝓꝑys no-
minibus tūc vtimur dr̄ys loco ſpēz. ⁊ fit diui
ſio gñis ꝑ dr̄ias. verbi: gra cū dico animalium
alia rōnalia alia irrationalla fit diuiſio ꝑ dif-
ferentias. qꝛ rationale ⁊ irrationale ſunt diffe-
rentie. cuius cauſaz ſubdit. qꝛ huius ſpeciei. q̄
eſt animal rationale. non eſt vnum nomen poſi
tum. ideo loco eius ponimus differentiam ⁊ eā
generi copulamus. qꝛ omnis differētia addita
ꝓꝓrio generi facit ſpeciem ¶ Ex quo infert
corr⁹ ibi (vnde fit) ſcilicet. ꝙ in conſtituti-
one ſpeciei genus eſt ut materia. differentia ve
ro ut forma ¶ Notanduz ꝙ ſicut in compoſito
naturali forma adueniens materie conſtituit
compoſitum. q. contrabens materiam que ō ſe
eſt cōmunis ⁊ indifferens ad omnes formas.
ita in compoſito rationis differentia adueniēs
generi. ꝙ de ſe eſt cōmune ⁊ indifferens ad oēs
ſpecies contrahit ipſum ⁊ ſpecificat ⁊ facit ſpe
ciem. ⁊ ideo bene dicitur. ꝙ genus eſt ut mate-
ria. differentia vero ut forma ¶ Deinde cuz di
cit (cum autē ꝓꝓrys) exponit primū mēbruz
di. ꝙ cū ſpēs appellāī ꝓꝓrys noīb⁹. tc̄ dio gñiſ
ſi fit ꝑ dr̄ias. ſz ī ſpēs ¶ Ex p̄dictis ſeqr̄ ꝙ dio gñis
in ſpēs ē ꝑꝑa ⁊ ꝑ ſe intēta. qꝛ illa alia que eſt in
dr̄ias eſt ꝓpter eam. ⁊ ad ſupplendum defe
ctū iſtius cum ſpēs ꝓꝓria nomina non bēant.

¶ Nō ꝙ hic auctor loquit de ꝓpria nōiatione rez que nō ad ꝓpoſitum ſpectant

Deiñ cũ dic̃ (vñ fit) iferт corrlm ex dcis. vbi .z. facit. ꝑ iferт corrlm. z°. remouz dubiũ ibi (ñ ãt) dic̃ ḡ ꝙ qz ſic ẽ ꝙ ſp de ſpẽb⁹ ꝑꝑa noia ñ habem⁹. ſeq̃ ꝙ diffinitio ſpẽi colligr̃ ex pluribꝰ terminis. plurib⁹. ſ. ꝯ duob⁹. qz ſi ois ſpẽs ꝑꝑ um nomẽ bẽ rz ois diffinitio fieret tm̃ ex duob⁹ termis. vbi gr̃a. ſi volo diffinire gd ẽ bõ neceſſe ẽ mihi dicere. aial rõnale mortale. ſz ſi ſpecies ſubalterna q̃ ẽ aial rõnale eẽt ꝑꝑo noie nũcupata. puta vocet. a. addita reliq̃ dr̃ia. ſ. mortale eẽt diffini°. bois vltima ꝛ pfecta. ꝛ eẽt illa. bõ ẽ. a. mortale cõſtans ex duob⁹ tm̃ terminis

Notã⁹ ꝙ tota gdiditas ſpẽi cõſtat ex duob⁹. ſ. ex gñe ꝛ dr̃ia. ſic cõpo⁹i natura cõſtat ex materia ꝛ forma. diffini°. igit̃ idicãs gd ẽ eẽ cõſtat tm̃ ex genere ꝛ dr̃ia. ſi igit̃ ꝑꝑũ g⁹ ꝛ ꝑꝑa dr̃ia rei eẽnt nota ois diffini°. eẽt ex duob⁹ tm̃ terminis. vex̃ qz ꝑꝑũ g⁹ ꝛ ꝓximũ qõ ẖ boe. vocat ſpẽz. ſ. ſubalternã ſp nobis ẽ ignotũ. iõ circunlogmur eũ per genus remotũ. ꝛ aliquã vel aliquas differentias cõmunes ſil̃r qz ſpecifice dr̃ie ꝑꝑe rũ ſũt coiter ig̃te circũlogmur eas ꝑ pl̃es dr̃ias ſemp ãt accidentales. ꝛ inde ꝓuenit ꝙ vtplurimũ diffinitiones conſtant ex plurib⁹ terminis q̃ duob⁹. vt ꝑz hic in exẽplo boecy de diffinitione hominis vbi videt̃ velle ꝙ mortale ſit dr̃ia ſpecifica bois vbi excuſet̃ ꝙ exempla ponimus ſ̃c. ex ꝑmo prioꝝ. verũ ꝙ mortale nõ poſſit eẽ dr̃ia oñſuz ẽ ꝓbatũq̃ in porꝓbirio in quadã qõne

z°. (non autẽ ad integras) remouet dubiũ. forſitan ãt dubitaret aliquis q̃re ẖ determinãdo de diſſione gñis mentiõz facit de diffinitione. huius cauſã reddit. qz ea ꝝ ratio ẽ ꝯnexa. ita ꝙ dio valz ad diffõz. ꝛ diffi°. valz ad diſſionẽ. dicit ergo ꝙ diuiſio generis ẽ ad integras. i. perfetas diffinitiones ſpeciei. vñ ꝛ forterõ vtriuſq̃ in eodez ꝛ circa idẽ verſat̃ eo ſupp. ꝙ mutuo ſibi ſubſeruiunt ad ſui cognitionem qõ oñdit ſtati. nã ex multis iũctis dionib⁹ componitur vna diffinitio. vt amplius patebit infra c°. de diffinitione. ſimiliter ꝯ°. naz qz multa ſunt equiuoca ꝛ aliqua vniuoca. ſola vniuoca pertinẽt ad diuiſionẽ generũ. nã genus vniuocũ ẽ. equiuoca vero ptinẽt ad diuiſionẽ vocis in ſignificationes. ꝛ ideo prius videnduz ẽ quid ſit vniuocũ ꝛ gd equiuocũ ne forte fallatũ ꝛ ne eqiuocũ diuidamus. q. gen⁹ i ſpecies cũ ipm diuidamus ip propas ſignificationes ex quo habetur propoſitũ. ſ. ꝙ diffinitio eſt neceſſaria ad diuiſionẽ. qz ꝑ diffinitiones colligimus gd ſit vniuocũ ꝛ gd eguocũ. ꝑz ex p̃dcis ꝙ ratio diuiſionis ꝛ diffinitiõis mltũ ẽ conexa

Notã⁹ hãc ſẽtẽtiã i B ſtare. diſio nccia ẽ ad diffinitõz. nã vidẽdo gña ꝑ dr̃ias colligim⁹ ꝙ gd eſt ꝛ diffinitõz ſpẽi vt dicet̃ infra. ſil̃r ꝯ° diffini°. ẽ nccia ad diuiſionẽ. nã ꝑ diffinitõz cognoſcimus gd ẽ vniuocũ ꝛ gd eguocũ. ꝑz i ꝓncipio p̃dicamẽtoꝝ. qz igit̃ ſolũ vniuocũ admittit i diuiſiõe gñis ꝛ equocũ i diſiõe vocis. ꝑz ꝙ diffinitio nccia ẽ ad diuiſionẽ. nã ignorato gd ſit vniuocũ ꝛ equocũ diſticte poſſem⁹ falli i diuiſionib⁹. qz ſp putãtes nos videre g⁹ i ſpẽs diuiderem⁹ vocẽ i ſignificatiões. ꝛ ꝯ°. nõ ẽ ḡ mirũ ſi determinãdo de diſiõe facim⁹ mẽtionẽ ꝺ diffõne

Deinde illa ꝑſ (ſũt ãt dr̃ie) vbi ꝺteriat de ꝺditiõe dr̃aꝝ vidẽtiũ g⁹ q̃leſ dñt eẽ ꝛ q̃les ſt accipiẽde. ꝛ vidit̃ i. ſ. ptes ꝑ ꝙ oñdit de talib⁹ differẽtys. ſ. ꝓꝑietatel

ꝓria ẽ ꝙ ſint ꝓ ſe ꝛ ñ ꝓ accidẽs

Secũda ẽ ꝙ ſint oppoſite. qz ois bona diſio ẽ ꝓ oppoſita. ex ꝑ elẽcboꝝ

Terria eſt ꝙ ſint ꝓxie: ñ remote

Quarta ꝙ ſint note ñ ignote

Quita ꝙ ſint cõuertibiles. i. totaliter euacuãtes ipm diſũ. ꝟa ibi (qñ vo) tertia ibi (dignũ vo ẽ) quarta ibi (q̃tiẽs autem) qnta ibi (oz ãt diſionez) ꝑma diuidit i. z. ꝑ põit ꝺ dr̃ia vnã diſionẽ. z°. eligit illã ptẽ q̃ ẽ ad ꝓpoſitũ ibi (ſz hec ad gñis).

In ꝑma pte ponit. z. diſiones dr̃ie q̃ꝝ vna ẽ ſubdiſio alteri⁹. d. ꝙ dr̃ie. alie ſt̃ ꝓ ſe alie ſũt ꝓ accñs. ꝛ itẽ dr̃iaꝝ ꝓ accñs alie ſũt ꝯñtes. i. ĩſepabiles a ſubõ alie reliquẽtes ſtatiz. i. ſepabiles. ex⁹ ꝟi. ut dormire vel vigilare ſedere ꝛc̃. hec. n. cito ſepant̃ a ſubõ. exẽ⁹ ꝑmi ut criſpitudo capilloꝝ. qñ. ſ. eſt a natura ꝛ nõ ab arte ut qñ ſtũt criſpi aĩcti calaĩfero ꝙ eſt inſtr̃m faciens capillos criſpos violẽter qñ eis ſupponit̃ ꝛ ſciunt mlres ꝑ ex⁹. ſil̃r glaucitas oculoꝝ qñ eſt a natura ꝛ nõ a caſu. puta cuz turbant̃ ab aliq̃ extrinſec⁹ debilitate. criſpitudo ḡ capillorum ꝛ glaucitas oculoꝝ q̃ ſunt a natura. ſũt dr̃ie accidẽtales. q̃ ſub⁹ inſepabilr̃ ꝯſequunt̃

Deiñ cũ dicit (ſed hec ad gñis) eligit dr̃ias q̃ valẽt ad diuiſionẽ gñis. vbi tria facit. ꝑ abycit dr̃ias ꝑ accidens. z°. eligit dr̃ias ꝑ ſe. iõ. dat artẽ cog̃ſcẽdi illas. ꝟa ibi (illa vo que ꝑ ſe ſunt) tertia ibi (ſed has quẽadmo⁹) dicit ḡ ꝙ be. ſ. dr̃ie ꝑ accidens q̃cũq̃ ſint nõ ſunt ſumẽde ad dionez gñis. cui⁹ cãz reddit. qz nec ſunt cõmoda. i. vtilia ad diffinitionẽ. oẽ ãt ꝙ eſt aptũ natũ ad diuiſiõz gñis aptũ eſt ad diffinitiõz. ḡ a deſtructiõe ꝯñtis. ꝙ nõ valet ad diffinitiõz ſpẽi. nõ valet ãd dionez gñis

z°. ibi (illa vo q̃ ꝑ ſe) eligit dr̃ias ꝑ ſe di. ꝙ illa ſola q̃ ſũt ꝑ ſe apta. ſũt ad dionez gñis: qz hec ifozmãt ꝛ pficiũt ſubãm. i. eẽntiã vniuſcuiuſq̃. ut rõnalitas ꝛ mortalitas eẽntiã bois. ex q̃ ſequit̃ ꝙ valẽt ad diffinitiõz. ꝛ ꝑ ꝯñs ad dionẽ

Deide cũ dicit (ſz has quẽad⁹) dat artem cog̃ſcẽdi ꝛ venãdi tales dr̃ias ꝑ ſe. circa ꝙ tria facit. ꝑ intentũ proponit. z°. ipm exponit. ȝ°. epilogat et ꝯcludit. ꝟa ibi (vidẽdũ ḡ) tertia ibi (be igit̃ differentie)

Dicit ergo ꝙ quẽadmodum poſſumus probare ꝛ cognoſcere. vtrum differentie ſumende in diuiſione ſint de genere accidentalium ſeparabilium ant inſeparabilium. vl̃ ſint de genere permanentium in ſubſtantia. i. ſint differentie per ſe videndum eſt hoc modo quo dicetur. ꝛ ſubdit cauſam intenti. quia

non sufficit scire quas differentias sumamus
i diuisiõe.qz differẽtias p se nisi etiaz cognosca
mus qd sunt ille differẽtie p se que sumẽde sũt
z qd dr̃ie p accidẽs q̃ reyciẽde sunt z°ibi(vi
dendũ ergo)exponit intẽtũ dans artem cogno
scendi dr̃ias per se q̃ cosistit in hoc q̃ proposita
aliqua differentia videndũ ẽ si ẽ separabilis.qz
si sic non ẽ dr̃ia p se.si autẽ ẽ inseparabilis.vi
dendũ ẽ si constituit speciẽ in eẽ.qz si non :non
ẽ dr̃ia p se.ergo differentia p se erit illa que ise
parabilis ẽ.z constituit speciez i esse specifico z
formali.dicit ergo q̃ pposita omni.i. q̃cunq;
differentia. videndũ ẽ vtrũ semp inseparabilr
isit subõ.qz si posset separari quocũq; mõ. vel
actu vel ratione.i.intellectu iam non valet ad
diuisionẽ generis.qz iã non ẽ p se.qz illa dr̃ia
q̃ actu potest separari ẽ de illis q̃ subiectũ reti
quũt.z dicuntur similiter sepabiles.sed illa q̃
sola ratõne.i.intellectu separant a subiecto di
cunt permanẽtes z insepabiles.exẽ9 primi.vt
sedere.exem9 secũdi.vt glaucitas oculi:q̃ si p
itellectũ separẽtur a subiecto.puta intelligen
do boiez glaucũ sine glaucitate nõ sequit bo
minẽ nõ eẽ.qz talis dr̃ia non conducit ad esse:
nec ẽ de eẽ rei ¶ Aliud ẽ gen9 dr̃ie qõ nullo mõ
põt separari nec actu nec itellectu.qz si separe
tur:statim species iterimit.vt ẽ hominis posse
numerare vel geometra adiscere. qz hac possi
bilitate circũscripta ab boie quocũq; modo:iã
homo non pmanet sz intelligitur destructus.sz
nec talis dr̃ia est de numero eaz que sũt i sub
stantia.i.de eẽ speciei.non eniz ideo homo est
homo.qz põt hoc facere.q̃z ẽ rationalis z mor
talis. z iõ ille sunt dr̃ie p se q̃ constituũt homi
nem intrinsece z formaliter z essẽtiam speciei.
¶ Ultimo ibi(be igit differẽtie)cõcludit intẽ
tum z artẽ datã dicẽs q̃ ille dr̃ie p quas spẽs
essẽtialiter subsistit sunt collocande in diffini
tione speciei z diuisione gñis quod continet il
lam speciem.puta hominẽ z vniuersaliter.hoc
ẽ verũ q̃ quecũq; dr̃ie sunt tales q̃ non soluz
a specie nullo modo separari possunt nec actu
nec intellectu:sed etiam q̃ per illas sit species
.s.essẽtialiter z intrinsece.ille sunt que sumen
de sunt i diuisione generis z diffinitionẽ speci
ei ¶ Notandũ q̃ vt dicit poz9 z verũ ẽ destru
cto ꝓprio destruitur species. cuius causa ẽ.qz
ꝓprium oritur necessitate naturali ex essẽtia
libus prĩcipys speciei sic q̃ posita specie neces
sario ponit propriũ.ergo a destructione cõsequẽ
tis destructo proprio destruitur species. ꝓpuz
autẽ licet idẽ sit realiter cũ specie de quo alias.
differt tamen formalr z quiditatiẽ.nec ẽ de esse
speciei: sed ẽ accidens proprium eius .z hinc ẽ
q̃ intelligere speciez sine ꝓprio nullã implicat
contradictionẽ.omnis autẽ aptitudo naturalr
est propriũ seu passio apti nati.vt risibilitas bo
minis z similiter possibilitas.i.aptitudo nume
randi z adiscẽdi sciẽtiaz.g̃ zc. nõ sic potest dici
de dr̃ia per se z specifice.qz cũ ipsa sit de cẽtia
li z formali conceptu speciei competens per se
primo modo nullo modo põt separari ab itel
lectu speciei absq; cõtradictione.bene ergo ait
boecius q̃ sic̃ possibilitas ad numerandũ vel
ad adiscẽdũ non possit separi ab boie nec actu
nec intellectu intelligere.sic eẽ i re cum sit eius
ꝓpria passio.tñ ñ pp̃ ß est dr̃ia p se.quia homo
p eã formalr ñ subsistit. refert eniz aliqd itelli
gere eẽ siñ alio z itelligere aliqd p̃ter aliud .i.ñ
itelligẽdo aliud.qz z9 ẽ polr i mltis.z ñ ꝑmuz
vbi gra.g9 p̃t itelligi ñ itelligẽdo aliquã spẽz.z
tñ ipolr ẽ ipm itelligere eẽ sine spẽbus.iõ dicit
z°pbi.q̃ abstrabentiũ ñ ẽ mẽdaciũ.qz lz itelli
gã aial ñ itelligẽdo boiez aut asinum zc abstra
bẽdo g9 ab oib9 inferioribus.ñ tñ pp̃ ß itelligo
aial eẽ siñ boie z asino zc.silr ẽ i pposito ꝺ ꝓpa
passiõe: qz lz itelligã itellcũ formali z qditati
no boiez siñ aptitudine ad numerare.ñ tñ itel
ligo boiez eẽ siñ tali aptitudine.qz q̃tũ ad esse
ñ põt separi talis aptitudo naturalis ab homi
ne nec actu nec itellcũ ſm q̃ dic̃ bo.i hoc loco.

¶ Ꝯoniam vero que
dã sunt) ꝓposita prima conditione dif
ferẽtiaz q̃ didũt g9 nũc declarat ſaz.s.q̃ ꝺbẽt
eẽ oppoite.ubi sic ꝓcedit.ꝑ ꝑmittit q̃ddã suppo
sitũ coiter cõcessũ .s. q̃ oz dr̃ias diuidẽtes g9
eẽ aliq̃ mõ oppositas.z°expõit ꝓpo9.s.q̃ oppo
sitiõe opponunt ibi(sũt ãt .4.)dic̃ g̃ q̃ qz sunt
q̃dã q̃ drñt tñ ñ ponũt i diſſiõe gñis vt rõale z
bipes.nullus eni videt aial dicit .aialiũ aliud
rõnale aliud bipes.c9 rõ ẽ.qz hec lz sint dispa
ta ñ tñ sũt opposita.qz g̃ sic ẽ cõstat illas solas
dr̃ias videre g9 q̃cũq; a se drñt aliq̃ oppositiõe
puta rõnale z irrõnale zc ¶ Deiñ cuz dic̃(sunt
ãt)oñdit ꝓpo9 q̃.s.oppõne oponuntur dr̃ie di
uidẽtes gen9.circa qõ.3.facit.ꝑ distinguit spẽs
oppõnis.z°applicat ad ꝓpositũ oñdens quo
mõ veniant in diuisione gñis.3°cõpat oñdens
ſz quã oppositionez magis opponũtur ea que
dicũt g9.ſa ibi(ſ quas igitur haruz)tertia ibi
(cũ igitur.4.sint) In distinguẽdo autẽ speciel
oppositõnis interserit quoddã dubiũ circa.z.
primas species ibi(q̃q̃ sint)dicit ergo q̃.4.sũt
species oppositionis.qz quedã opponuntur vt
cõtraria. vt bonũ z malũ.quedã vt priuatio z
habitus. vt visus z cecitas.z subdit q̃ in qui
busdã ẽ difficile videre vtrum sint contraria
aut ꝑuatiue opposita. vt sũt motus z quies.et
quedã alia que in littera ponuntur.de cuius so
lutione se excusat dicens q̃ hec alias z nõ mo
do sunt inquirenda.sed nũc de alys speciebus
oppositionis est dicendum .ideo subdit q̃ ter
tia oppositio ẽ ſz affirmationez z negationem
que uocatur cõtradictio.quarta ãt ſz relatõz
quõ pr̃ z filio.dñs z ſaul.q̃ sũt relatie oppositi

Notãꝫ ꝙ de istis de quibꝰ mouet in lra dꝫ ꝑt breuiter sic dici ꝙ moꝰ ꝛ ges. vigilia ꝛ somnꝰ. lux ꝛ tenebra sꝫ ꝑuatie oppõ. qõ ꝓbat ex diffinitione priuationis posita in ꝑdicamẽtis. priuaꝫ. n. est negaꝫ in apto nato. sed ges est biꝰ. illa. s. que est a termino a quo que nihil dicit aliõ formaliter. nisi negationẽ forme ad quã est motus in mobili apto moueri ad formã illã. somnꝰ sil'r ut pz in libro de sõno ꝛ vigilia. ꝛ tangit etiã .s. metha. nõ dicit formalr nisi getem potentiarũ aie ab actibꝰ. tũc. n. aĩal dormit. cũ oẽs potẽtie aie cognitiue. ꝛ ꝑ ꝯs appetitiue quiescunt ꝛ cessant ab actibꝰ suis. iõ somnꝰ formalr est negatio vigilie in apto nato vigilare. i. brẽ actꝰ potentiarũ aie. sil'r tenebra forliter nõ est aliud nisi negatio lucis in aere qui est aptꝰ recipere lucem.

Si arg. ꝫ hoc. ga priuaꝫ ꝛ bitus hñt fieri circa idẽ ordine irregressibili. qz nõ est regressus a priuatiõe in habitũ ꝫ ax. in ꝑdicamẽtis. sed ꝫ est regressus a gete ad motũ. a sõno ad vigiliã. a luce ad tenebrã. g̃ ꝛc. R. illa ꝓpõ ꝙ a ꝑuatiõe nõ est regressus ad bitum nõ est vr vera. quõ ãt intelligenda est ꝛ quõ est ad ꝓpoſiꝰari. vbi s. ibi expositũ ẽ in q̃dã qõe. q̃re ibi. de sanitate ãt ꝛ egritudine est distinguendũ. qz vl egritudo dicit tm̃ carentiã sanitatis. ꝛ sic est ꝑuatõ ga negatio in apto nato. ꝛ opponit priuatiue sanitati. vel dicit bitum ꝫrium. puta aliquã positiuã ꝛ malã dispõez corporis oppositã bone dispositiõi. ꝛ sic accipit ꝫrie. ꝛ tunc sanitas ꝛ egritudo sũt ꝫria. Notãꝫ ẽt ꝙ circa spẽs oppõis multa possent queri. que questa sunt. ꝛ pertractata in ꝑdicamẽtꝫ c°. de oppõe. iõ illa nũc prętermitto ꝛ querant ibi. Deinde cũ dicit (Fm q̃s igr̃) oñdit quõ ille spẽs oppõis veniãt ꝛ seruiãt ad dionem gnis. vbi duo facit. ꝑ ponit itẽ tum. z°. pseqtur de intento ibi (ꝛ ppria qdem) dicit g̃ ꝙ nũc mõstrandũ ꝫ quã oppõz bax. 4. fiat gnis dio. cũ gꝰ diuidat per opposita. ꝛ oppositiões sint. 4. ut pz ex ꝑdcis. iõ nũc dõz ẽ quõ dio gnis in spẽs fiat ꝫz oppõz. Postea ibi (et propria quidẽ) ꝓsequit de intento. vnde pars ista dĩdit in. 4. qz ꝑ ꝓsequit de oppõne ꝫdictoria. z°. de priuatiua. ʒ°. de ꝫria. 4°. de relĩua. scõa ibi (oppõ vero) tertia ibi (ꝫrioꝝ vero) q̃rta ibi. (quartã vero oppõz) prima in. z. ꝑ. oñdit ꝙ absolute. ꝛ sil'r loquẽdo dio gnis nõ est facienda ꝑ ꝫdictoria. z°. oñdit ꝙ q̃z ꝓp nccitatẽ bz fieri ꝑ ꝫdictoria. ꝛ tũc quõ dz fieri ibi (nccẽ est ãt) prima in. z. ꝑ quidẽ repetit. z°. ꝓpoꝰ oñdit ibi (in hac igit̃) repetit ãt duo de ꝫdictiõe. s. ꝙ ipsa est ꝑma oppõ. ꝛ quid sit di. ꝙ prima oppõ de q̃ prosequit. ꝑ est oppõ ꝫdictiõis. voco ãt ꝫdictionẽ affirmationẽ ꝛ negationẽ oppositaꝫ. q̃. s. st eiusdẽ de eodẽ ꝛc. hic occurrit duꝰ. q̃re boeciꝰ enumerãdo priꝰ spẽs oppõis. ꝑ enumerat ꝫria. nũc vero illa ꝓsequẽdo ꝑ ꝓsequit de ꝫdictoryꝫ. videt. n. ꝙ zꝰ ordo. s. in ꝓsequẽdo. deberet rñdere ꝑ ordini in nũerãdo. Dicit ãt hic ꝙ in prima enumeratiõe boeciꝰ attẽditad nccitatẽ oppõis in dione gnis. ꝛ qz ꝫria sunt magis nccia in diuisione gnis q̃ ꝫdictoria. ut dicet infra. iõ ibi ꝫria priꝰ enumerant. in ꝫa ãt enumeratiõe attẽdit ad ipsas spẽs oppõnis absolute. ꝓut in re magis opponunt. ꝛ qz ꝫdictio est maxia oppõ vñ virtualr in qualz alia oppõe cõtinet. ꝛ icludit. iõ hic prius ꝓsequitur de ꝫdictione. sed de isto ordine enumerandi nõ multũ ẽ curanduz dũ tamen res intenta habeatur Secũda ibi (in hac igitur) ostendit propositus ꝙ. s. diuisio generis nõ debet fieri absolute ꝑ contradictoria vbi intendit sic arguere. omne diuisiuũ generis constituit speciẽ. sed negatio nõ constituit speciem. qz destruit eẽ. ergo ꝛc. contradictõis autẽ altera pars ẽ negatio. huiꝰ rationis ꝑ ponit mi. ꝙ i hac. s. oppositione cõtradictoria. ipa negatio ꝑ se nullã cõstituit spẽz. qđ ꝓz. qz cum dico hõ vel equus dico aliquas species. sed cũ quis protulerit negationẽ. puta dicẽdo nõ hominẽ non equũ. nõ declarat speciẽ. qz negatio magis destruit eẽ q̃ constituit. z°. ponit conclusionẽ ibi (sic igit̃) sequit enim ex predictis ꝙ diuisio generis ꝑ se ꝛ absolute caret negatione. i. nõ debet fieri per negationẽ. nec ꝑ cõsequens ꝑ opposita contradictorie Deinde cũ dicit (necesse ẽ enim) oñdit ꝙ diuisio generis babz q̃q̃z fieri ꝑ negationẽ quadã necessitate que euenit ꝓp defectuz vocabuloꝝ: vbi duo facit. ꝑ oñdit ꝓpositũ. z°. exponit moduz ꝑ quem illud fit ibi (ideoq̃z q̃tcũq̃z) dicit ergo ꝙ sepe oportet speciẽ cõponere. i. constituere negatione. q̃. s. illa species quã volumꝰ simplici nomĩe assignare nullo ꝓprio nomine nuncupat̃: ꝛ tũc circũlogmur eã per negationẽ. verbi gra. vt cũ dico numerorum impariũ. aly sunt ꝑmi. aly nõ ꝑmi. ꝛ similiter figuraꝝ. alie sunt rectilinee. alie nõ rectilinee. ꝛ itẽ coloꝝ. aly sunt albi. aly non albi. qz enim talibus speciebus nomẽ vnũ non ẽ impositũ. ideo oportet ea ꝓferri ꝑ negationem. qz necessitas nõ ẽ a natura. sed ex defectu tali. Notandũ ꝙ numerus ꝑmꝰ dr q vna diuisiõe vl pluribꝰ non potest diuidi in equales ptes. vt sunt tria q̃q̃ septẽ. sz numerus nõ primus dicitur q vna diuisione vel pluribꝰ põt diuidi i ptes eq̃les. vt sunt nouẽ. ter tria enĩ faciũt nouem. patet autẽ ꝙ omnes dicte diuisiões fiũt ꝑ contradictoria. qz accepta specie opposita cũ negatione fit alterũ mẽbrũ diuisionis. vt qda ꝑmi qdã non primi ꝛc̃ z°. ibi (ideoq̃z) exponit modũ per quẽ hoc habet fieri q̃ fit volens ꝙ i tali diuisione semp negatio debet postponi affirmationi. vbi sic ꝓcedit. ꝑ facit qđ victũ ẽ. z°. remouet dubia quedã (sz si cui parat̃) ꝑma i duas. ꝑ ꝓponit conclusionẽ. z° addit ꝓbationez. ibi (nam si prius negatio) dicit ergo ꝙ quotiẽs fit diuisio ꝑ negationem prius debz poni affir:

aut ſili nomẽ affirmatiuũ. vt ſic. nũero aly ſũt ꝑmi aly ñ ꝑmi ¶ Notã⁹ ꝙ affir⁹. qñq̃ ẽ cõplexa ꝛ ẽ quedã oro ꝓfecta quedã ipfecta. vt hoc qȝ dico aly ſũt ꝑmi. qñq̃ ẽ icõplexa. vt vnũ nomẽ ſine ꝑticula negatia. vt hõ equus ꝛc. q̃cũq̃ aũt mõ affir⁹. ſumit ī dione gñis. cũ negatiõe ſemꝑ affir⁹. ẽ ꝑponẽda ¶ poſtea ibi (nã ſi ꝑus) ꝓbat cõcluſionẽ dcãz ꝑ. z. rõnes. ꝓa põit ibi (amplius q̃q̃) tertia ibi (nccẽ ẽ q̃q̃) ¶ In ꝓma ꝓte arguit ſic. diuiſio ẽ repta ꝓꝑ bñdã maiorem cognitionẽ. ſz ſi negatio ꝑponatur ñ fiet maior cognitio. īmo tardior ꝛ minor. ḡ ꝛc. b⁹ rõnis ꝑ põit mi. di. ꝙ ſi ꝑor dra dicens g⁹ ſit nega⁹ tardior fit ite⁹ rei. nã ſi dicẽdo nũer⁹ dicl aliq̃ſ eẽ ꝑmos ꝑponẽdo affirmatiuos. ꝛ docueris diffinitiõe vl ex⁹ q̃les nũeri ſũt ꝑmi ſtati itelligit q̃les ſũt ñ ꝑmi. qz cognita affirmatiõe facilr cogſcit q̃l ſit negatio. ſi vo ex⁹rio feceris ꝑponẽdo. ſ. negatiuos aut nullo⁹ aut ſaltez tardi⁹. vtraq̃ pl cognoſcit. qz negatiũ ñ cognoſcit vel diminute cognoſcit ſiñ affirmatiõe. z⁹ põit ma. dicẽs. ꝙ dio q̃ repta ẽ ꝓꝑ gñis naturã. ſ. cognoſcẽdã oz deduci poti⁹ ad itelligibiliora q̃z ſuppõ. ad ignotiora ¶ In ꝓa ꝓte arguit ſic ibi (amꝑ. q̃q̃) ꝑ⁹ ꝑ⁹ ī dione ordiandũ ẽ. ſz affir⁹. ẽ ꝑor negatiõe. ḡ ꝛc. b⁹ rõis ꝑ ponit mi. z⁹ ma. ꝛ pz lra ¶ Notã⁹ hãc ꝓpõnẽ ꝙ affirmatio ẽ ꝑor negatiõe bẽri ab ari. 4. meta. ꝛ z⁹ piar. c⁹ cã ꝑt dari. qz habitus ꝑor ẽ ꝑuatiõe. ſz affir⁹. ẽ p mo⁹ bit⁹. nega⁹ p mo⁹ ꝑuatiõis. ḡ ꝛc. ¶ Sed ⁊. tũ qz ꝑ⁹ ẽ ñ eẽ q̃z eẽ. ſz nega⁹ di. ñ esse ſic affir⁹. eẽ. ḡ ꝛc. tũ qz illud ẽ ꝑ⁹ aliq̃ a q̃ ñ ⁊uertit ⁊ña ex. 5. meta. c⁹ de ꝑori. ſz nega⁹ ẽ bi⁹. quia ſeq̃t ẽ hõ. ḡ ñ ẽ aſin⁹. ꝛ ñ ex⁹ pz. ḡ nega⁹ ẽ ꝑor affirmatione. tuz qz oẽs ſpẽs coeue ſunt ſub gñe ꝙ boeciũ i cõmẽto ſup libz piar. ſz affir⁹. ꝛ negatio ſũt ſpẽs enũciatiõis. ḡ yna ñ ẽ ꝑor alia ¶ R⁹ affir⁹. ꝛ nega⁹ dr cõſideranter ꝛ abſolute vel ⁊patiue. ſi abſolute. dico abſolute ꝙ affir⁹. ẽ ꝑor negatiõe ſit abſolute ens ẽ ꝑ⁹ ñ ente. ſi ⁊patiue. aut cõpar ad ſuũ g⁹. vel ad ſubm̃. ꝑ mõ ſũt due ſpẽs coeue ſub gñe. z⁹ nega⁹ ẽ ꝑor. qz ſz abſolute eẽ ꝓcedat ñ eẽ. tñ i eodẽ gñabl ꝛ corruptibili ñ eẽ ꝓcedit eẽ. vt dr. 9. meta. ꝟ dicit ꝛ ꝓbat pria rõ ¶ Ex his pz ad rõnes hinc ide qd dicẽdum qz ꝑus ẽ ñ eẽ q̃z eẽ ⁊parãdo illa ad ſubm̃ ꝺ quo dñr ãbo. ſilr ꝑ reſpectũ ad ſubm̃ ñ cõuertitur ⁊ña a negatiõe. ſũt ãt affir⁹. ꝛ nega⁹ due ſpẽs coeue i cõpatiõe ad ſuũ g⁹ ¶ In tertia ꝓte arguit ſic. finitũ ẽ ꝑ⁹ ifinito. ꝛ ꝑ ⁊ñ debet ꝑ⁹ poni ī diuiſione. ſz dcã ꝑ affirmatiõz magis ſũt finita q̃z dcã ꝑ negatiõz. ḡ ꝛc. b⁹ rõis ꝑ põit ma. d. ꝙ nccẽ eſt ꝑora eẽ finita (infinitis) vt eq̃le ẽ ꝑ⁹ ieq̃li. ꝛ vtus vicys. ꝛ ſic de alys q̃ ī lra ponũt ¶ z⁹ põit mi. ibi (ſz oia) di. ꝙ oia q̃ ꝓferũt dr finita ꝓte orationis vt eſt homo aut equus. vel de affirmatione. vt aly ſunt ꝓmi ꝛc. plus ſunt finita q̃z ſit vnũ nomen cui apponit particula negatiua vt eſt nomẽ infinitum. aut tota negatio vt eſt tota dr negatia vt aly ñ ꝓmi. z⁹ põit cõcluſionez ibi (q̃re finita) pz lra ¶ Notã⁹ ꝙ iſta. z. rõ valz i vtute. ꝟe. ſ. ꝙ illud qd ẽ ꝑ⁹ ꝑ ponẽdũ ẽ ī dione generis. ſz finit⁹ ſiue accipiat icõplexe. vt nomẽ finitũ. ſiue cõplexe. vt ẽ dr ꝓpria vel ipfcã ꝑ⁹ eſt ifinito: ſiue accipiat icõplexe vt ẽ nomẽ ifinit⁹. ſiue cõplexe: vt ẽ dr ꝓpria vel ipfcã i q̃ põit ꝑticula negatia. c⁹ rõ ẽ. qz affir⁹. ꝑor ẽ negatione. ḡ affir⁹. l cõplexa vl icõplexa ꝑponẽda ẽ in dione gñis añ q̃z cũq̃ negatiõz ¶ Deiñ cũ dic (ſz ſi cui pat) remouz duo dubia. z⁹ ibi (qſ vo b⁹) qz. n. ī ꝓbemio ꝓmiſit ſe tractatuz facilr. nũc ãt videtur ī tractatu difficilr ꝓcedere ꝓbãdo ꝛ ſillogizãdo poſſz aliqs dubitãdo anxiari. ad qd rñdz di. ꝙ ſi alicui ꝑ ſ pat anxietas: ꝛ videtur ſibi obſcuriora q̃z vellet nil ⁊ me q pollicit⁹ ſũ ī ꝓbemio facilẽ tradere cognitoz. qz ñ tm̃ rudib⁹ ſed ẽt ꝓuect ꝛ ibut ꝓpõim⁹ hec b⁹ art tractata legẽda eẽ ꝛ dicẽda ¶ z⁹ ibi (qs vo) remouz z⁹. dubitaret aliqs p⁹ quẽ libz ī logica gl ali⁹ liber dz legi ꝛ qs ordo opis dyaletici ad qd rñdet di. ꝙ ſ diligẽter exposuit cũ ſibi eẽt dicẽdũ ꝺ ordine ꝓpatetice diſciplie. i. logice tradite ab ari. q ꝓnceps ꝛ caput dr ꝓpatetice diſciplie ¶ Ulti mo ibi (hec qdẽ de oppõne) epilogat circa dcã. ꝛ pz i lra ¶ Segt illa ꝑs (oppõ vo) vbi tractat q̃lr ꝓuatie oppõ valẽt ad dionem gñis. vbi. z. fac. ꝑ oñdit ꝙ dio gñis fit q̃z ꝑ ꝓuatie oppõ. z⁹ oñdit quõ bz fieri q̃ fit ibi (ſz ſ q̃q̃ eoꝺ mõ) ꝑma ī. z. ꝑ ⁊pando ꝓuatoz ad negatoz mouz dubitatoz. z⁹ subdit ſolutoz ibi (ſz dr) dic ḡ ꝙ illa oppõ q̃ ẽ ꝟ ꝓuatoz ꝛ bitũ videt eẽ cõſimilr negatõi. i. ⁊dictõi ſupi⁹ dce. qz nega⁹ quodãmõ ꝓrinat bitũ ſic ꝓuatõ ¶ z⁹ ibi (ſz dr) ſoluit dubiũ ꝛ ſtat ſolutio ī ſ ꝙ ꝓuatio dr a negatiõe. qz ꝓriuatio ſuppõit ſubm̃ aptũ natũ ꝛ diſpoſituz. negatio ãt ñ. ꝛ hic ẽ ꝙ nega⁹ ſp ꝑt dici de ſubo qñ oppõ affir⁹. ñ inẽ. ſz ꝓua⁹. ñ ſp ẽt qñ bit⁹ ñ inẽ. dic ḡ ꝙ dr ꝓua⁹. ꝛ nega⁹. qz negatio ſep ꝑt eẽ. ꝓua⁹ vo ñ ſp niſi qñ poſſe ẽ ſbm̃ bere bitũ. ſic dr abari. ī pdicamẽtis. ex q̃ ifert ꝙ ꝓua⁹ itelligit q̃dã forma ñ i ſe forliter ſz ꝑſuppoſitiue ꝙ ſuppõit diſpõez ī ſubo ꝛ ñ tm̃ ꝓuat bitũ. cecitas. n. q̃ ẽ ꝓua⁹. ñ tm̃ ꝓuat oculũ luie. i. viſu. ſz ꝓuatũ luce ſuppõit vel diſpõit. i. ſuppõit diſpoſitũ ꝛ aptũ. cec⁹. n. dr ꝓuat⁹ viſu: tñ diſpoſit⁹ ꝛ affectus. i. apt⁹ bere viſũ. vñ lapis ñ dr cec⁹: nec catulus añ. 9. dies ex qb⁹ oib⁹ ifert ꝓncipalr itẽtum. ꝙ freq̃nti⁹ vtit dria ꝓuatia i dione gñis q̃z negatiõe. qz ꝓua⁹ plus accedit ad eẽ q̃z nega⁹ pp dictã cãz ¶ Deiñ cũ dic (ſz ſ q̃q̃) oñdit quõ debz fieri dio gñis ꝑ ꝓuatoz. vbi ſic ꝓcedit. ꝑ fac qd dcz ẽ. z⁹ remouz quoddã dubiũ ibi (aliq̃tiens) dic ḡ ꝙ ſ faciẽdũ ẽ eoꝺ mõ ſic i ⁊dictiõe. qz p⁹ ponẽdus ẽ bit⁹ q ẽ ſimilis affirmationi ꝛ poſtea priuatio que eſt ſimilis negatõi. ꝛ hec ⁊⁹ poſſz ꝓbari ꝑ eaſo rõnes ꝑ q̃s ꝑ⁹ ¶ z⁹ ibi (aliq̃tiens) remouet dubiũ. forſitan crederz aliqs ꝙ ꝓua⁹

ñ possz significari qñz noie bit⁹. B ꝛmouz dicēt ꝙ aliq̄tiēs q̄dā negatiōes ꝓferūtur vocabulo bitus. vt orb⁹ cec⁹ nudus. aliquotiēs ā̄t cū pticula ꝑuatīa. vt dicēdo fini⁹ ifini⁹. eq̄le ineq̄le. ly ifini⁹ ꝛ ineq̄le sūt ꝑuationes. cū g̃ per talia fit dio gnīs eq̄le fini⁹ q̄ sūt bit⁹ sūt p⁹ ponēda in dione. ꝛ sario ꝑuatiōes ¶ Ultio ibi (aut de oppositiōe) epilogat circa dcā ꝛ pz lr̃a tota ¶ Notādū ꝙ tūc priuatio ꝓferī noie bit⁹ qñ significaī noie cui ñ addit̄ pticla ꝑuatia. ut cec⁹ nud⁹ ꝛc̄. ꝛ p oppo⁹ qñ noi addr̄ pticla ꝑuatia tc̄ ꝑuat ꝓferī ꝓpo vocabulo ꝑuatōis. vt ifini⁹ ineq̄le ifinit⁹ ꝛc̄ ¶ Ad euidetiā ꝑdcō᷒ ꝓq̄ri vtruz dio gnīs possit fieri p ꝑuatie oppō. videt ꝙ ñ. nā oē videt g⁹ ē aliqd positi⁹. sz ꝑuat ñ ē aliqd positi⁹ g̃ ꝛc̄. ma. pz. qz g⁹ vl̄ vidit i spēs vl̄ i dr̃ias. spēs ā̄t aliqd pōit. ꝛ p ꝯñs dr̃ia que cōstituit itrīsece spēz. negatiuū ā̄t ñ pōt ee de itrīseca cōstitutione positi. ¶ ꝑ ꝑuatie oppō bñt fieri circa idez sz ari. i ꝑdicamēt⁹. sz illa p q̄ g⁹ vidit q̄ sūt spēs vel dr̃ie ñ possūt fieri circa ió. pz de rōnali ꝛ irratiōali. g̃ ꝛc̄ ¶ Ad oppo⁹ ē boeci⁹ i lr̃a ¶ R⁹. ꝙ loq̄ndo ꝓpe ꝺ ꝑuatione dio gnīs ñ pt fieri p priuationē. sic nec p negatōz pp rōnes tactas. priuatio eni ñ ē aliud q̄ nega⁹ forl̄r. nega⁹ s. i apto nato. qz g̃ siue spēs siue dr̃ia forī ꝛ itrinsece cōstituēs spēz p q̄ g⁹ vidit nccōe ens positiuū ipole ē ꝙ dio gnīs fiat p ꝑuatōz aut negationē ¶ Uerū qz vt sepe ē dcm̄ dr̃ie rex coiter sūt nobis ignote. spēs ēt ñ sēp ꝓpis noīb⁹ nūcupāt̄ur hic ē ꝙ circūlogmur eas p aliq̄ vocabula qbus q̄ndoq̄ addim⁹ pticulā ꝑuatiaz vl̄ negatiam. ꝛ tc̄ dio gnīs dr̃ fieri p ꝯdictoria ꝛ ꝑuatie oppō. tm̄ p negatōz aut ꝑuatōz positā i dione circūlogmur ꝛ itelligim⁹ aliqd positiuū spēz vl̄ dr̃iaz ¶ Ex his pz qd dicēdū ad argumēta binc ide. vtrū ā̄t dr̃ie aut spēs p q̄s g⁹ vidit sint ꝯria dubiū ē i gñe subē ꝛ q̄titat⁹ i qb⁹ negaī ee ꝯrietas pari. i ꝑdicamēt⁹ tm̄ ibi ꝺclaratū est in quibusdam questionibus. quere ibi.

Contrariozuz vero

Dic vt dicebaī s̄ igrit boeci⁹ quō ꝯria admittunt̄ ad dionē gñis. vbi sic ꝓcedit. p facī qō dcm̄ ē. z⁰ ꝺclarat qōdā suppo⁹ nūc ꝛ p⁹ ibi (fieret ēt diffini⁹) ꝑma ps vidit i. z. p tāgit qōdā du⁹ de ꝯrys. z⁰ oñdit ꝓncipale itētū ibi (i ꝯrys vo) vidg ꝙ forte aliqs dubitaret an oppō ꝯrioz sit eaꝺ ꝙ oppō ꝓ ꝑuatōz ꝛ bitū qō vr̄. nā albū ꝛ nigrū q̄ opponūtur ꝯrie sic se bñt ꝙ albū, videt ee priuatio nigri ꝛ e⁰ nigruz ꝑuatō albi. sz hec q̄stio alias ingrenda ē ñ mō. nūc ā̄t supponēdū ē ꝙ cōtrarietas ē alia spēs oppōnis q̄z ꝓ ꝑuatōz ꝛ bitū. sic pz p ari. i ꝑdicamēt⁹. ¶ Notā⁹ ꝙ ꝯrietatē ee aliā oppōnē ab bitu ꝛ ꝑuatōe. pz. tū auctoritate ari. i ꝑdicamēt⁹ ca⁰ ꝺ oppositi⁹ vbi distinguit. 4. spēs oppōis q̄ ꝺ supi⁹ sūt recitate. tū ēt p rōz. qz. s. i ꝯrietate vtrūq̄z extremum ē aliqd positiuū. tā. n. albū q̄z nigrū ꝺr̄ foī aliq̄ positia

Dodge bulcum mpmdere in illa dedajude tefty. s. no at ē hoc sbē ꝓpium. sed multoz alioz. in quib sbē. pdr.

sitr ē de alys. sz i bitu ꝛ ꝑuatiōe ñ ē sic. ꝑua⁰ n. forl̄r nil ponit cū sit pura nega⁰ ꝛ purū nil ¶ z⁰ ibi (i ꝯrys āt) oñdit ꝓpo⁹ quō. s. dio gnīs fiat p ꝯria di. ꝙ mltoties dio genez fit p ꝯria. imo fere oēs dr̃ie p q̄s g⁹ vidit sūt ꝯrie. ꝛ subdit q̄mō fiat tal̄ diuisio. nā ꝯrioꝝ q̄dā sunt mediata q̄dā imediata. qñ g̃ sūt mediata ipa ēt media ponēda sūt i dione gñis B modo. colōꝝ alia sunt alba alia nigra alia neutra. i. nec alba nec nigra sz media ¶ Notā⁹ ꝙ vt iā dcm̄ ē i ꝑdicamētis ꝯrietas dr̄ dupl̄r. ꝓpe ꝛ trāsūptīe. ꝛ dcā trāsūptīe inenit̄ i oīb⁹ dr̃ys ꝛ spēb⁹ videtibus aliq̄d g⁹ iuꝝ illud. io. meta. dr̃a spēꝝ ē dr̃a ꝯrietat⁹. ꝛ B ē qō B dic boeci⁹ ꝙ fere oēs dr̃ias. i. ꝯrias ducim⁹. vtrū ā̄t ꝯrietas ꝓpe sūpta sit i oī gñe special̄r i sub̄a ꝛ q̄titate ibi q̄situm fuit. io taceo q̄ ad ꝓñs ¶ Deiñ cū dic̄ (fieret ā̄t) declarat qōdā suppo⁹. dixerat. n. s ꝙ si eēt copia vocabuloꝝ ois diffini⁰ daret̄ tm̄ ex duob⁹ termis. B declarat B addēs ꝙ idē eēt ꝺ dione. vbi sic ꝓcedit. ꝑ illō dcz r̄petit di. ꝙ ois diffini⁰ ꝛ ois dio fierz ex .z. terms nisi supp̄. B ꝓbiberet idigētia noiuz. vt supi⁹ dcm̄ fuit de diffinitiōe ¶ z⁰ ibi (q̄ ā̄t mō) illud dcm̄ ptractat ꝛ expōit. ꝛ dicit̄ i. z. ꝑ oñdit illud de diffinitiōe. z⁰ de dione. Fa ibi (dio vo) dic̄ g̃ ꝙ B qō dcm̄ ē manif⁹ ē B modo qz dicēdo aialiū alia sūt rōnalia alia irrōalia. ly aial rōnale tēdit ad diffinitōz bois. sz qz aial rōnale ñ bz v⁹ nom̄ ipōaī sibi. ꝛ sit. a. postea dicaī sic. a. i. aial rōnale. alia sīt mōtalia alia imōta. ꝛ tc̄ diffi⁹ bī bois ꝯpleta ꝯstās ex solis. z. terīs. bec. s. bō ē. a. mōtale. qz li a tm̄ valet q̄z⁹ aial rōale. ꝛ io dicere a mōtale ē dicī aial rōale mortale q̄ ē tota bois diffi⁰ fil̄r eēt i oī alia diffinitiōe si ꝓpa noia bērent̄ ꝙ ex. z. tm̄ termis constaret. ¶ Postea ibi (dio vo) oñdit idē de dione di. ꝙ fil̄r manif⁹ ē ꝙ dio fieret i. z. termis si noia ꝓpa posita eēnt. ꝛ pz sic ꝑ⁹. si igit̄ ꝛ dr̃ie nomē ipōaī vbi gr̃a. vt dicēdo. figuraꝝ q̄ sūt trilatere alie sūt eqlatere. alie bñtes. z. latera eq̄lia. alie tote ineq̄les. hec. n. dio fit i. z. termis pp cāz dictā. sz illa terna dio ꝑt reduci ad duplicē b⁰⁰ figurarū q̄ sūt trilatere alie sūt eq̄les alie ineq̄les. i. oīa aut bñt latera eq̄lia aut ineq̄lia. ꝛ rursū subdiuidaī alterū mēbrū sic. ineq̄liū alia sūt bñtes tm̄. z. latera eq̄lia. alie oīa. z. ineq̄lia. ꝛ sic dio trimē bris reducta ē ad bimēbrē. io pz i alio ex⁰ sic dicēdo. oīuz rex alia sūt ꝛ dr̃ia alia idr̃ia. ꝛ itē fiat alteri⁹ subdio sic. differētiū alia sūt bona alia sūt mala. ¶ Ultio g̃ cōcludit ꝙ p hūc modū ois dio fieret igemina. i. i. z. si ñ deeēnt noia spēb⁹ ꝛ dr̃yꝝ p q̄s vidr̄ g⁹ ¶ Ex B colligit̄ illud vulgatuz dcm̄ ꝙ ois dio bona ē bimēbris. qō vex ē vl̄ reducibilis ad bimēbrē ¶ Notā⁹ ēt ad euidētiā ꝑmi exēpli ꝙ figura trilatera. i. triāgulus. z. spēl bz. s. eqlatex isocbelē ꝛ gradatū ¶ Triāgulus eqlater⁹ dr̄ q

bz oia latera eq̃lia. ꝯstat. n. ex trib⁹ lineis eq̃li-
b⁹. sz triāgul⁹ isocheles ē q bz duo latera eq̃lia
z 3⁹ ieq̃le. gradat⁹ āt dr̃ q bz oia ieq̃lia. ut pz ħ
i figura. ¶ Qegt illa ps (q̃rtā vo oppōnē. i. q̃ igrit
de rlatie oppositi). an valeāt ad dionē gnis. z di
uidit i. z. p̄ p̄mittit q̃dā p̄abula. z⁰. ex illis con-
cludit itētū. ſa ibi (ñ ē g̃ gnis) p̄abula sūt duo. p̄
. n. oñdit q̃ sint rline oppō. z⁰. oñdit ꝙ opposita
rline nlla oppō dra specifica distiguūt ibi (hec
igit nullā) dicit g̃ ꝙ q̃rta oppō ē bz se ad aliqd
. i. ſ rlonē. ut pater z fili⁹ opponūt rline. silr dñs
z ſu⁹. duplū z dimidiū. ſibile z ſbs. ¶ z⁹ ponit ibi
(hec igr) dicēs: ꝙ hec q̃ dca sūt nulla bñt drias
ſubālē. i. eēntialē z specificā q̃ a se discrepent: i.
distiguāt. ꝙ ꝓbat. qr bñt talē adiuicē ordinē z
ꝯueniētiā ꝙ vnū ducit in cognitiōz alteri⁹. mu
tuo. n. se diffiūt. z oz i vtrozūq; rōib⁹ vtrisq; uti
bz poz⁹. it⁹ nec posset eē sine seiuicē. qr poita se
ponūt z p̄ēpta se p̄imūt. sz hec ñ p̄nt dici de illis
q̃ drias ſbāli. i. eēntiali z specifica distiguūt. g̃ z
pz ēt de se ꝙ pater z fili⁹ sūt eiusdē spēi, dñs et
ſu⁹ z. q̃⁹ ad illud ꝙ sūt in suo absoluto. rel̃ones
igit addite fūdamēt absolut ñ distiguunt ea
specifice. ¶ Ultio ibi (ñ g̃) ꝯcludit ex dcis iten⁹
volēs ꝙ oppō rla n⁰⁰ valz ad dionē gnis di. ꝙ
qr sic ē. g̃ dio gnis ñ ē faciēda i ptes rlas. sz tal
dio materialr ē didēda z excludēda a dione ge
ner. nā spēs hois ñ sūt ſu⁹ z dñs. imo sūt eiusdē
spēi. silr nec spēs nūeri sūt duplū z dimidiū.
silr z ō alys ē dōz. ¶ Circa hāc vltimā lcōez sunt
duo dubia p mo⁹ qōis. ¶ p̄mo⁹ vtruz rla oppo-
nāt. z videt ꝙ ñ. nā illa q̃ se ꝯsequunt z mutuo
se ponūt ñ vñr eē oppō. sz rla sūt hi⁹. ut dr̃ ħ in
lra. g̃ z. ¶ Ad oppo⁹ ē p boe⁹ ħ. z ax. i p̄dicam̃t
g distiguit. 4. spēs oppōis. ¶ R⁰ ꝙ dicere ꝙ sūt
oppō z ꝙ opponāt ē vna rō tal. ¶ Illa q̃ silr i eoꝺ
eē ñ p̄nt aliq⁰⁰ opponūt. sz rla sūt hi⁹ q̃ñ p̄pe ac
cipiūt. s. respectu eiusꝺ. qr licz idē sit pater z fi-
li⁹ respū diuersoz. z idē duplū z dimidiū ad di-
uersa ꝯpatū: tñ respectu eiusdē ipole ē idē esse
prez z filiū duplū z dimidiū. g̃ z. ¶ Ad ar⁹ in op-
po⁹ dōz ꝙ talis ꝯña z coexñtia mutua ñ impedit
oppōz. sz pp mutuā dependētiā z pp ppriā rōez
rlti. eē. n. rltiui ē q̃dā⁰ ad aliꝺ. qr ad aliꝺ q̃dā⁰
se bre. ¶ ō nccio oz eē aliqd aliꝺ. ꝙ sic pz. qr ad
nil nil p̄t dici nec dependere. ¶ z⁹ du⁹ ē vtq; dio
gnis fiat q̃ñz p ptes rlas. vr ꝙ sic. qr i gne rlonis
g⁹ ēt didit p drias. sz ille drie nccio sūt rline vr
rlones. g̃ z. ¶ Dr a q̃dā pp ar⁹ fm̃ ꝙ vtiq; i ge
nere rlonis faciūt rla dionē gnis. qr i oi gne oz
ꝙ sint drie didētes. z ibi ñ p̄nt eē nisi rline. sz in
alys gnib⁹ ñ fiūt diones p rla. z sic boeci⁹ intelle
xit. ¶ Dz illa rō ñ valz. cū qr ē ꝯ mēte boecy g di
cit ꝙ tō lr illa dio ē excludēda a dione gnis. si
tōlr. g̃ i n⁰ gne ē admittēda. cū qr forte i gne rlo-
nis ñ sūt rla. aut rlones forliter. aliaſ g⁹ saltem
gnalissi⁹ p̄dicaret de dria. qr p̄dicat ō oi rlone
alr ñ eēt gnalissi⁹. g⁹ āt ñ p̄dicat de dria ut dra

ē. ¶ Alr g̃ dōz ꝙ dcm boecy ē vlr vez ō oi gne.
¶ Ad ar⁹ dom ꝙ vel dre i gne rlonis ñ sūt forlr
rla. vel dato ꝙ sic ñ sūt oppō rline. ſi. n. oia rela
opponunt. ut pater z dñs silr z eq̃le. ita ibi: ut
dato ꝙ i gne rlonis sit ista p̄ma dio q̃dā ē equi
pantie q̃dā disꝙpantie. hec duo ñ opponūt rle.
qr nec adiuicē referūt. sz sūt due dre ꝛrie l dis-
pate. tūc vltio segt illa ps (cū igit. 4. sint) vbi
postq̄ oñdit quo oēs spēs oppōis se bñt ad dio-
nē gnis ꝯpat eas adiuicē oñdēs ꝑ quā oppōem
mag opponūt ea q̃ didūt g⁹ vbi sic pcedit. p̄ tā-
git illud ꝙ dcm ē ō ꝯdictōe di. ꝙ cū. 4. sint dre
. i. spes oppōis illa q̃ ē affirmatiōis z negatiōis ñ
ncce supp. ꝙ vēiat i dionē gnis. ſi. nisi cogat penu
ria vocabuloꝝ. ut oñsū ē s. ¶ z⁰ tāgit ilio ꝙ dcz
ē de rline oppositi di. ꝙ oppō rlonis sp reycien
da ē a dione gnis. ¶ z⁰ eligit silr oppōz ꝯriā z p̄-
uatiuā di. ꝙ dio p̄uatiōis z bit⁹. z ēt ꝯria sume
de sūt. ¶ 4⁰ ꝯpat bas duas adiuicē di. ꝙ maxie
ꝯrietas ponēda ē i dione gnis. sz ēt p̄ua⁰ c⁹ cām
subdit volēs sic arguere. pp qō vnūqōq; z illud
magis. sz p̄uatiue oppō ponūt in dione gnis p
q̃to bñt aliq⁰⁰ naturā ꝯrietatis. g̃ ꝯrietas ma-
gis ē ponēda. b⁹ rōis. mi. pōit i lra d. ꝙ idcirco
p̄ua⁰ ē ponēda i dione. qm̃ vr ꝯ bituz opponere
gddā ꝯriū. i. bz. q. rōez ꝯry respū bit⁹. ut ħ fi-
ni⁹ ē ifi⁹. q̃ opponūt p̄uatiue. q̃q̄. n. ifi⁹ sit pri
ua⁰ tñ bz imaginē. i. silitudinē ꝯry. qr ut p̄dcm
ē p̄ua⁰ itelligit q̃dā for mō q̃ supi⁹ expositū est.

O Gnum vero inqui
situ) postq̄ boeci⁹ declarauit. z. ppēta
tes de drus q̃ didūt g⁹. s. ꝙ ōbēt eē p se z oppo
site. nūc oñdit tertiā. s. ꝙ dñt eē ppe z prie. vbi
sic pcedit. p̄ circa dionē gnis mouet z soluit q̃-
dā dubitatiōz. z⁰ ex illa oñdit ppo⁹ z intē⁹ ibi.
(ħ āt fit) qō āt ē vtq; dio gnis dēat fieri i spēs.
vel i drias. circa ꝙ. z. facit. p̄ qōez ptractat ar-
guēs p et ꝯ. z⁰ eā deteriat ibi (atq; iō) p̄ma ps
didit i. z. p̄ ar. ad vnā ptem. s. ꝙ dio gnis debet
fieri in species. z⁰ ad aliaz scilicet ꝙ debet fieri
i drias. ſa ibi (sz ħ iterdum) p̄ g̃ ponit qōz d.
ꝙ dig⁹ ē igsitu. i. ingsitiōe. vtq; gna dēant didi
i spēs aut i drias: z stati ꝓbat ꝙ i spēs arguēs
a diffōne tali di. qr si q̃rit qd ē dio gnis. rñdt ꝙ
ē distribu⁰ i pxias spēs. z hec ē diffi⁰ e⁹. g̃ oz fm
naturā dionis gnis z suā diffōz ꝙ dio gnis in
p̄pas spēs sp fiat. ¶ z⁰ ibi (sz ħ interdū) arg. ad
aliā ptē sic. m̃l spēb⁹ noia ñ sūt ipoita. g̃ dio gnus
ñ p̄t fieri i spēs: z p ꝯña bz fieri p drias. dic g̃ ꝙ
ħ. s. ꝙ fit diſio gnis i spēs neqt fieri pp cāz ꝺdi
ctā. s. qr m̃l spēb⁹ ñ sūt noia ipoita. g̃ z. ¶ Deiñ
cū dic (atz iō) determiat qōz. vbi. z. fac. p̄ pmit
tit de gne q̃daz distinctōz. z⁰ ex illa concludit
q̃dā solutōz ibi (ūre ātiqoz) distinct⁰ est ista ꝙ
gñuz qōdā ē p⁹. s. gnalissimū qō ñ bz sr se aliud
supueniēs g⁹. qōdā ē me⁹ z subalternū: qōdā
ē ifi⁹ qō ifra se ñ bz gen⁹ aliō sz tm̃ spēs. dicit g̃

ꝓ q̄dā sūt ꝑma gña q̄dā vltīa. q̄dā media. pri⁹ qđē ut subā q̄ ē gñalissi⁹. vlti⁹ ātvt aial me⁹ ut corp⁹. cōp⁹ nāq; ēt spēs subē ꝛ g⁹ aialis. iō se/ qr̄ ꝓ ē me⁹ sz subā. iō ē p⁹ g⁹. qz s̄ subāz nil sit ĩueníri ꝓ sit g⁹. ens enī ñ ē g⁹. sil'r aial ē vlti⁹ g⁹. qz sub aiali nil ꝑt ĩueníri ꝓ sit g⁹. bō. n. g;est sub aiali ē spēs ꝛ ñ g⁹ ¶ Sz videt boeti⁹ sibi ↄdi/ cere. ħ. n. dicit ꝓ aial ē vlti⁹ g⁹. supi⁹ dixit ꝓ sb aiali ↄtīet. aial rōale ꝓ ē g⁹. qz vlteri⁹ dīdit̄ per mortale ꝛ imortale. ¶ R⁹ di⁹ vno⁹ ꝓ ħ ītelligit ꝓ aial ē vlti⁹ g⁹ v⁹ noīe noīa⁹. lz ģ sub aiali ↄti neat aial rōale mortale. ñ tñ significat̄ v⁹ noīe. sed plib⁹ ¶ Alr̄ dr̄ ꝫ meli⁹ ꝓ supi⁹ locut⁹ ē ꝑ op. vlgi. qz dicit mortale eē drīā specificā bois. ꝛ ꝓ ↄñs. aial rōale eē g⁹. ħ āt logt̄ ꝑ op. vioꝛē. qz ꝑz rei vitatē aial ē vlti⁹ g⁹. ꝛ aial rōale ē diffi⁹ boiſ ꝛ ñ g⁹ ¶ z⁹ vo ibi (qr̄ ātigoz) ↄcludit solutōz dce qōis ex data distictiōe di. ꝓ ātigoz ꝛ vioz ꝛ ma gis autētica videt dio q̄ ē i spēs si ñ sit rīdigētia noiuz q̄ ipediat. vñ si bis. ſ. noib⁹ ꝓpzys ñ abū/ dam⁹. oz videre tā ꝑma gña q̄ alia vsz ad vlti⁹ ꝓ drīas ¶ ꝑz ģ solu⁹ ꝓ distictiōz. qz vel bēm⁹ no mia ꝓpa spēꝫ vel ñ. si ꝑ⁹ diſlo gñis ē faciēda in spēs. si z⁹⁹ faciēda ē ꝓ drīas. ꝛ ħ idē iā supi⁹ fu it dcm ¶ Notā⁹ ꝓ ħ ꝓ sepe dcm ē i ħ lib⁹ ꝓ ml'/ tis spēb⁹ ñ sūt noīa ipsita. sic intelligēdū ē nō qđ aliqb⁹ noīb⁹ significēt. qz qcqd ↄtigit itelli/ gere ↄtigit significare. sz qz ñ significāt̄ ꝓvnuz nomē ꝓpziū. sz ꝓ pīra. ut ꝑz de ex⁹. supi⁹ posito. aial rōale dicat̄. a. ¶ Notā⁹ ēt ꝓ colligit̄ ex p̄/ dcis dionē gñis i spēs eē magis ꝓpziā ꝛ ꝓ se q̄z i drīas. ꝓ ꝑz. qz ꝑ boe⁹ dio i drīas ñ ē nisi casuat̄ ꝛ occasiōata respcu illi⁹. qz nisi eēt carētia voca bulo⁹. sp g⁹ i spēs videret̄. ꝑz ēt ex a⁹ qz tūc sal uat̄. ꝓ disū p̄dicat̄ de didētib⁹. g⁹. n. p̄dicat̄ de spēb⁹ ꝛ ñ de drys ꝑ ari. 4. topic. q̄ꝑlimū tñ dio gñis fit ꝓ drīas. ꝓꝓ cāz dictā ¶ Occurrit āt du⁹ qr̄ añ istā tertiā ↄditionē drīe ĩgrit istā qōz. an dio gñis fieri dēat ꝓ spēs. an ꝓ drīas poti⁹ q̄z añ duas ꝑmas. dr̄ ꝓ ħ fuit magl ncciū. nā cogni/ to i q̄ g⁹ bēat didi. qz. ſ. i spēs ꝓ se ꝛ ꝓꝑe scim⁹ ꝓ i ꝓpinq̄s spēs. ģ ꝛ cū didit̄ i drīas. sil'r i ꝓpinq̄s drīas didet̄. iō vtile ē bāc ↄclusiones noscē ad bāc ↄditiōz tertiā cogīscēdā ¶ Deiñ cuz dicit (ħ ār fit b⁹⁹) ex solutiōe dce qōis oñdit ꝓpo⁹. ſ. ꝓ drīe ꝓ q̄s g⁹ didit̄ oñt eē ꝓꝑe ꝛ ꝓpinq̄ di. ꝓ ħ ꝓ dcm ē. ſ. oīa gña a ꝑ vsq; ad vlti⁹ debere didi in drīas. qñ spēꝫ ꝓꝑa noīa ñ bñtur. debz fieri istō mō. ut ꝑ⁹ g⁹ didat̄ i suas drīas. ſ. ꝓꝑas ꝛ ꝓziās ꝛ ñ i posteriozes. ꝛ sil'r posteri⁹ g⁹. ſ. iterme⁹ sil'r i suas drīas ꝛ ñ i posteriozes. ñ. n. sūt eedē drīe corpis ꝓ ē g⁹ me⁹. ꝛ aialis ꝓ ē g⁹ vlti⁹. postea declarat ꝓpo⁹ ꝓ ex⁹. si. n. didēdo dicat sic. subē aliud ē corpale aliud icorpale. dionē facit rēte qz ille sūt ꝓꝑe drīe. sz didēdo sic subāz alie sūt aiate alie ĩaniate ñ dīsit recte. qz aiatū ꝛ iaiatū sūt drīe corpis. ꝓ ē z⁹ g⁹ i ꝑdicamēto subē ꝛ nō sūt supp̄. subē ꝓ ē ꝑ⁹ gen⁹ ¶ Ultio ↄcludit ma nifestū eē dionē ꝑoꝛ genez. ꝛ sil'r posteriozꝫ eē faciēdā ꝑ ꝓꝑas ꝛ ꝓziās drīas. ñ ꝑ posteriozes ꝛ remotiozes ¶ Qegt illa ꝑs (ātiēs āt) i q̄ pōit q̄r tā ꝓꝑetatē drāz. p q̄s didit̄ g⁹. ſ. ꝓ dñt eē note di. ꝓ q̄tiēs g⁹ soluit̄. i. didit̄ aut i drīas aut in spēs. stati p⁹ dionē factā subdēde sūt diffōnes aut exēpla p q̄. ſ. drīe aut spēs notificēt. ꝛ ñ sint iģte. ꝛ subdit ꝓ si forte ꝙs ñ abū det diffinitiōi/ b⁹. qz ñ sp sūt i ꝓmptu. statim āt sufficit ponere exēpla. vbi gña. sic duo. corpaliū alia sūt aiata. alia ĩaniata. ex⁹ stati ut boies vel fere. i. bruta. alia sñt ĩaniata. ex⁹ stati ut lapides ꝛ vbi⁹ ¶ R⁹ ō ħ ꝓꝑetatis ꝑt eē. qz dio sic ꝛ diffi⁹ dat̄ cā inote/ scēdi. ģ ñ oz dari ꝑ iģta. qz iģtū ut iģtū ñ ꝑt esse cā alia cogīscēdi ¶ Qegt illa ꝑs (oz āt dionem) vbi pōit boeci⁹ gntā ꝛ vltimā ꝓꝑetatē drāz. q̄ didūt g⁹. ſ. ꝓ dñt esse ↄuertibiles. i. sufficiēter euacuātes ipz disū vbi sic ꝓcedit. ꝑ ꝓpōit itētū p silē i diffōne. z⁹ exponit illud q̄z⁹ ad diffōz. z⁹ q̄z⁹ ad dionē. ꝟa ibi (ↄuertit̄. n.) tertia ibi (sic et dio) dicit ģ ꝓ oēz dionē oz eē sic ꝛ terīm. i. diffi nitiōz. nec sꝑfluā nec dinutā. ut. ſ. didētia cō uertāt̄ cū diſo. nā didēdo g⁹ i spēz oz accipere oēs spēs ꝛ ñ ꝓles nec pauciozes ut sic diſlo in se ↄuertat̄. sic teri⁹. i. diffi⁹ ↄuertit̄ cū diffinito z⁹ ibi (ↄuertit̄) expōit ꝓ dixerat de diffōne di. ꝓ teri⁹. i. diffi⁹ ↄuertit̄ cū diffinito. vbi gña de dif finitiōe vtuti q̄ ē optim⁹ bit⁹ mētis. ꝛ e⁹ opti⁹ ꝛc. ē vt⁹ ¶ z⁹ ibi (sic ꝛ dio) oñdit idē de dione di. ꝓ sic ēt se bz dio. qz oē g⁹ ē aliqd eoꝝ q̄ sūt spēs i q̄s didit̄ ut aial ſ ē bō vel equ⁹ ꝛc. ꝛ simil'r e⁹. q̄lz spēs ē ꝓpziū g⁹. i. oēs spēs sil'r sūpte ↄuertūt ꝛ sūt ipz g⁹. vult ģ ꝓ i dione gñis sumēde sunt oēs spēs: nulla penit⁹ ꝑtermissa ¶ Notā⁹ ꝓ qr̄ diffi⁹ vocat̄ teri⁹. dcz ē i poz⁹ ex eo. ſ. ꝓ sic teri⁹ rei claudit intra se qcqd ꝑtinet ad rem ꝛ exclu/ dit ex̄ se qcqd ñ ꝑtiet ad rē. ita ēt diffi⁹ accipit ei eē illud ꝓ ē de eēntia ꝛ qditate rei ꝛ nil' aliō. et ħ si sit diffi⁹ ꝓꝑa ꝛ ꝑ se ¶ Tūc segt̄ illa ꝑs (fit āt gñis) vbi ꝓstq̄z boeci⁹ deteriauit ↄditōes dio/ nis gñis ꝛ ipsaz drāz dīdētiū declarat quedā nōbilia circa bāc dionez. ꝛ sūt tria. z⁹ pōit ibi (illud āt scire) ꝫ⁹ ibi (q̄ qm̄ drus) ꝑ⁹ āt notā⁹ ē ꝓ idē gen⁹ ñ tm̄ vna. sz ēt plib⁹ dionib⁹ ꝑt didi. plib⁹ dico diſpat ꝛ ñ subordiatis. vbi sic ꝓcedit ꝑ ꝓpōit itētū di. ꝓ eiusō gñis fit sepe multiplex dio. sic ēt rez corpaliū ꝛ q̄cūq; dñt magnitudi nē supp̄. pñt eē ples diones z⁹ ibi (sic. n. circu/ lū) adducit ex⁹ circa eundē circulum multiplr possum⁹ dicere. vno⁹ i seicirculis. puta p lineaz dyametralē dīdētē circulū i. z. seicirculos. ut ħ ¶ a⁹⁹ possum⁹ dīdere circulū in ꝓtes q̄s greci vocāt tbomos. ꝛ nos vocam⁹ diones. i. ꝓtes mlt̄as. ut q̄ñ seicircl'os vlteri⁹ dīdim⁹ p alias lineas itermissas. ut ħ ¶ sil'r dīdim⁹ tetrāgonū i q̄dra/ tū multiplr: vno⁹ dīdēdo dyametralr̄ ab angu lo i angulū oppo⁹. ꝛ tūc didit̄ i. z. triāgulos. ut ħ ¶ Alias. i. a⁹⁹ didit̄ q̄drat⁹ i parellogramata

diffi⁹ dno

Nota quod hec tota

.i. p lineas parallelas. inrectas ꝛ eq̄ distātes. ut ℏ.
¶ Ad. 2°. dicit q̄dratꝰ i tetragona. i. ī alios q̄dratos
ut si fiāt itra q̄dratū due linee a latere ad latꝰ
se i me°. intersecātes ad moꝝ crucē ꝛ erūt. 3. q̄drati. ut ℏ
¶ 3°. ibi (itaq; gꝰ) applicat sīle ad ppoꝝ di. q; sīlr
idē gꝰ pt dici multiplicatis ut dño sic. nūeroz̄. 4.
aly sūt pes aly ipares. ꝛ itꝰ nūeroz̄. aly sī p̄mi
aly ñ p̄mi. ecce ℏ eiusdē gñis duas divisiones di-
uersas nec subordiatas. itꝰ dño sic triāgulorum
alia sūt eglatera. alia tm̄ duo latera eq̄lia bñ-
tia. alia ꝺstātia ex oibꝰ lateribꝰ ieq̄libꝰ. ꝛ itꝰ tri
angulorum. alia sūt bñtia rectos āgulos. alia acu-
tos. alia obtusos. ecce ℏ. 4. eiusdē gñis diones
sic igit̄ pz quō eiusdem gñis sit multiplex divisio
¶ Notāꝰ q; illud dcm. s. q; idē gꝰ pt dici multis
dionibꝰ diuersis ꝛ ñ subordiatis vez̄. ꝛ pz in
alys exēplis. p̄ i ēte. q2 ens q̄nz dicit̄ p fiꝰ ꝛ ifiꝰ
q̄nz p ꝺtigēs ꝛ nccīū. q̄nz p absolutū ꝛ reꝰ. q̄nz
p cām ꝛ cātum. q̄nz p subām ꝛ accns ꝛc. q̄ diones
manifeꝰē q; sūt diuerse. nec sūt subordiate. ga
tō vna dio ñ ꝺtinet̄ sub altero mēb°. alteriꝰ dio-
nis pz discurrēdo. idē ēt pz i duabꝰ dionibꝰ q̄ti
tat. q̄s pōit ax. i p̄dicamēt. c°. ō q̄titate. vna ē
q; q̄titat. aliud ē ꝺtiꝰ aliud ē discretū. ꝟa q̄ti-
tatis alia bz i ptibꝰ põz. alia ñ bz i ptibꝰ põz. q̄
due diones sūt dispate. ꝛ ñ subordiate. ut ibidē
dcm fuit ¶ Deiñ cū dicit (illud āt scire) põit zꝰ
nōbile. ꝛ ē q; gꝰ vꝰ cōe spēbꝰ i q̄ ꝺueniūt ꝛ sibi
assīlantur oēs spēs. ut sīc pticipatiōe vniꝰ spēi.
plēs boīes sūt vnꝰ bō. ꝟz poꝝ ita pticipatione
vniꝰ gñis plā aialia sūt vnū anial. dicit q; illud
scire ē putile. i. valde vtile qō gꝰ ē vna sīlitudo
multaz spēz̄ q̄ sīlitudo mīrat eaz̄ oīum spēruz
subālē. i. eēntialē ꝺueniētiā. q2 eēntialr in gñe
oēs ꝺueniūt. ex q̄ ifert q; gꝰ ē collectiū plīmaz̄
spēz̄. q2 oēs ꝺtinet sub se. ut totꝰ vle suas ptes
subiectiuas. spēs āt sūt distīctiue vniꝰ gñis. di
uidūt. n. gꝰ sīc ptes suū toꝝ ¶ Ultio cum dicit (q̄
qm̄ dr̄us) põit 3ꝰ nōbile assignās cāz cuiusdaz
dcī supiꝰ circa p̄nꝰ libri. s. q; spēs gñis ñ sūt ifi-
nite. nec minꝰ duabꝰ. vbi ꝛ p̄misit cāz bꝰ iferius
se dicturuz. dicit g̃ q; q2 spēs iforīt̄. dr̄us p q̄s
gꝰ didit̄. idcirco ut dcz ē p̄ sub vno gñe ñ p̄nt es
se minꝰ duabꝰ spēbꝰ. cā ista pz sic. q2 gꝰ ad miꝰ
didit̄ p duas dr̄ias. q2 didi p vnā ē nil videre.
sz q̄lz dr̄ia addita gnī ꝺstituit spēz. g̃ sub gñe sī
due spēs ad minꝰ. vñ ꝛ subdit q; ois dr̄ia ꝺstat
i pluralitate discrepātiū. i. didētiū diuersoruz
q2 ois dr̄ia bz fieri p plā diuersa ¶ Ultio epilo-
gat circa oia p̄dcā di. q; de dione gnis in spēs p
plīma. i. valde multa dcā sūt. sicut dixi s̄ banc
q̄onez. vtrum gꝰ requirat nccio plres spēs. an
possit etiā saluari in vna tantum iam in poz°. p-
tractaui. iō hic supsedeo cā breuitatis.

Hanc igit̄ insistenti

b°) Hec ē ps icidētalis. q2. n. dio gñis valet ad
diffinitōz. vt p̄dcm̄ ē. iō boeciꝰ postq; determi
nauit p̄ncipalr ō dione gñis i spēs ℏ icidētalr ōter
minat de diffinitiōe dās artē diffiniēdi ꝛ iuēiē-
di diffinitōz alicꝰ. vbi sic p̄cedit. p̄ fac̄ qō dcm̄
ē. z°. ꝺpat ea q̄ sūt i dione ad ea q̄ sūt ꝛ ponūtur
i diffinitōe ibi (illud q̄q; dicēdū) p̄ma ps didit̄ i
. z. p̄ ppōit ītētū. z°. plegt̄ de ītēto ibi (rez̄ aūt)
circa pꝰ. z. tāgit. p̄ ppōit qō ītēdit. z°. excludit
qō ñ ītēdit ibi (ꝛ illud qō) dic̄ g̃ q; banc. i. circa
bāc viā. s. ō dione ifistētibꝰ apit̄ p̄mptioz facul-
tas ad diffinitōz spēi p dionē gñis. ꝛ q2 sic ē oz
adiscere ñ solū q̄s dr̄ias sumamꝰ i diffinitione
sz ēt oz cōplecti. i. nosce artē ipiꝰ diffinitōis z°.
ibi (ꝛ illud qdē) excludit illud qō ñ ītēdit. q2. n.
dixit se velle dare artē de diffinitiōe. crederet
forsan aliq; q; ēt vellz igrere de illa qōne qaz
ari. diffiniēter tractat. z°. poste. vtz diffi°. pos-
sit cōcludi p ōmōstratōz: ℏ remouz di. q; illud
qō vtz diffi°. possit demōstrari vel quō ñ possit
iuēiri p demr̄atōz. ꝛ q̄cūq; alia sunt ptractata
ab ari. subtilius i analetic). i. z°. posteri. talia iq̄
p̄termittā ptractare. nūc āt solā exeq̄r regl̄az. i.
artē diffiniēdi ¶ Circa qōdā dcm̄ s̄ occurrit du-
biū. vtz dio sit vtil̄ ad diffinitōz. videt̄ q; ñ. tū
q2 ari. z°. posteriora pposito p̄bat q; via divisiua ñ
ē vtil̄ ad iuestigādū q; qd ē. i. diffinitōz. q2 com
mittit̄ peti°. p̄ncipy. g̃ ꝛc. tū q2 posteriꝰ ñ vī ne-
cessariū ad suū p̄ꝰ. sz diffi°. ē poz dione. q2 añ q̄q;
aliqd dīdat̄ oz scire p diffinitōz vtz sit vniuo-
cū vl̄ equocū vt supiꝰ dcz ē. g̃ dio p̄supponit dif
finitōz. ꝛ p ꝺns ē posterioz ¶ Cōfirmat̄. q2 diffi°.
dat̄ p p̄ora ꝛ dio p posteriora. vt dcz ē s̄ ¶ R°. di
cēdū ē q; dio valz ad diffinitōz cū boecio. cuiꝰ
rō est. q2 ois bona diffi°. dat̄ p gꝰ ꝛ dr̄ias. sz dr̄ie
bñt̄ p dionē gñis cū p dr̄ias didit̄. sic ēt diden-
do gꝰ colligūt oēs dr̄ie nccie ad diffinitōz spēi.
g̃ ꝛc ¶ Ad p̄ꝰ i oppoꝝ dico q; dupl̄r p̄t intelligi via
divisiua valere ad diffinitōz. vno°. p moꝝ sillogi
zādi. alio°. colligēdi ꝛ cōponēdi dr̄ias cū gñe. p̄
mō negat̄ ab ari. z°. posteri. vt ē argutū pp petī
tionē p̄ncipy. vt si velimꝰ p̄bare aial rōale eē
diffinitōz hois sic. vel aial rōnale ē diffi°. hois
vl̄ aial irrōale. sz ñ ē diffi°. hois aial irrōale. g̃ ē
aial rōale. ℏ petit̄ i mi. q̄ oz p̄bari. q̄ si p̄bat̄ ñ
p̄t p̄bari p moꝝ divisiuū sz alio q̄uis mō. sz z°. s.
p modū colligendi dr̄ias valz vtiq; via divisiua
ad diffinitōz. vt ℏ vult boeciꝰ ꝛ ēt ari. z°. post.
¶ Ad zꝰ q; ibi eē p̄ꝰ ꝛ posteriꝰ respcū diuersoruz
nīlū erit icōueniens. dio g̃ p̄supponēs diffinitōz
sui divisiū ē posterioz illa. nec valz ad illā inuestigā
dā sz valz ad aliā posterioz̄. exꝰ. dio aial ñ va
let ad diffinitōz aialis que p̄supponit̄ sz valz ad
diffinitiōz aialis. i. hois q̄ q̄rit̄ ¶ Ad ꝺfirmōz p ibi
q2 dr̄ie aial sūt posteriores aiali qō didit̄ sz prio
res boīe q; diffinit̄ ¶ Itē possz argui ꝺ p̄ncipale.
3°. sīc dio valz ad diffinitōz. ita eꝺ°. diffi°. ad dio
nē. vt supiꝰ dcz fuit. g̃ ē circulus ꝛ ibi p̄ꝰ ꝛ poste-

Q. 7. divisio sit
bonus ad diffne.
questio prima.

rius respcū ēiusdez. ꝛ p ꝯñs p⁹ se ipo. ꝛ sic prius
ñ p⁹. q̄ oia sūt falsa. ꝯña pz. qz si dio valz ad dif
finitōz ꝛ diffi⁹ ad dionē. ḡ dio valz ad dionem.
sic. n. cōtigit circlo sillogizare ꝛ demr̄are. vt pz
ex z⁹ posteri. ꝛ qz illō qō ē nccīuz ad aliud ē p⁹
eo segt̄ q pari mō q ió erit p⁹ seipo. ḡ ꝛc. ¶ Dōz
p p̄dcā qz alia ē diffi⁹ q̄ valz ad dionē ꝛ alia ad
q̄ñt valz dio q̄ ē posterior. ió nullū icōuēiēs se
gt̄ illoꝝ q̄ iferūt. ¶ Deiñ cū dic̄ (rex āt) psegt̄ ō
itēto vbi. z. fac̄. p̄ inquirit qd sit diffinibile. z⁹
quō diffinit̄ dās artē diffiniēdi. ꝟa ibi (data igi
tur) dīñ āt oñdit pponēdo q̄ndā trimēbrē dio
nē rex q̄ sūt i p̄dicamēto di. q rex q̄. s. p se ꝛ di
rce sūt i p̄dicamēto. alie sūt supiorel. vt sūt gña
lissima q̄ s se aliud g⁹ ñ hñt. alie sūt inferiores.
vt sūt ididua i q̄libz p̄dicamēto. alie sūt medie
vt sūt spēs spālissime ꝛ ēt spēs itermedie q̄ dñr
subalterna gña. ¶ Ad ppo⁹ ḡ dōz q res supio
res. i. gñalissima ñ pñt diffiniri. p⁹. qz ois diffi⁹
ē p g⁹. sz gñalissima ñ hñt g⁹. ḡ ꝛc. ¶ Itē res iferio
res. puta ididua ñ pñt ēt diffiniri. p⁹. qz ois bo
na diffini⁹ ē p dīas specificas. sz ididua nō ha
bēt dīas specificas. ḡ ꝛc. dīa. n. specifica ē per
se ipi⁹ spēi ꝛ nō idīdui nisi p accīs. qz p spēm re
linqt̄ ḡ q res medie. i. spēs ꝛ gña subalterna
possūt cadere sub diffinitōe. i. sunt diffinibilia.
qz ois bona diffi⁹ ꝯstat ex gñe ꝛ dīa. sz spēs ꝛ i
termedia sūt bi⁹. ḡ ꝛc. ¶ Notā⁹ q itermedia in li
nea p̄dicamētali hñt. z. bitudies ꝑ poz. vnā ad
supioza ꝑ quā sūt spēs. aliā ad iferioza ꝑ quam
sūt gña vl̄ spēs. sic̄ spēs spālissima respcū idiui
duoꝝ. ió dic̄ boeci⁹ q tales res medie iter gña
lissimū ꝛ idīdua hñt gña. pz de oib⁹ ꝛ p̄dicāt̄ ō
alys ꝛ de gnib⁹ q̄ ad aliq̄ supioza. ꝛ de indiduis
q̄ ad oia gña itermedia. ¶ Notā⁹ ēt q gñalissi⁹
sz ñ p̄pe possit diffiniri: pt tñ describi ꝛ notifica
ri. sic̄ ari. describit q̄litatē i p̄dicamēt̄ ꝛ ad ali
quid ꝛ subāz. pz ibi. Indīduū āt sz bēat diffini
tionē spēi: tñ ñ ē cōuertibilis cū eo. nec p̄p̄a. qz
ēt ꝯuēit oib⁹ alys ididuis spēi. si āt adderetur
dīa idīdualis q̄cūq; sit illa. tunc vtiq; eēt con
uertibilis. sed qz illa differentia ē ex q̄ditatez
magl. n. ptīet ad beceitatē q̄ ad q̄ditatē. ió taľ
diffi⁹ dareť p dīaz accīntalē q̄. s. accidit q̄ditati
ꝛ p ꝯñs ñ eēt p̄p̄e diffi⁹ ꝛ b̄ est qō dic̄ ari. 7. me
taphi. q idīdua vl̄ ñ hñt diffnitōz cōuertibilē
ľ hñt p accīnſ. ꝛ p ꝯñſ ñ hñt simpl̄r diffinitōz. oīs
. n. p̄p̄a diffi⁹ ē cōuertibiľ cū diffinito. ꝛ dat̄ p̄ci
se p eēntialia q̄ de diffinito p̄dicāt̄r p se p mō.
¶ Deiñ cū dicit (data igit̄) dat artē diffiniendi
tale diffinibile qō ē sola spēs. s. vl̄ spālissima vl̄
saltē itermedia. vbi. z. fac̄. p artē illā p̄pōit. z⁹
eā p ex⁹ expōit ibi (hi⁹ āt rei) dic̄ ḡ q data. i. p
posita tali spē q̄ ꝛ g⁹ hz ꝛ de aliq̄ posteriori saltē
ididuo p̄dicāt̄. sumēdū ē e⁹ g⁹ ꝛ videndū i dīas
ꝛ adiūcta sibi altera dīa q̄ ꝯuēit spēi q̄ oz diffi
niri. videndū ē vt x sit eq̄le. i. cōuertibile cum
spē diffniēda q si nō. ꝛ ipa spēs ē i min⁹. it⁹ il
la dīa p⁹ iūcta gni videnda ē. q. g⁹ alias dīas
ꝛ hec dīa cū p̄ma addēde sūt pozi gñi. ꝛ tunc si
fuerit tō illa oīo ex gñe et duab⁹ dīys eq̄lis. i.
ꝯuertibiľ cū spē ipa erit e⁹ diffi⁹. si āt ñ. ꝛ adhuc
ipa spēs ē i min⁹. tūc ꝑa dīa it⁹ videnda est. q
g⁹ alias dīas. q̄ oēs. z. dīe cū p gñe iūcte vide
dū ē si sūt eq̄les. i. ꝯuertibiles cū spē q̄ diffinit
ꝛ sic toties faciēda ē taľ dio dīax. ꝛ addi⁹ vni⁹
cū alys quousq; oēs sil̄ iūcte cū gñe sint eq̄les
. i. ꝯuertibiles cū spē diffnienda. ꝛ tūc illa erit
e⁹ p̄p̄a ꝛ va diffi⁹. ¶ Deiñ cū dicit (b⁹ āt rei) expo
nit q dixerat p ex⁹ i diffinitiōe noīs. vbi. z. fac̄.
p̄ ex⁹ satis plixe deducit. z⁹ deductum ꝯcludit
ibi (videſne igit̄) dicit ḡ q exēpla faciūt b⁹ rei
. i. artis dicte notitiā clariorē. det̄ ḡ q velim⁹
diffinire nomē q ē quedā spēs q̄ p̄dicat̄ de plu
rib⁹ vocabulis. i. noīb⁹ cōtinēs subiectiue. i. sb
se multa indīdua noīa. ꝛ tūc nomē diffinit̄ sic.
p sumēdo e⁹ g⁹ q ē vox didēdo p dīas sic. vocū
alie sūt significatiue alie ñ significatiue pz q ñ
significatiua ñ ꝯuenit noī. qz nomē aliqd signi
ficat. sūpta ḡ alia dīa que ē significatiua ꝛ cō
uenit noī. iungo eā gñi vox sic vox significatia
ꝛ tunc vidēdū ē si hoc to⁹ vox significatiua sit
eq̄le. i. ꝯuertibile cū noīe. q si ñ sicut vex ē. qa
aliq̄ ē vox significatiua p̄ter nomē. ut q̄daz vo
ces significātes naturaliť. puta doloꝛē ut gemi
t⁹ vel alias passiōes aīe. ut iteriectiones q̄ ñ sūt
noīa. ió vox significatiua it⁹ didēda ē in alias
dīas. q. ge⁹ sic vocū significatiuax alie signifi
cant ꝑ pōz. i. ꝑz placitū. alie naturaliť. q̄x dīa
altera. i. significatia naturaliť ñ ꝯuēit noī. sz al
tera. s. significatiua ad placitū. quā dīaz cū p̄ma
iungo gñi sic nomē ē vox significatiua ꝑz placi
tū. sed to⁹ b̄ nōdū equat̄. i. nōdū ē cōuertibile
cū noīe. qz ēt vba sūt voces significatiue ad pla
citū. it⁹ ḡ distribuo. i. dīdo illā dīā q̄ ē ꝑz placi
citū ꝛ dico sic. vocū significatiuax ꝑz placitum
alie significant cuz tp̄e. alie sine tp̄e. ꝛ illa dīa
cū tp̄e nō ꝯuenit noī sed vbo. altera ḡ dīa. s. si
ne tp̄e que cōuenit noī sil̄ cū p̄dictis iungenda
ē generi. sic nomē ē vox significatiua ꝑ placitū
ꝛ sine tp̄e. sed nondū tō illa oīo ꝯuertit̄ cū noīe
qz cōuenit oīoni que ꝯstat ex plurib⁹ noīb⁹. pu
ta soz. cū plone ꝛ discibilis. que ꝛz sit iperfecta.
tñ oīo est. ꝛ ió vltia dīa. s. sine tp̄e it⁹ dīdenda
ē alys dīys sic. vocū significatiuax ad placitū
ꝛ sine tp̄e alie sunt q̄x ps ex aliqd significat q
ptinet ad oīonez. alie quax ps ex nō significat
q ptinet ad nomē. sic ḡ ex oīb⁹ p̄dictis iux artē
datā colligit̄ diffi⁹ noīs p̄p̄ia ꝛ cōueritbilis q̄
est ista. nomē ē vox significatiua ad placitū sin
tp̄e. c⁹ nulla ps significat sepata que ab ax. p̄ pi
armēias posita est ꝛ iā expolita ibidē. ¶ Deiñ cū
dicit (videſne) concludit dēm exē⁹ di. videſne
igit̄. i. videre potes ex p̄dictis q diffi⁹ recta cō
stituta est. nā p boc q dixi vocē distinguit̄ nom̄
a ceteris sonis que nō sunt voces. nr̄trepit⁹ pe

duꝫ fragoꝝ arboꝝ.ꝛ ꝑ hoc ꝙ est significatiuum distiguit̃ a ceterꝭ vocibꝫ ñ significatiuis.ꝛ per ℔ ꝙ ē ꝓ placitū distiguit̃ a vocibꝫ q̃ significāt naturalr̃.ꝛ ꝑ ℔ ꝙ ē sine tp̃e distiguit̃ a vbo. sed ꝑ ℔ ꝙ est cꝫ ps ꝛc. distinguit̃ ab oꝛõne. vñ fit ꝙ dca diffi⁹ cū noie ⁊uertit̃. qꝛ qcqd est noīs claudit̃ i illa diffinitiõe.ꝛ eꝯ⁹ vbicūq; fuerit illa diffi⁹ illud erit nomē.ꝛ ñ dubites ¶ Notãꝫ ꝙ sicut põt colligi ex p̃dictis diffi⁹ duplr dat̃. vno⁹ ꝑ gꝫ ꝓximū.ꝛ tc̃ ñ oꝫ addere nisi vnã dr̃iaꝫ nec facere nisi vnã dionē.ꝛ bꝰ vex̃ ē illud ꝙ supꝫ dicebatur. ꝙ si br̃eṽ noīa ipposita diffi⁹ eẽt ex duobus tm̃ termis ¶ Alio⁹ dat̃ diffi⁹ ꝑ gꝫ remotū.ꝛ tunc oꝫ aggregare plres dr̃ias ꝛ multas facere diffiones q̃uscq; tõ oꝛo sit ⁊uertibil̃ cū spē q̃ diffinit̃. ¶ Oꝫ tūc occurrit duꝫ gs illoꝝ sit melioꝝ modꝫ diffiniẽdi. ꝑmꝫ an zꝫ dr̃ ꝙzꝫ puta sic diffiniendo boẽm. puta hõ ē substãa aiata corpea sn̄bilis rõalis c̃q; si diceret sic. hõ ē aial rõnale ꝙ ꝑbat sic. illa diffi⁹ ē melioꝝ q̃ data nil̃ vltra oꝫ q̃rere aut dubitare c̃q; illa q̃ data adhuc oꝫ q̃rere: sed talis ē ꝑma illa ex̃ respectu ꝓe. g̃ ꝛc. ꝑ⁹mi. data enī illa diffinitiõe de boie. aial rõale adhuc oꝫ q̃rere qd ē aial. cū sit qõdã diffinibile.ꝛ sic r̃solue̅do diffiniẽda i diffinitões deueniṫ tandē ad indiffinibilia. sed hꝫ illa diffinitõe de boie ꝙ ē substãa corpea ꝛc. ñ ⁊uenit vltra q̃rere. qꝛ substã ē gꝫ ꝙ nõ ꝑt diffiniri cū sit gñalissiꝫ ¶ Deiñ cū dicit (illud ãꝫ dꝰꝫ ē) ⁊pat illa q̃ ponunt̃ i diffinitiõe ad illa q̃ ponũt̃ in diſione.ꝛ didit̃ in. z. ꝑ ⁊pat gꝫ posiꝫ ℔ ad gꝫ posiꝫ ibi. zꝰ dr̃iaſ poitaſ ℔ ad dr̃iaſ poitaſ ibi. ꝓa ibi (eodē q̃ꝫ mõ) ¶ Ñia ꝑ me ꝓtl ē ista ꝙ gꝫ i diffõe ē ꝓl. i dione ē totꝫ. vñ diffiniꝛe ē qõdã ⁊ponere ex ꝓtibꝫ. sed dicere ē qõdã ⁊pare in ꝓtes. dicit g̃ ꝙ ℔ ē sciẽdũ ꝙ gꝫ i dione ē totꝫ. sed in diffinitiõe ē ps: ex q̃ sequit̃ ꝙ diffi⁹ ē qõdã iũctũ ex ꝓtibꝫ. s. gñe ꝛ dr̃ia ꝛ dio ē qõdã solutũ. i. diſaꝫ i ꝓtes.ꝛ silr sequit̃ ꝙ dio ē silr diſ dioni totiꝫ ꝛ diffi⁹ ē silr ⁊põni totiꝫ ꝙ exponit ꝑ exꝫ. nã in dione gñis. puta cū aial dicitur ꝑ boiem ꝛ equũ ꝛc. aial ē qõdã totꝫ boiꝭ. qꝛ ⁊plectit̃ in se totꝫ boiez.ꝛ adhuc ãpliꝫ. s. equuz. sed in diffinitiõe hominis alr̃ ē ps. nã gꝫ. puta alr̃ iũctũ cū alys dr̃ys cõponit spēz ꝛ declarat magis. nã i dione dõo sic aialiũ. alia sunt rõnalia. alia irrõalia li alr̃ est qõdã totꝫ. ꝛ rursus dõo animaliũ rõaliũ alia sũt mortalia alia imortalia. li rõale aial ē qõdã totꝫ ꝛ rursus ⁊iungẽdo hec tria aial rõale mortale ē diffiꝭ boꝭ collecta ex dionibꝫ p̃dictis. si vo dicã in diffinitõne. hõ est aial rõale mortale. hec tria iũgunt boiez supp̃. sic̃ ps totꝫ. ex q̃ pꝫ ꝙ gꝫ ꝛ dr̃ia sunt ꝓtes boꝭ. cõcludit g̃ sic igit̃ pꝫ ꝙ in dione gꝫ ē totꝫ ꝛ spēs q̃ didit ē ps. cꝫ oppoꝫ ē i diffinitione. ¶ Ultio ibi (eodē q̃ꝫ mõ) ⁊pat dr̃iaſ ℔ ad dr̃iaſ ibi posſtaſ di. ꝙ eodē mõ i dione dr̃ie sunt qõdã totꝫ ad illas ꝓtes in q̃s didunt̃. puta qñ aliq̃ dr̃ia cõis didit̃ ꝑ alias. sed in diffinitiõe tã gꝫ q̃ꝫ dr̃ia sũt ꝓtes. ipa ãt spēs diffinita ē qõdã totꝫ. postea ponit finē dict̃ di. sed hec bacten⁹. i. dcã sufficiant ¶ Querit̃ vtꝝ dc̃m boecy sit vex̃. s. ꝙ gꝫ in dione ē totꝫ ꝛ in diffinitiõe ē ps. videt̃ ꝙ nõ. qꝛ nulla ps p̃dicat̃ de toto ꝛz aꝝ. 4. topi. ꝛ. 7. metha.ꝛ ℔ p̃dicatiõe dicẽte. ℔ ē ℔. sed gꝫ ꝓ ꝙ cadit i diffinitiõe spēi p̃dicat̃ de spē ꝑ se pꝰ. qꝛ ꝑmus modꝫ ē qñ diffiꝰ vel ps diffinitiõis p̃dicat̃ de diffinito. g̃ in diffinitiõe nõ ē ps sed totꝫ ¶ ℔ qꝛ gꝫ sũptũ in diffinitiõe ꝛ dione aut est vniuocũ aut equocũ. si equocũ. g̃ nõ ē gꝫ nec diffiniens spēm si vniuocũ. g̃ idē significat vtrobiq;.ꝛ ita l̃ vtrobiq; ē ps. vel vtrobiq; ē totꝫ ¶ Ad oppoꝫ ē boeꝫ ℔ i lr̃a ¶ R⁹. bic p̃ ꝑmittẽdũ ē ꝙ gꝫ sumit̃ ab aliq̃ materiali i spē.ꝛ illud p̃ ipoꝛtat ꝺ suo intellectu ꝺteriato. ñ tñ ꝑ moꝫ ptl significat illꝺ. sꝛ ꝑ moꝫ totiꝫ ꝛ iõ ex ⁊ñti ipoꝛt totꝫ ꝛ sic̃ dr̃ia p̃ ipoꝛt aliqd forle spēi a q̃ accipit̃. sꝛ ipꝛt totꝫ ex ⁊ñti. qꝛ illꝺ forle ipoꝛt ꝑ moꝫ totiꝫ. si. n. vtrũq; p̃ ipoꝛret ñ posset vitari nugaꝰ in diffinitiõe. qꝛ posit rõnibꝫ ꝑ noībꝫ illud ꝙ eẽt de ītellectu vtriusq; iõbis diceret̃. si altex̃ suũ significatũ significarꝛ ꝑ moꝫ ptis p̃dicatio eꝫ de toto eẽt flã. pp moꝫ repugnãtẽ ¶ Hoc g̃ mõ intelligẽdꝫ ē boeciꝫ. s. ꝙ gꝫ vtrobiq; ē ps ꝛ totꝫ. i. ptẽ distincte ipoꝛtat. sed ꝑ moꝫ totiꝫ. ꝛ appꝛopꝛiate diffinit ꝛ ponit̃ in diffinitiõe. qꝛ significat ptẽ. nã diffiꝰ oꝫ expmere distincte pꝛicipia diffiniti ꝛ distincte nõ expmit gꝫ nisi ptẽ. iõ appꝛopꝛiate loq̃ndo diffinit ut ps vtrobiq; tñ in se ē silr totꝫ ꝛ ps ¶ Ad arꝫ g̃ pꝛiꝫ ꝛ zꝫ pꝫ gd dꝰꝫ. qꝛ ps intellecta ꝑ moꝫ ptis ñ p̃dicat̃ vere. de toto tñ ītellecta ꝑ moꝫ totiꝫ põt bñ p̃dicari ut auicẽa exẽplificat de manuato ꝛ capitato que diuersa significãt. ꝑ. s. manꝫ ꝛ caput vtrũq; tñ ex ⁊ñti significat idez totũ ex ℔ ꝙ significat ptẽ ꝑ moꝫ totiꝫ ut manuatũ exponit̃ ꝑ bñs manũ vbi li bñs nõ ē de significato manuati. ꝛz de mõ significãdi ꝑ moꝫ totiꝫ. nõ. n. ē ptis br̃e manũ. ꝛz totiꝫ ita i ꝓpposito expõat̃. aial bñs sn̄m ꝛ rõale bñs intellectuz ¶ Concedo ẽt cū zꝰ argumento. ꝙ gꝫ hic ꝛ ibi ē vniuocum. et ita vtrobiq; ps ꝛ totꝫ modo p̃exposito.

¶ Ancautem de eadiuisione) ꝓstq; boeciꝫ satis plixe deteriauit ꝺ ꝑma dione ꝑ se que ē dio gñis in spēs. nunc deteriat de ꝺa que ē dio totiꝫ in ꝓtes. vbi sic ꝓcedit. ꝺ ꝓponit intẽtũ. zꝰ ꝓsequit̃ de intẽto ibi (ꝙ dicimꝫ totꝫ multiplr) dicit g̃ ꝙ nũc dꝰꝫ ē de dione que ē totiꝫ in ꝓtes. qꝛ hec ē ꝺa ꝑ se dio pꝰ generis dionē. ut dc̃m fuit supiꝫ sepe ¶ Deiñ cū dicit (ꝙ dicimꝫ totꝫ) ꝓsequit̃ ꝺ itẽto circa ꝙ. z. facit. ꝺ ꝑmittit de toto q̃ꝺã distictiõz. zꝰ exponit cuiuslibz mẽbri ꝓpꝛiã dionẽ ibi (tot igr̃ modis) ꝓponit g̃. 4. modos totiꝫ di. ꝙ ℔ ꝙ dicimus totꝫ multipliciter significamꝫ. qꝛ multiplr dicitur vnoꝰ dr̃ totꝫ ⁊tinuatũ. vñ totꝫ ē ꝙ ē ⁊tinuuz ut linea vel corpus ꝛ alia biꝫ ut supficies ꝛ istꝺ

Quo. 6. vii. 5 ꝛ. diuisione sit ꝛ diffone sit pa

ꝑt dicit in to⁹ mathe. ¶ 2⁹ mo⁹ ponit ibi (dicit⁹ ḡ totum qz alio⁹ dr̄ totuz aggregatione ꝙ tm̄ nō est continuum vt aceruus. sic enim dicimus totum gregem: vel totum populum vel totum exercitum ¶ tertium modum ponit. ibi dicimus etiaz to⁹ z est alio mō to⁹ cōitate. ut homo vel equ⁹ que sunt quedā tota suarū partiū. s. particulariū hominū z brutorū. vnde vnumquēq; hominē singularez dicimus particularē. q. partē hominis totius. i. vl̄is homis. ¶ 4⁹ mo⁹ ponit ibi (dicimus quoq; to⁹) z est alio modo to⁹ virtualitate ꝙ. s. constat ex quibusdā virtutib⁹ z potentijs hoc mō. ania est qōdā to⁹. qz anime alia est potentia sapiendi. i. intelligēdi. ut intellectus. alia est potentia sc̄iendi. i. sensus. alia vegetandi. i. vegetatiua. anima ergo est qōdā to⁹ virtuale continens idemptice z vnitiue has potentias. q. partes. qz non sunt vere partes qb⁹ē idem realiter. sed ab eis dr̄ns formaliter p̄ op̄. quā credo veriorem de quo alias. qz de h̄ tractare non est p̄sentis speculationis. ¶ Notā⁹ ad saluandū hanc distinctionē de toto esse sufficientē ꝙ plures alij modi inueniuntur totī⁹ qui tamen possunt ad hos reduci. ¶ Est enim qōdam to⁹ naturale ut ex materia z forma cōpositum. qōdam tor⁹ logicale ut spēs cōposita ex genere z dr̄ia. est etiam to⁹ in loco to⁹ in tempore to⁹ i modo. sed to⁹ logicale z to⁹ naturale habent reduci ad to⁹ ctinuum. qz componitur ex partibus eēntialibus. s. materia z forma genere z dr̄a ad mo⁹ quo to⁹ continuū z integrale componitur ex partibns q̄titatiuis z integralibus. sed totū in loco z i tēpore reducūtur ad totū virtuale z ēt ad totū vniuersale. qz sicut h̄ ps iſert totū z non e⁹. vt si ē homo ē animal z non e⁹. ita ibi. ut si est vbiq; est in loco hoc. et non e⁹. z si est semper est hodie. z nō e⁹. sic dōz ē de toto in mō qz sequitur currit bene ergo currit. z non e⁹. iō potest reduci ad totū vl̄e. ¶ Deinde cum dicit (tot igitur modis) exponit qūo fit diuisio in omnibus istis totis. z diuiditur i 4. partes. qz primo docet diuidere totū conti⁹ z². totum disconti⁹ z discretum. 3° totuz vl̄e. 4°. totum virtuale. ꝓa ibi (similiter autē z illa) tertia ibi (eodem quoq; mō) quarta ibi (ei⁹ quoq; ꝙ ex virtutib⁹) prima diuiditur in tres. primo docet diuidere totum cōti⁹. z°. remouet qōdaz dubium. 3°. reducit quādam aliam diuisionem ad diuisionem totius continui. ꝓa ibi (oportet autem nec omnia) tertia ibi (fit autem diuisio) circa primū sic procedit. primo facit ꝙ dictum est declarans per exem⁹ di. ꝙ cuz tot modis dicatur totū ut predictum est. diuisio sic faciēda est. primo si illud totum fuerit conti⁹ dividendū est in alias partes ex quibus cōstat z componitur. qz aliter non fit diuisio totius ꝙ declarat primo in diuisione per partes dissimiles ut corpus hominis sic diuidimus in partes suas. s. in caput in manūs in toracē. i. pectus in pedes et sic de alijs partibus in quas recte potest diuidi. vnūqōq; enim diuiditur in ea ex quibus cō ponitur. ¶ z°. declarat idem in diuisione p̄ partes similes. qz aliquod totū conti⁹ est ꝙ potest multipliciter diuidi. s. in partes similes z i partes dissimiles. z etiam eorū est multiplex cōpositio. vt animal potest diuidi in eas partes q̄ habent partes sibi similes. ut in carnes z ossa. quelibet. n. ꝑs carnis est caro. z quelibet pars ossis est os. rursus potest diuidi in partes que nō habent similes partes ut in manus z pedes. nō enim quelibet pars manus est manus z̄c. aīal ergo dupliciter potest diuidi. vno modo sic animalis aliud est caput aliud est pes z̄c. ¶ Alio modo animalis aliud caro aliud sanguis aliō os z̄c. z°. ibi (alio quoq; modo) adducit ad p̄positum duo alia exempla. vnū est de naui vel de domo. qz similiter diuiduntur in suas p̄tes. ut dōo sic. nauis aliō ē ꝓa: aliō puppis z dom⁹ aliud tectum aliud fundamentum. aliud exē⁹ de libro. qz liber diuiditur in versus. z versus i sermones. i. dictiones z dictiones in sill̄as. ¶ 3°. ibi (itaq; fit) ex hoc vltimo exemplo concludit quoddā corr⁹ di. ꝙ ex dis patet ꝙ l̄re z sillabe z nomina. i. dictiones z etiam versus sint quedā partes totius libri. sed alio modo accepte non dr̄ partes totius. sed partes partium p̄o q̄to. s. l̄re z sillabe sunt partes dictionis. z dictiones sunt partes versuum que sunt immediate partes libri. ¶ Notandū ꝙ partes totius continui dr̄ que componunt ipsuz. qō dupliciter potest intelligi. s. immediate vel mediate. si immediate sic fundamentum paries z tectum sunt partes domus. z in eas diuiditur. similiter versus sunt partes libri immediate. Alio⁹ sic mediate ut partes partium. puta lapides z ligna z h⁹ mōi sunt partes domus. qz ex eis cōponitur tectuz z fundamentum. z per consequens tota domus. z hoc modo etiaz l̄re sillabe dictiōes sunt partes libri. qz partes partiuz. i. versuum ex quibus immediate componitur ipse liber. Eo autem modo quo to⁹ componitur ex partibus. z diuiditur in eas si mediate mediate. si i mediate immediate. ¶ Deinde cum dicit (oportet autem) remouet qōdam dubium crederet forsan aliquis ꝙ diuisionem huius totius in partes oporteret semper fieri realiter. z in actu hoc excludit di. ꝙ omnia que dicta sunt de illa dictione. oportet speculari z considerare non. q. actu diuidantur. sed sufficit ꝙ animo z ratione. i. intellectu. ut patet per exemplum. qz si vinum sit aque mixtum z sit qōdam totum si diuidamus in aquam z vinum ipsum nō potest fieri actu z realiter. qz vinum z aqua mixta iaz non possunt realiter diuidi. sed diuidimus tantum per intellectum dicendo sic. huius totius mixti aliud est vinum aliud est aqua. ¶ Dein

de cum dicit (fit autem diuisio) reducit ad diuisionem totius continui quandam aliam diuisionem. que est totius in partes essentiales di. q fit etiam diuisio totius in materiaz ꝛ forma. que. s. sunt partes cōpositi essentiales que reducitur ad istam. si aliquo modo sit alia ab illa. aliter enī constat statua ex partibus suis. s. q̄titatiuis in quas diuiditur ꝑm diuisionem primā. alia ex materia ꝛ forma. i. ex ere ꝛ spē. i. figura in que diuiditur ꝑm hanc secundam diuisionem, vtraq; tamen est diuisio totius in partes. ꝛ hoc est q superius dictū est q diuisio cōpositi in partes essentiales reducitur ad diuisionē totius in partes integrales ¶ Sequit illa pars (silr ār) in qua determinat de diuisione totius discreti ꝛ non cōtinui di. q similr diuidenda sunt illa tota que non sunt cōtinua. s. in partes. ex quib⁹ constant. ut si dicamus hui⁹ exercitus alius est dux alius est eques alius est pedes ꝛc̄. hoc est enī gñaliter verū q vnūqōq; diuiditur in ea ex quibus componitur ¶ Postea ibi (eodez modo) agit de diuisione totius vlis di. q eodē mō supp. dicēda sunt ea tota q̄ sunt vlia. s. in partes subiectiuas. ut dōo sic. hoium alq sūt in europa. alq in affrica. alq in asia. oēs enim homines sunt partes hominis cōis subiectiue ¶ Notandū q diuisio totius vlis est eaḋ penitus cū diuisione generis si illud vle sit genus. si autem sit species reducitur ad dionem totius in partes sicut iam superius dictū fuit ꝛ ratione huius forte boecius diuisionē totius vlis cōnumerat cū alys diuisionibus totius ¶ Ultimo cum dicit (eius quoq;) agit de diuisione totius virtualis. vbi. z. facit. p̄ docet diuidere totuz virtuale. z°. cōparat diuisionē totius virtualis ad diuisionē generis ꝛ dionem totius cōtinui. secūda ibi. (vnde fit) dicit ergo q diuisio eius totius qō constat ex virtutib⁹. i. toti⁹ virtualis hoc modo ē facienda anime. alia ps ē in virgulti. i. i plantis. vt aīa vegetatiua. alia est in animalib⁹ vt sensitiua ꝛ intellectiua. ꝛ rursus ei⁹ anime que ē in aīmalib⁹ alia ē rationalis alia sensibilis. ꝛ rursus hec. s. anīa sensitiua potest dici alys subdiuisiōib⁹. ꝛ subdit distinguens hanc diusionē a dione generis dicens q anima que diuidit nō ē genus horuz per que diuiditur sed ē totum. ꝛ he sunt partes anime: sed non iquantitate sed i aliqua potestate ꝛ virtute. i. non sunt partes q̄titatiue sed virtuales. ex his enim potentys iungitur substantia anime. s. virtualis. ac si essent quedam vere partes ¶ Deinde cum dicit (vnde fit) cōparat ex predictis secundum conuenientiā hāc diuisionem ad diuisionem generis ꝛ totius. conuenit enim ꝛ habet aliquid simile cum diuisione generis. quia slē genus predicat̄ de spēb⁹. qz vbicunq; fuerit species statim eam sequit̄ g⁹. qz si hō ē ergo animal. qz hō ē aial. ita totū virtuale predicat̄ de suis ptibus. quia vbicunq; fuerit ei⁹ pars statim sequitur eam predicatio anime hec enim est vera. anima sensitiua est anima ꝛ vegetatiua ē aīa. conuenit ēt cū diuisione totius. quelibet. n. anima nō componit̄ ex oibus ptibus. sed aliq̄ aliqb⁹ vegetatiua enīz ī plantis nō constat ex pte sensitiua nec intellectiua ꝛ sensitiua ī bruto nō constat ex itellectu sed ex vegetatiua. itellectiua constat ex omnib⁹. silr ē de toto qō nunc habet omnes partes. nunc nō hz omnes. q̄ potest aliquib⁹ carere. ꝛ ideo nccē est qō dictū ē ō anima referre ad naturā totius diuisio ergo toti⁹ virtualis conuenit cū dione generis in species ꝛ cum diuisione totius ī partes modo predicto

¶ Restat igitur postq; boecius determinauit de duab⁹ dionibus p se. s. de dionib⁹ generis ī species ꝛ de diuisione totius ī partes nc̄ determinat de tertia diuisione p se q̄ ē vocis in significatione ubi sic pcedit. p̄ pponit itentuz cōtinuās se ad dicenda. z°. pseq̄t de intēto. ibi statim (fit aūt vocis) dic̄ g̃ q dicto supp̄. de. z. dionib⁹ p se. s. de dione generis ī spēs ꝛ de dione totius in ptes restat vt tractemus de dione vocis ī significatōes q̄ ē tertia ꝛ vltima dio per se ¶ Deinde cū dicit (fit aūt vocis) pseq̄t de intēto. ꝛ dicit ī. z. ptes. p̄ pponit de dione vocis vnaz distictōz. z°. resumit ipaz ꝛ docet dicere. p̄muz mēbrum qō ē principaliter intētum. ꝟa ibi (tot igitur modis) p̄ma in. z. p̄ distinguit tres mōs b⁹ dionis. z°. cōparat p̄mū ad zum ꝟ differentiaz ibi (ē aūt omne) p̄ma ī. z. p̄ pponit illam trimembrem distinctionē. z°. expōit eā p exēpla. p̄ma ī tres secūdū q ponit tres modos dionis vocis exponēs q̄libz p exēpla. ꝟa ibi (alio aūt modo) tertia ibi (ali⁹ autem modus) dicit g̃ q diuisio vocis fit tribus mōis. vno modo qñ dictio vel oratio significat plura. exēplum de dictiōe. vt canis q est vna dictio ꝛ vnū nomen significās plures res. vt dictum fuit supra. exēplū ō oratione. ut cū dico grecos vicisse romanos. hec enīz oratio cū sit vna potest hēre duplicē sensū. vel q greci vicerīt romanos. vel q romani vicerīt grecos. dictio aūt plures res significans dicitur equiuoca. sed oratio plures sensus habēs dicit̄ ambigua vel ampbibola. vt iam superius dictū fuit ¶ Deinde cū dicit (alio autez modo) ponit secundū modū dicens q alio modo. s. fit diuisio ꝛ multiplicitas vocis ꝟ modū ita q vox non significat plura. sed idem multis modis. verbi gratia. hoc nomen infinitum vnā tantū rez significat. s. illud cuius termini. i. extrema inueniri nō possūt. sz ꝟ cōtigit mlt̄ mōis ¶ Uno⁹ ꝟ mēsurā. i. magnitudinē. vt si gs imaginetur mūdū esse infinitū magnitudīe licet nō sit ī rei veritate. qz nō ptigit i natura dare tale ifi⁹. vt probat̄. z°. pbi. ā°. dr̄ ifi⁹ ꝟ mlt̄itudinē ꝟ q dici⁹ di

nisionē corporū ⁊ cuiuslibz ꝺtinui eē ifinitā. qz cōtinuū ꝑt vidi i ifi⁹. ⁊ numer⁹ cātur ex vione cōtinui. tale āt ifi⁹ lz sit i pō tñ nūq̄ pōt ponī i actu. sic nec diuisio cōtinui ē tō reducibilis ad actū vt ꝓbat ari. vbi supra. ¶ Alio⁰ dr ifi⁹ ꝑ speciē ꝑ qꝫ dicim⁹ spēs figuraꝝ eē ifinitas. qō itelligēdū ē de potētia ñ i actu. sic ⁊ de spēb⁹ nūeroꝝ addita ē liea vl āglo statiz mutat̄ species figure sic addita vnitate stati mutat̄ spēs numeri. ⁊ qz ℔ ꝑt fieri i ifinitū ascēdēdo. iō speciel nūeroꝝ ⁊ figuraꝝ dñr eē ifinite. ¶ 4.⁰ dr ifinitū ꝑ tps ⁊ duratōz vt dicim⁹ mūdū eē ifinituz ꝑ oꝑ. pḃoꝝ. qz e⁹ termin⁹ ꝑ tps iueniri ñ ꝑt. ꝑm. n. oꝑ dcāz mūdus asserit̄ fuisse ab eterno. ⁊ ꝑz hūc modū dicim⁹ ꝺū eē ifi⁹. qz termin⁹. s. durationis sue supne ⁊ eterne vite ñ ꝑt iueīri. ⁊ ℔ ē ꝑ rei veritatē. cōcludit ḡ ex ꝓdcīs qꝫ hec vox ifi⁹ ꝑ se ñ significat pr̄a sed mr̄timode. i. mr̄tis modis ꝓdicat̄ de singlis ꝺdcis: lz ipa i se significet tm̄ vnū. ¶ Deiñ cū dic̄ (ali⁹ ꝺo mo⁹) ponit ꝫ mo⁹ vbi. z. facit. ꝓ facit qꝫ dcz ē. z.⁰ docz ipz remouere q̄⁹ ad e⁹ ābiguitatē. ꝑa ē ibi (nisi eni gs) dicit ḡ qꝫ ali⁹ mo⁹. s. ambiguitat⁹ ⁊ multiplicitatis vocis ē ꝑz deteriatiōz. i. qñ dictio ponit̄ sine aliq̄ deteriatiōe. qñ. n. sic ꝑfert̄ facit inte⁹ dubitare. ut cū ꝑfert̄ illa vox hō sine aliq̄ ōtermiatiōe multa significat. ꝑ qꝫ inte⁹ ꝑt eā multipliciter ꝺcipe. qz cū sic ꝑfert̄ nulla diffinitiōe. i. deteriatiōe ꝺclusa. i. deteriata aut specificata inte⁹ audiētis aptat̄ ⁊ ducit̄ multis fluctib⁹ ⁊ erroꝛib⁹. qd. n. ⁹ aut deteriatuz ꝑt itelligere audiēs hāc vocē hō. qñ illud qꝫ loquit̄ di. nulla deteriatiōe ꝺcludit̄. q. di. nihil. ¶ Notā⁹ qꝫ si aliqs ꝑferat absolute hāc vocē hō. sine aliq̄ additiōe aut deteriatiōe inte⁹ audiētis ꝑt diuersi mode se hr̄e circa ꝑz e⁹ ⁹e ⁊ flē ꝺdictoꝛie ⁊ ipol⁹r ⁊ pol⁹r. puta qꝫ itelligat qꝫ hō currit vel hō nō ē aial vel hō ē asin⁹ vel hō dormit ⁊ sic de ifinitl ⁊ iō vox illo mō dr̄ multa significare ñ in se. sed apud inte⁹ audiētis. eo qꝫ sine aliq̄ deteriatiōe ꝑfert̄. ¶ Postea ibi (nisi qs) docet bi⁹ ābiguitatē remouere qꝫ fit ꝑ adiūctū vel ꝑ deteriatiōez aliq̄s additā. ut dō. o. is hō ābulat. qdā hō ambulat. ⁊ tūc ite⁹ audiētis ꝺz qd rōnabil⁹r intelligat ⁊ nō ꝺz occōz errādi ⁊ dubitādi. itelligit eī qꝫ talis act⁹. s. ābulādi ies alicui ꝺoi vel omni. ¶ Addit ēt alia exēpla de i.⁰ ꝺi. qꝫ sunt ēt alie deteriatōes. ut si qs dicat da mihi. sine aliq̄ deteriatōe nullus itelligit qd dare ꝺz nisi addat̄ aliq̄ demōstratio. i. deteriatio certa. puta dō. da mihi panē vel da mihi vestē ⁊c. sil⁹r si aliquis dicat veni ad me sine aliq̄ deteriatiōe ñ cogīscit q̄ veniat vel vbi vel qñ. iō oꝛ addere aliq̄s deteriatiōz baꝝ. ut veni ad me in eccl̄a vel foro. et veni ad me cras vel tali hora. ⁊ tunc inte⁹ ñ ꝺz vñ debeat dubitare. ¶ Deiñ cū dicit (ē āt) ꝓbat ꝑ⁹ mo⁹ ad z⁹. ⁊ dicit̄ in. z. qz ꝑ dr̄iam assignat z.⁰ eā ꝓbat ibi (i ābiguis. n.) pōit ḡ dr̄az di. qꝫ oē ābiguū qꝫ ptinet ad ꝑ⁹ mo⁹ ē dubitabile qꝫ ptinet ad z⁹. ñ tñ e⁹.⁰ oē dubitabile ē ābiguuz. hec eni q̄ dca sunt mō i z.⁰ sūt oīones dubitabiles ñ tñ ābigue. i ꝑ āt mō sūt ābigue ⁊ ꝑ ꝺñs dubitabiles. ¶ z.⁰ ibi (i ābiguis eni) ꝓbat ℔ qꝫ dixit ⁊ itēdit talē rōz ꝓlata oīone ābigua potest auditoꝛ de vitate ꝑmōis vtrāq̄ sn̄iam br̄e. sz ꝓlata dictiōe aut orōe dubitabili nō ꝑt. ḡ dr̄t hec oīo ab illa. ⁊ ꝑ ꝺñs z⁹ mo⁹ a ꝑ. b⁹ rōis mi. ponit i ifa di. qꝫ in ābiguis supp̄. vocibus ꝓlatis auditoꝛ vtrūq̄. i. vtrāq̄z sn̄iam audit. ⁊ putat se rōabil⁹r itellexisse. ut si qs dicat. audio grecos vicisse romanos. vn⁹ ꝑt intelligere qꝫ greci vicerit romanos. ali⁹ qꝫ romani vicerit grecos. ⁊ vterq̄z intelligit ℔ rōabil⁹r ex sermonib⁹ ipsi⁹ dictōnis. i. ex vi sermōis ꝓlati. sz ñ ē sic de oīone dubitabili. z.⁰ qz ex hoc qꝫ dico hanc vocē hō nō pōt aliqs ex vi ꝑmōis būani sēsū bēre qꝫ ois hō ābulat. l⁹ qꝫ aliqs hō ābulat. iō tales oīones lz sint dubitabiles. ñ tñ sūt ambigue. iō dicit qō eniz ego ñ dixi supp̄. ꝑ hāc vocē hō non ille poti⁹ suspicabit̄ supp̄ ñ de vi sermonis sz sine aliqua ratiōe id qō a me ꝓlatū ē supp̄. bēre vnā sn̄iā rōabil⁹r similiter alius ꝑ aliā sētētiā suspicat̄. qz supp̄ ō virtute sermōis neutrā ꝺz ¶ Notādū qꝫ illoꝝ triū modoꝝ superius positoꝛum solus ꝑmus ē intellectiꝫ ℔. qō pz. tū quia iferius hic ō illo solo ꝑseqūt dās artē q̄liter vox plura significāl illo mō sit diuidēda. tū qz ꝑpe loq̄ndo illo tm̄ mō ē vox multiplex. ⁊ ñ z.⁰ nec z.⁰ mō. qꝫ enim vna vox significans possit multis modis sumi vt dicit z⁹ modus vel qꝫ vna vox ꝓlata sine determinatione possit ꝑ intellectū audientl ad diuersos sensus trahi. vt dic̄ z⁹ modus hoc ñ est ex natura vocis nec ex natura rei cū vtroq̄z modo tm̄ vnū significet. ¶ Primus ergo tātū modus est hic intentus secundum quem diuiditur vox i ꝓprias significationes. alq autem addūntur de superabundanti. ⁊ vt primus sit magis manifestus sicut etiam superius positi sunt quattuoꝛ modi totius qui tamen omnes non sunt principaliter itenti secūdum qꝫ in hoc libro diuisio totius in ptes distinguit̄ ꝺ alias diuisiones. in solo enim ꝑ modo vbi est totū continuū ē ꝓpe dio toti⁹ i z.⁰ ⁊ 4.⁰ minus ꝓpe. i z.⁰ ipso prysime cū dio totius vniuersalis i ptes subiectiuas magl ꝺuēiat cū dione gn̄is i spēs. vt iaz supius dcz fuit. adducūt̄ ḡ alq mō ℔ ⁊ ibi vt iste ꝑncipal⁹r ē itēt⁹ sit magl mānifest⁹. quar̄ pz

Dot igitur modis

¶ Postqz boecius posuit vnā trimēbrem dr̄ictōz de multiplicitate vocl hic resumit eaz ⁊ docet diuidere ꝑmū modum qui est principaliter intentus. ⁊ diuiditur in duas partes. qz primo dat artē diuidendi vocē i gn̄ali. z.⁰ magl i spāli ibi (qm̄ ḡ plēs spēs) ꝓma in. z. ꝑ pōit q̄dā documēta circa equocatōez. z.⁰ circa āphiboliā

ibi (si vo ãphibolia) circa ꝑmũ sic ꝓcedit. ꝑ põit documẽtũ dicẽs ꝙ vio vocis fiat tot mõis. vt dictũ ẽ. vno mõ ꝑ signãtia. cũ. s. dictio aut oro plura significat. Alio mõ ꝑ modũ significati cũ. s. vox vnũ tãtũ significat. sz põt accipi multis modis. Alio modo ꝑ determiatiõnẽ. s. cum aliqua vox ꝓfertur sine determinatione. ꝛ potest intelligi ab auditore ꝑm plures sensus. cũ inq̃z sic i bis. s. vocib⁹ q̃ ꝑ signãtiã diuidũtur. i. q̃ pr̃a significãt iuxta ꝑmũ modũ non soluz dictio equoca diuidẽda est in significationes sed etiã demonstrãdum ẽ ꝑ diffinitionẽ diuersas esse res q̃ significant. sicut ait ari. ꝑ top. c⁰. ò iuẽtiõe mltiplicitati. s. vt i his q̃ dñr bona qñ bo⁹ mltiplex ẽ. alia. n. sñt bõa forlr q̃ retinẽt. s. q̃litatẽ ꝛ naturã boni. sic̃ vt⁹ fortitudo prudẽtia ꝛc̃. alia dñr bona effectiue q̃. s. nlla q̃litate dñr bona. s. forlr̃ i se. sz qz bonã rẽ faciunt b⁰. dñr bona. vt sanatiuuz dicit bonum qz efficit sãitatez q̃ qõdã bonũ ẽ. ꝛ sic de alys. z⁰. ibi (oz ãt) iducẽ nos ad exercitiũ tal vionis di. ꝙ oz nos q̃ maxie bãc artẽ didẽdi exercere. vt dic̃ ari. ꝑ elen. ꝯ sophistas ꝛ eox ꝑportunitates. equoca⁰. n. semper fallit. z⁰. remouz oroz ñ distinguibilẽ a distinguibili ibi (si. n. nulla) dic̃ ꝙ vox aut nil signifícat ita ꝙ nulla res ẽ sibi subcã. ꝛ tũc pz ꝙ nõ ẽ distinguẽda. aut aliqd significat. ꝛ tũc dicit ꝙ vel vnã rẽ. ꝛ tũc dr̃ vox simplex nec ẽ distinguẽda. vl significat plures res. ꝛ tũc ẽ dicenda ne forte aliq̃ illo sophistico capiat peccãte. s. ꝑ equocatõz. Postea (si vo) põit. z. documenta circa ãphiboliã. ꝛ ẽ ꝑ⁹ ꝙ oro ãphibo. i. ãbigua qñq̃ bz vtrũq̃z sẽsũ polez. vt pz i ex⁰. ẽdcõ grecos vicisse romãos. potuit. n. eẽ ꝛ ꝙ greci vicerint romãos ꝛ ꝙ romani vicerit grecos. qñz ãt non vterq̃z sñus ẽ polis. vt cũ dico boiez comedere panẽ. b⁹. n. rõnis ẽ vn⁹ sẽsus ꝙ bõ comedat panẽ. ꝛ iste ẽ polis. ali⁹ ẽ ꝙ panis comedat boiez. ꝛ iste ẽ ipolis. z⁹ documẽtũ põit ibi (ḡ q̃tiẽs) ꝛ ẽ ꝙ ad tales oronẽs ãphibologicas. alr rñdẽdũ ẽ i disputatõe cõtẽtiosa ꝛ litigiosa. alr i disputatiõe ignitia vitat̃ siue doctriali. nã q̃tiẽs venit ad cõtẽtiõz vt i disputatiõe litigiosa didẽda sit tã polia q̃z ipolia. q̃tiẽs ãt venit ad veritatẽ vt i disputatiõe doctriali sola polia sũt didẽda et ipossibilia reliq̃nda. Notã⁹ ꝙ disputa⁰ litigiosa siue sophistica ꝛ disputa⁰ doctrial dr̃nt penes finẽ. qz sophistica itẽdit tm̃ ad apparẽtiã victorie. doctrial ãt ad exñtiã vitat̃ i disputatõe. ḡ sophistica oz multiplex. distinguere q̃z tũc cũq̃ sit vez ꝛ polẽ l ipolẽ i vtroq̃z sñu ne l saltẽ videãt redargui appẽtes. sz i disputatõe doctriali vbi tm̃ vitas q̃rit̃ sufficit distinguere ea q̃ polia sũt qz ipolia ia de se patẽt eẽ falsa. si ḡ in tali disputatiõe iterrogẽt̃ qs vtz sit verũ boiez comedere panẽ statim cõcedẽdũ ẽ ꝙ sic sim̃ aliq̃ distictõne. qz vn⁹ tm̃ sñus ẽ polis. alter vo ipolis. i disputatiõe ãt sophistica ꝛ litigiosa talis oro esset distinguẽda ꝑ cãz dcãz. Deim̃ cũ dic̃ (qm̃ ḡ plures) dat artẽ didẽdi vocẽ i significatiões magl i spãli. vbi. z. fac̃. ꝑ resumit ꝑ⁹ mo⁹ ò q̃ ꝓncipaliter itẽdit. z⁰ docet didere vocẽ mltiplicẽ ꝑ illũ mo⁹ ibi (didũt̃ ãt) dic̃ ḡ ꝙ qz sic ẽ ꝙ plres spẽs. i. mõi sũt vocũ significatiũ plra. attẽdẽdũ ẽ vt pz ex ꝓdcis ꝙ aliq̃ voces bñt significatõz mltiplicitatl i vna ptícla q̃ ꝑs dr̃ equoca. vt si dicã canis currit tota. n. ista oro dr̃ mltiplex ꝑ equocatõz. ꝛ illa pls e⁹. s. cãis dr̃ equoca. alie sũt voces seu orones q̃ bñt mltiplicitatẽ i tota orone. ꝛ talis oro vocat̃ ãphibologica seu ãbigua. vt dcm fuit s̃. ꝛ ille ẽ ꝑm⁹ mo⁹ posit⁹ s̃ de mltiplicitate vocl q didit̃ i. z. ꝑ ꝙ dictio vl oro mltiplex põt eẽ. Deim̃ cũ dicit (didũt̃ ãt) docet distinguere equocũ ꝛ ãphibologicũ i spãli. ꝛ didit̃ i. z. ꝑ fac̃ qõ dcz ẽ. z⁰ assignat dr̃iam iter dionẽ vocl ꝛ dionẽ gnis. ꝛa ibi (nõ tm̃ ista didẽda) ꝓma i. z. ꝑ docet didere vel distinguere dictõz equocã. z⁰ oronẽ ãbiguã ibi (ãbiguaz vo) in ꝓma ḡ ꝑte docet distinguere dictõz equocã ꝑ. 7. mõs. ꝓrim⁹ modus ẽ ꝑ diffinitõz. cũ dico bõ viuit: ꝑt itelligi ò boie vo l ò ficto. i. picto. sz illa oro didit̃ b⁰. aial rõale mortale viuit. ꝛ b̃ v⁹ ẽ. sz assimilatõ bois rõal mortal. i. bõ pict⁹ viuit. b̃ flm̃ ẽ. q̃re ãt bõ dicat̃ b̃ equocũ ad verũ ꝛ pictũ. sic̃ ẽt in ꝓdicamẽtl aial v⁹ ꝛ pictũ cũ tm̃ ꝑ rei vitatẽ nec al nec bõ sint noia equoca ibidẽ i ꝓdicamẽtl rñsũ fuit exẽpla. n. põi⁹ ñ sp vt ita sit sz vt meli⁹ sẽtiat q adiscit ꝑ poz. z⁹ mo⁹ didẽdi equocũ ẽ ꝑ additionẽ q̃ termiet ꝛ notet ḡ. vt cũ dico. canna romanoz sãguie sorduit. vl ꝑt itelligi de cãna q̃ ẽ herba palustris. ꝛ tũc ẽ femĩi gnis. ꝛ sic sñs ẽ flũs. vl ò cãna q ẽ fluui⁹. ꝛ tũc ẽ masclini gnis. ꝛ tũc ẽ sñus ver⁹. addat̃ ḡ adiectiuũ masculini gnis dicẽdo sic. sanguine plen⁹ fuit cãna rõnorũ. ꝛ tũc pz ꝙ accipit̃ ꝑ fluuio. 3⁹ mo⁹ ẽ ꝑ additionẽ nũeri. vt i exẽplo ꝓdcõ. qz cãna p fluuio ẽ tm̃ singlar nũeri. ꝑ herba palustre ẽ singlris ꝛ pluralis. 4⁹ mo⁹ ẽ ꝑ determiatõz casus. vt in exẽplo ꝓdcõ. qz cãna i nomiatio casu aliũ sẽsũ bz q̃z i ablatio. pz. 5⁹ ẽ ꝑ determiatõz articli vt i exẽplo eoꝺ. qz addẽdo b̃ vl hec ad cãnã statiz pz c⁹ gnis sit ꝛ i q̃ sñu fit accipiẽda oro ista. 6⁹ mo⁹ ẽ ꝑ ortographiã. vt q̃roz scriptũ sñ. u. ꝛ q̃roz scriptũ cũ. u. qz ꝑ⁰ significat ignitõz ꝛ ẽ passiuũ. z⁰⁰ significat q̃relã ꝛ ẽ actiuũ. 7⁹ ẽ ꝑ accẽtũ. vt põe cũ ẽ accẽt⁹ i pẽultia ẽ v⁹. cũ ẽ i vltia ẽ aduerbiũ ꝛ sic ꝛ sic sũptũ bz aliã ꝛ aliã significatõz. Deim̃ cũ dic̃ (ãbiguaz vo) docz distingue reãbibologicã oroz ꝑ. 4. mõs. ꝓrim⁹ mo⁹ est ꝑ additionẽ. iõ dic̃ ꝙ oronũ ãbiguaz ẽ facienda dio vno⁰ ꝑ additõz. vt võo sic. audio romanos vici ꝛ grecos vicisse. ꝛ tũc plan⁹ ẽ sñus. z⁹ mo⁹ ẽ ꝑ diminutõz. ut sic dicẽdo. audio grecos vincere ñ plus. ꝛ tunc sensus est planus. Terti⁹ modus ẽ ꝑ diuisionem. vt in exemplo dicto dicendo sic. greci vicerunt. romani victi sunt

ꝛ tūc due oīones sūt 4.ᵉ ē ꝑ trāsmutātōz. vt cū dico istā oīonē. audio romanos vicisse grecos. dicamꝰ sic trāsponēdo. audio ꝙ greci vicerunt romanos. ꝛ pz ꝙ ābiguitas dicte oīonis soluit̄ q̄libz istoꝝ. 4. modoꝝ. pz. ¶ Deiñ cū dic̄ (ñ tamē ista) assignat dr̄iā iter dionē gñis ꝛ dionē vocis di. ꝙ ñ sic dīdēda ē significa⁹ vocū sic̄ didit̄ gꝰ nā; ī dione gñis oēs spēs debēt enūerari. sic̄ iaz dc̄z fuit ſ. ſz ī ābiguitate. i. ī dione voc] ābigue tāte supp̄ significationes sufficit vt dicant̄ q̄te sunt vtiles ad eum sermonem. i. ad propositū de quo est sermo vel altercatio siue disputatio ¶ Ultio epiłat circa p̄dc̄a. ꝛ p̄ q̄ꝫ ad dc̄a ō dione vocis di. ꝙ de vocis significatōe ꝛ dione sufficiēter dc̄m ē. z⁰. q̄ꝫ ad dc̄a de alys dionibꝰ p se di. ꝙ ēt expeditū ē ꝙ ppoꝫ erat ō dione gñis ꝛ de dione totiꝰ. ꝛ p ꝯñs de oi ptitiōe. i. dione p se diligētissime ptractatū ē vsq; ad hūc locum. ¶ Tūc seq̄t illa ps (nūc āt de bis) ī q̄ oeteriat ō dionibꝰ p accñs de qbꝰ ponit. d. regłas aut duo documēta. ¶ Priꝰ ꝙ ois talis dio dz fieri p oppō. sic̄ ēt de dione gnis, dc̄m fuit ſ. dicit ḡ ꝙ nc̄ dōz ē de bis dionibꝰ supp̄. q̄ fiūt p accñs. q̄ꝫ est vnū p̄ceptū ꝛ documēꝰ ut ī oppō didant̄. ut si didimꝰ subꝰ i accidētia ñ ē dōz. corpum alia sūt alba. alia sūt dulcia. ꝙ albū ꝛ dulce ñ opponūtur. sz ē dōz. corpum alia sūt alba alia sūt nigra alia neutra. i. nec alba nec nigra. sz media. a⁰⁰ ē ł alys dionibꝰ p accñs. puta cū accñs diditur ī subcā vel accñs i accñtia. ¶ zꝰ documēꝰ est ibi. (atq; ita maxie) ꝛ ē ꝙ ois talis dio dz eē ꝯuertibilis. i. sufficiēter euacuās diuisuz. dicit ḡ ꝙ ℔ maxie pspiciēdū ē ī biꝰ dionibꝰ. ne dicat aliqd vltra. i. plꝰ vel minꝰ. sic̄ ēt fit i dione gñis. ut dictū fuit ſ. vñ ℔ ñ expedit aliqō accñs dimitti. qō iest subō ex eadē oppōe gn dicat̄ i ista dione nec ēt addi aliqō accñs ꝙ ñ possit iesse subcō. ¶ Dz videt̄ ꝙ pꝰ documēꝰ ñ sit vex. qz qñz ē ī pole. vbi gr̄a. qñ ē dio accñtis i subcā ñ sūt oppō ut dōo sic. eoꝝ q̄ expediūt alia sūt in corpe. alia sūt i aīa. qz aīa ꝛ corpꝰ ñ opponūt̄ fortr̄. ¶ Silr videt̄ zꝰ documēꝰ ipole. qz qñ ē dio accñtis in subcā. ñ sp ē pole enūerare oīa subcā. ut dōo sic albox q̄dā sūt i lacte q̄dā i lapide q̄dā in ligno ꝛc̄. q. i ifiꝰ ¶ Ad pꝰ dōz ꝙ ista p̄ma regła intelligēda ē vbi oppō repit̄. qz tc̄ ois dio faciēda est gñalr̄ p oppō saltē oz ꝙ sint subcā disperata. ¶ Ad zꝰ p idē. qz regła itelligēda ē vbi didētia pñt enūerari. ¶ Alr̄ pōt dici ꝙ ēt oīa subcā pñt enūerari i vłi ꝛ si ñ i pticłari. vbi gr̄a. dōo sic. albox q̄dā sūt i corpe aīato q̄dā i ianiato ¶ Et rursus. albox i corpe aīato q̄dā sūt i corpe sēsibili q̄dā i corpe isensibili. ꝛ silr de alys. ꝛ b⁰⁰ reducendo oēz dionē ad bimēbrē oīa dīdētia sufficienter enūerari pñt ¶ Postremo cū dicit (posteriōi gdē) epłogat circa oīa deteriata ꝛ iponit finez dc̄is. vbi. z. facit. p̄ tractatū istū nōbilē ꝓbat. z⁰ eē sufficiēter ꝯpletū ibi (ꝛ de dione gdē) priꝰ ꝓbat ex ℔ ꝙ secta ꝑypatetico ꝝ. i. aꝝ. diligēter exp̄ssit dionē p se ꝛ dionē p accñs. ꝛ distinxit hāc ab illa ꝙ nō fecerāt antiqui. qz ḡ ꝛ ipe boeciꝰ silr fecit. ḡ rō abilr̄ tractauit ō dione. dicit ḡ ꝙ secta posterior ñ pfectiōe, sz tpe ꝑipatetice prudētie. i. doctrine aꝝ. pspexit diligētēr dr̄as dionū distinguēs iter se dionē p se ꝛ dionē p accñs. sz antiq phi istas diones ꝯfundebāt accipiētes sepe accñs p gñe. ꝛ accñtia p spēb⁹ ꝛ dr̄y. q. dio p se eēt dio p accñs. vñ pp ℔ ait boeciꝰ. visa est nob vtilitas poportūa. i. valde opportūa ꝛ expediēs pdere. i. mānifestare cōiones. i. cōitates ꝯueniētias baꝝ dionū. ꝛ ēt baꝝ dr̄ias. sic̄ fc̄m ē ſ. ex q̄ seq̄t ꝙ tractatꝰ iste ñ soꝰ ē rōalis. sz ēt vtilis valde. qz vitas ꝑipatetica pādit̄ ꝛ errorꝝ corrigit̄ ātiquoꝝ ¶ Ultio ibi (ꝛ de dione) iponit finē dcis ꝯcludēs tractatū istū sufficiēter esse ꝯpletū de oi inq̄z dictione q̄ꝫ patiebat̄ breuitas ītroductōis exp̄ssiꝰ diligēter opitulāte supp̄. gr̄a illiꝰ fūmi boni a q̄ bona cūcta p̄cedūt. qui ē benedictus in secula seculorum ¶ Amen.

¶ Explicit scriptū sup lib ꝝ dionū boecy editū a fratre antonio andree ordinis fratꝝ minoꝝ.

¶ Die determinat de dictione ꝝ ca. viii.

¶ Olia fauentre deo

lā scripta et expōnes libroꝝ logice veteris vtcūq; cōpleui añq; ad expōz noue logice māuz ponā vnā cōez toti logice hic ī meꝰ mouebo qōz. vtꝝ logica sit de sillo tāq; de subō. ar. ꝙ ñ ¶ Primo sic. logica ñ ē scia. ḡ necē de sillo ut de subō. ꝯña ē euidēs. qz subꝰ icie ñ est ñ scie. añs ꝓbat̄. tū ga moꝰ sciēdi ñ ē scia. sz logica ē moꝰ sciēdi q̄re ꝛc̄. p ꝯñs nec sillus ē eꝰ subꝰ. ma. pz a sillo. qz moꝰ vidēdi ñ ē visus. ḡ nec modꝰ sciēdi ē scia. mi. br̄ z⁰ metha. vbi dr̄ ꝙ absurdū ē sil q̄rere sciam et moꝰ sciēdi. i. logicā sic exponit̄ cōiter. tū qz. 6. metha distīguit ph̄s scias ī naturalem mathe. ꝛ dinam. i. metha. sub quaꝝ nulla ē logica. tuz qz ois scia ē ex ꝑprys sic̄ ꝛ demōstra⁰ ex p̄ posteri. sz logica ē ex cōib⁹. ḡ nō est scia. ¶ Ꝺ ad p̄ncipale ois scia est p sillogismū. si g⁰ de sillo ē scia ℔ erit p silłismū. ꝙ ē flm̄ p⁰ tū qz silłismus de q̄ q̄rit̄ scia ē ignot⁹. silłismꝰ āt p quē br̄ scia ē notꝰ g⁰ idē erit notū ꝛ ignotum: sed per ignotū nihil scit̄. ḡ ꝛc̄. tū qz q̄ro de sillo p quē br̄ scia aut de illo erit scia aut ñ. si ñ pi rōne nec de sillo ī cōi. qz qō scit̄ de cōi scit̄ de q̄libz pticłari. si sic. ḡ p aliū sillm. ꝛ sic erit ꝓcedere ī ifiꝰ i silłismis ad bñdū scias. qō ē icōueiēs. qz tūc nihil sciret̄. ifiꝰ .n. ē ignotū ex p̄ phi. ḡ ꝛc̄ ¶ Ꝺ ad p̄ncipale. nihiłō ē subꝰ totiꝰ ꝛ ptl. sz silłismꝰ ē subm̄ ptl logice. ſ. libri poꝝ. ḡ ꝛc̄ ¶ Ꝺ silłismꝰ nūq; fuit sub sēu. g⁰ nec ī intellcū nec p ꝯñs p̄t eē subm̄ alicꝰ scie. p̄ma ꝯña pz z⁰ ō sēu ꝛ sēsato. qz nihil ē i itellcū qn p̄us fuerit sub sēu. ſa cōsequentia pz. qz idez est obiectū potētie ꝛ subiectū bitꝰ. qō ergo non est obiectū itellcūs nec subm̄ scie q̄ ē bitꝰ itellcūs

¶ Ad oppo⁹ arg. qz illō c⁹ ꝑpetates ⁊ passiões in logica ꝑncipalr demr̄antur dexo ⁊ de alys ꝓ ipz ē subiectū i loica. sz sillisimus ē bi⁹. g̃ ⁊c. ¶ K⁹i ista qō ¶ ꝓio op̄. aliq̄s ꝓtractabo. ¶ z⁹ cōclusiones aliq̄s declarabo ¶ Quātū ab p⁹ sciendū de subō logice ee. 5. op̄. ¶ ꝓima op̄. ē que dic. q subm̄ logice ē cōcept⁹ fort⁹ ab actu rōis ꝓbat sic. illud qō ē cōmune oib⁹ consideratis in logica est subiectū logice. sed conceptus ꝑdictus ē huiusmodi. ergo ⁊c. minor oñdit. nā cū act⁹ rōis sit triplex ¶ ꝓi⁹ idiuisibiliū itelligibilia ¶ z⁹ illoz idiuisibiliū cꝓō vel dio ¶ 3⁹ discursus a noto ad ignōtū ¶ De cceptu forto a ꝑ actu rōis est liber ꝑdicamētoz q ē de icōplexo. ¶ De cceptu forto a z⁹ actu rōis ē liber ꝓiarmenias q est de enūciatiōe ¶ De cceptu forto a 3⁹ actu rōis ē nona logica q ē de sillo ⁊ eius ꝓtib⁹ subiectiuis. ¶ Ka opp̄. ē ista. q ponit q logica ē de his itētiōib⁹ adiūctis ꝑmis. sic dicit boeci⁹ ⁊ ꝓbat eadem rōe q ꝑ⁹. qz ille sūt cōes oib⁹ deteriat ī logica. ¶ Tertia op̄. ē q ponit q ens est sub⁹ ī logica. et ꝓbat ꝑ ax. 4. metha. vbi dicit q circa idez laborāt dyaletic⁹ ⁊ metha. ⁊ sophista. metha⁹ aūt laborat circa ens. g̃ ⁊c. ¶ q̄rta op̄. ē q pōit q oro ē sub⁹ ī logica: ⁊ ꝓbat. qz de ipa ⁊ de e⁹ ꝓtib⁹ deteriat ī veteri logica cum sit gen⁹ enūciationis pōit etiam ī diffinitōe sillogismi ꝑ ꝓoruz. g̃ ⁊c: ¶ Quinta opio ē q pōit q argumēta⁹ ē subm̄. ⁊ ꝓbat. qz de e⁹ spēb⁹ ⁊ ꝓtib⁹ ē tō logica ¶ Nullaz harx opionū puto eē verā ¶ Ad q̄x iprobatiōz ꝑ notā⁹ ē q. 3. cōditōes sūt ꝓcipue subi ī scia ad qs q̄cūq; alie reducūt ¶ ꝓma ē q sit ī scia notū qd ē ⁊ qr ē. nā hec. z. oz ꝓsuppōere de subō ōmō stratōis añ ōmr̄atōz. ut dr ꝑ posteri. ¶ Secūda ē q ꝓ e⁹ q qd ē demōstrēt ī scia passiões illius subi de eo ¶ Tertia ē q ad ipz oia alia deteriata ī scia reducāt ⁊ pp ipz cōsiderēt. alr. n. ab e⁹ vnitate ñ eēt vnitas scie. ¶ Ex his arguit ꝯ oēs op̄. sil vna rōne. cuicūq; deficit aliq̄ vl aliq̄ cōditōnes ꝑdcāx. illud ñ ē subm̄ ī logica sz qōcūq; positū ꝓ illas op̄. ē bi⁹. g̃ nullū illoz ē subm̄ ī logica. mi. declarat de singlis ꝓ ordinē ¶ Due ei ꝑme cōditiōes desūt trib⁹ ꝑmis opionibus. qz nulli⁹ eoz ꝟ rōz gñalē vt ponūt subcā hr̄ diffinitio ī logica. pz discurrēdo. nullicubi. n. ī logica diffinit gñalr qd sit act⁹ rōnis aut qd sit ꝟa ītētio applicata ꝑme. aut qd sit ēs. itē nulluz illoz ꝑmittit vt ꝑn⁹ scie. deficit g̃ eis ꝑma cōdi⁹ deficit ⁊ ꝟa. qz nec pa⁹ aliq̄ de eis ī gñali demōstrat. ⁊ ꝓ ꝯñs qōlibz eoz ē nimis cōe subm̄ ¶ ꝯ iste. 3. opiones ñ dr̄nt iter se. qō mani⁹ ē de ꝓma ⁊ ꝟa. cept⁹. n. fort⁹ ab actu rōnis ipe ē ꝟa ītē: de tertia ēt probat. qz aut ēs reale ē subm̄ ꝟ aut ens rōnis. si ꝑ⁹. g̃ hec scia ē real. qō flm̄ ē. si z⁹ aut igit tm̄ de ente rōis. i. cōsiderato ab itellcū aut ente rōnis. i. cāto a rōne. si ꝑ⁹ sic adhuc poterit eē realis. nā nil ē subm̄ alic⁹ scie nisi cōsiderātū ab itellcū vel rōne. qz si nisi vt ē vle. g̃ oz

bare q sit de ête cāto a rōne. qō ē id cum alys duab⁹. s. cū cceptu cāto ꝓ actū rōis ⁊ cū ꝟa ītentiōe ¶ Secūda ār cōditio ⁊ tertia ꝟ sunt quarte opioni. qz ñ cueiūt oroni. pz. qz in logica nec de orōe ꝓ suū q qd ē ꝓbat aliq̄ pa⁹ de ipa sic gñalr accepta. nec oia determiata ī logica ad orōz reducūt vt pp ipaz cōsiderēt ¶ ꝓria ēt cōdit deficit q̄nte opioni. nūq; n. a phō diffinit argumētatio ī cōi. nec pōit e⁹ diffi⁹ vt ꝑn⁹ scie. lz boeci⁹ diffiniat eā in topicis suis. ꝟa ēt ꝯdi⁹ deficit sibi vt manif⁹ ē ꝟ rōz gñalē ¶ Tertia ēt deficit sibi. p⁹ qz vl argumta⁹ ē equocū. ⁊ tūc manif⁹ est q ab e⁹ vnitate ñ ē vnitas scie nec scia vna cū tūc ñ sit vnū scibile nec vnū itelligibile. vl ē anologū ad cōtēta sub ipo. ⁊ tūc scia nō erit vna ab ipo sz ab vnitate ꝑmi ad qō alia attribuūt. ⁊ illō ē sillisim⁹. sic forte ꝟ aliqs vnitas meta. ē ab vnitate subē ad quā alia ētia attribuuntur ¶ Nec rōes opposite cogūt ¶ Ad illā q ē ꝑ ꝑma op̄. pz q arguit ab insufficiēti ⁊ fac fallaciā cōsequtis. desūt ei alie due cōditōnes subi. ¶ Ad auctoritatē boecy ꝑ ꝟa op̄. dico q logica ē. ō illē sz illa ñ sūt ꝑ⁹ subm̄ sz cōi⁹ subō. sic dicim⁹ q ois scia ē de ente. qz nulla ē de ñ ête ¶ Ad rōnez tertie pōis dico q laborāt circa id. ñ qz idem sit subcm̄. sz qz ī logica cōsiderat ꝑ qō circa oia cōtigit laborare. nā circa mlta laborat ī scia. nō tm̄ pp hō qōlibz illoz ē ꝓncipale subm̄ scie ¶ Ad illō qō accipit ꝑ q̄rta op̄. s. q oro cueit sillo. d⁹ q ñ nisi equoce ei ⁊ enūcia⁹ equocū ār ñ ē subm̄ qz nec diffinibile. sumit ār oro ī diffinitiōe sillogismi ꝑ argumētatiōe ¶ Ad rōz ēt ꝑ gnta op̄. pz q ꝓcedit ab isufficiēti. sic ⁊ rō ꝑ opinione ꝓma. ¶ Quā⁹ ad z⁹ ꝓma ꝯ. sit ista. logica ē scia. banc pho sic. scia ē effcūs demr̄atiōis. sz ī logica mlta demr̄atie oñdūt. g̃ logica ē scia ¶ ꝯ hec ē ꝑ se loic⁹ ē scib⁹. qz ē hñs demr̄atōz. g̃ hec ē ꝟa logica ē scia. qz a cōcret vbi ē ꝑdica⁹ ꝑ se tenet ad abstracta ¶ Dicēdū ē g̃ q logica ē scia. qz q docent ī eo demr̄atie cōcludūt sic ī alys scib⁹. igr̄ sciūt. demr̄a⁹ n. ē sillism⁹ faciēs scire. ¶ Sūt ēt in logica oia regsita ad demr̄atōz. sic subm̄ ⁊ pa⁹ demr̄abil de subō ꝑ me⁹ qō ē diffi⁹ ¶ Circa hāc ꝓmā cōclusionē itelligēdū ē q logica dupliciter cōsiderat ¶ Uno⁹ icꝛtū ē docens. ⁊ sic ꝓcedit ex ꝓꝓys ꝓncipys ⁊ nccys ad nccas conclusiōes. ⁊ ē scia ¶ Alio⁹ icꝛtum vtimur logica applicādo ad illa ī qb⁹ ē vsus. ⁊ sic ñ ē ex ꝓꝓs sz ex cōib⁹. nec ē scia. sic pz ī naturalib⁹ vbi vocat ari. rōes logicas q ꝓcedūt ex me⁹ cōi. ⁊ ñ faciūt scire ꝓꝓe loq̄ndo. ¶ Oz iux̄ hoc occurrit vnū du⁹ .s. vtx logica sit scia cōis. videt q ñ. qz cōitas scie ē a cōitate subi. sz sub⁹ scie logice distic⁹ ē a subis aliax sciax. g̃ ⁊c. ¶ Contra qz ꝑ boe⁹. logica ē de his ītētōib⁹ applicat ꝑmis. sz ille sūt applicabiles oib⁹ ꝑmis. g̃ logica ē scia cōis ¶ Doz q scia dr̄ cōis a subō ꝑt itelligi dupl̄r. l qz subm̄ e⁹ ē ꝑdicabile de subcis aliax sciax. l qz sube⁹

quæstio.

e⁹ cadit ī vſū oīuz alia ꝛ.p⁹:: ñ ē cōis logica. niſi
forte p accīs. ſīc ꝓbat ꝟa rō. qz forte e⁹ ſub⁹ eſt
applicabile oīb⁹. z⁹ vo mō ē ɔ̄is. qz oēs ſcīe vtū
tur ſillo ⁊ alys de qb⁹ é logica: et ex B patz ad
vtrāq; rōz fcam p ⁊ ɔ̄. pz g̊ ꝑma ɔ⁹ qūo logica ē
ſcia ⁊ q̄lis ſcia ¶ tūc rn̄⁹ ad p⁹ ar⁹ ꝑncipale q ē
ɔ̄ iſtā ɔclusionē. ⁊ dico q ē flm̄ añs ¶ Ad ꝑmaz
ꝓbōz dr̄ multiplr. vno⁹ q mo⁹ ſciēdi nō é ſcia
ſpālis: p⁹ tñ eē cōis ⁊ ſic ē de logica ¶ Cōtra B. ſi
dec ē ꝟa aliq⁹:: mo⁹ ſciēdi ē ſcia cū ſit p̄dicatio ī
abſtracto erit p ſep⁹:: ſz ɔ̄ñs ē flm̄. g̊ ⁊ añs. ɔ̄ña
pz. qz omnis vera predicatio in abſtracto eſt eſ
ſentialiter vera. ergo per ſe primo⁹ flitas ɔ̄ñtis
pz. qz i itellcu ſubcī ñ icludit p̄dica⁹ q opteret
ſi eēt p ſe p⁹:: ¶ B mod⁹ ſciēdi eſt poſterioz ipſo
ſcire c⁹ ē mo⁹. g̊ poſterioz q̄ ſcia. qz ſcire ē poſte
ri⁹ q̄ ſcia. ⁊ q cq̄d ē poſteri⁹ poſterioze. ē poſteri⁹
p̄oze ¶ Alr̄ g̊ dr̄ q mi. ē flā forlr̄ loquēdo. ſ. q lo
gica ſit mo⁹ ſciēdi. vl p̄t alr̄ dici q ma. ē flā. qa
ō mō ſciēdi ē ꝟa ſcia. vñ ite⁹ itelligit ob⁹ ſuū de
q̄ bz ſciaz. ⁊ it⁹ de i⁹ actu itelligēdi reflectēdo p̄t
acqrer̄ ſciaz ſibi. qz lz p⁹ fuit. q. mo⁹. p⁹ tñ ſe bz ī
rōe obci ¶ Ad ꝓbōz p̄t dici q illa expō oz intel
ligi materialr̄. ⁊ ita hec p̄dicatio mod⁹ ſciendi ē
ſcia ē ꝟa. qz logica docet mo⁹ ſciēdi p tāto. qz ē
de ſillo. vl de arg⁹. p q tm̄ br̄ ſcia. ¶ Uel p̄t alr̄
dici ad illā ꝓbōz q ſi mo⁹ ſciēdi exponat̄ p lo
gicā. copula⁹ ñ oz cadére iter ſciam ⁊ mo⁹ ſcien
di. ſz iter q̄rere ſciaz ⁊ iter q̄rere mo⁹ ſciēdi. ⁊ ſic
ɔcedo q q̄rere mo⁹ ſciēdi ē q̄rere logicā. naz B
q̄rere ē illud q̄rere pp ɔcōitantiā. ſīc q̄rere ali
qd ē q̄rere illud q ē nccio ſibi ɔiūctū. q̄uis v⁹
ñ ſit reliquū ¶ Ad ꝟaz ꝓbōz di⁹ q ax. diſtīguit
ibi ſcias reales. logica āt ē rōalis. ¶ Ad z⁹ pz q
ī logica p ꝑpa prīcipia oñdunt̄ ꝑpe ɔcluſiōes.
lz e⁹ vſus ſit circa coia ut p̄dcm ē. ¶ ꝟa ɔ⁹ ē iſta
logica ē de ſill⁹ tāq; de ſubō. ita q ſillſm⁹ ē ei⁹
ſub⁹ ꝑpriū ⁊ p⁹. hāc ꝓbo ſic. illō q bz in logica
oēs ɔditiōes req̄ſitas ad ſub⁹ ē ī logica ſubc⁹.
ſz ſillſm⁹ ē hi⁹. g̊ ⁊c. mi. declarat̄. bz. n. p̄mā ɔdi
tionē. qz ſtati p⁹ deteriatiōz de p̄tib⁹ ſillſmi in
veteri logica p̄mittit ax. diffōz e⁹ ī p̄ p̄oz ¶ bz
ēt ꝟaz. qz ī eodē multas paſſiōes de eodē oñdit
p iſtā diffōz ut mo⁹ ⁊ figurā ī illis de ieē ⁊ mō.
ut br̄e. z. terios ī i⁹ca⁹ (Qm̄ igit̄ ī his figurl) bz
ēt tertiā. qz ꝑꝑ ip̄z deteriat̄ de p̄tib⁹ e⁹ itegrali
b⁹. ſ. deſcōplexo ⁊ enūciatiōe. ut i veteri logica.
⁊ de p̄tib⁹ ſubciuis ī li⁹topi. ⁊ poſteri. ⁊ de alys
ſpēb⁹ argumētatiōis. qz illa reducunt̄ ad ipſū.
ut ip̄fcm ad p̄fcm. ⁊ de ſillo ſophiſtico. ut ō ꝓna
tiōe e⁹. qz eiuſdē ē cogſcere bītū ⁊ ꝓnatiōez. ſic
igr̄ penes dionē e⁹ ⁊ attributa illi pz dio totius
logice ¶ Ad z⁹ ar. ꝑncipale q ē dirče ɔ̄ iſtā ɔclu
ſionē ɔcedo q ſcia logica ē de ſillo p aliquē ſil
logiſmū p̄ticularē. ¶ Ad ꝑmā ꝓbōz ɔ̄ B dico q
ſillſm⁹ ille p quē ē ſcia not⁹ ē q̄ ad vitatē p̄miſ
ſaz. ſunt. n. ꝑpōes imediate. ⁊ q̄⁹ ad illationē
cōcluſionū ex p̄miſſis. qz illa ē p ſe maifeſta cū
ſillogiſm⁹ pfect⁹ ſit q nulli⁹ indiget ad B vt ap
pareat neceſſari⁹. i. ad B vt māi⁹ ſit cōcluſionē
ſeq ex p̄miſſis. ſz ille ſillſm⁹ p quē ē ſcia ē igno
tus q̄ ad paſſionē illā ī cōi ad quē ſillſm⁹ ip̄e ī
cōi ē ignot⁹. ñ. n. q̄rit cognitio ō ſillo ī cōi niſi q̄
ad paſſionē. ⁊ ita ñ ē id̄ notū ⁊ ignotū ꝟ id̄ ¶ Ad
ꝟaz ꝓbatōz. ɔ̄ B dico q ſcia ē ō ſillo p quē ē ſcia
⁊ cū q̄rit p quē ſillo⁹. dico q p ſe ip̄z. qz iq̄tū p
ip̄z oñdit paſſio aliq̄ de cōi ſillo oñdit de ſeipo
iq̄⁹ ē ſillſm⁹. nec alr̄ ē ſcia de pticlari niſi iſto⁹
p vle ſuū ¶ Ad z⁹ ꝑncipale dico q ſillſmus q̄
ad ꝑpetates ip̄z ɔ̄ñtes forlr̄ ē ſubm̄ libri p̄oz.
ē āt ſub⁹ totī⁹ logice q̄ ad oēs paſſiōes ī ſe vel i
ſuis ptib⁹ itegralib⁹ l subiectiuis vel reducibi
lib⁹ ad ip̄z. nec oz ſubm̄ p̄dicari de oīb⁹ cōſide
ratl ī ſcia. ſz eē illud pp qō alia cōſiderāt̄. vt pz
de ſubō nāl pbie qō ꝟ aliq̄s ē corp⁹ mobile vbi
tm̄ agit̄ de motu ⁊ natura q̄ ñ ſūt corpus mobile
¶ Uel p̄t dici q ma. ē falſa in ſciētys qñ ſubm̄
toti⁹ mlta regrit deteriari pp e⁹ cognitiōz. tūc
. n. de illl mltl oz ī illa ſcia determiari. ⁊ cū B de
ip̄o ſubō. igr̄ aliq̄ ps ſcie eīt ō illo ſubō ꝟ ſe qō ē
ſubm̄ toti⁹. ita ē B. vt pz de lib⁹ pbi. reſpcū toti⁹
ſcie nālis ¶ Ad 4⁹ dico q illa ꝑpō ari. nil ē in
itellcū ⁊c. ē ꝟa de eo qō ē p̄mū itelligibile qō eſt
q qd ē rei materiał p ſtatu iſto. ñ āt de oīb⁹ per
ſe itelligibilib⁹. qz mlta ip̄ ſe itelligūt̄. nō iō qz
ſpēz faciūt ī ſbu ſz p reflexionē ite⁹. ⁊ ita ē de ſil
logiſmo. pluſ. n. ē p ſe q̄⁹ p̄. vt dr̄ p̄ poſte. iſocbe
les. n. p ſe bz. z. ſz ñ p̄. ſil⁹ g̊ aliqd p̄t eē p ſe itelli
gibile ſz ñ p̄ ꝟ ordinē ite⁹ ⁊ itelligibiliū con di
tis ab illo primo qui viuit in eternum ¶ Amen

¶ Explicit totū ſcriptū ſup libros veterl logice
editū a fratre antonio andree ordis minorum:
Impſſū venetys p Octauianū ſcotū modoetiē
ſem. 1480. Nono kalendas Januarij..

¶ Incipit tabula totius operis. ⁊ primo ſuper
poz⁹ queſtiones.

¶ Utrū vniuerſale ſit ſubiectū porphiry. q. ī.
¶ vtrum vle ſit in re vel in intellectu. q. 2.
¶ vtrū iſta ſit vera. bō eſt ſpēs ⁊ ſimiles q. 3.
vbi predicatur intentio.
¶ vtz ſit p̄dicatio per ſe. homo eſt ſpēs ⁊ ſimiles. q. 4.
¶ vtrum vniuerſale ſit aliquid in rebus. q. 5.
¶ vtrum locus ſit principium generationis. q. 6.
¶ vtrum qñ diffinitur genus diffiniatur intentio. q. 7.
¶ vtrū diffinitō gnis ſit conuenienter aſſignata. q. 8.
¶ vtz iſta ꝑpō ſit vera. ples boies ſūt vn⁹ homo. q. 9.
¶ vtrum genus predicetur de ſpecie loquendo ō q. 10.
predicatione exercita in fundamētis itētio-
nū. ſ. vtz hec ſit vera. bō ē anial vel ſimiles.
¶ vtrum diffinitio ſpeciei que eſt ſpēs eſt que pre. q. 11.
dicatur ⁊c. ſit conuenienter aſſignata.
¶ vtz vnū poſſit ad duo vel pla p ſe referri. q. 12.
¶ vtrū illa dio ſit cōueniens. q̄ dicit dr̄am ip⁹o. q. 13.
prie ⁊ magis propie ⁊ cōmuniter.

Utz hec sit vera. sor. senex dr̄t a se puero. q. 14.
Utz diffi°. dr̄ie que ē qua abūdat spēs a genere sit conuenienter assignata. q. 15.
Utz mortale sit dr̄ia distiua animalis rational ꝛ constitutiua hominis. q. 16.
Utz diffi°. ppry 4°. sūpti sit ꝯuēiēter assignata. q. 17.
Vtrum diffinitio accidentis que est q adest ꝛc. sit conuenienter assignata. q. 18.
Vtrum predicari de pluribus dr̄ntibus spē cō uenienter pōtur in diffinitione generis. q. 19.
Vtrum genus sit vniuocum speciebus.
Utz p̄dicari i qd ꝯuēiēter pōt in diffōne gnīs. q. 20.
Vtrum vlia sint tantum quinque. q. 21.

Questiones libri p̄dicamētoz.

Utz liber p̄dicam̄. sit ō. io. p̄dicam̄t ut ō subō. q. 1.
Utz diffi°. equocoz sit ꝯuenienter data. q. 2.
Utz diffi°. vniuocoz sit conueniens. q. 3.
Vtrū denoiatiua dr̄ant solo casu. q. 4.
Utz illa regla qñ alterz de altero ꝛc. sit ꝯuēiēs. q. 5.
Utz aliqd idē possit eē in diuersis generibus. q. 6.
Vtrum sint tantum. io. generalissima. q. 7.
Vtrum aliquis homo sit prima subā. q. 8.
Utz ꝯñe quas facit q bō p̄dicat de boie. q̄ de aliquo boie ꝛ sil'es teneant formaliter. q. 9.
Vtrum dr̄ia in genere substantie sit subā. q. 10.
Vtrum in substantia sit contrarietas. q. 11.
Utz aliq̄ for̄ subālis bēat gradus itrinsecos f3 quos suscipiat magis ꝛ minus. q. 12.
Vtrum quantitas sit vnum genus. q. 13.
Vtrum oratio sit quantitas discreta. q. 14.
Vtrum locus sit quantitas continua. q. 15.
Vtrum quantitati sit aliquid contrariuz. q. 16.
Vtrum relatio sit vnuz genus. q. 17.
Vtrum rla sint simul natura. q. 18.
Utz ba notificaō rlorum sit conuenienter data. q. 19.
Vtruz in diffinitione vnius correlatiui sit necessariū poni reliquum. q. 20.
Utz p̄ma spēs q̄litat sit habitus ꝛ dispō. q. 21.
Utz ba spēs q̄litatis sit naturalis pō vel impō. q. 22.
Utz tertia spēs q̄litat sit pa°. ꝛ passibil' q̄litat. q. 23.
Vtrum forma ꝛ circa aliquid cōstans figura sit quarta species qualitatis. q. 24.
Utz spēs q̄litat ꝯuenienter assignentur. q. 25.
Utz ille. 4. spēs ꝯuenienter ordinētur. q. 26.
Utz spēs q̄litatis sufficienter enumerentur. q. 27.
Utz aliq̄ q̄litas suscipiat magis ꝛ minus. q. 28.
Utz oppō sit accns reale vel intentionale. q. 29.
Utz diuisio oppositionis sit conueniens. q. 30.
Utz sint aliqua contraria immediata. q. 31.
Utz pole sit aliqō vr̄ ꝯrium determinate inesse a natura alicui subiecto. q. 32.
Utz a p̄uatōe possit fieri regressio in habitum. q. 33.
Utz 2us mo° priorꝝ sit conuenienter assignatus. q. 34.
Utz ꝯuenienter assignet ax. modos prioris. q. 35.
Utz ꝯueniēter. ax. distīguat spēs motus. q. 36.

Qōnes libri. 6. p̄dicamentoz.

Utz liber. 6. p̄dicamentoz sit ō. 6. p̄ncipyꝝ. ut ō sb̄. q. 1.
Utz omnis forma sit simplex in essentia. q. 2.

Utz diffi°. data de for̄ sit bene assignata. q. 3.
Utz for̄ incisionis sit a natura vel ab arte. q. 4.
Utz vle sit a natura vel ab actu nostro. q. 5.
Vtrum imago in speculo appens sit vere in speculo sicut accidens in subiecto. q. 6.
Utz dr̄scrip°. data. ō actōe sit ꝯuēiēter assignata. q. 7.
Utz motus sit in genere qualitatis. q. 8.
Utz pa°. sit g° distinctum ab actione. q. 9.
Utz quando possit compari. q. 10.
Utz ista proprietas que est q qñ est in oī eo q incepit esse conueniat ipsi quando. q. 11.
Utz angelus vel intelligentia sit in loco. q. 12.
Utz sit pole idē corp° sil' esse in diuersis locis. q. 13.
Utz posi°. sit vnum predicamentum. q. 14.
Utz habitus sit generalissimum vel predicamē°. q. 15.
Utz esse formeaccntal' sit pe dare grad° intrinsecos eentiales f3 aq̄ ipa possit suscipe magꝝ ꝛ mi°. q. 16.

Qōnes libri periarmenias. s. primi.

Utz iste liber sit ō enūciatōe ut de subiecto. q. 1.
Utz dr̄ia quā ponit ster lr̄am ꝛ voces ꝛ passiōes ꝛ res sit conueniēs f3 q passiones ꝛ res sunt eedem apud omnes. q. 2.
Utz vtas ꝛ flitas sint tm̄ circa ꝯpoz ꝛ dionez. q. 3.
Utz nomē significet rem vel passionez in ania. q. 4.
Utz verbū sit tm̄ copula predicati cū subcō vel predicatum vel pars predicati. q. 5.
Utz fcā transmutatione in re que significat fiat transmutatio in significatione vocis. q. 6.
Utz terī° cōis ipositº ad significādū verā natura. c° aliq̄ supposita eēnt. aliq̄ ñ eēnt dicatur vniuoce de exñtibus ꝛ non exñtibus. q. 7.
Utz subcō non exñte tales ꝓpōnes sint ve. cesar est hō. cesar est animal ꝛ similes. q. 8.
Utz signum possit poni ex parte predicati. q. 9.
Utz termin° cōis supponens verbo de presenti supponat tantum pro presentibus. q. 10.
Utz ppō de futuro sit deterīate va vel falsa. q. 11.
Utz verbū infinituz maneat infi° in oratione. q. 12.
Utz ad negatiuā de predicato finito sequat affirmatiua de predicato infinito. q. 13.
Utz nomen infini° aliquid ponat ita q ad p̄dicationē e° de aliq̄ seq̄t p̄dicatio entis de eoō. q. 14.
Utz verbū de pñti copulet nunc q instat: vel indifferenter quodlibet presens. q. 15.
Utz hec ꝓpō sit vna. sor. est homo alb°. vel hec omnis homo albus currit. q. 16.
Utz modus p̄dicet in ꝓpōnibus modalibus. q. 17.
Utz propositiones de modo ꝛ propositiones ō inesse sint distincte specie. q. 18.

Qōnes libri dionū boecy.

Utz liber dionū sit de dione ut de subiecto. q. 1.
Utz sint tm̄. 3. diones per se. ꝛ. 3. per accidens. q. 2.
Utz relatiua opponantur. q. 3.
Utz dio generis fiat qñz in ptes relatiuas. q. 4.
Utz dio sit vtilis ad diuisionem. q. 5.
Utz g° in dione sit to°. ꝛ in diffinitiōe sit pars. q. 6.
Utz logica sit de sil'o tanq̄ de subiecto. q. 7.

Expliciūt tituli qōnū toti° logice veteris.

UNIVERSIDADE LIVRARIA DA

Aristotelis
Super tota arte A
ristotelis —

R
38
10